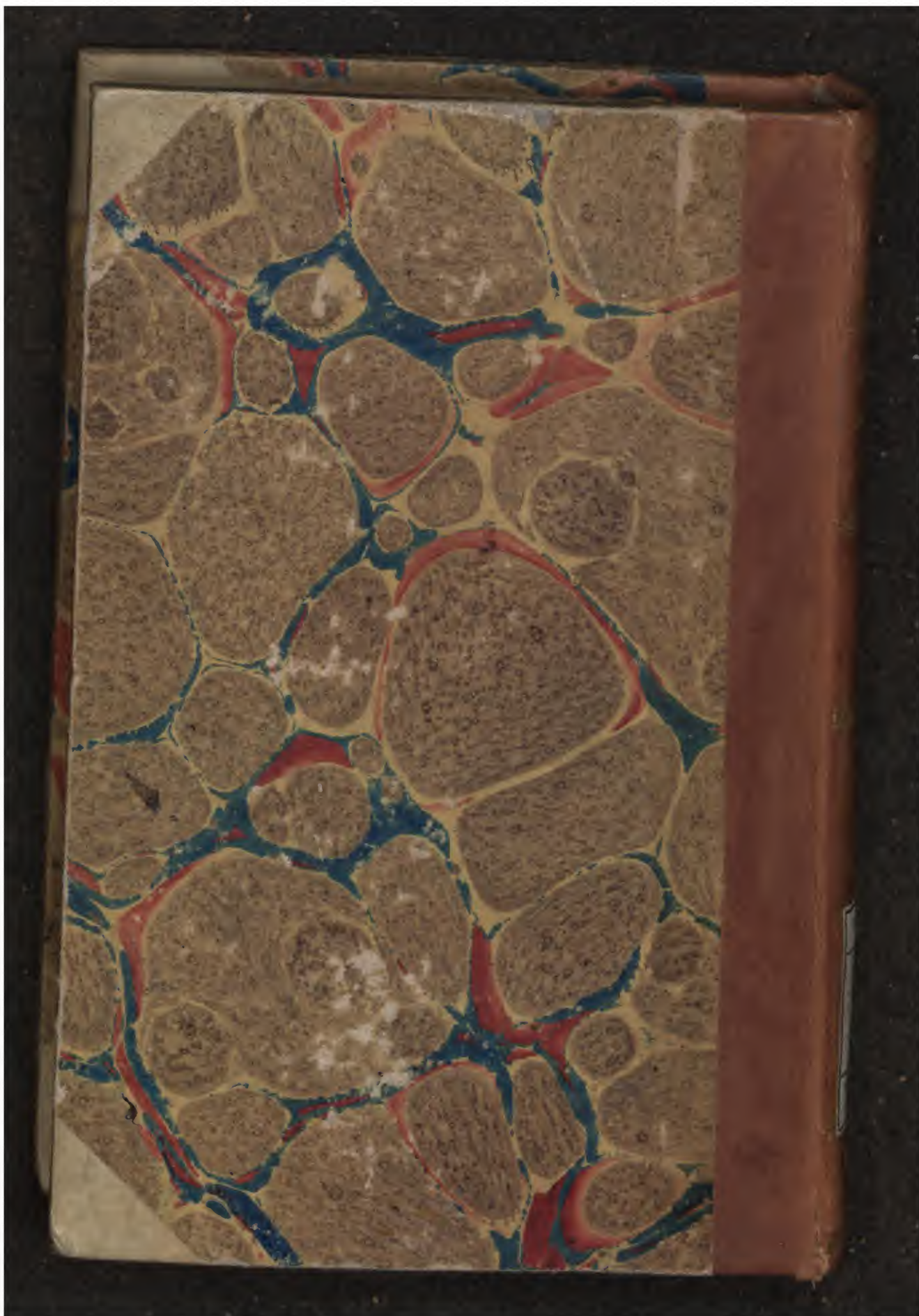

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. L.7.23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. L.7.23

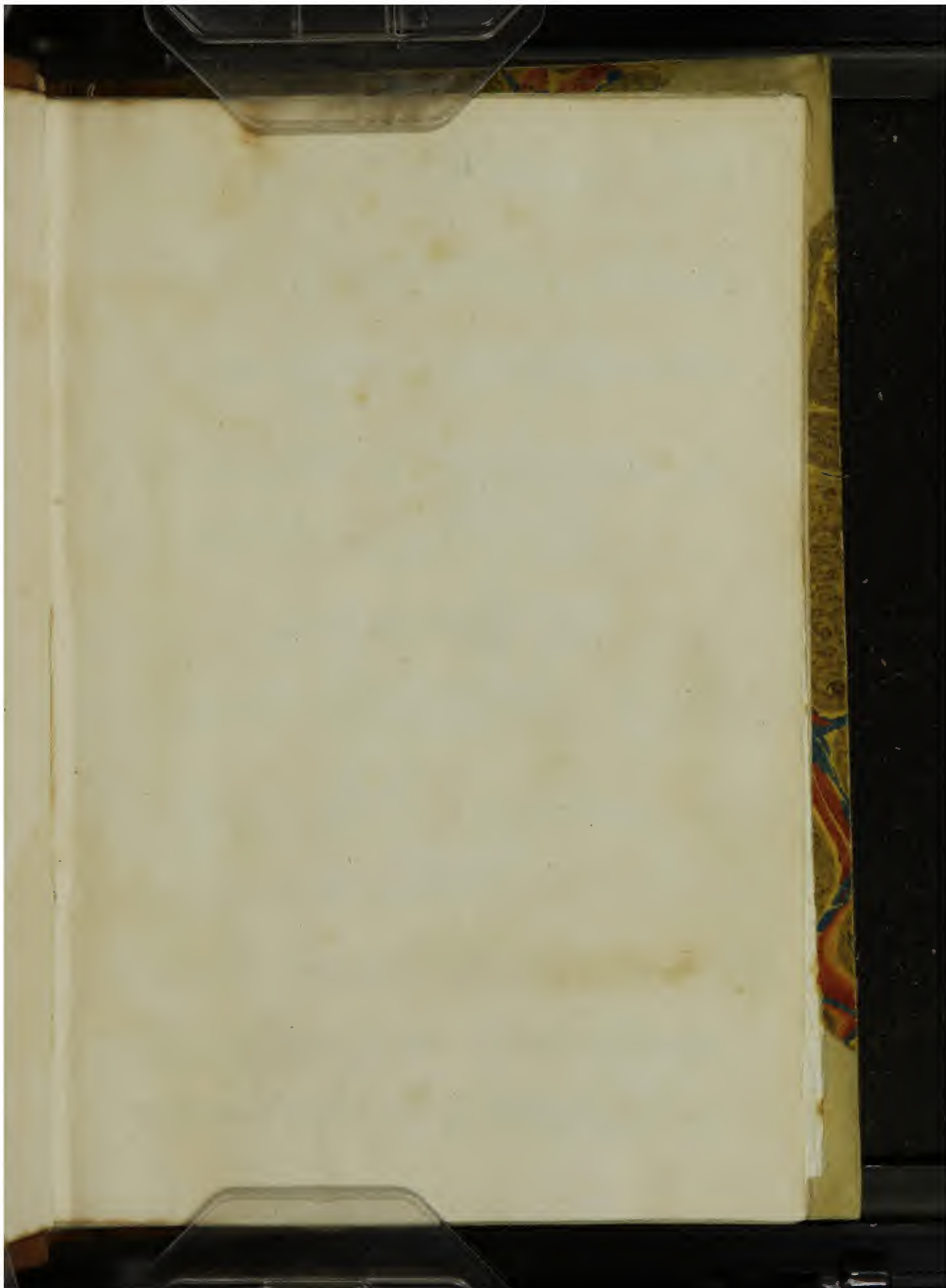

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. L.7.23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. L.7.23

L. 7. 23

7. G
se
ve
na
che
e a
nff
Cra
I. C
pla
Nell
ra

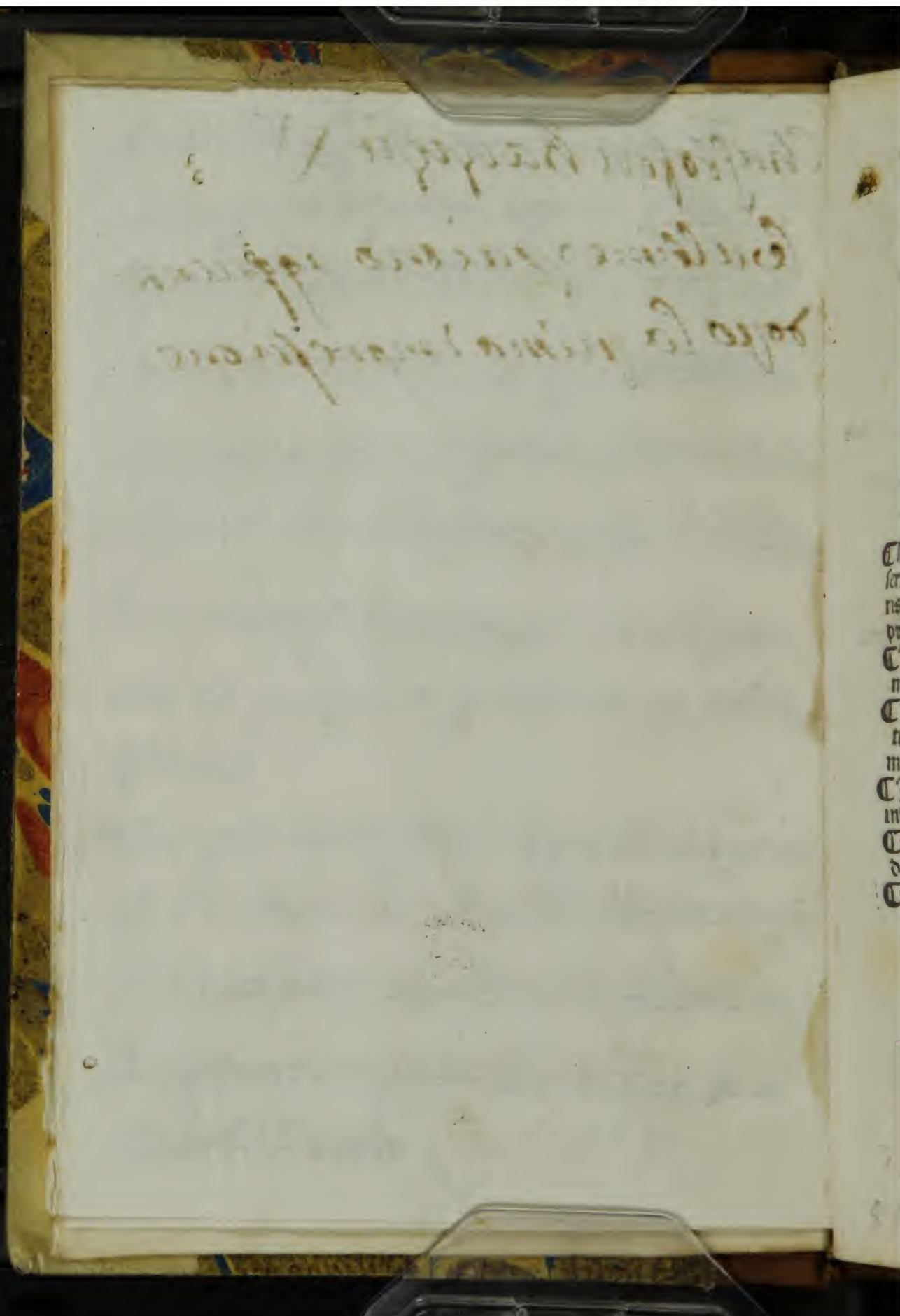
7. Gregorio Britannico e' fra-
tello di Giovanni, e dal
Vescovo Zane con nomi-
nare tutte le di lui fatiche
che ha fatto in i Classici
e cio' nell' epistola con cui
risponde alla dedica delle
Orazioni di S. Gregorio

S. Gregorio e' stato sotto la disci-
plina di Gio. Britannico fratello.
Nella responsiva Carlo Zane
rammenta le fatiche del

fratello Brittanico cioè le
interpretazioni sopra Cicerio
sopra l'Achilleide di Orazio,
e nomina come in effettativa
i Commentari sopra Giovenale
e sopra le Metamorfosi d'Ovidio
Hi sermones deponuntur sunt par-
tem ex propria parte ex aliena
officina

Quocumque equibaurato
est Fr. Thomae Acerbi Senonensis
In Nicolaum Audodo loli Brittanica
Quocumque Principe de
Caroli Zeno

Christoforo Baccius X
Le ultime pagine aggiunte
dopo la prima impressione

Sermones Funebres vul
gares : litteraliterq; pro
nunciandi. Item ser
mones nuptia
les pulcher
rumi.

Ethoc in opusculo cōtinētur sexagintaquor
sermones de mortuis vulgarizandi tā pro vi
ris q; pro mulieribus & taz pro pueris q; p: o
puellis cōmunes & singulares.

Item decem cum octo latini & luculenti cō
munes necnon particulares.

Item vndecim orationes nuptiales elegā
tissime: quarum quedam propue: quedā cō
munes.

Itez supra mille auctoritates pro defunctis
interponēde pro arbitrio.

Item quindecim orationes vulgares pro
defunctis communes.

Item decē nuptiales vulgares: cōmunes.

Ad lectorem Epigrāma elegiacum.

Jura tibi si forte velis decerpere lector.
Vel fora nō presto hec iura libellus inops.
Si cupis herbarū vires: medicamina circes.
Ulicenam poscas: aut magis hypocraten.
Astrorum motus quoniam noticia rara est.
Si raperis studio: hinc Istholumenus abit.
Si natura placet cunctorum sedula mater.
Phedon philosophus sit tibi conspicuus.
Bartholus hinc longe: simul exulat hinc Galenus.
Enclides Conon Ladmus Aristoteles.
Hic Diodorus abest. Atlas. Platoq; Palemon.
Grammaticus Neon Dardaniusq; Lapis.
Sed viget in toto mortis patientia libro.
Et peragit partes solliciti medici.
Excipe tu luctus solatia magna sodalis.
Hoc animus inestus eibat antidotum.
Postremo accipias tibi si placet hinc hymenem.
Iopean carmen lector amice vale.

Ad reuerendissimū in Christo Patrē & dñm. D. Pat-
lun zane humanarum oīm pastore & diuino afflatu ep̄m
Buxianum Benemeritum: frater Gregorius Buxanni-
cus Sacri ordinis predicatorū p̄fessor. S. P. D.

Si nulla vnq̄ Reuerēdissime Antistes nec
p̄suetudo nec familiaritas mihi tecum inter-
cessit: tum quia dispar dignitatis conditio ab-
tuo oīm dederatissimo me consortio semo-
nit. tum quia quo tempore tute ad studiorū
matrem Pataniam disciplinarum gratia cōtulisti: ipsi mi-
hi agrū Bicenū aliq̄ pleraq̄ loca longinqua colere cō-
tingit: incredibili tū te semp̄ p̄secutus sum amore. Nec im-
merito qdē. Tā multa enī de prudētia: humanitate: & v̄tu-
te tuavbiq̄ p̄dicabant: vt ad te amādū mirabiliter sum ac-
census: putauerimq̄ nihil mihi gl̄iosius: honorificētie sue
cōparatū iri posse: q̄ benivolētiā & amicitia tuā p̄mereri.
Nā qd oīno singulari & p̄cipua laude dignum est: in ea te
oīs doctrine arce positū esse intellexi: vt quū te oēs ob tuā
amplissimā p̄bitatē mirū in modū venerent: hac vna re
nō solū cinibus tuis: sed externis p̄cipue sis admirationis
hincq̄ mirificus quidā vndiq̄ amoris & obseruantie p̄ci-
liatus sit tibi cumulus. Nec iniuria qdē. Quis enī eū patrē
nō amet: accolat: in quo ea adsint: q̄ Plato sapiēs & sum-
mus philosophus optimo p̄sidi vendicāda censuit: Ea enī
es integritate: & iustitia: eaq̄ prudētia: & animi moderatio
ne stipatus: vt vniuersa ciuitas tua Buxiana: seipsaq̄ quot
tidie ductu tuo felicem appellet: mirabilisq̄ benivolētia ob-
seruet: accolat. Nihil enim Reuerendissime Antistites a-
gis: qd non tecum ante diu multūq̄ sis meditatus. Quic-
quid enim consideras: quicquid dicis: quicquid agis: mirā
semper pre se fert veritatem & sapientiam. Nihil nāq̄ a te
fictum nihil simulatum: nihil deniq̄ ineptum proficiscit̄.
Illuc deniq̄ omnes animi tui cogitationes tendere cōspi-
cui est: vt oues tue quantum curam geris recto calle du-
cantur: eamq̄ videndi rationem teneant: que non minus

probabilis sit q̄ salubris. Eas enim ad pabula virtutis: vt
optimum decet pastorem: non minus studiose q̄ amāter
et ducis et erigis. Quia quidem vna re nihil in summo pre-
sule potest esse excellentius. Innocentiam autem et absti-
nenciam tantopere in teipso tuearis: q̄ ignoret: est nemo.
Que omnia quum in te esse vnuerſi et ſciant et predicent:
factum est. vt incredibili quedaz benivolentia atq̄ insigni
amore ego quoq̄ te proſequar: eoq̄ magis q̄p: eter cetera
ornamenta ea es doctrina atq̄ eloquentia que mirabiles
de ſe poſſit amores concitare. Nō habes ea omnia: que pon-
tifici optimo et ſapientiſſimo conueniant. Quum igitur om-
nium virtutum cumulo ſis circumſcriptus nihil ſane reſtat:
quare non omnibus ſis admirationi. Illud certe affirma-
re poſſum quod ad laudem tuam pertineat: tantam tibi cu-
iuſcunq̄ doctrine librorum eſſe ſupplectilem comparatā
in qua omnis tua etas cōquieſcat: vt iſto tuo pontificatu ni-
hil precioſius poſſideas. Sed quum ad eam ornandā quot-
tidie ſtadium tuum conſeras: putauit pro mea in te ſingula-
ri obſeruantia: quodcunq̄ ingeniolo noſtro ſuperioribus
temporibus eſſet elucubratum id omne illuc eſſe conferen-
dum. Itaq̄ quum ſorte nō nulla epitalamia que mihi quū
inter ſeculares agerem ſub Joanni Butanmici diſciplina
exciderant: aliasq̄ orationes in defunctos haberem: quas
in religione conſcripſeram: multiq̄ a me flagitarent vt in
lucem omnia ederem. putauit tam honeſte petitioni nullo
modo refragandum. fieri enim poſſe exiſtimabam vt iſi
qui in his ſtudijs minus ſunt exercitati aliqua ex parte poſ-
ſent prodeſſe. Eterum cum animaduertirem fieri nō poſ-
ſe: quin virtus ſemper inuidie ſit obnoxia: nec obſectato-
rum facile morſus vitari licere: putauit aliquē mihi tanq̄
patronum et deſenſorem parandum: cuius preſidio et au-
ctoritate omnia mihi in tuto poſita eſſent. Tu igitur Reue-
rendiſſime Antuſtes ſolus inter ampliſſimos huiuſce ciuita-
tis noſtre viros occurrifti: cui cum ob ſingularem humani-
tatem tuam: tam ob egregiam morū probitatem: opuscu-
lam meum dicandum cenſui. Ad unas igitur noſtrum ac

ciptes ea animi benignitate qua a nobis mittitur. Itaq; a
te penitus vt aliquando quum per occupationes liceat: to
tum quicquid est: legas. Confido enim fore vt quod per te
comprobatum fuerit latrantium morsus minus formidet
vale Reuerendissime Episcopo ⁊ fratrem Gregoriū Bri
tannicum amplitudinis tue studiosissimum ama plurimū.
Tale iterum.

Ex ede diui floriani q̄rtodecto Kalēdas aprilis. 1495.

Paulus zane Episcopus Buxiens. fratri Gregorio
Britanico. S. P. D.

Relectis suauissimis litteris tuis dilecte fra
ter Gregorij: quas ad me nudiustertius dedi
sti adeo sum mirifice delectatus: vt haud vnq̄
in legendis eplis potuerim: edepol affici gau
dio maiore. Nam quāto me prosequaris ani
mo quanta me tua amplectaris integerrima humanitates
quanta me demū afficias benignitate: tum tuis de me am
plissimis laudibus: tum tuo munere non vulgari elegātissi
me significasti. Nihil enim antea verebar quin me: meūq;
honorem multifaceres: verum modo nedum non possum
dubitare: sed ne extimescere quidem q̄ non apud te tanti
sit omnis laus: omnis gloria: ⁊ decus ⁊ ornamentum atq;
omnis amplitudo mea: vt magis diuelli a volūate tua dif
ficilius crediderim: q̄ ab meo iudicio laudam incrementa
existimari. Proinde quum nōnunq̄ Phalaridem legeri
in nullos quicq̄ preterijisse: de se bene essent promeriti: q̄
⁊ gloriose: ⁊ ex tempore studiosorum musarūq; sese ama
torem profiteretur: maxime vō in eo actu q̄ Stesichorum
poetam sui inimicissimum: pro reuerentia musarum nō so
lum non enecauit: non cesum dedit: nō extorrem fecit: sed
multis etiam muneribus donauit: pretereaq; liberalitatē
pre sese tulit semper atq; alis: eo autem precipue quū non
ab quocq; munera voluit accipere: sed q̄ a se minus acci
perentur: sepe conquestus est: ab eo mihi summe magnifi

A iiij

centie: et singularis humanitatis exemplum prestari intel-
lexi: ut plenissimas tibi pro merito tuo immortalisq; agere
gratias atq; haberem: qui mei dignum feceris tanti dona-
tione laboris. Opus mihi quidem peculiare est: gratum et
pincundum. Suavissimum autem erit ac magis oblecta-
bile: mi dilecte frater Gregori: si operam nancueris: ut ac-
curatissime: diligentissime atq; exactissime imprimatur: ne
impressorum neglectu ac speritia: quod sepe evenire solet:
verborum stillas preposteretur: sententiarum ordo deprae-
netur: operisue dignitas labefactetur. Ego autem opifex
summum obtestor atq; supplex exoro: ut quod officinæ bo-
nivi suadet: omnes qui litterarum studio oblectantur:
quos alta facinorum fastigia demulcentur: quos etiam di-
sciplinarum virtutumq; suavitates oblectantur: hoc opu-
sculum periocucundum tanti pendant: estiment honores:
ac suis in bibliothecis conscribant: ut quæ in manibus ni-
hil hoc habeant prestantius: hoc vel supremo haud dese-
rere laborent: quod excellentissimorum sese virorum fru-
galitatibus cõpararint: illustribusq; ac laudatissimis mor-
talibus contulerint. Tu igitur frater Gregori cura: ut q̃
primus impressoribus hoc immortale opus cõmendetur:
ne incuria unius multorum utilitatis impediatur: et testi-
monium amplexande virtutis multitudine modicum: sed
eterna cõmédatione dignum et iustus. Quantum autem de-
beat hanc domui Britannice ista mortalitas: que tamen
Joannis fratris tui interpretationibus tam in Persiæ poe-
tam q̃ difficillimum q̃ in Statium Achileidos: satis illu-
strata est: egregiaq; in dies expectat cõmentaria in Juve-
nalem. Quiduq; Adribamorphoseos: tu reliquorū fra-
trum ornamentis: qui sese student ceteris prestare suis ve-
nustissimis moribus animum meis sermonibus diffi-
cile panderem: sed si in illis ipsis cõnumerandis orationes
protraxero. Que meam excedunt dicendi facultatem: ve-
reo ne lectoribus meis ted. u. injiciam. Ad te vero postre-
mo recurro mihi optimi mortalium amicissimum: qui
quoniam me satis oraveris studuerisq; amplissimis laudibus

infin
natib
ras po
inter
ut cep
Ex ep
pulis

CP
faci
mora
rõne
ne ma
CS
mora
rupia
cuno
pno
CD
ni in
Ex m
natur
et y
CD
ex m
et m
mod
CD
con
acer
prop
lem
eter
CS
peru

insignire: prestantissimis titulis decorare sum misq; tuis co-
natibus extollere: ego autem minus meruerim: gr̃as quan-
tas possum: & ago & habeo: nec puto: modo fata fin autem
inter vinētes tui vnq; posse oblinisci. Tu interea vale: & me
vt cepisti observa iubar lucidissimum domus Britannice.
Ex episcopatu nostro Buxiano duodecimo Kalendas A-
pulis. 1495.

Tabula orationum funebrium vulgarium.

Primum pertinet quod hō fuit re tribus de causis. Ratio
facit immortalis: & potens nō ne virtutis quaz indidit eis
mori: cōe: finalis pditionis: ratione quietis: q̃ eis insti-
rōne ṽtutis: & opatiōis: & rō tuit: ratiōe societatis ad quā
ne nutrimentalis subiectiōis: eos perducit.

Secundus quod peccatū est cā Septim⁹ quomodo mors
moris q; p p̃m facta est cor procedit ex diuina iustitia
ruptio fontalis p̃ncipij. Ex propter cōseruationem boni
curio regalis indicij corru- vninerſi propter p̃nitionez:
ptio originalis rectitudinis. delicti p̃pter terrorē animi.

Tertius quod mors pue- Octauus quomodo deus
nit in hoīe nāliter ex tribus. subtrahēdo: aliquos de mūn-
Ex mensura q̃ est in ip̃o. Ex do miseretur eorum paruita-
natura p̃triorū p̃ncipioz: ti ne decipiantur ab hoste
& ex vehementia calidi. miseretur eorum puritati ne
maculentur: miseretur eorū

Quart⁹ quod mors puenit iocunditati ne p̃mentur.

Quintus quomodo mors Nonus quomodo mors
conuenit omnibus multipli- vincit naturam. Destruit na-
citer p̃pter distantia localez turam: vincit potentiaz. dei
propter deficientiam virtua- cit excellentiam.

Sextus quomodo dens Decimus quomodo
perimitur homines deince- mors melior est vita: quia
conungit fini: coniungit pa-
ci: coniungit veritati.

Undecimus quomodo in-
dicium mortis est bonum:

ratione communitatis: ratione equitatis. et ratione virtutis.

C Duodecimus quomodo ex consideratione mortis homo tria habet utilia. primo propter noticiam perpetualem secundo propter doctrinam generalem tertio propter doctrinam salutarem.

C Tertiusdecimus quomodo consideratio mortis est utilis propter tria. primo per mortem vitium impedi-
menta efficaciora contra salutem: secundo acquiritur medicina virtuosior ad curandas plagas: tertio confertur quod est utile ad salutem adipiscendam.

C Quartusdecimus quomodo mors est utilis propter tria. Primo liberata carcere: secundo ab errore: tertio ab irrationali amore.

C Quintusdecimus quomodo mors est utilis: quia liberata a mundo: a peccato a pravo consortio.

C Sextusdecimus quomodo mors timeatur pro omnibusque destruit esse: quo nihil desiderabilius. Destruit bene esse quo nihil est delectabilius. Destruit posse quo nihil est utilius. Destruit commuere: quo nihil civilius.

C Decimusseptimus quomodo mors multum timeatur: et ratione incertitudinis accessus: ratione similitudinis ingressus ratione impossibilitatis successus.

C Decimus octavus: quomodo de dotibus consurgenti-
um: que sunt visio immed-
diata. Tentio firma. Dilectio istammas. et dilectio propria

C Decimus nonus quomodo: dotes corporis incorruptibilitas: agilitas subtilitas et claritas.

C Viginti quomodo. Corpora damnatorum erunt incorruptibilia. Deformia. integra et graviora.

C Viginti primus quomodo. Conditiones damnatorum. Tenebre obnubilantes. Sententia separans. Invidia contristans. Et gehenna excrucians.

C Sermo communis. xxij. bene omnia fecit et c.

C Sermo communis. xxij. modicum plora. et c.

C Sermo communis. xxij. Spiritus eleuavit me et c.

C Sermo pro ciue. xxv. nobilis abiit et c.

C Sermo communis. xxvi. Tolle animam meam. et c.

C Sermo communis. xxvij. Estote parati. et c.

C Sermo communis. xxviii. melior est dies. et c.

TSermo pro muliere. xx.
 viij. Veni in hortu meū ꝛc.
TSermo communis. xxx.
 melior est dies. ꝛc.
TSermo communis. xxxi.
 Lapis dissolui. ꝛc.
TSermo pro puero. xxxij.
 Iste puer magnus ꝛc.
TSermo pro senex. xxxij.
 Mortuus est senex ꝛc.
TSermo cōmunis. xxxiii.
 notum fac mihi. ꝛc.
TSermo communis. xxxv.
 Beati mortui. ꝛc.
TSermo cōmunis. xxxvj.
 quum venerit. ꝛc.
TSermo cōmunis. xxxvij.
 melior est mors. ꝛc.
TSermo cōmunis. xxxviii.
 Reuertar in domum. ꝛc.
TSermo communis. xxx.
 viij. Oportet mortale. ꝛc.
TSermo cōmunis. xxx.
 Vocabis me. ꝛc.
TSermo p muliere. xxxxi.
 Surge prope amica ꝛc.
TSermo communis xxx.
 ij. Vocabis me ꝛc.
TSermo communis. xxx.
 ij. Vado ad eum ꝛc.
TSermo communis. xxx.
 iij. Sancta ꝛ salubus ꝛc.
TSermo cōmunis. xxxv.
 Anima plus est ꝛc.
TSermo communis xxx.
 vi. Audini vocem ꝛc.

TSermo communis. xxx.
 vij. Reddite que sunt cesa/
 ris. ꝛc.
TSermo cois. xxxvij. So
 lum mihi superest ꝛc.
TSermo p puella. xxxix.
 Non est mortua. ꝛc.
TSermo cois. l. Breues
 dies homin s sunt ꝛc.
TSermo cōmunis. lj. Cu
 pio dissolui ꝛc.
TSermo communis. lij.
 Omnes morimur ꝛc.
TSermo communis. liij.
 Omnes morimur. ꝛc.
TSermo communis. liij.
 Unum tantum. ꝛc.
TSermo cōmunis. lv. No
 dus ingressus sum ꝛc.
TSermo communis. lvi.
 Adodicum plora ꝛc.
TSermo cois. lvij. Om/
 nes isti congregati. ꝛc.
TSermo communis. lvij.
 frater qui adiunatur ꝛc.
TSermo cōmunis. lvi. ij.
 Ademor esto iudici ꝛc.
TSermo communis. lx.
 Adserimini mei. ꝛc.
TSermo cōmunis. lxi. fe/
 num agri bodie ꝛc.
TSermo communis. lxij.
 Redde quod debes ꝛc.
TSermo cois. lxij. Pre/
 ciosa est in conspectu ꝛc.
TTabula sermonum. lites

raliū funebriū.

CPrim^{us} sermo est p quo-
cunq; Impatorē Rege. Du-
ce, Principe & Archidūe
& ad Regē Pandulphū
applicatus.

CSecūdus sermo est. Pro
quacunq; imperatrice. Re-
gina. Ducissa. Archidū-
sa in constantiaz directus pi-
saurensium dominam.

CTertius est pro quocunq;
Equite armato.

CQuartus est pro quocunq;
doctore: siue aliquo philoso-
pho.

CQuintus pro aliquo ma-
gistratu in nicolaum duodo-
habitus brixie.

CSextus est pro quocunq;
principe capitaneo doctore.
Magistratu legato doctore
omni sciētia celeberrimo at-
tributus domino Carolo ze-
no.

CSeptim^{us} est cōmunis p
quocunq; comite.

COctauus est communis.
Notus est communis pro
quacunq; nobili muliere & ma-
trona.

CDecimus est communis
pro quocunq; biotbanato.

CUndecimus est commu-
nis pro quacunq; muliere no-
bili.

CDuodecimus est commu-
nis pro quacunq; doctore ge-
nere nobilissimo.

CTertiusdecimus est cois.

CQuartusdecim^{us} est cois.

CQuintusdecimus est cois

CSextusdecimus est cois.

CDecimusseptim^{us} est cois.

CDecimusoctauus est cois

CRelique autem sunt pro
senibus pro mulieribus pro
pueris & puellis cois.

COrationes matrimonia-
les litterales. Incipiūt a nu-
mero. xx. vsq; ad numeruz.
xxiij. quarum prima.

CPrima & si mihi iure le-
tandum est &c. Joānis britā-
nici: que est cōmunis & po-
test haberi in nuptijs alicui^{us}
indee.

CSecunda qualem in pre-
senti causa &c. christofori ba-
sregij: & est communis.

CTertia exauduit domin^{us}
deprecationē &c. fratris Gre-
gorij britannici communis.

CQuarta nulle mihi p̄es
ampli &c. fratris Gregorij
britannici communis.

CQuinta facere nō nulle &c.
fratris Gregorij britannici
communis.

CSexta & si abunde aliquē

et fratris Gregorij britannici communis.

Septima video vidē et fratris Gregorij britannici communis.

Octava nō vereretur viri et fratris Gregorij Britannici communis.

Nona censeo plerosque et fratris Grego. britannici cois.

Decima vidē video et fratris Gregorij Britannici communis.

Tabula sermonum fane britannici vulgarizandorum pro pueris ultra primam impressionem.

Nemo vtz est et. Ser. i.

In hac vita fratres. et. Sermo. ij.

Ut aliquid vobis optimi Sermo. iij.

Video ornatissimi viri et Sermo. iij.

Uncti mortui et. Ser. v.

Adoris per setimenda et. Sermo. vi.

Porro et ex predictis et. Sermo. vii.

Adultis ex causis et. f. 8.

Adorsem dilectissimi et. Sermo. ix.

Quotidiana experientia Sermo. x.

Quamquā viri docti et. Sermo. xi.

Quoniam ad honestissimos et. Sermo. xij.

Nihil est fratres charissimi et. Sermo. xij.

Quoniam dilectissimi et. Sermo. xij.

Flaminis ipet et. f. xv. finis.

Registrum

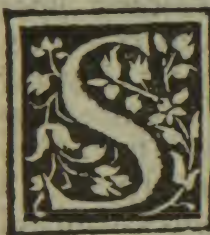
Oēs sunt quaterni preter. A.
p est ternus : et. t. sexternus.

[Faint, mostly illegible text in two columns, likely a medieval manuscript. The text appears to be in a Gothic or similar script, with some larger initials or headings visible.]

[Text from the adjacent page, visible on the right edge. It includes a large decorated initial 'C' and several lines of text.]

Sermones funebres vulgarizandi.

Excellentissimorum viro-
rum sermones ornatissimi fune-
bres: in vulgus per plures: per
pauci vero solum luculenti indo-
ctos: nuptiales autem aliquot
(vex peculiare) in lucem edi-
ti cura diligentiaque fratre Gre-
gorij Britanici: alumni ordinis
predicatorum professoris: quorum
nonnullos ex propria: nonnul-
los ex aliena prompsit officia.

Secundum quod dicit
Damascenus
nulla res di-
stinguit pro-
pria operatione: sed secundum primum li-
bro de celo et mundo: ad su-
am operationes unaqueque
res ordinat: sicut manifesta-
tio ad navigandum: et medeci-
na ad sanandum: ad hec deus
rebus omnibus indidit potestates
naturales: que sunt principia na-
turalium operationum: quibus me-
diantibus: res producantur ad
opus. Quum igitur ordo noster ad
salutem animarum ex inspiratio-
ne divina a principio fuerit insti-
tutus: iustum est et rationi personarum:
ut fratres huius ordinis: qui predica-
tores vocabulo censeant officio
salutari insistant et predicent sa-

luberrimam veritatem: exhortentur homines ad penitentiam preterite vite ex culpa: indulgentiam divine gratie pollicentes. et quia executio talis officii ex improviso fratribus sepe prelati-
bus inuigilant per generale influxum
mortalitatis humane. domino
instinctu inductus nec non et
fratribus exigentibus excitatus
ac sociorum spiritualium precibus:
incepti divina largitate confu-
sus: compilare opusculum
quoddam de mortuis: ad quod
fratres Juniores recurrere
poterunt et invenire materias
sine exigentia defunctorum. Te-
mata autem convenientia conditio-
nibus et statibus mortuorum com-
mitto fratrum voluntati et stu-
dio eligendi. Dividit autem penitus
opus in quatuor partes. In qua-
rum prima agit de causis mor-
tis. In secunda de eius conditioni-
bus. In tertia de conditionibus
mortuorum. In quarta de
statu corporis post mortem. In qua-
ta de resurrectione eorum. Hec
autem sunt capitula prime partis quod
mors cadit ex inobedientia
primorum parentum. Secundum ex prin-
cipijs nature. Tertium ex pro-
videntia divina. Quartum ex in-
sticia equitatis. Quintum ex
misericordia et pietate. Sermo. i.

vulgarizandi:

Dens mortē n̄ fecit. Sap. i. Cū d̄s oīa fecit iux̄ illd̄. Jo. i. oīa p̄ ip̄z sc̄a sūt: ⁊ sine ip̄o sc̄m ē nihil: mirabile v̄: q̄ actor libri sapi. dicat: q̄ d̄s n̄ fecit mortē. Circa q̄ sciēdū ē: q̄ d̄s ē p̄ncipaliter cā eē. Al. or̄s at̄ ē p̄uatio eē. Jō dī cēdū ē q̄ mors ē p̄secuta ex p̄ctō iob̄ie p̄inoz parētum. Dens at̄ fecit hoīez imortalē a p̄ncipio: q̄ poterat nō mori: si a deo p̄ p̄cm̄ inob̄ie non declinasset: qd̄ potest ostendi ratione triplici.

P̄mo rōe final̄ p̄ditionis

Scdo ratione virtualis operationis.

Tertio ratione nutrimentalis subventionis.

Final̄ qd̄ p̄ditio fuit: q̄ hō fieret imortalis: q̄ sicut h̄i i alijs l̄fis: ea q̄ sūt ad finēz istituūt s̄z rōem finis sicut p̄z i artibus. Manifestatūa dispōit ligna ⁊ ēt armam̄ta s̄z q̄ p̄uēit ad finē navigatōnis. Miles pat equos: dispōit arma: ordiat acies: s̄z q̄ p̄uēit victorie. Quū igit̄ hō istituūt̄ fuerit ad finē b̄itudinis: q̄ oīz faciliatē hūane nē excedit: oportuit q̄ i ip̄a sui istōne aliqd̄ sibi collatū fuerit. s̄. p̄ncipioz suor̄ nā linz faciliatē. Mā ex suis p̄ncipijs nālib̄ eē p̄petuū h̄re n̄ p̄t: cū p̄ponat̄ ex p̄ijs: qd̄ ē cā corruptōis in rebus: ⁊ foīa p̄ficat m̄az: s̄z ei⁹ capacitatē. Un̄ h̄ sibi. s̄. p̄ditionez nē sue collata s̄t: vt aīa: q̄ ad tā nobilē finē ordiabat̄. s̄. ad eternā b̄itudinē: s̄z p̄tātē suaz. s̄. cōez nē sue ordinē eē p̄petuū: mē cōicaret. Id̄ec at̄ p̄tās sup̄ corp⁹ erat ex ordiatioe ei⁹ i finē: ⁊ iō ip̄edif n̄ poterat ei⁹ effectū: nisi p̄ deo: ordiatioz ei⁹ a fine. De ordiatio at̄ fieri n̄ poterat: si ne p̄cō mortali: ⁊ iō an̄ q̄ i p̄cm̄ rueret erat imortalis. s̄z p̄ p̄cm̄ sc̄tū ē mortali: eo q̄ peccare poterat lib̄o arbitrio mūdū i iusticia p̄firmato: p̄p̄ qd̄ dīc̄ Apl̄s Ro. vi. Stipēdia peccati mors:

Scdo rōe virtualis opatōnis. q̄ sic dīc̄ i Dente. xxxij dei p̄fecta sūt opa. S̄z p̄fecta opatio p̄fectū p̄ducit effectū. Quū igit̄ p̄m̄ hō h̄y postasis oīz rex sc̄tū fuerit iux̄ illd̄. Gen. i. foīauit d̄s hoīez d̄ l̄io terre: ⁊ sic. i. hō p̄fect⁹ fuit q̄stū ad aīaz ⁊ q̄stū ad sapiāz ⁊ s̄z Augu. fuit m̄te p̄dit⁹: ⁊ ita p̄fect⁹ fu

Sermones funebres.

it: q̄tū ad corpale sustētiā
Et iō scdm statutū inocētie
hō erat simplex: ⁊ immortal
nō p nām s; p dīnaz grām
q̄ collata fuerat hōi p origi
nale institutū q̄ qdē grā abla
ta fuit p culpā: ⁊ amota cā
remouet effectus ⁊ iō p̄m?
hō: quū peccauit fuit morti
tradit⁹: iux illd apli. Corp⁹
pp p̄m mortuū ē. Ro. viij
Rōne nutritiālis subuētiō
m̄s: nā i statu aī p̄m dupli
ci bñficio ad p̄seruādū vitā
subuēiebat hōi. Mā s actō
nē calorū nālīs: q̄ ē i s; aīe
psuūit p̄tinue: hūidū radi
cale i quo ē vita. p̄der con
sumptiōez p̄tinuā fit dep̄di
tio i corpe cui subiebat p
esum lignoz padisi: sic mō
subuēit nob p cibos q̄s su
mim⁹. S; ad p̄petuādā vi
tā subuēiebat illi p lignū
vite pp virtutē ei dīnitus
p̄cessaz. Et dī a q̄busdā: q̄
p̄ferebat ad restauratōz hu
midi radicali d̄p̄diti ⁊ ad b
p̄t sui qd dī gen. ij. de ligno
āt scie bōi ⁊ mali ne cōcedat
Circa qd sciēdū ē: q̄ lignū
vite hēbat v̄tutē ex se p̄suā
di vitā i eternū. nec erat im
mortalitatis cā p̄ncipal. s;
ex v̄tute sua poterat dīnit⁹

p̄seruare vitā. eo q̄ alim ex
ip̄o sumptū ad ip̄sectā assi
mulatiōz adducebāt. ⁊ po
nit i eternū pp t̄ps lōgenū.

Sermo secundo.

Quip̄us pp p̄m mor
tuū ē. Ro. viij. cū d̄s
aīaz faciat. ⁊ oīa i eē p̄stitu
at posset dubitari: vñ mors
attigat: si a deo n̄ catur. Dī
Sap. i. De⁹ mortē n̄ fec. cir
ca qd sciēdū ē q̄ mors itra
uit i mūdū pp p̄m sic ait
Apl̄s. Ro. v. pp p̄m facta
ē. p̄mo nāq; corruptio s̄otal
p̄ncipij. Videmus. n. q̄ ad
corruptiōez p̄ncipioz. seq̄
corruptio p̄ncipioz. eo q̄
oīa p̄ncipiatā i v̄tute sūt i su
is p̄ncipijs sic p̄ ad s̄esū. q:
oīs distō: color ē p lucē. ⁊
iō obscurato s̄otali p̄ncipio
lucis nulla appet color di
stictio. Itē oīs fruct⁹ ramoz
p̄cedit a stipite. ⁊ iō corrup
to stipite corrupit ⁊ rāuli.
Itē oīs hoīes fuerūt i p̄o hoīe
⁊ ab eo d̄scēdēt. s; q: i. hō
fuit p p̄m corrupt⁹. q: p̄m
p̄uauit illū bñficio p qd po
terat nō mori. S; illo cor
rupto tora illa nā bñana. q̄
in illo erat fuit corrupta. ⁊
necessitati mortis addicta.
ideo omnes qui ab eo d̄scē

Sermones funebres.

derūt cū necessitate mortis nascūt. Et hoc est quod dicit Apl's. Ro. v. Per unū hominē peccatū intravit in mundum. ⁊ p pccm mors. **S**ecūdum p pccm facta est mors corruptio origina lis rectitudinis. Nam talis erat primi status rectitudo quia supior pars rōnis subijciebat deo. Corpus aut subijciebat rōni. Ita quod pma subiectio erat cā secū de: ⁊ secūda cā tertie. Ma nēte aut cā: manebat effec tus. Un dū homo sic erat subiectus deo: nihil pote rat cōtingere cōtrarium in p'tibus corp'is. quod eēt cō trariū aīe. Ita ē i virib' aīe nihil cōtingere poterat. qd ratio superior nō ordinaret in deū: ⁊ sic i pmo statū ni hil ptingere poterat qd qñ qd deordinaret a deo nisi pec catū mortale p quod ordo mortis tollebat a deo. fa cta aut deordinatiōe aīe a deo scā ē inordinatiō i viri bus aīe. ⁊ p pns in corpore ita qd sic rō supior fuit iobe dīes dño: ita vires inferiōrs sūt iobediētes aīe. Et ex ta li iobediētia ē i hoīe p'pua pugna. De qua dicit Apl's

Bala. v. Caro p'cepiscit ad versus spm. Et ex hac pu gna seqtur mors. iuxta illd Sap. ix. Corp' quod corū pit aggrauat aīaz. **T**er tiū: p pccm facta ē executio regalis iudiciij. Nam p sniaz necessitatis mādatū fuit p mo hoī. sicut habet Gene. ij. De oī ligno paradiso cōe de. De ligno at scie boni ⁊ mali nō comedas. quocūqz n. die comedes ex eo: mor te morieris. Illd. n. pl' cre didit dyabolo p'mittēti men dacū. ⁊ dicēti. Nequaquā moriemī scit. n. de' q' quā cūqz die cōedētis ex eo: aperiēt oculi vři: et eritis si cut dī sci. b. ⁊ m. Gen. iij. Et qā credidit falsitati: re' fuit criminis lese maiestatis. Et ideo reus fuit pēa totius posteritatis. Unde subdit inferi' lata snia. i sudore val tus tui. v. p. t. dōec reuertā ris i terrā de qua sumptus es: quia pulvis es: ⁊ in pul nēre reuerteris. Gene. iij. Et nō solū ipse: sed oēs po steri eius iuxta illd. iij. Re. xiiij. Omnes morimur ⁊ quasi aqua dilabimur su per terram.

Sermo tertius.

vulgarizandi.

Deus mortē nō fecit sapiētie. i. Cū mors sit q̄ dā p̄uatio: ⁊ oē agens intendat esse perpetuū: q̄a p̄pter hoc agit. q̄cqd agit: vt h̄i i secūdo de anima mors est p̄ter intentionē agētise ⁊ ideo sapien. i. Dicit. Deus mortem nō fecit. ¶ Prouenit autē mors in hominibus naturaliter ex tribus.

Primo ex mēsurā p̄iodi. **S**ecundo ex natura p̄trarij. **T**ertio ex vehementia calidi.

Quia sicut in alijs l̄ris dicit. Una queq; res suo p̄riodo mensurat̄. Adēsurās autē est t̄ps quia sicut dicit sapiens. Tabefacit tēpus: ⁊ omnia senescūt i t̄pe: ⁊ iō per se tēpus ē cā corruptio/nis. Un̄ Apl̄s Ileb. viij. Omne quod antiquat̄ ⁊ senescit: p̄p̄e iteritū est: ⁊ huius signū est: q̄ ea que sunt extra tēpus nō antiquatur: nec senescūt nec corrūpūt: sicut āgeli ⁊ filia. Idē i aīa Un̄ dī. ij. de aīa q̄ si senex acciperet oculū iuuenis videret vt iuuenis. ¶ Per q̄d datur intelligi: q̄ nec ani-

me: nec virtus earum senescunt: sed solum corpus: et partes eius. **S**ecundo ex natura contrarij. Nam in corpore humano sunt q̄t tuor elementa: ex q̄bus cōponitur corpus: ⁊ quattuor qualitates cōtrarie: q̄ continue adinuicē pugnant: ex quarum discōrdia dissoluitur corporis armonia. sicut enim incarcerati nituntur quondie ⁊ noctu frangere carceres. vt possint fugere. ⁊ ad loca p̄pria remeare sic isti quattuor inimici corpora frangunt ⁊ destruunt: vt ad loca p̄pria reuertantur: vt lenia sursum: ⁊ grauiā deorsum tēdant. Oē. n. compositum ex contrarijs est corruptibile. Idmōi si h̄e videmus i hoībus existētibz extra p̄p̄iā p̄riam: q̄z semp desiderant: ad p̄p̄iā redire. Tale est corpus nostruz ex principijs nature: quod oī corrumpi iuxta illud. Apl̄. i. Cor. xv. Seminatur in corruptione: ⁊ resurgit in incorruptione. **T**ertio ex vehemētia calidi. Quoniam enim animal vnat̄ p̄ calidū ⁊ humidū: si calō fuerit iterit̄: ⁊ siccat

vulgarizandi.

cito humidū: et sic corp⁹ dissoluit. Sicut in lucerna cōstigit: qⁱ ignis cito extinguitur: sic humor cito cōsumitur. Et hoc contingit in quibusdā regionibus ethiopū calidissimis: in quib⁹ homines vltra .xxx. annos nō dicunt viuere: et rō huiusmōi est: qⁱ corpora eorū sūt circūdata aere calidissimo. et ideo op⁹ qⁱ sint porrosa et sicca: eo qⁱ enaporant cōtinue: et humidū recedat a corpore: et qⁱ humidū recedit: ideo efficiunt corda eorū frigida. Et ideo talis propter defectū virtutis naturalis: qⁱ cū spiritu enaporat cito senescit et deficit: q^a sic dī. ij. Corinthio. iij. Spiritus est qui viuificat.

Sermo quarto.

Tu autē pater p^ruidentia ab initio cūcta gubernas. Sapie. xiiij. Cū omnis rector: et gubernator: studeat multitudinē regere: et in oī bono et p^rspertate seruare: hoc est valde mirabile: qⁱ dī qⁱ est sūmus gubernator: et rector oīz creaturarū: et hēat curā de oib⁹ sicut māifestat Sapiētia in v⁹bis p^rpositis: qⁱ tam nobi

lissimā creaturā. s. naturā humanā tot diuersitatibus mortis subisci p^rmitit. Circa qⁱ sciendū ē: qⁱ hoc p^rtingit ex tribus.

Ex circūstantia loci.

Ex intemperantia cibi.

Ex immoderantia exercitij.

Quia virtus nālis p^r salubritatē aeris cōseruatur ille sa. Aer enī subtilis ad liberā et sincerā respirationem plurimum valet: sed aliqui impedit: per nebulas: que abūdāt in locis paludosis: et humidis: ex q^b nebulæ resoluuntur: que aerē inficiunt et faciūt pestilentē. Aer autē infectus: plus naturā corūpit: q^m cibus corūpit: qⁱ immediate: sine alteratiōe ad vi talia transit sed cibus corruptus digeritur et alterat. Inficit autē aer ex vapore corrupto: qⁱ p^rcedit ex animalibus venenosis: sicut legitur in legēda beati. Gregorij qⁱ ī stagno quodā: dracones peliſtēs latitabat qⁱ egrediēs: et ad muros ciuitatis accedēs: aerē inficiebat: et plurimi interibant.

Secūdo ex intēpantia cibi iux illud. Multi pierūt p^r

Sermones funebres.

crapulam. Et ratio huius est: quia secundum quod homo habet determinatam quantitatem ita habet determinatam virtutem. Virtus autem corporalis salubatur in medio: corrumpitur in extremis: sicut pars in rebus sensibilibus: que multo frigore: sicut in hyeme: corrumpuntur: et a multo calore: sicut in estate: omnia per nimium calorem deficiunt. In vero omnia vivificantur. et parata virget herbe florent: plantae pullulant: propter temperatum calorem. Et secundum hunc modum: si cibus fuerit temperatus conservatur corpus. Nam si fuerit nimis parvus: cibus debilitant virtutes naturales: et si fuerit nimis magnus: cibus corrumpit: quia ex nimio cibo multi humores generantur. et humiditates. Et ex humiditatibus: nonnullae generant infirmitates. Et hoc est quod dicitur in evangelio Luce vigesimo primo. Attendite autem vobis ne forte gravetur corda vestra in crapula et ebrietate et curis huius vite et superbia: et in vos repentina. dies illa. **T**ertio ex immoderantia exercitum. Nam ex immoderato labore debilitantur virtutes corporales. Et ideo natura sapiens ordinavit tempus laboris. et tempus quietis. quia tempus quietis debet equari tempori laboris. Nam quantum dies excedunt in estate tantum noctes excedunt in hyeme. et hoc ordinavit natura ad conservandum vices. Et ratio est quia dispositio corporis ordinata est ad similitudinem musici instrumenti in quo corde ad corda sunt redactae. Et ideo si fortius debito percutiatur destruitur armonia. Et sic est in corpore humano sicut patet ad sensum. quia excellentia sensatorum corrumpit sensum sicut nimis splendida res corrumpit visum. Hypocritas Ab indigentia vel superfluitate corrumpitur sensus. Unde dicitur de sole. quod radijs suis excecat oculos. Sic est de singulis sensibus. Propter virtutes corporis in multis laboribus corrumpuntur. Et quod laboris vehementia dissolvit corporis consonantiam. In medio autem conservatur.

Sermo. v.

3 4

Sermones funebres.

DE^o mortē nō fecit
sa. i. ca. 7c. Cū
mors sit vltima
pēax: eo q̄ hor-
ribiliū finis sit
mors: nō inflicta iustissimo
pijsimo dño sine merito ci-
pe q̄a clpa ordinat p penā.
Et iō ex clpa p̄mox parētū
p̄nata ē original iustitia: p
q̄ hō poterat nō mori: 7 reli-
ctus in p̄ncipijs nature. Et
hoc ē quod dī. De^o mortē
7c. Nō fecit. n. cām mortis
q̄ est p̄ctū: quia a deo non
est illud quod ē p̄tra nām.
De q̄ p̄ctō: mors: 7 oīa q̄
sunt mortis oriunt. Est aut
in oībus multiplex mors.
¶ Propter distātiā localē
¶ Propter dīam v̄tualē.
¶ Propter violentiam ex-
teriorē.
¶ Eo q̄ multū distat a dō:
7 hoc est q̄ dicit Apls. ij.
Gal. 5. Dū sumus in cor-
pore p̄griamur a dño 7c.
Et ideo patres ex d̄siderio
eēndi cū deo: appellabāt se
peregrinos: 7 aduenas sup
terrā. ¶ Cū p̄ba. psal. 119.
Ben me quia incolat⁷ 7c.
Nā lz deus sit vbiq̄ tū fm
nobiles ei⁷ p̄ditiones dī eē
in celo: iuxta illud psal. 121.

Ad re leuani. o. m. q. h. i. c.
Et p̄bus de celo 7 mūdo
dicit q̄ huius signū ē: q̄ ho-
mines man⁷ ad celū leuāt.
Et qdam dicit q̄ due sunt
p̄tes orbis. s. cētruz: 7 circū-
ferētia: 7 oēs leges i hoc cō-
cordant q̄ dens i circūferē-
tia residet. s. in celo. Et iō
dī in libro de celo 7 mun-
do: q̄ ibi ē vita: melior oī
vita. Et ideo videm⁷: q̄ pres
quāto magis distant a celo
vel a deo: magis corrūpūt
sicut generabilia: 7 corrup-
tabilia: q̄ sunt sub celo. Que
autē magis appropinquāt
ad deū p̄petuo solidāt: sic
patet de corpib⁷ super cele-
stibus: que nulla alteratiōe
mutāt. Et ideo hoīes quā-
diu sunt in hac valle mise-
rie constituti cōtinue mori-
untur. Sapiē. v. Nos con-
tinue desinimus. ¶ Secun-
do propter deficientiā vir-
tualem. Eo q̄ virtutes na-
turales semper debilitātur
in agendo. Et ideo p̄mo tā-
tum cōuertitur de alimēto
quod sufficit: non soluz ad
restauratiōē deperditi. s.
etiā ad augmentum: 7 hoc
durat vsq̄ ad. xxj. annum
postea conuertitur soluz ad

restat
bilis
potest
alimē
tam
ter q̄
ralis
nē con
ris dī
ins ha
si sup
aquo
scu. 7
in mī
aqua
mines
luter m
tā con
mali
fecit
nō p̄
7 affir
hoc i
fluitat
tates.
bonar
raliter
Apost
annq̄
rimz
violē
rāno
vnde
tero
Aut.

vulgarizandi.

restauracionē. Ultimo de/
bilitat tantum natura. q̄ nō
potest tantum cōuētere de
alimēto in nutrimentū: quan
tum deperdit. Unde opor
tet q̄ propter defectū natu
ralis virtutis: et admixtio
nē contrarij sequat̄ corpo
ris dissolutio. Exēplum hu
ius habemus de vino: cui
si sup̄ admisceat̄ de aq̄ q̄ sit
aquo sum. q̄a aqua inuale
scit. et virtus vini debilitat̄
in tñ q̄ iā nō ē vinū. sed
aqua. et fm̄ hunc modū ho
mines senescunt. et natura
liter moriunt̄. q̄a ppter mlt̄
tā comestione. sit admixtio
multi extranei. et ē in eis de
fectus virtutis naturalis: que
nō p̄t conuētere extraneū
et assimilare sibi. Et ppter
hoc ī senib⁹ sunt multe sup
fluitates. et viscosae humidi
tates. Et fm̄ hūc modum
homines senescunt: et natu
raliter moriūt̄: iuxta illud.
Apostoli heb. s. Q̄ quod
antiquat̄ et senescit ppe ite
ritus est. Tercio propter
violētiā exteriorē sicut ty
rānoꝝ: q̄ vna die occidit
vndecim milia virginū al
tero die multas matres.
Aut ppter violētiā elemen

taliū actionū. eo q̄ peccato
res oīdunt creatores celi et
terre. Iō ipsi offendunt ab
oībus creaturis mūdi. Un
a terra absorbetur. ab aqua
suffocant̄ ab aere inficiunt̄
diuersis infirmitatibus. ab
igne cōburūt̄. Un dñ sap.
xvi. Oīs creatura exarde
scit in vltiōe inimicoꝝ. et p
pter hoc apostol⁹ petebat
de ista miseria liberari. d.
Ro. vij. Infelix ego hō! q̄s
me liberabit de corpe mor
tis huius gratia dei per ie
sum xp̄m et c. Mirabilia
opera tua dñe. ps. 138.

Sermo vj.
Dens mortē nō
fecit sap. i. Cum
oīs artifex op⁹
suū firmet et sta
biliat sic meli⁹ p̄t. Un mira
bile q̄ dñs: quū sit p̄fectissi
mū agēs: creaturā suā tam
nobilissimā. s. humanā nāz
negligat: et mori p̄mittat.
Circā q̄ sciendū est. q̄
p̄cedit ex diuina p̄uidētia:
que permittit sic deficere et
mori triplici ratione.
C̄ Primo ratioē virtutis:
quam ei ididit.
C̄ Secundo ratione quie
tis. quam ei instituit.

vulgarizandi.

Tertio rōe societatis ad
q̄ eam perducit.

Ipse enim est optimus
opifex: et gubernator. Opti-
mus autē est in qualibet gu-
bernatione vt gubernator
p̄uideat rebus gubernan-
dis sc̄dm conditionem ip-
sarū. Mā in hoc iustitia re-
gni cōsistit. Unde nos vide-
mus q̄ rectores et guberna-
tores ciuitatū p̄mittunt. q̄
hoīes ciuitatis agāt s̄m sua
officia: et suas exerceant ar-
tes sine qb̄ ciuitas p̄serua-
ri nō pōt. Mā natura incli-
nat adhuc is̄mūl homines
habitare vt hoīes sibi iuicē
ex p̄p̄ijs actib̄ subueniāt
quia nullus est. qui sibi ip̄i
sufficiat cuiuscūq̄ cōditio-
nis existat: nisi solus ille
q̄ fuit verus deus et homo:
et nisi sit aliquis. plusq̄ ho-
mo: sicut fuit Jo. Bap. et
alii qui fuerūt in solitudine
soli habitātes. Unde dicit
ph̄s. q̄ hō nāl̄iter est ani-
mal politicū. Et iō idiget
diuersarū rerū subuentiōe:
sicut patet discurrendo p̄ sin-
gula. et s̄z hūc modū d̄s p̄p̄
suā p̄uidētā mūdū guber-
nat. et p̄mittit res agere s̄m
p̄p̄ias v̄tutes. Sed corp̄

humanū cōponit ex quat-
tuo: rebus: que sibi inuicē
inimicant. et habet cōtrari-
as actiones: ex quarū p̄tra-
rietate dissoluit. **S**c̄do
rōe quietis: quā ei instituit.
Nulla enim res pōt q̄tari
nisi i p̄p̄io loco: sicut nauis
non quietat nisi in portu. et
sagitta in signo. et grana de
orsu: et leuia sursum. sic hō
nō q̄scit nisi i deo. Ang. p̄
mo p̄fessionū. fecisti nos
dñe ad te et inquietū ē cor:
n̄z donec req̄scat i te et c.
Et huius signū ē: quia res
extra p̄p̄iū locū corrumpi-
tur: et i p̄p̄io loco p̄seruat:
quia sicut dicit in alijs l̄is
locus est p̄seruatiuus loca-
ei. et iō sapiēs medic⁹ remit-
tit ifirmum ad locū vbi fue-
rat oriūdnus. S̄z nos in hoc
mūdo sum⁹ ifirmi diuersis
ifirmitatib⁹. p̄der qd̄ p̄z. q̄
nō sumus in loco p̄p̄io. s̄z
p̄grinamur p̄tinne. p̄sal.
192. Multū incola fuit aīa
mea et c. S̄z in celo ē p̄p̄i⁹
locus aīarū vbi nulla corrup-
tio ē vel pestis nulla altera-
tio. v̄l ifirmitas v̄l senect⁹.
Quia sicut dicit qdam phi-
losophus. Aglobolūarij sur-
sum nō ē malū. Sap. iij. Et

non ti-
licie.
ciāff
quies
p̄uā
vt vna
p̄m
na ē q̄
na. S̄z
ē bñ d̄
f̄m ex
aīa bo-
locū su-
pons ca-
p̄sal.
de care-
diuina
mies v̄
citur i
la: v̄t
Et
ad quā
l̄ans aī
vas: qd̄
impleri
aīarū bo-
tis et v̄
pleni:
et dens
ser. Jo-
nem⁹
Ang. s̄
minim⁹
Et iō
pōt aī

Sermones funebres.

non tãget illos tormētū ma-
licie. Ubi pstituit dñe lu-
cidissimas māsiones: ibi re-
quiescūt scōz aīe. Sed ad
puidētiā gubñatoris pñet
vt vnaqueqz res sortiat p
prium locū. eo q ipa puidē-
tia ē gubernatiua ⁊ ordiati-
ua. S; tūc vnaqueqz res
ē bñ ordinata: qñ locata ē:
fm exigētiā sue nature. s;
aīa hominis non potest ad
locū suū ascēdere. nisi a cor-
poris carne soluat: iux illd
Psal: 141. Educ domine
de carcere aīaz meā. Et iō
diuina puidētia pñet ho-
mīes mori. Propterea di-
citur i euāgelio. Bōa ⁊ ma-
la: vita ⁊ mors a deo sunt.
Tertio rōne societatis.
ad quaz eā pducit. Nullus
sanns artifex faceret aliqd
vas: qd nō posset nec dēret
impleri. Deus aut creauit
aīaz hominis tate capacita-
tis ⁊ virtutis: q posset im-
pleri: ⁊ in se deū recipere:
⁊ deus in ea habitare pos-
set. Ioan. xiiij. Ad eum ve-
niem⁹ ⁊ māsionē apd. e. f.
Aug. Animā di capacē me-
minimus: ⁊ deo repleti pñt
Et iō nullū bonū terrenū
pōt aīam faciare. Immo

hō qnto plura hz tātō plu-
ra desiderat. Iunenale te-
ste Satyra. xiiij. Crescit a-
mor: nūmi: quantū ipa pe-
cunia crescit. Et iō ista est
maxima pena. qā hō semp
comedit ⁊ semp famescit.
sp bibit: ⁊ sp sitit. qā dī Jo.
4. Qui biberit ex hac aqua
sitiet itez. eo q bōa tpaia
nō faciāt. sed vacuāt. Quia
quātō plus hō habet de pe-
cunia: tātō minus habet de
anima. Quz igit nūlū sic
vacuū in nā fm q pbatur
in alijs libris: ad dinam p-
uidētiā pñet aīam vacu-
am replere. S; repleti nō
pōt in bōis eternis: nisi pri-
us carne soluat. Juxta illd
ps. 64. Replebimur i bōis
domus tue. Et itez ps. 71.
Replebitur maiestate tua
Ideo necesse ē p mortē ad
illa bona peruenire que
paulus optabat philoso-
phi primo. Cupio dissolui.
⁊ cetera.

Sermo. vij.
Miserabilia ope-
ra tua domi-
ne. Psalmis.
138. Illud mi-
rabile repu-
tatur. Quod maxime ap-
paret: eius tamen cā igno-

Sermones funebres.

rat. Sicut multi mirantur: quoniam videtur eclipsis solis et lune: et quoniam videtur monstrum: et portenta maxima: et hoc propter ignorantiam cause. sed sapientes qui causam sciunt non mirantur. Et secundum hunc modum mirabile potest videri hominibus. quod ita sepius: ac subito homines moriuntur. et precipue constituti in dignitatibus. sed si hoc diligenter attendimus: non hoc contingit a casu nec a fortuna. sed potius a divina iustitia. Et hoc triplici ratione. **¶** Propter conservationem boni universi. **¶** Propter punitionem delicti. **¶** Propter terrorem aliorum. **¶** Quia sicut dicitur in aliis litteris bonum quanto communius. tanto divinius atque eligibilius. Unde bonum patris dimittitur propter bonum totius sicut exemplum patris in artificialibus. Videmus enim quod medicus abscedit a membrum putridum ut conservet totum subiectum. Et abijcit unum membrum bida ne totus grex inficiatur. In civilibus et hoc apparet. Videmus enim quod potestas suam spem latronem propter bonum civitatis. In naturis et manifeste patet. Mala natura permittit res corrumpi ut possint augmentari. Sicut patet de fru-

mento. quod in terra corrumpitur. Ideo dicitur ad alios. v. Nisi granum frumenti cadens in terra mortuum fuerit. ipsum solum manet. Et secundum hunc modum divina iustitia multos permittit. propter bonum totius populi: sicut patet de Dathā et Abyrō: qui murmurabant contra Moysen. Ideo oravit ut subita morte interirent: et sic pateret eis quod deus misisset eum. Iō apta est terra et deglutivit Dathā et aperuit super aggregationem Abyrō. et descenderunt in infernum viventes cum quodrigis et c. Hoc autem fecit divina iustitia quod posuit malos propter conservationem bonorum. Unum dominus precepit ad Moysen dicens. Ad alios ne. pa. m. permittit dominus mortem corporis. propter vitam anime. **¶** Secundo mors permittit ex divina iustitia propter punitionem delicti. Licet enim non sit mortis tempus iustitie. sed potius misericordie. tamen quod peccatores non cessant deum offendere: et ei patiētiā provocare ad iram: interdum deus rigorem sue iustitie exercet in peccatores acriter. Unum vale leri maximus. Lēto enim gradu ad vindictam sui divina permittit ira. tarditatemque suppli-

cū gra
pino d
Dens
malū
v de
eligere
hunc m
naut p
ordinat
tura rex
sa pēā
divina
luxurie
tio. q. si
lastica d
lnt luru
uelamā
ris abu
dicu de
ta ē terr
ego dū
pēnites
minē. Jo
per pē
Sodom
plur sup
vi pena
peccato
et iō pu
Jē pē
sit quo
xix. q. a
castris
milia. s
rū. xij. d

vulgarizandi:

cij gravitate ppenfat. libro
 pmo de religione. Et Ang.
 Dens nō pmitteret ī rebus
 malū eē. nisi eēt a deo potēs
 vt de quolibet malo sciret
 eligere bonū. Et secunduz
 hunc modū oēm penā ordi
 naut p culpā vt nihil sit in
 ordinatū. Et iō ī dīna scrip
 tura reperim⁹ q pp diner
 sa pctā occisi sunt hoīes ex
 diuina iustitia. Mā pp pctm
 luxurie hoīes pierūt ī dilu
 uio. qz sic dicit hystoria sco
 lastica de cā diluuij. tū īua
 luit luxuria. q mulieres in
 uesaniā verse. supgreffe vi
 ris abutebat. popterea
 dicit dens gene. vi. Reple
 ta ē terra malitia eorum: et
 ego dispergā eos cū terra.
 Penitet enī me fecisse ho
 minē. Itē vt hī Gen. xix. p
 pter pctm p nām destruxit
 Sodomā et Gomorrā. Un
 pluit sup eā ignē et sulphur.
 vt pena rīdeat culpe: qz in
 peccato illo ē ardor et fetor:
 et iō punit igne et sulphure
 Itē ppter pctm supbie pcul
 sit quosdā sic pz. xiiij. Re.
 xix. q angel⁹ dñi pcussit in
 castris assyrior. cap. lxxv.
 nulia. Silr hī ī actib⁹ aplō
 nū. xij. De Herode q vesti

tus veste regia sedit p tri
 bunali et cōtinnabatur ad
 populū. ppopulus autē
 acclamabat dei vocens et
 nō hominis. Et statim per
 cussit eum. Angelus domi
 ni: eo q non dedisset hono
 rem deo: et consumptus a
 vermibus expirauit. Ter
 tio propter terrore aliorū.
 Sicut habetur in actibus.
 De Anāia et Saphirayro
 re ei⁹: qui ad argutionem.
 ppetri expirauerunt ambo
 et factus est tumor magnus
 in vnīuersa terra et sup oēs
 qui audierant. Mā extimo
 re domini recedit homo a
 malo: iuxta illud. Ecclesia.
 primo. Timor domini ex
 pellit peccatum.

Sermo octauo.

Uomodo mise
 retur pater filio
 rū misert⁹ ē do
 min⁹ timētib⁹
 se. ppsal. 102.

Quoniā quelibet rex hēt p
 priā operationē conuenien
 tem sue pprietati: sicut Sa
 phyrus habet purgare ocn
 lum: et adamas trahere fer
 ram et calor naturalis con
 nertere cibum in nutrime
 tum: sic proprietates dei est

vulgarizandi.

miseriordia: vt dicit Gre
go. ⁊ cātaſ aſſidue i ecclia.
Deus cui p̄prium ē ⁊c. Et
ideo operatur ea q̄ ſue p̄pe
tatis ſūt. ſcilicet mīas. pſal.
xxxij. Miſericordia dñi ple
na eſt terra. Et iteruꝝ pſal.
cyluij. Miſerationes eius
ſup oīa opa ei⁹. Et iō ex mi
ſericordia dei p̄cedit q̄ qui
dam velociter moriūtur ne
in hoc ſeculo diutius aſſi
gant. quia ſicut dicit Job.
xiiij. Hō natus de muliere
⁊c. Sed miſerie miſericor
dia exhibet morte median
tes ⁊ hoc opatur deus miſe
rēdo triplici miſeratione.
C Pr̄mo eorū paruitatem.
C Sc̄do eorū puritatem.
C Tercio eorū iocūditatē.
C Ne decipiantur ab in
imico q̄ ſūt fragiles ⁊ debi
les ⁊ iō cōparātur rei fra
gili. Job. xiiij. Qui q̄ſi flos
⁊c. Hec autē fragilitas ieſt
eis ex pte materie. q̄ d̄ pul
uere terre formāt. pſal. cij.
Recordat⁹ ē qm̄ puluis ſu
mus. Item ineſt eis fragili
tas ex pte corp̄alis forme.
pſal. cij. Quoniā ip̄e cogno
uit figmentū n̄m. Itē ineſt
eis fragilitas ex pte ſubſtā
tie. Job. xx. Trāſiet ſicut vi

ſio nocturna. Idē. vij. Ec
ce nūc i puluere dor. ⁊ qua
re ſicut eſt fragilis. ita ē mi
ſerabilis: ⁊ iō tales indigēt
miſericordiā ne decipiant
ab inimico cui reſiſtere nō
poterūt p̄p qd̄ dixit. Saul
⁊ Dauid. i. Regum. xvij.
Nō valēs reſiſtere. Iſhili
ſteo iſti. q̄ puer eſ. Mā pue
rox ē eſſe ſicut cera de qua
facile formāt oēs figure. ſic
⁊ ip̄i de facili iducūt ⁊ for
mant ad malū ⁊ acgrūt ba
bitū vitioſū. ita q̄ nō p̄nt d̄
facili r̄moueri. Iſh̄b̄itus
ē difficili mobit. Et in̄ il
lud Iſa. Sicut ⁊ ethiopoſ n̄
p̄t pellē ſuā mutare ⁊c. Et
iō miſericorditer agit de⁹.
qm̄ a pueritia tales vocat d̄
hoc mūdo. Sap. iij. Cap
tus ē ne malicia imutaret
cor eius. Secundo miſeret
eorū puritati. ne maculent
p̄ctō. Mā puer d̄ q̄ſi pur⁹
aer. S̄z purus aer obtene
bratur: ⁊ maculat ex ſumo
ſitatib⁹ terre ⁊ aque. Et iō
tales miſericordia idigēt ne
maculētur a mūdo. Mā il
lud quod ē purum ⁊ mun
dum citius maculatur q̄ il
lud quod eſt ipurum. enim
vero maculatur ex ſumofi

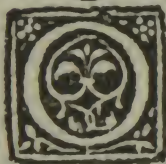
tatib⁹
unt aī
Anim
aqua
hum
que fa
cam p
pſicū
ē ſicut
quia aī
tut: ⁊ w
Et iō
diarū
Dūb
nre pur
quonia
celorū
ram iō
ſolano
poller
am no
tā. Ap
canticū
agni ⁊
canticū
iij. q̄
Et rati
q̄ cum
colūm
⁊ ſequ
que re
deus
les a
prop
tur a

Sermones funebres.

tatibus siccis terre que faciunt aiam aridam. ps. cxlij. Anima mea sicut terra sine aqua tibi. Itē maculat ex humidis vaporibus aque. que faciunt animaz lubricam per luxuriam et concupiscētiā. Gen. xlix. Effusus ē sicut aqua: non crescās: quia ascēdisti cubile patris tui: et maculasti stratus ei⁹. Et iō pius pater misericordiarum tales vocat dicēs. Malhe. xix. et Mal. x. Si nite parvulos vēire ad me quoniam talium ē regnum celoz. Tertio miseretur eorum iocunditati ne punēt solatio. Nam qui puritate pollēt digni sunt vt ante deum nouum canticum cāterēt. Apoc. xiiij. Cantabant canticū nouū añ sedē dei et agni et nemo poterat dicē canticum illud nisi illa. cxlij. q. empti sunt de terra. Et ratio huius ē q: hi sunt q cum mulieribus nō sunt coīgnati: virgines. n. sunt et sequuntur agnum quocū que ierit. Et iō misericors deus agit misericorditer tales a mundo abstrahēs. ne propter fragilitatē decipiātur a dyabolo. iux illd Sa.

iiij. Placida enim deo iasti anima propterea illā liberat de medio iniquitatum. Postq dictum est de causis mortis. nunc dicēdum ē de conditionibus eius. Cuius ptis ista sunt capitula. De fortitudine mortis. De bonitate eius. De timore eius. De honore eius etc.

Sermo nono.

Adors Quaz amara est memoria tua. Eccl. xli. Vos debetis scire.

q si memoria mortis est amara incomparabiliter ē amara eius experiētia. qz tanta est eius potētia et fortitudo. Quod nihil est sub celo. Quod lei resistere possit.

Nam primo ipsa destruit naturam.

Secundo vincit potēcias.

Tertio deijcit excellētiā.

Est enim natura vis infinita rebus. Et simili- bus similia procreans.

Et sicut facit quod planta

Sermones funebres.

facit plantas & leo leonē & homo hoīes. sic qcqd opat nā. opatur in tpe sicut pz in generatiōe hoīs. Eius formatio fit. i. xlii. dieb⁹ scdm sniam sacre scripture & etiā phie. Nam August. super illud Jo. ij. ānis. xlii. edificatū ē tēplū: hoc dicit: qd hū numerus dierū ppetit formationi corporis humani. Philosophi et dicūt qd i tot diebus nā corp⁹ humanū format. Mā conceptus sex primis dieb⁹. ē i forma lactis. in. ix. sequētib⁹ ē sub forma sanguinis. in. xij. est sub forma carnis in. xvij. Sequētib⁹ dieb⁹ pcedit vsqz ad lineamēta mēbroz. Unde versus. Sex in lacte dies: tibi sunt in sanguine terni. Bis seni carnē: ter seni mēbra figurāt. Corpe vero cōpleto & orgāizato aīa a deo nouiter creata infundit. & sic ad generationē hoīs opatur deus. qui dat aīaz. Mā etiā operantē infra nature. Notus .n. celi opat: cui⁹ virtute qlitates agūt. Opatur et hō & sol. qz homo hominē generat & sol. Opantē etiā artes & studia anteqz ad perfectū deueniāt. Et licet cū tāto labore & in tāto tēpore homo formet^r & ad pfectū ducat: vno ictu occidit: & nihil ē qd cōtra mortem: hoīem possit iuuare nec diuitie: nec delitie: nec honores. Diuitie nō liberant a morte: nec delitie a verme: nec honores a fetore. Sic dicit. B. Post hominē vermes post vermes fetor: & horror: sic in nō hominē vertit oīs hō. Nec ē potētia hūana. Exēplū de Alexandro. a quo petierūt qdā phi. qbus Alexander obtulerat immortalitatē: rñdēst ei. qd nō poterat eis pferre. quū ipse eēt mortalis. Qui & dixerūt ei. Quz sis ergo mortalis. cur tot mala discurrendo facis. **Secūdo** destruit potētiā. Mā potentie sunt primū operatoriū. Operationes vero sunt cōes corpori & anime. Itaqz nec anima sine corpe: nec corpus sine aīa operari pōt. qz corpus & ptes corporis sūt instrumenta aīe. Un sicut miles nō pōt pugnare sine instris militie clipeo. s. & lācea & similib⁹: nec et aliqs artifex potest sine suis instrumentis ita nec corpus sine aīa vel

aīa a
qd d
perit
ri. tar
edific
cut aī
ficare
in corp
militar
p. Prop
aīa. si
tio ho
sed ho
te qd
mens
dine d
mortu
C. L.
iuxta
piz
tū fici
fui &
hoc et
Ubi f
domi
am. q
tū acc
nis et
nati
scen
moe
tūba
& ip
nene
Duo
rand

Sermones funebres.

aia absq̃ corpore. Propter qđ dicit scđo d̃ aia. Qui dixerit aiaz gaudere vel tristari. tanq̃ dixerit eā texere ṽl edificare. Hoc est dicere si cut aia nō pōt texere vel edificare sine m̃ib⁹: ita existēs in corpe nō pōt gaudere vel tristari sine corpis partib⁹. Propter qđ dicit in p̃mo d̃ aia. si est aie aliq̃ ppria opatio hoc maxime ē itelligere sed hoc nō ē sine fantasima: te qđ est cōditio corpis. sed mors istā potētiā sua fortitudine destruit: ex eo qđ homo mortu⁹ nō pōt āpli⁹ opari.

Tertio deicit excellētiā: iuxta illud. ps. xvi. Ubi impinz superexaltatū ⁊ elenatū sicut cedros libani. Trāsiui ⁊ ecce non erat ⁊c. De hoc etiā dicit Baruch. iij. Ubi sunt reges gentiū ⁊ qui dominant eorū qđ lumen in am. qđ the. sibi aurū ⁊ argentū acquirūt sibi ⁊ non est finis ⁊c. Et subdit. Ex terminati sunt: ⁊ ad infernos descendērūt. Refert quidā Ermo genes philosophus. qđ tūba Alexandri erat aurea ⁊ i patulo posita corā qua cōgenerūt plures philosophi. Quorū vnus dixit. O Alexander heri nō sufficiebat tibi totus mūdus: hodie sufficiūt quatuor: ṽlne terre. Alius dixit. O Alexander heri populo imperabas: hodie vnus solus tibi īperat. Tertius dixit. O alexander: heri terrā p̃mebas: hodie ab ea premeris. Quartus dixit. O Alexander heri vocē tuaz oēs timebāt. hodie te mortuū null⁹ timet. Quint⁹ dixit. O Alexander heri hēbas cōminuā tot regū p̃ncipiū ducū. hodie solus iaces ī sepulchro. Sextus dixit. O Alexander heri hēbas tot regna in tua p̃tate: hodie te mors tenet in sua. Septim⁹ dixit. O Alexander heri comedebas tot cibaria d̃licata. hodie fact⁹ ē esca ⁊ cib⁹ vermiū. Et sic p̃z qđ nulla excellētiā ē in mūdo: nō tp̃alis nec regal⁹ nec cuiuscunq̃ altitudis ṽl excellētiē qđ p̃ mortē citō nō destruat: dep̃natq̃ velociter inx illud Ecclesi. x. Ois potestāt⁹ vita brevis. Et alibi Job. 30. Eleuasti me ⁊ qđ si sup̃ vētū ponēs elisisti me valde. Quia q̃nto magis eleuat piculosus d̃primi inx illud. Isa. xliij. Quomodo cecidisti lucifer d̃ celo. qđ mane ouebaris. Corn. in ter. qđ ṽl. gētes. Et salomō qđ altā

vulgarizandi.

domū facit. querit ruinā.

Sermo decimus.

Melior ē dies mor-
tis: die natiuita-
tis. eccl. vii. ca.
Vos dētis scire
q̄ res q̄ ē meli-
or: oī re: recte p̄r dici bōa. s̄
res q̄ ē melior: oī re: est vita:
q̄: oīa īferiora vidēt ordiari
ad vitā. Mā elemēta sūt pp̄
mūta: ⁊ mūta pp̄ plātas ⁊
pp̄ aīalia plāte: ⁊ aīalia pp̄
vitā humanā: s̄ mors ē me-
lior: vita: propter tria.

Quia cōiungit fini.

Quia p̄iungit paci.

Quia p̄iungit veritati.

In vnaquaq̄ re optimus
ē finis. Un̄ oē agēs agit pp̄
finē ⁊ finis mouet agētē. Un̄
diē sap̄. q̄ nullus aliq̄s agēt
nō vēturus ad finē. Sic na-
uigatores n̄ nauigarēt: nisi d̄
berēt vēire ad portū: ⁊ mules
nō bellarēt. nisi pp̄ victoriā
⁊ agricolā n̄ seminare: nisi
sparet fructū se p̄cepturū. s̄
vtilior finis hōis ē deus: ad
quē nō possumus puenire.
dū sumus ī hac vita q̄a s̄m
ap̄lm dū sum⁹ ī corpore pe-
grinamur a dño. p̄mo Cor.
v. Et sic vita īpedit nos per-
uenire ad finē: ⁊ n̄ solū nos.
s̄ q̄ sūt ī nob̄. sūt. n. ī nob̄ q̄t

mor p̄ncipia mālīa. q̄ oīa d̄
siderāt puenire ad suos fines
s̄ mors frāgit creatiōz ⁊ oīa
p̄iūcta dissoluit. ⁊ qdlibet
elemētōz vadit ad p̄p̄m lo-
cū. sicut ad suū finē. Mā aīa
vadit ad deū. q̄ eā creauit. si
tū sine pctō mortali de cedit
caro ad terrā de q̄ sūpra fuit
Gen. ij. Cinis ē ⁊ ī cinerem
reuerteris. **S**cdo p̄iungit
paci. Mā dū sum⁹ ī hac vita
sum⁹ ī p̄tinua pugna: q̄a ī no-
bis pugnāt elemēta: humoīs
⁊ p̄tes eēntiales. Sed ex pu-
gna elemētōz ducimur ad
mortē. Ex pugna humoīz
ducimur ad īfirmitates: q̄
ex corruptiōe diuersoz hu-
moīz oriūt diuerse īfirmita-
tes ī corpore hūano. ex pugna
vō p̄tiū eēntialiū īclinamur
ad p̄c̄m: eo q̄ caro sp̄pugnat
r̄le rōis: iux̄ illd̄. Apli. Ro.
vij. Video aliā legē ī mēbris
meis repugnātē legi mee. ⁊
rō hui⁹ ē: q̄a s̄līe īclināt ad
similes: ⁊ q̄: caro ē ī iniquita-
tibus concepta. ps. l. Ecce
enim ī iniqui. Ideo ad īni-
quitatem īclinamur. Et ī
oībus discordiis istis sum⁹.
dū vivimus ī hac vita. S̄
mors ab oīb⁹ istis nos absol-
uit. si sine pctō decedim⁹. ⁊
cōiungit nos paci. iux̄ illud

pe. l.
cus e
ro. d
ipsum
cōm
hac v
iuxta
sunt v
nū. Et
gnitio
a p̄m
a p̄m
dō nō
ruatē
tio ē a
cōm
a s̄m
gnat
sū cō
sensit
sus p
bus. s̄
s̄ s̄m
Ro. iij
tura fr
dēt p
ind. ⁊
p̄lēt
dele
dīa
s̄m
calie
viti
Et
s̄līa
Et p

Sermones funebres:

ps. lxxv. In pace factus est locus eius. Et habitatio eius in syon. Et ps. iij. In pace in idipsum dormi. et requiescit. Tercio coniungit nos veritati. Sed in hac vita falsitati coniungimur iuxta illud. ps. x. Diminute sunt veritates a filiis hominum. Et ratio huius est quia: omnis cognitio perfecta. scilicet omnis veritas a prima virtute. sicut omne bonum a primo bono. Sed in hoc mundo non cognoscimus primam veritatem: eo quod omnino vera cognitio est a sensu. Unde intellectus cuius obiectum est verum accipit a fantasia: et fantasia ab imaginatione. et imaginatio a sensu communi. et sensus communis a sensibus particularibus. et sensus particularis a rebus materialibus. Sed iste videntur esse vere et sunt false et vane. iuxta illud i. Roma. viij. Vanitati creatura subiecta est. sicut res que videtur pulchra. et vana est. iuxta illud. i. Prover. xxi. Vana est pulchritudo. fornicator est delectabilis. sed est detestabilis. et divitie videtur stabiles et se fluxibiles. Sed in agnitione est talis processus. scilicet de primo ad ultimum a sensu ad intellectum. Et quia prima acceptio est falsa. Ideo et ultima est falsa. Et propter hoc dum sumus in

via involvuntur a tenebris falsitatis. et parum cognoscimus de veritate. Sed anime que sine peccato decedunt coniunguntur perfecte veritati et in illa veritate contemplatur omnem veritatem: quia anime videtur deum orta est omnis creatura. Grego. Qui mens dei claritatem habet. nihil est foris quod ignoret. et sic qui perfecte diligunt: et per consequens perfecte delectantur: Augu. Dum pervenimus ad te fontem etc. hec omnia consequuntur per mortem et ab his omnibus impediuntur per vitam ergo melior est dies mortis etc.

Sermo secundo.

Quod bonum est iudicium tuum. Ecclesia. xli. Video quod debetis scire ci-

ves spectatissimi quod iudicium mortis est bonum triplici ratione.

Primo ratione communitatis.

Secundo ratione equitatis.

Tercio ratione virtutis.

Bonum enim secundum Deum. est diffusivum sui ipsius et huiusmodi signum

vulgarizandi: m

est q̄ res quāto plus hēt de
bōitate: tāto āpli⁹ se diffun-
dit sic p̄z tali exēplo. Itē cor-
palis lux videt optia. Sed
nos videm⁹ q̄ carbūculus
plus diffūdit de claritate q̄
cristallus ⁊ cādela plus q̄
carbūcul⁹. ⁊ stella pl⁹ q̄ cā-
dela: ⁊ lūa pl⁹ q̄ stellae ⁊ sol
pl⁹ q̄ lūa ⁊ de⁹ pl⁹ q̄ sol: ⁊
vnū qd̄qz quāto pl⁹ hz d̄ bo-
nitate: tāto magis hz de dif-
fusiōe. S; mors cōiter se dif-
fundit ad oīa īferiora sensi-
bilis: q̄ corrūpūnt quodam
mō: eo qd̄ mors ē qdā pua-
tio. Propter qd̄ dī. Eccle.
ix. Cōmunionē mortis scito
⁊ c. S; p̄ aliqz dicē qd̄ qn-
to ē cōior: tāto ē peior. h⁹ eēt
vez si ex h̄ p̄seq̄ret malū qz
ex malo p̄cedit malū. S; ex
morte sine pctō p̄tingit seq̄-
sūmū bonū iuxta illud. Io.
Apo. xiiij. Bñ mortui q̄ in
dño moriūt ⁊ c. iō Apl̄s de
siderabat eā. d. Ipsi. p̄io.
Lupio ⁊ c. Elias aut̄ petiuit
aīe suē vt moreret. C Secū-
do rōne egtatis: eo q̄ ē iusti-
ciaria eterni iudicis. Ois. n.
rex in regno suo. ad h⁹ q̄ n̄
remaneat vllū malū. hz ius-
titia ad f̄muerādos bonos
⁊ puniēdos malos. S; mors
ē iusticiaria dī. q̄ in omnes
iuste p̄cedit. ⁊ nulli p̄cit: nec
ē acceptio p̄sonaz apd̄ deū
nec recipit p̄ redēptōe dōa.
nec p̄cib⁹ acq̄escit. Qd̄ aut̄
non acq̄escat p̄cibus appet
q̄ ita moriunt iuuenes. sic
senes. iux illd̄. Oēs mori-
i. regū. xiiij. Et eccle. ij. mo-
rit̄ doct⁹. Similit̄ vt īdoct⁹.
Exēplū de qdā iuvene. qnē
p̄ de ordīe volebat ex̄here.
q̄ dixit p̄ri. Ipsi si vultis me
liberare de illa mala p̄sue-
tudie. q̄ hz hō ī terra. ad te
veniā. Qui p̄ r̄ndit. Libētis
sine fili ī mī. ⁊ pete q̄qd̄ vis
⁊ faciā tibi. Dixit tūc p̄ri fi-
lius. Hoc agatis qd̄ n̄ mori-
ant iuuenes. nec senes. Qui
mox ex filij v̄bis p̄tus tri-
stis īgemiscēs ait. Nec tāta
quū sim senex vsqz huc exco-
gitauī. Vīue ī pace ⁊ reces-
sit lect⁹ ac gaudēs sup̄ p̄ndē-
tia filij. It̄ mors ē iustissima
quia in ea sit retributio me-
ritoz. iux illd̄. Reddet tunc
vnicuiqz iuxta opa sua: ī m̄-
tis locis: sicut ⁊ tu esto supra
quinqz ciuitates ⁊ Luc. ix.
Propter quod mors pecca-
toruz dic̄t pessima. ⁊ mors
sanctorum dic̄t preciosa.
Tertio ratione virtutis.
Habet etiā potentia sanari
nā. videm⁹ qd̄ res q̄ sanant

mors
Et sc
mors
qd̄ m
ta ill
am
sic ē
ta ill
re nou
pter q
dre. S
mors
cidat
dū qd̄
dā p̄
tēnā ī
dio. S
at ad
ce loc
nd tū
ture n
⁊ qn̄ p
to ⁊ ac
facere
panes
fact⁹ v
penit
creat
ire ac
dom
can
mors
tūm
Ce

Sermones funebres.

morbos corporales se amari.
Et scdm hunc modum se habet
mors ad morbos spirituales eo
quod mors est valde amara. iux
ta illud. Eccle. xli. O mors quoniam
amara est memoria tua. Sed quia
sic est amara libat a cipa: iux
ta illud. Eccle. xlv. Memorare
nouissima tua et in te. Pro
pter quod scripsit. Ari. Alexan
dro. Scribe in anulo tuo lras
mortis: ut quando eas legeris di
cidat superbia tua. Exemplum.
dum quidam confiteretur peccata sua cui
dam confessori et ei magnam peni
tentiam iniungeret: occidit eum gla
dio. Et filius de secundo. Accidens
autem ad tertium ille blande et dul
ce locutus est ei dicens. Nihil ali
ud tibi iniungo. nisi quod sepul
ture mortuorum debeas iterum
et quando poteris sepeliri: sepeli
to et adiuncto. Quando autem ille be
faceret. semel terroris mortis
panem facit: reliquit seculum: et
factus monachus preteritorum
penituit. in sanctum virum se
erexit. Et ideo dicitur melius est
ire ad domum luctus: quam ad
domum iuiuij. Et ob hoc di
cunt monumenta. quasi mentem
monentia. Sequitur ergo. O
mors bonum est iudicium
tuum.

Sermo duodecimo.

Emorari nonis
suma tua: et in eo
num non peccabis
Eccle. vii. Vos
debetis scire: quod

nonnullas iacturas libenter su
stinere homines propter utilitatem.
quam ex eis consequuntur. Exem
plum sicut infirmus sustinet in
cisionem vulneris in membris pro
pter utilitatem corporis vel pro
pter deum ut martyres. Et ideo
videtur mors esse valde utilis
propter tria quod homo habet ex ea. vel ei
consideratione valde utilis.
Primo habet noticiam prope
talem.

Secundo habet utilita
tem regule generalis.

Tertio habet utilitatem
doctrine salutaris.

Valde enim utile est: quod homo
scriptum cognoscat: quod sic dicit
Ber. Multum multa sciunt et sei
psum nesciunt. Multa quidam habent
noticias elementorum: sic philosophi et
astrologi. Et quidam habent noti
ciam operationum civilium: ut Ju
risperiti: sed seipsos ignorant.
Sed bene tale habet noticiam propter com
siderationem mortis. Et huius
ratio est: quod tale est propositum quod sit
compositum. Sed per mortem homo
resolvitur in suam compositionem: et in
tali resolutione apparet: quod se
tores. et quod patredies et ab

b 3

Vulgarizandi.

hoiatioes sūt ex qb^o hō cō/
ponit^r. pp qd̄ dic^r. B. Quid
fetid^o hūano cadauere. qd̄
horribil^o hoīe mortuo. Lu
ius erat i vita gratissim^o am
plex^o. fit i morte horribilis
aspect^o. Quid igf sē dlicie.
qd̄ diuicie. qd̄ honores. Di
uicie n̄ liberāt a morte. nec
delicie a vīe. nec honores
a fetoī. Et sic p mortē hō ve
nit ad noticiā sue vilitatis.
p^o hoīez vīes: p^o vīes fe
toī et honor. sic in nō hoīez
vertit^r oīs hō: qz forma fa
ctoī populi: seruoī iunenilis
opesqz. surripuer^r tibi nosce
re qd̄ sit hō. pp qd̄ Alexan
der vulnerat^r a sagitta dixit
Vos vocatis me filiuz Jo
nis: s; hoc vuln^o monstrat
me cē filiuz hoīs: s; hic ma
gis monstrat^r p mortē: cui^o
scia ē valde vtilis ad n̄ psu
mēdū B se. iux illd̄. ps. viij.
Ut sciāt gētes qm̄ hoīes sē.
C Scdō ē vtil^o pp regulam
generalē: qz ea q̄ ad finez or
dinant^r: s; in ordinē ordināt^r
ad finē: sicut pz i artificiali
bus nālibus: et civilib^o. In
artificialib^o qdē: qz domus
est pp habitationē. Et in nā
libus pz: qz arbor sic ordia
tur a natura vt possit fruct^o
pducere: et eos pseruare. p

pter quod hēt arbor: a nā ra
dices i terra ad recipiēduz
hūiores: et folia ad ptegēdū
fruct^o. Illoc ē pz i civilib^o:
qz pugna ē pp victoriā. et iō
acies militū ordināt^r et dis
ponunt vt possint ad victo
riā puenire. sic dicit Uincē
ti^o i lib. de arte militari. Et
isto mō ex p̄sideratiōe mo
tis q̄ ē finis hoīs: vita debz
dirigi. pp qd̄ Job. xij. In
terroga iunēta et doc ebūt
te: et volatilia celi et indica
būt tibi. Loqre terre: et re
spōdebit tibi: et narrabūt pi
scēs maris: qz cauda tāqz fi
ne regunt^r: vt nanis temōe.
C Tercio ē vtilis pp doctri
nā salutarē: qz ex p̄sideratio
ne mortis hētur cognitio vl
timi finis: si finis ē cā cāp: qz
oē agens: agit pp finē. et fi
nis mouet agēs. Vñ oēs cau
se ordināt^r ad finē: qz i q̄libz
opatione ē qdā circulatio in
q̄ finis mouet agēs et agēs
mot^o dispōit mām et mā di
spōita informat^r p formā et
forma ordināt^r ad finē: et sic
ei^o cā est pncipiū et finis. Et
q̄tū ad h^o meli^o ē ire ad do
mū luct^o q̄ ad domū cōui
uij: qz i ista finis cūtoī homi
nū admōet. et vīes cogitat
quid futuū fit. Vñ peti^o cō

meto
vīes.
git fa
cōme
ne ce
videt
sum^o:
Vñ g
m̄ il
mot^o
ent et
fuit i
exēpl
facies
mūg
p sp
bono
dices
Iube
q̄m
xij. E
putat
C Se
M
Obte
mot
per
C
ad i
C
i ad
C
ad
C

Sermones funebres.

mestor fecit i tūba sua hos
vīsus. petr' erā. quē petra te
gīt factusq; cōmestor. Mūc
cōmedor viu' docui: docer
ne cello. mortu' vt discāt q
vidēt iceneratū. qd fuit iste
sum': erim' qnq; qd hic ē.
Uñ qlibz mortu' dic' viueti
iux illd. Eccle. xxvii. Me
mor esto iudicij mei: sic enī
erit et tuū. pp qd monumēta
sūt i patulo. q: monēt mētē.
exēplū Jo. elemosynarij: q
faciēs sibi fabulari seplchz
nūq; voluit id pfici ordināf
q sp i solēnitatib': cū ēēt in
bonoz pōtūficali vēret aliqf
dicēs seplchz tuū ipsectū ē.
Iube g' illd pfici q: nescis
qn fur vēiet: iux illd. Luce.
xii. Estote pati: q: q hora n
putatis fili' hoīs veniet et c.
Sermo decimotertio.

Memor esto iudicij
mei. sic. n. erit et tuū.
Eccle. xxvii. Uos
obetis scire q consideratio
mortis est valde vtil' pro
pter tria.

Primo p eā vitam id qd
ad ipediēdā salutē ē efficacit'

Secundo p eā acqrit id qd
ē ad curādā plagā vtuosi'.

Tertio p eā cōferē id qd
ad adipiscēdā salutē ē vtili'.

Nihil. n. ē efficacit' siue i

bono siue i malo q; radix to
n' pncipiū sic p; q i opib'
meritorijs caritas ē radix oī
uz meritorz et ē efficacior ad
merēdū. p; ē i terra nascēti
b': q; radix est efficacior ad
fructificādū. isto mō i opib'
viciosis mūdāna malitia q; ē
radix oīuz maloz ē efficaci
or ad ipediēdū bonū. Nec
āt malitia p;stīt i trib' v; in
p;cupiscētia auaritia et sup
bia. nā supbia iordiatā erit
gut i altū. et q;to magis ele
uat: tāto magis depmit. et iō
tal' q; erigit simulat vapor
b' terrestrib': q postq; ascē
derit fursū. itex deorsū d;ri
mūt: et eoz loc' n inēt am
pli'. Et iō d' his dī. ps. 35.
Vidi ipiū exaltatū: et. e. s. c.
l. et p;trāsi et ecce n erat. q.
cū: et n ē inēt loc' ei'. s; ab
h' ipediēto hō libat p mō
tē. pp qd Ari. scripsit Alex.
vt insculpi facēt i ānulo suo
l'as mortis. Exēplū hēmus
depauōe: q visa canda sup
bit. s; visis pedib' hūiliat.
Uñ elias cū fuisset cōmina
tus mortē Achab: dixit dor
min' ad Elynā. Mōne vi
disti achab humiliatū corā
te. pp quod dicit Eccle. x.
Quid supbis terra et cinis
Itē auaritia dep;mit. quia

vulgarizandi.

errētis hōis affect⁹ a statu di-
gnitatis sue eijcit tales qd
bēt terrēis dñari. efficiūt ter-
renorū bonorū sui: s; ab hoc
liberat hō p cōsiderationē
mortis: pp qd dicit Hiero.
facile ptenit oīa q se cogitat
moriturū. Itē p cupiscentia
retrahit qā nīl ē qd hōies
d statu sue altitudinis sic ei
ciat sicut p cupiscētia: qz to-
tū obtenebrat hōiem ⁊ red-
dit sicut belluā. s; ab hoc li-
berat hō per p siderationē
mortis. pp qd dīc Grego.
Nihil tāū valet ad domā-
dū carnis dñideria. qstū cō-
sideratio mortis assidua q
līsq; futura sit mortua. Exē-
plū legīt ī vitis patrū q qu-
nūm qdā senex tētareť d qua-
dā mulier. audies q eēt mō-
tua letantē iuit ad sepulchrū.
⁊ illo apto itinxit palliū in
tabo. sanie ac putredie eius.
⁊ reuers⁹ ad cellā quū tenta-
ret de illa mulier. applica-
bat ad nares illū fectorē di.
Ecce qd dñideras. dlectaf ī
ipō. ⁊ faciare. ⁊ sic mortifica-
bat illa tēratio. ¶ Scdo ac-
grit per eā illud qd ē ad cu-
randū plagā virtuosi⁹. sicut
enī ī corpore sūt diuerse ifir-
mitates. ita regunt diuer-
se medicie. qz ōria pñarijs

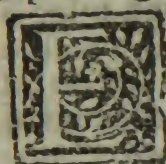
curant. s; peccata sūt diuer-
se ifirmitates aīe. sicut dicit
Tullius. Inter q̄s est pctm
mortale pñra qd ordinatū ē
penitētie remediū. q scdm.
Ambrosiū ē virt⁹ pfecta. q
ēē impfectū reducit ad pfe-
ctū. s; ad hāc assumēdā idu-
cit mortis mēoria sic bētur ī
Jona. v. q. viri nimine ad
cōminationē mortis penitē-
tiā egerūt. Legīt. n. illis qd
quū Jonas pñicaret adhuc
qdraginta dies q Minine
subuerteret: tūc rex descen-
des d solio suo iduct⁹ sacco
sedet ī ciner. Exēplū dpira-
ra: q occidit duos pñessores
vt sup. ¶ Tertio p cāz pñer-
tur illd qd ad adipiscēdā sa-
lutē ē vtili⁹. Et hoc ē pseue-
rātia: iuxta illd. Nō q icepe-
rit: s; q pseuerauerit ⁊c. Si-
cut enī miles n recipit hono-
rificētiā nisi supuenerit vic-
toria: ⁊ nauta n recipit pñi-
uz: nisi puenerit ad portū:
sic hō n pñiat: vl saluat: ni-
si pseuerit vsq; ad vite termi-
nū. S; hāc pseuerātiā pñert
nobis mēoria mortis pp qd
dī. Apoc. iij. Esto vigilās ⁊
pñirma cetera: q erāt mor-
tura. i. pñtura: qz si nō vigi-
laneris pseuerādo: veniā ad
te cito. Exēplū illi⁹ monemis:

quē
ne tr
pñer
sup:

cāstū
vñis
C
C
C
li am
C
tur p
vñis
st ai
nām
dū: f
ppu
Op
pñer
āt ē
itelle
respe
i co
re
Mo
ei
a f
lig
cā
res
f:

Sermones funebres.

quē vocabat pī extra religio-
nē traherē: q̄ dīc q̄ amōeret
cōsuetudinē mortis: lege vt
supra. **Sermon.** xiiij.

Duc dñe d cu
stodia aīaz me
az. ps. 141. Mō
dōctis vos igno-
raf ciues spec-
tatissimi q̄ mors est valde
utilis ppter. iij.

Primo liberat a carcerē.

Scōdo liberat ab errore.

Tertio libat ab irrōnabi-
li amore.

Sic enī exīis ī carcerē pua-
tur ppria opatiōe q̄ ē ciuili-
vīuē vī puerfari: eo q̄ hō
sit aīal politicū: et nālī īclī-
nātū hoīes adīuicē puerfā-
dū: sic aīa exīis ī corpe pua-
t ppria opatione. Qd sic ps.
Opatio pcedit a potētia: et
potētia iest rōnali: rōnalis
āt ē ītellect⁹ et volūtas. S3
ītellect⁹ respectu vī: volūtas
respectu bōī S3 q̄diu aīa ē
ī corpe n̄ pōt pfecte ītellige-
re vītate: q̄ sic dī in ps. 98.

Mubes et caligo in circuitu
ei⁹. Et rō hui⁹ ē: q̄ ītellect⁹
a fātasmatib⁹: et sine ipīs ītel-
liger nō pōt. S3 fātasmata
cānt a reb⁹ exteriorib⁹. S3
res exteriores apparēt q̄ n̄
sūt: q̄ alīqd apparēt pulchr⁹

q̄d ē ēpe: et alīd apparēt tur-
pe q̄d ē pulchrū et alīud vī
odoriferū: q̄d ē fetidū: et ē
rid: et sic d alīis sensib⁹: et sic
sepe a falsis dōcipit ītellect⁹:
et hec ē cā q̄re magis hoīes
intēdūt falsitati q̄ veritati.
Pppter q̄d dī. ps. xj. Di-
mūte sūt vītates a filiis ho-
minū. Itē volūtas respectu
bōī. S3 plures magis dili-
gūt mala q̄ bōa. Et rō hu-
ius ē: q̄ bonū et verū puer-
tunt: q̄ nīlīl ītelligit nīlī
cognitō: sic dīc. Aug. Sed
q̄ n̄ cognoscit vey. iō diligi-
tur bonū. pp q̄d ī ps. 4. dī.
filij hoīum vsq̄quo graui
corde et c. S3 p mortē aīa e-
ducit d corpe: et liberat a fā-
tasmatib⁹: ita q̄ ītellect⁹ tē-
dit ī verū: et volūtas ī bonū
nīlī p pctm īpediat. Mā q̄li-
bz aīa sepata a corpe habet
plenissimā cognitionē vīta-
tis: et dilectionē trinitatis.
Pppter q̄ qdā Platonīc⁹
noīe: quū legisset libros pla-
tōis ī qb⁹ pbat aīa ē īmor-
talis: īterfecit se vt his mīsi-
is absoluta dīnis ītellectib⁹
vīuīret. Scōdo libat ab erro-
re. Tota enī nra cognitio
orīt a sēsū: iō q̄ caret sēsū: ca-
ret vna scīa: eo q̄ q̄ nūq̄ ha-
buit vīsū n̄ pōt hēre scīam d

vulgarizandi.

colorib⁹: s³ sen⁹ iformat re
b⁹ sensibilib⁹. Res at⁹ scibi
les s³ i⁹ cōtinuo motu. Jō q
dā pbs noie eraclit⁹ cōfide
rās p⁹tinuū motū i⁹ reb⁹: i⁹ fi
ne sue vite: ad h⁹ deduct⁹ ē:
q⁹ nolebat de qōne rīdere
vō: s³ tū monebat digituz:
q⁹ res vā: statī erat falsa Et
isto mō p⁹ p⁹tinuā varia
tē reruz falsā estimationē ⁊
opinionē hērem⁹ de ipis: si
cut p⁹ de antiqs pbs: q⁹ m⁹
tis fuerit errorib⁹ iplicati.
Sic democrit⁹ dixit oīa cō
posita eē ex atthomis. ⁊ sic
empedocles q⁹ posuit mūdū
p⁹ litez ⁊ amicitia gīrari: ⁊
corūpi. s³ ab his errorib⁹ li
berat aīa p⁹ mortē: q⁹ si sine
p⁹cedit decedit intuet⁹ ⁊ videt
oēm vitatē def. Sic. imora
lib⁹. Quis it⁹ diuinā clarita
tē hēt: nihil ē foris qd igno
ret. Tercio libat ab irrō
nali amore. Amor enī nālī
tēdit ad bonū: q⁹ sic dīc pbs
p⁹mo ethicoz. Bonū ē qd
oīa appetūt: s³ aīa carni cō
iūcta p⁹pellit ad dīmittēdū
verū bonū: qd p⁹ se ē amabi
le: ⁊ ad diligendū bonū ap
parēs: sic videm⁹ q⁹ anar⁹
diligat pecuniā: ⁊ adulē lu
xuriā. S³ nāle ē q⁹ bonū q⁹
to puri⁹ ē tāto ē nobilius: ⁊

q⁹to plus recedit a puritate
tāto pl⁹ recedit a dilectione.
S³ bonū diuinū ē bonū pu
rū: nihil hīs mali admixtū
S³ bonū mūdānū mltis d
fectib⁹ ē admixtū ⁊ malis:
sic p⁹ de diuitijs: ad q⁹s m⁹
ti afficiunt⁹: ⁊ se affligunt: q⁹
hūt i⁹ se mltos defect⁹ am
mixtos. s. laborē i⁹ acq⁹sitiōe
afflictionē i⁹ possessiōe: ⁊ do
lorē i⁹ amissiōe. S³ ab oib⁹
his liberat hō p⁹ mortē: q⁹
aīa postq⁹ separata ē a cor
pore: nō obtenebrat nisi per
mortalē maculā. Sicut co
gnoscit primū verū: ita affi
cit ad primū: qd est dens.
Propter qd dī. ps. xvij.
Diligā te dñc for. m. ⁊ c. q⁹si
dicēs onere carnis granat⁹
te diligere nō possū iuxta il
lud. Corpus quod corūpit
aggrauat aīam.

Sermo. xv.

Alpio dissolui: ⁊ esse
cū christo ad phili.
p⁹mo. Cū corpus nā e
sit directū ab itelligētia nō
errāte: sp⁹ est rectū: ⁊ sp⁹ ten
dit ad illud: qd ē bonū: nisi
ex defectu alicui⁹ p⁹ncipij i
pediat. Et iō nālīter hō nō
appetit mortē: eo q⁹ dīstruit
eē. si tū recta rōne mors p⁹si
deret utilis inuenit p⁹ p⁹ris

CO
CO
CO
nos p
pōit i
rate. E
mūtā
do m
q⁹ vno
ora sic
p⁹signi
banc
goz:
nie. J
studie
b⁹ q⁹s
bonū
nōel.
mlā
qd dī
fo. Q
ctatū
iste m
bonū
rito ē
inā
mū
xū.
iste
tor
nefe
⁊ b
hō
par
locū

Sermones funebres.

Quia liberat a mundo. si p penū ipediat. pp qd dē
Quia liberat a peccato. i. ps. xxi. Dñs regit me nihil
Quia libat a prano pfort. mihi deerit &c. **S**cdo li
Tercio libat a mūdo: qui bat a pctō: nā quādin aia ē i
 nos ptnue dēpit eo q mō corpe hz volūtātē vertibilē
 pōit i pspirate mō i aduersi ad bonū: & ad maluz: nec ē
 tate. **Q**: sic mutat mūd? sic aliqs icarne vinēs: q possit
 mutat ea q i ipō st. nā i mū ex toto absolui a pctō: nisi p
 do mutat elemtoz q̄litatef: grāz spālez: sic fuit b tā vgo.
 q: vno tpe tñant cōia supi Et rō hui? ē. **Q**: hz volūtas
 ora sic i eitate qñ sol monet n possit cogi a carne: tñ mī
 p signa meridionalia & fz tū iclmat ab ea: pp vehemē
 hanc mutationē gñant fir tes passiōes: q̄s hō patit in
 gora: & calores vēti & plu corpe: & ipellit ad malū. p
 nie. Itē gñant tēpoz vicis pter qd dicebat apost. **R**o.
 studiēs: fz q̄tino: tpa āni: q vij. Infelix ego hō. & pp ta
 b? tps disignit. Itēz mutat lē ipulsi: nemo ē q possit ca
 hoīuz etates & q̄lites: & pdi rer pctō: pp qd dic Jo. p̄ia
 tiōes. **Q**: q̄libz exñs i mūdo pmo. si dixerim? &c. Sz ab
 mltis rotat infortunijs. pp hō libamur p motē q: si hō
 qd dic Boeti? p° lib. de cō sine pctō dced at: ita firmit i
 so. Quid me felicē toties ia bono q nullo mō p̄t d̄flecti
 ctastis amici. Quū igr sic sit ad malū: mī illd eccl. xv. fir
 iste mutabilis mūd?: & de mabit i illo & n̄ flectet &c.
 bono i malū variabilis me Tertio libat a p̄no pfortio:
 rito ē p̄tēnd?. Exēplū cu q: iter oia q̄ ipediūt salūtez
 insdā ducis: q post? i extre n̄fāz ē malū pfortiū: pp qd
 mis respiciēs pallatia sua di bō arsenio q̄rēti viā salutis
 xit. **Q**q ē p̄tēnd? mūdus vox d celo dixit arseni. fuge
 iste Ecce hēo tot pallatia: & hoīes & saluabis & h? rō ē qz
 tot p̄nt hospitari i eis: ego tñ elemēta q̄ p̄tīgūt se: alterāt &
 nescio: q̄ hac nocte d̄beā ire corrupūt a p̄petatib? suis sic
 & hospitari. fz ab hō mūdo ēra ab aq̄ būectat: & aer ifrī
 hō libatur p mortē qz aia se gida. & ab igne iflāmat. vii
 parata. **I**per suā nām n̄ hz vn? mal? hō ificit totā pgre
 locū i hoc mūdo: fz i celo ni gatiōz & vna onis moribida

vulgarizandi.

totū gregē corūpit ⁊ vnus
mal' hūor totū corp'. Et iō
Iunēalis ille poeta satiric'
inquit satyra scda Dedit hec
tragio labē. Et dabit i plu
res: sic greg tot' i agris: vni
us scabie cadit. ⁊ purigine
porci. Unaq; p'specta lino
rē ducit ab vna. iuxta illd.
Ad odicū fermētū totā mal
sa corūpit. Et iō diligenter
d's hō cauet ab hūoi: q' q
tetigerit picē ignabit ab ea.
S; ab hoc hō libat p mor
tē q' si sine pctō discedat de
p'sortio malignoz transit ad
p'sortū btōū ⁊ āgeloz. Qz
s'm Gre. Moies assumunt
ad ordies āgeloz s'm diuer
sitate meritorū iux illud erūt
sic āgeli dei. ¶ Sermo. xvi

Timor mortis p'turbat
me Job. iiii. Sciēdū
ē. q' timor imminētis pi
culi. p'turbat hoīez. Et iō in
timore pallescit: q' calor nā
lis iterius reducīt: vt possit
resister imminētī piculo: sicut
illi de comitatu reducūt ad
ciuitatē. qn ab inimicis op
pugnant. vt n pualet i ob
sidioe. E ideo qdā nō timē
tur. q' estimant longinqua
multū. vel qn sūt multū vl
ppinq vel cōiuncta. ¶ Pro
pter qd illi q decapitant n

timēt pericula qua sunt ita
propinqua q nō possint re
medium apponere. Ita hō
timet propter aduersarium
inuadentem. sed preomni
bus alijs que timentur est
mors. ⁊ hoc patet quātum
ad eius potentiam.

¶ Primo destruit esse.

¶ Secūdo destruit bñ esse.

¶ Tertio destruit posse.

¶ Primo destruit eē. quo
dicit Aug. Considera quid
bonū sit esse boni. qd beati
desiderāt. sed istud eē sic de
sideratū destruit. per mor
tem Esse enī est quod per
diffinitionē designat: quia
diffinitio ē oīo significās qd
qd ē. sed diffinitio hoīs ē q
substātia aiata. sensibilis. rō
nalis. subā aut est qd per se
subsistit. sed talis subsistētia
tollitur per mortē iuxta il
lud. ps. cii. spūs p'transibit i
illo ⁊ nō subsistet ⁊c. Item
subā est aiata sed aiatū disti
guīt. quū aiā p mortē a cor
pore separatur iuxta illud.
siccine sepat amara mors.
Item substantia est anima
ta sensibilis. sed nihil est sen
sibile sine calore. sed mors
extinguit calorem. ⁊ hui' signi
nū. q' quū hō morit i extre
mitatib' ifrigidat donec to

Sermones funebres.

rus calor expiret. Itē subā rō
nalis ē. s; mors distinguit rō
nē q; tāta ē acerbitas mortis
q; nihil pmittit cogitare. vñ
ecclia. Admēto creatoris
anteq; veniat tps afflictōis.
C Scdo destruit bñ eē. q;
nihil ē desiderabili? bñ eē.
s; iter oīa desiderabilia. de/
cēcia pulchritudis ē maxie
dsiderabilis. Et illa pulchri/
tudo i tribus cōsistit. In iu/
uenili etate i mēbroz eqlita/
te. et i coloris vinacitate. s;
mors destruit iuuenilē etatē
eo q; n̄ pcur etati: vñ p ditiōi
Exēplū illius iuuenis quez
p̄ volebat de relione exhe/
re. vt. s. Itē destruit mēbro/
rū eqlitatē. q; mors destruit
et dissoluit mēbra: et reducit
i sua pponētia. Itē destruit
colorē. q; q̄tuncūq; iuuenis
hō sit colorat? i morte fit, sus/
cus. Trenoz. iij. Quō obs/
curat? ē aux: mutat? ē color
optim?. **C** Tertio destruit
posse: q; nihil ē utili? qd pz.
Oīs. n. res ē pp suā opatōez
Opatio aut egredit a poten/
tia: q; ē pncipiū opatiōis. vñ
res q; nō p̄t opari ē q̄si fru/
stra. s; mors destruit oēs po/
tētiās hoīs: et potētiās aīals
p q̄s sērit. et potētiās vitales
p q̄s viuit. et potētiās nāles

p q̄s nālir agit. Et rō hui? ē:
q; potētie aīales sūt i capite
vitales i corde: nāles i epa/
te. S; p mortē totū corp? de/
struit: et i sua elemēta reuerē/
tur. Quū ergo tales potētie
sunt organice. iō destructis
orgāis: destruit et ip̄e potētie
q̄tū ad opatōz. Sic destruc/
to oculo destruit visus. et de/
structa naui destruit nanigō.
C Quarto destruit p̄uue.
Nālir. n. p̄tinet p̄uue alijs.
Q; null? hō sufficit sibi. Vñ
Esop?. Mēo sibi satis ē eget
oīs amīc? amīco. Et pp hoc
q; n̄ viuit cū alijs aut ē hō sil/
uēstris: aut ē pl? q̄s hō. Et h̄
suffic sibi p̄i. Sic Jo. Bap̄ti/
sta q̄uinebat i h̄rmo. S; cō/
uue destruit p mortē: q; nul/
la p? mortē h̄z motū. q; pos/
sunt ciuili? p̄uue: q; vñsq; q;
cū alio viuit et p̄uersat i his
q; maxie ab amīco diligūt.
S; Aug. dic q; defūcti nes/
ciūt qd agat in ista vita.
C Sermo. xviij.

T Imo: mortis p̄turbat
ine. Job. iij. cap. xv.
Cū mors sit finis oīm
terribiliū h̄c dicit p̄hiloso/
phus. 3. Ethico. eo q; oē qd
timet: pp mortēz timet. iō
ab hoībus timet. Vñ p̄ De/
tr? apo. pp timorē mortis ne

vulgarizandi.

ganit xpm quē maxime dili-
gebat. Et ipe xps imminēte
morte cepit panē. Rō at q̄
re mors multū timetur est.

C Prō rōne incertitudinis
accessus.

C Scōdo ratiōe similitudinis
ingressus.

C Tertio ratione impossi-
bilitatis sui cursus.

C Et iō nō pōt sibi puidere
qz subito dū nō spāt vēit cō-
tritiō ei: iux illd. Quā dixe-
rit pax: et se: tūc re. sup eū in-
terit. Et rō hui? ē qā infinitis
modis mors supueniet hōi:
qā aliqñ p tristitiā: aliqñ p
nāim: aliqñ p violētiā: aliqñ
p repletionē: aliqñ p enacu-
ationē. **P**er tristitiā qdē: qz
qñz p tristat: et claudat: et sic
vītes: et spūs vitales egre-
di n pūt. Et iō hō desiccāt:
et debilitat iux illud. **P**ro-
uer. xvij. spūs tristis exsiccat
ossa. Itē morit p nimia leticia
qz i letitia apit cor: et tē spgit
calor: et infrigidat mēbra. et
iō hō ē gaudio nimio mori-
tur. **U**n legīt de hypocrate
qrediēs a studio: quū time-
ret ne mī pre nimio gaudio
moreret reuerfiois filij: pmi-
sit ei nūciū: q nūciaret ei ali-
qd triste. Itē morit p violen-
tiā qz oīs creatura cū impu-

gnat. **M**ā calor dissoluit: fri-
gus mortificat humidū pu-
refacit: siccū desiccāt et hoc
ē qz dī in libro Sapiē. v. Ar-
mabit creaturā ad vltionez
mimicōz. Itē morit p nāz.
Mā nā ē pncipiū mor? mo-
t? at abstrahit partes. Itē
mor? est in tēpore: i q oīa se
nescūt. **I**ō sūt xpe interitū.
Itē morit pp nimia repleti-
onē: qz ex nimia repletionē
suffocant vītes nāles iux
illud. Eccle. vij. **P**ropt cra-
pulā mlti pierūt. Itē pp eua-
cuationē ex q nā debilitat ita
q n pōt ei aliqñ subueniri p
quā piā medicinā. ps. lxxij.
dīcē caro mea et cor: meū Et
sic mors timēda ē pp incerti-
tudinē. Eccle. ix. Nescit hō
finē suū. **C** Scōdo rōne simi-
litudinis ingressus. **M**ā igres-
sus hōis ad vitā rīdet igres-
sus sui hōis ad mortē: et ecōtra-
rio. **S**z quū hō ingreditur
ad vitā ē plen? mīfijis. quū
vō morit: pnat diuitijs: qz
nihil secū fert i ingressu nec i
recessu. Apo. i. **T**ibi. vi. Mi-
hil enī iulimus i hāc mun-
dū. ps. lxxv. Nihil inenēst
oēs viri diuitiaz i manibus
suis. Et Job. i. **M**ud? egres-
sus sum de vtero mīfis mee
nudus reuertar illuc. **E**xem

plū lo
inert
pinqu
ri sad
vocif
bil de
lad. 7
domi
ret. C
bilitat
tē nō
Tūc
ne nū
qz dī
pugnā
dno dī
litis q
vītar
oīs: q
fionē
cere n
illi fū
C
pdm
diē
Et q
corp
que.
pore
doci
aie p

Sermones funebres.

plū soldani: q fuit maxim?
inter oēs soldanos: q appo
pinquās morti: seē sibi affe
ri sudariū suū: ⁊ lacerari ⁊
vociferari. Ecce soldanus ni
hil defert de bōis suis: in x il
lud. Job. xxvij. Dines quū
do: miuerit nihil secum affe
ret. Tercio rōne impossi
bilitatis sui cursus: q: h mo
tē nō pōt dari remediū vllū.
Tūc diuitie nihil pōt porē
tie nihil pferūt: nec his silia:
q: h dīnaz snīaz nō pōt esse re
pugnātia: q: hoc iudiciū a
dño oī carni. Exēplū illi? mi
litis gratissimū illi regie q cū
visitaret a rege ⁊ offerret ei
oīa: q facē possz petiuit expli
tionē mortis. Cui rex. hoc fa
cere nō possūz. Et ille. Ego
illi fūā q hoc facere pōt.

C Sermo. xvij.

Sicut xps resur
rexit: ⁊ nos re
surgem? .i. Lo
rithio. xv. post
quā dcm ē de
pditionibus resurgētū: nunc
dicēdum est de dotib? ipoz
Et q: hō pōstīit in anima et
corpe: iō dotat qstū ad vtrū
que. h q: aīa ē nobilio: cor
pore: ⁊ dotes aīe differūt a
dotib? corpis: iō de dotib?
aīe prius dīduz vī. Que q

dē qntam ad pīs quattuor
possunt assignari scilicet.

C Primo visio imediata.

C Secūdo tēto firma.

C Tertio dilectō istāmata.

C Quarto dilectatō pīnua.

C Est q: imediate videm?

deū sicut ē. Hoc aut replet

oē desiderū in x ilind. Jo.

xij. Dñe oīde nob. p. ⁊. s.

n. Et iō Moyses h ēē israe

litici ppli pnceps ab eo con

stitutus faciē dñi pteplabat

Et iō dicebat. Oīde nob. s.

⁊ c. Cui ⁊ rñsum ē. Ego oī

da z tibi oē bonū. Et vere in

eo ē oē bonū aggregatū: q:

i eo sūt oēs pfectōis oīz gra

tiaz. sic dic qdā pbs. Et iō h

ēē aliqd bonū i alia creatu

ra: qd i deo nō inueniret: est:

diminut? respectu illi? crea

ture. Sic pz i oī genē creatu

raz respiciēdo. Nulla enim

creatura inueniret ita nobil? q

i oīb? aliā creaturā excedet

viliorē ⁊ nō i aliq excedat. sic

aurū ē nobil? plūbo: ⁊ nihil

omin? plūbū excedit aurū in

aliq q: speculuz obregit ex

plūbo: qd nō pōt fieri ex auro.

⁊ leo ē nobilio: agnō i forti

tudie. Agn? at excedit leonē

in mansuetudine. Et sic est

in ceteris creaturis. Et ra

tio huius est: q: nulla cre

vulgarizandi.

Sermo. xix.

Sermones funebres.

Scit ipse resur-
rexit. et nos re-
surgemus. xij.
Cor. xv. Id est
quod dictum est de

dotibus aie. nunc dicendum re-
stat de dotibus corporum goli-
ficandorum: que tunc sunt quattuor:
or: quod respondet quattuor defe-
ctibus: quibus in vita ista affligi-
mur. Corruptibili namque cor-
rumpitur incorruptibilitas: graui-
tati agilitas: spissitudini sub-
tilitas: caliginis claritas.

E Prima erit incorrupti-
bilitas.

Secunda erit agilitas.

Tertia erit subtilitas.

Quarta erit claritas.

Prima. n. confirmatio cor-
porum glorificationis erit incor-
ruptibilitas. In hac vita presen-
tes morimur. quia tunc mensura-
mur. et tunc subijcuntur. Tem-
pus autem a motu primo mobilis
causatur. Et ideo quod sub motu
celi praenatur corruptitur: et al-
terationi subijcitur. Sed in celo
empyreo non est motus: et per con-
sequens nec tempus iuxta illud.
Apoc. x. Et tempus non erit am-
plius. Tempus autem. ut ait philosophus
in quarto physicorum est causa cor-
ruptionis. Et ideo omnia que sunt su-
pra tempus non corrumpuntur. Sic
angeli et sancti in celo existunt.

tes: et hec est causa quare a se
variatur. Iusticia scia et igno-
rantia vitia et virtutesque: quo-
dammodo tempore subiacent. Et
hoc in quantum corpus regit et mo-
uet. et de hac docte dicit Apo-
l. Cor. xv. seminatur corpus
corruptibile. surgit incorrup-
tibile. Et sciendum quod corrupti-
bilitas accipit corporibus no-
stris ex parte loci: ex parte subie-
cti: et ex parte cibi et ex parte lo-
ci: quia nos videmus sensibiles.
quia loca in quibus non est bonus
aer non participant homines diu-
tius vivere. sed in mundo isto est
aer corruptus vel per nimie-
tatem caloris. vel aliarum quali-
tatum continue agens et pa-
tienti quibus aer inficitur: et ideo
omnes corrumpimur. iuxta illud.
ij. Regum. 14. Omnes mori-
mur et c. sed in celo nulla est
alteratio: quia ibi est locus sanus
et ob hoc ibi nullus moritur
ut dicit Apo. i. cor. 15. Ab-
soluta est o mors victoria tua
et c. Item ratione subiecti: quia quod
proponitur ex hiis corrumpitur: quia
humana se pugnat et aliter capitur.
et per hanc pugnam eveniunt fir-
mitates corruptiones humorum
et senectutes. sed in superna perfici-
cessabit omnis discordia: et pu-
gna. et ibi erit summa concordia
iuxta illud Psal. 66. Ecce ego

vulgarizandi.

declinabo sup eā: quasi flu/
mē pacis: et q̄si torrentē inun/
dantē gl̄iam gentiū: q̄s sug/
getis. Itē rōne cibi. si enī illi/
us cibi vsus fruct⁹ ligni vite
p̄seruat et fouet a morte. De
quo Gen. ij. Videte ne su/
matis de ligno et c. q̄ fructu
enoch et Helias vescūtur q̄
sunt i paradiso deliciarū et sne/
rūt multis milibus ānoꝝ. et
p̄senerabunt vsq; ad aduen/
tū xp̄i ad iudiciū: et nō mo/
riūtur: q̄ illo ligno vescūtur
multo magis faciet ille ve/
rus fruct⁹ v̄etris virginis: q̄
in mēsa celestis p̄fie mūtra/
bitur: iuxta illud vt edatis et
bibatis sup mēsa mea et c.
et sic p̄z p̄ma dos. s. corrup/
tibilitas. Tercia dos ē agi/
litas: q̄ corpus qd nunc est
grane: efficiet leue. Et de
hac dote dic. Apo. i. cor. xv.
Seminat corpus m̄ale: surgit
sp̄uale. Sp̄s. n. q̄ ē i corpo/
rib⁹ n̄fis: est nūc cū laborib⁹
et p̄eas: q̄ ē s̄ naturas corporis
n̄ri granitas. S; tūc totali/
corpus subdet aie: ita qd null⁹
labor erit i motu corporis gl̄i/
ficatoꝝ. iux illud ysay. xl. s̄a/
cti q̄ sperat i dño. h. s. fo. su.
pe. vo. vt aq̄le et c. Et simile
hui⁹ videm⁹ i stellis: q̄ cōti/
nue mouēt: et nō q̄sunt: et

labore nullū sentiūt. Tercia
dos ē subtilitas de q̄ ē dñ
ad. i. cor. xv. seminat i iustir/
mitate: surget in v̄tute. Ex q̄
ita obediēs erit: qd nihil po/
terit ei resistē: vt videm⁹ in
corpe redēptoris: q̄ clausis
ianuis itrauit ad discipulos
Exēplū hēmus in nālib⁹. q̄
sicut radius solaris penetrat
int⁹ et c. ita corpus gl̄ificat⁹
v̄tute dīna penetrabit oēm
mān. Quarta dos ē cla/
ritas: q̄ corpus qd nūc ē tene/
brosum: siue v̄mbrosum erit
lucidum. De hac dote dicit
Apo. i. cor. xv. Seminat in
ignobilitate: surget i gl̄ia: et
hoc appet satis rōnabile: q̄a
illud qd cōicatur ignobilio/
ribus poterit cōicari nobili/
orib⁹ corporib⁹. S; nos vi/
dem⁹ p̄p̄etates corporis ce/
lestis sicut cōicat luciditas
lapidib⁹ p̄ciosis: sicut i iaspi/
de et carbūculo credēdū est
qd magis cōicabit corporib⁹
hūanis: q̄ iter oīa corpa i se/
riora sanimū gradū obtinēt
et p̄p̄plexionē. et p̄p̄ nobili/
tatē forme: quib⁹ p̄ficiunt: et
iō dñ in euāgelio. Mat. 13.
fulgebūt iusti sicut sol in re/
gno. p. m. S; tūc erit angm̄
lucis et claritas: q̄a erit lux
lune: sicut lux solis: et lux sol

sept
dies
rū e
ad b
lis
sp̄le
m̄tr
q̄mo
cator
CS
por d
dū ē
cor d
cor
p co
cor
gra
CS
bilia
CS
CD
Q
rap
tū
cie
stir
fit p
pa
tū a
deb

Sermones funebres:

septēpliciter: sicut lux septe-
diez: et lux corporū glificato-
rū eq̄bitur claritati solis: et
ad hoc valet dictū. Danie-
lis. xij. fulgebunt iusti sicut
splēdo: firmamēti: et q̄si ad
iustitiaz erūt et c. et sic p̄ de
q̄tuo: dotibus corporū glifi-
catorum.

Sermo.

xx.

Sicut xps resur-
rexit et c. i. Cor.
xv. Cōsequēter
dicēdum est de
cōditionib⁹ cor-

porū dānatorū. Ad quod sciē-
dū ē: q̄ sicut p̄ditiones dāna-
torū differūt a cōditionib⁹ bea-
torū: ita et dotes. Jō dñdum
q̄ corpora dānatorū erūt in-
corruptibilia de forma inte-
gra et grossa primo.

Primo erunt incorrupti-
bilia.

Secūdo erūt deformia.

Tertio erunt integra.

Quarto erunt grania.

Primo quidē erunt incor-
ruptibilia. q̄a s̄m ordinē na-
ture erūt. Nā p̄ ordinē iusti-
cie ē ordinatū decretū et in-
stitūtū: q̄ s̄z mēsurā delicti
sit plagarū modus. S̄z cul-
pa mortali: s̄z sit infinita: quā-
tū ad offensā dīnā: q̄ culpa
debet considerari s̄z p̄ditio

nē p̄sone q̄ offenditur. Per
peccatū mortale offenditur
infinitum bonum. Ideo cul-
pa que est in eo: est infinita.

Si igitur peccatūz commic-
titur per animam et corpus
Iustum est q̄ in anima et
corpore homo puniatur.

Sed si corpora dānato-
rum corrumpērentur. tunc
diuina iustitia interrumpē-
retur. Et sic secundum istaz
modam certum est q̄ cor-
pora dānatorum nullate-
nus corrumpērentur. Hoc
etiam patet secundum ordi-
nem nature. sicut enim om-
nia membra corporis hu-
mani dependēt ab anima et
deficiente anima omnia mē-
bra remanent immobilia:
ita omnia corpora vniuersi
dependet a motu celi: quia
motus celi est quasi anima
mundi. Ideo cessante quod
erit in iudicio generali ces-
sabit omnis alius motus.
qui est in alijs corporibus.
ita q̄ nulla erit actio contra-
riorum. et per consequens
nec corruptio et ratio huius
est. Quia omnia agentia
naturalia sunt instrumen-
ta primi motus. Sed nos
videmus quod cessante ac-
tione et quiescente manu mili-

vulgarizandi:

tis. cessat actio ensis. et ista est
 secunda via per quam corpora
 damnatorum erunt in corrupti-
 bilia. Secundo erunt de for-
 mia. Que quidem deformitas
 causabitur ex tribus. primo
 ex adustione ignis quod erunt per
 petuo in ardoribus sempiternis
 et ille ignis erit totus fumo-
 sus. quia non poterit exalare: si-
 cut nos videmus. quod cuncta
 igni supposita denigrant to-
 taliter. ita erunt corpora da-
 natorum. iuxta illud. Jobelis
 ii. Omnes vultus redigentur in
 ollam. secundo per privationem lu-
 cis. Omnis enim pulchritudo. que
 est in coloribus preedit a luce
 quod lux est opposita coloribus. Unum
 videmus quod sole eclipsato.
 omnia paleantur sed sol eclipsabi-
 tur dannatis. quia nunquam vide-
 bunt lucem. De hac deformati-
 te dicit Hieremias. Treno-
 rum quarto. Denigrata est
 super carbo. scilicet eorum. Tertio
 propter elongationem orbis. Unum
 oculis nostris videmus. quod cor-
 pora huius mundi. quanto ma-
 gis appropinquat orbis. tanto
 magis sunt lucida. et que ma-
 gis recedunt. remanent um-
 brosa. sicut per se de terra. sed
 magna distantia. est inter or-
 bem et centrum. in quo dan-
 nati includuntur. et sic per se quod

remanebunt umbroso.

Tertio erunt integra.

Quia cum omnibus membris re-
 surgent: ut sicut in omnibus mem-
 bris homo peccavit. ita in omnibus
 torqueatur iuxta illud. sapiens.
 ij. per quem homo peccat. per hoc et
 torquetur: et huius exemplum ha-
 bemus in diuite epulone. qui
 torquebatur in lingua: quia per
 loquacitatem: et ebrietatem pec-
 canerat.

Quarto erunt grania.

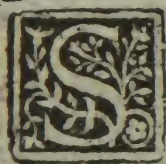
Leuitas enim in corpori-
 bus est propter aerem: quia videmus
 ad sensum quod corpora: que multum
 habent de aere: nascuntur super aquas
 sicut ligna. que sunt porosa. sed
 ferrum: quia modicum est porosum
 statim in aqua submergitur. et et-
 nanes propter pertinaciam aeris in-
 cedunt super aquas et modicus
 lapillus. qui non pertinet aerem sta-
 tim mergitur in profundo sed
 a loco damnatorum totus aer
 excluditur: quia ita replebitur.
 quod nullum locum habebit. Nam si-
 cut dicit ysaias. Congregatio
 unius fascis: retrahetur in la-
 cum. Item propter subtilitatem.
 unde omne corpus: quanto subti-
 lius tanto agilius. Et quia dici-
 tur quod natura corporum inferi-
 orum est: quod nullum poterit ve-
 nire ad maiorem subtilitatem
 quam subtilitas ignis: que sit per

Sermones funebres.

naturam. Sed ignis est le-
uio: oibus corporibus elemi-
talibus. unde videm^{us} q^{uod} q^{ui}s-
do aliquis inflam^{atur} in igne
velociter mouetur sursum.
sed corpora dānatorū natu-
ra magis grossa: q^{uam} subtilia
erunt: quod p^{ro}p^{ter} ex loco: quia
ignis est subtilior aere: et ce-
teris elementis: et ita super
oīa collocatur. Locus autē
dānatorū est inferior: ceteris
locis. et loca dānatorū sūt
ibi. Igitur erunt valde gros-
sa q^{uod} corporibus grossis de-
betur loc^{us} inferior. et sic p^{ro}p^{ter}.

Sermo.

xxi.

Ich^{ristus} resur-
rexit et c. i. Cor.
iij. Dictum est
de conditioni-
bus quantū ad
corpora peccatorū nūc dicē-
dum est q^{uod} tam ad animas.
Unde sciendum est q^{uod} sicut
gratia apponit culpe. ita cō-
ditiones beatorū sunt cōtra-
rie cōditionibus dānato-
rū. Nam in beatis: sicut di-
ctum est. sunt quattuor nobi-
les conditiones quantū ad
animam.

Primo visio dei imme-
diata.

Secundo tentio firma.

Tertio dilectio cōtinua.

Quarto dilectio inflam-
mata.

In dānatis autem te-
nebre obnubilantes. Est er-
go prima conditio in dā-
natis caligo et obscuritas: q^{uod}
nunq^{uam} deum videbunt. Et
hoc est maximū penarum.
Unde sicut dicunt sancti q^{uod}
vsq^{ue} ad diem iudicij dāna-
ti videbunt gloriam beato-
rum ad suam maiorem pe-
nam. iuxta illud sap. v. Vi-
dentes turbabuntur timore
horribili. sed post diem iudi-
cij claudetur ianua: q^{uod} dece-
tero videre nō poterunt glo-
riam beatorū. Ex hoc ang-
mentabit eorū pena: quia
cōsiderabunt se indignos: nō
solum illā gloriā participa-
re verum etiam respicere.
Et de hoc diē scriptura. Di-
uine visionis possumus sci-
re cōsuetudinis cōstantiam
cōtrariam. Nam vnum con-
trarioū scitur. per aliud. sci-
tur enī quantū malum sit
infirmas: quādo cōsidera-
tur q^{uod} bonum est sanitas. Et
qd sit paupertas. q^{uā} cōsidera-
tur abundātia. Quū igit in
dei visione omne bonū cōfi-
nit: iuxta q^{uod} dictū est moy-
si q^{uod}renti faciē dei videre. re-
sponsū est. Ego ostendā ti-

c 3

vulgarizandi.

bi omne bonū. Et sic p locū
a pp'sistit omne malū. ¶ Scda
p'ditio eoz erit snia separās:
qa tunc separabunt boni a
malis. iuxta illud Mt. xij.
Eribūt angeli. ⁊. s. m. ⁊. c. s.
q'dm durat vita hoīs oīa sūt
cōmixta sicut videm⁹ q' lux
⁊ tenebre sūt i eodē corpore.
Et i cādela in qua ē flāma:
⁊ iuxta lichnū sūt tenebre.
⁊ sicut videmus q' luna q'
in circuitu ē luminosa: ⁊ in
medio tenebrosa: ita in cor
pore hūano cōmixti sūt bo
ni ⁊ mali humores. ⁊ p'tra
rie q'litates. Ita in ciuib⁹ sūt
boni ⁊ mali sed i iudicio se
parabunt boni a malis. Et
hoc fiet p' diuinā sniaz: qua
dices. Ite maledicti ⁊. c. Et
hec erit talis sep'atio: q' nū
q' cōmixtio vel p'ūctio fiet.
¶ Tertia p'ditio erit inidia
p'ristās: q' volūtas eoz ē: ⁊
erit p' inidiā corrupta ⁊ de
prauata. vñ sicut sācti sūt p'
fecti in beniuolētia: ita volū
tas deliberata in dānatis ē
corrupta: q' nō pōt velle bo
nū. Et rō huius sumit ex lo
co. Videmus. n. i vniuerso
q' triplex ē dīa locoz. s. sup
mus: ⁊ medius ⁊ infimus.
Qui sūt in loco sup'mo. sūt si

cut stelle in firmamēto. exi
stētes ⁊ ita sūt linida: q' p'nt
fieri opaca. Et ea q' sūt in in
fimo loco sicut terra: adeo
sunt opaca. q' non p'nt aliq'
mō fieri luminosa. Vex ea
que sūt in medio sicut aer ⁊
aq' illumināt ⁊ obtenebran
tur. Et s'm hūc modū sācti
q' sūt i celo. adeo sūt confir
mati in bono q' nullo mo
do poterunt velle malū. ⁊
dānati qui sūt in inferno:
ita sunt obstinati in malo q'
non possunt velle bonum.
Sed homines existentes in
mundo isto possunt vsq' ad
mortē velle bonū ⁊ malū: ⁊
peccare ⁊ relinq're peccatū.
¶ Quarta p'ditio q' est i eis:
ē gehēna cruciās. ⁊ hec est i
fernalis ignis. Vñ sciēdū ē
q' triplex est ignis. s. mūdi:
purgatorij: ⁊ inferni. ignis
mūdi ē cruciās ⁊ p'sumēs:
q' p'sumit ligna. Et hic ignis
purgatorij ē cruciās ⁊ pur
gans sed nō p'sumēs. Ignis
āt inferni ē cruciās: s' nō pur
gans nec p'sumēs: q' in illa
die querēt hoīes mortē ⁊ su
giet ab eis. De hoc igne di
cit. i. Isaie. lxxj. Ignis ⁊. c.
Ignis eoz nō exstinguet in
eternū. Hic ignis nō idiget
nutritiōe nec alicui⁹ sufficiā

tionē
retra
sic p
dant
aiat
bus
CS
Apo
carn
mors
quest
differ
dā cr
ta q
mors
corū
Cū
pōis
mim
frige
res su
scit
tore
dīc
ne
tore
spe
In
ne
tar
tur

Sermones funebres.

tionem: quia flatus dñi tanq̃
torrens succendet eum: ⁊
sic patent q̃tuor cōditiones
damnatorum quantum ad
aiam contrarie q̃tuor: doti
bus beatorum.

Sermo. xxiij.

Melior ē mors q̃
vita amara. ⁊ re
quies eterna q̃
languor pseue
rans Eccle. 30

Apud sacros doctores oc
currit q̃stio vtruz melior sit
mors: q̃ vita amara. Ad istā
questionē sūt due opinionēs
differētes ⁊ oppositē. Qui
dā enī dicūt: q̃ melior ē vi
ta q̃ mors. Et rō ē ista: q̃ p
mortē totū corp⁹ destruit ⁊
corūpit: ⁊ in terrā redigit.
Uñ Bernar. d. miseria cor
poris hūani ait in mortē ho
minis facies pallescit: nasus
frigescit. dētes nigrescūt: au
res surdescant: oculi tabe
scūt: nervi ⁊ vene corrupun
tur: cor pre nimio dolore sci
dit. In domo nō custodiē
ne domestici dom⁹ nimio fe
tore moriant. Ad aerē nō su
spendit: ne aer corumpat.
In aquas non projicitur:
ne aquenimio fetore ifician
tur sed quid sit: terra fodi
tur ⁊ in terram eijcitur: ⁊ tā

quā venientini pestiferum:
ne amplius appareat. terra
cooperitur Ideo melior est
vita q̃ mors. Quidam dū
cunt oppositum allegantes
figuram de Moysē qui por
tius elegit cum populo dei
mori: quā cum filia pharao
nis delectari. Legit. Dan.
xiij. q̃ susanna sanctissima
domina. Dixit. Melius est
mibi incidere in manus ho
minis quā derelinquere le
gem dei mei idest mori. ⁊
salomon ait. Eccle. vij.
Melior est dies mortis die
natiuitatis. Ratio est: quia
quando homo nascitur: na
scitur ad laborem: ad mul
tis miseras. Unde Job.
xiiij. Homo enim de. m. b.
v. tempore. r. m. m. q. quasi
.f. e. ⁊. f. v. v. ⁊. n. i. e. s. p. ple
nus defectibus tam anime
q̃ corporis: moriendo tran
sit de labore ad requiem.
Hinc est quod salomon di
cebat. Eccle. 30. Melior est
reges eterna: q̃ lāguor pse
ueras: ⁊ Paulus ad phili.
j. Cupio dissolui ⁊ esse cum
xp̃o. ⁊ Job. x. Tedet. a. m.
v. m. ⁊ Danit ps. cxix. Meli
mibi: quia incolatus meus. p.
est ⁊ Job. decimo. Quare
de. v. e. m. q. v. cō. e. n. o. m.

vulgarizandi.

v. f. q. n. e. de. v. t. a. t. r. ve
re opinio istorū est melior: et
magis tenēda: et ppter tri-
plicem rationem.

CPrimo pp beatitudinē.

CSecdo ppter honorem.

CTertio pp cognitionem.

Tria sunt spectabiles: vi-
ri bona q̄ hō naturalit̄ appe-
tit. et tñ ad hec puenire neq̄
nisi pñ fuerit carne solut⁹
Circa bñtudinē. dicit. Aug.
ij. li. de ciui. dei. Qd̄ nulla.
est cā philosophandi nisi vt
btūs fiat. et Boetius de cō-
solatiōe. **P**ho. li. 3. dicit q̄
appetit⁹ bñtudinis nre mē-
tibus hoīm naturalit̄ est i-
serr⁹. **R**ecitat Aug. q̄ quuz
qdā pbs a quodā suo disci-
pulo interrogaretur q̄re phi-
losopharet: rñdit pp vitam
beatā: et q̄rens qñ illā asseq̄-
retur: dicit qñ hoc corp⁹ re-
liquero i terra. Circa bñtu-
dinē. sc̄tūs Thomas prima
secūde. q. p̄ma et vij. ar. viij
querit verū bñtudo p̄sistat i
aliquo creato vel increato.
Ad questionēz rñdet. d. qd̄
diuerse fuerūt op̄iones. Ali-
q̄ philosophi pagani posue-
rūt bñtudinē cōsistere in bo-
no creato vtp̄ta i delicijs et
voluptatib⁹: et isti diceban-
tur epicuri. et hāc op̄ionē in

pñti tenent paupes: q̄ repu-
tāt voluptuosos ac diuites
eē beatos. allegātes pphētā
i ps. dicēte. cluij. Beatū di-
xerunt ppl̄i: cui hec sunt et
opimo istorū dī eē falsa q̄ p-
bari pōt tali argumētatiōe.
Beatitudo excludit oē ma-
lū et icludit oē bonū sed vo-
luptates et delicie atq̄ diui-
tie nō excludūt oē malū. 9°
beatitudo nō ē i diuitijs ne-
q̄ in voluptatib⁹. ergo opi-
mo illoz ē falsa. Itē bñtudo
nō subijcitur mutatiōi et va-
riatiōi. sed voluptates et di-
uitie subijciuntur fortune. i.
mutatiōi et variatiōi. 9° bñ-
tudo nō cōsistit i illis. **M**aiō-
res sūt vere et mīores. p̄bā-
tur p illud qd̄ scriptū ē. Ec-
cle. i. ē et alia infirmitas: quā
vidi sub sole i malū dñi sui:
diuitie p̄gregate. **I**deo Da-
uid dicit. ps. xvi. Diuitie si
afflnāt nolite. c. a. De volu-
ptatib⁹ dicit Boetius de cō.
p. li. iij. Tristes exitus volu-
ptatū. **I**ō dī Ecce. xij. ego
ecclesiastes fuit rex israhel in
biernsalem et pposui in aīo
meo q̄rere et inuestigare sa-
piēter de oībus q̄ sūt sub so-
le. **H**āc pessimā occupatio-
nē dedit dens filiis hoīm
vt occuparetur in ea. Et vi-

Sermones funebres.

di cūta q̄ sunt sub sole. ⁊ ec-
ce vniuersa vanitas ⁊ affli-
ctio spūs. Itē brūtudo faciat
appetitū hoīs. sed hec supra
dicta nō faciāt. ergo in illis
vera nō cōsistit brūtudo. dīc
Boe. iij. li. de cō. p. beatitu-
do ē status oīum bonoz ag-
gregatiōe pfectus. eccle. v.
Auarus nō implebitur pecūi-
is. Et Petrarcha de reme-
dijs vtriusq; fortē. Auarus
anarior: fit eo quo plus hz.
Igit̄ videtur q̄ brūtudo nō
cōstat ī diuitijs. Aliq̄ dice-
bāt brūtudinē p̄sistere ī deli-
cijs ⁊ voluptatib⁹. Epicuri
⁊ istoz ē opinio ē falsa. Et
rō huius ē. In illis in qbus
aīalia cōueniunt nobiscū in
illis nō cōsistit beatitudo.
sed aīalia cōueniunt nobis-
cuz in voluptatibus ergo in
volupta. ⁊ ē. Itē ad beatitu-
dinē sequitur delectatio. per-
fectissima que resultat ex ap-
prehensione vniuersalis bo-
ni. sed delectatio volupta-
tis ē imperfectissima: q̄ scdm
Boetiū de cōso. li. iij. Tri-
stes exitus voluptatuz. ergo
⁊ c. Aliq̄ dixerūt consistere ī
fama ⁊ honore ⁊ isti dicebā-
tur stoici: ⁊ isti ēt errauerūt:
⁊ rō. Quia gloria q̄ pcedit
ab vno hoīne ī alterū ē p̄u-

rumū fallibilis. Unde. Boe-
tius. iij. de cō. Idires ma-
gnū sepe nomē ex falsis vul-
gi opinionib⁹ abstulerunt.
Quo qd turpius excogitari
pōt. Mā q̄ falso predicantur
noīe: suis ipsi necesse est lau-
dibus erubescāt. Idēz. Mā
dignitas collata ip̄obis nō
claros sed miseros facit. er-
go beatitudo nō cōsistit in
gloria humana neq; ī hono-
re nec in bono creato. sed in
bono icreato: qd est ipse de-
us. Ad qd quidē bonuz p̄fe-
ctuz ⁊ optimum puenit aīa
mediāte morte. ⁊ sic p̄z quō
melior est mors q̄ vita v̄c.
Secdo dixi q̄ melior est
mors q̄ vita rōne honoris.
Inter recta q̄ appetit hō in
hoc mūdo: appetit honora-
ri. sed in hoc mūdo non pōt
perfecte honorari. Et hūcōi
rō ē: q̄ scdm Tulliū. hono-
rē est reuerētia exhibita interi-
moniū virtutū. sz hō varia-
tur q̄ hodie est virtuosus ⁊
cras vitiosus. itra illud Job
.xiiij. Nunq̄ ī eodē statu p-
manet. Et nota etiā q̄ q̄uis
hō semp p̄seueraret ī virtu-
tibus in qbus sequit̄ hono-
rē: tamē nō ab oībus honorare
tur: ⁊ p̄cipue a malis. q̄ ma-
li odio hnt bonos ⁊ eos virtu-

Vulgarizandi.

perat. figura de scribis & phariseis: q̄ semp strabebāt honori xp̄i & ei⁹ fame. Mō nulli eorū aiebant enim fore bonū: aliqui malū. Itē nota q̄ quauis hō honoraretur in vno loco. Tameñ alio nō: vbi nō esset cognit⁹ nec ei⁹ virtutes. figura de Alexandro magno q̄ tamē sicut narrat Seneca cordubēsis quā audisset a quodā phō plures mundos esse ait. Ubi mihi misero: q̄ nec vno quidē suz potit⁹ honore vel potes sic dicere: q̄ oīa que in mūdo sunt appetunt. vt diuitie: dignitates: honores ppter honorem solū appetunt. Sed inter cetera q̄ habent reddere magnū honorē homini ē mors: q̄ p mortē corporis aīa recipit honores a deo: & a mundo. A celo q̄ descendūt angeli & sācti ad aīam si bi sociandā & cōglorificandā. Vñ officio mortuorū cantat. Subnūte sācti dei. Oc curite angeli dñi. Deinde a mundo: vdelicet a clericis & a populis: & sic p mortem magis honorant mortui q̄ viuentes sicut ait salomon. Melior est dies mortis: die natiuitatis. Eccle. vii. Ego magis laudauī mortuos q̄

viuentes. Et ideo merito dicit. Melior ēc.

Tertio homo natura appetit scientiam. id est scire tā q̄ perfectionē sui esse. Unde philosophus p̄io **A**dethaphisice. Omnes homines natura scire desiderāt. Legitur de solone qui quū esset in articulo mortis audiuit disputantes. & quo melius potuit caput erexit: quū q̄ interrogaret propter qd caput eleuasset ait. vt quū percepero id de quo disputatis: letior moriar. Unde Gregorius nazanzenus in apologia ait. Optabile mihi ē & perfectū vsq̄ ad vltimū discere. Unde quidā philosophus dixit. si alterū pedem in fovea haberem adhuc discere vellem. Sed ad scientiam perfectam nō potest anima peruenire nisi per mortem. vt inquit apostolus secūdo Corinthi. xiiij. Nūc cognoscimus p speculum in enigmate: tunc autē facie a faciem. Et ideo melior est mors q̄ vita &c. Et hoc solū intelligitur de bonis & iustis. qui virtuose in hac vita vixerunt. Ideo de istis dī. Ezechi. ij. Vita viuet & nō moriet. Sap. v. In

hi ad
& ap
coru
ut &
rente
ci em
eius n
sa est
sancto
defun
proba
ret. illi
xiiij.
fiere fa
& sape
solam
minor
mors
robile
am qu
cula se
C Se
B
philos
haber
Nam
nem
causa
nam
lum
cher
ans
corda

Sermones funebres.

Iti aut in perpetuū uiuent: et apud dominū est merces eorum. Et quia in christo uiuit et quiescit. Ideo vos parentes ei et cognati ac amici eius nō debetis dolere de eius morte. Quoniā preciosa est in cōspectu dñi mors sanctorū eius. Et si presens defunctus posset loqui: uere exprobrando: Ingetibus diceret. illud quod scribit Luce. xxiij. filie hierusalem nolite flere super me: sed super uos et super filios uestros. Consolamini ergo secum in domino dicentes. Melior est mors q̄ uita: et sic ille faciat uobiscum misericordias suam qui uiuit et regnat in secula seculorum. Amen.

Sermo. xxiij.

Bene omnia fecit. Mathei. viij. Secundum sententiam et doctrinam philosophi. Diuerse cause habent diuersos effectus. Nam homo generat hominem: oliua oliuam et c. Et si causa est bona: generat bonum effectum: et mala malum effectum. Unde Mathei. xij. ait ip̄e saluator. Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bona. Hec

etiam sententiam habemus Mathei septimo. Non potest arbor bona malos fructus facere: neque arbor mala potest bonos fructus facere et c. Quum igitur homo iste enim fuerit bonus in uita sua: et bonam uitam duxerit: sequitur q̄ bona opera fecerit: sicut dicit uerba pposita. Bene oia fecit. In quibus uerbis duo tanguntur de hoc homine.

Causa operationis.

Causa delectationis.

Quantum ad primū sectū dū est finis p̄m: q̄ finis mouet semper agentes. Exemplū victoria que est finis belli: mouet exercitū ad pugnam. Sic mouet habitatio que est causa qua fiat domus magisterium ad faciendam domū. Quum p̄ncipius in operabilibus sit bonus et affectio talis boni sit finis propter quod omnia appetunt bonum: hic est q̄ unusquisque mouetur ad operandum bonum siue apparatus siue extrinsecus bonum enim apparatus tñi. adeo est deceptiuū sic est bonum t̄pale qd̄ delectat multos. Et idē multos decipit. Nam auarus appetit bonum pecunie: et in ipsa ponit finē ac si

esset pfectū & ultimū bonū. Luxurios⁹ appetit volupta-
tes. Supbns honores & di-
gnitates: s; q; tales a tali ap-
parēte bono decipiūtur. iō
arguit eos Gre. d. Ad omē
taneū ē qd̄ delectat eternū
vō quod cruciat. Silr sapi-
ens hec plenissime itelligēs.
⁊drouer. xiiij. ait ē via q̄ vi-
det hōi iusta: nonissima autē
ei⁹ deducūt ad mortē bonū
ār vep̄ est ipse dens q̄ conti-
net oē bonū extra quē nō est
bonū. Idoc bonū cognouit
⁊philippus: quū dixit ad
xp̄m. Dñe oñde nobis pa-
trē & sufficit nobis. Est enī
de⁹ tale bonū: qd̄ bñ sufficit
habēti. Immo h; replere: &
saciare oīa in quo est. Un q̄
dā scūs Mi. falloz. Aug. ait.
Valde auar⁹ est cui nō suffi-
cit de⁹. Istud enī bonū de
h; mouere ad bñ operādū:
q; qñ aliq; expectat recipe-
re aliquā magnā remunera-
tionez pro labore suo ille la-
bor nō ē sibi grauis: sed pa-
tienter portat. q; dicit Gre.
q; cōsideratio p̄mij minuit
vīm laboris. Exēplū de Ja-
cob. qui seruauit patrio suo
Loth septē annis pro Ra-
chel & videbāt illi dies pan-
ci p̄ amoris magnitudine

Gen. xix. Sic spūaliter lo-
quendo. qñ aliquis hō. Sā-
ctus cōsiderat remuneratio-
nez & gloriā paradisi: q̄ ve-
ris fidelib⁹ est p̄missa & p̄e-
parata: q̄q̄ laboris vigilia-
rū & abstinentiarū ieiunoz
īfirmitatū & & bñōi patitur
totū patiēter portat p̄p̄ spez
quaz h; ad illa delectabilia
supernoz. Et hec ē cā quare
iste libenter ieiunabat: ibat
alacris & libenter ad ecclesi-
as: elemosynas faciebat.
Sciebat q̄dez mensā eterni
cōmij sibi p̄paratā. Scie-
bat insup q̄ ad illas epulas
erat īuitat⁹: iuxta illd̄ Luc.
xiiij. Ubi ait dñs nuptiaz.
Oīa pata sūt venite ad nu-
ptias. Et iō i hora felicitis exi-
tus sui potuit pius & miseri-
cors deus dicere illi: qd̄ di-
xit amico suo Moysi: Ero.
33. Veni ostendā tibi oē bo-
nū. ¶ Secundūz quod de
hoc hoīe considerare bēm⁹
est causa dilectiōis. ⁊drouer. cu-
ius declaratiōe sciendū ē q̄
quāto seru⁹ studet facere vo-
luntatē domini sui: & plus si-
bi placere: tāto magis ab ip-
so dominio suo diligitur.
Un salomō ⁊drouer. xiiij.
Acceptus est regi minister
intelligens. Ita ad pro-

posu-
aliqui
tate d
Lam
illi et
mucta
verū a
bat ad
rit vo
ipse m
mater
tas est
Regie
perato
nonē v
ro glori
tur: q
gis &
xp̄i: &
ei⁹ vol
dū est
ndere.

re dū
& c. q̄
diabli
nē rec
mō nō
Defec-
gēs i
tali an

Sermones funebres.

positus sint. Quanto magis aliquis studet facere voluntate domini nostri Jesu xpi. Tanto magis est acceptus illi etiam magis in amore coniunctus. Quod autem hoc sit verum ipse auctor veritatis probat. Mat. xij. Quicumque fecerit voluntatem patris mei qui est in celo ipse meus frater et soror et mater est. Magna est dignitas esse frater vni? Ducis. Regis. Archionis. Imperatoris. sed per ad implementationem voluntatis divine multo gloriosior et dignior efficitur: quia filius adoptionis Regis et Imperatoris sit iesu xpi: et qui hic studuit facere eius voluntatem: ideo credendum est ipsius in celo cum eo gaudere. Amen.

Sermo xxiiij.

Modicum plora super mortuum. Ecce. xxij. sunt aliqui ita ultra modum et iordiam te diligentes filios et propinquos et c. qui quando moriatur irremediabiliter plorant et vix consolatio non recipiunt: sed dicunt quodammodo id quod beatus gen. xxxvij. Descenda ad filium meum lugens in infernum. Ut ergo hi a tali amaricabili fletu reno-

centur duas notabiles consideraciones declaro.

Prima consideratio divine voluntatis.

Secunda consideratio divine largitatis.

Quantum ad primum dico quod consideratio divine voluntatis facit modicum plorare super mortuum. Demus namque esse concordem cum divina voluntate finem suam doctorum et theologorum et iusticiarum. iter quod est. scilicet. Theologia in quoniam de veritate. quod xxij. ar. viij. et in primo sententiarum dist. xlvij. ar. primo. Item et in decretis. xij. q. ij. cap. quod postea ubi dicit Ciprianus quod pro posterum est quod pueris ut qui dei voluntate fieri postulamus: qui enocat nos: et accersit de hoc mundo non statim voluntatis eius impio pareamus: sed obnitimur et oblectamur: et more servorum ad conspectum domini cum tristitia perducimur: et volumus ab eo primum celestibus honorari. ad quos venimus invitati. Idem quoque Seneca intellexit quod parendum sit voluntati dei quod scribens ad Lucillum sic ait. Placeat homini quicquid placet deo. Quia igitur voluntas divina fit prima et summa causa omnium que fiunt in hoc mundo cuius alia

vulgarizandi.

causa querēda non est scdm
magistrum sententia: loco p
mo di. xlv. Et scdm beatuz
Tho. pma pte. q. xix. ar. iij.
Quare ergo dēmus tristia
ri si deus voluit vocare ad
se filiū tuuz: vel quēlibet ali
um: vnde nota. q. Aug. ait
li. de vera religioe: qui per
fecte deū diligit nō affligit
morte alicuius. Deus autē ē
dñs viuoꝝ atq; mortuoꝝ.
Uerū est q. possum? aliquā
tulum flere in morte amico
rum: sed nō multū cōtrista
ri: ex quo deo sic placitū fu
it: vnde llyero. de verbis
pauli de morte filie sic ait.
Bon⁹ est deus & oīa q. bon⁹
facit bōa sint: necesse ē: ma
rui orbitas irrogatur: plāgo
qđ accidit: s; qđ deo sic pla
cet equo animo sustineo. vni
cus raptus ē filius durū qui
dē sed tolerabile: qđ hūc ille
sustulit q. dederat hec ille
neq; enim per planctuꝝ no
stros possumus mortuos su
scitare. Et iō factū ē. Hanc
rationē allegabat David. ij
Reg. cxxij. Quuz filius sibi
charissimus lāguere flebat
nec capiebat cibū. Quū autē
mortu⁹ fuisset comedit vesti
niq; se vestibus regalibus:
& cōsolationem accepit. Cui

quū serui admirātes de hō
dixissent quū infans vinceret
ieiunabas & c. rñdit. quū ad
huc vinceret ieiunanti & c. Di
cebā qđ enī scit si forte enim
donet mihi dñs: nūc autē qđ
mortuus est: quare ieiuno.
Nunquid potero enim am
plius reuocare. Ego vadaꝝ
magis ad enim. Ille vō nō
reuerteret ad me & cōsolatus
est David. Mos enim si nō
possumus penetrare volun
tatem dñam: vt illā intelli
gamus: quare faciat istum
mori: & illū vincere: dēmus:
tamē scire q. bñ oīa disponit
& sapiēter: q. s; Aug. sepe
offenditur dñs ne offendatur
amicus. Jō dispositioe di
uina sepe contingit: vt filij
qui nimis carnaliter diligu
tur subtrahūtur quatenus af
fectōes nostre libentius i de
um transferantur. C Secū
dum q. cessare facit & c. est
cōsideratio dñe largitatis:
quā nob̄ prepauit post hanc
miserabilem vitā. Dum. n.
hic somus subiecti sumus
multis miserijs & afflictioni
bus: & verā quietem hēre nō
possum⁹. vñ aug. d. visitatōe
infirmoz diē. Quis nume
rare posset pñtis vite mole
stias. Esurie sitire calere al

gere
que
dome
dana
te bo
& iō
dñe
ro be
runt p
roz fle
bāt sig
boz n
rit. Et
CSO

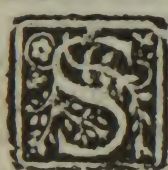

Sen
ris &
dei. f.
pino ac
tatē be
eleue
tis ē a
enipe
sed p
docto
nū ex
te bu
vt sup
nū ca
p qđ
ille. c
vnu

Sermones funebres.

gere lassari et innumerabilia que ex ipsa consuetudine nobis domestica sunt: denique cum ad data pronuncio: quod principium vite hominis initium dolorum est: et ideo homo moriendo fit de sermo dominus: certum de dubio de misero brutus. Istud non ignorauerunt philosophi antiqui: qui in exitu perierunt flebant in morte gaudebant significantes: quod homo ad laudem nascitur: ad regem autem moritur. Et ideo modicum etc.

Sermon vigesimus quintus.

Spiritus eleuauit me: et adduxit in hierusalem. In uisionibus domini Ezechiel. viij.

Sententia est angelici doctoris et scrutatoris secretorum dei. scilicet Thome. xxiij. q. clxxv. ar. primo ad secundum quod ad dignitatem hominis pertinet: quod ad diuina eleuetur: ex hoc ipso quod homo factus est ad imaginem dei. Hoc enim ipse non potest per propriam uirtutem sed per gratiam dei. Unde subdit. scilicet doctor ratione. d. quod bonum diuinum excedit in infinitum facultatem humanam: ideo indiget homo ut supernaturaliter ad illud bonum capessendum adiuuetur quod fit per quodcumque beneficium gratie dei. scilicet ille. Quum igitur iste fuerit deo unicus per gratiam: ut credimus

fuit a spiritu dei eleuatus: et potuit dicere in hora transitus sui. cum Ezechiel. spiritus etc. ad duo uidentia.

Primum nature sue pulchritudinem.

Secundum omnipotentis dei maiestatem.

Dico primo quod anima istius est eleuata ad uidentium suam propriam pulchritudinem. Quam enim anima nostra est circumdata hoc mortali corpore nullo modo potest uidere suam pulchritudinem: quod quicquid uidemus operis per organum corporale uidere quod est in ordine terrenum corpale et uile et obscurum. Sed post quantum anima liberatur a corpore mortis huius: statim intelligit suam pulchritudinem: que transcendit omnem formositatem mundi huius: unde ar. primo in ethica. Bona anime sunt maxime bona. Et. viij. Soli. Bonum anime preciosus est omnibus bonis. et Aug. in libro de qualitate declarata anime decorum ait. Quoad modum fatendum est animam humanam non esse quod deus ita presumendum est: nihil inter omnia que creauit deus ipsi deo esse propinquius: et ideo Danid consueplando cur in obsuro animam suam quantis bonis esset deo

at a exultās spū ait. Uēite ⁊ videte oēs qui timetis deū quāta fecit anime mee. ps. lxxvij. s. quot dōis eā decorauit quot potentis quot virtutibus ⁊ ornatu: ⁊ hoc est qđ dicit dñs ipse loquēs ad aīam rōnalem. Ezech. xvi. Unxi te oleo ⁊ vestiui te discoloribus ⁊ calciavi te iacineto. ⁊ cinxi te bysso ⁊ indui te subtilib⁹ ⁊ ornavi te ornamēto. Non credatis qđ isti ornatūs aīe sint ex vestibus materialib⁹ qz aīa non utitur talib⁹ ornamētis: sed spūalib⁹ ⁊ dñis dōis q aīas faciunt splēdidā ⁊ coruscā tē plus cunctis syderibus. Quapropter quū iste viderit nūc tāta formositatē non est plorādū. Scđm spūs dei ⁊ c. Ad vidēdū lūm eter nū ⁊ splēdorē oīpotētis dei in quē prīue desiderāt āgeli cōspicere ē ista pēlusiō in theologia approbata p fidē. qđ aīa rōnal exīs de corpe sine macula peccati statim cōiungitur deo ⁊ p gratiā ⁊ per beatā fructiōē. ⁊ videt ⁊ cōtēplatur nām ⁊ eēntiā magni dei. Et hoc ē qđ declarauit Jo. i pma eplā. ca. iij. Dices videbim⁹ eū facie ad. s. sicuti ē. Uidere. n. deū sicuti ē. ē videre deū eēntialiter ⁊ nō p visionē imaginariā vel fantastica sicut expo nūt doctoīs ⁊ maxie Tho. pīa parte. In qđ qđē visiōe diuina pncipaliter pstitit. tota felicitas: ⁊ gaudiū beatorū: qz ipa est summū bonū ⁊ solū eēntiale bonū qđ ab oīb⁹ desideratur sic fatetur Arist. j. ethi. bonū oīa appetūt hinc ēt Ansel. cōtēplanādo illā ineffabile eēntiā diuinā excitat aīam suā. d. Excita te nūc qđo aīa mea ⁊ erige parūper totū intellectū tuū: cogita quātū potes quales: ⁊ quātū sit illud bonū: si enī singula bōa delectabilia sūt cogita quātū sit illud bonū qđ ptnet oīa bōa nō qđ sit i reb⁹ creatis expiris: s; tāto differēter qnto differt creator a creatura. si. n. ē bōa vita creata: qđ bona ē vita creatrix. Deniq; si magne ⁊ multe sint delectatiōes i rebus delectabilibus: qnta ē delectatio in illo q fecit illa delectabilia: ⁊ qz b n. m. vixit virtuosē. s; q fuit mlti facta relatio. hic narra vtutes ⁊ vitā quū ergo bñ vixit merito dicere pōt vba i pncipio smōis assūpta sps eleuauit me: ⁊ adduxit i hie

Sermones funebres.

rufalē in visionib⁹ dñi ad vi-
dendum. s. aſe mee pulchri-
tudine ⁊ oīpotētis dei maie-
ſtatē ad quā ⁊ c. Amen.

Sermo vigesimoſexto.

Nobilis abiit in
regiones lōgin-
quā accipe ſibi
regnū. Luc. xix.
Preſens vita fi-
cut expiēcia ipa mater rerū
demonſtrat ē tota plena an-
guſtijs ⁊ afflictiōib⁹. vii Sa-
lomō hec ex corde cogitās:
quāvis plus oībus pñcipib⁹
afflueret diuinis q̄ h pñt hñi
ait eccle. i. Ego eccle. ſtaſtes
fui rex i hieruſalē ⁊ ppoſui i
aīo meo q̄rere ⁊ inſtigare
ſapiētis: de oībus q̄ fiūt ſub
ſole ⁊ ecce vniuerſa vanitas
⁊ afflictio ſpūs. quapropter
q̄libet ſapiēs itūēdo iſtas mi-
ſerias abūdare deberet quā-
tū pōt ſaltē in aīo iſtū mun-
dū relinquere ⁊ ad aliā pin-
giorē trāſire. ſ. ad pñaz bea-
tā ſicut fecit iſte de quo ait
thema nñm. Et de quo poſ-
ſumus verba pñmiſſa dicere
Mobilis ⁊ c. Duplici ex cā-
hic eſt laudandus.

**Primo ex ſanguinis no-
bilitate.**

Secūdo ex mox honeſtate
Dico pmo q̄ iſte ē laudā-

us ex nobilitate ſanguis. vi
parētele. Eſt enī ſentētia tri-
ſoſto. ſup math. q̄ nobil⁹ du-
pliciter cōſueuit: vno modo
q̄s dī nobilis qui ē legitime
natus ex patre nobili: ſed in
ſeipō ē vicioſus talis ē nobil⁹
nūcupatio tñi: q̄ ſz ſama⁹
vulgi inſipiens. Mā apd ve-
re ſapiētes tales vicioſi nūni-
me nobiles ſunt q̄a amittūt
ſuā nobilitatē ex vitioſa vita
ipō: ſicut innuit ppheta in
ps. xlvij. Hō quū in bo-
nore eſſet nō intellexit: ideo
pp eius peccatū cōparatus
eſt in mētis inſipientibus ⁊ c.
Et ideo poſtq̄ perdidit ſuā
dignitatē per peccatū deus
eiecit illū de paradīſo ⁊ tanq̄
vilē deputās dixit in ſudore
vultis tui. ſ. p. t. Iſtis etiā
egregie loq̄tur Lact. li. ij. de
iſtitu. reprēbēdēdo. d. Hō-
mines ⁊ nominis ſui ⁊ rō-
nis obliti oculos ſuos ab al-
to dei ſciunt. Ille nobis vul-
tum ſublimē dedit: vos in
terrā curuamini tanq̄ vos
peniteat non quadrupedes
eſſe natos. Hōmī enī mi-
ſeri volunt a mīni: quū de
orſum queritis: quōd in ſu-
blimi querere debuiſtis. Iſti
cadūt de dignitate ſicut ſul-
gur de celo coruſcans. Qui

vulgarizandi.

di. meth. j. pnaq. 7c. Que-
rit philosophus .3. metha.
Quum sit quod fulgur com-
positum sit ex vapore igneo
ex magna pte sui. 7 de natu-
ra ignis sit ascendere: quare
ad ima descendat 7 nō ma-
gis ascendat. Et respondet
quod hoc accidit q: habz se-
cum modicū vaporis terre:
cuius naturā magis sequit:
cum strepitu 7 fetore sic fa-
rui multi. Mā nobiliores par-
tem. s. aīaz sequi deberēt: cu-
ius natura est sursum ascende-
re: sed miseri viliores partē. s.
corpus sequuntur implican-
do se vitijs carnalibus. Jō
subito cū strepitu ad infima
infernī descendunt: sicut at-
testatur ppheta in. ps. ix. pe-
rit memoria eoz cū sonitu
7c. **S**ecūdo ex mox ho-
nestate. Dicit. n. Cri. Ubi su-
pra q: nobilis scdo mō dī:
q: est natus ex parētibz bo-
nis in dignitate cōstitutis: 7
est virtuosus: 7 isti virtuosī
dicunt nobiles pprie. Ita-
bet aut nobilitas fm sapiē-
tes singularē pprietatē 7 in-
clinationē ad bene 7 bone-
ste vivēdū: vnde narrat scri-
ptura. 2. Macha. 6. de illo
nobili scriba Eleazaro. q:
potius voluit mori quā sub-

ditus ē peccatoribus. Do-
minus ē Albertus magn⁹
in suis polliticis ait q: adole-
scens qdā nobil fuit captus
a barbaris. 7 cogebatur fa-
cere opa servilia: 7 puer ex
nobilitate animi talia ferre
nō valēs caput fregit in mu-
rum 7 mortē petiuit 7 in fi-
nē cōstitutus ait. Mō servia
nō servia. Et quid de illo no-
bili principe rege francoz.
Ludonico dicemus q: ita no-
biliter vixit: q: nunq: p: aliqd
peccatū mortale diabolo ser-
vivit: q: qui facit peccatū ser-
vus est peccati. Et dicebat: fi-
lijs: q: potius eos vellent vi-
dere mori. quam aliquādo
peccare mortaliter. O quaz
sunt laudandi tales nobiles
apud deū 7 apud hoīes: q:
7 si nobiles sūt nobiliter vi-
vunt. Unde Diogenes phs
Mobilitas hoīs mēs. 7 dei-
tatis imago. Mobilitas ho-
minis virtutū clara ppago.
M. b. divini colere cultū.
M. b. ad celū tollere vultū.
M. b. aīum refrenare super-
bū. M. b. nature. Jura tene-
re. M. b. nisi turpia nulla ti-
mere. Et quare multi cadūt
in peccati spurcitia nisi q:
nō respiciunt ad suā genero-
sitatem: q: si aspicerent raro

Sermones funebres:

vel nunq̃ peccarent. quum
igitur iste. *M.* fuerit nobilis
genere: et eius etiā parente/
la declarat nobilitas: morib?
et honestate: merito erat iste
a nobis honorandus: sicut
nūc credimus honorari ab
angelis in vita eterna. Amē
Sermo vigesimo septio.

Tolle animam meam
in. *Reg. xix.* Non est
dubium q̃ si volum?

investigare naturas rex crea/
tarum in prima fronte: hec
locutio sancti prophete *Isaie*
videtur paululum extra/
nea: et ipse ppheta videbit
nobis cōtrarius: et oibus re/
bus. qm̃ oēs res aīate nāli/
ter fugiūt mortē et faciūt de/
ultima potētia ne pereāt: et
incipiēdo a rebus animatis
anima rationali: sicut est ho/
mo videmus per experien/
tiaz: q̃ homo ut enadat mor/
tem: ponit milles in die si
opus est corpus propriuz in/
ter lanceas et enses: et ut re/
cipiat vitā corporālē abijcit
et respuit quicquid substan/
tie habet: quod patet quan/
do sunt infirmi. *Isidellm. n.*
pro pelle ait. *Job. 2.* Et cun/
cta que possidet dabit hō p/
aīa sua. *Uidem?* quoq̃ aīa
tās res aīa sensitua ut bruta

fugere naturaliter mortem
et naturaliter fugere illos q̃
volunt sibi inferre mortem.
Agrius videns lupum fugit
lupus leonem. *Adusca* colū/
bam columba accipitrem.
pulli miluum lepus canem
quia naturaliter cognoscunt
esse sibi infensos: et hostes si/
militer animatas anima ve/
getatiua: sicut arbores her/
be plantae: quod propter con/
seruationem suam nituntur
celare radices sub terra: in/
quibus consistit earum vita
Et hoc est q̃ dicit *Boetius*
in tertio de consolatio. pro/
sa. xi. Omne nanq̃ animal
rueri salutem nititur et labo/
rat. *Ad mortem* vero pernici/
emq̃ deuocat: sed noster pro/
pheta *Isidellm.* in persona
cuiuslibet iusti vadit querē/
do mortem et clamat omni/
potenti deo: quod velit tol/
lere animam suam a corpo/
re propter vnā causam ra/
tionabilem. Et ista causa est
possessio omnium bonorū.
Pro cuius declaratiōe sci/
endum est q̃ in hac vita nō
est persona. que possit dice/
re. Ego habeo vitā bonā et
nihil deest mihi. Ego sum
contentus qm̃ qui possidet
vnū bonū: nō possidet alte/
2

vulgarizandi.

ram. Et multoties si qs hēt
vñū diē bonū: hz mille ma-
los. Et hoc eē vez attestat.
Boetius. 2. de cōs. Pro sa.
iij. Anxia enim est res hu-
manorū peditio bonorū vt q
vel nunq̄s tota pueniat. vel
nūq̄s ppetua subsistat. Haic
cēsus exuberat. sz ē pudori d
gener sanguis. Hūc nobili-
tas notū facit. sz āgustia rei
familiaris mallet eē inclu-
sus 7 ignotus. Ille viroque
circūflū vitā celebrē deflet.
Ille nuptijs felix orbatu li-
beris alieno censum nutrit
heredi. Alius prole letus. si-
lij filiene delictis mestus il-
lachrymat. Tccirco nemo
facile cuz fortune sue cōdi-
tiōe cōcordat. Inest enī sin-
gulis qd̄ inexpert⁹ ignoret:
quod expertus exhorreat: h
iste. Sz eē in alia vita. per-
sona hēbit oē bonū. posside-
bit oē bonū: qm̄ possidendo
summū bonū ipm̄ fontē oīs
boni: possidebit oīa alia bōa
creata. Attestāte. Ber. q̄ ait
in meditationibus. Ibi ha-
benius deū. q̄ ē sumū bonū
summa felicitas. summa io-
cunditas. summa libertas.
pfecta charitas. eterna secu-
ritas. Iba ē vera letitia: plēa
scientia omnis plenitudo. 7

omnis beatitudo. Est ibi
pax bonitas. pietas. lux. vir-
tus. honestas. gaudia. leti-
cie. dulcedo. vita perennis:
gloria. laus. reges. amor 7
cōcordia dulcis. Ipse deus
placet. 7 ppter se sufficit ad
mercedē: sufficit ad premiū.
Nec extra illā aliqd̄ aliud ē
nec querit: q: totū in illo in-
uenit: quicquid desiderat
hec ille. Nec. n. p̄siderans
hō iustus: his illect⁹ infestat
cum propheta Helya om-
nipotētē deū. dicēdo p̄tinne
Tolle animā meā. Quapro-
pter si nos volumus charissi-
mi virtutes 7 bonas opatio-
nes huius nostri. M. cōfide-
rare: qui mortuus est: 7 quō
in fine cū gratia dei cōfess⁹
est 7 cōcatus: 7 quā dēno-
te acceperit oīa sacramenta
ecclesie possumus firmiter
tenere q̄ fuerit de numero
horū hominū: qui cū helya
querūt trāsire ex hac vita 7
valle miserie ituri ad illam.
vbi est omne bonum: chu-
stus qui est benedictus in se-
cula seculorum. Amen.

Serimo. 28.
Stote parati.
Ad ath. xiiij.
Uel Leni. xij.
Desiderans mi

Sermones funebres.

sericoris deus continue salu
tem nostram. ⁊ videns q
nunq̃ cogitam⁹ de morte.
⁊ nō cogitando nō facimus
aliquā preparationē nec ali
qd bonū recolit nobis in p̃
sentiarū nostraz salutē. Di.
theo. preassumptus. Estote
⁊c. Discurre s sacrā scriptu
rā investigāsqz p illā inue
nio. qz qlibet d̃z stare ppara
tus expectādo mortē pp tria
¶ Primum est t̃pis mor
tis incertitudo.

¶ Secundum est loci mor
tis incognitio.

¶ Tertio est modi mortis
ignoratio.

¶ Prima ergo cā: q̃re de
bem⁹ stare parati: ē incertitu
do tēporis mortis. Est enī
mors incerta q̃tū ad tēpus.
Nō enī vel fuit vnquā aliq̃s
in hoc mundo iā iustus aut
sanctus q̃ sue potuerit certe
scire terminū vite: nisi p re
uelationē dininā. aut i q̃ eta
te debeat mori vel infācia.
vel pueritia: vel in iuētute.
vel i senectute: vel i estate:
vlti hyeme. Et hoc ē qd d̃z.
Job. xxxij. nescio q̃diu sub
sistā. ⁊ si post modicū tollat
me factor meus. Et pp hoc
christus ammonēbat disci
pulos suos. d. Mat. xxv.

Vigilate: quia nescitis diez
neqz horas. Et rō est quare
est ita occultū homini tem
pus vite sue: ⁊ mortis. secu
dum Augu. Ut homo sem
per dubitando de morte sē
per inueniat paratus in hac
vita ad mortem. Unde di
cit in quadam epistola. Ne
scis qua hora mors veniat.
semper vigila. vt quum ve
nerit paratum te inueniat.
Latet vltimus dies. vt ob
seruent omnes dies. Sero
parantur. remedia quum
mortis imminet pericula.
Itē super ps. ci. Ne despa
tione homines peius vive
rent. p̃misit x̃ps portum in
dulgētie. Et ne in ea spe ve
nie peius viverent: fecit diē
mortis incertū. ¶ Prudentis
sime vtrūqz constituēs: ⁊ re
uertētes quo rapiant: ⁊ dis
ferentes quo terreantur. Er
go iā bene vine. Cras inqz
bene vinā. Indulgētiā tibi
deus p̃misit: crastinū diē
nemo tibi promisit. Si heri
male vixisti: bene iam vive
hodie. Stulte hac nocte au
feret a te anima tua. Nō di
co q̃ pparasti cuius erant. s̃z
sim q̃ vixisti vbi eris. Et h̃
ipm d̃z de pe. di. vij. cap. si
qs positus ⁊c. Quā igit ip̃s

vulgarizandi.

mortis incertū sit: oī hora esto
 te pati. **S**ecūda cā q̄re q̄li/
 bet p̄sona d̄z stare p̄ata: ē lo/
 ci mortis incognitio. **U**n̄ d̄i p̄
 ner. x. Nesciūt hoīes vbi co/
 ruāt. nesciūt enī an debeant
 mori iētra: an i maris: i domo
 v̄l i agro: vel i ciuitate &c.
Et hoc nō fecit ob aliā cām
 etern⁹ de⁹: nisi vt hō cogno/
 scat suā v̄tutē. suā potētiā su/
 a: brachiū eē vbiq; & cogno/
 scēdo: vbiq; eū timeat. **U**n̄ d̄
 seipso dic. ps. cxxvii. Quo
 ibo a spū tuo &c. **U**sq; dexte
 ra tua. **P**ostq; igit loc⁹ mo/
 tis n̄re ē ita incertus: debem⁹
 facere sic ille q̄ p̄dit aliq; rē:
 q̄ ē cert⁹ q̄ res p̄dita ē in aliq;
 loco: & tñ q; nescit: q̄ sit ille
 locus: q̄rit in oī loco. Sic &
 nos: q; nescim⁹ locū mortis
 n̄re: debem⁹ in oī loco eē pa/
 rati: expectādo ip̄as. **E**t h⁹ ē
 q̄ dicit Seneca ad Luciliū.
Incertū ē q̄ loco mors te ex/
 pectet: tu v̄o eā in oī loco ex/
 pecta. **E**t. B. in meditatioi/
 b⁹. Certū ē q̄ moueris i cer/
 tū ē quo: aut q̄n: aut vbi: q̄n
 vbiq; mors te expectat. Tu
 quoq; si sapiēs es: eā vbiq;
 expectab. **E**stote g⁹ parati.
Tertia cā q̄re d̄z q̄libz eē
 parat⁹: ē modi mortis igno/
 ratio. De hac cā loquit. **E**c

cle. ix. Nescit finē suū hō: s;
 sicut pisces capiunt hamo:
 & anes laq̄o. sic capiunt hōi
 nes i tpe malo. nescit enī si
 mouat in gr̄a vel i p̄ctō si di/
 ues: vel paup; san⁹: an infir/
 m⁹ &c. nec ēt scit hō quō erit
 ei⁹ finis: q̄m alij cōburunt:
 alij suspēdunt: nōtilli deca/
 pitant. alij suffocant. alij
 fame occubūt. & siti. q̄daz in
 carcerib⁹. q̄dā ferro. q̄dā pe/
 ste. q̄dā gelu. q̄dam estu. **E**t
 h̄mōi similib⁹. **U**n̄ aut p̄sp
 ferro. peste. fame. viciis. al/
 gore. calore. nulle mōis mi/
 seros mors rapit vna viros.
Et sic varij sūt euētus. & mo/
 di mortis. & ignoti fines. **E**t
 rō hui⁹ incertitudinis ē. vt hō
 cognoscat ip̄m deū eē dñm
 mortis. **U**idem⁹ enī q̄n aliq;
 h̄z dñm alicui⁹ rei. vtiē ea re
 vt vult. **E**xēpluz si q̄s hēret
 vnū equū vteret eo quūz li/
 beret. aliq̄n equitādo. aliq̄n
 portādo ligna. & h̄mōi. Sic
 & etern⁹ deus. quū sit dñs
 mortis. vtiē plurib⁹: ac var/
 rijs modis mortis. **Q**d apte
 ostēdit in suis martyrib⁹: si/
 cut recitat apost. I. Hebr. xi.
 Alij at distē sūt nō suscipiē/
 tes redēptionē vt meliorē in/
 uenirent resurrectionē. Alij
 v̄o ludibria experti: insup &

Se mones funebres.

vincula et carceres. Lapida
ti sunt lanciati sunt. in occisione
gladii mortui sunt et c. Quapro
pter estote parati ut cum vene
rit dominus. i. ipsa mors. que ad
nuntium domini venit. et pulsauerit
ianuam cordis vestri confortis
aperiatis eis sine timore im
penitentie. Que fuerunt verba
assumpta. Desando et enim
continue amicus et charissimus
noster. M. hac incertitudine
mortis quantum ad tempus. locum
et modum: sicut homo sapiens
et prudens studuit continue
pro posse suo stare paratus
meditationibus. virtutibus
et bonis operibus suis. Idcirco
narra vitam. et finem suum.
et in fine suo se munivit armis
fidei: contritionis. confessionis ac
aliorum sacramentorum ec
clesie: ut securus abiret.
Quamobrem credere possu
mus. quod sit in vita eterna. et
fruaturs nuptiis spiritualibus
cum illis virginibus. De quibus
dicitur Matth. vigesi
mo quinto. Que parate erant
intrauerunt cum eo ad. n.
velimus et nos charissimi
continue stare parati. ut me
reamur gustare de illis nu
ptiis vite eterne. Amen.

Sermo.

xxx.

Melior est dies mor
tis. Die natiuitatis.
Eccle. vii. istud ver
bum quod proposui. est sapien
tis Salomonis. qui dicit. quod
melior est dies mortis die na
tiuitatis. et tamen omnes gau
det in natiuitate. et dolent in
morte. Cum hoc verbum vestrum mi
rabile. et quasi incredibile. et ta
men in veritate est ita ut dicit
salomon. omnis sapientia data est ei a
deo et non ab homine ita quod eius
sapientia nunquam errauerit. si. n. di
xero tibi quod nix sit alba. et car
bo ignis niger istud appro
batione non indiget: quia oculi hoc
probat et indicat. Item si dixero
tibi. quod mel sit dulce. et sel
amarum. hoc scilicet non oportet probare:
quia gustus hoc probat. Sed quoniam
dico tibi. quod melior est dies
mortis. d. n. si credis mihi:
quia naturaliter omnes fugiunt mortem
et querunt vitam. Et tamen hoc probatur.
et probatur sic. Melior est finis. quam
ea que sunt ad finem. i. melior est
res finita perfecta quam illa que de
bent perfici. ut ait Salomon
Melior est finis orationis: quam
principium. et est finis prophetiarum. i.
physicorum. ubi gratia. Meli
or est colligere. seu metere.
quam seminare: quia semina
mus ad hunc finem: ut col
ligamus. Et bui. Similiter

vulgarizandi.

est de morte et nativitate hominis. Homo enim nascitur ut mereatur bonum: siue malum: penam vel gloriam. Hoc autem homo in morte recipit: siue bonum: siue malum: secundum illud. Apost. xiiij. Opera enim illorum. scilicet. igitur patet quod melior est. d. m. d. n. Et hoc quod sit verum demonstratur per triplicem rationem.

Primo propter conditionis hominis incertitudinem.

Secundo propter multorum periculorum ereptionem.

Tertio propter eterne beatitudinis adeptionem.

Dico primo. quod melior est mors quam natiuitas. propter incertitudinem conditionis humane. Quod sic patet. Nam in natiuitate hominis. nascitur quilibet debet esse bonus: sed in morte scitur quilibet fuerit. Iohannes dicit. Eccle. ij. Ne laudaueris hominem in vita sua. Si ergo non debes laudare: vel magnificare hominem: nisi post mortem eius? ergo similiter non debes gaudere perfecte de natiuitate eius vel vita vel de aliquo statu eius. sed solum post mortem eius debes gaudere. Uidemus enim quod nauta periculosum quoadiu habet merces suas in mari: nunquam gaudet: nec

securus existit: quia spiritus verecundie fortuna repentina irruat: et omnia bona et etiam seipsum demergat. Sic est de nobis quod diu sumus in hoc ergastulo carnis subiecti sumus multis procellis: et tentationibus. Et ideo non debemus gaudere. Unde Lactantius. li. iij. de institutis. sic ad propositum ait. Nec autem vita prius beata esse non potest: quia malis subiecta est per corpus. Sed quando persona moritur: ad portum perducitur: et ad finem desideratus attingit. Exemplum habemus in fructibus: Nam fructus qui nascuntur in testa: ut nux amigdala etc. quoadiu sunt in testa: non possunt laudari vel vituperari: quia nescitur quales sint intus boni: an mali: licet pondus sit signum bonitatis: tamen aliqui vermis est intus corrodens eos. et sic decipiunt multos. Sic quoadiu homo est in testa corporis: non debet laudari: nec vituperari quia nescit quoadiu viuat: quilibet sit intus. Quod bene post mortem qualis fuerit scitur. Et ideo melior est et c. **S**ecundo dico: quod melior est et c. Propter euersionem multorum periculorum. Est enim dies natiuitatis hominis: ingressus

suas
picul
rez m
bus i
la mu
quffie
suffice
lus. E
ab ois
libera
est de
Ang.
miser
talitat
et ier
morte
gnor
licuat
picul
ad te
uenit
ces qu
de eru
cere a
merue
diuim
securi
li glis
peru
le. q
C
et c.
eter
enim
post
dian

Sermones funebres.

ius ad oēs miseriae et ad oīa
picula huius mundi. Dies au-
tem mortis ē egressus ab oī-
bus illis. Quanta sint picu-
la miserie: calamitates: an-
gustie: et mala huius mundi: q̄
sufficeret enarrare. certe nul-
lus. Et quia q̄n hō moritur
ab oībus huiusmodi malis
liberatur: ideo potius gaudēdū
est de morte q̄ dolēdū. Uñ
Aug. lib. soliloq̄. Quādiu
miser iactabo: fluctib⁹ mor-
talitatis clamans ad te dñe
et n̄ exaudies. Audi dñe cla-
morē meū de hoc mari ma-
gno: et educ me ad portū fe-
licitatis eterne. felices q̄ de
piculo huius maris educti:
ad te dñe portū tutissimū p-
uenire poterūt. O vere feli-
ces qui de pelago ad littus
de exilio ad patriam: de car-
cere ad palatium: peruenire
meruerunt. O vere beati q̄
oīum malorū exuti sarcina:
securi iam de sua imarcessibi-
li gloria ad regnum decoris
peruenire meruerunt: hec il-
le. Melior ergo est dies et c.

Tertio dico q̄ melior
et c. Id: propter acquisitionē
eterne beatitudinis. Quam
enim eterna beatitudo non
possit haberi: nisi morte me-
diante: ideo mors nō est fu-

gienda: sed amplectenda:
desideranda quemadmo-
dum faciebat Apostolus.
philip. xij. d. Cupio dissolui
et c. Idem et Seneca: Stul-
tissimum est timere: q̄ non
possis vitare. Et ideo indu-
bitanter secundum fidei no-
stram: omnis qui bene mo-
ritur: ad celum vadit cum
xp̄o ad regnandū in perpe-
tuum. figura huius habe-
tur. i. Macha. i. Ubi dicit:
q̄ pueri Alexandri regis ma-
gni: imposuerunt sibi om-
nes diademata post mortē:
et filij eorū post eos. Ex hoc
enim datur intelligi: q̄ hō si
lius regis eterni non potest
coronari: nisi post mortem.
Et quia iste amicus noster
M. qui nuper defunctus ē:
ut bene nostis: bene et vir-
tuose vixit. et bene mortuus
est: indubitanter credere de-
bemus. q̄ anima eius in pa-
ce requiescit. et vivit cū xp̄o
in gloria. Ad quam et c.

Sermo.

xxij.

Eni in hortum
meū soror mea
sponsa. Cantico
rū. ij. Quis oīs
artifex op⁹ suarū
firmet et stabiliat (ut p̄z p̄ ex-
perientia) mirabile p̄fecto

Vulgarizandi.

videt quū deus sit pfectum
agens: q̄ creaturā suā: quā
fecit nobilissimā. s. nām hu/
manā sic deficere ⁊ mori p/
mittat. Et d̄ hoc forte apud
multos ē admiratio grādis.
Ad hoc dicendū ē. q̄ deus
hoc pmittit enenire ex diui/
na pudentia. Reperio enī
q̄ diuina pudentia pmittit
hominem mori ⁊ deficere.

Triplici ratione.

Primo pp tranquillitatē.

Secundo pp felicitatē.

Tertio propter facietatē.

Dico primo q̄ deus per/
mittit hoīem deficere ⁊ mo/
ri propter tranquillitatē: q̄
per mortē ducimur ad per/
fectam tranquillitatē. Dici/
tur enī Job. vij. Multitia est
vita hoīs sup terrā Et bene.
Mā cōtinue sum⁹ in assidua
pugna. ⁊ impugnamur. Sunt
enī in hoīe quattuor q̄litates
que nūq̄ cessāt impugnare ho/
minē. Idumidū pgnat cō/
tra siccū calidū contra frigi/
dū. ⁊ ecōtrario. Et qū vnus
istoz supat ab altero corū/
pit. ⁊ generat mors corū/
lis vt dicunt Medici. Im/
pugnamur. 2. a sensib⁹: q̄
mors intrauit p fenestras. s.
p sensus nostros. Impugna/
mur. Ab exteriorib⁹: q̄ a va

porib⁹ corp⁹ ificif. a delecta/
tionib⁹ decipimur. a demōi/
b⁹ seducimur. Mā dic Apo.
ephe. 6. Mō est vobis collu/
ctatio ⁊ pugna aduersus car/
nē ⁊ sanguinē tm̄. s. aduers⁹
mūdi rectores ⁊ pncipes te/
nebrarū. i. demōes. Tū
B. mūd⁹ caro d̄mōia. d. m.
p. s. p mortē ab his oībus li/
beramur. iuxta illd. ps. 42.
saluasti. n. nos d̄ affligētib⁹
nos ⁊ odiētes nos pfudisti:
⁊ post ad pfectam trāq̄lita/
tē ducimur. vt d̄ thobie. 3.
Post tēpestatē trāq̄llū fa/
cis. Et ps. xli. In pace i id/
ipsum ⁊ alibi. ps. 75. In pa/
ce factus ē loc⁹ ei⁹. Proba/
tur et hec prima cōclusio. ⁊
alia rōne. Dicit enī pbs pri/
mo pbor q̄ nulla res potest
getari. nisi i pprio loco. Exē/
plum. Maus nō pōt getari
nisi in portu ⁊ sagitta nisi in
signo: ⁊ grania nisi deorsū:
⁊ leuia nisi sursum. Bonuz ⁊
enī nō pōt qescere i alio: ni/
si in deo intra sniam Augu.
fecisti nos dñe ⁊ ingētū est
cor: nostrū: donec reuertatur
ad te. Et rō q̄re res extra p/
priū locū nō qescit. ē q̄ cor/
rūpit ⁊ putrescit. In pprio
aut loco cōseruat. Exēplū d̄
aq̄ in fōte: ⁊ plāta in terra ⁊

de p
plāta
rō est
q̄ loc
Jō sa
mōi
di. Qu
cu m
nō sum
dictū
nī ē i
rūpō
lū rō
nī p
midē
vt pū
sa trā
nī q̄
cūm
nīq̄
mī sum
Mō b
tē: s. f
ille p
trā v
tās m
pī. u
. p. e
solū
grā
illa f
d̄ la
ē vt
tare
be. i.
glori

Sermones funebres.

de pisce i aq̃ ⁊ bñdōi. Si. n. plāta euellat̃ cito arefcit. Et rō est fm̃ p̃m̃. p̃mo p̃hoꝝ: q̃: loc⁹ est p̃seruati⁹ loca. i. Jō sapiēs medic⁹ mittit isir̃ mos ad locū: vbi fuerāt onū di. Qnū igit̃ nos sum⁹ subie/ cti m̃l̃is isirmitatib⁹. p̃z q̃ nō sum⁹ in p̃p̃uo loco: q̃: vt dictū est loc⁹ est p̃. i. Loc⁹ at̃ n̄ ē i celo: vbi nulla erit cor/ ruptō nulla isirmitas. Ad ce/ lū vō nō possum⁹ puenire: nisi p̃ mortē. Ergo diuina p̃ uidentia dimittit hoīez moni: vt p̃nciat ad celū. vbi ē imē/ sa trāq̃litas. **C** Scda rō de us q̃re ⁊c. Est q̃: p̃ mortē du/ cumur ad sup̃nā felicitatē. q̃ usq̃. n. i b̃mūdo sum⁹ pegri/ ni sum⁹ vt dic̃ Apo. heb. 13. Nō bēm⁹ hic manēre ciuita/ tē: s̃z futurā igrim⁹. Jō s̃act⁹ ille p̃pheta dāuid ad hāc pa/ triā vēire desiderabat: cogi/ tās suā pegriationē dicebat p̃s. i. 19. hei mihi q̃: icolat⁹. m̃. p. e. Ab hac. n. pegriatiōe solū p̃ mortē libamur. si vō i/ grā morimur pducimur ad illā felicitatē sup̃nā. Exēplū d̃ lazaro: vt d̃ luce. 16. factū ē vt moreret̃ medic⁹: ⁊ por/ tarẽ ab āgelis i sinū abra/ he. i. ad eternā felicitatem: ⁊ gloriā. Itē exēplū d̃ brō dñi

co. Qui s̃actissima aīa: imē/ diate p̃ mortē visa ē deferri ab āgelis i celū p̃ scalas cādi/ dissimas: ⁊ i sūmitate scalarū x̃ps ⁊ brā vgo eū gratiose ex/ pectātes ⁊ felicitatē p̃petuā ei p̃ferētes. **T**ertiā rō: q̃: re de⁹ p̃mittit hoīez moni ē p̃p̃ facietatē. ad q̃s nos pdu/ cat. Qu. i. n. artifex sapiēs fa/ ceret vas aliqd̃ qd̃ nō posset v̄l deberet ipleri. Certe nul/ l⁹ sic de⁹ quū creauerit aīaz hūanā tate capacitatis ⁊ v̄tu/ tis q̃ posset deū i se recipere. ⁊ de⁹ posset in ea habitare: vt dic̃ p̃pheta. Aīa iusti. sedes est dei: q̃ de nulla creatura p̃t ipleri: credis ipsū hāc fru/ stra ⁊ stulte fecisse. Certe nō sed vt de ipso deo ipleatur. Sol⁹ enī de⁹ aīaz nostrā p̃t faciare ⁊ iplere: vt dic̃ Aug. Aīaz hoīs capacē visiōis di/ uine: nil p̃t iplere p̃ter deū. Qnū igit̃ nullū sit in nā qd̃ possit aīam satiare: q̃: quāto plus h̃z: tāto pl⁹ d̃siderat vt ip̃a v̄itas dic̃. Jo. 4. Qui bi/ berit ex aq̃ hac sitiet iterū. Ad diuinā ergo p̃uidentia⁹ p̃tinet eā implere bōis eter/ nis. Sed ad talia bona non possum⁹ puenire: nisi p̃ mor/ tem. Ergo o aīa ch̃ustiana nō mireris si deus permit/

vulgarizandi.

nū nos mori corporaliter: qz
hoc facit vt ad eternā vitāz
nos perducāt. Nō ergo de/
bemus dolere de morte cha/
rissimi nostri. N. qz ex hac
militia ad tranquillitātē eter/
nā: ex hac pegrinatione ad
beatā patriam. Et demum
ex hac inopia ad societātē d/
siderabilē. A primo ergo ad
vltimū vocat oīpotens de/
us animā ad eterna gaudia di/
cēs. Veni ī hōrū meū soror/
mea sponsa. Ad que etiam
nos vocare dignet qz vivit.
¶ Sermo. xxxj.

Melior est dies
mortis die na/
tinitatis Eccle.
vij. Istud ē val/
de mirabile qd
sapiēs ī v̄bis p̄positis ait: qz
fit melior dies mortis q̄ na/
tinitatis. Quū mors: vt dī. ij.
Ethy. sit vltimū terribiliū:
et cēs eā detestant. et fugiūt
tamē dicit Salomon qz me/
lior est dies et. quā natu/
ritatez oēs optant sed si bene
aspiciū? verba p̄posita ha/
bēt v̄ritatem. Que p̄bat tri/
plici ratione.

¶ Primo ppter apparen/
tiam diuine claritatis.

¶ Secundo ppter beantu/
dinem humane felicitatis.

¶ Tertio ppter confiden/
tiam perfecte securitatis.

¶ Dico primo qz est meli/
or mors die natinitatis: pro/
pter apparentiaz diuine cla/
ritatis. Quia mors sequitur
claritatem. claritas beatitu/
dinem. beatitudo felicitatē:
et felicitas securitatem. Ex
hoc ergo probatur: qz mors
est optima: qz. id est bonus
quod facit bonum: sed mors
facit bonum qz facit videre
deum: qui ē optimus: et me/
lior omnibus bonis: et in cu/
ius visione solū requiescit
appetitus humanus: quia qz
videt deum recipit in se de/
um: quia res visa recipitur
intus a vidēte. sicut lux reci/
pitur ab oculo secundū suā
essentiam. Dicit enim p̄bs.
libro de sēsu et sensato. qz nos
videmus intus suscipiētes.
Unde qui videt deum: vi/
det oē bonum. iuxta illud.
Ostendaz tibi omne bonū.
Et ideo in hoc solū appeti/
tus faciatur: et quietatur: ga/
non potest plus appetere. si/
cut nec visus corporalis po/
test clarius videre: q̄ lūmē
lucis. Et hoc est quod que/
rebat philippus. d. Domi/
ne ostende. n. p. et. s. n. qua/
si diceret quicquid aliud dō

res n
tā im
qz ait
bit m
possi
res de
sicut
Ride
ar. vij
raculo
opatu
supnat
dine: n
ne vū
nis vū
sue est
Aug. s
tā. de
hac vi
tur. et
sue al
vū p̄s.
am. C
būmā
et est m
vūtes
sunt ē
res in
felicit
pecan
nionē
qd vū
in bon
ptatib
opinio
vūijs n

Sermones funebres.

res non sufficeret. Et pp vi
tā impedimur ab ista vishōe
qz aut deus morfi. Nō vide
bit me hō ⁊ viuet. Sz quis
possz dicere: qd aliqui vidē
tes dēū vixerūt p eēntiam.
sicut *As. oryes: ⁊ Paulus*
Rūdet tho. pma par. q. xij.
ar. xij. dicēs: qd sic deus mu-
raculose ⁊ supnaturalit qd qd
opatur: reb? corporeis. ita et
supnaturalit ⁊ pter cōem or-
dinē: mētē aliquoz i hac car-
ne viciuū. sz nō sensib? car-
nīs vt entiu vsqz ad visiones
sue essētie eleuauit. iuxta
Aug. sniam. Mēmo p essen-
tiā. deus pōt videre. nisi ab
hac vita quodāmodo moria-
tur. et oīno exiēs de corpore
sine alienat? a sensib? corpis
vñ ps. 141. Educ de. c. a. me
am. C Scdo pp bñtudinēz
*humane felicitatis. *Al. eli-**
or est mors qz natiuitas. qd
viuētes vita mortali. nō pos-
sunt eē felices. sz qdā erran-
tes in diuersis reb? posuerūt
felicitatē: sicut in diuitijs in
pecunia ⁊ similib? qd sz opi-
nionē taliū brūs est qbz qd
qd vult. Itē qdā posuerunt
in honorib? qdā in volu-
ptatib?: qdā i diuitijs qd oēs
opiniones sunt false. In di-
uitijs nō pōt esse felicitas.

quia etiā per eas possint bēri
bona corporalia. nō tñ spiri
tualia. Itē nō cōsistit i hono
rib?. qz felicitas p̄sistit in fe
lice tāqz sūmū bonū ipsi?.
Sz honor magis cōsistit in
honorante q̄ in honorato.
vt aut pbs pmo *Ethy. lectio*
ne. 5. c. 5. Itē nec in volup-
tatibus nec i alijs bōis cor-
poris. qd fm bona corporis
bō a multis aīalib? supatur
puta ab elephāte in diutur-
nitate a leone i fortitudine. ab
aqla in visu. ergo i hac vita
nullus pōt esse beatus. qz in
nulla re tēporali cōsistit feli-
citas. sed tantū in vishōe di-
uina. iuxta illud. Jo. xvij.
Hec est vita eterna vt co-
gnoscat te verū deum. Sed
hanc visionem i quā p̄sistit
beatitudo siue vita eterna. nō
possumus puenire. nisi per
mortē. ⁊ sic mors est melior
vita. qd p eā cōsequimur vitā
beatā qd non facimus p vi-
tā tēporalē. quātū ad ac-
tū ⁊ c. ergo melior. C Ter-
tio pp p̄sidentia p̄fecte secu-
ritatis. sz enim in hac vita
possumus affluere multis bo-
nīs tamē in possēssione eoz
non sumus securi. ⁊ hoc pa-
tet quātū ad spiritualia bo-
na ⁊ temporalia. De tēpo-

vulgarizandi.

ralibus bonis apparet ad oculū. Mā diuitie. voluptates honores. semp nō possident ab hoīe. imo q̄ habet hodie oportet ea dimittere. vel in vita vt multi faciunt. vel in morte saltē. ⁊ quando credūt in eis delectari. tunc eis subtrahunt. Exēplū in ce. xij. de illo q̄ dicebat anime sue. Anima mea habes multa bona ⁊c. De spūalibus bonis etiā p̄z. q̄a nemo dū viuit ē securus de sua salute. Nota hoc exēplum q̄ cignus quādo vult mori cātat. Leo vero. q̄a virit de rapina. plorat. sic iusti q̄ simplr ⁊ innocēter vixerūt gaudēt de morte. quia vadūt ad p̄miū bonorū. S̄z mali q̄ male vixerūt plorant. quia currant ad suppliciū dānatorū. sicut ipse saluator ait. Ibunt hi scilicet mali in suppliciū eternū. iusti autē in vitam eternā. **Sermo. xxxij.**

Cludio dissolui. ⁊ esse cū Chriſto. **Phi. p̄io.** quum opus nature non sit op⁹ intelligentie: ideo semp est rectum: ⁊ semper tēdit ad illud quod est bonum: nisi ex defectu alicuius impediatur

p̄ncipij. Et ideo hō: q̄ op⁹ nature: ⁊ habet p̄fecte operationē intelligibilē: nō appetit mortē: eo q̄ mors h̄z destruiere. Si tamē mors cōsideret rōne vtilitatis innētiē vtilis: ⁊ p̄ p̄ns poterit appeti ⁊ maxime propter tres vtilitates quas facit.

¶ Primo q̄: liberat hominem a mundo.

¶ Secundo q̄: liberat hominē a peccatis.

¶ Tertio quia liberat hominē a prauo consortio.

¶ Dico p̄mo q̄ mors appetēda ē q̄: liberat hominē a mundo: q̄ nos quotidie decipit: eo q̄ modo in infirmitate: modo in sanitate: modo in aduersis. mō in p̄speris ponit: ⁊ sicut mutat mūdus: sic mutatur ea que sunt in mūdo. Mā in mūdo mutant qualitates elemētorū d̄ frigido ī calidū: d̄ siccō ī humidū ⁊ ēs. Itē qualitates ⁊ cōditiones hominū mutantur: q̄ homo existens in mūdo: semper est in rota fortune vt ait Boetius de conſo. Quum ergo mundus iste sit variabilis de bono in malum merito est cōtemnendus. Exēplū de quodā: qui positus in extremis vidit sua pa-

latia
q̄ p̄
dus
latia
eis: q̄
ire de
hoc m
liberat
mortē
sicut m
grā nō
ipsā. S
lā aliq
mors
mūnē a
anima
h̄z vol
bonum
q̄s in
toro al
ro: nū
Sicut
ratio h
i possit
candū
ab ea.
pallio
patit
dānū
Jō
vij. a
liber
huius
sum
re se
p̄me.

Sermones funebres.

latia et dixit. O domine deus
quod tenendus est iste mun-
dus. Ecce ego qui habeo tot pa-
latia: non possum hospitari i-
eis: et nescio quo hac nocte
ire debeam: et hospitari: sed ab
hoc mundo: et ei? fallacijs homo
liberatur per mortem. Nam post
mortem homo non erit variabilis
sicut nunc est: quia si ibit sine
gratia non poterit renocari ad
ipsam. Si vero cum gratia filius nec il-
la aliquam amittet. **S**ecundo
mors est utilis: quia liberat ho-
minem a peccato. Quoadiu. n.
anima est coniuncta corpori
hujus voluntate variabile: et ad
bonum et ad malum. Non est
quies in carne manens: qui ex
toto absolui possit a pecca-
to: nisi per gratiam spiritalem.
Sicut de beata virgine. Et
ratio huius est: quia hujus voluntas
si possit cogi a carne ad pec-
candum: tamen inclinatur
ab ea. propter imminentes
passiones suas: quas homo
patitur a corpore: et ideo qui
dammodo impellitur ad malum.
Iohannes Apostolus. hoc sentiens. **R**o.
vij. ait. Infelix ergo quis me
liberabit a corpore mortis
huius. Et id propter tale impul-
sum nullus est qui possit dice-
re se esse sine peccato. unde
primo. Iohannes primo. Si dixeris

mus et c. **P**er mortem. n. ab
hoc peccato homo liberatur: quia
si homo sine peccato decessit: ita fir-
matur in bono quod non potest
ampli? subiacere malo. ut dicitur
Ecclesiastici. 14. firmabitur in illo:
et non flectetur. **D**atet ergo
quomodo mors a peccato liberat
Ideo utilis: bona et appetenda
est. **T**ertio mors est uti-
lis: quia liberat a pravo consor-
tio. Inter alia. n. mala que no-
stra salutem impediunt est ma-
lum consortium. Unde cuidam
sancto patri querenti viam salutis
responsus est ei de celo. fuge
homines et salvaberis. **R**atio hu-
ius est: quia sicut elementa non
corrumpunt a se sed a suis quali-
tatibus: sicut terra ab aqua
humectatur: que naturaliter
est sicca. et aer refrigeratur ab
aqua: et inflammatur ab igne: ita
homo a pravo consortio inficitur.
Unus enim malus homo: totam ci-
uitatem inficit. **A**ndorbida facta
pecus totum corrumpit ovile.
Et **J**unenale teste. Unusque
conspecta linor eduncit ab una
satyra. 2. **A**ndodicum fermentum
totam massam corrumpit. **C**or-
rumpuntque bonos mores col-
loquia mala. Unus malus
homo: in corpore totum cor-
pus corrumpit. **P**ropterea di-
cit **A**ugustinus. in regula esse ejiciendum

vulgarizandi.

dos de monasterio: nec cō-
tagione pestifera plurimos
perdant. Et ideo diligenter
debet homo ab huiusmodi
se custodire: q: qui tāgit p/
cez inquinabit ab ea. Eccl.
xij. Sed ab hoc liberat hō
p mortē. ⁊ de cōsortio mali
gnorū transit ad p̄soriū bea-
torū angelorū. Quia enī cha-
rissim⁹ noster. M. timuit ne
i aliquo offenderet deū: dū
viueret studuit ⁊ a peccato:
⁊ a mundo: ⁊ a prauo con-
sortio quantū fuit possibile:
se subtrahere credendū est:
q: sit in numero sc̄torū socia-
tus in eterna patria ad quā.
C Ser. ad pueros. xxxij.

Sicut puer ma-
gnus corā dño.
Luce p̄sō. Ihu
er iste: qui mo-
do mortu⁹ ē ma-
gnus est ante cōspectū diui-
num. Rō. eius magnitudi-
nis: ⁊ gl̄ie est: q: man⁹ dñi
est cū illo. vt dñ luce primo
manus. s. misericordie. q: de-
us eripuit euz de tenebroso
mundo hoc. s. multis non
sic vī: imo admirantē dicen-
tes. Erat vnus nobilis ⁊ po-
tens hīs vnū filiū sibi dile-
ctū: virtuosam circūdatūq;
prudēcia eleuatūq; ingemo:

⁊ nū deus subito eū rapuit.
Et quare nō p̄seruauit eum
in cōsolatiōe p̄ris sui. O stul-
ti ⁊ terrena tñ sapiētes: oī/
dā vobis q: nō īmerito d̄s
voluit eū ita tenerrimū ad
se venire triplici rōne.

C Prima est pp anime pul-
chritudinem.

C Secūda ē pp parentum
punitudinem.

C Tertia ē ppter paradisi
retributionem.

C Prima ergo cā: quare
deus voluit hūc tenerrimū
filiū vocare ad se est pp aīe
pulchritudinē. Ne enīz ma-
culēt animas suas ī imundi-
cijs pctōz. deus vocat pue-
ros ad se sicut testat scriptu-
ra. Gen. ij. Deus creauit
hominem ad. x. ⁊. s. suaz. s.
fm animam claram: albaꝝ
⁊ carētem omni imūditia.
Iddoc quoq; Ari. confitetur.
3. de anima. d. Aīa est sicut
tabula rasa in qua nihil ęst
pictū potest tamē depingi.
Itaq; anima est sicut char-
ta alba in p̄ncipio: ⁊ ibi feri-
buntur peccata in processu
tēporis. ⁊ bone ēē operatio-
nes. Ne ergo tāta pulchritu-
do anime eius ingnaretur:
p cōmissionē pctōz voluit ī
sua nūc puritate deus eūo/

care.
ne pe
nere:
iust?
vinit r
nus e
re hoc
de qb?
mus q
et expi
vn' nō
tali. iō
tate p̄s
ē illud
pus t
tellecti
tolerū
C Se
parēti
diatē
rētur
petā p
fraude
ra ad
notat. n
tia eis
suppli
fiks.
homi
ne. d
de d
Ber
pctū
sibi d
cā dā
pecc

vulgarizandi.

care. Manifestū ē. n. qd si
ne peccatis nō possum⁹ vi-
nere: qz septies in die cadit
iust⁹. Et si qs sine mortalib⁹
vinit rar⁹ inenit: in groqz fili-
nius cigno: et cū maxio labo-
re hoc pōt facere: et ē de illis
de qb⁹. **Idiere.** dicit. Cecidi-
mus qñ solū vniuersi. **Idoc**
et expicta docet: qz de nulle
vn⁹ nō vadit sine pctō mor-
tali. iō vt puer iste i sua puri-
tate p̄suaret eū vocauit. et b
ē illud qd dī **Idroner.** 6. **Ra**
ptus est ne malitia mutaret i
tellectū ei⁹. p⁹ gō cā qre dñs
tulerit eū aptissime patuit.
Idscōa cā ē ad punitionez
parētū. Sūt. n. aliq q ita ior-
diate diligūt filios q nō ve-
rētur multa mala ppetrare.
pctā pmittere: vsuras facere
fraudes dolos infinitaqz sceler
ra admittē vt filios dītēt. ho-
norēt. magnificēt et alta pala-
tia eis edificēt. Et citi⁹ eligūt
suppliciu eternū: vt placeāt
filijs. **Un⁹ Idersh⁹.** O curas
hominū: o q̄tū ē in reb⁹ ina-
ne. **De h⁹ et hēm⁹.** 2. **Idre.** 12.
de **Dauid** q habuit filinz ex
Bersabee ex adulterio: et
pctm volēs de⁹ punire filinz
sibi dilectū occidit. vt at ista
cā dānatōis eoz amoueat et
peccatū qd commiserūt pp si

lios puniat iusto iudicio det
filijs eorum moriantur.

Idertia cā sbractōis pue-
roz ē vt eis paradisi apiat por-
tas et i thronū eterne glie ele-
uētur. **Taliū.** n. vt hī **Idat.**
19. ē regnū glie celoz. Si. n.
scirem⁹ quā dignitatē acgrāt
pueri baptizati. i morte gau-
derem⁹ multū. **Mā** si qs. hē-
ret filiū et sciret illū factū eē i
alia p̄ria magnū dñz. **Idregē**
īperatōrē dncē vī p̄ncipē: nō
certissime fletet imo potius
gaudēt. q̄to magis d pueria
moriētib⁹ inocētib⁹ dñz letari
qz ipō scō assumūt i palatiū
vite eterne ad seruicdū regī
regū cui seruire regnare ē: q
bus cōtinuo dñs dicit. et hē
Luc. 18. Cito p̄ferte stolā p̄-
mā: et iduite illos. et **Idsa.** 51.
Letitia sēpiterna sup capita
eoz: gaudiū et leticiā obtine-
bunt: et fugiet ab eis dolor: et
gemit⁹: et. 2. **Idach.** x. felix
dies in qua reuersus es i ter-
rā patrū suor: et sedisti i sede
regni eoz. **Idis.** gō trib⁹ cau-
sis parulos vocat deus: de
mōdo ad gaudia vite eterne

Idsermo. 34.
Orans ē senex
et plen⁹ diernz.
Iden. 35. **Idec**
vba formaliter

Sermones funebris.

deā sūt de Patriarcha. Isa
ac tñ trāspūne in isto desū
cto videm⁹ eē ppleta: qz t se
nex obiit t plen⁹ diez. Nec
enī duo solēt hoīes desidera
re. s. diu viuere: t filios sup
stitutes relinquere. In hac at
auctoritate duo sūt cōsiderā
da. p̄mū qz dicit de viro
msto q mortu⁹ ē senex. Scd⁹
ē qz dicit plen⁹ diez. Discut
rēdo p scripturā sacra: t per
alioz doctoꝝ libros inuenio:
q q moriuntur sunt in qua
druplici statu t dñia.

Quidā sunt senex sed non
pleni dierum.

Quidā pleni dierum sed
non senes.

Quidā nec senes nec ple
ni dierum.

Quidam t senes t pleni
dierum.

Dico p̄mo q qdā moriun
tur senes: s; non pleni diez.
Isti sūt q dies suos hñt vacu
os t sine fructu. In p̄loa ta
hū dñ Job. 7. ego hñi mēsel
vacuos. Dicunt expositores
morales q dies vacui dñr i
qb⁹ hō nō opat qdā ad salu
tē suā p̄tines. De Tito at im
patore dñ: q quū semel sede
ret ad mēsa t rēisset i ei⁹ mē
tē q illo die nihil strenuū ac
memorable egisset: mēsa re

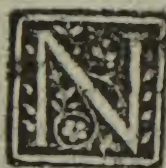
liqz t cū genuu t dolore ex
clamādo dixit. O amici mei
diem istū pdidi. Cogitate o
carissimu mei: si iste gētil: mñ
doluit de amissioe vni⁹ diei
q̄tū dñt dolē xpiani: t nūqz
cessare die noctuqz a bono
ope: t p̄cipue cū cognoscāt:
q capili⁹ de capite eoz non
pibit: nec monitū t̄pis qn de
oib⁹ rōnē reddāt i die iudicij
Un Ber. ait. O me t̄ps tibi i
p̄sū: regret q̄l t a te fuerit ex
p̄sū. Et iō dicebat sapiēs Ec
cle. 4. fili p̄serua t̄ps t dcli
na a malo. S; sūt aliq senes
t̄pe: iuvenes vō morib⁹ q nū
quā volnerūt expēdē t̄ps si
bi datū i bono ope. De qb⁹
Apo. ca. 2. dñ dedit eis t̄ps
vt p̄niam agerēt t noluerūt
penitere a fornicatione sua.
Scdo dico q qdā moriū
tur pleni diez: s; nō senes.
Isti sūt boni t bñ viuētes: q
quotidie crescūt in opib⁹ v
tutis. De qb⁹ p̄s. 83. Ibūt
de. v. i. v. v. d. d. m. s. Et ap
te illud dici pōt Sap. 8. Lō
sumat⁹ i breui explem t̄po
ra multa: qz v; i breui t̄pe q
vixit: ita studuit t festinavit
bñ facē: q tñ fecit: ac si mul
to t̄pe vixisset. Un illi dies
dñr pleni. s. bonis opib⁹. Et
iō de Tabita q fuit de istoꝝ

nūc
bñs
facio
runt
diez
res i
m̄ps
sic vid
web ill
veriet
sūt ille
intellig
Delec
tiōib⁹
tas cū
m̄s cū
nōes: t
hō p̄m
suales
alias q
mies d
appetit
Aug. da
or ē mod
cibus: q
lemb⁹.
nūc pone
u t p̄cup
inferno
Quar
senes t p
liqb⁹ sūt
rūt de d
tes: vt ai
si plena
bi ains

vulgarizandi.

nūero dñ Act. 28. plena erat
bōis opib⁹ ⁊ elemosynis q̄s
faciebat. ¶ Tercio qdā mo
rinntur nec senes nec pleni
diez. Tales sūt hoīes viuen
tes i lasciujs: expēdētes to
tū tps i vanitatib⁹ ⁊ luxurijs
sic videm⁹ multos facē. Sz
veh ill⁹ qz dulcedo eoz ipalis
vertet in fel in alia vita. Isti
sūt isensati: ⁊ bestiales sz nō
itelligūt. Un pbs. 3. ethi. dic
Delectari maxie i delecta
tiōib⁹ gust⁹: ⁊ tact⁹: bestiali
tas est. Et idē ibidē. Appeti
tus ē isaciabil circa delecta
tiōes: ⁊ ita ē in vitate: qz qñ
hō plus qrit delectatiōes sē
suales: tāto magis anxias: ⁊
alias qrit. Et iō prudētes ho
mies dñt suppeditare oē qd
appetit caro miserrima. vñ
Aug. dat tibi pñliū. d. Adeli
or ē modica amaritudo i fau
cibus: q̄s eternū tormētū i vi
scerib⁹. Vere multo sati⁹ est
nūc ponere frenū sensualita
ti ⁊ p̄cupiscēie q̄s postea in
inferno in eternum cōburi.
¶ Quarto qdā mouūtur ⁊
senes ⁊ pleni diez. Isti sūt il
li q̄b satis vixerūt: ⁊ bñ vixe
rūt de die in diē meli⁹ opan
tes: vt ait Sen. 2. oga ē vita
si plena ē. Implet at quū si
bi aīns bonū suū reddidit: ⁊

ad se p̄tātē suī trāstulit. De q̄
rū nūero fuerūt David ⁊ sa
cc⁹ Job. q̄ ait. 9. ca. dies met
transierunt sicut naves por
tantes poma. Nautis enunt
poma portās q̄cūqz trāsierit
odorē suauissimū reliqt: ita ⁊
viri iusti onasti pomis vtua
tum: ⁊ fructib⁹ bonoz opex
odorē bōe fame ⁊ exēplū p
bitatis posteris derelinquū
Maxie aut nautis: odorē po
moz enuntit: qñ saluis mer
cibus portui applicat. Sic ē
qñ hō i fine vite sue bñ vixit
⁊ vtuose applicuit ad portū
felicitatis eterne: tē apparēo
poma. s. vtutes ⁊ opa bona
redolentia corā deo p gloriā
cationē ⁊ corā hoīb⁹ p imita
tionē. Talē credimus carissī
mū nrz. M. defūctū extitisse
Et iō merito eū cōmendare
possum⁹ ⁊ dicē mortu⁹ ē ⁊ c.

¶ Sermo. 35.
Orum fac mib⁹
dñe finē mētū.
ps. 38. Ego enī
scrutādo scriptu
ras repio q̄ q̄libet hō finē in
stus sine peccato: libēter vel
let scire finē suū: quātū. s. de
beret eē in hō mūdo: sz pctō
res pp vnū. Iusti vō pp ali
ud. Pctōres vt possent libe
rins peccare ⁊ plus in dele
e ii

Sermones funebres.

etabilib⁹ morari dicētes. bñ
possum⁹ adhuc multū gau-
dere. qz. 40. ānis adhuc sup-
minem⁹: et i fine poterim⁹ po-
stea facē pñiaz: qz de⁹ ē mise-
ricors. Iusti vō vellēt scire fi-
nē suū: vt meli⁹ se preparēt p
verā pñiaz. De quoz nūero
erat. **D**anid. d. qđ subdit in
ps. Ut scia qđ desit mihi. i. no-
tū fac mihi finē meū. i. no-
tifica qđ viuē habeā. In sa-
cra. n. scriptura inuenio qđ ali-
qd pōt. notificari alicui triplr.
Primo per verba.
Secundo per verbera.
Tertio per exempla.
Dico pmo qđ aliqd notifi-
catur alicui p vba cui⁹ deus
notificauit finē nřz nobis: et
hoc pz i his q discūt grāma-
ticā: logicā: vel aliā liberalē
sciāz: qz p vba magri igno-
rātes iſtrunt de illis: de q-
bus nullā añ hēbāt cognitio-
nē. Per istū. n. modū deus
nobis notificat finē nřm. s. p
vba sacre scripture. **U**t sci-
re finē tuum. **L**ege Job. 14.
Ubi ait. Breues dies hoīs
sūt. i. vita hominū. In breui
enī hz finē suū. **U**nī ipse de⁹
Apo. vlti. ait. Ecce ego vēio
cito. et merces mea mecū ē:
reddere vnicuiqz. s. o. s. **U**nī
possum⁹ colligē ex vbis istis

q breues sūt dies hoīs: et fi-
nis nř prim⁹: et qlis erit vita
vniuscuiqz tal erit finis ei⁹
qz dicit vnicuiqz reddē. **E**xē-
plū illoz q vitiose vixerūt hē-
mus **L**uc. 16. De diuite epu-
lone: q pp pctā et sua vitia se-
pultus ē in iſerno post mor-
tē. **E**cce finis ei⁹. **I**tē veniet
cito reddē bonū bonis. **E**x-
emplū ibidē de **L**azaro q pp
patiētā et vites alias post
mortē ē recept⁹ i finē **A**brahe
Et h⁹ ē qđ dīc **R**o. 6. finis
vō. s. bñ victiū vita eterna.
Ecce quō p vba notificatur
vniuscuiqz finis eius et c.
Scdo aliqd sit notum ali-
cui p vbera. **S**ic pz de magi-
stris circa discipulos de pē-
circa filios: de dño circa ser-
nos: qz. s. p vbera notificat eis
illū qđ p vba noluerūt itelli-
gere. sic facit oīpotēs de⁹ no-
bis. **U**t. n. nobis finē nostz
notū faciat vberat nos iſir-
mitatib⁹ tribulatiōib⁹ angu-
stijs: pſuris et tormētis mul-
tis. nōne tibi notificat finis
tu⁹ qn ptinue febrē pateris:
qn dolores i corpe sine cessa-
tione sustines: qn et c. **L**erte
sic. **S**i g⁹ dilectissimi ver-
bis diuinis nō iſtrui mur: v-
berib⁹ saltem emēdemur: vt
sciam⁹ finē nřz de primo ene

mire
q ait
bona
non
enī tu
occur
ne car
sic fecit
natum
CTe
cui p
ribus
dētes a
opādū
facit no
tūpla
mino
do dū
potēb
stis: nō
Ecce
idē
digen⁹
fūm pz
tur glā
as adim
ter i nat
poruit
subito
cat. Ali
q null⁹
mō vlt
O caris
pla q no
Lerte ē
mas ai

vulgarizandi

nire voce saluatoris attestare
q ait Mat. 24. Vigilate. s. i
bona et vera pnia: qz q hora
non putatis. s. h. v. Ex quo
eni nescis fine tuu: ppa te in
occursum dni o aia xpiana. et
ne tardes de die i die: qz nisi
sic feceris: ille non te prepa
ratum inueniet.

Tertio notificat aliqd ali
cui p exempla. hoc pz i scriptu
ribus: pictoribz et hmoi q vi
detes alioz opa: instrunt ad
opadu filia. Sz pl de plus
facit nobiscu: qz qd die poit
exempla an oculos nros de ter
mino et fine vite nre: no pce
do diuitibz: no paupibz: no
potentibz: no sapientibz robu
stis: no iuuenibz: no senibz.
Eccle. 7. Moris doct filii ut
idoct: et ad h pbadu no in
digem ronis: qz ad sen
sum pz. Hodie. n. vn occidi
tur gladio nec pot dice. De
us adiut me. mo moris al
ter i naufragio. Mo ille i ca
poruit. Iste in lecto occubuit
subito. Ille necat. iste suffo
cat. Alij aia extorqueat adeo
q null enade pt qn vl i isto
mo vl illo ad morte currat.
O carissimi none ista sut ex
pla q nobis fine nfrz notificat
Lerte expla hem et habui
mus an oculos nros nuc. Et

clamat ante nos ppheta. d.
Emendate i meli: q ignoran
ter peccastis ne forte. p. q. s.
pe. et iuenire no possitis. Vi
des istu mori i vsura tu resti
tue. Vides illu mori cu odio
tu cu oibz pacem habeto. Et
isto mo mereberis post fine
tuu que tibi de notificauit v
bo vberere: exeplo ad regua
celoz puenire. Ad que et c.

B Sermo. 36.
Eati mortui: q an
dno moriut. Apo.
14. Mo cui vbi
declaratioe scienduz q oiam
hoiuz q ex hac vita deducit
sue infantuz sine adultoz: q
duplex est differentia.

Chi vadunt i locuz purga
torie afflictionis.

Chi i locu srne glificatiois

Chi autem in limbum.

Chi vero in locum eterne
damnationis.

Quidam. n. moriunt i dno

Quidam cum domino.

Quidam preter dominum.

Quidam contra dominum.

Quelibet istaz dñaz tri
saria diuidit. Primi g mo

riuntur in dno: hi sut q dece
dunt in statu gfe: et sic in dno

.i. cu gra dni moriunt: no tu

madi. Et io no stat pnt euo

lare ad gloriā: qz no strabit i

Sermones funebres.

est aliqd coignatū. Apo. xxi. Tales. n. descēdūt ad locūz ubi oꝝ purgari illos p ignez quē locū dicim⁹ purgatorū. Et nota qd ē duplex purgatorū loquēdo de loco. Unū est fin generalē declinatio nē. Et hoc ē in cētro terre p pe ifernū. Aliud est sꝫ spālē dispositōem: et hoc ē in aliq loco sic placet divine dispō ni et ordinatōi. Sicut pꝫ de aia paschali et c. Et hoc pꝫ git duplꝫ. pꝫ dō qñ aliq cō misit aliqd mortale pctm: d quo habuit pꝫ tōez et sic re missa est culpa tñ nō soluit h totā penā debitāz. Scdo qñ aliqꝫ dcedit cū culpa venia li tñ sine mortali. Tercio qñ qꝫ dcedit sine mortali et ve niali: tñ cū reatu pene venia lis. pꝫ dō. n. fieri ut qꝫ p pꝫ tione psequat remissionē cul pe venial: et remaneat debi tor pene q debet veniali qꝫ penāz soluet in purgatorio. De his trib⁹. Apo. dicit. p. cor. 3. Si quis supra edificat sup fūdamētū hoc. s. fidei. li gna fenū. stipulā detrimētuz patiet: ipse tñ salu⁹ erit. Sic tñ qñ p ignē. pꝫ der ligna itel ligte pꝫ m⁹ modus. p fenū se cū dñs. p stipulā terti⁹. pꝫ dō istis ergo pꝫ mis q in dño mo

rinne sūt suffragia fēda q sūt in qdruplici dñia. Videlicet nullē: Oꝫ ones. Elemosyne. Jeinmia. Inter h aut potissi mū locū optinet nullā. Mo ta exēplū paschali: cui⁹ aiaz reperit. S. Germanus epꝫ Capan⁹. Itē exēplū illi⁹ pꝫ bi teri i balneo: q reperit quēdā defūctū sibi obseqntē. In qꝫ to dꝫ alogoz h hñs circa finē Tales ergo dñr bti spē non re: et hoc ē qd dñc Thoma. Beati. Scdi cū dño. i. i grā dñi. et sine aliqua culpa ori ginali mortal et venial. et si ne aliq reatu pene dcedētes Tales. n. statī enolāt ad ce lū et hij quoqꝫ ut pꝫ mi sūt in triplici dñia. pꝫ dñm sūt ifā tes: q cū baptismo aq mortū tur. De qb⁹ dicit Aug. ad pe trū dꝫ aconū pꝫ nli: q mūdūz pꝫ pꝫ a volūtate credē nec pe nitētiā p pctō qd originaliter traxerūt agē pꝫ nti sacꝫ fideis qd ē scñ baptisma. qꝫ diu rō nis etas eoz capax eē nō pꝫ. sufficit ad salutē. pꝫ dō talib⁹ nō est ordinādū. Scdo sūt martꝫ res q baptizāt bapꝫ is mo sāgnis. Et iō statī ad ce lū enolāt: qꝫ nis nō fuerūt ba ptizati baptismo aq: pꝫ pꝫ defe ctū aut mīstri aut elemēti: sic fuerūt rectores disputātes cū

Rat
ad h
est o
in rā
mar
zant
faci
ā cō
culpe
cōfē
ce. N
et mar
timpo
statī ad
mālis
nibus:
mortu
dñm. I
cato se
q dñi
cū dñc
nō cū g
mo. D
Nū qꝫ
spū nō
pꝫ dñs: q
ter dñm
pꝫ dñs q
baptizā
q. qñ n
aq. Itē
dñs d
mā bap
nāt: sꝫ
idāet
dñm

vulgarizandi.

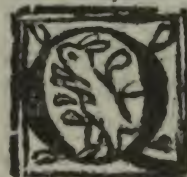
Katarina martyre conuersi
ad fidē ab ea. pro istis ē et non
est orādū: qz vt ait Aug. In-
iuriā facit martyri. q orat pro
martyre. Tertio sūt q bapti-
zant baptismō flāme. i. spūs
fācti: sicut sūt penitētes: q tā-
cā cōnitōez habuerūt q oīs
culpe et penē remissiōes sūt
cōsecuti: sicut fuit latro i cru-
ce. Nec p istis ē et orādū: sic
et maria magdalene q si sta-
tim post pñitōez decessisset:
statū ad paradīsū enolasset: et d
multis alijs q nō idigēt oīo-
nibus: ergo pcludo. Beati
mortui et c. Tertio pter
dñm. Mdi sūt isātes q cū pec-
cato solo originali decedūt:
q dñr mortui nō in dño nec
cū dño: s; certe pter dñz: qz
nō cū grā dei: qz sine baptis-
mo. De qb? Jo. dicit. 3. ca.
Nisi qs renat? fuerit ex aq et
spū nō intrabit i regnū dei. n;.
p dñz qz nō cū mortali: s; p-
ter dñm: et h? ptingit triplicr.
pñio qñ parētes nolūt eos
baptizari: sic pagani et indei.
2. qñ nō pñt puta pp defectū
aq. Itē si pp ignorāis sacer-
dotis defectū: qz nescit for-
mā baptismi. Tales nō sal-
uāt: s; dscēdūt ad libū: qz nō
iduefī rps quē p baptismū i-
duimus vt ait Apo. Ga. 3.

Oēs. n. q i xpo baptizati estis
xpm iduistis. Tertio qñ pa-
rētes negligūt putā: qz expe-
ctāt aliquē absēre vt baptize-
tur. vl alia cā nō neciet et ite-
rim isātes moriūtur. Tales i
sātes dscēdūt ad libū et pa-
rētes nisi penitēat ad isernū
pñio talib? quoz nō ē oran-
dum nec ecclesia itēdit p tali-
bus orare: qz nō sūt capaces
grē diuine. Mota ē parētes:
q circa hoc sunt negligētes.
Mota casū de quodā puero
q dñ parētib? differet bapti-
zari: qdā nocte fuit a diabo-
lo vt existimo circuncisus: et
quz tota nocte vociferaret
puer nec sciret a nutrice qd
hēret de mane pūrgēs inuenit
enim circuncisū: qd fuit mi-
rabile. Quarto moriunt
cōtra dñm. Isti sunt q pctō
mortali descendunt p qd hō
efficit inimic? dei. Rō qz p-
rior eadē est disciplina. ma-
nifestum ē at qd p obediētiā
efficit qs amic? dei iux illd.
Vos amici mei estis. i. f. q
p. v. d. dñs. Jo. 15. Ergo a p-
no hō p iobediētiā efficit inē-
mic? dei: et pñr si i hoc pctō
decedat mort? p dñz iuxta il-
lud. Qui nō est mecum p me
est. Luc. x. Cōstat. n. q pec-
catū mortale nō ē aliud: qz

¶

Sermones funebres.

transgressio diuine legis et ce-
lestium iobediencia mandatorum
sicut Ambrosius. Concludit ergo:
quod per peccatum mortale efficitur
homo inimicus dei. Et ideo tales per
dominum moriuntur et mori dominus per
talibus ergo non est orandum. Nec
sancta mater ecclesia per talibus in-
tercedit orare nec et nos debe-
mus quia in inferno nulla est
redemptio. **Sermo. 37**

Quia venerit hora eorum remiscamini quia ego dixi vobis. Jo. 16. Sine sapientes tres sunt partes prudentie. scilicet memorie preteritorum. Intelligentia presentium et prudentia futurorum. Quia igitur iter omnia que agimus: prudentia sit maxime necessaria ideo iter alias virtutes et operationes: quas potissime in hominibus cognoscimus esse: est quam in arduis negotiis prudenter se habent: iuxta sententiam Salomonis puer. xxvij frater in angustiis approbat. Hic est quod homo qui prudenter mori se habet: prudens merito ab omnibus dici potest cum negotium mortis sit valde arduum: quia est ultimum terribilium secundum philosophum. 3°. ethi. Circa quod si prudenter volumus agere: debemus habere tres predicias partes. scilicet. vt.

¶ Primo consideremus preterita.

¶ Secundo intelligamus presentia.

¶ Tertio prouideamus futura.

¶ Et quia ista tria sunt nobis multum necessaria in multis negotiis: ideo Christus deus noster in verbis prepositus hoc nobis insinuat. d. quia venerit hora. scilicet. mortis alicuius: remiscamini: quia ego dixi vobis sic debet accidere: et quare quia bene locutus sum vobis

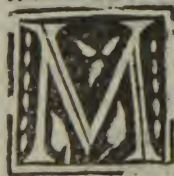
Cuius verbum in eternum permanet: quia celum et terra transibunt. Verba autem mea non transibunt. Lu. ij. Quantum ad presentium sciendum est quod sciamus quod adiscimus cito oblivioni traditur nisi repetatur: et ideo fit assiduitas studij est vna de clauibus sapientie: ita memoria vel repetitio scitorum. Et ideo ne sciamus mortis obliuiscamur: que nobis necessaria est et utilis dicitur. Reminiscamini. id est. sepe de morte cogitate. Que quidem cogitatio seu memoria valet ad multa: et precipue ad reducendum peccatores ad deum: iuxta illud. ps. Reminiscimini et cor. ad. d. vniuersi fines terre. Et ad retrahendum ipsum a peccatis. Vnde Eccl. 7. Memorare nouissima et c. figura de antiocho. primi Mach. 6. Qui ait nunc remiscor mala que feci in iherusalem vasa auri et argenti. Quid per regem antiochum spoliatores iherusalem nisi peccatores intelligi-

vulgarizandi.

mus spoliatē aiaz suā ⁊ anse
rentē ide vasa. i. oēs vntes
q remiscēs mortis pntes pec
catū suū p quā p̄fessionē ab
soluit a peccatis ⁊ tegit: vñ
in recordatōe mortis sp de
bes orare cū Thobia. d. ne
remiscaris dñe delicta mea
vñ parētuz meoz neqz vindi
ctā sumas. d. p. m. ⁊ c. **C** Se
cūdo debem⁹ itelligē pntia:
⁊ q: vt dicit Grego. pl⁹ mo
nēt exēpla q̄s vba ⁊ pntia q̄s
p̄terita. iō si mēoria mortis p
teritoz nō te monit. ad bñfa
ciēduz respice istaz q̄ hodie
mortu⁹ ē q̄te. fuerit pulcritu
dinis nobilitatis potētie: vt
merito possit asilari statue
Nabucodonosor: cui⁹ caput
erat aureuz. pect⁹ ⁊ brachia
aurea ⁊ c. **M**ō āt audi Job
in p̄sona ipsi⁹. d. Expoliant
me dñs gloria mea: ⁊ abstu
lit coronā de capite meo de
struxit me vndiqz: ⁊ vt ait
xp̄s: si i viridi ligno h⁹ faciūt
in arido qd fiet: h⁹ ē si mors p
strauit istū iuuenē pulchrum
fortē diuites ⁊ c. qd faciet de
senē: ⁊ debili ignobili ⁊ pa
pere q̄si dicat multo magis:
q: vt ait apls. **1**hebre. 8. **O**ē
qd ātiquat ⁊ senescit ppe ite
ritū ē. Et h⁹ oib⁹ dicit. ⁊ ma
xime mulierib⁹ in sua vntute

cōfidentib⁹ **E**cclē. 38. **M**ō
esto indicij mei. q: sic erit ⁊
tuū. **H**odie mihi. cras tibi.

Tertio debem⁹ p̄uidē fu
tura: vñ nota s̄z doctores: q
dicē dei ē facē. ps. dixit ⁊ fa
cta s̄t: tūc. n. de⁹ iudiciū mor
tis fecit qñ dixit: q̄cunqz die
comederitis ex eo morte mo
riemini. **Gen. j.** Et q̄uis de
us mortem nō fecerit. s̄z ip̄s
man⁹ ⁊ c. tū cā mortis ē pec
catū: q: snia dei est irrenoca
bilis: q: ego de⁹ ⁊ nō motor
ait p̄pheta in p̄sōa dei: iō cū
sūma certitudie mortem de
bem⁹ expectare. et q: iste
charissim⁹ n̄r. **M.** erat cert⁹
de morte. timēs mortē semp̄
ternā: taliter ordinauit vitaz
suā: vt nō salī⁹ mortis: s̄z fili⁹
dei cū alijs vacaret. **D**e q:
bns ait. ps. 81. **E**go dixi dñs
estis ⁊ c. **R**ogem⁹ ergo ois po
tētē deū vt mētes n̄ras diri
gat i bñplacito suo: vt ⁊ nos
mortis t̄p̄al remiscētes fugia
mus mortē eternaz: a q̄ ipse
nos liberet q̄ē bñ de⁹. **A**mē.

Sermo. 35.
Elior ē mors: q̄
vita amara. **E**c
clē. 30. **V**os de
betis scire multa
eē q̄ sūt p se ita ligda ac m̄ai
festa vt pbatōe vel declara

Sermones funebres.

tiōe nō egeat: s; statū quū di
cant approbant: vt si dicat
q; ignis sit calid? glacies fri
gida: mel dulce: fel amarnz
tc. Quedā sūt q; nisi demon
strent: et pbenē. Nullo mō
credunt: ita enī vident htra
rio. Ut si dicerē vobis qd ter
ra ē rotunda: et qd sub pedi
bus nris ē alia habitatio ho
minū: nisi rōne vobis pba
rē nō crederetis: et tū ē ita in
veritate. Hoc iō dico: q; vo
bis pposui vnū verbū. Sa
lomōis: qd opinioni hoīnz
nō videt verū: s; totū hriū.
Et tū itez est: qd dicit. Di
cit enī q; melior ē mors tc.
Sito certe qd illd nō videt
vobis verū et credibile q; si
eēnt melior: nāliter hō iclina
ret ad ipsā apperēdā: s; ego
video qd oēs et oīa mortē su
giunt et vitā tuent et custodi
unt. Ergo nō videt verū: s;
hriū: quz tū ista sit vitas: et
iō q; videt hrietatē habere:
dz rōne pbari: et qd hō pū
mo facie nō credit rōne cre
dere cogat. Dicit ergo. Sa
lomon melior est mors q; vi
ta: quod hoc sit verū patet.
¶ Ratione quietationis.
¶ Ratione durationis.
¶ Ratione cōmēdationis.
¶ Ratione premiationis.

¶ Dico primo q; mors est
melior: vitā rōne pacifice ge
tationis: quādiu enī sumus
in hac vitā: in pace et quiete
esse nō possumus: s; sum? in
cōtinuo motu et pugna: qā
oz nos pugnare cū mundo:
cū carne cū diabolo. Iō dī
Job. vij. Adhuc ē vitā ho
minis sup terrā. sumus et in
continuo motu: iuxta illud.
Eccle. primo. Generatio p
terit et gēatio vēit. Et iterū.
Trāsit mūd? et cōcupiscētia
ei?. Et Grego. dicit. Quoti
dianus defect? corruptiōis
nihil aliud est q; quedā pliri
tas mortis. s; mors pōit nos
in pace: et quiete. Qd ē itel
ligēdā de morte bonoz. Mō
aut pnersoz. et pctōrū. Un
Apo. xiiij. Bū mortui q in.
.d.m. Amō iā dicit spūs tc.
Quū igit requies sit melior
labore: iō mors ē melior vi
ta. ¶ Secūdo rōne duratio
nis: sitis modicū durat: qā
vapor ē ad modicū parens.
fui q; dicit Apo. Jacob? et
et nos ducit ad mortē: iuxta
illd. ps. lxxviiij. qd est hō q
vinat et nō. v.m.q.d. null?
sed mors corpālis ducit nos
ad vitā ppetuā: q; nūq; finit.
Un Apo. ij. Cor. s.d. Quā
diu sumus in hoc taberna

culo
eo q
sup
tale q
ta p
mors
cor
o: si
rōne
sum?
quē
nerla
q; m
scūs
cam
fuit?
n. Ant
q; et
magi
Land
sed qu
nū. La
quū p
s; mors
quillo
dat et
mors
pōm
to: ergo
to rōne
q; dū
mū et
mus: f
n. s; p
b. c. p
Lupio

vulgarizandi.

culo ingemiscimus granati
eo qd̄ nolemus expoliari s̄
supuestiri vt̄ absorbeat mor
tale q̄ ē ad vitā. Quū igit̄ vi
ta ppetua ad quā nos ducit
mors corporalis sit melior vita
corruptibili. Sequit̄ q̄ meli
or sit mors q̄ vita. ¶ Tertio
rōne cōmēdatiōis. q̄d̄m enī
sum⁹ i vita p̄ci. laudare ali
quē secure n̄ possum⁹ pp̄ di
uersa ⁊ varia p̄cula q̄ h̄ sunt
q̄: q̄ mō videt̄ iustus bon⁹ ⁊
sct⁹ pōt cadē ⁊ cadit i pec
catus. q̄: mō sapiēs efficitur
stult⁹ ⁊ iō diē sapiēs. Eccle.
xi. Ante mortē ne laudes quē
q̄: ⁊ Grego. Lauda p̄ vitā
magnifica post p̄sumationē.
Lauda nanigātis felicitatē:
sed quū pductus erit ad por
tū. Lauda ducis virtutē: sed
quū pduct⁹ est ad triūphuz:
s̄ mors nos tutos ponit trā
quillo portu. Jō secure lau
dat ⁊ cōmēdat. quū ergo
mors ponat in tuto ⁊ certo
portu salutis: vita v̄o incer
to: ergo melior ⁊c. ¶ Quar
to rōne p̄mationis: sitis enī
q̄ dum sum⁹ in hac vita pre
miū eternū habere nō possum⁹
mus: sed p mortē ad aliū oz
n̄ s puenire: vnde Paulus
h̄c p̄siderās dicebat phi. j.
Cupio dissolui ⁊ eē cū xp̄o.

Quū igit̄ ad vitā eternā ha
bendā ⁊ possidēdā sit creat⁹
hō: ⁊ ad illā p̄uēire nō possi
m⁹: nisi p mortē corpale. qd̄
frustra laborat hō mortē su
giēdo. Jō ad illā obtinendā
melior est mors q̄ vita: vt as
serūt v̄ba in p̄ncipio sermo
nis p̄posita: qd̄ intelligēdū
semper de morte iusti ⁊ non
peccatoris.

Resertar in do
mū meā: vñ ext
m. Inc. xi. Se
cū dū sniam taz
phoz q̄ sctōmz
doctoꝝ vnaqueq; res h̄z nā
lē i clinationē ⁊ amorē ad lo
cū: vñ pducta ē. rō q̄: in lo
co vbi res recepit eē melius
cōseruat in suo eē in sua p̄se
ctione. quā alibi: vñ p̄s li. d
celo ⁊ mūdo. d. Loc⁹ ē p̄ser
uationis locati. Exēplū de pi
sce. q̄: loc⁹ eius est aq̄: iō cō
seruat in ea: ⁊ extra eā corrū
pit ⁊ morit̄. Ideo ⁊ medici
qñ hñt aliquē infirmū q̄ sit ex
tra suā patriā: quē pñt libera
re tā cito: dāt ei cōsiliū: vt ad
ppriā patriā redeat. Et hinc
est q̄ hō existēs extra suā pa
triaz. quāuis h̄eat dñicias ⁊
honores ⁊c. tñ nihil sibi vi
dent q̄ est extra suā patriā
⁊c. sic spūalr loquēdo. patriā

Sermones funebres

ad quā est aīa nra creatā ē in celū nā sū oēs creati a deo: q̄ creādo īfūdīt: ⁊ īfūdēdo creat. Jō aīa oīs hz singula: rē īclinationē ad hoc celū qz ibi recepit eē ⁊ meli⁹ ibi conseruat q̄s alibi: qz ibi beatificatur: quā beatificationē oēs appetūt. Teste Boetio. 5. de cōso. p̄b̄ yca. d. Oīs mortaliū cura quā multipliciū studio rū labor exercet: diuerso q̄dem calle p̄cedit ad vnū: tñ beatitudinis finē nitit̄ puenire quo adeptō nihil vlt̄ius desiderat. Jō iste defūct⁹ q̄s uis habuerit diuicias: dignitates ⁊ h̄mōi in hō mūdo: tñ qz extra suū locūz erat semp̄ habuit nālē īclinationē ad celū ⁊ ad p̄iaz sup̄nā: in q̄ acq̄reret p̄seruationē: qz ē loc⁹ p̄ prius: q̄ p̄seruatio nō pōt h̄i in hoc mūdo p̄ variabilitatē ⁊ corruptibilitatē. Jō recte de eo dicit thema nr̄z. reuertar in domū meā: vñ exini. In q̄b⁹ v̄bis tria tāgunt. **C**Pr̄mo p̄sumatio p̄ntis p̄grinatōis. iō dicit. reuertar. **C**Sec̄do īclinatio p̄ueniētis p̄solatōis. iō dicit. domū meā. **C**Tertio aīsecutio dicentis p̄fectōis. iō dicit. Tñ exini. **C**Pr̄mū g⁹ qd̄ tangit ⁊c. est p̄sumatio p̄ntis p̄grinatōis. Uidem⁹. n. p̄ exp̄iētā qz qñ aliq̄s mittit̄ ad aliquē locū siue ad aliqd̄ pagēdū p̄ quo debeat merere honores: puta ad studiū vt acq̄rat sciētiam: vñ in aliqd̄ officiū quo cōpleto cōsuevit ad p̄iaz reuert̄. figura h̄etur Thobie xij. ⁊ filio Thobie ⁊ āgelo qz nullus fuerat ad illumināduz p̄iez. Cui iā illuminatio ne cōpleta ait āgelus. xps̄ est vt reuertar ⁊c. sic spiritalit̄ vnusq̄sqz nrm̄ mittit̄ in hūc mūdū tāqz scholaris ad studiū ad pugnā dimicādo cōtra diabolū carnē ⁊ mūdūz qz dicit Job. Adulteria est ⁊c. **P**eracto ergo certamine d̄z dicē hō: reuertar ad eū qz me nūsit. s. ad deū. qz ergo h̄ n̄ charissim⁹. **M.** p̄egit officiū studiū ⁊ militiā suā. iō dicit. Reuertar ⁊c. **C**Sc̄dm̄ vō qz tāgūt est īclinatio p̄ueniētis p̄solatōis: ⁊ hō tāgūt quū d̄r in domū meā: p̄ quo sciēdum est qz sp̄ appetit̄ īclinatur ad bonū: siue sit apparēs siue exis. Quū igit̄ vita eterna sit sūme bōa ⁊ plena mlt̄is bonis. iō iste defūctus ad istā domū sp̄ īclinat⁹ fuit: tāquā ad sūmūz bonū ad quāz hō p̄ueniēs merito dicē pōt illd̄ Luce. 19. In domo tua

qz
qd̄
cū
enū
nūq̄
p̄io
nat
i. Ad
reuer
fūcelū
d̄s
Jōeb
nē
quā p̄
cere p̄
mūdo
p̄e: ⁊
q̄ mūd

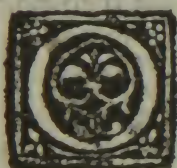

declara
p̄ponā:
dā. Qñ
CPr̄
mortal
CSc̄
mortal
CLe
emort
le p̄p
CPr̄
qd̄ est

vulgarizandi.

opz me manē. **T**erciu at
qdā rāgīt est affecutio de/
cētis pūctōis: ⁊ iō dicit: vñ
exiui: p quo sciēduz ē q res
nūqz qesit donec sit i loco p
prio. Mā ad ppiū locuz sue
nature oīa tēdūt. Tñ Ecclē.
i. Ad locū. vñ exēūt flumīa
reuertent. Quū igit loc⁹ aie
sit celū empyrēū: ⁊ nō mun
dus iste teste Apōsto. qui ait
Hebre. xij. Nō hēm⁹ h ma/
nentē ciuitatē ⁊c. Et h sit: ad
quā puenit. M. iō merito di
cere potuit cū trāsiret ex hoc
mūdo illud Jo. xv. Exiui a
pfe: ⁊ veni i mūdū itēz reli
q mūdū ⁊ vado ad pfez ⁊c.

TSermo. xj.

Quodet mortu/
le hoc idnere i/
mortalitatez. i.
Corinth. i. s. pro
hui⁹ auctoritatē
declaratōe: has tres qōnes
pponā: ⁊ inō sologistico pce
dā. Quaz prima talis erit.
Prima. Corp⁹ humanū est
mortale pp elemēti pōnez.
Scda. Corp⁹ humanū est
mortale pp dīcti pmissiōe
Tertia. Corpus humanū
ē mortale: sūrgit i corruptibi
le pp opis bōi retributōem.
Prima pclusio pbat. Oē
qd est ppositū ex qmōr elis

ē mortale. Sz corp⁹ ⁊c. Itēz
oē ppositū ex diuerfis hūoi
bus ⁊ hūis ē mortale. h cor
pus hū. ē sicut g⁹ ⁊c. **S**e/
cūda pbat. Oē corp⁹ hūanū
pncipiū traxit ab Adāz. Sz
corp⁹ ade factū ē mortale pp
peccatū. ergo ⁊c. **M**aior hu
ius vera est. **M**inor pbat p
auctoritatez sacre scripture.
Gen. ij. Quacūqz hora cōe/
deris morte morieris. Sap.
ij. Inuidia diaboli: mors in
troinit i orbē terraz ⁊c. Joel
ij. Aīa q peccauerit ipa mo/
riet. Ergo cō. vera. **T**er
tia pclusio pbari pōt sic. Ad
iusticiā pūnet reddere vni/
cuiqz mercedē sui opis sū q
gs opat. Sed tal' retributio
nō dabit: nisi qñ corp⁹ resur
get. Ergo oē corp⁹ resurget p
pter talē mercedē: vñ retribu
tiōe. **M**aior hui⁹ pbat: mi
stice loqndo. **M**at. i. 4. Red
de qd debes ⁊ alibi. i. Tbi/
mo. 5. Dign⁹ est opari⁹ mer
cede sua. **M**ior pbat aucto
ritate Anastasi. Dicit i sim
bolo nfe fidei. ad cui⁹ aduē/
tuz. o. b. ⁊c. Et seqē nunc sui
opis retributio. Et q bona
egerūt ibunt ⁊c. Qui vero
mala ⁊c. Ergo pp talē mer/
cedē oī hoc mortale resurgē
Et resurgēdo dabitur ei sui

Sermones funebres.

opis retributio. Que erit mi-
tuplex q̄ retributio sūt doctes
aīe: siue corpis gloriificati q̄s
ponant nri doctores theolo-
gici. 7 p̄cipue ille gliosus do-
ctor. Sāc̄r̄ Tho. de agno q̄
dicit. q̄ qm̄ Iudex veniet ad
indicādū. 7 angel⁹ canet tu-
ba: de q̄ āgelo loq̄r. Hiero.
d. siue bibā: siue cōedā v̄r il-
la vox sonare i aurib⁹ meis.
surgite mortui venite ad iudiciū.
De ista tuba loquitur.
Apo. j. Cor. 15. vbi dicit. Ca-
net enī tuba 7 mortui resur-
gēt īcorrupti. Dicit aḡr ipse
q̄ ad talez vocem tube: dēs
resurgent: 7 resurgēt his do-
tibus ornati.

¶ Primo leuitate.

¶ Secundo subtilitate.

¶ Tertio impassibilitatem.

¶ Quarto luciditate.

¶ Quinto visione.

¶ Sexto odoratione.

¶ Septimo dulci voce.

¶ Octavo pulchritudine.

¶ Mono emanatione.

¶ Sunt. n. alla beata corpa
ita leuia: q̄ trāsēūt ī momēto
quocūq̄ volunt. Hoc p̄z de
corpe xpi glificato q̄ ex sua
agilitate 7 leuitate ad celos
ascēdit: qd̄ differt mltū a ter-
ra eodē momento. **¶ De 2^a**
i. subtilitate: penetrabunt: in

bar solis: q̄ penetrat vitru⁹ 7
7 nō frangit. Et hoc p̄z ē de
chri. Un̄ itā ubi Apostol⁹ ho-
stio clauso 7 fenestris appa-
ruit. Et iō dixerunt. Logno-
uerunt dñz ī fractiōe panis.
Un̄ Aposto. ait. seminat⁹ cor-
pus aīale 7 resurget spūale.
¶ De tertia sunt. n. īpassibi-
lia nulli detrimēto passionū
subiecta: h^o p̄z aūctate apli
In p̄rio posita. Oz mortale
hoc iduē īmortalitatē: 7 cor-
ruptibilē iduē īcorruptibile
¶ De q̄rta sunt. n. ista si q̄
dez corpa gliosa: clarioza so-
le dico 7 septies. Mat. 14.
fulgebūt insti sic sol ī regno
p̄ris sui. Et notādūz q̄ dī sic
sol qm̄ 7 ip̄e sol h̄z p̄rio hoc
q̄ ē leuis 7 agīl q̄ subito ex-
tēdit ab oriēte ad occidētes
subtil: scdo q̄ penetrat: ter-
tio īpassibil: q̄ penetrando
nō ledit. 7 q̄rto lucidus q̄ il-
luminat totā terrā: Et b̄ oīa
hēbunt corpa beata qm̄ erūt
suis aīab⁹ īficta. ¶ De q̄nta
vo qd̄libet corp⁹ beatū ab oī-
bus videbit: 7 ip̄z dēs īme-
bunt. Un̄ notādūz de visu.
Un̄sus. n. corpis glificati dif-
fert a visu corpis p̄ntis qnq̄
differētijs. ¶ P̄ia dīa est: q̄
corp⁹ nr̄z solūmō videt exte-
riora 7 glificatūz 7 īteriora:

vulgarizandi.

et exteriora. Scda dñia q: si hoc corp⁹ respicit sapi⁹: eo qd̃ itutu nō videt iferi⁹. Cor- pus at̃ glonificatū: eodē itutu videt et supi⁹ et iferi⁹. Ter- tia dñia nřz corpus nō adeo bñ cernit ea q̃ a lōge sunt: sic ista q̃ ppe sunt. Illud vō et c. Quarta dñia corp⁹ nřz si re- spicit añ nō videt retro. Qui- ta dñia non oēs simul videt. Illud vō et c. **C**De. viij. de odoratiōe illa corpa effūdēt odorē amenū et suauissimū. Et nota qd̃ nō solūz effundēt vñz odorē: sed diuersos. Et hō erit tāto plus quāto sne- rit vas diuersaz vñtūz ita erit diuersoz odorūz. **C**De viij. pulchritudine: Oīa cor- pora erunt pulcherrima. Et pulcritudo vñi⁹ erit diuersa ab alijs. Id̃is. n. dotib⁹ solūz mō ornāt corp⁹ illi⁹ q̃ vixit i hoc pñti corpe vñose. et ad vltimūz ab illo aīa recessit i fide ecclesie et i grā dei: ficu- ti fuit iste de quo hodie faci- m⁹ pñtē cōmemoratiōē: vi- ri excellētissimū. Ip̃m vō lau- dare valeo: qm̃ vas multaz vñtūz fuit. h̃ enī fuit sapia de- corat⁹: pñeratiōe honestus. finōe discret⁹: tēperātia mo- destus pñtātia magnanīm⁹. Iusticia pñcid⁹. pauētia ar-

mat⁹. fide pñect⁹: charitate fernid⁹: spe robust⁹. Et fere oīb⁹ vñtib⁹ ibnt⁹. Et q: ha- buīt i se tot et tātas vñtutes: iō landat enī ppheta David. dl. ps. xxij. Id̃ic accipiet. b. a. d. et m. a. d. s. s. b. ē. g. q. d. et nota qd̃ p has vñtutes: q̃s i vi- ta est opat⁹. vocat eum dñs d. serue bone et fi. i. i. g. d. t. Et ip̃e rñdet dl. Reuertar i domūz meā vñ eximi. Exiui de celo et veni i mundūz ite- rum reliquo mundūz: et va- do ad pñez. Et ē ip̃a aīa de- corata his dotibus: isignita dei imagine: decorata sille- dine dotata spiritu sc̃tō. redē- pta sanguīe ppno xp̃i. depu- tata euz āgelis: capax beati- tudinis. heres bonitatis: pñ- ceps rōnis. Et his oīb⁹ dota- ta fuit aīa isti⁹. Iō eā vocat dñs. d. Ueni electa mea. et p. in te. t. meuz. Et iō q: vo- cata ē a dño: filij et parentes ei⁹ non debēt flere: imo gau- dere: l̃z qd̃ graue sit a tristitia posse pñneri qm̃ amittit talē pñ. et iō q̃tūz ad respectum vite pñtis pñt parētes ei⁹ di- cere: et nō solūz ip̃i vñ et i- az oēs pñerranei. Quō sedet sola ciuitas plena populo fa- cta ē q̃si. v. d. g. S̃z nolo i pñ- ti habeatis istūz respectum

Sermones funebres

sz ad illud qđ ipse dicit cūz
pphera Thobie. xij. Tēp^o ē
vt reuertar ad eū q me misit
Tos āt bñdicite dñze: n ar/
rare oīa mirabilia ei⁹ n pñte
muni dño corā oīb⁹ vinētib⁹:
qđ mibi fecit b⁹ misericordiā
p grāz n i alio dabit gloriāz.
Ad quā **C**Ser. 41.

Vocabis me: n
ego rñdebo tibi
Job. 14. Nota
qđ glibet vocat⁹
d malo loco ad
bonū dz libēter ire. figura
hui⁹ bñm⁹ de Loth q vocat⁹
fuit ab angelo. d. Exi cinita
tē n saluū te fac i mōre. Per
Loth. n. figuratine loquēdo
intelligere debem⁹ quēlibet
moriētem: q a deo vocat⁹. d.
Exi cinitatē. i. mundū istū: n
te saluū fac i monte. i. in vita
beata. Et nota qđ tal⁹ exit⁹ fit
p mortē: n iō mors melior ē
vita hñana: n hoc est qđ di
xit Sapiēs Eccle. 7. Melior
est mors qđ vita. Et rō hui⁹
est: qz aīa p mortē facit nobi
lissimū discursū ad deum si
mō moriatur in grā: n glibet
moriēs discurret isto modo.
CPrimo de mutabilitate
ad immutabilitatem.
CSecundo de seruitute ad
libertatem.

CTertio de labore ad reqē
CQuarto de paupertate ad
thesaurū multiplicem.

CQuinto de fame ad satu
ritatem.

CSexto de utilitate ad ho
nozem.

CSeptimo de merore ad
iocunditatem.

COctauo de bello ad conti
nuam pacem.

CDñ āt hō vinit ē subiect⁹
cōtinue mutabilitati: quia.

CDe libertate ad seruitutē
CDe requie ad laborē.

CDe diuitijs ad paup̄tatē.

CDe faciabilitate ad famē

CDe honore ad vilitatem
sine vituperitū.

CDe gratia ad culpā.

CDe vita ad mortem sem
piternam n.

CIō dicebat Job loquēdo
d hīs oīb⁹ misijs ca. 14. Hō
nat⁹ d mliere breuivinēs tpe
replet mliis misijs. Qui qñ
n. Et iō dicebat poeta lau
reat⁹. Monent⁹ hoīes more
hoīs. n nihil sub celo stabile
cōcernit⁹: n in p̄io de reme
dijs vtriusqz fortune igt. quā
res fortunas hominūqz cogi
to: nihil iter tā subitos n tor
rez mor⁹ mortali vita igeri⁹
iuenio n. Sz quā hō moriē
pnenit ad verā immutabilitatē.

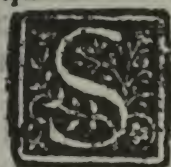
vulgarizandi.

tē: iuxta illud sacre scripture or. **C De. 6^a.** de vilitate ad
Ego sū dñs q nō mutor. Un̄ honorē. Sap. 5. Illi sūt quos
nota q nūl aliud ē optimū hūm^u in ꝛc. Luc. xxiij. vos
bonū: pter deū: etēnī ita pfe estis q māstis mecū i tribu
ctū bonū q illo inēto: aīa vl lationib⁹ ꝛc. Jō cātāt clerici
tra nūl qrit fin Boetū. 3. sup moxas. Subuenite sū
de cōso. Vis mortaliū cura cū ꝛc. O q̄lis p̄t eē honor so
ꝛc. q: ē ip̄s⁹ aīe vex obiectū ciari angel⁹ ꝛ ab ipsis dedr
in quo aīa ip̄a speculat^r: in ci corā dec: ergo. **C De. viij.**
ia illd. Ego sū speculū sine de merore ad gaudiū. Isaie.
macula. g^o melior est mors liij. Gaudium leticiā obtine
ꝛc. **C De secūda ad iRo. 8.** būt. Idē. 65. Gandebo i po
Ip̄a creatura liberabit a ser pulo meo: ꝛ ps. xlix. Exulta
uitute p̄ci. f. 3. cxiij. laquens būt sc̄i in glia ꝛ letabunt in
ēōtrit^r ꝛc. f. p̄ mortē. g^o me cubilib⁹ ꝛc. **C De. viij.** ꝛ vl
hōr ē mors ꝛc. **C De. 3^a.** de timo de bello ad cōtinuā pa
labore ad regē. ps. lxxij. In cē. f. 3. cxxij. Ecce q̄s bonū
labore hominū nō sūt: ꝛ cūz ꝛ q̄s iocūdū ꝛc. Isa. xxij. se
h. nō. f. Math. 6. Respicite debit popul⁹ me in pulchri
volatilia celi q nō serūt neq tudine pacis i tabernacul⁹ fi
metūt: neq pgregāt i horrea ducie: ꝛ i rege opulenti. ergo
ꝛ p̄ v̄ celestis pascit illa. ꝛ ꝛc. Et iō nō debes mirari: si
scā nīr ecclesia cātāt. In cir aīa cuiuscūq̄ vocati a domi
cūtu tuo domie lumē ē ꝛc. no respōdet se velle ire. ꝛ iō
C De. 4. de paupertate ad qñ q̄s mortē ei⁹ amici ac pri
thesaur. Mat. 14. venite mi nō debēt flere: q̄ ad hoc
nediti ꝛc. ps. 3. Glia ꝛ di ēt nos hortat Salo. Eccle.
nitie ꝛc. Augu. Thesaur⁹ ha xxij. Adodicū plora sup mor
bēs in arca dīnes ē. Ad istuz tū. Igit^r vos rogo amici ca
thesaur⁹ puenit ista aīa. ergo rissimi: vt sup p̄ntē mortūz
melior. **C De. 5. f.** de fame flere paz debeatis: quum sit
ad saturitatē. ps. 16. Sacia fit hodie vocat^r a deo: de taz
bor quū ꝛc. Isaie. 45. Ser miserrimo loco ad tā btissi
ui mei comedēt ꝛ vos esurie mā regē. Sicut vere possu
tis. figurā de dimitte hēm⁹ q mus autumare. Illi nāq̄ is
petebat guttā aq̄. ergo meli fuit v̄tatib⁹ p̄dit^r: q̄b⁹ pōt in
f

Sermones funebres.

hoc mundo quis decorari.
Postremo illa accepit ar/
ma que sancta mater eccle/
sia suis fidelib⁹ prestat: quā
ad tale bellū eundū p^oidet.
Seruanitq^{ue} quēcūq^{ue} māda
ta p^{re}cepit: vt illud amplecte/
retur: quod ait. Si vis ad vi
tam ingredi serua mandata
et c. Ad quā etiam nos ducat
qui et c.

Sermo. 42.

Urge propera
amica mea: et
veni. Canticoz
ij. Si bñ īspicio
mator amicitia
q̄ eē possit: est amor sponsi in
sponsam: et ecōtrario. Spūa
liter loqnēdo per sapiētē qui
amicitiā petit surgere: itelli/
gere debem⁹ xp̄m: et p^{er} ami/
citiam aīaz. Christus. n. spō
sant sibi animas iuxta illud
Osce. ij. spōsabo te mihi in fi/
de. Et iō sūme eaz diligit. iō
cātatur in ecclesia. Sponsus
amat spōsam. Saluator: visi/
tat illā. Unde notate charis/
simi quādam esse cōsuetudi/
nem spōsas dotē dare mari/
tis. Christus aut facit opposi/
tū. Mā ipse p^{ro}pat dotē spōse:
et p^{ro}ia dos quā p^{ro}pat aīe: est
ist^{us}: et iste dotes erūt qnq^{ue}.
C^{on}suma admirabilez pul/
chritudinem.

Secūda rōnis capacitēz.
Tertia spūm sanctum in
adoptionem.

Quarta pro eius dilectio
ne propriam sanguinem.

Quinta immortalitatem.

Primo dedit illi admira
bilē pulchritudinē. Vñ Cāti.
p^{ri}mo. Egredē pulcherrima
dñarum et abi post vestigia
gregū et pasce hedos tuos.
Logē hic aīe: q^{ui} ea est pul/
cherrima creaturarūz. Et q^{ui}
h^{oc} sit vex: q^{ui} sit pulchrior oī
creatura alia p^{ro}bat: et p^{ri}mo
rōne ordinatiōis rex supna
rum. Nam deus ordinauit
terrā: q̄ est vilior oībus alijs:
q^{ui} est rex reliquoz. Est. n. ter/
ra stabulū: in quo de^{us} p^{ro}ncipit
fecē alioz elemētōz et celoz
supra terra ordinauit aquas
supra aquas aerē: supra aerē
ignē. Et supra hec q̄tuor ele/
mēta ordinauit planetas. scz
lunā. s. lunā speraz igneā. s.
sperā igneā mercuriū. s. mer/
curiū venerē. s. venerē solez
. s. solē martē. s. martē iouēz
. s. iouē saturnū: et. s. h. celūz
stellatū et. s. stellatū cristalli/
nū: et. s. reliq^{ue} celū empyreū
Et in illo posuit de^{us} aīam ra/
tionalē in signū pulchritudi/
nis: q^{ui} loc^{us} et locatū fz p^{ro}phm
debēt p^{ro}portionari. Celū em

piri
et ip
am r
ipia
cora
rum
aie.
dit ill
q^{ui} tā
de p^{ro}
Opato
telliger
spectat
diuerfi
creatur
lam ve
dit eē
b^{oc}: et
lib^{er} ali
re et ite
mum
et aīe.
dedit aī
illa. De
in adop
spōs. scz
Qua
dit illi p
sanguin
guinē su
cis: in
vit nos
suo: de
Cātia
CDe

Vulgarizandū.

pireſi ē pulchrū p cōſequēs:
 ⁊ ipſa aīa q̄ ibi collocat̄ ē oī
 nīm rex pulcherrima. iō de
 ipſa dicit. Pulchra ſū ⁊ de
 cora filia Iheruſalē Lātico/
 rum ſexto: ⁊ iſta eſt p̄ia dos
 aīe. **S**c̄da dos eſt iſta: de
 dit illi de^o rōnis capacitēz
 q̄ tā fecit capacē rōnis. Un
 de p̄hs in primo de aīa dicit
 Op̄atio p̄p̄ia aīe eſt ipſū in
 telligere. Unde ſcire debetis
 ſpectatiſſimi viri q̄ de^o fecit
 diuerſas creaturas. Et ex hiſ
 creaturis: aliqb^o dedit eē ſo/
 lum vt ſūt lapides: aliqb^o de
 dit eē ⁊ vinē vt arbores aliq
 b^o: ⁊ eē ⁊ vinē ⁊ ſēture vt aīa
 lib^o aliqb^o eē ⁊ vinē ⁊ ſenti/
 re ⁊ itelligē: ⁊ hoc ſolū vlti/
 mum cōicauit ſolis angel: ⁊
 ē aīe. Et iſta eſt ſc̄da dos q̄
 dedit aīe. **T**ertia dos eſt
 iſta. Dedit illi ſp̄m ſanctūz
 in adoptionē: q̄ dotauit eaz
 ſp̄s. ſ. oīb^o donis ⁊ gratijs.
Quarta dos eſt iſta. De/
 dit illi p̄ ei^o dilectōe p̄p̄ium
 ſanguinē: q̄ p̄ eius amore ſā
 guinē ſuū ſudit ſup lignū cru
 cis: iux illd̄ Apoc. p̄^o. ipſe la
 uit nos a p̄ctis n̄iſ in ſāguīe
 ſuo: de hiſ dotib^o. di. Ber.
Aīa ē iſignita dei imāgie.
Decorata ſimilitudine.
Deſponsata fide.

Redēpta ſanguine p̄p̄o
Deputata cum angelis
Liberes bonitatis.
Capax beatitudinis.
Et particeps rationis.
Ultima dos eſt iſta. De/
 dit illi immortalitē. Et iō im/
 mortalis. Nā ipſa aīa eſt qd̄
 ſimplex. Et q̄ ſit immortalis p̄
 batur exēplis ſcripturaz. di/
 cas hic illud exēplū illi^o ab/
 batis: quē plorabāt monaci
 mortuū. Qui dixit. O ſtulti
 nolite flere: q̄ nō mortu^o: ſz
 de morte ad vitā pueni. Exē/
 plū ē illi^o ſcholaris bono/
 niēſis: q̄ mortu^o appuit ſocio
 ſuo: q̄ tot^o ardebat. Exēplūz
 lazari q̄triduanū: q̄ iā fetebat
 Ecce ergo videre quō bene
 eſt dotata. Ex q̄bus dotibus
 cōprehēdi pōt. ieſum xp̄z ſū
 me diligere aīaz n̄fāz rōna/
 lem. Et q̄ ip̄az ſūme diligit
 iō eā vocat. d. v̄ba p̄libata.
 Surge exurge de loco iſto
 viluſſimo: ⁊ veni ad locū b̄i/
 tudis. Et iſta nō pōt ſurgere
 niſi relinquat corp^o in terra.
 Qm̄ de nā grani ē: nō ſuſū
 poſſe aſcēdere. Quū igit cor/
 pus ſit graue: quia de terra:
 ideo nō poteſt aīa cum cor/
 pore ſuſum aſcēdere. ⁊ cor/
 pus nō valet relinquere: niſi
 morte mediāte. Igit̄ q̄libet

Sermones funebres.

aia bñ despōsata cū xpō ē cō
tēta a corpe p mortē dissolui
vt ad spōsū venire queat i vi
tā eternā: iuxta illd apli. Cu
pio dissolui ⁊ c. et postqz aia
vocatur a xpō ⁊ illa ē pcenta
ire: parētes ei⁹ ac cognati nō
debēt flere: si qs filioz aut al
terius cuiuscūqz vocat: imo
gaudē poti⁹ ⁊ p̄cipue qñ v
tuoſe vixerūt: ⁊ i gremio ec
clesie q̄ſcūt. Sicut fecit iste
q vixit vtuose. Idic narra q
bus virtutib⁹ fuerit p̄signit⁹:
postremo quō sacra ecclesie
suscepit. Jō gaudete carissi
mi: qz hodie xp̄s vocauit spō
saz suā dicēs. Surge ppera
ab ista caduca vita ⁊ veni in
illā terrā quā mōstrauero ti
bi. Ad quā ⁊ c. Ser. xliij.

Vocabis me. Et
ego rñdebo tibi.
Job. 14. Et per
Job. q dicit deo
vocabis me de
bem⁹ itelligē aiaz cuiuslibet
monētis: q p̄ſent a deo: vt re
linq̄t vitā p̄ntē ⁊ mūdū istuz
⁊ ſequat̄ eū: iuxta illd qd di
ctū ē Abrae. Gen. xij. Egre
dere de terra tua. ⁊ d. c. t. ⁊
veni i terrā. q. m. tibi. Idic
Abraā q vocatur itelligē de
bem⁹ aiaz n̄raz q̄ vocatur
a deo. d. sibi. Egrede de ter

ra tua. i. exi foras de terra. i.
de corpe tuo: qd ex terra est:
iuxta Gen. iij. Ademēto qz
cinis es ⁊ i cinerē reuerteris
⁊ itez Gen. ij. formauit do
min⁹ de⁹ hoiez de limo terre
⁊ c. Idiere. xxiij. Terra terra
terra. audi v̄bū domini dei
tui. Gen. xvij. Loqr ad do
minū meū cū ſiz puluis ⁊ ci
nis. Et ſegtur ⁊ veni in terrā
.i. ad aliā p̄ſaz: ⁊ ibi te cre
ſcere faciā igētē. m. i. ſociabo
te āgelicis choris ⁊ ſcōz cu
neis. Et iō vidēs ip̄a aia ſe a
deo vocari: tā benigne: debz
cum Job. d. Vocabis me ⁊
ego rñdebo tibi. i. ego crea
tura tua rñdebo tibi creatori
vocāti me. Opi manuū tua
rū. p. d. i. niſi me iſto corpo
re ſolueris non potero ad te
ire. Iſta ē moral expō ⁊ my
ſtica verbi p̄libati. Vocabis
me ⁊ c. Morate qd qñ aia a
deo petitur libēter ire debet
ratione multiplici.

¶ Primo pp vocātis dignitatē

¶ Secdo pp vocati p̄ſatōez

¶ Tertio pp vie lōgitudinē

¶ Quarto propter vite bu
mane breuitatem.

¶ Quinto propter loci tar
putudinem.

¶ Dico p̄o q maxia ē digni
tas vocari a rege: a papa: ſz

vulgarizandi

multo magis a deo. quā sit ipse iuxta illud Apoc. 19. rex regū et dñs dñantiū. Et nota qd ad se de? neminē vocat nisi pñs sit iustificat⁹ a pctō et hoc p gratiā suā. q: sñm sctūz Tho. nemo pōr a culpa surgere: nisi p gratiā diuinā: sed pōt cadē. qd gō vocat illos et iustificat: s; dictū apli. Quos vocauit illos et iustificauit: et qd iustificauit: illos et magnificauit. Multa hui⁹ rei in sacra scriptura adduci possent exempla. et pmo de Petro: et Andrea: q vocati fuerūt. Et iō iustificati: et d Paulō apo. Solo. q a dño iesu vocat⁹ fuit iuxta illa vba. Saule: saule et c. des. Mattheo q vbi audiuit: sequere me: confestim relictis oībus secut⁹ est dñm: et iō iustificatus. Un notate qd talis vocatio a deo facta: vocat⁹ vocatio de culpa ad gratiā: q fit p oīs cōfessionē: per cordis p̄tritionē: p opis satisfactionē. Et his trib⁹ modis iustificat⁹ a deo: qñ vocatur. His trib⁹ modis iustificata ē hodie aīa hui⁹ nrī. M. vt dicā postea in vltima parte istius s̄monis. et q: iustificata a pctō: iō dicit ipsa. Vocabis me et c. p grāz. et ego respondebo tibi p pparationē: cupiens venire ad te. q: iustificat⁹ ta. et q: est contenta ire. ideo vos amici eius non est vobis flendū. imo gaudēdū: q: iuit ad locū securū: vbi vos expectat gaudēs.

CSecūdo pp vocati p̄liatiōez Quelibz aīa libēter ire d; qñ a deo vocat⁹: q: dū aīa nō vocat⁹ a deo p mortē corporalē. est in p̄tinuo p̄lio: q: h; pugnare cū triplici hoste v; cū carne cū demonio: cū mūdo et pctō. Primo cū carne militat. q: caro cōcū. aduersus spm et spiritus aduersus carnē. Iō dixit Job. 7. Militia est vita hoīs sup terrā. Ber. Mūdus caro et c. Cū demonio: quia continue nobis insidiatur. Ideo dicit Iacobus primo. fratres sobrii et c. Cum mando quia nō est obtemperandū eius illecebris. imo colluctandū. vt scti. Inimici facti hui⁹ mūdi: facti sūt amici dei cantat ecclesia.

Tertio ppter vie lōgitudinez. Maxia enī distātia et imēsuz chaos est inter nos et celū. Et iō q ad celū ire debēt: opz q faciāt sicut viatores: q comedūt anteq de domo recedāt. vt meli⁹ ad terminū puenire possint: ad quē ire intēdūt. Hoc figurat de

Sermones funebres.

Belia. 3. R. 19. Angelus ad belia. surge comede. gradis eni adhuc tibi restat via &c. Per belia possum? itelligere aia cuiuslibet mortuus: cui dicit. surge. s. a corpore: & anteq̃ surgas comede. i. corpus xpi sume: qd dat viatorib? ut meli? ad terminu sue vie: valeant attingere. Et io ille hoc consideras cu maxia reuerentia & deuotione recipit corp? xpi in hac sua infirmitate. & io qn dicit vocabis me. s. de isto miserabili corpore. 2. s. dicens. Nunc ad te venio dñe: quia cibatus angelor? esca. Io vos parentes ei? no debetis flere mortem istius: quia huius virtute sacramenti: no e mortu? sed viuit cu xpo: iuxta illud Joa. 6. ego su pascis vinet &c. si qs &c. **Q**uarto debem? pensare. Uite humane breuitate: qz valde brevis iuxta illud Job. 7. Memeto mei de? qz ventus &c. & io hac breuitate considerare dz qlibet homo & qualibet hora stare paratus ut si petat: possit respondere: vno: & hoc precipit christ? . Math. xxiii. Estote &c. Et io ille consideras hec oia voluit esse paratus: habendo omnia sacramenta secum: ut dixi &c.

Quinto & ultimo ppter turpitudinem. Locus ille i quo ho habitat malus est: qz plenus laqueis. ideo dixit. s. Antonius. Iste mund? plen? est laqueis. & laquei quibus ligat? anima sunt peccata mortalia q illaqueat aiam. Propter. v. fumb? peccator? suorum constringit. Un ysa. liij. Solue vincula colli tui captiua filia syo. Idiere. 3. Tu fornicata est cu amatoribus multis: & facta es velut adultera & qn anima est separata a corpore: idest ab ista vita ecclesiastica amplius non pot pollui: & p̃cipue quando moritur i fide sicut fecit ille qui post facta oem preparatione dixit. Pacē meā do vobis: sicut dicit Apostol? . iij. Cori. xiiij. Pacē habete & deus pacis & dilectionis erit vobiscu Ego at relinquo mundu & vado in gloria eterna. Ad qua.

Sermon. xliij.

Ado ad euz qui me misit. Joan. xv. Scire debetis: cines &c. q quando aliquis paterfamilias vult recedere a filiis aut cognatis &c. anteq̃ pueniat ad actum sui recessus. pmo p aliquot dies nun

ciar
as d
ipfi fi
triste
ante
deo
fic co
deret
sanon
dis m
admo
amici
anteq̃
mortal
pposita
noua cu
suo rec
tuor ag
Cp
delecta
qui me
Csec
lament
hec loc
tis imp
Cter
mendat
mortal
Cqua
admira
ficabit
Cp
le. Ciro
la poss
re: qua
Respo

vulgarizandi.

ciare anticipat filiis: ac amicus de recessu suo. et rō est ut ipsi filij ac cognati minus cōtristent: q: si eos premonet ante recessum assuescit a deo in tristitia: q: nō postea sic cōdolēt: sic facerēt si recederēt pmo die post factā anisatōnē. Iustū modū et stilū dñs nñ Jesus tenere voluit admonēdo amicos suos. vos amici mei et c. i. discipulos anteq̃ recederet ab hac vita mortali: dicēs ad illos vba pposita. Vado et c. Si bene noui cives et c. Dñs Jesus i suo recessu: vel separatiōe q̃t tior agit principaliter.

Primo pponit accessū delectabilē. ibi vado ad eū qui me misit et c.

Secūdo pponit cōceptū lamentabilem: ibi. sed quia hec locutus suz vobis tristitia imp. cor. vestrum.

Tertio pponit pfectū cōmendabilē. Si autē abiero mittam enim ad vos et c.

Quarto pponit effectum admirabilem. ille me clari ficabit et c.

Primo accessū delectabilē. Circa hāc primā particulā posset q̃s sani ingenij q̃re re: quare fili⁹ vadit ad p̃fēz.

Respondem⁹ q̃ hoc facit q̃

druplici rōne: et p̃ma ē hec. **P**rima ē mor⁹ nāe. Scda est Actus iustitie. Tertia est conuict⁹ amicitie. Quarta ē tractus puenientie. **P**rima rō fuit actus nature: et hoc pōt pbari rōnib⁹ nālibus. Dicit enī p̃b⁹ q̃ oīa redunt ad suū principiu: et rōne nālī. Mō ne vidim⁹ q̃ sol cōtinue mouet de parte orientali adptem occidentales: et itē ad suū reuertitur p̃m̃ et ibi q̃escit: iuxta illd cātici. Abachuc. Sol et lūa steterūt i habitaculo suo. Altera rōne et c. Mō ne videm⁹ q̃ radi⁹ solaris: q̃ a sole p̃cedit ad suū principiu reuertit. s. ad solem. Sili corp⁹ hūanū creatū fuit ex trā: et aliq̃ tpe viuit sup̃ terrā: et i fine reuertit ad suū p̃m̃: ex q̃ fuerat creat⁹. iuxta illd Gen. j. Creauit de⁹ hominē d limo trē. et iō p̃phābiere. xxiij. Appellat corpus nřz trāz. d. Terra trā trā audi vbu dñi: et notate q̃ dicit terra: ter. rōne triplici. **P**rimo q̃ sc̃m de trā. Scdo q̃ viuit i trā trēnis vscēs. Terno q̃ reuertet in terrā: tāq̃ ad suū p̃m̃: et sic hēs vītā tē auctoritatis philosophi: q̃ omnia ad suū principiu reuertitur. Sic pari mō f

Sermones funebres.

lius d3 reuerti ad p̄rem: q3 a
p̄re p̄cessit sic ipe attestat: exi
ni a p̄re ⁊ v̄ei in mūdū iterū
relinq̄ mundū ⁊c. Et norate
q̄ sic fili? h3 recursū ad p̄ez
a q̄ p̄cessit: ita aīa hēt recur/
sū ad suū principiū: in q̄ fuit
creata. ⁊ h° ē celū: ⁊ ad celū
nō pōt p̄uēire nisi morte me
diāte vt cito habebim? i vlti
ma p̄tula. Igr̄ nemo d3 cō
tristari in morte amici: q3 p
eā tū acqrit bonū q̄ nō p̄se/
q̄ret nisi moreret. iuxta illd.
Exodi. xxxij. Non videbit
me hō ⁊ viuet: ⁊ ob h° si iste
cū vniū loq̄ a dō haberēt li/
centiaz icreparet vos accer/
bissime. d. Mollite flere sup
me ⁊c. ego vado ad p̄ez ⁊c.
¶ Scdō fili? vadit ad p̄ez:
pp̄ actū iusticie. Habemus
enī in d̄cretalib? extra d̄ re/
galis iuris q̄ eo iure qd̄ in al
ter q̄s statuit. v. i ⁊ ipe d3 s3
redēpro: n̄r hāc delectabilez
legē sine decretalē statuit: vt
q̄ se hūiliaret deberet exalta
ri. Jō sup̄ cēs obsuauit. Q3
nemo vnq̄ tā p̄fundā habu
it hūilitatē: q̄s Christ?. De q̄
humilitate loquit̄ apostolus
Phil. ij. Hūiliauit semetip̄z
fact? obediēs vsq̄ ad mortē
mortē at̄ crucis: ⁊ q3 se sic hūi
liauit: ideo meret̄ exaltari a

p̄re suo in celo. Volēdo ergo
mercedē a p̄re recipe sue hūi
litas dixit v̄bū propositūz.
Vado ad eum qui ⁊c.

¶ Tertio fili? vadit ad p̄ez
pp̄ p̄uictū amicitie. Scire d̄
betis q̄ valde desiderabile ē
filio dī cū p̄re p̄uincere: q3 lex
vere amicitie est: vt amici sūt
p̄uincāt. Que amicitia maxi
ma est int̄ p̄ez ⁊ filiū qd̄ p̄z.
Mā omnia bōa amicoz sunt
cōmunia. Et int̄ v̄os amici col
d3 eē eq̄litas. Hec oīa sūt in
ter p̄rem ⁊ filiū: q3 oīa dedit
p̄r filio Joā. io. Enā ē eq̄litas
inter eos. Māz p̄r ⁊ fili? hūt
vnā eēntiā: idē velle: idē pos
se. Jō ipe dic̄. Joā. io. Ego ⁊
p̄r vnū sum? ⁊ Joā. p̄mo. in
p̄ncipio ⁊c. Sūt et̄ eq̄les quā
tū ad nāz: ⁊ q̄tū ad p̄sonā ⁊
q̄tum ad sapiāz ⁊ volūtātē:
iux̄ illd. In t̄no symbolo S3
patris ⁊ filij ⁊c. ⁊ ideo dixit
Philippo ioā. p̄io. Philip
pe q̄uidet me ⁊c. quia ego in
p̄re: ⁊ p̄r in me est. Et eq̄li/
tas est int̄ eos. Jō eoz amici
tia est opt̄ia et maxima. S3
de iure vere amicitie ē sūt vi
uere. Igr̄ fili? voluit ire ad
p̄ez. vt i p̄petuū cū p̄re viue
ret. Jō n̄ ē mirādū si fili? ⁊c.
¶ Quarto fili? vadit ad p̄ez
p̄pter tractū p̄ueniētie. Māz

oīa aīa
ter p̄re
Et hoc
Philip
olēde
xij. S
Nemo
me me:
vt ad p̄r
suo ap̄
fecit p̄
sp̄s. sūt
q̄ nūq̄
entes d̄
fecerat
Si autē
sp̄m v̄o
⁊ ille mō
nendi a
p̄re. Ad
ret ire cū
p̄r oīa aīa
p̄uincere
enī aīe ē
celo. Et q̄
triplica rō
Rōne gr̄
adoptōe
rōne sp̄a
aut nos
dinē sūt
riorib? ⁊
p̄ccj. ap̄
creavit
nōis. ē
net. nos

vulgarizandi.

ois aia ronalis dñiderat nali
 ter puenire ad pñez celestes.
 Et hoc dñideriū exprimebat.
 Philipp⁹: qñ dicebat. Dñe
 ostēde nobis pñem ꝛc. Joā.
 xiiij. Sed q: dicit ioan. xiiij.
 Memo venit ad pñem nisi p
 me me: ideo cōueniens erat
 vt ad pñem iret: ꝛ postmodū
 suos aplōs secū duceret. Qd
 ꝛ fecit p⁹ missionē ꝛc. q: ip̄e
 spūs. s. ita eoz corda accēdit:
 q nūq; peccauerūt. Et mori
 entes oēs ibāt ad pñez q: fili⁹
 fecerat eis viā. Et iō dicebat
 Si autē abiero mittā ad vos
 spūm vitatis q a pñe pcedit:
 ꝛ ille mōstrabit vobis viā ve
 niendi ad pñem. q nūc sūt cū
 pñe. Ad quē qlibet aia debe
 ret ire cupere. q: vt sup̄a di
 xi: ois aia ronalib⁹ desiderat
 puenire ad patrē suū. Idē
 enī aīe ē de⁹. q eā creauit in
 celo. Et qd deus sit pñ aīe pꝛ
 triplici rōne. Rōne creatiōis
 Rōne gubernatiōis. ꝛ rōne
 adoptiōis. Dicit aut pñ nñ
 rōne spālis creatiōis. q: cre
 auit nos ad imaginē ꝛ similitu
 dinē suā q̄ alijs creaturis ife
 riorib⁹ nō ipressit. Deutero.
 xxxij. ipse est pñ tu⁹ q fecit ꝛ
 creauit te. itē rōne guberna
 tionis. Quāq; enī oia guber
 net. nos tam gubnat vt dños
 cetera vt seruos. sapiē. xiiij.
 tua pater prudētia cuncta gu
 bernas. Et sapien. xiiij. Quā
 magna reuerentia disponis
 nos. Itē rōne adoptiōis. q:
 alijs creaturis dedit qñ inu
 nuscula. nobis aut heredita
 tē. ꝛ hoc q: filij. s. si filij ꝛ her
 redes. Apo. Ro. viij. Non
 accepistis spūm seruitutis i
 timore. sed spūm adoptiōis
 filioꝝ in quo clamam⁹ abba
 pñ. Unde in scriptura sacra.
 Oium vestrū vnus est pñ ve
 ster in celo. Et oium vestrū
 vna est mñ in terra. Un quū
 volum⁹ orare. clamam⁹ in
 celū dñō. Idē nñ ꝛc. Mat.
 vj. Desiderat igit ad iustū
 aia puenire. sed istud deside
 riū nō valem⁹ adimplere. nisi
 veniāt ipse aīe nñe p viā xpi
 .i. p mortē. s. q corporalē mor
 riamur. Idē istam viā iuit
 fili⁹ dñi ad patrē suū iuxta illd
 qd scribit Luce pmo. Opor
 tuit xpm pati ꝛ ita ꝛc. Ergo
 oꝝ ꝛ nos mori: q: pfectio cu
 iuslibet regionis consistit in
 imitatione sui ducis quē hꝛ:
 sed nos habem⁹ ducē nñm.
 Iesū xpm qui mortuus est p
 nobis. Ergo opꝛ ꝛ nos pro
 ei⁹ amore mori: q: mors cor
 poris ē vita aīe: eo q p mor
 tē corporalē hō deuēit ad vi

Sermones funebres.

ta eterna. Et hoc est qd dicebat Apo. Solo. iij. Mortui enim estis: et vita vestra abscondita est cum xpo in vita eterna. Quia ergo p morte devenimus ad vitam eternam sequitur consequenter: qd melior est mors qm vita. vij. Ecclesiastici. Et iterum. Laudamus magis mortuos qm viventes: precipue illos q bene occubunt. illi. n. bñ moriuntur: quorum mores prohibent testimonium fidei: vntibz charitati: elemosyne. Et talium mors dicitur preciosa. ps. cxxvj. Preciosa est in. co. d. m. sancta. Et dñs preciosa pp tria que ipsa mors confert anime.

TPrimo confert pfectionem.

TSecundo confert quietationem.

TTertio confert delectationem.

Circa primum scire debemus qd de ratione perfectionis est ut vnumquodqz attingat ad suum principium. sed ad suum principium anima denota beata et sancta non potest pervenire et attingere nisi p mortem: q est separatio anime a corpore. Ergo mors iustorum dici potest preciosa.

TSecundo dicitur respectu quietationis. Vñ notandum q nulla res querari potest. nisi p stabile et immobile. Sed quicqd est

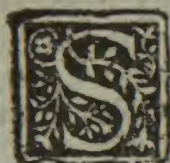
extra deum est mobile et instabile. iuxta illud Boetij. O qui perpetua mundum ratione gubernas. Terrarum celique sator: quatenus ab euo ire incipes: stabilisque manens das cuncta morienti. Li. iij. de. co. Ergo quatenus omnes res querari desideret: oportet qd veniat p manum mortis ad suum desiderium. Ergo mors illius q ad suum desiderium conducit illum: est preciosa. ps. cxxvj. beatus vir qui implevit desiderium suum ex ipsis non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta.

Ttertio confert delectationem. Vera enim delectatio est absque amaritudine. sz nulla delectatio temporalis potest acquiri nisi cum amaritudine. iuxta illud Boetij de con. li. ij. ps. iij. O quatenus multis amaritudinibus humane felicitatis dulcedo respersa est: preter delectationem: quam anime iustorum et beatorum a deo consequuntur q est vita beata: omni plena iocunditate et delectatione. iuxta illud. ps. xv. Delectationes in dextera tua usque in finem. istas autem delectationem non potest habere anima nisi p mortem. ideo mors iustorum dicitur preciosa. De quorum numero fuit. N. Et ideo mortem alacriter accepit dicens

vulgarizandi.

vado ad enim &c.

Serino. xlv.

Ancta & salu-
bus est cogita-
tio p̄ defunctis
exorare vt a pec-
catis soluantur.

ij. Macha. ij. fm̄ Augusti.
Oēs q̄ ab hac vita recedunt
aut sunt valde boni aut val-
de mali: aut mediocri boni
Considerata auctoritate. Au-
gusti. oib⁹ nō prodest oratio
quum dicat verbū p̄positū
sancta &c. Solū aut̄ oīo. cete-
raq̄ suffragia: q̄ p̄ defunctis
fiunt p̄sunt illis qui ab hac
vita decedunt mediocri bo-
nis idest in purgatorio existe-
tibus. Unde nostri doctores
talem mouent questionem.
Utrum dei suffragia prosint
omnibus defunctis. Et respō-
dent dicens q̄ non sed solū
in purgatorio existentibus.
Et p̄mo non valere dicūt
pro valde bonis. Ratio q̄
bonorum nostrorū non egēt
ad facietatem totius appeti-
tus: que est vita eterna: quia
anima totaliter facietur in il-
la vita beata. iuxta illud. ps.
xvj. Satiabor quum appa-
&c. Et alibi. Replebimur i
bonis dom⁹ tue. Et quia ap-
petitus beatorū facietur in

ista vita beata ideo non indi-
gēt suffragiis nostris nec an-
xiliis nostris. Unde de cele-
bratione missarum cap. cū
marthe. dicit sic. Qui rogat
pro martyre iniuriam facit
martyri: & sequitur sed si ali-
quibus nostris suffragia fuisse
qui nobis nescientibus sint
in eterna requie non sunt
ista suffragia: sed gratiarum
actiones.

Secundo non valent eti-
am valde malis. Unde Au-
gusti. si scirem patrem me-
um in inferno esse: antequā
pro eo orarez potius mēme
occiderem. Et ratio quia si
rogaret: contra diuinam iu-
sticiam faceret: per quā pec-
cator iam damnatus est eter-
naliter in inferno. iuxta illud.
Euangelij. Discedite a me
maledicti in ignem eternū
&c. Math. xxv. Alia est ra-
tio: quare pro mortuis non ē
orandum: eo q̄ ab hac vi-
ta decesserunt desperati: et
in inferno sunt absq̄ vlla spe
venie. Job. iij. Peccantez
q̄tidie. &c. Quia in inferno
nulla ē redemptio &c.

Tertio. Prosunt medio-
crer bonis vt sunt illi qui
sūt in purgatorio: bis suffra-
gia prosunt. Vñ Aug. 13. q̄. i.

Sermones funebres

Eis hec profunt q̄ quum vi-
nerent hec sibi: vt postea p-
desse possent inuenerūt. Un̄
Greg. xiiij. q. ij. Aīe defūcto
rū q̄tuor modis adiuvant. i.
a pena purgatorij absolunt
Oblationib⁹ sacerdotū. p̄re
cib⁹ sanctoz. Elemosynis ca
rorū. Ieiunijs cognatorum.
Quos mōs distinguit. Ray.
sic suffragia qdē p̄sūt defūctis
ad absolutionē pene: a q̄ p̄nt
absolui: q̄tuor modis. Uno
mō p̄ intercessionē. q. p̄uataz
membroz. i. p̄ orationē sc̄o-
rū. Sc̄do mō p̄ intercessionē
capitis ecclesie. s. xp̄i: et sic ad
iuvant p̄ oblationē altaris.
Tertio mō p̄ modū pene. i.
elemosynarum largitionem
Quarto p̄ modū absolutionis
pene. i. p̄ ieiunioz afflictionē
Et ad predictos modos oēs
alij reducunt. Sed magister
doctoz. sc̄tus Tho. i. iij. sn̄ia
rū dicit distinguēdo istos mo-
dos q̄ duplex est ecclesia. s.
militās et triūphās. Prima
nō h̄z locū in purgatorio per
modum auctoritatis. Un̄ sci-
endū est q̄ aīa q̄ est in pur-
gatorio a pena dupliciter ab-
soluit. Uno. mō qdē p̄ viam
gratie. Alio mō per viā iusti-
tie. p̄ viā gratie dupliciter
s. p̄ intercessionē publicā ca-
pitis: q̄ fit in oblationē sacra-
menti altaris. ij. p̄der inter-
cessionē. q. p̄uataz membro-
rū ecclesie. s. p̄ orationes sc̄o-
rū. Alio mō absoluit a pena
per viā iusticie. Et hoc ēt du-
pliciter. Uno mō per viā re-
demptionis. Alio modo per
viam pene. s. per elemosyna-
rū largitionē. Alio modo per
ieiunioz afflictiones. Ideo
hec oīa cōsiderantes paren-
tes nō debetis flere. sed utris
modis ei subuenire: vt a pec-
catis soluant. Ad sc̄dam q̄-
stionē. Ray. Me-
lius ē op⁹ charitatis qd̄ diri-
git in deū: q̄s qd̄ dirigit in
hoīes. Ideo p̄mi duo mōi. s.
oblato altaris et oratio san-
ctorum sunt meliores et per-
fectiores q̄s duo vltimi. quia
principaliter dirigunt in de-
um. Alij vero duo in hoīes. s.
elemosyna et ieiuniū. Mora-
te de primo suffragio. sanct⁹
Tho. in. iij. sententiarum: et
ē sc̄d⁹ Ray. in sua sūma dic̄
q̄ p̄ncipali⁹ suffragiū ē sac̄z
altaris. et rō ē: q̄ i ip̄o p̄tinet
xp̄s q̄ ē fons charitatis: cui⁹
intercessio excellit oēs. Ideo
et. Ideo vos considerantes
ista omnia: nolite flere: s̄ eis
succurrite per dicta suffra-
gia vt si quo tenetur vinculo:

posse
salubri
no
dei q̄

me nā
or: et nō
magis
studia
et rō nā
tis nos
diēda oī
Rō q̄: n
mūdi al
pōt p̄ba
p̄roba
liorē oī
dicit effe
creatura
afflatur:
filatur: q̄
Ergo aīa
ctior oī
ptum de
et mani
imo ip̄e
nē. Art
ope. Et
ty. Dix
Ad aīo
Señ. p̄

vulgarizandi.

possit absolui. Et sic sacra et salubris erit cogitatio pro defuncto orare: ut. a. p. s. pro gratias dei: que nos et c.

Sermo. xlvj.

Anima plus est quam esca et corpus. **Mathe. 6.** Secundu[m] cursu[m] prouidentie et cognitio[n]is n[ost]re quāto res est melior: et nobilior: p[re]ciosiorque: tāto magis ac maiori studio est custodienda. Sed quoniam hoc ita sit et ratio n[ost]ra h[ab]eat locu[m] veritatis ne et dicemus animas esse custodienda[m] o[mn]i cura. potius quam corpus? **R[es]p[on]do** quod nobilior o[mn]i creatura mundi. Que quidem nobilitas potest p[ro]bari aliquo argum[en]tis. **1.** Probatur igitur animas esse nobiliores o[mn]i creatura mundi. Illa dicitur esse nobilior et perfectior creatura mundi quam deo magis assimilatur: sed anima magis deo assimilatur: quam o[mn]is alia creatura. Ergo anima est nobilior et perfectior o[mn]i creatura mundi. **Assumptum** de deo notu[m] est: et ligatu[m] et manifestu[m]: quod est perfectissimu[m] imo ipse dat ceteris perfectio[n]e[m]. Artifex semper est perfectior ope. Et illi nihil deest. **ps. xv.** Dixi d[omi]no deus me[us] et c. **Ad alioz pz.** **Ad ino[rum] p[ro]batur.** **Gen. p[ri]mo.** Creauit deus

animas ad imaginem et similitudine[m] sua[m] et c. ite[m] illa creatura dicitur esse nobilior inter ceteras creaturas que continent in se o[mn]es perfectio[n]es aliaru[m] creaturar[um]. Sed anima continet in se o[mn]es perfectio[n]es aliaru[m] creaturar[um]. Ergo anima est nobilior inter ceteras creaturas. **Ad alioz ligda. m[en]tior p[ro]batur.** **S[ec]undo. i. q[ua]dam Omelia sup[er] illud v[er]bu[m].** ite[m et p[re]dicare eu[an]gelium o[mn]i creature dicēs. Anima h[ab]et quod co[m]mune cu[m] o[mn]ib[us] creaturis. **1.** Sed et cu[m] lapidibus vine cu[m] p[er]actis s[er]uire: cu[m] animalib[us] itelligere cu[m] angelis. **Ergo et c. ps. vij.** **Ad inuisti eni[m] paulomin[us] et c.** **U[bi]q[ue] q[uod] p[er]ambulatur et c.** **Aug. sup[er] Gen. ad l[ite]ras.** Sicut de[us] est super o[mn]em creaturam: ita anima o[mn]em creaturam n[on] et dignitate p[re]cellit. Sed theologi doctores sacri dicunt quod angelus n[on] est nobilior anima natara sed dignior statu et officio: quod ipse co[m]templatur deum modo absq[ue] medio. sed quedam auctoritas dicit. **Ad ensura ho[m]i[n]is que est et angeli videtur p[ro]radicare.** **Re spondet. d.** quod illa auctoritas intelligitur de futuro. Non autem de presenti. Unde v[er]um est quod quedam anime habebunt tam gloriam quantu[m] angeli et plus. Quum ergo ciues p[re]

Sermones funebres.

stātissimi aīa sit tāte dignita/
tis: dē bene custodiri ⁊ ma/
xime a peccatis: p q̄ deum
amittit: ⁊ suā nobilitatē mi/
nuit: ⁊ imaginē dei p̄dit. vñ
B. irat⁹ p̄cōres clamat al
ta voce. d. O aīa ad umagi/
nem dei creata: dei similitudis
decorata cōcūis sanctoꝝ: ⁊
coheres angeloz: erubescere
pōt: cūā contraxissē similitudi/
nē. Ut igitur aīa nō amittat
suā nobilitatē debz a pecca/
to cauere. Et maiorē curam
debz hō habere de aīa q̄ de
corpe. Unde nota qd̄ debe/
at facere q̄libet aīa dū est in
corpe: ne in eternū in īferno
dānet. figuratiue oñditur.
Gen. xix. vbi dī p̄ duo an/
geli venerūt Sodomam: vt
euerterēt eā: ⁊ inuenit Loth
sedētē in forib⁹ ciuitatis ⁊c.
Et cogeāt eū dicētes. Sur/
ge ⁊ tolle vxorē tuā ⁊ duas
filias quas habes ⁊ ascende
in mōtē: ⁊ salua aīam tuā in
mōte. Et eduxerūt enī extra
ciuitatē ⁊c. ¶ Per Loth ītelli/
gitur q̄libet aīa xp̄iana. in q̄
est peccatus. Loth īterp̄eta/
tur vinct⁹ siue ligat⁹ cathenis
peccatoꝝ: ⁊ sedet in foribus
ciuitatis .i. in extremo vite
sue qz in oī puncto ad mortē
currit: iuxta illud. ij. Cor. xj

¶ Periculū in mari ⁊c. Et se/
gitur eo sedente venerūt duo
angeli p̄ quos ītelligēde sūt
due inspiratiōes. altera q̄ di/
cit. Recede a malo. Altera
fac bonuz. ps. 33. Recede a
malo ⁊. f. bo. Et cogeāt eū
angeli. d. Surge vsqz extra
ciuitatē. Iste due inspiratio/
nes peccatōrē excitāt a pec/
cato: iuxta illud Aposto. li.
Surge qui do: nus ⁊ exsur/
ge a mortuis ⁊c. sed si mori/
ens vult surgere necesse ē ei:
q̄ secū ducat vxorē suam ⁊
duas filias. ¶ Per vxorem in/
telligas penitentiā. ¶ Per pri/
mam filiā cōfessionē. ¶ Per
secundā satisfactionē. Et cū
his filiabus debet exire ī ma/
ri ⁊ salua aīam suā in mē/
te: ⁊ nō respicere retro: idēst
ad tp̄alia que relinquat post
mortē. Et sic ī hō mūdo gr̄az
⁊ in futuro gl̄iam. Amen.

¶ Sermo. 47.
¶ Audiui voces de
celo ⁊c. Apo. ij.
¶ Secundum di/
uinam scripturā
reperimus quadruplicē vo/
cem clamantim.
¶ Prima est peccatoꝝ.
¶ Secunda est damnatoꝝ.
¶ Tertia est purgandoꝝ.
¶ Quarta est iustoꝝ.

¶ C
cator
no: un
prati
dicē
mor:
in hac
tura de
nentiā
loīplea
reat flo
renem
nitatib
bis ene
fiat sola
¶ Sec
quam d
munt p
quas pa
peccata
hic vne
tentiam
voce du
quasi ma
confusa
generatu
ctum: si
terribile
sa: propo
nem. ⁊ p
que eis
ram pe
isti dān
ribiles:
ontara:
trinionē

vulgarizandi.

Prima dicitur vox peccatorum. s. hominū munda-
norum qui sunt dediti volu-
ptatibus & delicijs. De qb²
dicit sapiē. ij. Venite pfrua-
mur: que bona sūt in terra. i.
in hac vita: & vtamur crea-
tura ad libidinē celeriter i in-
uentute nostra: & vino p̄cio-
so impleamus nos: & nō inte-
reat flos nostri tēporis. Co-
ronemus nos rosis: idest va-
nitatibus: anteq̄ mors no-
bis eueniat: & a nobis nullū
fiat solacium absq; luxuria.
Secūda vox est dānatorū
quam dānati in īferno emit-
tunt ppter seuisimas penas
quas patiunt & portāt ppter
peccata que cōmiserūt: dñz
hic viuerēt: p quibus peni-
tentiam nō egerunt. De hac
voce dicit̄ Isa. v. Vox eorū
quasi maris sonabit: q̄ vox ē
confusa & q̄rulosa: & ista vox
generatur ex agitatione flu-
ctuum: sic vox dānatorū est
terribilis cōfusa & querulo-
sa: ppter fluctuū agitatio-
nem. i. ppter penā magnā
que eis est ipartita ppter eo-
rum peccata que cōmiserūt
isti dānati emittūt voces hor-
ribiles: & tamen nō exaudi-
untur: q̄ nō clamāt per cō-
tritiōnē suorū peccatorū: nec

propter misericordiā conse-
quendā: sed solū ppter mul-
tiplices tormētōrū penā: sicut
clamabat diues in īferno se-
pultus. **T**ertia vox ē pur-
gandorū q̄ in purgatorio pur-
gantur: & isti emittūt voces
ad nos viuentē petētes a no-
bis adiunari suffragijs. Un-
de Job. 19. Loco istorū dicit
Misereamini mei &c. **P**ro-
pter q̄ viuentē debēt audire
vocē istorū & desideriū eorū
opere adimplere. ps. cxxvj.
Beat⁹ vir q̄ impleuit desiderij
suum: ex ipsis puer. xxi.
Qui obturat aures suas ad
clamorē pauperis: & ip̄e cla-
mabit & non exaudietur.
Quarto vox est iustorū q̄
emittūt ad deū orādo p se: &
p peccatorib⁹ mūdi. ps. cxlj.
Vocē mea ad dñz claimant
&c. Usq; i deficiēdo. ista vox
audiet̄ adeo. ps. 90. clamabit
ad me & ego exaudia eū &c.
istā vocē emittūt ad deū vi-
penitētes qñ q̄rūt saluari: &
iustificari: iux̄ illd. ps. i18. cla-
maui i toto corde exaudi &c.
vsq; pueniunt. figura de
Ezechia rege cui⁹ vocē lacri-
mabile exaudivit de⁹. iō dix̄
audim vocē tuā: & vidi lacri-
mas tuas: & descendi libera-
re te. 4. Regum. xx. Hanc

Sermones funebres

vocem lachrimabilez debz
emittere quilibet moriens fle
do pctā sua istar. Ezechies &
domin⁹ exaudiet vocē ei⁹ vt
et audinit vocez zacharie &
Helisabet: cui angelus dixit
Exaudita ē oratio tua & He
lisabet vxor tua pariet tibi. s.
in senectate sua &c. Hac vo
ce lachrimabili clamant il
le defūctus. M. dūz vineret
cui dictūz est: exaudita ē ora
tio tua: & Helisabet. i. vxor
eī a lachrymosa pariet tibi fi
lium. i. grāz p quā finita pe
na q̄ tibi p peccatis tuis da
bitur in purgatorio: pueniēs
ad gloriā. Ad quā nos ipsi p
ducere dignetur. Amen.

Reddate que sūt
Cesaris Cesari.
& q̄ sūt dei deo.
Mat. xxij. Se
cundū Macrobinūz Tulliū
Senecā cūqz doctores tam
gētiles qz grecos: tā moder
nos qz antiquos: iustitia est
reddere vnicuiqz qd suūz ē.
Est itaqz corp⁹ ex terra: ideo
terre tradēdūz ē: sicut suo cre
ditor: & sue creditrici: iuxta
illud Gen. iij. Ad emēto qz
pulvis es & in pulverē reuer
teris: q̄ia vō est spiritus & iō
spiritui debz reddi qui ē de

us: qz suūm eē ex deo habet
igitur tanqz creatori suo red
denda est: s; nōra q̄ de⁹ hui
quā opatur iusticiā sine mise
ricordia: nec misericordiā si
ne iusticia. ¶ 2do virūqz
opatur manifeste & apte: vt
in saluatiōe bonoz: qz iuxta
iusticiā dat bonis bōa. Opa
tur et misericordiā manife
ste: qz remittit vltra meri
tum & condignum. Teste
Paulo. Ro. viij. Non sunt
cōdigne passiōes hui⁹ t̄pis
ad futurā gloriā q̄ reuelabit
&c. Uñ Bernardus: fateor
nō sū dign⁹ meis pprijs me
ritis regnū obtinere celoz
s; duplici rōne obtinēs illud
domin⁹ me⁹. Iesus xps & he
reditate p̄ris & merito pas
siois altero ipse cōtēt⁹: alter
mibi donauit: cui⁹ dono illd
mibi vēdicare nō erubesco.
¶ 3do aliquādo opat in
iusticiā apte & misericordiā oc
cultā vt in peccatorib⁹ p tri
bulatiōes: sicut i san. Anto
nio: q a demonib⁹ ē vehemē
ter cesus. nē in scā Kateri
na de senis: q̄ similr cesa est.
¶ Tertio aliquādo opatur
misericordiā apte & iusticiā
occulte: vt in expectatiōe pec
catoris: qz pius & misericors
expectat vt peccator: reuersta

car: le
arcu
mar:
ne. L
cam
ardit
te cōp
vūqz
& puer
in ifern
q̄ vide
sed b po
go de⁹
us & mi
gnū vel
peccat: p
us illū p
go nō ē u
dicēdū e
sit p̄ale
eternale
nallū ma
catū tam
rūo crem
luer. itez
tam offer
ritus. iō i
qz bō nō
tam penā
portet ex
nituz. nē
volūtas
ideo & p
Cp: dū
phis. p
cūqz rei

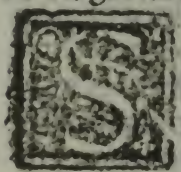
vulgarizandi.

tur: sed q̄ magis expectat eo
arctius puniet. Un̄ Valerius
in mari. i. pmo libro de religio
ne. Lēto enī gradu ad vindi
ctam sui diuina pcedit iras:
tarditatēq; supplicij granita
te cōpēsat. ¶ Quarto aliqui
vtrūq; occulte: in inocētib;
et pueris in limbo abditis et
in inferno obtruncis diuitib;
q̄b; videbātur boni et iusti:
sed h; posset queri. Quare er
go de? punit h; ē vt dixisti pi
us et misericors vltra cōdi
gnū vel demeritū: nā ille q̄
peccat: peccat tpaliter: et de
us illū punit eternaliter: er
go nō ē ita pius et c. Rūdeo
dicēdū esse q̄ q̄uis peccatū
sit tpale: tñ iūcit et deturpat
eternale. s. aīam in qua eter
nalit̄ manebit culpa: et pec
catū tanq̄ mā ignis. iō me
rito cremat et punit eterna
liter. itez alia rō: q̄ p pecca
tum offenditur de?. q̄ est infi
nitus. iō infinite d; pūiri: s;
q̄: hō nō potest portare infi
tam penā itēfue: de? vult q̄
portet extēfue. s. p tēpus infi
nitū. itē alia ratio. q̄ mala
volūtas reproboꝝ est eterna
ideo et pena d; ēē eterna.
¶ Primo declarat h; ēē exē
plis. ¶ Primo venditio cuius
cūq; rei ē momentanea: et tñ

possessio ē ppetua et eterna.
¶ Secūdo. itez vulneratio
est momentanea: et tamē ce
citas est perpetua.
¶ Tertio. item casus in fo
neam est tēporalis: et tamen
detentio est perpetua.
¶ Quarto. itē effusio oculo
rum est momentanea: et ta
men cecitas est eterna.
¶ Quinto. itē portio venens
est temporalis: et tamē mor
tem operatur perpetuam.
¶ Sexto. itē act? cuiuslibet
sacramēti ē momētane?: tñ ē
ppetu? character: sic i pposito
¶ Misericordia et iusticia
dei manifeste oīdit opata a
deo i amico nro. ¶ Prō mise
ricordia: q̄ vocauit eū a la
bore ad regē dicens. Venite
oēs qui laboratis et c. Et ego
et c. Scdo q̄ vult eū corona
re corona īmortalitatis. ps.
8. Gloria et honore corona
sti eū: et cōstituiisti eū et c. Et
Osee. 14. germinabit sicut li
liū et florebit i eternū aī et c.
Mō ppter ei? merita: sed pp
suā piissimā misericordiaz.
¶ Scdo iusticiā q̄ reddet il
li iuxta opa sua. Jo. Teste i
apo. 14. Opa. n. illoꝝ sequū
tur illos et c. iste igit vt i ple
re dictū dominicū. ¶ Reddi
te que sūt et c. se disposuit i vi

Sermones funebres.

ta ad gratiam hic per prius ie
iunū: oratōes: elemosinas
ecclesiarū visitatiōes reddēs
vnicuique qd sibi est: et i futu
ro ad gloriam per eū et c.

Sermo. 49.
Olim mihi su
per sepulchrū.
Job. 27. Ego
cōsiderāui dicit
patiētissimū. Job qd est vna
extrema demētia vna stulti
cia: qd psona fatiget ad acq
rēndū res mundanas: res tē
porales res corpales qm qm
bene stētāui et mihi crepuit
cor: ad acūmūdū veniēdo
ad oībus mortē: de reb⁹ non
remanet mihi nisi vna pua
fossā: vnū obscurū et strictū
sepulchrū solū mihi super se
pulchrū si nos inuestigem⁹ et
queram⁹ bñ prudētes cūes
mei nos repim⁹ qd qm hō est
vīuus hz magnā amplitudi
nem magnā latitudinē que
lōgītudo tota restringit quā
do ipse hō venit ad mortē:
vñ ego repio qd hō vīu⁹ hz
duplicem latitudinē.

Primo habet latitudinē
nature et anime.

Secundo habet latitudi
nem fortune.

Magnā ergo latitudinē
habet aīa in vno corpe vno

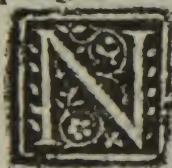
qstū ad essentiā: et qstū ad su
as vtutes: qstū ad suā essen
tiam aīa est in toto corpore:
et tota i qlibet pre corpis: vñ
non est abū ps sic pua sic vi
lis in corpe hūano: qm vīuit
in qna nō sit tota aīa essentia
liter et fm suā nām: et nō est
solū in cerebro vel capite vt
dixerūt qdā reprobatī a pho
in libro pmo de aīa: sed tota
in digito pedis et man⁹. Et
breuiter vbiq; ē tota eēntiali
ter. Et h⁹ tu habes clare ab
auctoritate Augustini i. 6. li
bro de trini. cap. 9. Ubi ait.
Creatura quoq; spūalis sicut
est aīa: est qdez in corpis cō
paratione simplicior: sine cō
paratiōe at corpis multiplex
est: et ipa nō est simplex: naz
iō simplicior ē corpe: qm nō
mole diffūdit p spatiū loci:
sed in vnoquoq; corpe et in
toto est et i qualibet ei⁹ pte to
ta ē nō solū aīa hz latitudinē
in corpe vno: qstū ad eēnti
am: s; et qstū ad suas vtutes
debetis notare qd ipa aīa s; su
as vtutes: qm vt⁹ vīsiua ē i
oculo: vt⁹ auditīua ē i anre et
sic de alijs virtutib⁹ s; suas
virtutes nō est tota in qlibet
parte corporis q: virtus vi
siua nō est in anre: virtus au
ditīua non est in lingua et c.

Lōc
co q
mudi
re car
ta mo
nē ref
nō est
ter nec
corpe:
ns corp
pest sep
dico qd
tudine
se qstū
rennū
ralia v
nys et
cys i ac
sic aplū
morū
vno p
hoc ecc
ca. dicē
mea vī
sub sole
sepulchr
runt cor
Noster
ita p
sepenū
locutio
apertū
bas mē
nisi van
spirens
q in m

vulgarizandi.

Cōcludo ergo breuiter ⁊ dico qd hō vinēs hz magnā latitudinē qstū ad nām. **O** vte cartā el se ne vene la spira ta morte ⁊ totā hāc latitudinē restringit itātū qd ipa aīa nō est in corpe nec essentialiter nec virtualiter: nec ī toto corpe: nec in aliq parte ipsi us corpis: solū ergo mihi su pest sepulchrū. **S**ecundo dico qd homo vinēs hz latitudinē fortune. **N**ō dilatat se qstū ad carnē in filiab⁹ parentibus. **N**ō qstū ad tēporalia v3 in thesauris ⁊ pecunijs ⁊ mercedonijs in edifi cijs ī agris ī vineis. **E**ssendo sic āpliat⁹ ⁊ dilatatus venit mors ⁊ telo suo rstringit eū ī vno pno loco. **U**n cōsiderās hoc eccle. loqtur de seipso. 2. ca. dicēs. **N**ō agnificani opa mea vsq ⁊ nihil permanēs sub sole: soln3 mihi superest sepulchrū: ⁊ hec verba fuerunt coram vobis sumpta. **M**oster enī. **M**e passato ab ista presenti vita ruminādo se penumero ex mente istaz locutionem Job. ⁊ vidēdo apertissime in oībus his rebus mūdānis nō esse aliud: nisi vanitatem afflictionem spiritus ⁊ corruptionem: ⁊ q in morte nō acgrit aliud:

nisi vnā parnā fossaz: quādo fuit in isto mūdo vīsus accu malare res in qb⁹ nō est va nitas: sed virt⁹ nō afflictī spi ritus: s3 gaudiū mentis non corruptio: sed ppetuitas ⁊ v tutes ⁊ bonas opatōes. **H**ic narra vitā suā ⁊ vtutes suas ⁊ finē suū. **N**ossumus ergo cōcludē ⁊ dicē sibi audacter illud qd dicit psalmista ī. ps. 83. **I**bunt de vīte in vtutē. vid. deus deoz ī syon. **Tu M.** qui ambulasti p viā hu ius mūdi de vtute ī vtutem gande iubila ⁊ fac festū qm contemplaberis deū deoz facie ad faciē ī syon. i. ī vī tam eternā. **V**elimus ⁊ nos dilectissimi viuere vtiose ī hoc mūdo vt mereamur vi dere ipsū summū bonū fa cie ad faciem ī isto mundo per gratiam ⁊c. Amen.

Sermo. 50. **N**on est mortua puella: sed dor mit **M**athe. 9. **V**olens sōs pie tatis. **I**esus christus paren tes amicos ⁊ vicinos archi sinagogi qui plorabant ama re mortem filie sue vnice: di cit sacer enangelista **M**ath. qd vertit se ad multitudinez ⁊ dixit. **O** brigata non plo

Sermones funebres.

retis nō est motua &c. Quā-
uis nālib⁹ p⁹his ista locutio
appeat falsa & impossibil⁹ egre-
gij cines mei q⁹ vna puella
mortua sit vitia & dormiat:
quū dicat p⁹ncipes p⁹horum
ari. i. lib. d. sō. & vigilia: istas
duas passioēs. s. dormire &
vigilare eē passioēs aīal⁹ vi-
ui: tamē apud īperatorē na-
ture. i. oīpotētē deū ē possibi-
lis & verissima: nec est mirā-
dū. Videm⁹ enī p⁹ exp⁹riam
aliquas res videri falsas ho-
mībus simplicib⁹ idiotis &
grossis: & tū esse verissimas
hoīb⁹ doctis & in scia educa-
tis: or dicatis mihi. Quis hō
spoliat⁹ p⁹bia posset imagina-
ri totā terrā eē minores vna
stella celi. Certe nullus: & tū
apud p⁹hos istud ē verissimū
ut q⁹ vnq⁹ posset credere id
q⁹ credūt. s. q⁹ tres spūales
res in corp⁹ res imāles res
que p⁹ma facie vident⁹ false:
& impossibiles: & tū sūt polēs
& vere: sūt reuertendo ad p⁹-
positū. Istec locutio dñi n⁹i
Jesu xpi v⁹ p⁹his ipolis: & ta-
mē sibi q⁹ est de⁹ & hō ē polis
& verissima: nō ē ergo mor-
tua puella. Cōsiderando pli-
bus vicibus istā locutionē
charissimī ego repio sub bre-
uitate tres conditiones per

sonarum de quibus.

Primo aliquē vident⁹ vi-
ue & i veritate sūt mortue.
Secūdo aliq⁹ vident⁹ mor-
tue: & i veritate sūt mortue.
Tertio aliq⁹ vident⁹ mor-
tue: & i veritate sūt viue.
Dico p⁹mo q⁹ aliq⁹ p⁹sone
vidētur viue & i veritate sūt
mortue: & iste sūt ille q⁹ fece-
rūt sibi paradī de b⁹ mūdo q⁹
posuerūt totā felicitatē suā i
reb⁹ hui⁹ mūdi q⁹ stāt suffoca-
ti & submersi ne li piaceri di-
lecti & p⁹solatōe mūdani car-
nali & bestiali. q⁹ clausurunt
oculos p⁹ nō resguardar p⁹u
el celo p⁹ nō se recordare p⁹u
de dō ut nō recordarēt an-
pli⁹ p⁹p⁹e salutis. isti tales vi-
dent⁹ q⁹ sint viui: & nō soluz
viui: s⁹ et bñ viui: & tū dolo-
rosi & mischini: sūt i veritate
mortui q⁹stū ad aīaz: & illō ē
q⁹ dicit tuba fidei ch⁹ristiane
I⁹sa. apls scriuādo ad Th⁹
mo. v. cap. Vidua q⁹ in deli-
tijs ē viues mortua ē: & iō an-
gelus dñi epō p⁹gamu q⁹ erat
de ista p⁹brigata dic⁹ Apoc.
iij. ca. scio opa tua: q⁹ nomē
habes vt viuas & mortu⁹ es
& de istis p⁹mis nō dic⁹ dñs v⁹
ba assūpta. **A**liq⁹ aliq⁹ vi-
dētur mortui & i veritate sūt
mortui: & isti sūt illi q⁹ p⁹ fra-

gilitatē vel ignorātiā vel per
ppuā maliciā banēdo pec-
cato mortaliter stāt indura-
ti: et obstinati in malo: et nul-
lo mō dicē volunt culpā sed
potius volūt mori cum ipso
pectō mortali et ire ad sepul-
chrū eternū: et isti tales hoīes
despāt hoīes diaboli: ho-
mines inhumāi: videt ino-
tui q̄tū ad corp⁹ et sūt i vitā
te mortui quātū ad corpus:
et ista mors. s. aīe et corpis ē
multū plus acerba multum
plus crudelis. multum plus
terribil⁹ q̄ sit solū mors cor-
palis: de qua terribilitate lo-
quēs Aug. speculū limpidissī
mū ton⁹ ecclesie militāris i.
xiiij. d. ci. dei. cap. xij. d. hoc
Illa enī mors est grādo: et
oīum maloz pessima nō sit
separatiōe aīe et corpis: s; in
eternā penā pon⁹ vtriusq; cō-
plexu. Ibi ecōntrario nō erūt
hoīes aī morte nec p⁹ mor-
tē sed semp in morte: ac per
hoc nunq; vinētes nūq; mor-
tui sed sine fine moriētis: nū-
q; erit hominū pēnis in mor-
te quā vbi erit mors ipsa sine
morte: nec enī dicit dñs de
istis verba assumpta. **E** Ali-
que alie p̄sone et iste sunt vl-
time vident mortue. et in ve-
ritate sunt viue: et isti sunt il-

li q; viuūt in hoc mundo vir-
tuose iuste et sacte. Et qñ pas-
sano sine peccato mortali et
moriunt cū gratia oīpotētis
dei: et quānis videant mor-
tui quātū ad corp⁹: in veri-
tate nō sunt mortui sed viuūt
quātū ad aīam in eterna vi-
ta. In p̄sone quoz. **P** Paulus
ait. Et ad Corin. vi. Quasi
moriētes et ecce viuim⁹. Et
vnde. Veda super illo passū
Lu. xx. De⁹ aut nō est mor-
tuoz sed viuoz dicit. Et autē
vera vita q̄ iusti deo viuunt
et qñ corpe moriūt. et d istis
vltimis dicunt a dño verba
assumpta. Et q; ista puella ē
passata ab ista p̄nti vita fm
q; mihi facta fuit relatio a p-
sonis fide dignis visa est vi-
uere vtriose. **I**hic narravit:
suas virtutes: et finē vite sue:
si purgata diligēter ab oī pec-
cato possum⁹ credere q; sit d
ista vltia brigata. Quāobrez
arditamente possumus di-
cere de ea thesa assumptū.
Nō est inor. pu. et c. O p̄res:
o matres: o fratres: o soroz
res: o parentes: et o vos oēs
alii amici non effundatis la-
chrymas nō ploretis nec de-
tis vobis melēcholiā et affli-
ctionē quoniam vestra puella
vel filia soroz et parentes et c.

Sermones funebres.

nō ē mortua sic vos cogita-
tis: scz q̄tū ad corp⁹. Quātū
āt ad aīaz uiuit ⁊ dormit in
glia paradisi expectādo futu-
rā spē ⁊ resurrectionē. Ad q̄
oīpotēs de⁹ faciat nos puēi-
re p̄ grām ⁊ demū possum⁹
in alio mūdo per gloriā. Ad
quā nos perducit ⁊c.

Sermo. li.

Brenes dies ho-
minis sunt. Job.
xij. Tāta est bre-
uitas n̄ri tēporis
⁊ maxime nūc ho-
norādi cines q̄ qñ cogito q̄si
ex toto extra meīpm ⁊ p̄u-
por: in lachrymas ⁊ tor⁹ tre-
mo ⁊ ex magna amaritudie
⁊ dolore cordis p̄quero: ve-
nisse in hūc mūdū dicēdo il-
lud qd̄ dicit. Job. iij. ca. q̄re
data ē mihi lux ⁊ vita. Et p̄
hoc pin⁹ e pin⁹ fiat e me mis-
se a voler inuestigare la radi-
ce el fundamētō de q̄sta bre-
uita: ⁊ qñ bñ q̄sini ⁊ reḡsini
ego reperio q̄ duo solū sunt
porissima fundamenta isti⁹
tante breuitatis.

E Primum fundamentū
est natura ipsius temporis.

E Secundū fundamētū ē de-
us domin⁹ ipsius temporis.

E Dico primo q̄ primū fū-
damentū breuitatis n̄re ē na-

ipsum temporis. Et pro aliq̄
declaratiōe. hoc debetis no-
tare q̄ magna differētia ē in-
ter naturā eternitatis ⁊ n̄az
tēporis: s̄m q̄ egregie diffi-
nita ē a n̄ro ciue boetio. v. d̄
cōso. Eternitas ē iterminabi-
lis uite tota sit ⁊ p̄fecta posses-
sio sine discursu sine successio-
ne sine vicissitudine. S̄z t̄ps
ē qdā possessio ip̄fecta qñ
illd̄ q̄ possidet i tpe posside-
tur firmi⁹ ⁊ gete. Adō āt mu-
tabili s̄z rōnē q̄: qd̄ possidet
in tpe h̄z finē ⁊ n̄ ē totū s̄i sic
eternitas s̄z h̄z p̄tē p̄ partē. s̄.
diē post diē: mēsez p̄ mēsez
annū post annū ⁊ semp sine
requie sine intermissiōe am-
bulat. Et totū hoc nō p̄cedit
ab alio nisi q̄ ipsum tēpus ē
fūdamētū. ⁊ radicātū supra
motū primi mobilis ⁊ pri-
mi celi ⁊ ē sua mēsurā. Un̄.
iij. phisicor. T̄ps ē numer⁹
motus s̄m prius ⁊ posteri⁹.
Et q̄: celū nunq̄ quiescit in
cōtinuo fluxu ⁊ in continua
generatiōe sequit̄ q̄ t̄ps fan-
datū sup hoc celū mediante
suo motu sit similiter in cōti-
nuo motu ⁊ cōtinua genera-
tione. S̄z post horribilē indi-
cinz celū erit imobile ⁊ non
erit aliqd̄ tēpus. Uidi ⁊ dicit
aqla grandis. Jo. raptus in

vulgarizandi.

spū. Apосто. io. Et qd vidisti
Jo. Uidi et angelus quē vi-
di stante supra mare et supra
terrā leuauit manuz suā ad
celū et iurauit pveniente in se-
cula seculor: q creauit celuz
et terrā: et ea q in eis sunt: q:
tps nō erit ampli. Breues
igit dies hoīs. Quantuz ad
istō pīmū fūdamētū sufficit.
Secundam fundamētū
breuitatis nostri tps est dñs
deus ipsi tps tot' cursus. to-
ta lōgitudō. Tota breuitas
nri tps est in manu dei sicut
pecunie tue sūt in manibus
tuis. Et sicut tu dispensas. et
distribuis pecunias tuas pro
ut tu vis cui tu vis: et quantū
tu vis: sic ipse de' dispēsat et
distribuit tempus ad libitū
suū. quāobxē m̄ bone hō non
potes iuste cōqñi de deo di-
cendo. Cur de' nō das mihi
nisi triginta annos tps et illi
das. l. Cur facis me mori in
flore iuuentutis et illum in se-
necta. Quā illud tps parum
vel satis q tibi dat nō ex de-
bito s; ex grā ex benignitate
ex dono. sicut tu das pecuni-
as tuas. Hñs igit dñs tps i
māib' suis: et i sua pte: nos
regum' in sacra scriptura di-
spēsasse ipz tps būane nāe di-
ueris vicib' diuersis modis

Et pñōncipio a Gene. Mos
hēm? q si pñm? pñ nī. Adā
durasset i grā et nō peccasset
de' dispensasset tps q sp vi-
xisset. S; qz peccādo pdidit
grām accepit ab eo tps vi-
uēdi et sibi taxauit et dixit ei.
Amice: ex q nō curasti mihi
obedire: n curasti offēdē me
nō curasti pdere grāz meā:
ego quoq nollo q tu uiuas i
etnū s; solū. dcccxxx. ānis.
Gñ. v. Et factū ē tps q vixit
Adā nōgētis triginta ānis et
mortu' ē. Ueni magis vltra.
vi. ca. tu repies q oipotens
de' vidēdo magna pctā: ma-
gnas abhominaciones: ma-
gna scelera incipē crescē: et
multiplicari sup trā intm q
ois caro corruptat viā suam:
mor' ad irā iurādo dixit hec
vba. Nō pmāebit spūs me'
in hoīe in eternuz qz caro ē.
Erūtqz dies ei' tm. c. viginti.
ānoz. Et i pñti nra etate illd
tps abbreviatū ē i aliqb' vs
q ad. lxxvij. Si aliquis trā
seūt: illd tps q raz ē eoz vi-
ta pōt magis vocari mors la-
bor: et dolo: lquā vita. Dies
annorum nostrorum in ipsis
septuaginta annis et ampli-
us eoz labor et dolor: aut p
pbeta. ps. lxxxix. Et i mltis
pñis nos videmus: hodie

Sermones funebres.

istos annos esse abrenuatos. re & appetere horribilem &
 Videm⁹ enim q^d iustus dñs obscuram mortē cum sit snia
 vni dat. xxx. annos. Vni alte oñz phorā & maxime Ari.
 teri dat. xx. Illi. l. mēses. Et in pluribus locis & potissime
 min⁹ etiā scdm q^d sibi placet primo ethico: ū in principio
 Et totū hoc nō pcedit ab ali q^d obiectū volūtatis sit bonū
 quo nisi q^d ipse de⁹ est tps. & et oēs res que desiderantur a
 pōt facere de ipso q^d vult. volūtate desiderant inquan
 Breues ergo di. ho. sunt & tū habet in se aliquā bonita
 ista fuerit verba assūpta. Mī tē: & ipsam mortē videamus
 M. mortu⁹ est vidēdo dies experimentaliter nō bonaz;
 isti⁹ tps esse breues mediā sed potius malā q^d est priua
 tib⁹ suis virtutib⁹ suis bonis tio vitē que vita est vna res
 opationib⁹ in qb⁹ se exercu bona q^d orbem nō deberet
 it qū fuit in p^{re}enti vita & me desiderari: sed fugi nō debe
 diātē cōfessione cōmunionē ret appeti: sed haberi in ab
 & alijs sacramētis ecclesie q^d hominationem non deberet
 deuote sumpsit in suo fine vi amari s; haberi in odiū: tam
 sus est puenire ad illā vitaz si nos consideram⁹ istā locu
 vbi sunt dies eterni ppetui tionē pauli reperiemus cām
 & sine fine. Quāobrez nos q^d nō esse extraneam s; cōgruē
 sumus hic p^{re}sentes possim⁹ tissimā & cōuenientissimaz.
 erigere oculos ad celū & red Mos habem⁹ i phya q^d vna
 dere grās deo & dicere cum res d^{re}iderat duob⁹ modis.
 pha. Vitaz petijt a tē: & tibi. C^o Primo per se.
 e. lō. di. eter. Quāvitā nobis C^o Secundo per accidens.
 deus cōcedat in hoc mūdo C^o Illa res desiderat p se q^d
 p grāz & i alio p gliaz q^d & c. hz in se aliquā bonitatē: & il
 C^o Sermo. liij. lā res desiderat p accidēs: q^d

O Upio dissolut⁹ & eē nō hz in se aliquā bonitatez:
 cū xpo: ad phil^o p sed est via & causa alicuius
 mio. Tūcet ista lō alterius bonitatis: vbi gfa.
 cutio i Pauli apo Infirmus desiderat medici
 stoli tube fidei xpiane videā nā amari: & miles bellū p
 tur extranea p^{ri}ma facie hō pter pecuniā: & tamē iste res
 mo. cines mei. scilz desidera nō desiderant p se q^d habēt

vulgarizandi.

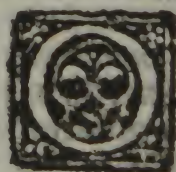
aliquā bonitatē. sed desiderā
tur p accidēs iniquitū amari
est via & cā ad introducēdū
sanitatē in corpe q̄ sanitas est
vna res bona. & isto mō apo
stolus desiderat mortē nō q̄
mors habeat in se aliquā bo
nitatē: sed q̄ est via mediāte
qua homo iustus peruenit ad
deū: q̄ de? nō solū est bonus
sed est ipsa bonitas & sup̄a
oēs bonitatē. Et q̄ hoc sit ve
rum audi adiunctionē q̄ fa
cit sūe locutioni. Nā postq̄
dixit. cupio dissolui adiunxit
& esse cum xp̄o. Multe sunt
causē ppter quas hō iustus
positus in hoc mundo conti
nue desiderat mortem. Sed
vna est illa que transcendit
omnes alias. scilicet perfe
cta cognitio veritatis. De
ista ppter breuitatē solū dice
mus duo verba. Princeps
philosophorū Ari. investigā
do ppterates hōis inter ali
as reperit vnā q̄ manifesta
uit in principio. Met̄a. di
cens. Oēs hōies natura scire
desiderant. Ratio huius est:
q̄ omnis res imperfecta na
turaliter appetit & desiderat
esse pfecta. Et q̄ hō ignorās
est vna res imperfecta natura
liter appetit & desiderat eē p
fecta & scire & nō solū scire. s̄

etaz pfecte scire. Est autem
impossibile q̄ hō vsq̄ quodē
in hac vita p̄ti possit habere
re pfectā cognitionē & sciam
alicuius rei. s̄m q̄ dicit Ari.
in primo phisicorū & in plu
ribus locis: & maxime in qui
to Met̄a: & p̄mo posteriorū
Tūc pfecte cognoscit & scit
aliquā res q̄ pfecte sciunt &
cognoscunt causē & p̄cipia
illius rei vsq̄ ad etiā. Et q̄
existēs ī hac vita nō p̄t pfe
cte cognoscere nec scire p̄ci
pia & causas alicuius rei: nec
creature seq̄ q̄ nō possit ha
bere pfectā cognitionē vel sci
entiā alicuius rei. Qd hō exis
in hac vita nō possit habere
pfectā cognitionē p̄ncipiorū
& cānz creatoris accipiendo
pro ista p̄cipia & cās cogni
tionē suā in tuitiā sui visionē
p̄ q̄ de? nō h̄z p̄cipia nec
causas: sed potius est vniver
sale p̄cipiū & cā oīum. Un
tuba fidei xp̄iane Paul⁹ apo
stolus ait. 1. Cor. xliij. Tūc autē
sa. ad sa. videm⁹ nūc p̄ spe. ī
enig. & Ari. ij. Met̄a. dicit
q̄ sic se h̄z intellectus n̄r ad
res manifestissimas & ad res
diuinas sicut oculos noctu ad
lūmē solis. Unde sicut ocu
los noctue ppter debilitatē
sui visus nō p̄t pfecte resp̄i

Sermones funebres.

terre solē ita intellect⁹ noster
quousq; est in vita pñti con/
iunctus huic corpi nō pōt p
fecte ppter suā debilitatē co
gnoscere ipm deū. Quod ē
hō exis in pñti vita nō pos
sit pfecte cognoscere princi
pia ⁊ causas ipsius creature
est silr notū ad minus de pñ
cipio: ⁊ cā vli sicut iā habui
stis. Ergo pclude ⁊ dic pro
pter causas assignatas q; hō
quousq; ē i hac vita pñti nō
pōt hēre perfectā cognitōez
⁊ sciam alicui⁹ rei nec crea
toris nec creature. S; quā
do hō iustus recedit ab ista
vita pñti ⁊ spoliat isto corpe
h; pfectā cognitionē ⁊ sciaz
creatoris ⁊ creature. Creato
ris q; nō videbit eū ampli⁹
p speculum. i. p creaturas ⁊
enigmata. i. p figurat⁹: vide
bit eū facie ad fa. vel sicuti ē.
Creature ē hēbit pfectā co
gnitōez ⁊ sciaz: qm vidēdo
⁊ cōtēplādo diuinā essentiaz
clare ⁊ pfecte videbit creatu
ram in ipā diuinā essentia si
cuti i suo pñcipio ⁊ i suo sōte
lipidissimo: ⁊ de hoc accipe
vñm pulcherrimū originale
Bernardi in sermone de oī
bus sanctis: ⁊ factā finē. Co
gnosceamus tūc ipsos i semet
ipsum trinitatē ⁊ gloriā illā

sine vllō enigmatē mundo
corde cōtēplabimur. In hō
enī erit vita eterna vt cogno
scamus patrē ⁊ filiū cū sctō
spū: ⁊ videamus deū sicuti ē
idest nō inō sicut est i nobis
sed sicut est i semetipsū. Tūc
quoc; i ipsa sapia: oīa que in
celo ⁊ que i terra sūt pfectis
sine cognoscemus: i ipso sō
te sapie rez oīm cognitōez
habētes. Desando ergo illō
hō iustus posuit i valle mise
rie huius mūdi clamat alta
voce cū paulo dicēdo. Lu
pio ⁊ c. Que vba fuerūt co
ram vobis assūpta. Maius
desideriū ⁊ maior voluntas
q; habuit nr. M. i hoc man
do fuit hō. s. mori ⁊ eē cū xpo
⁊ posset iplere hoc suū de
sideriū visus ē viuere vtno
se: hic narra vitā: vtutes ⁊ fi
nem quāobrē eūz trāsierit ex
hoc mūdo possumus crede
re pp suas virtutes q; i alio
mundo sic viuat ⁊ regnet ⁊
grūphet i secl'a secl'oz Amē.

Q Sermo. 53.
Adnes mori
mur. ij. Re. 14.
Quāq; quoti
die videat a se.

su ⁊ per expiētiā q; oēs vni
uersaliter morimur pñtā. d.
tamen multi nesciēdo cās ⁊

nō b
nōā
ment
quis
cogn
mētā
nificā
rabit
vez q
tur a
gis m
in pñt
mūdo
solū v
nā nō
talē m
ta ⁊ cō
um q
rupno
manu
to q; c
terren
quā de
na nota
re que
corrupt
in parte
na. itell
quādo
chūdo
positus
corrupt
Opera
ipsi pe
⁊ c. d
in Ap

vulgarizandi.

nō habēdo cognitōem ⁊ nō
 nciā scientificā de hoc vebe
 menter murātur. Sed si ē ali
 quis q de hō habeat nō solū
 cognitōem ⁊ noticiā experi
 mētālē ⁊ sensitivā: sed et sciē
 tificā ⁊ cognoscat cāz nō mi
 rabitur q: scit vñ pcedit. Est
 vñ q circa istā māz assignā
 tur a sacris doctorib⁹ theolo
 gis multe ⁊ diuerse cāe. Sꝫ
 in pñtiāz itēdo loq breuē di
 mittēdo oēs alias accipiem⁹
 solū vñā theologicā q ē ista.
 Mā nostra corruptibilis per
 talē modū ordinata ē disposi
 ta ⁊ cōposita q est necessari
 um q aliq lite veniat ad cor
 ruptionem ⁊ nos oēs sūt ve
 manus ad morē. Admēn
 to q: cinis es ⁊ i cinerem re
 nerteris. Gen. 3. Et pp ali
 quā declinatōez huius debe
 tis notare q sūt aliq creatu
 re que sūt suā nām nō sunt
 corruptibiles nec in toto nec
 in parte sicut sunt celi. sol lu
 na. stelle: ⁊ si tu reperis ali
 quādo in sacra scriptura al
 chuno parlare q dicat op
 positūz. s. q celi ⁊ stelle sunt
 corruptibiles sicut in. ps. ci.
 Opera manū māz sūt celi
 ipsi peribūt: tu autē pmanes
 ⁊ c. De stellis at sicut habes
 in Apoc. vi. stelle cadent de
 celo sicut ficus mittit grossos
 suos debes itelligere ⁊ cor
 ruptione q est sū q̄litate: ⁊
 nō sū substantiā: q: celū sū
 substantiā est igenerabile ⁊ in
 corruptibile ⁊ salterabile: ⁊
 laugmētabile sicut pbat pbi
 losophus in lib. 1. de celo ⁊
 mūdo: nec pōt recipe pere
 grinas ipressiōes ibidē. Le
 lum est elōgatū a contrarijs
 ibidē. Et ppter hoc ipse ibi
 dē dicit. Celū est loc⁹ depu
 tatus cōpositū deo. Et in eo
 dem lib. dicit q est loc⁹ spiri
 tuū ⁊ dei. Et cōcordat cū p
 pheta Danīd dicēte Celū ce
 li dñō: terrā autēz dedit ⁊ c.
 Ista igr corpa celestia nō sūt
 corruptibilia nec i toto nec i
 pte. Sūc at aliq alie res q sūt
 corruptibiles: ⁊ i toto: ⁊ i p
 te: ⁊ iste sūt oēs pposite i fra
 boiez sic ē aur⁹ argētū plūbū
 ⁊ hmoi: ⁊ oēs res siue vege
 tabiles sicut sūt radices plāte
 ⁊ arbores ⁊ oēs res scsibiles
 sic sūt aialia bruta. oēs iste res
 sūt corpa les ⁊ i toto ⁊ i pte. i
 toto qm leo mortu⁹ nō ē apli
 us leo i toto nec i parte. qm
 moriēte Leone sua aia apli⁹ nō
 vivit: sꝫ moriē fil cū corpe: sꝫ
 aliq alie res q sūt corruptibi
 les in pte: sꝫ nō in toto: sicut
 sunt quatuor elta. Elementa

Sermones funebres

enī fm p̄m sunt sit actiua ⁊ passiua nā vnū elemētū cor-
rūpit aliū. Verbi gr̄a. Ignis
corrūpit aerē ⁊ aq̄ corrūpit
ab ere: ⁊ tñ ignis corrūpēdo
aerē nō corrūpit totū aerē: s;
partē: sicut exp̄sse: dicit p̄s i
lib. de celo ⁊ mū. ca 8. Et in
p̄mo methaurox. Et rō ē p̄a
q; si ignis corrūperet totū ae-
rē sequer̄ vnū magnū incon-
ueniens in ph̄a. s. q; locus vt
erat p̄mo aer ēēt vacuus q̄rē
cōtra p̄m. 4. phisicor. Et si
dicerēs bñ nō posset repleti
alio elemēto: ego dico q; est
īpossibile: qm̄ dic̄ ip̄e Arist.
in. 4. de celo ⁊ mū. q; oīa ele-
mēta mouēt naturalr ad sua
loca: sicut ad suos fines ⁊ nā
lūter q̄scēdo saluant ⁊ cōser-
uant in ipsis locis. Quādo bē
in illo loco vacuo non posset
ēē aliq̄d aliū elemētū: sicut in
loco naturali. sed violēter: ⁊
cōtra nāz. Si ergo elementa
essent corruptibilia in toto se-
queret̄ imēdiate vnū illorū
incōueniētū: vel q; ille locus
elemēti corrupti ēēt vacuus:
vel ēēt replet⁹ aliquo corpe p-
petuo ⁊ violēto: ⁊ nullū vio-
lētū est ppetuū. ij. de celo ⁊
mundo. Cōclude ergo ⁊ dic
fm verā phiam q; quattuor
elemēta sunt corruptibilia in
p̄te: ⁊ nō in toto. Sūt alique
alie res q; sunt corruptibiles
in toto: sed non in p̄te sicut ē
hō. in toto qdē. q; hō corru-
ptus siue mortuus nō est am-
pli⁹ hō. Ocul⁹ hōis mortui
nō ē ampli⁹ oculus. Quid an⁹
hōis mortui non ē ampli⁹
man⁹. nisi volum⁹ loq; eq̄o-
cādo eo mō q; dicim⁹: q; hō
dic̄ ē hō qd̄ ocul⁹ marino-
re⁹ ē ocul⁹ q; man⁹ metalli ē
man⁹. dic̄ p̄s. ij. de aīa. ⁊ in
lib. d̄ morte ⁊ vita. S; si vo-
lum⁹ loq; p̄pe foīalr vniūce
hō mortu⁹ nō ē hō ocul⁹ hōis
mortui nō ē ocul⁹ rñde sic de
alijs. Et q̄uis hō sit corrupti-
bil⁹ ī toto tñ n̄ ē corruptibil⁹ ī p-
te. s. aīa q; aīa ē vna res incor-
ruptibil⁹. Et qm̄ recedit a corpe
recedit: sicut vna res perpe-
tua ab vna re corruptibili. se-
parat̄ hoc ab hō dic̄ p̄s in.
ij. d̄ aīa: sic ppetuū a corru-
ptibili. Cōclude g⁹: q; oēs nā
lī s; mortales pp̄ corruptibi-
lē nāz. Oēs g⁹ morimur post
q̄s g⁹ oēs vlr̄ morimur. Charis-
simi debemus mri vinē tali
mō q; ad mri qm̄ morimur
moriamur bñ. Et q; n̄. M.
visus ē vinē vniūse s; q; mi-
bi facta relatio a fide dignis:
b̄ narra vitam ⁊ fines suū.
possum⁹ credē q; sit mortu⁹

bñ
sit fact
vniū

no cor
cues
suffic
sentar
Cp
um ip
CSe
CZer
CQu
hoc p
ne gen
manif
essend
dmatio
erat im
bilis
morale
tu ino
isto ita
cus ē
effecti
peccati
accupe
tate ab
lo eed
cimita
p̄mo
p̄m:

bñ. et moriendo bñ particeps
sit fact' gl'ie vite eterne vbi
vint et triumphat. Amen.

C Ser. 54.

Adnes mori-
mur. ij. Reguz
14. Quelibz ho-
minē ēē necessa-

rio corruptibile et mortales
cines et c. Breuiter clare: et
sufficenter probatur in pre-
sentiarum tripliciter.

Primo quantum ad principi-
um ipsius hominis.

Secundo quantum ad medium.

Tertio quantum ad finem.

Quantum principium probatur
hoc principium et exordium huius
ne generatiois sicut est vobis
manifestum fuit nunc per Adā q
essendo in statu innocentie per or-
dinationem et dispositionem diuinā
erat immortalis erat incorrupti-
bilis et filii nos fuisset immor-
tales si ipse durasset in sta-
tu innocentie. Sed recedendo ab
isto statu mediante peccato effe-
ctus ē mortalis. et nunc oēs nos
effecti sumus peccatores: et propter
peccatum mortales. Et de hoc
accipe viam pulchram auctori-
tatem ab Aurelio Aug. specu-
lo ecclesie militantis in. 13. de
cimitate dei cap. 11. fatēduz
primo vsqz ibi teneret obno-
xium: et tuba christiane fidei

Paul' apd. scribēdo ad ro-
m. cap. dicit. Sicut per unum
hominē in hūc mūdū pecca-
tū intravit et per peccatū mors
ita et in oēs hoīes mors ptrā-
sistit: in quo oēs peccauerunt.
Tu potes petere et dicē. Tu
mihi dicis paulē qd per no-
ster adā peccauit et peccādo
cecidit in mortē suz cōtēt? et sz
qz culpā hēm? nos si ipse pec-
cauit. Rēdit tibi apłs. di. in
quo oēs peccauerunt qm sz
magistrū in scđo. di. 30. Oēs
eram? in ipso Adā māliter vī-
causalit et vīualiter. Essendo
igit ipse Adā corrupt? medi-
ante peccato: fuit necesse qd
et nos fuisset? corrupti me-
diante peccato et hoc videm?
per expictā qd qm radix vnius
arboris ē corrupta ptamina-
ta et maculata oēs rami qd
cedūt ab ipā filii sūt corrupti
cōtaminati et maculati. Si-
militer essendo vna radix in
adā corrupta ppter peccatū
et per peccatū dānat? ad mor-
tē fuit: necesse est qd oēs nōs
q sum? rami hui? radicis fu-
imus corrupti: et ppter pecca-
tū dānati ad mortē. Oēs er-
go morimur. Quātū ad pri-
mum. **S**ecundo dico qd gli-
bet hō qzū ad mediū. i. quā-
tum ad suā vitā ē necessario

Sermones funebres.

mortalis: et hoc probat per unam rationem physicam subtilem et peregrinam. Cōter nāles philosophi ponunt duo monimenta: unum circulare et rotundum: aliud rectum et dicunt quod ista dīa ē iter ista duo monimenta: quoniam motus circularis et rotundus nunquam venit ad finem nunquam quiescit in aliquo termino: sed semper est in continuo fluxu: et propterea omnes ille res quae moventur illo motu sunt incorruptibiles et perpetuae sic sunt celi. Sed motus rectus de necessitate habet finem et quiescit in aliquo termino excepto si non esset motus infinitus qui non reperitur per hoc omnia illa quae sunt mobilia isto motu sunt corruptibilia et instabilia et mortalia. Ad propositum vita cuiuslibet hominis non est aliud quam motus quandoque rectus. Unum quod vita hominis est motus rectus: necessesse est quod aliquando vice quiescat in suo termino et veniat ad aliquam finem: et sic quilibet homo venit ad mortem et corruptionem. Omnes ergo mori. et c. ¶ Ultimo dico quod est quantum ad finem suum quilibet homo est mortalis. Dicit philosophus primus ethicorum Ari. primo ethicorum quod bonum est quod omnia appetunt: omnes res mundi appetunt et desiderant eorum bonum. id est finem quod bonum et finis convertuntur et habet naturalem inclinationem ad ipsum

¶ Uidemus per experientiam quod lapideus pietus in aere nunquam quiescit donec pueniat ad suum finem. id est ad centrum. Et cur illud quod habet naturalem inclinationem et quod dāmo naturalem appetitum ad ipsum centrum. Ad propositum nostrum finis hominis est deus. Unum homo nunquam habet quiescere nunquam est perfectus usque quando puenit ad suum finem. Et ista est locutio nostri Augustini. spe. ecclēsie militantis in primo libro. cōse. cap. 1. ubi dicit. fecisti nos ad te et igitur est cor nostrum donec quiescat in te. Sed homo non potest consequi hominem nisi deponat vitam corporalem et assumat vitam spirituales sicut est iustitia dei. Et quod hoc fit mediante morte id omnes morimur. Et hec sunt verba coram vobis scripta. Non debemus ergo mirari nec de nobis videri extraneum: charissimi si noster. M. migravit ex hac vita pūti: quoniam sic vos audistis erat necessarium quod ipse moreretur. Erat necessarium per respectum sui principii erat necessarium per respectum sui mediū et maxime erat necessarium per respectum sui finis. Unum non poterat puenire ad suum finem quod deus nisi si dimittere vitam suam corporalem. Anedo igitur in presentia tua si dimissas vitam suam corporalem propter aduentum mortis:

et esse
re vit
ra vit
pōt
cōnū
neat
dicat
mea
5. Uel
le: et p
amant

princip
¶ Un
bona
¶ Cal
mala
¶ Cal
mal
¶ Loc
bona
in quo
na corp
de cōse
tudo est
gregari
est i qu
lum bo
Job. x
nebrar
Alins
mal

vulgarizandi.

et essendof i sforzato de viue
re vtiose i hoc mudo: h nar
ra vitā suā: vtntes et finem.
¶ Possū ergo credere q sit
cōuinct cū xpo suo fine et te
neat eū: stricte amplexādo et
dicat. Inueni quē diligit aīa
mea te desū nec dimittā. cā.
5. Velimus et nos vinē vno
se: vt possim puenire ad vl
timum finem et c. Amen.

Sermo. lv.
Inū tuū mixtū
ē aq. Isa. i. Se
cū dū doctrinaz
scōm tria loca

principalia inueniuntur.

¶ Unus est in quo sunt oīa
bona et nullum malum.

¶ Alius est in quo sunt oīa
mala et nullum bonum.

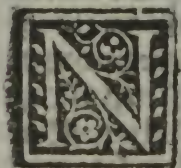
¶ Alius est i quo sunt bona
et mala simul mixta.

¶ Locus aut in quo sūt oīa
bona et nullū malū est celus
in quo est beatitudo q oīa bo
na cōprehēdit i se. Un Boe.
de cōso. lib. 5. psa. ij. Beati
tudo est stat oīz bonoz ag
gregatiōe pfect. Alius loc
est i quo sūt oīa mala et nul
lum bonū. s. ifern de quo dī
Job. x. Terra miserie et te
nebray vsqz horro: i habitat
Alius locus ē i quo sūt bona
et mala simul mixta. Et iste ē

mūd iste: de quo loco dī p
uer. 14. R isus dolore misce
bitur. Et Boeti de cōso. li
bro. ij. psa. iij. Oīs mūdāna
felicitas multis amaritudi
bus est respla. Et hoc rōna
bile. Nā fin phos mediū p
ticipat nānt extremoz vt pz
Sed mūdus iste est medius
iter celus q est supra nos in
quo sunt solū bona et iter i fer
nus q est i fra nos: i quo sūt
solū mala. Ideo cōueniēs ē
q in mūdo sint bona et ma
la mixta. Sed q sint pla bo
na aut mala: pōt dici. Qd si
loqmur de vna psona in spā
li p aliqua habz pla bona q
mala: et aliqua pla mala q
bona. Exēplo illoz duoz in
phoz: quoz vn sēmp plora
bat alter sp let stabat. Ma
betis ergo q qlibet i hac vi
ta hz bona mixta cū mal: vt
qlibet possit dicē verbū ppo
situm vinū tuū mixtū et c. Ut
p vinū itelligat bonū: et pso
latio: q habz letificare iuxta
illud. Et vinuz letificat cor.
hoīs. Per aquā vō itelliga
tur tribulatio q facit sicut aq
q ifrigidat. De qb. ps. Sal
uaz me fac de: qm i aq. vs.
ad. a. m. Un nullus hz i ista
vita vinū suū pur. i. cōsola
tiōe suā purā sine admixtio

Sermones funebres

ne aq̄ tribulatiōis: vt pz de
dimitibus potētibz habēti-
bus filios &c. Ulex est q̄ ali-
qui hnt nimis de aq̄ sine vi-
no. Sed debent cōsolari: qz
de facit sicut bona mī q̄ nō
dat filio vinū puz s; mixtur
qz magis ē sanū. Applicā ad
p̄sonā: q̄uis p̄solari: quō de
as posuit in vino suo. de aq̄
tribulatiōis que sic ei accidit
vt nō iebriet vino cōsolatio-
nis: & iō patiēter sustinē de-
bet &c. Exēplo beati pauli q
dixit loquēs de seipō q̄ habu-
it multū de aq̄ tribulatiōis
in vino sue cōsolatiōis. Cū i-
firmor fortior sum &c.

N Sermo. lvi).
Nudus egressus
sū de utero ma-
tris mee. nu. re.
il. dñs. de do.
ab. sic do. pla. ita. f. est sit nō.
dñi be. Job. i. Scd; doctri-
nam sapientū vita cuiuslibz
sācti fuit: & ē reducta ad me-
morā ad magnū documētis
exēplū p̄soarū mūdi: qz ex vi-
ta eoz iſtrumur qd facē de-
bemus. Uerūtāmē ē q̄ a di-
uersis sanctis exēpla diuersa
rum v̄tatū possum? accipe.
Mā a beata v̄gine possum?
accipe exēplū maxie hūilita-
tis p̄cipue qm̄ dicit. Ecce an-

cilla dñi &c. A beatā Maria
magda. & Joāne baptista ex-
emplū maxie p̄nitē: vt pz a
beato Joāne euāgelista exē-
plū maxie mundicie: & sic
de alijs: sed a b̄to Job singu-
lariter b̄nignus exēplū maxie
patiēcie. Mā cū quadā die p-
curatiōe demonis fuisset li-
bi nunciatū q̄ oīa sua aīalia
erāt sibi ablata q̄ erāt septē
milia ouium: & tria milia ca-
melloz gngēta inga bonū &
gngente aīne: sūr oēs sui fa-
muli fuisset mortui exceptis
qb̄sdā paucis q̄ sibi ista nū-
ciauerūt: & q̄ grauius ē oēs
filij q̄ erant. 7. & filie q̄ erant
tres mortue fuissent nūciatū
est. Ip̄e aut oīa patiētissime
sustinuit: qz pz qz oībus istis
nūciatis ptulit v̄ba p̄posita.
Nudus egressus &c. in qb?
v̄bis tāgit tres rōnes: p̄pter
quas nullus d; de amissiōe
temporalium cōtristari.
C̄ Prima est qz hoc exigit
rerum conditio. Cum dicit.
Nudus egressus sum.
C̄ Secunda quia ista est di-
uina operatio. Cum dī do-
minus dedit dñs abstulit.
C̄ Tertia quia ista est diui-
na acceptatio. Cum dicitur
sicut dño placuit ita factū ē.
C̄ Quantū ad p̄mū sciendū

q̄ m̄
ri si
nāle
posu
nec tū
mo a
Si. n.
manū
qz ista
ci s; nō
bos tēp
Et iō
exigū
lere nō
git Job
sus. f. r.
est q̄ ist
nec de
ne eis
morte
p̄bo b̄i
& oīb;
fisse: qz
C̄ Quā
q̄ qm̄ ali
lia p̄dit
ri sed de
dione nē
ri: qz de
eo aīu
fari nē
le q̄ p̄n
bona t
quādo
mūdo
q̄ faci

vulgarizandi.

¶ nullus dicit de iure tristari si dedit illud quod non est sibi naturale nec substantiale: sed res temporales non sunt de substantia hominis nec sunt sibi substantialia. Immo accidentaliter adveniunt. Si. n. aliquis perderet pedem aut manum multum dolere posset: quia ista sunt hominis naturalia: et de substantia eius: sed non sic est de parvulis et rebus temporalibus et mundanis. Et ideo nostra naturalis conditio exigit quod de eorum amissione dolere non debemus. Et hoc tangit Job cum dicit. Audite egresus. s. et c. Quasi dicat signum est quod ista non sunt nobis naturalia nec de substantia nostra: quia si ne eis nati sumus et sine eis in morte recedemus. Exemplum de propheta beato: quod civitate exiens et omnibus proditis dixit se nihil amisisse: quia omnia mea mecum porto. **¶** Quatum ad secundum sciendum quod quando aliqua persona bona temporalia perdit potest aliquantulum contristari sed de eo quod fit divina operatione non debet persona contristari: quia deus est dominus noster. de eo autem quod facit dominus servus tristari non debet. Deus autem est ille qui principaliter aufert ab omnibus bona temporalia: et si homines aliquando sint causa: hoc est per missionem divinam. Ergo de eo quod facit dominus deus nullus tristari debet.

¶ nec contra eum turbari nec murmurare: quia hoc potest de iure: quia omnia sua sunt. Et ideo potest cui vult dare et a quo vult auferre. Et hoc notat cum dicit. Dominus dedit et c. Ubi Hieronymus ad Tirasium. Nihil abstulit tui quod dignatus est recipere proprium. Idem propter creditum suum recipere decuit creditorem. Ubi ex hac secunda pars quod non solum non debemus dolere: sed nec contristari nec murmurare. Et hoc clara per exemplum in personis que si sapientes sunt non conquerrunt quando ab eis concessa auferunt. Et ideo quilibet dicit illud Ecclesiastici. Revertat pulvis in terram suam et spiritus ad deum qui dedit illum. **¶** Quatum ad terram sciendum est quod amicorum ut dicit ille sapiens est idem velle et idem nolle: quia amicorum omnia sunt communia. Ergo cum deus sit amicus noster debemus velle illud quod vult: et nobis placere quod sibi placet: sed certum est quod hoc quod facit sibi placet alias non fecisset. ergo et nobis debet placere. Ubi dicit Seneca ad Lucillum. Placet homini quicquid deo placet. Et ideo quilibet volens bene facere et timens errare debet voluntates suam divine voluntati quantum potest conformare. Et ratio est: quia voluntas divina est regula omni-

b

Sermones funebres.

nam nostrorum operationum et voluntatum: et nullus errat nisi in quantum ab illa regula recedit. Ergo illud quod deus vult debemus et nos velle: sed certum est quod deus voluit quod factum est aliis non fuisset factum: quia omnia quae cumque voluit dominus fecit. Et ideo de hoc nullus debet contristari: imo magis gaudere: quia debet credere quod non vult nisi bonum et utile hominibus: sed istam utilitatem persone non videat. Quia ita est de aduersitate sicut de medicina. Qui si videat amaram: non est utilis. Nam sapiens infirmus in receptione medicine amare gaudet propter utilitatem quam inde sperat. Et ideo dicit Hieronymus in epistola quadam: si nostros defunctos plangimus quos iterum resurrecturos speramus quid faceremus si deus tantum preciperet mori: voluntas tamen eius nobis sufficeret ad solatium nullum debemus proponere neque affectum. Et quia gaudium est circa gratiarum actiones. ideo de omnibus quae nobis diuina promissione eueniunt sibi debemus gratiarum actiones referre et dicere cum beatus iob. sit. nom. d. b.

Sermo. 57.
Modicum plora super mortuum. Eccl. xxiij. Queris a doctoribus. vix

persona sapiens et vniuosa de alia qua aduersitate sibi adueniente debeat contristari in corde et illam tristitiam ostendere in opere. Ad istam questionem respondet sanctus Doctor. Thomas super Job de hoc fuerunt antiquae duae opinioniones apud philosophos. Una fuit quod in homine sapiente et vniuoso non cadit aliqua passio alicuius tristitiae de amissione alicuius rei temporalis: et si tristat non est sapiens nec vniuosus: et isti fuerunt quidam philosophi vocati stoici quia stabant in portis et dabant se moribus. et huius rationem assignant: quia dicunt quod bona temporalia non sunt bona hominis sed fortune. Nonnullus sapiens nec vniuosus debet contristari de amissione eorum quae non sunt suae: sed virtutes et scientiae sunt bona hominis: et ideo si ista perderet contristari debet. Alii philosophi fuerunt qui dixerunt quod vniuosus et sapiens bene potest et debet contristari de hominibus: sed temperate: ita quod ratio non recedat a sua rectitudine. Et rationes huius assignant quia ut dicebant homines duplicabilia bona. scilicet quidam bona principalia: et ista sunt bona aeterna quae sunt virtutes et scientiae. Alia sunt bona instrumentalia et ista sunt bona temporalia quae instrumentaliter deferuntur. viri timentibus: quia nullus exercere potest actus virtutis nisi habeat tem-

porali
beram
ntes si
sunt bon
pau
qualit
inter
na in
no lect
cores
empli
porali
a recti
fit. Na
lia et si
pua p
xi vxo
mus d
quare
fuit ve
et non a
ne die
bet q
qui ve
Modi
In que
et q
sup m
rame
Co
p no
teri te
pbi
mo e
ne e
rale

vulgarizandi.

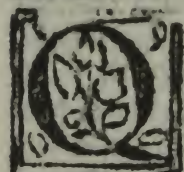
poralia sicut p[er] de virtute li-
beratitatis: et i[tem] si h[omo] p[er]dit v[er]-
tutes s[er]u[m]e d[icitur] tr[istari]: q[uod] illa
s[un]t bona eius p[ri]ncipalia: s[ed] si
p[er]dit t[em]poralia tr[istari] p[otes]t ali-
qualiter: q[uod] s[un]t bona ei[us] aliq[ua]-
liter: s[ed] n[on] multu[m]: q[uod] sunt bo-
na instrum[en]talia solu[m]. Et isti
us sec[un]de op[ini]onis s[un]t do-
ctores theologi. In cui[us] ex-
emplu[m] Job de amissio[n]e tem-
poraliu[m] tr[istatus] e[st]. s[ed] tamen
a rectitudine r[ati]onis n[on] reces-
sit. Quod p[er] q[uod] quu[m] o[mn]ia t[em]p[or]-
alia et filios p[er]didisset: et in p[ri]-
ma p[er]sona p[er]cussus fuisset di-
xit vxori sue. si bona suscep-
imus d[omi]ni manu d[omi]ni. Ad ala[re] at
quare n[on] sustineam[us]? Quod
fuit verbu[m] t[em]perate cholericis
et n[on] absorbu[m] a r[ati]one. et i[tem] be-
ne dicit in v[er]bo p[ro]posito cuili-
bet q[ui] ammisit aliquem p[ro]p[ri]u[m]
quu[m] vel amicu[m] per mortem.
Modicu[m] plora sup[er] mortu[m].
In quo v[er]bo duo t[ra]git. vniu[er]-
sit est q[uod] fletu[m] c[on]cedit ibi plora
sup[er] mortu[m]. Secundo t[em]p[er]-
amentu[m] iponit ibi modicu[m].
Quatu[m] ad p[ri]mu[m] sciendu[m]
q[uod] n[on] legi[tur] in nouo nec in ve-
teri testamento q[uod] de[us] simpli-
phibuerit ea q[ue] i[un]t n[atu]ra im-
mo c[on]cessit sicut de[us] p[ro]mestio-
ne et alijs. Ad hoc est natu-
rale q[uod] quando alijs de hac

vita recedit q[uod] par[et]et et ami-
ci tr[istatur] p[ro]pter sensualita-
tem et carne[m] q[ue] h[ab]et. Na[m] fletu[m]
in morte par[et]u[m] n[on] i[n]ue-
nitur probu[n]du[m] fletu[m]: s[ed] magis
c[on]cessisse: sicut p[er] de Abraa[m]
q[ui] flevit morte[m] vxoris: et sic d[icitur]
alijs multis sanctis legi[tur]. Et
i[tem] b[ea]t[u]s dicit in verbo isto. mo-
dicu[m] plora sup[er] mortu[m].
Sed statim post ista[m] p[ro]cessio-
nem ponit docum[en]tu[m] seru[an]-
dam in fletu. d. Modicu[m] q[ui] fletu[m]
dicat. Deb[et] iste fletus e[ss]e t[em]p[er]-
atus. Et r[ati]o huius p[otes]t e[ss]e du-
plex. Una est ex p[ar]te defuncti:
q[uod] nihil hoc p[otes]t p[otes]t nec
quantu[m] ad corpus: nec qua[n]-
tu[m] ad anima[m]. No[n] quantu[m]
ad corpus: q[uod] p[er] fletu[m] susci-
tari n[on] p[otes]t. Nec quantu[m] ad
anima[m]: q[uod] talis fletus sibi p[ro]-
dest. s[ed] elemosyne et alia bo-
na sunt que sibi p[ro]sunt.
Secunda causa est quia
nocet plorantibus et duplici-
ter. scilicet quantum ad cor-
pus et quantu[m] ad a[n]i[m]a[m]. Quatu[m]
ad corpus quia ex tristi-
tia desiccatur. T[er]tiu[m] Salomon
p[ro]ner. 17. Spiritus tristis
exsiccat ossa. Et aliquando
etiam accidit. Unde Ecce-
siastes. xxx. Multos occidit
tristitia et nulla utilitas in il-
la. Similiter nocet anime

b r

Sermones funebres.

q: persona peccat nimis cō/
tristado: q: videt velle ptra
q: deus vult. Et iō ille sapi.
ens Eccle. 18. Ex vnaquaq;
p: hoc tāgēs dicit. Depelle
tristitiā a te. Neq; .n. est con
uersio ⁊ hūc pderis nihil ⁊
teipm cōsumabis. Et maxie
tūc debz psona iēpate trista
ri qm illa psona ē mortua o:
dinate ⁊c. **Sermo. 58.**

Quones isti con
gregati sūt ⁊ ve
nerūt tibi. Isa.
60. Querit san
ctus Tho. scda
scde: q sūt remedia ad tollen
dam tristitiā vel ad mitigā
dam in hoīe tribulatiōez: ⁊
dicit q sūt multa. Et iter alia
tāgīt vñ qd ē visitatio ami
corum. s. de illa tribulatione
cōparationē ostēdēdo. Et rō
nem hui? assignat. **Una ē**
q: vñ cōtrariū hz expellere
vel ad min? mitigare aliud.
Ad gaudiū ⁊ tristitiā sunt
cōtraria. Et ideo qm gaudiū
⁊ delectatio in corde alicui?
iprimē ei? tristitiā a corde re
pellitur vel mitigat. **Uñ ge**
nerale remediū est facere ⁊
dicere ea q iſerūt gaudiū ⁊
delectatiōez tribulatiōi. **Ad**
inter alia q iſerūt gaudiū ⁊
delectatiōē cordi alicui? est

qm ⁊ expit manifeste q hz
amicos plēs: sed illi q visitāt
amicos in tribulationib? erī
stētes ⁊ eis cōpatiunt? oñdūt
se esse veros amicos eoz: q:
vt dicit Seneca. **Idoc** vñz
bonū hz aduersitas: q: pbat
amicos. Et iō psona videns
q visitat i suis tribulatiōib?
a mltis gaudiū hz ⁊ delecta
tiōē in corde: ⁊ sic dolorem
mitigat vt expellit. **Secū**
da cā est q: si aliq onus gra
ue sup se hēret ⁊ cōuenirent
aliq ad eū q partē illi? oneris
sibi auferret vel ad secū por
tandū humeros ppios sub
mitteret ille multū alleviare
tur. **Qñ** psona est tribulata:
hz sup se graue onus ad por
tandū. **Visitatio** aut amicor
cōparatiōe ostēdendū nō est
aliud q ostēsiō q ipsi volūt.
qñ in ipsis est auferre illud
onus ab eo vel ad min? secū
portare. Et iō ē magna alle
uiatio tristitiē. **Istud** reme
diū vex hētis q: amici mul
ti vos visitauerūt q in h? ostē
dunt se eē veros amicos: ga
vos i aduersitate visitāt ⁊ pa
ratos se esse ostēdunt ad au
serēdm istud onus a vobis
si possent vel ad minus ostē
dunt separatos ad portādū
vobiscū. Et ideo habeo ma

vulgarizandi

gnā materiā ad p̄solādū vos
Un̄ vere possum dicē vobis
v̄ba p̄posita. V̄s isti cō. 7c.
In q̄b̄ tria ostendunt p̄mū est
q̄ sunt multitudinē numeroꝝ
scōꝝ q̄ sunt p̄optitudine co
piosi ibi cōgregati sūt. Ter
tiū q̄ sūt rectitudinē vigorosi
si venerunt tibi 7c.

Sermo. lix.

Rater qui ad
iuuatur a fratre
q̄si turris firma.
P̄doner. xvij.
Ad enidētiā hu
ius auct. potest moueri vna
pulchra q̄o quā mouēt. d. 7
est q̄o talis. Utrū aliq̄s pos
sit bñ viuē i hac vita sine ami
cis. Et deē mināritatē q̄ n̄.
Et rō hui⁹ assignat. V̄s mo
rimur 7c. ij. Re. xiiij. Nota
q̄ p̄sona nō d̄z dolere de pa
rentib⁹ mortuis p̄pter mul
tas causas.

**Prima propter mouēdi
necessitatem.**

**Secunda propter renocā
di impossibilitatem.**

**Tertia propter seruien
tis maiorem facultatem.**

**Quarta propter dei bene
placitum 7 voluntatem.**

**Quinta propter immor
talis vite adeptiōem.**

Sexta propter miseriarū

mundi euasione.

Septima p̄p̄ obitu solutōez
Ūdec p̄zi quodā rege pa
gano de q̄ narrat Aug. i. li. d̄
cura p̄ mortuis q̄ cū dijs suis
sanctificaret nūciatū est ei q̄
fili⁹ suus vinēs obisset: 7 dic
q̄ nō dereliquit sacra q̄ mani
bus gerebat nec lacrimat⁹
est nec inspirauit. s̄z. ait. Se
pelliat. Ademini. n. en̄z me
genuisse mortalem. 7 subdit
Aug. q̄ diabol⁹ in iudicio co
raz x̄po dicet. Ecce h̄ auctor
me⁹ cui nec resurrectionem
nec paradisu p̄misi p̄ mor
te vnici nobilis 7 sapiētis fi
lij sacra mea nō reliquit nec
fleit. Tui at̄ x̄piani pro q̄b⁹
iō mortu⁹ es vt mortē nō ti
merēt 7 eēnt de resurrectio
ne certi nō solū lugēt mortu
os voce 7 habitu. s̄z et ad ec
clesiā p̄cedētes cōfundunt.
**Secundo p̄p̄ renocādi ipossi
bilitatez.** Cui⁹ exēplū hēmus
in David d̄ q̄ h̄f. ij. Re. xij.
q̄ q̄n fili⁹ su⁹ mortu⁹ ē resam
psit coronā q̄ p̄p̄ infirmitatez
ei⁹ deposuerat. Et alia signa
regalia resumpsit 7 cū a suis
maiorib⁹ de hoc admiratib⁹
interrogaret dixit. Ego ibo
magis ad eū q̄ ip̄e reuertat
ad me. S̄z cū infirmaret ora
bā flebā vt eū nūbijs reiti

b 3

Sermones fidebriis.

teneret sanitati & d' h' loquit
verbū ppositū frater &c.

Tertio pp sermōis maio
rē facultatez. Mā parētes &
amici multonēs ipediūt ne
deo seruiat: qz inimici hoīs
domestici ei? **M**atth. x. Exē
plū de scā Melania de qua
dicit **H**iero. in epistola ad
Paulinā solatoria de mor
te **B**lesille. Sacra inqt **M**e
lania nri tps iter xpānos nā
nobilis calēte adhucviri cor
pasculo nec dū būato dnos
filios fil' pdidit sū dicturus i
credibile: s; xpo teste: nō so
lū lachryme gutta defluxit:
qz stetit imobil. & ad pedes
xpi aduoluta qsi ipm teneret
arist. **E**xpediū inquit serui
tura suz tibi dñe: qz me tāto
onere liberaſti. **U**n **A**ug. su
per gē. ad litterā. Amicabili
qdā benivolētia plurimū fit:
vt offendaſ deus nec offen
datur proximus.

Quarto pp dei bñplaci
tū & volūtātē. **H**ec sola si alia
nō esset deberet eē sufficiēs.
Hui' exēplū habem' in cu
rio optimo de q **A**ug. lib. de
ci. di. diē. **C**uri' armar' equo
in abruptū terre hyatū pre
cipitē se dedit: qz inſerāt sic
dij vt illuc quem **R**omani
haberēt mitterēt. Si igit pa

ganus nullā spē hñs de rōne
mortis se dedit: qz dij hoc inſ
erāt quāto magis xpian' nō
deberet de sua vl' alioz mor
te dolere qñ scit hoc deū vel
le. **U**nde **H**iero. **R**esurgere
credim' & plāgim' qd faci
endū si mori te p̄ciperet de'
Volūtas ei sola vtiqz suffice
ret ad solatiū cui nullū debe
mus p̄ponē affectū. **U**n **L**as
ſio. **T**ortū hz cor: qñqz vult
p de' nō vult & ecōtrario.
Quinto pp imortal' vite ad
eptionē. **H**ui' exēplū hēm' i
Robto p̄ho d q̄ ſcitāt **A**ug.
li. de cini. dei sic dicēs. **R**o
bert' lecto. **P**latonis li. v. d
aīe imortalitate diſputantē
se p̄cipitē ddit de maro: vt d
bac vita migraret ad eaz q̄
credu eē meliorē. Si igit hō
pagan' tātā fidē ddit dictis
alteri' pagani: quāto magis
xpiani p deū suū certificati
nō deberēt de sua vel suoz
morte dolē vt ad beatā vitā
posſent attingere

Sexto pp miseriaz mūdī
enaſionē. **H**ui' exēplū hēm'
i mltis gētilib' & pagāis d q
b' diē **S**olin' qd apd pluri
mos luctuoſa ſi puerperia &
leta ſūt funera **C**onſuetudo
enī ē apd eos qz qñ puer na
ſcit parētes & amici pgregi

vulgarizandi.

tunc faciunt magni placet ex
 eo qd i hunc mundum venit passu
 rus multitudinem miseriari. Ali
 cubi et (vt in India) e p sue
 tudo vt dicit lly yeronim? q
 mulieres cu suis maritis faci
 unt se sepeliri. Malit. n. eni
 viro morte subire qd p ipz i
 lectu et statu miserie remane.
C Septio pp debiti solutio
 ne. Tenemur eni deo solue
 debiti mortis. et is null? do
 le dz si soluit qd dz. Exempla
 de trib? epis de quoz morte
 recitat Cyprian? d alijs dno
 b? recitat Grego. Un? naq
 nullo mo volebat hoc debi
 tu mortis exsolue. Cui appa
 ruit angel? dñi infirmaret et
 cu indignatione dixit. Pati
 times exire no vis. Quid fa
 cia tibi. Et sic ab eo recessit.
 Ali? volebat solue sz no de
 bebat si vo dbebat statim vo
 lebat. Un? infirmat? dixit si vn
 qd bn. si aliqui qre non mo.
 Terti? pdebat h? i voluntate
 creatoris parati remane qd
 tum vellet: et solue qñ vellet
 et iste dñi fuisse. Et Ambrosi?
 Un? infirmat? dixit cu in ex
 trema laboraret rogat? fuit
 vt ipetraret a dño plogatio
 ne vite ait. No sic vixi vt me
 pigeat itex vine. Nec mori
 timeo qm bonu bñm? denz.

Ac si dicat. si deo placet q
 adhuc vitam possim vine sine
 meo rubore. Si placet deo
 q moriar possum mori sine
 timore. Quauis at pp predi
 ctas cas et multas alias non
 debeam? tristari de morte
 parentum: prius tñ est paren
 tes mortuos modicu lugere
 q: sic dicit Ber. Plaga re
 cens dolore no caret. Pro
 pter h? Aposto. ad Thi. iij.
 no pibet simpliciter trista
 ri: sz dicit no tristemini sic
 ceteri q spe no habet. sed de
 resurrectione. Prohibet igit
 tristitia nimia rones perturba
 re et in desperatione deducere.
 Ecclesi. xxi. Modicu plo
 ra sap mortu. requiescit aia
 illi. Ex quo pz q illi quoz
 aie vadunt ad quiete no sunt
 ploradi sed illi qui moriunt
 in pcis. Unde lly yeroni. i
 epistola ad Paulina d mor
 te Blesille dic. Quis mortu?
 sic lugedus dico que gehena
 suscipit que tartar? deno:at
 in cuius pena ignis eternus
 estuat. Nos at quoz exitu an
 geloz turba comittat: qbus
 obuia xps occurrit: grane
 mur magis si diutius in ta
 bernaculo isto mortis habite
 m? q: qdiu h moramur pe
 grinamur a dño. Jo et c. Am

b 4

Sermones funebres.

Sermo. lx.

Memor esto iudicij mei sic erit et tuum heri mihi et tibi hodie. *Eccl. xxxviii.* Deus percipiens nos saluari qui vult oēs saluos fieri vt dicit. *Aplūs* et in tribulatiōib⁹ cōsolari p scripturā sacrā loquitur nobis aliqui i psona mortuorū vt p oēs morbos nos i nris tribulatiōib⁹ cōsoleat s⁹ qz multe psonē q sūt hic tribulate sūt de morte hui⁹ psonē: iō in psona eius volēs cōsolari eis loquit⁹ dicēs vba pposita. *Ademor. 7c.* In qb⁹ vbis ad parētū suorū cōsolationē et oīz h existētū i structionem tanguntur tria.

Primo pmittit admonitionē fructuosā. d. *Ademor.*

Secūdo subiungit rōnē virtuosam ibi: sic erit et tuum.

Tertio pōit expositionē preciosā ibi. heri mihi et c.

Quātū ad pīmū sciēdū q cuiuslibet psonē duplex d⁹ esse iudiciū. *Prīmū* ē pcticulare: et istd tāgit solū aīaz: et hoc iudiciū fit cuilibet qn morit⁹: qz statim aīa a corpore sepata indicat s⁹ opa sua et vadit ad locū qnē meruit Aliud appellat iudiciū vni-

uersale: et istud tāgit corp⁹ et aīam: et istud erit quantū ad oēs in fine mūdi qn voce archāgeli dicet. Surgite mortui et vēite ad iudiciū. Et tūc anime cū suis corpib⁹ resurgēt et scdm q inuenerit facta prius de oib⁹ diligētī examinatiōe ad loca diuersa ibūt vel ad infernū vel paradisu et ibi inefnū māebūt: si ergo qrat d q iudicio loquat⁹ scriptura sacra in persona istius mortui. d. memor esto iudicij mei. de pmo vel de secūdo dico q de vtroq: vnde nō aliū dicere vult nisi qz ad monet vos q debeatis cogitare de morte et de extremo iudicio: et ista admonitio est valde vtilis et fructuosa qz valet maxime ad tria. p. mo ad peccata canēda. *Nā* si psona nūqz deberet mori nec de suis opib⁹ indicari posset securius peccā cōmittere: et in ipsis remanere: s⁹ si bñ cogitat q necessario d⁹ mori: et de oī cogitatiōe locutiōe opatione indicari d⁹ miserabiliter retrahi a peccō vñ dicebat Salomō *Eccl. 1.* In oībus opib⁹ meis memorare nonissima tua et in eternū nō peccabis. *Per* nonissima boīs s⁹ sanctos in-

relligie
diceba
me re
carnali
te nū
indici
ad tēp
tēpali
set secū
cio illo
in iudici
tū de eis
nō ē ver
tare pōt
dus egre
nis circa
ponit et
reponit
nec etiā
aliū val
homō. p
tie diuina
pōna bi
iudicio ē
lia cōtū
mas ad
tenit oī
mortuū
Quēni
se ēē me
na et ad
plū bñ
nomine
ens ad
inducē
nas dū

vulgarizandi.

telligit mortē et iudiciū. Unde dicebat. Aug. li. vi. cō. Nec me renocabat a p̄funditate carnaliū voluptatū et gurgite nisi metus mortis et futuri iudiciij tui dīse. Valet sc̄do ad tēporalia p̄tēnenda: si enī tēporalia p̄sona mouēs posset secū portare: et si in iudicio illo aliud vālerēt sic vālet in iudicijs mūdi posset multū de eis curare p̄sona. Hoc nō ē vex: q̄ secū nullus portare pōt: vñ Job p̄mo. nudus egressus ē. et si aliud ponit circa corp⁹ in morte pax ponit et magis p̄pter bonorē ponit q̄ p̄pter vtilitatez: nec etiā in die iudiciij diuitie aliud vālebūt vnde dicit Salomō. p̄uer. ij. nec tūc diuitie diuitib⁹ p̄derūt et c. et iō si p̄sona bñ de morte et diuino iudicio cogitaret ista tēporalia cōtēneret. Un̄ Hieronymus ad paulinū. facile cōtēnit oīa q̄ semp cogitat se moriturū: et itē ad Ciprianū. Qui enī quotidie meminit se eē morturū cōtēnit p̄sentia et ad futura festinat. Exēplū huius hēm⁹ de q̄dā rege nomine Saladino qui veniens ad mortē volēs p̄sonas inducē ad p̄tēnendas diuitias tēporales p̄ totā ciuitatē

portari fecit vñ pānū et ita mo et p̄eco clamabat Saladin⁹ vobis notificat q̄ de oībus diuitijs suis nihil secus portat nisi h⁹ q̄ videtis. valet tertio hoc mēoria mortis ad despiciēda gaudia mūdana: si enī gaudia mūdi essent lōga et d̄ferēt ad finē gaudio sū p̄sone possent de ipsis curare: s; gaudia mūdana nō sūt talia: imo sūt breuia et cito terminant: vñ dī gaudiū hypocrite ad instar puncti. Per hypocritā itelligit mūd⁹ q̄ apparet illd q̄ nō est et pūct⁹ denotat breuitatē: sicut oīa gaudia mūdi terminant finalit̄ ad tristitiaz: sic p̄ de gaudio matrimonij: vñ dīc. Salomō p̄uer. xiiij. Extrema gaudij luct⁹ occupat: imo et sūt mixta q̄din durat et dolorib⁹ et tribulatiōib⁹: q̄ risus dolore miscebit v̄ dicit idē: et iō de eis nō ē curādū. De b⁹ hēm⁹ exēplū q̄ recitat Hier. d. q̄dā rege potētissimo q̄ cū hēret ante se inuenerabilē exercitū et q̄dā vellet eū inducē vt gauderet fleuisse dicit. Et interrogat⁹ de causa dixit. fleo q̄a post. c. annos oēs isti mortui erunt: et ego cū eis: et in puluere reducti. Ergo et c. Quātū ad se

Sermones funebres.

est ad principale sciendum quod pos-
set aliquis querere quare sic de-
beo recordari de iudicio istius-
us et particulari et generali: quia
forte ista me non tangunt tangit
rationem. d. Sic erit et tuum: quoniam
enim videt domum primi sui
ardere deus timere idem de sua
et sibi providere ita et c. sed tu
diceretis nunquam est similitudo in-
ter homines de morte et iudicio
ultio: imo: unde dico quod est ma-
gna diversitas inter homines mo-
rientes: et quantum ad locum et quod
tamen ad tempus et quantum ad modum
et est et similitudo quantum ad omnes par-
tes quantum ad animam: quod quilibet
mortuus per separationem anime a
corpore ita tamen quod anima rema-
net incorruptibilis. De ista
similitudine habetur in libro. sa-
pientie cap. i. mortuus doctus: si-
militer et indoctus. secundo est
similitudo quantum ad corpus.
Corpora omnium tam bonorum quam ma-
lorum: tam sapientium quam stultorum:
tam divitum quam pauperum putre-
scunt et a vermibus corroduntur
nisi deus per miraculum conservet
corpus alicuius sancti a cor-
ruptione. De ista similitudine di-
cit. Eccle. Cum mortuus homo he-
reditabit cum serpentibus et ver-
minibus: imo quod plus est corpus
divitum magis fetet quam
corpus pauperum unde dicit.

Ambrosius in Exameron. vi.
Nulla inquit est discretio inter
cadavera mortuorum nisi forte
quod granis fetet corpora divitum
destructa luxuria: tertio est si-
mililitudo in recipiendo sicut
inveniant et bona et mala.
De ista similitudine dicitur
sapientie. vi. Non enim subtrahet pro-
sonas cuiusque dominus: quoniam pusil-
lum et magnum ipse fecit et equa-
liter illi cura est de omnibus. De
hac similitudine dicit Augustinus.
Quid agas inquit o homo apud
talem iudicem quem fallere nec
corumpere poteris. Non pre-
sumas evadere cum ille nove-
rit omnia nec falsos testes quod
ipse fallat nec patronum litigo-
sis armis adhibebis nec am-
bros aliquid modo ut iudicem pos-
sis corumpere: tunc enim iudex
erit cause tue qui modo est testis
vite tue: per secundum principale.
Quantum ad tertium principale
sciendum quod posset aliquis di-
cere. Unde scio quod iste mortuus
est et quod et ego debeo mori: sed
nescio quoniam forte vivam usque ad
l. annos. Et ideo cur oportet me ita
cito cogitare de morte: de iudicio.
Dico quod si homo de hoc esset
securus posset providenter aliqua
mala facere. sed non est sic. Et ideo
explicat quoniam iudicium tuum erit
d. Hodie mihi et cras tibi: quia

scdm
re et nu
tis: vel
Noli e
mittere
de loq
Sene.
mortu
credam
quapro
dare ne
differre
Jo. q. p
dissimu
spopod
inter se
ppe vi
hoc e d
buit me
tergu:
da cur
certus
ra obe
tare fi
es tanc
candm

Job
man
lati: q
fuit ac

Vulgarizandi.

scdm Aug. nihil ē certi? mor-
te & nihil incerti? hora mor-
tis: vel dicē heri mihi & cras.
Moli ergo longā vitā tibi p-
mittere: & noli mortē tuā q̄si
de lōginq̄ p̄siderares vñ dicē.
Sene. multi sūt q̄ memoriā
mortis hñt & mortuorū se eē
credunt: tñ mortē q̄si de lon-
ginq̄ p̄siderātes vitā emē
dare negligūt & p̄uersionez
differūt: & tñ dicit Aug. sup
Jo. q̄ penitēti venias p̄misit
dissimilāti diē crastinū non
spopōdit: nec in hora dīa ē
inter senē & iuuenē: q̄: ita est
ppe vn? sicut alius: nisi q̄: in
hoc ē dīa: q̄: senes añ oclōs
hñt mortē iuuenes vō post
tergū: vita. n. n̄ra nō ē nisi q̄
dā cursus ad mortē: & q̄: in-
certus ē nobis dies ei? & ho-
ra d̄bem? eā quocūq̄ expe-
ctare fm Aug. Incertus di-
es tanq̄ quotidian? ē expe-
ctandus &c. Amen.

Sermo. lxi.

Jeremini mei
m misemini mei
salte vos amici
mei: q̄: manus
dñi tetigit me.

Job. xix. Verba p̄ntis the-
matis sūt Job. valde tribu-
lati: q̄ tñ oppido p̄grue pos-
sūt accipi pro amīab? de-

functorū q̄ in purgatorio pur-
gant: que ad suos amicos &
notos clamāt dicētes: vñq̄
p̄positū corā vestris deuotio-
nib?. In q̄b? vñbis duo notā-
tur: & primo.

¶ Primo querulosa postu-
latio suffragij. Quā dñ misē-
mini mei. m. m. s. v. a. m.

¶ Scdo penosa demōstra-
tio supplicij. Quā dicit uia-
nus domini tetigit me.

¶ Circa primū vbi notat q̄
rulosa postulatio suffragij: ē
sciendum q̄ quedā cōsuetu-
do & conditio est in mandos
q̄ aliquis subuenit alteri in
eius necessitatib? erūnis ca-
lamitatib? & miserijs: q̄ etiā
ip̄e d̄beat a bñficiis adiunari
& hoc volūt oēs leges tā na-
turales q̄ scripte & dominī-
cales. Considerata hac cōdi-
tione & debito cōuenire iustū
& equū est q̄ ale que sunt in
purga. debeant a suis caris
amicis cognatis & notis ad-
iunari. Respo. q̄: dñ ip̄i vñ
uerēt eos adiunere: q̄d si nō
sit talis aīa p̄querit d̄ vñcti-
b? dicēs cū pha. ps. xxx. Da-
tus sū obliuioi tāq̄. m. ac. s.
ē magna īgratitudo multorū
ñ tñ oīz q̄ mortuis parētib?
nūq̄ bñficiū imo nūq̄ re-
cordās: & h̄ q̄ p̄cepunt fieri q̄

Sermones funebres

testamenta inite largiunt: im-
mo aliquando occultant: et ta-
cēt obliu bñficiorū acceptorū
O si scirēt quātas penas sint
passuri illi q̄ hec faciūt nō di-
co q̄ darēt illa solū q̄ debēt:
imō cūcta q̄ possidēt vt pos-
sent enadē illas pēas s̄z cecir-
tate ducti n̄ hec p̄siderāt. Un̄
et ipi mortui r̄tributiōez red-
dēt. i. nō orabūt p̄ eis quum
fuerit trāslati in requiē. Exē-
plū: qdā miles in bello haro-
li magni cū manris pugna-
tur? rogauit cognatū suū: vt
si in bello moreret equū suū
vēderet et preciū daret pau-
perib?: qd et faciū est: mor-
tu? est enī in bello. Ille autē
cognat? ei? equū vēdidit s̄z
nequaquē p̄ciū paupib? erro-
gant. Post modicū vō tem-
poris ille q̄ fuerat defūct? ei
appuit tāq̄ sol fulgens dixit
q̄ ei. Cognate p̄ octo dies pe-
nas maximas sustinui: q̄ nō
fecisti qd̄ miseraz. sed nec tu
impunis abibis. Hodie enī
diaboli ferēt aīam tuā in in-
fernū: et ego purgat? vado ī
regnū dei. Et ecce subito in
aere auditis ē clamor: leonū
vīsorū ac luporū: et ipz de mū-
do abitulerūt. Deinde q̄rit
de qb? hōib? aīe d̄fūctorū cō-
q̄runt: et respōdet de q̄tuor.

Cū dūmo querunt de his
qb? hic fidelitatē et charitatē
et bñficia exhibuerunt et ipsi
eis nō refundūt. Unde. ps.
lxxvij. Obliti sunt benefacto-
rū eius: et hec est magna in-
gratitudo: et contra rationez
humanā obliuisci et non re-
grari bñfactorib?: vñ. Arist.
v. ethicorū. Opz regratiari
ei q̄ grāz fecit: s̄z defūctis ali-
ter regratiari nō possumus.
Scdo defūcti cōquerūtur
de filiis filiab? cognatis et c.
ac hereditibz qui eorū bona
possidēt: et eis nō subueniūt
Et tales infideliter agunt: q̄
si quis subuēiret amico suo:
quem in isto igne materiali
videret pūri infideliter age-
ret. Et ecce aīa patris vel
et. forte ē in penis purgato-
rii: et tu potes et subuenire et
q̄re nō subuēis. Audi quod
aīa patris vel et. ad te cla-
mat di. Misemini mei et c.
Et sunt due cause quare bis
dicūt miseremini mei. **P**ri-
ma est quasi dicerent: quia
estis ī mūdo: ī q̄ potestis mi-
sericordiā adipisci. ps. xxxij.
misericordiā dñi plena ē t̄ra.
Scda q̄ nos aīe sum? ī pur-
gatorio in misera et pauper-
tate: nec habemus amplius
corpora n̄ra: q̄bus possumus

icōm-
mus
bus et
alio m
currē.
saltē.
m nō
subuen
cōsangu
heredit
sumus
querer
tibi sub
ret. d. q
me: et q
quasi d
cum sū
infligē
punitis
linque
saturat
libus et
Ter
statorū
stamēta
gant et
Et hoc
adclit
rent ī
eis d
mēto
re suo
q. ij. d
differ
ment
et suū

vulgarizandi.

ieiunare meritorie nec habemus substantiam quam pauperibus erogare possimus: nec alio modo possimus nobis succurrere. Ergo miseremini mei saltem. v. a. mei: quasi dicat si alicui non subueniunt saltem vos subuenite: quia estis affines vel consanguinei vos qui possidetis hereditatem nostram: et propter vos sumus in purgatorio: et si quis quereretur dici carum: quia debeamus tibi subuenire. Alia respondet. d. quia manus domini tetigit me: et quare me: pro sicut deus. quasi dicat. Deus punit me cum summa iusticia sua penam infligendo. Et vos amici me punitis magna pena me relinquendo. Et carnis meis saturamini. i. meis tempora libus dinitis.

Tertio conqueruntur de testatoribus qui non expediunt testamenta eis commissis: sed plangunt et peribunt de die in diem. Et hoc est contra charitatem et fidelitatem quia finis. T. b. a. e. carere iterum subleuamine quod eis deberet fieri de illo testamento si exhibitum fuisset tempore suo. Unde in Decretis. xij. q. ij. dicit. Multum delinquit qui differunt mortuorum exequia testamenta. Immo debent excoicari et sunt excoicati: quam prout sol

uere et negligunt. Unde in Decretis. dicit. 13. q. Debita suffragia pro mortuis non reddentes fures sunt et sacrilegi: et excommunicandi.

Quarto conquerunt de sacerdotibus et religiosis: et pauperibus: qui elemosinas defunctorum recipiunt: et per eis non fidenter orant: unde in Decretis. dicit. Receptores elemosynarum plus debent. x. q. 1. Quia sacerdotes nec aliquis qui de labore posset se nutrire debet accipere elemosinas: sed tantum debiles infirmi et c.

Secunda pars. Circa secundam ubi notatur penosa demonstratio supplicij: supplicij purgatorij: viri prestantissimi est horribile et appropinquat penosus: et precipue supplicium ignitum. scilicet ignis. Unde Augustinus dicit. Di. xxv. ca. Qui in aliud seculum distulit fructum conversionis: prius purgabitur igne purgationis. Ille ignis: et si non est eternus: tamen miro modo gravis est et superat omnem penam: quam unusquisque passus est aliquis in hac vita: vel pati potest. Et quia ille aie sentit illum ignem tam crudeliter: non clamant et petunt adiuuari per quatuor. scilicet aut per oblationem altaris: aut per orationem alicuius viri sancti: aut carorum ieiunia aut

Sermones funebres.

cognatorum elemosynas. Iohannes pariter ei. N. audientes per intellectum propositi thematis vocem defuncti dicentis misere mini mei etc. Cupientes eum exaudire et a penis purgatorij redimere non tardabunt ei quam cissime subuenire. ut possit gloria eterna perfrui. Ad quam etc. C. Sermo. 62.

Enum agri hodie est: et cras in clibanum mittitur. Mat. 6. Scdm sententiam phil. 3. phylisicorum. Omne corruptibile statim quod separatur a suo regente et conservante corrumpitur. Item de plantis: piscibus etc. Presupposito igitur dicto phil. esse vero: dico quod corpus humanum est corruptibile et conservatur a suo regente: quod est anima: et statim quod separatur ab anima corrumpitur. Et ideo sub similitudine feni dicit Christus cuilibet viventi vbi per propositum. fenum quod hodie est etc. Ubi unus videndum est. scilicet vilitates corporis nostri: ibi cras in clibanum mittitur. Utile cur sumus huiusmodi corporis nostri quod idem est in sepulchro. Circa quod finem per huiusmodi Illud quod terminum clauditor brevis est. Jacobi. 4. Que est vita vestra. Vapor est et ad modicum apparet. Ad Ephes.

6. Id. n. quod in presenti est: momentaneum est. Hic. Ubi sunt reges vbi sunt principes: vbi sunt imperatores: vbi sunt locupletes rerum: vbi sunt potestates seculi. Certe quasi umbra pertransierunt et velut sonum evanuerunt: queruntur. et non sunt. Et quia vita presentis incolatur non stri habet terminum. Iohannes dicitur esse brevis. Job. 14. Breves dies hominis sunt. Propter quam brevitatem comparatur a fenestra scriptura feno agri: quod par in sua pulchritudine durat iuxta illud. Isa. 9. Clama Et quod clamabo. Omnis caro fenestra: et gloria eius. i. eius pulchritudo: quasi flos agri: et exsiccatus et fenestra et cecidit flos quia spiritus domini sufflavit in eo. Hanc brevitatem considerans. Job. 14. clamat. domine. Homo natus de muliere. b. v. t. 2. m. m. q. q. s. e. 7. 2. 7. f. v. v. Et quod vita nostri incolatur sit brevis: et quod digne feno agri assimiletur figurative ostendit. 4. Reg. 19. vbi dicitur quod de loquens de assyriis per os Isaie. ait. facti sunt sicut fenestra agri: et viri herba rectorum quod arefacta est antequam veniret ad maturitatem. Qui sunt hi assyrii. de quibus loquitur dominus deus: nisi homines in hac vita viventes.

vulgarizandi.

Assyrii interpretantur vigilantes
sive vigilares. Unus quilibet vi-
uens considerare debet breuita-
tem vite sue: et super obscuri-
tatem finis sui iungulari iuxta
monimenta Saluatoris. Matthei. 6. Vigilate itaque quia quia
hora et c. Et sequitur quod dixit de-
us. facti sunt sicut fenum agri:
quia post peccatum Ade facti su-
mus mortales et corruptibili-
les: quia sicut fenum ardore sicca-
tur: ita caro deficcatur ardore
concupiscentie peccati. et ideo dicit
Apostolus. 4. Omne fenum combustum est
supple in ardore peccati. Et
Jacobi primo. Sicut flos fe-
ni transibit. Exortus est enim sol
cum ardore: et arefecit fenum: et
cecidit flos eius: et decor vul-
tus eius deperijt. Et sequitur vi-
rens herba tectorum: que are-
facta est antequam veniret ad ma-
turitatem. Herba ista vires in-
terpretatur virtutes et bona ope-
ra que sunt in tecto. id est in anima et vi-
rescunt ea: atque ornant et deco-
rant. Sed antequam veniant ad
maturitatem. id est antequam ad imple-
mentum suum premij vite eter-
ne: arefcunt ardore peccati. psalmus.
118. fiat sicut fenum tectorum quod
primsque enellat exaruit. et ideo
dicitur Exo. x. quod locuste. id est peccata
operiunt vniuersam terram. id est su-
perficiem anime: vastantes cunctas

virtutes que sunt in anima. et ideo iste
prius defunctus consideras quod
erat corruptibilis ut fenum et
herba vires. id est opera bona et vir-
tutes erant exiccate per ardorem
peccati: antequam ad corruptio-
nem veniret voluit omnia pecca-
ta per contritionem et confessionem
cum satisfactione expellere: ut
eius anima cum viriditate. id est cum
virtutibus ac operibus bonis ve-
nire posset ad premium vite
eterne. Ad quam et c.

Sermo. 63.
Edde quod debes
Mat. 14. Scie-
dum est: quod homini
venienti in mun-

dum duo conferuntur. scilicet anima et
corpus: et propter hoc duos cre-
ditores habemus. scilicet deum et ter-
ram. Terre debemus corpus
et deo animam: et hoc triplici ratione
Quia ab ipso creata.

Quia ad eius imaginem facta.

Quia eius sanguine redempta.

De primo Amos propheta.

xxij. Ecce creauit me et for-

mauit manibus suis et c. De

secundo Gen. primo. faciamus

hominem et c. De tertio de san-

guine eius redempta. Aut ergo

redde quod debes. scilicet corpus terre

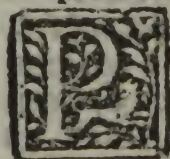
et mihi animam dicit dominus. Red-

de corpus terre quia de ea assu-

ptum est habere. xxij. Terra

Sermones funebres

terra terra &c. Salomō quoque Ecclesiastes ultio. Revertatur pulvis ad terrā suā & spūs redeat ad illū q̄ creavit eū. Dic ergo. Redde qd̄ debes. Sciēdū est aut̄ qd̄ debitor in duobus offendit creditore. Primo qm̄ rez acceptas reddit deterioratā. Secundo quādo reddit inuite. Sic deus nobis. Si aīas puram & mūdā acceptā: imundam & deformē reddim⁹: hō facit ille q̄ in peccato mortali p̄manet & delectat⁹: qz tūc statim p̄dit similitudinē dei: quā hēbat p̄ peccatum. Studeamus ergo charissimi reddere aīas n̄ras deo: nō deterioratas criminib⁹: s; potius melioratas v̄tutib⁹. Arbitremur istū talē prope diē extitisse. Cui a dño dictū est. Redde quod debes &c.

Preciosa est i cōspectu dñi mors sanctorū ei⁹. ps. 116. sic dicit Sāctus Anselm⁹ duo īstituta in lib. sacre scripture possent reperiri diversa q̄tūdie. Unū .s. de morte peccatorū pessima: aliud de morte iustorū p̄ciosa vt hic dicit. Ps̄a. i. auaritate p̄posita. Preciosa i

cōspectu dñi mors &c. Primo ē dicit beat⁹ Anselmus. de morte peccatorū qd̄ corū mors est pessima p̄ triplicē rōnē. Primo p̄ amissionē terrenorū in quib⁹ posuerunt suā spem & fiduciā. Un̄ dicit beat⁹ Grego. Non sine magno dolore amittit quod cum amore possidet. Un̄ tales dicunt illud Eccl̄. ij. O mors q̄ amara est memoria tua hōi pacē habēti in substātijs suis adhuc volēti accipe cibū. Un̄ si mēoria ē sic amara: quāto magis mors ipsa. Et vere ip̄e i morte oīa amittit: & possēsiōes & denarios & et pānos quib⁹ iduit. Ergo pessima est mors & amara illis q̄ posuerūt cor in talibus. Secūdo dicit Anselmus qd̄ mors peccatoris est pessima & amara p̄ separationē amicorū & p̄ sanguineorū. Un̄ vī qd̄ nullus est q̄ nō diligat hōiez tātū in vita qd̄ in morte p̄ oīa in foneā vellet ip̄m sociari. Un̄ Job. xv. fratres mei elōgauēnt a me & noti mei q̄si alieni recesserunt a me: & p̄rimi mei dereliquerūt me. & proph̄a. 37. ps̄. vlt̄erius dicit. Oēs amici mei spreuerūt me: & facti sūt mibi inimici. Un̄ ducūt

te ac
terra
dicit
etern
dio d
Et i
dei n
in sup
sup pa
do: m
pessim
mors
cōspo
Cp
CSe
CLe
q̄ ip̄i
CD
operi
ciosa
14. 2
gescā
hōi ut
facti
ratio e
cus pa
cūdo
ps. cl
dā ab
mibi
Quē
tms a
derat
paul
qs n
ut b

vulgarizandi.

te ad foneā: tñ non eribis: ⁊ terra cooptet te. **T**ertio dicit pessima pp amissionēz eternoꝝ. ps. Mō bitabit i medio dom⁹ mee q facit supbiā. Et **1**dan. i. cor. 6. Regnūz dei n possidebūt inq sꝫ ibūt in suppliciu eternūz: ⁊ pluet sup pctōres sulfur ignis: grādo: nix: glacies. Ergo bñ dī pessima mors pctōrūz. Sed mors scōꝝ viroꝝ dī p̄ciosa i cōspectu dñi pp alia tria.

Primo pp cessionē operis.

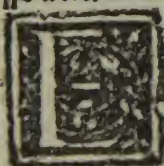
Secundo pp piculū itineris.

Tertio propter premiz q ipsi habebunt.

Dico p̄mo pp cessionē operis mors scōꝝ viroꝝ ē p̄ciosa in cōspectu dñi. Apo. 14. Amon iā dicit spūs vt regescāt a laborib⁹ suis. Dicit hōi isti q mortu⁹ ē. ps. lxxv. fact⁹ est in pace loc⁹ ei⁹ ⁊ hī tatio ei⁹ i scā syon. Qui dī locus pacis ⁊ trāq̄latis. **S**ecundo pp periculū itineris. ps. cxlj. In via hac q̄ ābula bā abscođerūt supbi laqueū mihi. Et iō dicebat prop̄ha. Quēadmodū desiderat ceruus ad fōtes aquarū: ita desiderat aīa mea ad te de⁹. Et paul⁹ **1**Ro. 7. Infelix ego hō q̄s me liberabit d corpe mortis hui⁹ ⁊c. **T**ertio dī pre

ciosa pp p̄miū q ipsi hēbunt **M**atthe. ij. Loca oparios ⁊ redde illis mercedē suā. q̄sta erit ista merces istoꝝ viroꝝ bonoꝝ quā declarat ille paulus dicēs. Qd oculos nō vidit nec auris audivit: nec in cor hoīs ascendit: q̄ p̄parauit dens diligētib⁹ se. ⁊ iō dicit **1**hie. Quiescat vox tua a ploratu: ⁊ oculus tuus a lachrymis **A**poca. Absterget deus oēm lachrimā ab ocul⁹ sāctorum viroꝝ. ⁊ iā nō erit amplius neq̄ luct⁹ neq̄ clamor: sed neq̄ ali⁹ dolor: qm̄ p̄ora trāsierūt. Ergo p̄ciosa mors sanctorū viroꝝ: q̄ iusti hereditabūt terrā ⁊ delectabūt in multitudine pacis. Ergo nō est dolēdū: sꝫ pon⁹ cōgaudendū si de p̄nti miseria ducatur ad requiē. Ad quā xp̄s nos perducatur ⁊c. Amen.

Oratio funebris p q̄cūq̄ Impatore: rege: duce: p̄ncipe: marchione ⁊c. ad regem **P**andulfam applicata.

Lrat p̄cursus oīum tātus ad regiam in hoc ip̄o nō tui solū **P**ā dulce: vex etiaz toti⁹ hui⁹ hore maritime cāu vt voces meas audire posse nullo pacto p̄siderē. **V**ndiq̄

Sermones funebres.

cives clamāt merēt afflicta
tur tū suburbani ad urbem
mestit ac tristes vēiūt: sūdūt
lachrymas eulat ad celum
tollūt. Id qđ p̄suetudie qđā
iducti facē circa mortuos cō
sueuē: h. n. ip̄a. ¶ Pādulse nā
tū duce: et sentim⁹ et facim⁹
vluq; potū a vetustissimis hī
to: quā rōne aliq̄ doctrinae
seruam⁹: ego vō rex illustris
alia qđā via ad p̄spectū tuū
venio: nō tū lachrymarū ex
pers: neq; doloris īmunis.
ferre⁹. n. essēs ac tygridi si
milis si Karoli germani tui
illi⁹ tāti tāq; p̄stātis: atq; ad
mirādi ductoris nfi morte:
vna cū ceteris q̄q; maximo
posse luctu nō deplorare. ab
aulaq; ad tumultū sūmo: cū
dolorē: fletuq; nō p̄sequeretur
Hic. n. ei⁹ iterit⁹ q̄q; nō ite
ritus qđā: tete cōiunx in pri
mis victoria: vixq; Germa
nos te deiceps Baptista: ne
potes: agnatos atq; cognā
tos attingit: itēq; nos meīpos
q; vob̄ obedim⁹: deniq; oēs
q; litus h⁹ Anthonitanū in
colūte cōcūtit atq; p̄turbat. e
manib⁹ etenī oīm nris Ka
rolus quū maxio p̄silio flore
ret: et etate sua valēs utilisq;
suis: aduēisq; futur⁹ erat: ere
ptus est. Ulex enī nro qđ p̄

ficeres pādulse: si diuti⁹ tectū
aīo marcerareris: si legē hāc
ab initio cōditā opusq; et op
timū et diuinū oīb⁹ eq̄ morta
lib⁹ seruandū obducta frōte
despiceres: si ī luctu lachry
misq; p̄rabesceres: si qū et a
sōno excitare poculū epulas
que assignaret qđ nōnulli de
mētes ac sensib⁹ tū dedit ef
ficiūt. German⁹ igit mens
Karol⁹ mortu⁹ ē. Iste vō exi
tus oīb⁹ et aīantib⁹ et serua
tur: et iminet. Itaq; mortu⁹
est: nō tū exul apud externas
ac barbaras natiōes vene
no consūpt⁹: vt Anibal. aut
apd̄ Babylonē vt P̄hilip
pi macedonū regis fili⁹ Ale
xāder. Nō ī pegrino littore
nec iacuit: atq; ī sepult⁹ quē
admodū ī egypto P̄dopei⁹.
quē et satelles nequā Achilas
enecauit. p̄cremavit codn⁹.
nō apd̄ ignoble liternū: ī exi
lio suis despect⁹ mortē obiit
vt Scipio maior: q; totā tāta
que de republica hū merit⁹
fuerat: q̄ ip̄a vt reliq̄ omittā
tur ex Carthaginēsiū fancib⁹
eripuerat: nō a sodalib⁹ cir
cūct⁹: vt ī hyberia Sertori
us: nō tādē ī senatu a suis cō
sossus: vt Cesar orbis terrarū
domitor. P̄ostremo nō sic et
celoz et mūdi p̄ditor: atq; oī

vulgarizandi.

om rex dñs nŕ Iesus xps. p
cōi oīum salute moriens. ab
Iherosolimitanis ill' stultis
iprobis: duris atq; neq;simis
quos i tēplis q̄tūdie forisq;
docēs erudierat: liberauerat
sanos effecerat: p ludibriū tā
dē i cruce fix' ē. Juniores at
etatis nŕe duces rei milita/
ris pclarissimos. braciū. sfor/
ciāq; omitto: q̄ morte pŕest.
Nicolaū itē stellā recētē stre/
nuū illū atq; itrepidū nŕ hos/
solū q̄ fortunā psequunt: vt
ait vulg'. Sz multos ac multos
vrbium dños: vobilq; finiti/
mos: q̄ magno cū dēcore: et
nobilitatis ignominia: fede.
turpiterq; vitā finire. Cui'
rei exēpla vob' sŕ aū oculos i
piceno q̄ plima. at vō dicel
imaturio: excessu e vita. Ka/
rolus ē regnū nob' igitū reli/
gt. Qm vō mō pādulse nŕ tē/
pestu' emouit is: q̄ bñ: fortū/
iuste. pieq; vinēs: post milita/
demū egregia pclaraq; faci/
nora: penes suos emouit. age/
dūz libeat Karoli fŕis vitā:
resq; euz domi: tū ē militie
gestas: breui recēsē atq; ab i/
ennte ei' etate ordiri. Adole/
scētē audio sŕ patno suo pā/
dulfo fanēsū rege duceq; ar/
mipotentissimo p'm militasse se/
clūq; diuini apd Buxiā vrbē

i galia citeriore: et clarā et p/
potētē: reb' bellicis exercita/
tū: p id tps: cū maxie ad re/
pellēdū ducē mediolanēsū.
Veniti nitebant in eo bello
Karoliunioris vŕ' nec dū ē
pubescētis pter oēs enituit.
Itaq; cū nō adolescētis: sed
fortissimi cuiusq; dexterimi/
q; ductoris operā abūde na/
uasset a patno militis ac mi/
tis p̄ciosissimis manerib' do/
nat' a; hōest' ē donec tādē
nīct' pāduls' amissa buxia fa/
nū rediēs: ocio sese et reb' v/
bāi: iā cū senex imersit Karo/
l' ad malatēstā gēitorē fuerit
tur. i alia vō inuēte sue mili/
tia. Karol' q̄m laudis ac glie
adept' fuit apd philippū ma/
riā mediolanēsū ducē: tyrā/
nox oīuz nŕi tps max' atq;
fortissimū i eo bello q̄ ad/
ner'. Venetos gēbat id ego
neq; silētio p̄mitēdū cēlui
ad quē cū a gēitor vō mala/
testa miss' ēē paulop' q̄ in
castra venit vniuerso exerci/
tui q̄ pmaxim' erat pfect' est
atq; oīuz ipato: dclat' q̄ tpe
et nicola' ille picin' cetoz
sinevlla p̄trōsia nŕi tps dux
i re militari p̄stātissim' et frā/
cisc' sfortia vice cōes: b ipē p̄/
cēi moderator. et ceti p militi
clari fortissimiq; doct. i eadē

Serm ones fu nebris:

militia versabatur. Meq; p
id qdē etatis nō pedites. nō
tyrones: nō velites: nō roa/
rij: nō cēntriones nō tumul/
tuarij qdā milites: nō pūili/
tones: s; plurimaz atq; for/
tissimaz legionū dūces ade/
rāt. Apud hos oīs ars ei' sēp
pūiliū scīa vī' atq; animi ma/
gnitudo mīx in modū cōpro/
bata. Is autē splēdor: ac dec'
nemini adhuc ex pncipibus
vrbū contingit nisi Karolo
Juniori: q malatestaz fami/
liaz tā claro titulo decorauit
Tertiā autē ei' militiā ⁊ recē/
tem ⁊ vltimā: que sibi aduer/
sus quosdā illosq; paucos vī/
bis vīe peditores fuit: nō nisi
fuit' remīscor. In eo. n. bello
tetro atq; scelestissimo qd su/
periorib' annis ad enellēdā
fūdī'. Malatestaz pūilau/
rensiū stirpē. Eugeni' ponti/
fer maxim' gessit cū vos a se/
dibus patrijs: vrbe vīa pūi/
sauro pelleremini: tu qdē op/
timis auspitijs fretus ad pul/
chrū ac nobile municipiū
Gradariā vobis in oī re du/
bia semp fidū contendisti.
Galeā vrbīnū: ad for' sēpro/
nij Karolus sese recepit. ibi
nequaq; in ocio. p secordiaz
tēpus terere: aut metu pcul/
sus cede: neq; sōno delitijsq;

tor: pescere passus ē. Qui po/
tius inuentū illā suapte nā
belloz anidā primū ad mu/
niēdā vrbē: excitat cōmeat'
vndiq; cōportari inbet: arcē
firmat. excubias accurate lo/
cis qbuscūq; disponit suos
iter muniēdum docet aduer/
sus nefarios: quosdā teterri/
mosq; peditores: bellū fore p/
pūia: p libertate: p cōingib'
p liberis. Nā plēs ex hac vī/
be secū an fugerāt. Itēq; pro/
parētibus aris focis tēplis d
niq; p bonoz oīz salute pu/
gnādū. His igit sūma cū ce/
leritate studioq; dispositis tps
idoneū nact' inuēntē sēpro/
niana: cohortibusq; p pau/
cis comitatib' i agz pīsaure/
sē erūpit castella qdā pūi de/
ditiōē accipit pūi expūgnat
pūi obsidet: s; mor Karol' a/
ioāne vitellio picētū p pūo:
bonoz oīz ingulato: erat vī/
repellit. ad arcesq; sēpronia/
nas detrudit. nībilo tū min'
ad vrbē. pīsanaz crebras ex/
cursiōes parat: ipēq; nōnūq;
pūi i agmē dscēdēs agros d
populabat: hostes itra me/
nia repellebat. vrbīq; ⁊ pūi/
torib' supplicia: cedes: icen/
dia minitabat. Utrinq; pu/
gnat accerrime pellit cedif/
viciū oppūgnat. res erāt i sū

vulgarizandi

mo discrimine. Quid pla. li-
bent. N. ista pterimus arte
prudencia: calliditate inda-
liria: cura vigilis: ope: labo-
re: sudore: Karoli paucis p-
tibus: et vrb et vitellij p pto-
ris vires attrite st: ita vt ppli
in edia ptes atqz egestate co-
arctat? auctoribus pditiōis
trucidatis Karoli ipm cu i
geti oinz plausu. leti ciaqz: i
sedes patrias renouant.

Ec hec fuit illa
felix militia: i q
fortit p coi oinz
salute pugnatur
Karol? noctes ac
dies oem aeris iteperie. ven-
toriz et asperitates: effus: fri-
gorides. ibres fame sui vigi-
lias oesqz exilij casus: et rei
militaris difficultates tolera-
do. nimir egrotatōis illi? sue
cas: imo vo mortis exhanfit
egregios illos pstatissimosqz
romaos imitat?. Idoratiū co-
clitē. Aditto scenolā curriū.
ac Decios: q ipsi forti aio p
rep. sua mouez oppetunere.
Hac igit triplici militia ex-
ercitat? Karol? vita excessit
cu sumo rerū bñ gestaz splē-
dore: ac glia. Jāqz senior vt
mibi vř: et pñlio: et sapientia
decedens. Ider hec ampla
magnificaqz negocia pcu-

currit: quēadmodū a maio-
rib? suis et gētoze vřo ad ala-
testa reuera semideo dignū
fuerat: regnū vob absūde cō-
positū firimū: tutū: getūqz re-
ligr. Quas igit meronis cās
habueritis si vitā illi? a pue-
ro singulatū ad adolescēte ab
adolescēte ad virūz. Itēqz a
viro ad senē vt dicim? intētis
oculis aia aduerteritis. Ti-
metis ne forsitā qd vos velu-
ti mancos in regno pñtiaqz
sni vidnos: orbatosqz defuit
ob hoc ipm in solio mesti se-
detis: herens: ancipites. Me-
te deleceris pādulse. Etenī
eadē mētis acies: q illi fuerat
eadē i pñtādo sapiētia vnū
pect? vna acies: vna puidē-
tia in a gēdo dexteritas par
similis ē i audiēdo facilitas
similes etiā i iperitādo insti-
cia: vñs: tēperantia: deniqz
fratern? ois vigor: sititudo
qz tibi pñsus iheret. Immo
ne fraternus qdez. vex pñā
vis potius: ois tibi penit? in-
fira est: et qd vnū in Karolo
minimūz fuit phiberis in oī
lraz genē pñllimus. Quod
mun? in principe: vt est ma-
gnūz atqz admirabile: ita ē
bac nra tēpestare raz eē pñue-
nit. Quā qdē igit id qd optio
cuiqz regi pñuz eē dñ fas sit

Sermones funebres.

in te vno pspicē: pfecto: qd
doleas: qd anxi⁹ sis habūde
qdē video. Quāobrem fac qso
pādulse vt ei⁹ illi⁹ germai
tui occasu tibi maiorē quēdā
virtutū cumulū in iperitādo:
chalcargz admissūz eē cerna
m⁹: quēadmodū ē nōnullis
alijs fortib⁹: atqz clarrissimū
viris factū eē lectitāminis.
Me optolome⁹ enī ille achil
lis fili⁹ p⁹ gēitoris mortē acri
us atqz vehemēt⁹ in res tro
ianas cōcitat⁹ est. Ex q⁹ Uir/
gilianū illd dictū pēdet. Ue
st: bulū an ip⁹ pmoqz i limie
p⁹rrb⁹ exultat telis. 7 luce
corusc⁹ aena. Itē illd. Instat
vi patria p⁹rrb⁹ nec clau
stra nec ip⁹. Custodes suffe
re valēt: labat ariete creboz.
Ianna: 7 emoti p⁹cūbūt car
dine postes. Et alibi. Uidi
ipse furētē cede. Meoptole
mū: 7 gēinos in lumine Atri
das. Agamenōi 7 Menelao
p⁹rrbū anteposuit Gne⁹
et p⁹opeius magni p⁹opei
fili⁹: paterni splēdoris inui
tator: senatusqz: 7 reip. lan
guētis ruinā pmolette ferēs:
ita ipigre sese reb⁹ Cesaria/
nis obieisse fert vt parū ab
effet: qn in l⁹ yspania Cesar
aut ab illo opprimeret: aut
sibi ipse p⁹ri s manib⁹ mo:

tē pscisceret q se vnus hōis
iternētū: a tot successibus re/
tardari aspiciēbat. Adibi at
h⁹ loco res gestas Romano
rū i aīo volūtati. L. Ad artij
virt⁹ ingēs: in p⁹misqz admi
rāda videt. Qui cū Scipio
nes illi duo belli fulmina vt
ē apd poetā: p⁹ mltas ac m⁹
tas victorias i l⁹ yspāia ceci
disent neqz salutis vlla spes
Romāis lingret. exercitū q
tāte cladi superat: nō in lachri
mis p⁹senescere neqz in fuga
spē hēre passus. quāmo palā
tes colligē. saucios curare oīs
qz reliqas in locū munitissi
mū adducē. optimū eē rat⁹.
si p⁹us qz cū hostib⁹ cōgrede
ret: apd suos vbasaceret: oīo
nē 7 aptā p⁹ipe 7 reb⁹ oīb⁹ qz
maxie trepidātib⁹: eū veniē
tē habuit ac sibi p⁹ionati flā/
ma qdā ab vnineto exercitu
frōti obnolitare: idēqz supra
caput celū v⁹sus attolli visa ē
qd omē salutis spē illis inie
cit. Itaqz cūz porasset mor
cū ingēti clamore: ac plausu
oīz. Ad artij⁹ impator: decla
rat⁹: hostes victoria supbiē/
tes aggressus: nociēqz diēqz
psequit⁹ sternit: fugat: interi
mit: dissipat dōec tādē victo
ria potit⁹ Scipionū morte
vlt⁹ ē. Igr hui⁹ ip⁹ vlt⁹ fici

vulgarizandi.

ti et reliquorum: nunquam fortassis
tā clare venisset in lucez nisi
Scipionū occasus p̄cessisset
Eox igitur morte: et igitur huius
ad res igitur aggrediēdas ex
citatu: et summa laus acq̄sita: q̄s
neq̄s antea neq̄s p̄: tārope
illuxit: ita tibi faciēdū existi/
mo. Ad dulce: et Ad alatesta
p̄finitū: et noua q̄dā v̄tus
suscitāda. Qd si feceris: vt ce
pisti: oīs malatestaz: laudes
atq̄s triūphos eq̄neris. Me/
q̄s enī tibi quodq̄ v̄sus mētes
v̄dineris desūt auxilia: neq̄s
animi: neq̄s fortūe. Animus ē
ad oīa p̄ magnus. Obnerfat
p̄terea militie Galeā s̄ q̄ cō
silia tua: res deniq̄s v̄banas
oīs p̄superiores efficiet. Adse
ūt nepotes magna idole pie/
stati igitur v̄ritate igitur: q̄s
ip̄sos i aīaz p̄lagire posse cō
fidim? parētū simillimos fo
re. Reliquū igitur fuerit. Ad
dulce: vt i b̄o tāto luctu quē
audis: mētē firmes: ac tibi le
gē imponas: ita vt sicuti nos
regis: et iā tui p̄ctoris mode
rator: et tāq̄ auriga q̄dāz bo
nus intelligere: vt glia: tuā
victoriā q̄ maxie circa fun?
collachymat: et regis tui me
moriam quē amisit: penit? af
flicatur: consilio precib? di
ctis lenias erigas consolare

post hec vt v̄bes: ac p̄p̄os
q̄ vobis parēt: q̄s maxima po
testis sapiētia fide cura pie
tate iusticia tueamini.

Mos etenim te ad v̄nū. Adan/
dulce neq̄s Galeā reges no
stros et salutari? et volum?

¶ Valete.

¶ Oio funebis. Adio que/
cūq̄s imperatrice. Regina.
Ducilla. Adarchionissa: in
cōstātiā directa. Adislauren/
sum Dominam.

¶ Scio q̄ fato no/
bis mortalibus
euenire soleat id
q̄s infortuniam
pariter in omni
fere negocio nostro possum?
incusare vt quāto maiore ad
rē penitā studio festinam? eo
lōgius ab eadē repellamur.
¶ Contra v̄o si q̄s q̄si nolens
ac tanq̄s alio q̄s p̄pesuit vt
cursum inflectat et votū suū
disimulās remorat? tacitus
q̄s subsistit desiderij p̄pos. ne
cesse est quos postea fines:
quot maloz causas q̄ disci/
mina: quos luct? accerbissi/
mos pariant res n̄re hūane
testimonio sunt. Adercatorē
enim videm? premium di/
nitiā ardore: nūc idos: a hā
nunc armenios. et sine vlla
d̄fatigatiōe ac metu scythas

Sermones fanebris.

nunc Britānos: nunc lybiā pa-
grantes: imo sepe naufragio
afflictū nudatūq; seu tandem
morte cū iā ditissimus fieret
ab eo ipso felicissimo cursu i
terceptū lōge ab suis viā fi-
nire. Quis nō agricolas ip-
sos ēt atq; etiā admirari non
possit: q; nisi sepi? fallerentur
parto admodū tpi? curricu-
lo beatissimi fierēt. S; illos
vel aeris intēperies: vt sepe
accidit vel agrorū maligni-
tas: in qb? tñ colēdis neq; di-
es neq; noctes quiescūt: vī
armētorū interit? aut alia q;
cunq; vis hūana tot vndiq;
circūuoluit icommodis: ita
trepidōs atq; anxios tenet.
vt qñ qdē sese oī spe nōnūq;
frandatos vidēt. ipi sp alie-
ne sortis inuidia macerentur
Maniculator itē lōga fastidi-
tus nauigatiōe: cū portū ge-
scēdi studio tā plenis: vt poe-
ta inq; velis ingressur? esset
cohōta de ipromiso tēpesta-
te: aut vñ pīnūz soluerat: ad
longinq; detrudit litora
aut iactis anchoris māifesto
cū piculo ventis aduersanti
b? obsistens cūq; iā defessus
foret: nono de integro subire
labores cogitur. Idcirco
huiusmōi possēs in p̄spectu
vestro adducere: que plane

oīa sine vlla defatigatiōe: ac
tedio nisi me penit? offende-
rēt libētissime recensere: qui
b? ē luce clarius appareret
nō solū nautas agrestes: ac
mercatores: quos dixim? ve-
rū ēt ductores: bello precla-
rissimos resq; publicas am-
plissimas: vt reliquarū artū
opifices relinquam?: suis q;
busdā satis iterdū sic astrin-
gi: opprimiq;. vt q;uis oī suo
cōatu ac virib? sūma rex po-
tiri p̄dāt: fortūe tñ iteruētū
p̄cludubio ab eadez nō sine
maximo. sicuti ab initio p-
posuerā humanaz rex ludi-
brio retrahant. Atq; vtinaz
has ego similitudines minore pl-
saurēhū damno: patrieq; hu-
ius nre calamitate lōge ma-
gis tolerabili tūiq; alexan-
der fortissime lachrymis: nō
tā p̄petuis reserre in mediū
potuissēs. Etenī paulo ante
q; hec tāta discriminia vnus
cōstantie morie: de ipromiso
emergerēt: atq; in ceruices
nr̄as effunderent. que nam
in vniuersa Italia Libertas si-
bella q; iā fere extincta erāt
e medio sustulerim? hac vna
felicio: numerari poterat.
Que nā in medijs ē fluctib?
min? trepida. q; nā adeo flo-
res adeo placida tra mariq;

ea fr
q; nā
bac tē
set. ea
nos d
eunte
pude
faciū
chū
naz at
gnitō
de vñ
de m
nō dī
nymp
qdaz
beatū
sent. ē
tūm
qdā p
mōtū
sci. M
sam?
supior
enim
ciari
men
q; nā
tox ar
metu
dā ip
linar
nia
me
cū
len

vulgarizandi.

tā fragifera deniq; taz beata
 q̄ nā regina quia iterū ppl̄s
 hac tēpēstate iueniri potuif-
 set. ea pollēs regia: q̄lis ap̄d
 nos dñabat cui tāte ēt ab in-
 eunte etate iesset indolens:
 prudentia tāns animi vigor:
 faciūdia: pietas iusticia: pal-
 chitudo. pudicitia vī? diuī-
 na: atq; humanaz rerū co-
 gnitio: dotes deniq; oēs: q̄ n̄
 de v̄gine nō de muliere: nō
 de matrona: non de regina
 nō d̄ ip̄eratrice: nulla demū
 nymp̄ha: verū de dea poti?
 q̄daz vna oīnz splēdidissima
 beatissimaq; p̄dicari potuif-
 sent. At nō hec cines p̄stā-
 tissimi aliq̄s diu tanq; i cella
 q̄dā penitiorē conquescere:
 mecū q̄so patiemini remini-
 sci. Mūc postq; oēs in luctu
 sum? reminisci calamitatz
 supioris t̄pis libeat. Quis et
 enim vestrū penitus exclu-
 ciari nō possit: quotiens ad
 memoriā renocare agredit:
 q̄ nā mō: ac poti? truculētia
 tot annos nobiscuz fortuna
 merudnerit: q̄ n̄ nonerca q̄
 dā ip̄iissima excāduerit: sitq;
 imani quodā furore atq; isa-
 nia magno impetu sup̄bissi-
 me obachata. Monus ac d̄
 cimus annis circūagis: enī
 senio: ille **Malatesta** n̄ v̄

bis ne dicā hui? sed **Italiē**
 poti? vnīuersale parēs q̄daz
 ac moderator: mortē obiit q̄
 ipso regnāte vt scitis etas n̄
 mirū fuisse aurea: q̄ saturn?
 ap̄d nos alter imperiū gessit
 se visus est sub cui? morte p
 fortūa nob̄ inidia malis pati
 corū p̄silijs oīs de improniso
 bī regnādi ac seruiendi mo-
 dū p̄st q̄b? et auctorib? hu?
 iuscemodi segetes: que iaz
 quatuor annos proximos in
 agris nate sunt n̄ris messuiz
 m? deinceps **Karol?** iunior:
 cui? q̄ p̄silio. q̄ v̄tute regnū
 nobis aut poti? respública q̄
 dā optia restituta erat mor-
 aduersa corrept? valitudine.
 quā belligerādo p̄xerat nāc
 p̄cessit. nō mltō p? ei? frater
Adlandolfus archieps pa-
 trian? p̄stāti sane ingēio: atq;
 incōparabili sapiētia rex vi-
 ta ēt excessit. Quib? extinctis
 bellū h? finitū q̄d pene ci-
 uile atq; intestinū appellare
 possum?: cū hoste accerimo
 cohortū: q̄ vrbē q̄ castella cir-
 cūadiacētia: q̄ agros opes d̄
 niq; n̄ras oīs ita disturbauit
 soluit: attriuit: vt q̄uis iā q̄
 defessi essem?: nosmetipsos
 tū integros atq; recētes aduer-
 san. i forme obiectaremus
 aderat enī aderat. **Cōstans**

Sermones funebres.

illa nra Impatrix prudētissi-
ma mulier oīz nri tps de-
cus reuera stipes pstantis re-
gni hui? et solidissimū patrie
sue firmitamentū: aderat atq;
adest vna secū domū. tūz de-
niq; militie dux intrepidus.
Herosq; pstantissim? Alexā-
der Sfortia. quē illa regē no-
bis pstantētib?: et fama et
virtute et sapiētia sua plusquā
hūana quiescerat: aduoca-
uerat: introduxerat: peperat:
an oclōs corā locauerat. Qui
b? ita impitātib? ciues pmi:
atq; iūni agricole: vxores
liberi tēpla: dom? deniq; for-
tune oēs nre brissime fore cē-
sebant. Quibus itex supstiti-
b? bella: hec senissima iā ma-
gna ex pte sublata cē videbā-
tar primeq; dici poterāt ex-
tinguēda. Jā fere oīs iūnda-
tio: pcella: fremitus: ardor
bellic? icrepuerat: et quodā-
mō plicitia mēia ipa vniver-
sa respirabāt cū subito nescio
q̄ deorū inclemētia: ex ceteris
ex h? litore adriatico: ex pa-
tria ex vībe hac pulcherri-
ma: ex cedib? ex tēplis: ex fo-
ro: ex pcone: ex affatu oīz
mutuo: ex mātib?: ab oculis
ex viscerib? erepta ē nob. Cō-
stātia Italie splēdor mulie-
rūq; sine vlla dubitatōe p-

ceps: ac regina dom? sue iā
labētis firmitamentū clypeus
aduersus oēs fortūe impetū
nri camp? nauis portus: pro-
pugnaculū. arx: tutissimūq;
pfugiū. Quis. n. viuente illa
mor? aut seditio pullulā? aut
si pullulasset qm mō adole-
scē aut si adoleuisset: qb? tū i
cōmodis obesse ciuib? potuisset:
cū viderem? vim quādā
illius mēti spūmq; dinitus i-
fusu ad oīa maria de se psta-
da. Quā enī mulierē mihi da-
bitis tū nā duce. tamē studio
atq; idustria tā facili ad bñ
dicēdū: q̄ siue pmonita. siue
de iproniso loqrēt: siue poe-
ticis: siue oratorijs: siue phi-
sics: siue hūanis: seu tandē
diuinis de reb? q̄reret: nī ipa
didicisse q̄ diceret: s; cōpo-
nisse poti? videbat. Quotū-
die inerat manib? Seneca:
Cicero. Linus: salustius: ac-
dinus in pmiis Hieronim?
Aurelius: Aug. Grego. Am-
brosi?: atq; Lactanti?. Cete-
riq; de latina lingua latius
tractarūt versabant. Quan-
tū vō pfa: tū pcpue metro
esset admirāda: id qdē nō cō-
iectura siue q̄tidiāis affeg di-
spatatiōib? licebit: s; epistol
orōnib?. Que p mltis ac de-
niq; visib?: tū disparib?: tū

heros
dra
uitate
elegā
ret. D
q; vne
dicau
nas p
ros sal
teris n
ait. J
te mo
Deni
qdē i
ri cōla
terarū
vir ap
victa
me de
tū atq
admi
quādā
des q
in ma
gular
splend
omni
lucet
Andr
rē ced
neloq
domi
pda
milit
Lact
niq;

vulgarizandi.

heroicis ad regē suū Alexā-
drū sūmo artificio: cultu: sua-
uitate: lanticia: mitore: atq;
elegācia: scriptis pcul appa-
ret. Quā sane pūciā decus
q3: vice sibi met etate nra vē-
dicauerat in q̄ ne dicā femi-
nas ppe nullas s3 neq3 ē: vi-
ros satis mltos videm⁹ q̄ lit-
teris nisi maxie vtilibus (vt
aiūt) indulgeāt ac si q̄ p̄cū-
te inuementē odio sūt oibus
Deniq3 si q3 dat bonos is
qdē ieiunus: attenuūm⁹ da-
ri cōsuevit. At vō q̄q3 hec lit-
terarū cognitio in mulierib⁹
vir apparēs p magnū sibi ⁊
vinētī tullit: sic deniq3 mor-
tue decus allatura est. Alia
tū atq3 alia sunt lōge magis
admirāda: que sibi longiorē
quādā ppetuitatē afferūt. si-
des qdē illa est ⁊ charitas
in maritū Alexandrum sin-
gularis: q̄ veluti gēma qdā
splendidissima flosq3 vnus:
ominim speciosissimus: re-
lucet i vxore in q̄ certo neq3
Andromache in suū llecto-
rē cedebat. Cōstātia nō i Pe-
nelope in Ulyssēm nō i an-
domie in iProthesilāū: non
iPanthie in sūmū: nō iArbe-
misie in iMytridatez: neq3
Cassandre in Cyrū non de-
niq3 vt in Italiā redeamus.

Julie i iDōpeid ant iDorie
in Brutū: ppetuis vxore rei
luminib⁹: ipar aut villa exp-
te iferior vnq3 visa est. Quo
fit Alexāder preclarissime vt
quoties illius pūciaz: effigiē
mores lautissimos: pudiciā
hūanitatez: atq3 ipsā reuera
cōstātiā virtutesq3 ingentes
ad memoriā reuocaueris ne
sciā ipse q3 poeta: quis ora-
tor: q3 te deū pbs ab alto q̄
dā gemitu planetnq3 p̄tine-
re possit. aut sciat. Ac non
potius vna tecū ingemiscat:
inclamitet: tor: queat: expal-
leat: maceret: menses: dies:
noctes: horasq3 diffūdēdis
lachrymis impatiat. Jā vō
quāta foret in oēs ēt infimios
facilitate ac misericordia: qd
mun⁹ sicuti maximū dicat in
pncipe: ita etiā hac tēpestate
eaz eē cōsuevit: tota ciuitas.
iDisaurēsis testabit: in q̄ ne-
mo ē q vnq3 nisi gaudēs: bñ-
q3 ab illa p̄suasus discensse-
rit. Neq3 enim Titi optimi
iRomanorū iImpatoris: q̄
diu vixit iſtitutū nescire vide-
bat: q sepe apd suos dicē cō-
sueuerat regē bonū dicē nū-
q3 eos: qb⁹ iperat auditos ab
se male contētos dimittere.
Isq3 cū forte fortuna iherdiu
audiēdis ciuib⁹ abstinnisset

Sermones funebres

in se tandem respiscēs: amici
diē pditū esse q̄rebat. Itaqz
moriēs: ateqz ex hac vita nec
dū q̄dragenari⁹ emigraret:
dixisse illud ferē nihil vnqz
se se cui⁹ p̄nīaz merito subire
posset p̄ter vnū effecisse: qd
tū idē n̄ pdidit. Itaqz igr̄ via
d̄ges Cōstātia q̄s sibi ab tenē
ris inf̄ Iul̄e ysaβeth. Came/
rinoz regina summo īgenio
sapiētia mulier: atqz guber/
nādi laudib⁹ p̄ter oēs etatis
n̄fe p̄stātissima: quāqz aīa
ei⁹ Baptista diuina qdē illa
p̄monstrauerat: q̄ nescio an
q̄qz nāe vnqz mai⁹ i eo serū
post M̄aria v̄ginez gēnerit.
Eiuscemodi tandē fulgens
indole: tā diuinis p̄pollēt
laudibus: tot tātisqz dotib⁹
circuncomita. Cōstātia ex
hac tandem vita quā Lice/
ro mortē poti⁹ appellare au/
det. sibi qdē soli felix excessit
atqz ante oēs n̄f̄ t̄pis mulie/
res: beatissima nob̄ vō. ¶ Di/
saurētib⁹ flebilis: calamitosa
die noctuqz: sp̄ ip̄sterū cō/
clamāda. Ego igr̄: rex n̄f̄ sa/
piētissime Alexander ī h̄oīā ī/
mēso ne dicā tuo vex poti⁹.
¶ Disaurētiū oīnz dolore: ac
naufragio: qb⁹ rōnibus ani/
mū istū tū labefactatū p̄so/
lari ac māsuefacē p̄gā: nō in

uenio nisi forsītā abste vno ī
cipiā: rursusqz in eundez oīs
n̄ra refūdat oīo. Nō suz enī
nescius quātis et nāe dotib⁹
et fortūe d̄namētis: nisi te de/
seras pditus es: q̄ ip̄e neduz
milita et milita lectitādo: sicuti
ab initio iuuēre tue fecisse p̄/
dicaris: verū etiā domi: mili/
tieqz agitādo: taz fortia tibi
cōparasti p̄fidia: vt ea corpū
atqz animi bōa: q̄ tibi nō su/
perāt eadē iure optio: sum/
mis oībus et viris et regibus
de futura eē videātur: paula/
tū ex aīo tū istū dolorē vt de/
ponas et rō in p̄mis optia p̄/
xiāqz medicinarū oīum (vt
Licero docet) et t̄ps vtilissi/
mū ē ad id remediū: deniqz
cōsilia ip̄a: te sua cohortabū/
tur. Cura enī atqz anxietas
nullo ferre artificio medica/
bilis: vt meminit. Quidē. lō
ga tādē mora extēuat. Tū
igit̄ fuerit: quēadmodū cer/
to potes: vt tibi et impareve/
lis et moderari. qd te sine oī
suspitiōe factū ire cōfidim⁹.
¶ Reliquū itaqz fuerit. vt sicu/
ti ab initio regnare cepera/
tis ita ip̄e p̄seueres Alexan/
der. Sentio enī ¶ Disaurētiū
oīnz et oculos et aīos: in te ita
cōuersos: vt nulla vnqz rōne
ab eo tui d̄siderio tā īmēso

ab ali
derim
tang
nos ve
ductu
patriā
oibus
hostiū
sine iū
mo p̄la
ylos. m
mīs et
tang
Cōm
Egē ar
acerbi

veritū
ge cūc
dūtar
vita oīa
q̄nos: la
tūm la
moletū
Ex cer
quē no
duo bo
cio: q̄
prope
et clar
ex for
seruit

vulgarizandi.

ab alienari posse illos crediderim. Operā igit̃ dabis: vt tanq̃ non? qdā hercules ad nos venisse indiceris: cuius ductu: aspicioq; et ciues: et patriā hāc pulcherrimā ab oībus vndiq; mōstris: atq; hostiū audacia liberatā non sine igēti gloria triūphoq; tuo p̃clarissimo sentiamus.

Mes. n. te regē nřz et saluta-
mus et volum? tu nostri etiā tanq̃ tui miserebere dixi.

Oratio funerea i quēcūq; Egtē anratū fratris Thome acerbi Ueronensis.

Sermo. 4.

Tanq̃ mors cō-
muni sorte ho-
minū corpa dis-
sipat: et manes
vertit i cineres: nec eq̃ tñ le-
ge cunctis terribil' est: s; his
dūtaret qb? vt ait Cicero. cū
vita oīa extinguntur: his vō
quorū laus emori nō pōt: igē-
tium laborū: ac p̃pe infinitarū
molestiarū est eq̃simus finis.
Ex cet̃a aut̃ generis hūani:
quē nos ciuitatē appellam?
duo hoīum genera eē cōspi-
cio: quorū ṽtute et gloria: nec
prope solū familie: et potētes
et clare euasē vex vībes ip̃e
ex fortuna mediocri ex feda
seruitute i libez̃ ip̃erū. et ad

successus amplissimos pue-
nire. Id i sunt senatori? ordo
atq; equester: q̃nis alter ex
altero p̃deat: et i vnā psonā
ambo quandoq; conueniāt.
Que si mihi res ante hodie
nam diē dubiū fecerit aiunt
quādo Britānici nři ornati
egtis: de quorū i p̃tiaz apd
vos patres sū verba factur?
maiores mihi i mētez veni-
unt sic fio certior: vt aliud se-
tiētes existimē lōge a verita-
te abesse. Nāq; ab his et bri-
tānica familia reb? potens et
auro ac multa gloria insignis
effecta: et qd est habēdū plu-
ris: hec nřa. Linitas eorū pre-
claris gestis illustrior reddi-
ta est. Et q̃q; nec hōi vni de-
us oīpotens maximus natu-
raq; oīum parēs igenua: cū
cta ornāmēta contulerūt qn
potius velint nō vna tñ: sed
alia atq; alia hoīes hoīb? v-
tute prestare: hoc tamē bone-
fissimo eq̃ti: taliaque video
ornāmēta cōuenisse: cum a
fortuna nāq; tū maxime ab
ipsa ṽtute profecta: vt nulli:
vel clarissimo oratori possit
deesse vel materia dicendie
vel causa. Sumā igitur tan-
tam dicēdi prouinciā in tan-
ta clarissimorū viroz frequē-
tia: q̃nis sit mihi exigū: in-

Sermones funebres.

genitū: ac ferme ad dicēdū p
temporis angustia iparatū: he
sterna solū die ad h̄ dicēda.
et inuitat? fui et mōit? vestra
tū viri Brixiani frēt? hūani/
tate p̄mū de p̄clara familia
deide de morib? de v̄tutib?
de diuinis Britānici gestis
dictur? accedo. si familie. q̄
Britānic? n̄ ē nat? si nobili
tatē q̄ iā ppe i vetustatē radi
ces agit. Si gentis titulos: et
armis: et l̄is claros recēdere
noluerō: non seruabo aī mei
l̄stitutū: et fortassis tracta i lō
gū oratio: et ip̄ortuna vobis
erit et molesta. Taceo igr̄ vi
ros ex familia iſignes. Joā
nemi. Angelū Jacobūq; su
pra ducētos sexagita annos
a federico ip̄eratore comite
creatos recēdebo solū sup̄iorē
Britānicū posterosq; breui
ordine viz corp̄is virib?: in
genio cōsilio belli gerēdi pe
ritia clarissimū. Idic nanq;
(v̄t l̄raz monumētis p̄ditū
est) post multas et q̄dem p̄u
denter strenue. gloriose am
mistratas pugnas p̄ reb? ve
stris viri Brixiani p̄ vobis
Ciuibus suis: p̄ hui? reipn
blice nostre salute et icolumi
tate annos octo et viginti na
tus mortē oppetijt: eo bello
q̄d ferme postremū cū h̄ ci

uitas gesit. O iuuenē dignū
p̄fecto illo clamore et laudi
bus demosthenis q̄b? in Ar
themisio in Adarathone in
Sala lamune def̄ictos p̄ pa
tria cōmendauit. Idic Bri
tannicus ab illo iclito viro.
M. est genitus. q̄ p̄ suis bene
meritis atq; egregie ab illu
strissimō d̄no. M. aurata mi
litia donat? fuit. Cuius cete
ras laudes omitto: q̄ me v̄
get tēpus: et dicēdi locus v̄
descēdaz ad Antoniū dignis
simū virum: tot clarissimō
rū adolescentiūz parentum
quos inter vos iſdullatos se
dere intueor: quos et bono
randi et cōsolādi causa i tam
frequēti Senatu cōuenistis
de quo iccirco p̄us habēda ē
mentio: q̄ p̄us ex hūanis re
bus quā genitor per imatu
ram mortē sublatu est. Sa
ne Joānes Britānicus facil
limisq; atq; sūme igenuis
moribus natus: ore oculis:
fronte: facie toto ip̄so corp̄is
aspectu: motu: icessu: gestu:
cōposit? erat nō ex hoīrescēs
vllam hoīum iſrimorum af
fabilitatē: aut cōsuetudinem
diuinā quadā benignitatem
atq; clemeniā p̄ferebat. et
q̄d vsu cūenit rariss: pares
ciues: nō superiores p̄ceptu

malat
iusticia
berali
In q̄b
memo
mibi la
pos d̄i
nō in p̄
angolie
mani e
ybe v̄
piani q̄
tannico
militar
claruer
antiqua
ne bac
ratione
tum ec
dignit
nauer
Adeo
dici po
cessisse
blice v̄
dignita
strem: o
propa
v̄t et
sensit
nentia
to illis
eadem
pti: o
mus:
aſign

vulgarizandi.

maladictisue succillabat. qd iusticiā. qd tēperantiā. qd liberalitatē. qd magnificētia: In qbus tot⁹ erat effesus cōmemorē laudē celebrē. Hoc mihi loco latius patefcit cāpus dicēdi. Si nō ī foro. Si nō in pūatis tectis. Si nō in angulis ipsis. Si nō cēt de muni eius vntes hac tota ī vrbē vulgate. Ecce viri Bri xiani quot quātisqz viris bri tannicorum familia. ⁊ ī arte militari: ⁊ in aurata militia claruerit: ducta longo ordie antiqua ab origine gētis. sane hac mea breui cōmemo ratione accipere potuistis qz tum equestris ordis gradus dignitatē. splendorē. conser uauerit auferitque mirifice. Adeo vt sūma cum ratione dici possit: plus honoris ac cessisse dignitati equestri: ⁊ hisce viris quaz viris ex ipa dignitate. fateor: egdem eq streum: ordinē esse nobilitate propa īsignem ac clarum: ⁊ vti ēt Archidamas Milesi⁹ sensit: qui pūns de compo nentia reipu. scripsit. ⁊ ī pla to illis in libris q sunt ab eo eadem de re preclare cōscri pti ⁊ oīs pbie pī: ⁊ pnceps sū mus Aristoteles iter tres qz assignant reipublic partes si

nō summā: summe tamē p xime accedere existimo. nō qdē ab re: qz ciues reliquos aduersus hostes in sua hēat tutela ⁊ pīaz sua manu de fēdere ⁊ sese p ea strictis gla dijs obijcere. Quā vō sit glo riosum p cinibus suis ⁊ pa tria occūbere sua scilita fama dno decij testatur. Prestās igitur suapte nā est: prestan tior vō gloria rerum gestaz eoz: vīroz. q in ipso clame re: prestātissimus aut vī hoc bis equester ordo haberi po test: qz ex eo lecto fuisset con stet: patres illos q pūm a Romulo mox a pūisco Tar quio rege ī senatuz suere cō scripti: a qb⁹ ille patritier Ro manorum familie īgenis re bus gestis fortūatissimis spe ciosissimisqz triūphs per to tum orbem terraz tanqz v tutum omnūz humanarū clarissima lumina manane re. Quis igitur memoratos ciues nostros non dicat lau de dignissimos qui non so lum non intulere decus au rate militie: sed ⁊ suis fort ter: pie animose: magnifice gloriose gestis splēdore mal to illustriorem facere. De quibus hec pauca a me sint dicta succincte ⁊ lenia suarū

Sermones funebres

cōparatōe virtutū. Quis se-
ne multa breui & itēgre: cla-
req; commemorabit. Obest
mibi tps breuitas: ac ppte
rea in si entio multa ptereō:
nec tamē eis moueor v̄bis q
bus nescio qsdā accipi ege-
re ferre: a nobis quēpiā i hō
dicēdi genere esse laudatū.
His eqdē nō assentior: nec vl
li ā viro vel libero vel pba-
to iri assensū puto. Cur. n. vi-
rum bonorū laudes debēt eē
vel moleste vl granes. Igna-
ni: inidi: scelesti: pditi cinis ē
eorū cōmēdatōes vel psequi
odio vel iuitis aurib⁹ accipe-
re: q sua industria: suavitate:
suis laborib⁹: suo deniq; san-
guine & morte: & ornāmēto
hui⁹ v̄bis & saluti cōsulerūt
Meritissimo qppe iure i ore
oīum nostrū sūma cū laude
semp versari debent viri illi
nostrisq; animis ac memo-
ria viuere quorū maximis la-
boribus atq; pericul⁹ ab imi-
nente ab hostib⁹ strage: & vt
ita dixerim morte cōseruata
fuit hec nobis charissima pa-
tria. O igit predicādā Butā-
nicam domū: sūmisq; laudi-
bus efferēdam. Quod ita eē
cuihbet claz facerē atq; per-
spectū viri pstantes si suas
victorias insignes: si tēpla suis

verilis & spolijs onusta: si ci-
uitas: si obsidionales: si val-
lares: si ouales atq; triūpha-
les coronas memorare cōsti-
tuissem. S; nō est mibi mēs
tot ac tāta verbis pplecti. ad
Britānicū. n. quem nunc:
nūc sepulture mandam⁹:
nra festinat oratio. Cui p mi-
tissima fata i hac v̄be: situs
amenitate: soli felicitate: ae-
ris puri ac ppe ridētis clari-
tate antiquatē rex ferme om-
nium abūdātia: tot īgeniorū
excellētium: tot eruditissimorū
viroz atq; fortissimorū
īperatorū & copia & vbertate
clarissima: ita vt possit cū oī
alia gēte & ciuitate de nobili-
tate cōtēdere: & ex his quos
pancis ante v̄bis nominari
cōtingit nasci. Mobilissimis
viris i tāta rei domesticæ: ac
dimitiax copia qsta alia nul-
la in hac ciuitate possit hēri.
Nō vulgari statura a nā do-
natus: sed prestāti mēbroz
forma ac pceritate qdā sena-
toria vbi mibi v̄ corpis mo-
les animi sui emula fuisse.
Ut. n. varijs ex mēbris com-
moda venusta: magnifica
que corpis spēs surrigit ac cō-
stet: sic illa tm̄ ab viris pba-
tissimis eruditissimisq; p̄bis
& amata plurimū & i admi-

ratio
stas al
mum
bus m
tis dec
ritice
us: p a
ta hūm
māfuer
ms mo
bus po
fo equ
pfitur
est cū
ipō qpp
am: p a
p: pofe
inice gi
in totū
it diu y
nes par
nō insti
per cler
tate aut
nō satis
Nō cup
nay neq
dis vllū
gis pri
nebatu
nem a
riam ei
qd ita
iterio
dimū
crad

vulgarizandi.

ratioe semper habita maie/
 stas animi rōnisq; robustissi/
 mum decus quā multiplici/
 bus mox vntūq; bōestamē/
 tis deducit cōstituiturq; mi/
 riñce. fuit. n. vir iste patrici/
 us: p annos et teneros mul/
 ta humanitate ornat? comis/
 māsuet? benign? eisq; pstitu/
 tus morib? qbus facile ab oi/
 bus posset amari. Dignat?
 vō equestri dignitate eū sese/
 pstitit. q p̄mūz fuisset. q̄s vō
 est cines q cōqueri posuit ab
 ip̄o qppia ppetratū p̄solēti/
 am: p arrogantiā: p supbiam.
 p̄fecto nō qd mīmūz hu/
 inſce gñis meas attigit anres
 in totū id ppetuū tps quo fu/
 it diu vobiscū v̄latus. At i ci/
 nes paupes hoiesq; rusticos
 nō iustissimus solū: vex sem/
 per clemētissim? fuit. De eq/
 tate aut ipares atq; supiores
 nō satis eū laudare possem.
 Nō cupid?: nō auar? nō te/
 nar neq; rebus alienis vorā/
 dis vllū ei studiū fuit qn ma/
 gis p̄tinuo et acri timore te/
 nebatur: ne qd mali p libidi/
 nem a dōesticis suis p iusti/
 tiam eēt irrogatū i quēpiāz.
 qd ita q: sciebat idq; iterūz.
 iterūq; volebat se diuinū in/
 ditū subitūz: iustosque oīs
 crudeles: et vt aiūt famelicos

lupus i humanis mēbris da/
 ctos acerbissimas penas in/
 obscurissimis orci faucib?. et
 in illa iserna cūctis expaue/
 scēda voragine is sane timor
 igenus britānici cordi erat
 calcar adhibitū ad liberali/
 tatem atq; bñficētiā que iu/
 re sc̄ta a nobis appellari d̄z.
 Ea enī large magnificēque
 v̄lō nō itū i splēdida hoīz
 nobiliū. p̄ncipūq; hospitali/
 tale. at qd est lōge sc̄ti? lōge
 qz p̄tati? i egenoz susceptōe
 et ill d̄inis actōib? quas sacre
 scripture misericordie opera
 vocitant. assidu? fuit. Sūma
 certe: et q̄ clari? elucescat: ac
 semp sūme sit laudanda ho/
 spitalitas q̄ mortaliū imorta/
 liūq; rex cōditor: christus n̄r
 factissimus rex i egentis p̄so/
 na excipitur. (Qd si fortasse
 q̄s neget). memoria repetat
 in enāgelio dñi voce dictūz
 quod vni ex mīmis meis se/
 cistis: mihi fecistis: consulto
 sapiēter preclareq; ab Britā/
 nico hoc eē factitatūz nō pos/
 sum nō fateri. Neq; enī de/
 us optimus maximus p̄bis
 iustisq; nisi homin causa me/
 ritorum gloriāz tribuet imo:
 talem neq; ip̄obos atq; sce/
 leratos nisi p̄ eis sp̄retis be/
 nefactis eterno dānabiticen

K

Sermones funebres.

dio. Sepe. (Reor). memo-
 ria Britanicus agitabat id p
 phete oraculum quo dī mi-
 sericordiā volo et nō sacri-
 cinum. Nec vana fides mea
 atq; suspicio vt erit cognita
 facillimuz ex his que paulo
 post a me dī sua pietate atq;
 misericordia dicētur. Reor
 in quā secū hō sepe colloque-
 batur. Britanice quādo iter
 auratos viros ascitus et an-
 numeratus fuisti: tibi p̄mu-
 accinctus ē ensis ad tuēdas
 partes institutūq; hoīum mi-
 serorum: sunt et pedib⁹ inira
 calcaria quo si euenerit vsu
 citandus equis: sit fortiterq;
 agēdum p̄ patrie et tuorū ciui-
 uz salute: postremo es gesta-
 di auri potestate donatus: vt
 quātum auri metalla oīa na-
 ture nobilitate atque fulgore
 p̄cellit tu tātūq; morū vtutum
 actionūq; cōpositōe elegan-
 tia atq; spīdore reliqs cini-
 bus prestes. Que ab Britā-
 nico cogitata a vobis splēdi-
 dissimi egres haud quaquāz
 sūt postergāda: neq; obliuio
 ni tradēda. Vos q̄ppe h̄ non
 cogituros s; facturos iure
 iurando promissistis. Miles
 nanq; vel gregari⁹ vetustissi-
 mo more: sacramēto fiebat:
 cuius rei testes locupletissi-

mi sūt et Licero p̄mo officio
 rū libro et Latonis senis epi-
 stola ad pōpiliū īperatorem
 monētis: ne filium suū q̄ pu-
 gnādi cupiditate ardebat cū
 hoste p̄gredi patiatur: nisi se
 p̄mū sacramēto obligauerit.
 In vobis adhuc ista vetustis-
 simorum militū disciplina p̄-
 ceptaq; perdurāt. Mō. n. nī
 si iurati ad militiā auratam
 estis admissi. Cogitate queso
 vestra īteresse. vos eos esse q̄
 rum officiū sit aliene īfirmi-
 tati succurrere. Mōmē mili-
 tis id apte īnuat. a malo. n.
 arcēdo p̄ ethimologiā dcm̄
 ē vtī grāmatici vetustissimi:
 tūz maxie doctissimi tradūt
 atq; iō is q̄ supra Archida-
 mus militē belli p̄pulsatores
 vocat. Vos vō q̄ nō milites
 solū estis: s; egres nec egres
 solū: sed equestris ordīs: flos
 plura maioraq; decēt: alia ī
 pace alia in bello. In bello
 qdē arma tenere suos ciues
 iuuare patriāz ab īprobis et
 sceleratis vexatā tueri. At in
 pace nō deseret fortitudinē
 eque: ac propāz auratus mi-
 les: si viduas vexari: si pupil-
 los spoliari si homines forti-
 ne exigue ex vi et armis pro-
 prio fundo pelli conspexerit
 sese opponere debet resistē.

vulgarizandi.

re et huiusmodi calamitosus
genus homini consilio et ope
innare. Idem vestre custodie
vestre fidei traditi sunt vobis
patres eximij ex munere p
prio pauperum imminet cura
atque sollicitudo: propterea se
orsu a plebe reliquisque civibus
selectum locum digniorem ho
norationeque tenetis: sed iam
in id redeamus unde digres
si sumus quaque non ab hoc co
solatorio genere dicendi alie
rum existimo: nihil puto dis
simile: quod dignissimi pa
tres ad vestram utilitatem ho
norem Britannici laudemque
cducant. Non tam enim in co
memorandis hominum laudi
bus: quam adhortandis ani
mis ad bene agendum et bea
tam immortalitatem constitu
tum est. Igitur Britannicum
ob hanc inaurate militie su
sceptorem pactam deo immorta
li hominibusque fide semper miseri
cordia pietateque significem vi
distis: eaque tam multa ac va
ria: ut quousque alteram equestris
officij partem itinenda. scilicet pa
tria maiores sue cumulate
absoluerint: ne quid a Britan
nica familia decoris abesset
ipse tantum alteram observa
vit ac coluit ut summa profe
cto sit laude dignissimum. Cui

enim vidue petenti: non fuit an
xilio. Testes et omnium mendi
cantium ordine viri religio
si ac semine eius in omnes p
sonas cultui domino dicatas of
ficiosissime pietatis. Testes
vos cives qui ista ipsa frequen
ter oculis vestris obijcere po
tuitis: quando quidem fueratis
multa consuetudine et fami
liaritate devincti. Testes de
nique ut unum referam ex mul
tis infinitis pupilli ferme oes
ac miseri homines aduersas pas
si fortunam et nostri et vicini agri
qui coacta fremebant. Eos ne
perpetuos dies duobus pda
ctis pistonibus pases perfici iussit
neminem a domo repelli pau
perem nemini ostium claudi. ve
rum certati vicique velentes ins
sit. De phibane pbenigne su
scipi in hospitalitate. O singu
larum viri probitatem atque miseri
cordiam. vicit in ei pectore er
ga deum et primum pietas ang
ritie insatiabile fame. non enim re
cusavit non extimuit hanc tantam
elemosynam largitorem in ea p
magna rei frumentarie carita
te quam ferme tota Italia oppri
mebat. quid de illis virtutibus que
ad geram civium vitam attinet di
camus: qui non vacant: qui non ornat
fuit: qui non excelluit quam tamen fi
cerent digna memorata superua

IK 2

Sermones funebres.

canem: tamen existimo re-
ferre vobis q me lōge meli⁹
ipsa teneatis studiū. s. curaz
diligentiā: que ipse pacis in-
terpres et auctor ad sedādas
lites p̄ciliādos et i amore ac
benivolētia cōfirmādos ho-
minum aīos frequentissime
gessit. Ad ista igit ista oīa fa-
cio. Taceo et trepidantē suā
in p̄uis delictis cōscīaz: qua
videbat sp̄reuisse igenue fa-
stum: mundi gloriāqz sal-
laciem. Non enī vel elegan-
tiore vel profuso cultu corpo-
ris: quādoqz est vsus qn ma-
gis se astrinxerat voto annu-
lo atqz cingulo aureo dūta-
rat exceptis nunqz alijs se or-
namētis auratis ornari. que
res mee apud vos cōmēda-
tionis continēne atqz seueri-
tatis sue fidē qz maximā face-
re pōt. Constat enī apud no-
biles veteresqz Romanos
plūme laudi datuz fuisse La-
io. Adario. L. Suffidio. Cal-
phurnio et Manilio q et alijs
qdā prestātissimi egres Ro-
mani auro nunquam uti vo-
luerunt. Taceo amicitias p cō-
nubia suis auspicijs contra-
cta optimatū et p̄ncipiū no-
bilissimoz: q̄s nemo nisi sū-
me prudēs neqz promereri
neqz cōseruare pōt diuitijs

oībus pluris estimādas abū-
de nactus ē. De religiōe ei⁹
postremo atqz i deuz pietā-
te: que lingua satis dicere po-
terit: que laus cum ei⁹ v̄tute
poterit cōparari. Cedant fa-
ctis v̄ba cedat sanctitati ora-
tio necesse est. Eo siqdē ma-
gnitudis amor. Britānici ca-
ritasqz peruenierat q frequē-
ti desiderio tenebat se p xp̄i
fide ac legibus vitam cū iter-
ritu cōmutare. Quia re nullā
pōt afferri amoris signūz ar-
dentius. Quotidie si cōmo-
de fieri potuisset reb⁹ sacris
iteresse volebat. Sepe ieiū-
nijs corp⁹ p̄mebat. qbus i il-
la sua assidua mētis ad deuz
eleuatōe atqz oratōibus san-
ctis attētiō: seruēntiorqz red-
debatur. Quotātis patri no-
stro ac p̄ncipi deo p delicto-
rum purgatiōem que pro hu-
mana fragilitate generatim
ab oībus fere hoībus cōtra-
huntur ad sacerdotis pedes
recōciliabat et qd est aī eter-
nis reb⁹ dicati ac p̄pe diuini
quādo pro xp̄iano more per
singulā quēqz annum ip-
sus dei nostri sacratissimum
xp̄i corpus sumebat: tāto spū
et tam celesti rapiebatur ar-
dore: ut sese non posset luctu
ac lachrymis colibē. Spe-

etam
cū
mū
fecit
tuqz
dū
vlti
dē
nre
ante
ferr
tus
le
mū
vite
talia
falep
mū
ro
celo
cōtē
vros
cio
rūcos
ri illi
mū
rā me
plare
genū
nerit
dict
est ne
pand
mo
fale
Ra p

vulgarizandi

etandū sane et admirandū fa- te viri ornatissimi abstulit a
 cinus annosus senē. et illa taz me et cogitādi copiam et dicē-
 multa dierū granditate cō- di tps angustia. Urget me
 sectam inuenali esse constan- ēt vester granissim⁹ cōspect⁹
 tiqz seruoze. Mon sui etiam quē ne ptabā lōgius statim
 dissimilis fuit: quū i hac sua vt vnū dixerō. finē dicēdi fa-
 vltima fata preuenisset. Eā- ciā. Ad vos adolescētes no-
 dē enī eucharistiaz et relinq- bilissimi: quos veste luctuo-
 nre fidei sacramenta paulo sa tectos videm⁹ et iter tot: p-
 anteqz excessit e vita sibi cō- ceres: tristes merētesqz se-
 ferri poposcit. Quib⁹ moni- dere in hoc orōnis calce: no-
 tus nos in hac miseriarū val- ster se flectit fimo. Me casus
 le et tāto malorūz turbine di- vestri accerbitatē cogitātem
 mūtēs supos adiit: bene acte- subit qdam miseratio tristis
 vite bonorūqz laborūz imor- vixqz fieri posset vt a lachry-
 talia vtputo: et excelsa p̄mia mus tēperarer: si mihi firma
 suscepturus. Quis enī neget mēs eēt: virū tā p̄bū: tā mā-
 iustissimo cuiqz et optimo vi- suetū: tā piū: et vobis tā dul-
 ro n̄ patere expeditū iter ad- cē pdidisse. Quis nēpe: nisi
 celos. Quis vō britanicū nec ferrens: nisi duro ex silice na-
 cōtieri dicet int̄ iustissimos tus: nō doleat in amulsiōe et
 viros et optios. Ex his p̄fe- tāti orbitate parētis. Cui⁹ vul-
 cto q illā ai sui p̄bitatē: et mi- tus iocūditas et oris sermo-
 rificos nāe igniculos: q̄s cla- nisqz suauitas vos sp̄e vnicā
 ri illi progenitores sui ei inge- posteritatis sue p̄sepe cōsola-
 nuissent et has nūc vobis co- ri potuit afflictos. Me fortas-
 rā memoratas: aliasqz com- sis ista ipsa cogitādo p̄ueni-
 plures consulto p̄teritas in- stis: ac p̄pterea vos tristitia
 genuas viri p̄ditiōes memi- debilitat: vestrūqz cor exulce-
 nerit et eq̄ rōne pertractarit rat dolor: sed si necū memi-
 dictis meis fidē abrogatur⁹ neritis: qū hāc in lucē veni-
 est nemo. De q̄ si hec a me- nus: nobiscū eē genitā mor-
 panca exili sunt extulsa inge- tē hunc luctuosum diē facili-
 nio si dicta ieiune: si potius i- aīo et equa mēte feretis. Mā
 fascē cōplicata: q̄s suū dige- qz nō vt Democritus Em-
 sta p̄ ordinem: mihi q̄so p̄ci- pedocles Diogenes volue-

K 2

Sermones funebres.

rūt: cāu res hūane : sed nūtu
diuino atq; puidētia guber/
nant q̄ aīos hoīuz indissolu/
bili ⁊ eterna nā creauit qđ ⁊
secut⁹ est Socrates sentitq;
p̄clare q̄ oraclo appolinis sa/
piētissim⁹ indicat⁹ est: h̄ enīz
nō tū hoc tū illud s; semp di/
cebat aīas hominū eē diui/
nas atq; iō qū ergastulo cor/
pis solūmur ⁊ mortali hac
carne exuimur videmur. ad
illā nrī animi īmortalitatem
traduci. Ip̄e se moriētē īcar/
cef Socrates: quē mō mēo/
rani hac rōne īmortalitatis
consalatus est. Ille ipsa q̄
que Diogenes. Carneades
Diosdorus Lichomachus
diuersis eratib⁹ diuersoz ho/
minū lamēta minuerūt. Le/
terū si hoz p̄horū : q; gētiles
sunt apđ vos parui auctori/
tas sit in sese p̄ferat anim⁹ at
q; ingeniū vestrū: ⁊ cogite/
tis quāta maxia potestis me/
morā nullūz a vobis homi/
nē s; m hūc nāe ⁊ rerū huma/
naz cursū īuētū īri certo scio
q̄ nō fuerit magno mortis ī/
perio īperat⁹. Nobis q; q;
panlo p⁹ moriēdū ē: sic oīum
corpa cōstituta sunt. sic fata
volūt. sic dens maximus īu/
bet. Qui quū possit repugna/
re nihil: nefariū est q̄ volun

tatē ei⁹ q; q; deliberata anī/
mi rōne sentire Sat vobiscū
vester auus clarissim⁹ fuit.
Iā sibi viuēdū erat ⁊ alia vi/
ta fruēdū ⁊ fortassis lōge me/
liore ea quā vobiscū diutissi/
me dulcissimeq; vixit. Nec
nitore eqdē vos in spē vanā
adducere. Enimvero nihil
auo vestro clarissimo viro d̄
fuisse vidistis ī vita ista mor/
tali ex his q̄ vī vera vel adū/
brata bona hoīes existimāt.
fuit. n. nobilitate ⁊ maiorūz
glia clar⁹. Senator p̄cipuus
eques aurat⁹ īsignis mox ele/
gātia cōposit⁹: iusticia: pieta/
te clemētia religiōe ⁊ multa
animi p̄bitate ornatus: si sū/
āt ei adeo q̄ sūma sapiētia cū/
cta gubnat vel nulla vī pan/
ca corporis sine animi orna/
mēta negata ī hac mortalitēz
sede miserrima q̄to credi par/
ē īmortales petēti sedes fauo/
res p̄stitos quo in eterno re/
gno beatorūz felicitate p̄firi
possit: nō vob itaq; dolēdum
accōmodet se tpi rō: ⁊ vt ait
Lomic⁹ : si id qđ volum⁹ fie/
ri nō pōt id nobis volēdum
ē: cui īfragari n̄ l; . Ille nā
hec oīo: ⁊ hī ornatissimi vī/
ri a vob exposcūt : q; q; ⁊ ī p̄/
mis vob rectores. Magni
fici. Deīde vobis buxiāni ci

vulgarizandi.

nes q mibi dicenti tā faciles
 ⁊ tāta attentione aures p̄sti-
 tistis: ⁊ q i hoc sup̄remo vi-
 te discessu Britānicūz n̄m:
 totāq Britānicā familiā or-
 natissimo p̄spectu vestro de-
 corastis. Si nō quas debeo
 saltē q̄s possum ago atq̄ ha-
 beo gratias imortales. Desi-
 q̄s max̄m̄z supplex oro: vt ⁊
 britānicū ⁊ nos oīs ad sem-
 p̄ternū ocūz beatorum tra-
 ducere dignetur. Dixi.

Oratio p aliquo doctore
 sine aliquo p̄ho d̄functo: fra-
 tris Gregorij Britannici.

Sermo. v.

I quis vestruz
 est viri doctissi-
 mi: qui forte ad-
 miret: q̄ ego q̄
 neq̄ ingēio ne-
 q̄ eloquētias is sim: q̄ in An-
 to. Bri. funere: laudes: nedū
 d̄fōne mea ornare: sed pena
 verbis referre possim inter
 vos p̄m̄s: spectati atq̄ opti-
 mi viri hui⁹ virtutes īmen-
 sas ausus sim enarrare: hanc
 totā in Joānē Bri. n̄m cām
 vertat: q̄ poti⁹ sua solita beni-
 uolentiā que aut auctoritate
 mea aut aliq̄ orandi faculta-
 te: q̄s in me nullas eē sentio
 adduct⁹ hoc mibi dicēdi on⁹
 adiecit. Cui ex ea amicitia q̄

mibi cum illo iam diu est:
 band equūz esse censui mo-
 rem suis in lachrymis nega-
 re. Ad aīo: em tamen immo-
 dum cupiebat: q̄ cū de An-
 tonio Britā. d̄functo oratio-
 nem audituri fuissetis non
 mei sed ipsius Liceronis fuisset oratio: qui cū magna dī-
 cendi copia tū exercitatiōis
 vi p̄ditus sit sententia mea
 hanc sibi rem vendicare de-
 buisset. Tamen quoniā cha-
 rissimi velut patris atq̄ sua-
 uissimi p̄ceptoris morte: la-
 chryme vt videtis hoc fieri
 vetuerunt: hanc ad me rem
 detulit: nō q̄ in dicendo aut
 doctior aut vberior vob̄ sim
 qui mibi semper p̄ceptores
 ⁊ magistri fuistis: sed qui hu-
 ius ornatissimi viri laudes
 mecum forte sepius quam
 vobiscū cōmunicare solitus
 erat. Uerum neq̄ mibi tan-
 tum assumerem viri littera-
 tissimi: vt Antonium Britā.
 laudatiōe mea diuturniores
 famā cōsecuturū putarē nisi
 integerrimā ei⁹ in omni par-
 te etatis summā religionē sci-
 entiā: fidē cōtinētiāz cōspice-
 rem: ⁊ si non orādo: enume-
 rando certe: non minimam
 sibi gloriāz vendicare pote-
 rūt. Qd̄ enī gen⁹ orōnis que

Sermones funebres.

copia dicēdi que aut dicēdi: atq; mortē si op^{us} esset pferre
 scribendine auctoritas hui^{us} instituit. Que cū vt cogitaret
 nobilissimi viri clarissimiq; perfecta fuissent inueteratos
 pbi: satis ornate satis digne grecorū errores ad Roma/
 laudes cōmemorare posset: nā religionē sua opa: ac dili/
 q̄s ipsas poti^{us} vno q̄ mor/
 tuo vtinā reffere nobis p̄tigis
 set. S; icert^{us} atq; inopina/
 tus casus: hāc optatissimaz
 nobis voluptatē intercepit. Quā coronā. Quas sta/
 Nā quū summ^{us} pōtifex cō/
 stantiā ire cōstituisse: nōn ul/
 losq; sūme auctoritatis viros
 & sapiētie atq; erga hāc n̄fāz
 religionē insigni qdā pieta/
 te affectos sibi delegisset. An/
 toniū p̄mo hēre cōstituit: q̄ i/
 hāc laudatissimā rē: necessā/
 riūq; negociū: ita oēs curaz:
 studiū: diligētiaq; cōtulit vt
 neq; viz vllaz: neq; insidias
 neq; met^{us} p̄spicere: nec sene/
 ctutis sue incōmoda: aut la/
 bores extiare videret. Quo/
 circa hui^{us} tādū agitate di/
 nise lecerateq; religiōis n̄fe
 diuino ppe affectu p̄motus
 pōtificib^{us} maximis: q̄ ipsi^{us}
 granitatē: prudentiā: ac vitā
 tāq; celeste oraculū venera/
 bant: cōculij snias q̄tū in se
 fuit suscipiēdas fore: suadere
 conat^{us} est. Et vt ceteroz bo/
 norum indicijsq; adhereret
 oēs itineris lōgitudinē: frigo/
 ra: hyemes: viarū asperitates
 atq; mortē si op^{us} esset pferre
 instituit. Que cū vt cogitaret
 perfecta fuissent inueteratos
 grecorū errores ad Roma/
 nā religionē sua opa: ac dili/
 gētia deduxit. Quo quidem
 officio oī lande az honore di/
 gnissimo quid manus fieri
 aut diuinus excogitari pote/
 rat. Quā coronā. Quas sta/
 tuas huic viro cui nullus ho/
 nos: nisi debet^{us} nulla grā ni/
 si dignissima reddi poterat
 hoīes si in vita diuti^{us} fuisset
 statuissent. Ipse mediūsq;
 nō solū vrbez: s; ipi ppe di/
 cā agricolas & si non pares
 maximos certe honores An/
 tonio decreuissent. S; cum
 preter suā opinionē atq; oīz
 honorarū iudiciū commune
 oīz libertatē defessaz vide/
 ret: & ad vni^{us} volūtātē reda/
 cta oīa tādēq; pōtificē suū
 ad fugā redactū assiduis se/
 bib^{us} obsessos ē: paucosq; p^{er}
 dies dolore magis vrgēte: q;
 mō excessit e vita imo si dili/
 gēter attēdere: ac vere indi/
 care voluerim^{us} ad eā acces/
 sit vitā ad q̄ maiores n̄ri su/
 os illustres viros ascendisse
 arbitrabant^{ur}. Qui cū suis cu/
 ris ac molestijs soluti fuerāt
 suporū immortalū cetūz adire
 affirmabāt: q̄b^{us} nō mō statu

vulgarizandi.

as. vernz et aras ac tēpla de
dicabāt. Eorū sentētiās si q̄s
nīm velut facin⁹ p̄barit ne
scio cur nō Antonio nro iter
ip̄sos sup̄os p̄stitutū locū in
dicemus p̄sertī cū toti⁹ ante
acte vite sue mores p̄spexeri
mus: oēm̄q; p̄teriti t̄pis ac
puerit̄ie rōnē r̄cordari volue
rim⁹. Quā demū adolescēs
incredibili pene v̄tute sūmā
fuisse declarauit. Quis enī ē
q̄ tā singulari hūanitate: ve
recūdia: modestia: adolescē
tiā suā ornanerit: q̄ eo t̄pe oēs
libidines p̄pulsauerit: q̄ oēs
sui corp̄is partē illesā sanctis
simāq; seruauerit. Qui tene
ris adhuc ānis se sic ad p̄biā
liberaliūq; scientiarū studia
cōtulit: vt adolescēs inf̄ p̄hos
et doct̄ia et vita numeraret^r
Hec viri optimi paucis cō
tigisse legim⁹. P̄latonē nā
q; et Aristotelē aliq̄t p⁹ ado
lescētie sue annos p̄bie operā
dedisse cōstat: quorū codices
q̄s ī senectute e media p̄bia
haustos scripserat hic adole
scēs magno studio p̄secut⁹ ē
vt ceteras deinde sue etatis
p̄tes clarissimis virtutib⁹ ne
dū oraret: s; vt nūq; et hoīnū
memoria euelli possent effe
cit. Hi sūt grad⁹ viri clarissi
mi q̄ ad dignitates: q̄ ad ho
nores: q̄ ad famā liberos ascē
sus parāt. Hec sunt ea v̄tutū
elemēta q̄ nō sūmis ac nobi
lissimis viris solū verūetia;
infirmis immortalē gloriā vin
dicāt. Hi nimirū adolescē
tiā oēs vos semp p̄bastis: q̄
tā egregie traducta future se
nectutis sue fundamenta his
moribus ac vita iecerat: et q̄
vsq; ad postremos ip̄si⁹ cine
res sibi pudicitia: castitatēq;
seruauerat q̄s seculorū n̄forū
memoria litteratorū viroū
cōmēdationes optimorū ho
minū ligue diuinis laudib⁹
celebrabūt pari deinde v̄tu
te: aīo cura: oēs auaricie im
pet⁹ p̄pulsauit. Que nō solū
p̄uatos p̄eates: verūetia cini
tates p̄uicias oīumq; orna
menta corrūpit. Ab se. n. p̄e
clare actū existimabat: cum
min⁹ pecunie multū gl̄ie do
mū reportasset. Quāta fides:
quāta itegritate rōnis: pecu
niā ex europa exactā quaz to
tā pene lustrante quaz ex bi
rācij obsidione legat⁹ ad ip̄si
us princeps missus ēet Im
patori suo designauit. Qui
princeps cū belli necessitate
adducti: tū maxime dignita
te sapiētia: et auctoritate hoīs
moti: magnā auri partē p̄cu
lerūt. Quā in legatōe Anto

nores: q̄ ad famā liberos ascē
sus parāt. Hec sunt ea v̄tutū
elemēta q̄ nō sūmis ac nobi
lissimis viris solū verūetia;
infirmis immortalē gloriā vin
dicāt. Hi nimirū adolescē
tiā oēs vos semp p̄bastis: q̄
tā egregie traducta future se
nectutis sue fundamenta his
moribus ac vita iecerat: et q̄
vsq; ad postremos ip̄si⁹ cine
res sibi pudicitia: castitatēq;
seruauerat q̄s seculorū n̄forū
memoria litteratorū viroū
cōmēdationes optimorū ho
minū ligue diuinis laudib⁹
celebrabūt pari deinde v̄tu
te: aīo cura: oēs auaricie im
pet⁹ p̄pulsauit. Que nō solū
p̄uatos p̄eates: verūetia cini
tates p̄uicias oīumq; orna
menta corrūpit. Ab se. n. p̄e
clare actū existimabat: cum
min⁹ pecunie multū gl̄ie do
mū reportasset. Quāta fides:
quāta itegritate rōnis: pecu
niā ex europa exactā quaz to
tā pene lustrante quaz ex bi
rācij obsidione legat⁹ ad ip̄si
us princeps missus ēet Im
patori suo designauit. Qui
princeps cū belli necessitate
adducti: tū maxime dignita
te sapiētia: et auctoritate hoīs
moti: magnā auri partē p̄cu
lerūt. Quā in legatōe Anto

Sermones funebres.

nij Britānci sapiētiāz aqz fi
dez admirati maximis sepe
pmissi est ipsū ad se duct⁹ co
nati sūt vt suis in reb⁹ geren
dis cōsilijsqz capiūdis tanti
viri prudentia dulcissimāqz
hoīs familiaritate vterent.
Sed vt ab oī libidine corp⁹
ita ab oī lacri suspiciōe aīuz
semp anersum habuit. Quē
admodū enī ille ipse transal
pine voluptates nullā in ip
sum luxurie suspiciōē infer
re potnerūt sed p̄tinentie pō
tius sue cunctis: exēplū ac ex
perimētū extitere: ita neqz il
luz auri sitis: neqz glorie aut
honoris cupiditas: neqz am
bitio vlla ab instituto opere
retardauit. Nō referā claris
simis viris atqz optimis ar
tibus Italiā ad getem elegit
nō imminenti deniqz bello
oblatū ocīnz anteposuit: sed
tāta abstinentia vsus est: vt q̄
ceteri magnopere optare vi
dent ab se ea ipsa spernēda
iudicanit. adeo vt nō ex Bri
tannia antiquissima ciuitate
frāchoz vrbe aut ex patritia
familia ortuz: sed velut e ce
lō demissū hoīes intuerētur.
Qua vō ceteris in reb⁹ mo
deratione hūanitate clemē
tia vsus fuerit facile: oēs itel
ligit. Nec scio an Xenocra

tē: aut Tarētū archytā: aut
reliqs hoīes in pbia clarissi
mos Antonio Bri. non mō
antepone. s; nec eq̄re possuz
Qui cū aliqn ab emulis at
qz inuidis distractū sue digni
tati apd impatorem intelle
xisset n̄ mō eos cū facile pos
set vlt⁹ est: sed vltro se in pi
culis eoz defensorē patronū
qz cōstituit. Ampla hec laus
memoria Britānicorū nomī
nis dignitas: atqz glia: ⁊ vt
mō dixi q̄ ex mortalib⁹ ho
minib⁹ supozū imortalū ce
tus anget: sed liberalitati ei⁹
quā aliā cōparabim⁹. Diffi
cillimū est iudicare vtrū ma
iore laude dign⁹ extimeat an
ea q̄ in suos: an in alios vsus
fuit. Cui⁹ rei testes: qz pluri
mi: nisi nota hec vobis eēnt:
adduci possent vnā tñ Joā
nē Bri. nřz dicā: q cū greca
rū litteraz: in qbus nūc pitif
sim⁹ est Antonū sibi p̄cepto
rē delegisset ab eo nō mō do
ctrina ac morib⁹ ornat⁹ fuit
s; multis alijs ppetuis ac ma
ximis bñficijs sepenninero
adiut⁹. Qd nomē mun⁹ i oēs
q vel artib⁹ suis vel operib⁹
eguisent fecisse pstat: quoti
ens eā mihi aut scie: aut ali
cui studiose rei operā dare i
stituisent egestate ipeditic si

Ante
dū re
pieta
grati
nec
suo
mem
niam
on cu
afidm
bec l
Que
sas lū
fimis
dmi c
amici
nē vi
aut an
ipū a
parac
cūp
beret
suadet
ipū tā
dū tā
e adu
Ois q
cellar
rebus
tepor
gend
cōm
confe
ro be
ri po
ri Cl

vulgarizandi.

Antoni⁹ defuisset icepta nū-
dū re defecissent. Quāta vō
pietate misericordia fuerit nū
gratissima solū in parētes ⁊
necessarios bñficiā: in ciues
suos in patriā diuina prope
merita dōderāt. Uterūetiā in
nrām religionē ⁊ immortalisq;
dei cultū honoresq; augēdos
assidui labores postremaq;
hec legatio demonstrauit.
Que amandi rō illd ego au-
sus sū dicē: q sepi⁹ a sapiētis-
simis atq; optimis viris an-
dū cū i sermōe de Antoni
amicitiā inciderem⁹: nemi-
nē vnq; aut benivolētia i oēs
aut amicitiā in bonos viros
ipsū antecessisse: neq; in cō-
parādis ac pseruandis ami-
citijs maiorē diligētia adhi-
beret. Nec id solū sibi ipsi p-
suadebat: verūetiā quū nihil
ipsi tā v̄tuti p̄cētaneū tā iocū
dū tā necessariū: ⁊ secundis
⁊ aduersis reb⁹ extimaretur
Ois q̄tū poterat notos ac ne-
cessarios hortabat^r vt ceteris
rebus humanis amicitiā an-
teponerēt. Nihil ē v̄l ad an-
gendā gloriā vel ad ppriam
cōmunēq; oīum vtilitatem
conseruādā maius neq; vi-
ro bono dignū a natura da-
ri posse dicebat. Ibi sunt vi-
ri Clarissimi humanitatis ⁊

sapientie fructus: ⁊ expressa
hec signa v̄tutis cōiq; oīum
cōsensu diuina nature cōmē-
datio. Que etiā si morte hac
exringui non valeāt tanti vi-
ri cōsuetudine nos minime
tamē orbatos video quorū
oīum nrōrum dolorē amico-
rū ac necessariorū luctus me-
rorē patrie domus Britāni-
corū calamitatē quo pacto
possim sine lachrimis refer-
re nō video. Ea enim etate
nobis ereptus est: qua bonis
artib⁹: optimis disciplinis:
⁊ grecis ⁊ nostris: hand pa-
rum prodesse poterat. Nam
vt primū ab his scholis q̄s
toto aīo p̄ceperat soluisset:
oēm ad scribēdi studiū opaz
atq; ociūz ptulit. O grauem
atq; accerbū diē hūc: q non
solū domesticis ac ciuibus
tuis. verūetiā externis hanc
tuā mortēz nūcianit O lugu-
bres epistole nup hic plecte
lachrymarū ac tristicie plene
O sors hoīum ignara insta-
bilisq; fortūa q̄ repēte ea cō-
gratulatio: cupiditas: ac vo-
luptas q̄s tui iocūdi reditus
expectatio paulo aī tuis oī-
b⁹ afferabat: ad lachrymas
cōciderūt: q nos vndiq; ad
luctus nrōsq; merores dupli-
cāt ⁊ iprimis carissimū neces-

Sermones funebres

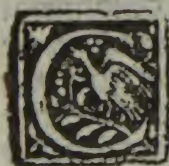
sarij tui viri ornatissimi: atq;
 illa tua nobilissima familia
 dignissime Joānis Britāni
 ei lachryme mouēt: q̄ certe
 me plimū ad dicēdū ipediūt
 Cui qd īfelici⁹ accidē: aut ac
 cerbi⁹ īferri poterat minime
 scio. Hic est q̄ generis tui di
 gnitatē: studia honores cete
 raq; pūcie familie tue orna
 mēta lacerata peneq; extin
 cta nō mō clara sobole: sed
 optimaz artū disciplina: q̄s
 abs te olim didicerat fanēte
 deo reficiet. Sz omittamus
 nūc de Joāne dicē cui⁹ hūa
 nitas: scīa īcredibilis: virtus
 ac sapiētia alios sibi locos vē
 dicare poruerūt ⁊ ad id nra
 redeat oīo: qd supius dicen
 dū erat cū Antonij studiū ⁊
 industriā pmemorare: cuius
 ingeniū ego ip̄e q̄ nihil d̄ eo
 mai⁹: aut mirabili⁹ antea au
 dierā afferri posse credebā:
 sepi⁹ ac vehemēter admirat⁹
 sū. Mā cū iā grādis eēt: nulli
 ns p̄ceptoris auxilio nras p
 didicit litteras sibi oneri visū
 cū tot annis p̄ye studijs va
 casset ad puerilia litterarum
 elementa ⁊ reuerti cōmoda
 atq; oculū aspnari: somnium
 ac voluptates oēs reijcere to
 tūq; id t̄pis qd ad res suas fa
 miliares obeūdas qd ab ip
 saz corpis requiē dari opor
 tebat: oēs in hāc nraz scīam
 p̄discēdā cōtulit: in q̄ paulo
 post tū p̄fecit: vt doctissimis
 litteratisq; viris nris eū eq̄
 re latini minime dubitane
 rint. Qd haud nraz solū illu
 strandarū cā: q̄s clarissimis
 p̄his: eloquētissimis oratori
 b⁹: sūmisq; bonaz artū do
 ctorib⁹: refertas audierat: ve
 rū ad suā ⁊ ppagādā ⁊ con
 seruādā sciētā fecisse videt.
 Mā quū grecos oculis vestz
 adhuc ita patē video: vt nūc
 vere credere incipiat gre
 cos hoīes hoīuz quondā scīa
 rū: oīum bonaz artū: oīs vi
 te: optimarūq; rez oīuz inuē
 tores p̄ceptores magistros
 fuisse: quū Antonij vestri vi
 tā p̄spicuis: q̄ oīb⁹ in reb⁹ ita
 irrephēsus vixit: vt bñ beate
 qz viuēdi cūctis se speculū ex
 hibuerit. Qd qdē quū mecū
 renouo tādē vobis spectantī
 fimi viri mihiq; p̄suadeo: eq̄
 aio Antonij mortē eē p̄feren
 dā: q̄ ita ex hac nra vita excē
 sit: vt īmortalē ipsius aīnz ⁊
 ad meliora p̄ficisci ⁊ nobiscū
 semp esse arbitrari possim.
 Sed quo nunc te vtutes gre
 cia. Quas parabis lachry
 mas. p̄boruz oīnz tua ge
 nus Antonij morte mihi pe

ne se
 hanc
 Cui
 un v
 dam
 p̄biar
 bi bar
 lagere
 cidisse
 troz.
 īfotun
 sacra
 nis du
 telis a
 bus co
 eloquē
 Adm
 nunc e
 labores
 īfotun
 di pote
 epactis
 rebe
 n quoc
 res. Sz
 tuis ho
 neque
 sempit
 nam fi
 renda
 tibi p̄
 qm ill
 atq; b
 diu se
 um fu
 cam

vulgarizandi.

ne sepultam vides. Cui post
hunc vacuas scholas trades
Cui veteres tuorum illustri-
um viroꝝ annales. Cui quod-
dam ex maioribus tuis oratō-
pbiā assignabis. Quēz fi-
bi heredē istitues. Teipsam
lugere oꝝ. Nihil. n. mali ac-
cidisse Antonio sꝫ tibi arbi-
tror. Et si qd accidit tui solū
isfortunij merore accidit. O
sacratissimā sapiētia O Plato-
nis diuinū īgeniū O Aristo-
telis admirabil' cunctis ī re-
bus ordo. O Demosthenis
eloquētia oīumqꝫ p̄horum
Atheniēsium gymnasia cui
nunc ex vestris tot vigilias.
labores famā cōmittetis qd
isfortunij tibi īfelix grecia ad-
di poterat nisi vt tot regibus
exactis: tot vrbibus euersis:
tot rebus publicis deletis tā-
ti quoqꝫ p̄bi decorez amitte-
res. Sꝫ quū nihil hac re cer-
tius hōi a natura datum sit:
neque reliqs ī rebus nostris
sempiternū aliqd aut dīntur-
num fecerit cōpositis aīs fe-
renda sunt oīa. Unum tamē
tibi psuadere non omittam:
qm̄ illustrissimoz Impatoꝝ
atqꝫ hoꝝ viroꝝ: quos nūc
dixi semp sedes ac domicili-
um fuisse: vt nō solū huic lo-
cum statuas: aut ea corporū

simulachra erigasqꝫ p̄teritis
hoībus dedicabas: sed suaz
īmortaliū v̄tatū eas cōstitu-
as effigies: que apud futura
secula sempiternā de se lau-
dem p̄dicent: ⁊ ne hoc cla-
ro viro mun' et grata videā-
re īmortale ip̄si memoriam
cole. Cole cōtinentiā mode-
rationē humanitatē cole libe-
ratiōē: quā ī propinquos ī
amicos ī patriam gessit cole
studiū doctrinā diuinā: hu-
manarūqꝫ reꝝ scīaz homīs
tui: vos aut viri eloquēssī-
mi notate qd ei' opa n̄ ē tā-
tū illustrate sint ī se. Sed recor-
datiōe ac desiderio amicissī-
mi atqꝫ amātissīmi. Antonio
nostri gloriā illi' nomēqꝫ to-
tis aīs atqꝫ ore celebrabitis.
Mā cūz oībus reb' terminos
ī certos nā posuerit: bonū
tamē viroꝝ eternā apd īmor-
tales famam: nisi īterciderit
negligentia scriptozum īge-
nia tamē artesqꝫ reseruant.
Oio Joā. Buxā. In obi-
tu magni magnat' Buxiani
nicolai duode hīta Buxie.

CSermo. 6.
Uipienti muli
Magnifice p̄e-
tor vosque Am-
plissimi patres
Buxiani accerbissimum lu-

Sermones funebres.

etiosissimūq; merorē: quem
ex obitu nicolay duodo hu/
iusce nostre vrbis pfecti op/
timi cōcepistis aliqua ex p/
te leuare: duo qdem occur/
runt: que nobis sane nō, mo/
lestia eē nō possūt alter q; ea
me nō eē eruditōe itelligo: q;
eam possis vobis afferre cō/
solatōez: quā vnūquēq; ve/
struz maxie egere cognosco
alterū q; videam mihi taz p/
num tps spatiū ad cogitan/
dū esse datū vt & expectatōi
vestre & volūtati mee hand
quaq; satisfacere possim. Tā
multa. n. pclara erant tanq;
magnifica egregia laude ex/
tollēda: que de hoīs vita paz/
riter & morib; dicēda erāt vi/
icredibili dolore non affici:
nō queā eo me dicendi cāpo
coarctari: vt effusis habenis
vt vos fortasse & cupiebatis
& ego volebā vagari nō lice
at. Accedit pterea hoc qd tā
ta aī pturbatōe pferno: vt
ego nō min⁹ i tāto luctu pso
landus sis quā vos quos cō/
sulaturus accedo: itaq; ma/
gnifice pto: vosq; ornatissimi
patres Brixiani faciā vt po/
tero opāq; dabovt qb; i hac
mea animi molestia reme/
dijs vtor: his ēt vos. si apno
rib; nō licuerit vt me cū vna

positis. i tāti talisq; viri obi/
tu igētē eē nraz iacturā nō ne/
gabo. Is. n. nobis morte sub/
latus ē quo & maior gloriā:
& sua ipsius v̄tute aliū nemi/
nem: neq; excellētiorē: neq;
inocētiorē nra fortasse nouit
etas. Si itaq; ea q; ad fami/
lie sue splēdore p̄ineāt itncri/
voluerim? & p̄spicere ea esse
ortū familia itelligim?: cui?
atq; ipsius plima bñficia i rē
pub. Tlenetā: tū obseruādaz
tū & augendā extitere. Ex tri/
bus. n. fribus Thoma. arse/
nio leone: quos & pclaros vi/
ros veluti tria. reip. sustēta cu/
la pepit dom⁹ duoda. ¶ Dfēz
habuit Arseniū vix illū quē
etas sua oī honore honestatū
vidit. Senatorij. n. ordīs cū
esset toti? senat⁹ cōsensu Con/
stātinopolis rector: & magrā
tus baulus quē vocāt creat⁹
est. quē qdē magrātū ea aī i/
tegritate rēxisse ferē. & mode/
ratus vt i p̄iaz reuersus Cle/
netiaz ilico cōsiliari⁹ sit desi/
gnatus. Quā i dignitate quā
sancte quāq; sincere se gesse/
rit: illud idicio est: q; sequēti
anno decez viroz caput: qd
aiunt creatus est. Quē digni/
tas quā seuera: quāq; oībus
formidolosa sit & terribil. ne
mo ē vestrū q; nō cognoscat

Om
Tri
num
ria al
curfi
gnita
caria
mas
mama
me ip
tantū
tantū
gabe
cōfili
lio
fufu
trū a
cia nē
fūū.
victō
straz
itellig
mem
sepult
te gese
ducē
gniaz
docu
la olu
gis se
berit
bitat
sus d
fragu
Mie
deo

vulgarizandi.

Omitto autē q̄ etate inniore. **T**irreniū p̄fect⁹ fuerit: q̄ Jo-
nium egen⁹: et oīa deniq; ma-
ria ab hostib⁹ et pyratarū in-
cursiōe tuerent. Que oīa di-
gnitatū genera velut heredi-
taria reliq; duo fratres **T**ho-
mas et leo sūt assecuti. **T**ho-
mam. n. scim⁹ classis mariti-
me ip̄atorē fuisse ex qua re-
tantū laudis et glorie repor-
tanit vt et terrestris exercit⁹
gubernator: senatus decreto
cōstitutus cui⁹ vigilijs confi-
lio et ai prudētia hostes sepe
fusi fugatiq; sūt. Leonem pa-
truū alter⁹. et si ego taceā: cū-
cta nra ciuitas nouit p̄rorem
suū. Quem magfatus quāta
victoria et ai inocentia admī-
strauerit cū vnusq; vestrū
itelligat nō est necessariū cō-
memorare. Ei⁹ corp⁹ humi
sepultum i hac nostra ciuita-
te gescit. Hunc eundē cōstat
ducē crete ante fuisse: que di-
gnitas quāta sit illud vobis
documēto eē pōt. q̄ et ea isū-
la olim **A**dinois potētis **R**e-
gis sedes fuerit: et regnū la-
beritū domo centū vrbibus
bitata: postea i urbem reuer-
sus decem viroꝝ oībus suf-
fragijs p̄ncipatū obtinuit.
Micolaū autē cui⁹ honore vi-
deo vos oēs tristes et mestos

Arsenij supradicti filiū **T**ho-
me et Leonis nepotē cū opti-
mus semp fuerit senator: cō-
stat primū oīum nauū: que
in egyptū quottanis ad mer-
ces exportādas mitti solēt: p̄-
fectū fuisse: mox et illis ipas-
se: q̄ i **B**utaniā et occidētem
nauigant. Quā dignitatē cū
iā i patriā remeasset subsecu-
ta est p̄tura **R**auēnas: tū iter
iecto paruo t̄pis spacio ade-
ptus p̄eturā **B**ergomatez.
Quibus i locis tam sancte:
tam iuste versatus est: vt in
patriā reuersus: decē viratū
sūma cum laude gesserit: po-
stea i hac ciuitatē nostrā non
sine magna oīum vera expe-
ctatiōe missus sit p̄fectus.
Ubi ob egregia sua. bñmeri-
ta: ita oībus fuit carus et acce-
ptus: vt eius ductu tota ciui-
tas seipam quottidie felicez
appellauit: mirabiliq; beni-
uolētia hoīem obseruauerit
et pietate. In eo. n. oīa erant
et que **S**olato sapiēs. et sūm⁹
p̄hs optio p̄ncipi vendican-
da censuit. Ea. n. fuit itegritas
et iusticia: eaq; prudētia
et animi moderatiōe stipat⁹.
vt cum nōnulli singulari ali-
qua vel īgenij vel doctrine:
vel vtutis presentia iter cere-
ros siue illustres sol⁹ ip̄e oēs

Sermones funebres

Annul landem sit cōplexus. Quicqd enī agebat secūz ante diu multūq; meditabatur quicqd ēt considerabat: qd dīcebat miram semper p se ferebat bonitatem veritatem & sapientiam. Nihil. n. ab eo fictum nihil simulatum nihil deniq; ineptum proficisciebatur. Illuc ēt eius omnes aī cogitatōes tendebant vt munificētie sue sinu ac gremio iopes & pauperes complecteretur. Qua quidē vnare nihil ī hoīe potest esse excellentius. Innocentiam & abstinentiam quātopere ī se ipso tueri cōsueuerit: qd ignorer est nemo. Tantū enī a rapinis: & a pdis aīum alienū habuit vt turpius nihil: neque fedius vnq; duxerit: eo qd id largitionibus & pmijs corruptus nō facit qd iustitia factum iri postulat. Illud ēt semper sibi quadam nature bonitate vendicauit qd ī Deicles monebat Sophocles vt non solam oculos abstinentes haberet: sed mentem etiam & cogitationem omnes. Et qd in magistratu digni: aut gloriosius agnosci possit. Monne ēt illud miris laudibus efferendū est qd ita cunctis ī rebus turbulentissimos

iracundie & indignationis impetus coercuit: vt ad aī moderationem imitandum sibi Aristidem assumpsisse vsus sit. qd villicum qd deliquerat punire iratus noluit. Et probe qdem. Memmo enī iratus recte indicat: nec alios qdē quisq; bene & sapiēter moderatur: qd seipsum nequit. Sz quid multa. Nihil sibi ducebat potius qd iustitiam & pietatem. Omnia ad officiū boni viri: oīa referebat ad deū. Ea animi religione vixit: vt ex ore eius quod turpe esset: quodq; offendere posset quēquam verbum non exiuerit. De virtute semper erat oratio de re graui & seria loquebatur. Quanta animi fortitudine semper fuerit vel ex hō solo cognosci l3: qd in tā graui tanq; diuturna valitudine nullam vnq; perturbationis significationem ex aliqua pte indicauit. Immo vero omnipotenti deo gratias innumeras quotidie agēs: ita casum suum spatienter ferebat: vt ab ipso deo: si hō egritudinis & morbi satis nō ēēt aliud sibi mains postularet dari: vt merito certe alternz Job possumus appellare. qd oīa efficiūt vt hunc virū op

timu
dicer
gener
rat vt
iecta
lare
& frag
bilque
gloria
nerit
hā cō
grādu
pāte
obns
confer
sancti
dissim
eas fr
cupi d
git: qu
cepit
cores
non m
benēte
obitu q
benefic
potius
quā ad
ius tū
optim
retus
rorem
ea no
vt ex
carce
qcd

Litteraliter pronuntiandi.

rimum et sapientissimum diu-
dicem? sit necesse. Idūam. n.
generis fragilitate ita mone-
rat ut hec q̄ telis fortune sub-
iecta sūt que nos bōa appel-
lare cōsueuimus ut caduca
et fragilia flocifecerit sp̄ ni-
hilque sibi excellētis: nihil
gloriosius cōparatū iri puta-
uerit q̄ ex oī parte ita vitam
suā cōponere: ut cū ex ea mi-
grādum esset celi portas sibi
patētes ineniret. Dam. n.
oībus q̄ patriam: ut ipse fecit
conseruauerit adiuuauerit:
sanxerit certū esse ī celo locū
dissimilū ubi bñ sempiterno
eno fruant. Nihil. n. illi pñ-
cipi deo q̄ omnē mundus re-
git: quod qdē ī terris fiat: ac-
ceptū est: q̄ iusti ciuitatū re-
ctores et pseruatores. q̄s igr̄
non iure doleat atq̄ aio ve-
hemēter cruciet ī huius viri
obitu q̄ ad humani generis
beneficentiam. et ad aliorū
potius cōmoda et vtilitatez
quā ad suā ipsius nat⁹ erat: cu-
ius tamē amissionez patres
optimi vel equo aio facile fe-
retis: tristitiāq̄ vestrā et me-
rorem omnūtētis memores
ea nos lege nāe creatos esse
ut ex his viculis corpis tāq̄
carcere oīno sit euolandum
q̄cqd. n. sit lege nature: id et

si acerbū videri solet: ob īfir-
mitatem humani generis p-
fecto nō modo ī malis ducē
dū nō ē. Sed ī bonis poti⁹.
Nec. n. quos nos extinctos vo-
cam⁹ mortui sūt: imo vō viuūt
et h̄ q̄ dicim⁹ vitā mors est.
Etenī q̄ mors appellat qdā
ē sepatio ipsi⁹ aī a corpore h⁹ ē
ī mortalis nature a nā mor-
tali: Itaq̄ q̄ viculis et mole
corpis soluit. liber certe est:
magis ac magis viget et sa-
pit. Quare si recte volumus
rē ipsaz nobiscū aio volupta-
re: nō est nobis morte subla-
tus Nicolaus Duodo: q̄ ex
his tenebris: itollerabilibus
eruminis: humane vite ī cele-
ste regnū ad vitā sempiternā
eamq̄ lucidā et pspiciuā oī-
que gaudio abūdantē euola-
uit: Recepit iā p̄mia bñ acte
vite: fruitur cōspectu oīpotē-
tis dei: quē ī hac vita tā pie-
tāq̄ sancte coluit: ut ipso Je-
su xpō nihil esset ei dulci⁹: ni-
hil suauius. Nūc apud eum
letatur gaudet exultat: qd̄ id
bonum tandē est cōsecutus:
quo aliud nullum neq̄ dici
potest neq̄ cogitari: aut feli-
cius aut beati⁹. Quāobrem
p̄ Petre Duodo ut ad te con-
uertā: cuius aīum patris tui
amissio maxime cōcussit: te

Sermones funebres.

hortor rogo patienter feras
obitū cū iā liqdo cognoscas
ob bene sancteqz actam vi-
tam: in eā: sedē in eūqz locū
celi receptū ad quē qsqz op-
timus ab oīpotēti deo recipi
solet. Vidisti. n. quanta aī &
cor: poris patiētia valitudinē
suā tulerit curaueritqz more
optimi xpiani oīa xpiane re-
ligionis sacramēta sibi dari
vt de se id vere dici possit.
Beat⁹ seru⁹ quē quū venerit
dñs inuenerit vigilātē. Cōsci⁹
tu petre ei⁹ in oētē: cōsci⁹
bonitatis: cōsci⁹: & misericor-
die i oēs: vt oīno tibi sit ma-
nifestum ab eo p̄mia illa re-
cepta: que de oībus iustis &
pijs p̄misit quā dicit. Beati
misericordes qm̄ ipsi miseri-
cordiam cōsequētē. Crede
ergo Petre: credite oēs Ni-
colam misericordie dñe si-
nu exceptum: apud ipsū de-
um sempiterno gaudio frui.
Quā misericordiam & tibi &
nobis oīb⁹ oīpotens ipse de-
us larga manu donet: ac tri-
buat p̄ oīa secula seculorum
amē. Unū nobis restat Ma-
gnifi. p̄tor vosqz ornatissimi
Patres Brixiani: vt imor-
tales oībus vobis noīe. De
tri totiusqz familie Duode-
oīumqz eius cognatorū & p̄-

pinquorū gr̄as agamus: q̄ est
alias sepe nūc demū maxie
ostenderitis: quāto amore &
obseruātia Nicolai Duode-
colueritis. cui⁹ obitū amissio
nemqz tanto aī luctu: & squa-
lore: hodierna die prosecuti
estis vt calamitatē vobis cū
Petre: & ei⁹ familia cōmu-
nem eē duxeritis. Quorū oī-
um benignitatē vestrā & be-
nivolentiā ipse Petrus cu-
tota sua familia nobilissima
Pollicetur se semper recor-
daturum. Dixi. 1491.

Oratio p̄ quocūqz p̄ncipe
capitano Maḡatu. legato
doctore oī scia celeberrimo
attributa: dño Karolo zeno

Sermo .7.
Arinum & am-
plissimum mu-
nus. Illustrissi-
me p̄nceps ho-
dierno die ad me delatus vi-
deo q̄ dignitati ac magnitu-
dini rex: de qbus dicturus
sum omne īgeniū & eloquēti-
am imparem esse cognosco.
Mō. n. video vbi latius. vbi
sublimius mea potuisset v-
sari oīo: q̄ de clarissimo ac
ornatissimo viro Karolo ze-
no dicere: cuius īteritu non
florētissima mō nostra res-
pu. verūetiam totus terrarū

Litteraliter pronuciandi

orbi singulare quoddam de-
cus ac ornamentum omisit: fuit
enim natura virtute gloria tam ex-
cellens: ut et si uno etas nostra
potuerit in omni genere laudis
cum antiquitate certare. Qui cum
vix aut parum a literis suis animam
auertere sentiret easque sensus
sinistra rex ac temporum varia-
te extingui cognosceret ne ipso-
rum studio verum illa gloria de-
ficeret in Italiam nauigauit cla-
rissimamque et celeberrimam vi-
bem florentiam applicuit do-
ctissimis hominibus optimisque
studijs affluente: nonnullasque
et Italiae partes summa omnium ex-
pectatione et diuina prope laudi-
bus adiit: ubi et si quamplurimos
magnitudinis ingenij et industrie
viros excellentes esse intelli-
geret: nullum tamen vel minimum absque
nostris literis excussum reliquit. Quos
paucopost civitates eum grecis
disciplinis: tum optimis arti-
bus summisque virtutibus ita orna-
uit ac instituit. ut et peritos et
bonos viros permultos effice-
ret: adeo ut non praesentia modo sed
futura et secula ingenij suo no-
mini gratias: nisi ingratiissima
fuerint referent. Nonnulla enim
que praeteritorum hominum. aut ne-
gligentia aut aliqua alia cul-
pa ex veteribus annalibus nostris
ac codicibus exciderint Karo-

li industria ad lucem redierunt
Hoc et praecedere posse arbitror
quod ex his literis per multum incre-
mentum auxilij et facultatis
nostris studiis additum sit.
Quamplura Platonis ac
Isotarchi monimenta De
mosthenis reliquorumque vi-
rorum illustrium libri nostro-
rum excellentissimorum ho-
minum atque grecorum gesta
apud nos velut antea latuissent
nisi tantum Karoli be-
neficium nostris hominibus
grecarum litterarum scientiam:
studiumque suasisset. Sed ut
hec et vobis: et toti orbi nota
preteream nonne iter natu-
rali bystone ac phie princeps
Karolus annumeratus est. Quod
enim ipsius gravissimas sententias
audio ipsum illum mediocritatis
galum quem apud Latonem ma-
iorem legi visus sum videre quem
in studio celi metendi: atque
terre ipse Lato pene emoriri
debat. Qualis in rerum diuinarum
cognitione fuerit: quae in eis
physice greci appellant: vir
gravissimus sacrarumque lit-
terarum princeps maximus
Joannes fabrianus testis est
qui cum Karolo quattuor
et viginti quaestiones soluen-
das posuisset nullo per id tem-
pus studio praecedente nullis tunc

Sermones funebres.

plectis codicibus: diuina qua
si snia ac grauitate discussit:
nec absq; maxia pitissimoz
hoiuz astatiu admiratõe: ac
laude. Eloquẽtia vero ei? ad
murari magis q̃ laudare co
gor: viri doctissimi. Cui? di
cẽdi ac scribẽdi vini: ex his q̃
apud nos scripta extat: p̃cipi
mus ⁊ i ea maxie vtriusque
Rome landatõe quam lris
grecis edita ipatori misit. in
quo iauditũ hois igeniũ in
credibil vboz vbertas snia
rum copia nõ vt ex arte pse
cta: s; velut diuino quodam
ore plata sint plegunt. At ne
qd istudioso hoie dignũ: ipsi
us igeniũ dnegasset: agri co
lẽdi scia ⁊ voluptate mirifi
ce afficiebat. Quia Catonis
snia: ad sapientis vitã prime
videf accedi ⁊ vt illi seni op
tino ac sapiẽti visum est: nul
la beatioz vita eẽ põt. neque
solũ officio q̃ hoiz gñi vni
uerso cultura agroꝝ e saluta
ris: s; et delectatõe ⁊ satura
tate copiaq; rez oĩuz q̃ ad vi
ctũ hoiz ⁊ ad cultũ deoz p
tinẽt q̃dã i ea resolertiã lka
rolus adhibuit: omitto q̃ ex
ipsis semibus generant pra
tũ: siluã: ceteraq; q̃ absq; ali
cui? ope terra lagit. Trãseo
pecudes ⁊ apũ examia hoz

tos pensiles pretereo: quos
suo igenio suis manib? stru
xerat cupressus oĩumq; ar
boz ordies. Quibus in reb?
neminez sibi vnq; vlla etas
anteponet. Quia fortitudie q̃
bus morib? suã oẽm etatẽ gel
serit dicẽ pretermittã: qm̃ ex
his q̃ pauloante cõmemora
ni quũ i hoc taz cõmuni pre
stãtissimoz hoium concursu
atq; frequẽtia neminẽ eẽ vi
deã q̃ nõ sit vni? viri deside
rio suiꝝ funeris pietate ve
hemẽter affectus. Que quã
q̃ ita sint hũanissime pnceps
iniqñũ tũ eẽ ducebã vt ego:
q̃ ciuis optios oĩ sp̃ laudatio
nis officio psequẽdos eẽ pu
tarim: hoc tã egregiũ hone
stumq; laudãdi mun? recu
sarẽ ab his ad me delatuz q̃
rũ benenolẽtiã ⁊ auctoritatẽ
meo de me iudicio preferẽ
dam arbitrarer. Dolebã pre
rea patres amplissimi ⁊ idi
gnum esse censebaz. nobilis
simorum funerũz landes: in
hac potissimum: vbe: tantũ
hũanitatis: ac eloquẽtie stu
dio affluent: ab externis ho
minibus vsurpari: quum id
⁊ maximis ⁊ optimis ciui
bus quos omne pro patria
officiũz explere decet prisca
laudabiliq; cõsuetudine cõ

cedi
igem
ci de
co at
cõfã
filiũ
inte
nata
laude
maxi
ti sunt
qdã
quoz
funer
studio
na cõ
anes
te bis
inger
ius p
cturi
fint m
q; ne
tas oĩ
statu e
cation
ampli
viter
cã de
citat
rez a
incõp
berat
mitate
mitate
om̃ar

Litteraliter pronunciandi

cedi soleret. Ego vō nec cuꝝ
 igeniū nec eloquētiā: nec eta
 tē deniqꝫ meā parē huic lo
 co auctoritatē prestare posse
 cōfidā oēm spē meā atqꝫ cō
 filiū humanissime princeps
 in te locavi. Soles enī p in
 nata tibi māsuēdine cū de
 laude ciniū tuorꝫ agis & eorꝫ
 maxime q de repn. būmeri
 ti sunt. anres tuas incredibili
 qdā attentione prestare: vos
 quoqꝫ patres optimi: q huiꝫ
 funeris decorādi: causa tāto
 studio: tāta inusitata frequē
 tia cōvenistis: omissio dolore
 anres iā vestras accomoda
 te his laudibꝫ qꝫ de vita: de
 ingenio: de v̄tute: de glia hu
 ius pstantissimi nri cinis di
 cturi sumꝫ. Que cuꝫ quanta
 sint mecuꝫ p̄siderarē: vererē
 qꝫ ne maximarū rerū vber
 tas orōnis modū excederet
 statui ea tantū: q vestra expe
 ctatione: aut huius funeris
 amplitudinē digna eēnt: bre
 viter orōne cōplecti. Mō di
 cā de huius in qua natus est:
 cinitatis glia: & splendore q
 rex a se gestarꝫ magnitudie:
 incōparabili diuturnitate li
 bertatis: p̄tātia ciniū: & no
 uitate qdā ac situs opportu
 nitate: vix vlla laude poigne
 ornari posset. Non dicaz de

antiqꝫ: patriciaqꝫ familia sua
 q tot egregios ciues edidit:
 vt nō satis p̄stituertū plus ne
 illa huic cinitati. an hec cini
 tas sibi splendoris attulerit.
 Mō dicā d iustissimo ac for
 tissimo viro p̄etro zenopa
 tre suo: q nescio an qsqꝫ eorꝫ
 q vnqꝫ vidimꝫ aut audiimꝫ
 aut legimꝫ gliosiꝫ mortē obie
 rit Qui classis Impato: ad
 uersus Mo: bassanū xpiane
 religionis crudelissimū hostē
 vna p̄ dō īmortali: p̄ patria
 p̄ socijs p̄ amicis: p̄ sua de
 niqꝫ dignitate mēda aceri
 me dimicādo: ad sinirnas ce
 cidit: vt vna morte oē gliosiū
 facinꝫ: vno facio: oēm glio
 saz mortē pariter sit ample
 xas. Mō dicā deniqꝫ de li
 beris: nō de necessarijs: non
 de amicis q qles ī eū fuerint
 ex eorꝫ lacrimis & merore:
 cognoscite. Sūt alia his ma
 iora k̄aroli nostri ornamēta
 Quis. n. vt a vita incipiam:
 nō vere miret p̄clarā oīs eta
 tis sue īstitutionē. q̄ nūbil ali
 ud p̄sus: quā aditū ad sum
 mā gloriā quesisse visus est.
 p̄dumū enī pueritie sue par
 tē mortuo patre lris erudien
 dā ornandāqꝫ putauit a qui
 bꝫ quicquid octij & intermis
 sionis dabat: nō ad ignauā

Sermones funebres.

aut luxu: s; pte ad corpis: ar
morūq; exercitationē: aliqd
et ope musice: ac fidib; accō
modauit vt principē grecie.
Themistoclem: cui forte in oī
glia par fuisset: in hac lauda
tissima parte superaret. O li
berale institutionē et precla
ra hūane vite fundamēta q;
b; athene ille oīum artū in
uentrices neq; plura neq;
meliora potuerūt excogitare
Itaq; vt pīmū ex ludo: atq;
his puerilib; erudiētis ex
cessit vt illustrem aliquē ocij
sui fructū ex negotio vendi
caret. in miliciā pfectū pfe
ctus est. In q; quū ingenio:
virib; fortitudine ceteris fa
cile pstitisset: ad pōtificē ma
ximū expectatus adolescēs
cōcesit: a quo dignitatē quā
dā apud patries etate sua lō
ge ampliozem est assecutus.
¶ Dulcherrimū profecto in
diciū et maximo pontifice di
gnū: q; cū adoloscētē morib;
et disciplina egregie peditū
cognouisset: nō vtutē annis
sed annos virtute metiēdos
esse putauit. ¶ Patras gō traī
ciens cū difficilimas pacis et
belli res: cū cōsilio: tū opera
et impio ministrasset: in va
rias deinde terrarū regiones
enauiant: tūz orbis vissen

di studio qd plerosq; sūmos
et viros et p̄blos fecisse legi
mus: tū etiā vt nauigalis rei
disciplinā: q; potissimū vniū
quq; refectus inter morta
les valere plurimū indica
longa exercitatione teneret.
his artib; peditus cū in pa
triā i sūma rex ac tēporū dis
ficultate venisset apd patri
ciū ordinē et senatū amplis
simis honorib; et magistrat
tib; cōtinuo est donatus. In
qbus tantū fortitudinis atq;
cōstantie: tātū cōsiliū ac pru
dentie dclarauit. vt expecta
tionē oīum q; de se maxima
erat clarissimis rebus terra
mariq; gestis facillime supa
rit. Quarū cū maxima fama
celebrata esset pleriq; illum
potentissimi reges desidera
bāt. Aliqui vero apud se ha
buerūt his tū annis. Quib;
nostra respública. cū trāquil
litate et ocio tā pstantissimo
rū hominū copia. quā pluri
mū semp excelluit fruebat.
Quid vero demūz is graui
iam etate confectus: cū a re
publica cui oēm ferme vite
sue fructum: et agendo et cō
solendo prestiterat: in ocium
tulisse: quid inq; suo ingēio:
sua virtute: sua gloria digni
us aut facere: aut excogitare

Litteraliter pronunciandi

poterat quā seniu inuē
ris laboribus: longa vigilia
crebra navigatione: assidua
militia varijs fortune casib?
ac periculis iaz defessus sua
uissimis & honestissimis lit
terarū studijs cōfouere. Si
cut Solonē Latonez Lucul
lū multosq; clarissimos vi
ros senectutē suā solitos lara
re legimus: in his tñ studijs
Hinc nř ita modeste versa
tus est vt cū nullā iocundio
rē voluptatē haberet in vita
nunquā: tñ neq; patrie neq;
amicis priuato consilio de
fuit. Quo pacto omni suēvi
te aut prudētius: aut pulchri
potuisset cōsulere: q cū pbe
ociū ad negocia retulisset ita
pfecte virūq; cōplexus ē vt
ex eis maximas virtutes &
amplissimā fuerit gloriā cō
secut⁹. qd honestius ex ocio
socrates. qd ex negotio cla
rius alexā. quesisse potuerat
hec itaq; quū pmaxima sint
patres optimi existimo tamē
ab his q prestantissimū hūc
hoiez cognouit band min?
diuinū illd ingenūz laudari
de quo cū hoc mihi loco di
cendum sit lector. Inprimis
hūanissime princeps q apd
te dico: qd cogitatiōe poti
q; verbis eqre posse intelli

gis: Scis enī quāta ingēij ce
leritate vignerit: quātā in p
spiciendis reb⁹ facilitatē ha
buerit q nō discē s; remuni
sci apprehēdē: s; tenuisse pri
oia visus ē. An forte poterat
igēiū illd rex sublimitate su
pari an varietate pfūdi. An
multitudine obrui: Dicaz p
fecto illustrissime princeps.
dicam que te sentire non du
bito: neminem facile potuiss
se: aut in rebus altis sublimi
us: aut in diuersis perfecti?
aut in multis copiosius dicē
atq; ornatis. Legimus ple
rosq; summos viros eximia
ingenij magnitudine floruis
se. sed eam tamen & numero
rerum & proprietate quadaz
fuisse finitam qui non in om
nibus sed in quibusdam tan
tum artibus excellere potue
runt: hunc autem pro: sus ne
scio. ad quem primum inge
nij vsam natura genuerit: cū
singulis in rebus non versa
tus: sed genitus esse videre
tur. Nil minus tamen ex ea
ingenij facilitate studij & vi
gilarum in cognoscendis re
bus adhibuit. At quantum
ceteri: aut laudis: aut spe
ctaculis aut eiusmodi volu
ptatibus: ad corporis animi
q; requiē tēporis pcedere so

Sermones funebres.

lent totū id Karolus ad rela-
rādos publicos honores in-
condissimis litterarū studijs
cōferebat. Maximus fuit in
eo colēdi ingenij ardor: et ve-
hemens optimarū artium stu-
diū. Multos ille eruditissi-
mos ac sūmos viros hospi-
talitate donauit. Multos p-
terea singulari quadā cogni-
tione: ac amicitia dignos fe-
cit. Quo enī vt alios omittā
studio qua humanitate An-
toniū massianū eloquentissi-
mū et integrum hominū ac
diuinarū artium eruditissimū
coluit. Quāto amore ac vsu
Suarinū nostrū grece. ac la-
tine lingue peritissimū com-
plexus est. Mō Lisander Ar-
chylocū non Athenodorum
cato: non lūculus anthiocū
maiori consuetudinis ac hu-
manitatis officio psecuti sūt
Clides sane vir sapiens quā-
tū ad gloriā: atq; laudē hec
litterarū ornāmēta cōducāt
Quarū quū pbiā potissimū
ac oratorū munus: tū ad bñ
beateq; viuēdū: tū ad publi-
cā hominū vtilitatē cōferre
intellexit nō quātū occupa-
tissimoviro et in quotidiana
maximarū rerū varietate vsa-
to: sed qstū aut pbo aut ora-
tori par fuerat in his est arti-

bus assēctus. Quid enim
illaz sublimē philosophie co-
gnitionez extollā: Quid illū
dicēdi vsū ac rōnē edisserā:
Testis es tu Illustrissime
princeps vosq; patres con-
scripti q sepe cū in senatū ro-
gati cōuenissetis suauissimaz
illā vocē grauissimasq; sentē-
tias maxima semp cū admi-
ratioe audiuitis. Testis est
Romana curia: q hunc ipz
quattuor: et decē annos oran-
tē sūmo studio laudauit. Te-
stis est Italia Testis est gre-
cia Testis ē gallia: Testis ē
britānia. In qbus sepe cum
altissimas causas granissima
oratione porasset. singulares
semp dicēdi palā oīuz doctis-
simoz hōiū iudicio est cō-
secut. Quid illaz rei milita-
ris disciplinā laudē nullaz ē
iam nouū: tā inauditū bello-
rū gen? qd illi cū nra: tū etiā
aliarū genitū fortuna ignotū
fuerit. Quid diuinas et hūa-
nas leges cōmemorē: Quid
patrias cōsuetudines: Quid
inra gētū. Quid varias ho-
minū naturas. Quid situm-
oribis: qd ipsā ppe oīuz rerū
ac artū cognitionem. Que
oīa ipse Karolus ita egregie
tenuit: vt vix credibile sit aut
a multis hōib? vna etate aut

Littrahter pronuncianti

a multis et atib⁹ ab vno ho-
mine tolli potuisse. Quo ve-
ro pacto: hec sine singulari
ac pene diuina memoria fie-
ri poterat: Luciu⁹ luculu⁹ ma-
xima rex recordatiōe vniuersi
se legim⁹ maiori tū verborū
hortensiu⁹. hic vō nō: cū mīro
quodā mō vtriusq⁹ excelleret
nec multitudine impleri nec
ei⁹ memoria tēporis diutur-
nitate exauriri poterat. Ita-
q⁹ cū eius ingēiū tantaq⁹ ce-
leritate: facilitate amplitudi-
ne tanto studio: et industria:
tot rex et artiu⁹ cognitione or-
natus esset: hoc tū ampliori
laude dignū arbitror: q⁹ hec
ipsa nō nisi ad virtutē accō-
modāda eē existimauit. Ita
enī dū viueret sentiebat sine
virtute nihil esse in vita ma-
gnopie expetendū. Cōtra vō
ppter virtutē: extremos cru-
ciat⁹: dolores: pericula mor-
tis et ipsam deniq⁹ mortem
forti aīo esse tollerādā. Car-
ita: Q: cū d⁹ aīorū immortalita-
te religiose sentiret: nemini
aditū in celū patere posse ar-
bitrabat: nisi ei q⁹ virtutē in p-
mis constātissime coluisset.
Que cū nō solū nō sē pīcoz
q⁹q⁹ phoz religiōi pīsentanea
sint q⁹ in loco pīstitutū eē cre-
dem⁹ eū: q⁹ tot tātisq⁹ virtutū
pīdito ornamētis e vita disces-
sit. Quas egdē si vt a me in-
stitutū erat singulas rēcēdere
cōtēdā: scio pīfecto hāc meā
vocē ipsaq⁹ diem medijs in
laudib⁹ defecturam. Quare
hūanissime pīnceps in dicen-
do mibi modus habend⁹ ē
vt tāti viri vtutes penit⁹ lat-
datiōe nō careāt: et ego hac
tua benigna facilitatē audiē-
di lōgius abuti nō arbitror:
atq⁹ vt a publicis rebus ini-
tiū sūmāz penultimū Janu-
se bellū oīz pīncipiosissimū q⁹
vnq⁹ hec nra ciuitas gessit in-
nūeras hui⁹ viri virtutes ef-
ferre pōt. Mā cū in armis se-
per aut legatus: aut impator
terra mariq⁹ fuisset: qd⁹ fuit
illud in dubijs rebus consili-
um quantus in difficultate
labor: que in periculis forti-
tudo: q⁹ celeritas in cōficien-
do: q⁹ industria in explorādo
q⁹ tolerētia in agēdo. Maxī-
mas eo bello opes effudit:
vulnera suscepit: oculū ami-
sit hostes pīligauit: intesti-
nos mercēariozū militū so-
lus ipse cōpressit: Scipionis
exēplo cū littora nra vndiq⁹
hostiliū armoz fragore sona-
rēt: in Januēses fines cū clas-
se innectis plurima diripu-
it incēdit atq⁹ vastauit q⁹ an

Sermones funebres.

te illū nemo nō dico nō fece-
rat s; neq; excogitauerat q;
dē. Bichione vō illi? vulga-
rissime nautis expugationem
ptero multasq; res eo bello
clarissime gestas q; Karo-
lus iste ad leuādas nās cala-
mitates q; non sine ai ptur-
batiōe audire nō posse arbi-
tror: iuste forti psterq; de-
clarauit. Vidisti enī hec oia
fortissime pnceps q; in his ip-
sis piculis sūma cū laude q;
tidie vsabar: viderunt hec
plurimi vestrū patres claris-
simi quorū opa & filio in gē-
te reipublice expectationē at-
q; victoriā dedit. Videēt hec
hostes ipsi q; nescio huius ne-
ornatissimi viri vtutē maio-
ri odio an admiratiōe psecu-
ti sint. S; qd ego antiq; cō-
mēoro. Enses vestri adhuc
hostili cruore rubēt ex ea vi-
ctoria quas postremo ex Ja-
nuēsi classe apd iannā gliosis-
sime retulisti: quā id q; bel-
lū ei? impio prudētia vtute
sūptū administratū atq; cō-
fectū fuerit: vbi tū supiores
clarissimasq; vtutes supauit
q; tū & etate & q; tidiana ar-
mox & maximax rex exerci-
tatiōe sibi vēdicasse par fuit.
Video hic egregie sue vtu-
tis testes plerosq; nobilissi-

mos ciues nros q; in ea expe-
ditiōe fuerūt. In primisq; in-
stissimū ac optimū viz Leo-
nardū Adocenicū fratrem tuū
q; legat? cū aliquot triremib?
hanc mediocrē in ea pugna
est laudē assecut?. Taceo re-
liq; amplissimas Venetorū
etate sua victorias: qb? q; tū
momenti sua virt? presentiaq;
pstitit h? loco ptereo. Mā
id sicuti a vob: ita vniuersa
pene Italia celebratū ē am-
pliorē dicēdi locū desidera-
re videt. Qd si Karoli vtu-
tes singulatū poti? ennumera-
re q; collectas breuiter attin-
gē instituisse: q; vborū copia
quone splēdore oionis res il-
le cōplecti possent: q; decez
annis apd Mediolani ducē
oium cū laude & admiratio-
ne gessisse pstat. Mā pior: vr-
ban? filioq; socius legat? ac
pior plerūq; in puincijs cuz
fuisset in his est tā caste & in-
tegre tā fortiter strenueq; v-
satus: vt ipsi? ducis grauissi-
mi viri sentētia: sumā rex glo-
riā nāculci mereret. Mō ita-
q; minorē sibi gliam vēdica-
uit vtute ppria q; militū ad-
iunēto. Cui enī est profecto
nrorū memoriā hoīz his v-
tutib? q; Karol? priuat? ex-
ercuit fortitudie: patiētia gra-

nitat
h? v
nitat
hūan
rys d
b? q;
cerne
tūū
ecolu
ino in
fructū
fame
choi
p? er
mas
hoīz
vnu
vide
as de
ma-
ferm
an ba
tenet
prij
q; ille
ce ac b
illd pa
dictu
quē m
sp pa
sue cr
et eo
ceps
nri a
at cū
cturē

Litteraliter pronunciandi

nitate: p̄silio: liberalitate: q̄ i
h^o vno & perfecte & cōp̄ose
nituerūt. Itaq; q̄s triūphos
hūanissime p̄nceps suis victo
rijs q̄s coronas suis vulneri
b^o q̄s statuas suis v̄tutib^o de
cernem^o. S; cū hec p̄sca v̄
tutū in signia ac monumēta
evoluerint iā nullū: sua vitæ
suo ingenio: sua v̄tute dignū
fructū putabim^o nisi gl̄iaz ip
sam: atq; laudē q̄ nihil pul
chri^o in hoc mortaliū cursu
p̄t excogitari. & si gl̄iaz existi
mas celebrē & ac p̄nigatas
hoīz op̄inonē: q̄ a publicis
v̄tutū meritis emanauit: nil
video huic viro ad sūmā gl̄i
az defuisse. Cū is i amplissi
ma Venetoz republica oēs
serme q̄s poterat dignitates
an habuerit q̄s voluerit ante
tenuerit q̄s q̄suerit & v̄t de im
perijs & magistratib^o taceaz
q̄s ille sepe domi & foris pa
ce ac bello fra mariq; gessit
illd patricij ord̄is de illo in
dicium fuit q̄ edē sc̄i marci
quē maxie ex sup̄is optimaz
sp̄ patronū hec ciuitas sensit
sue care fideiq; cōmisit cuz
ex eo loco illustrissime prin
ceps hac sūma totū imperij
n̄ri arce fuerit collocat^o. Id
āt cū & domi & paulo an sene
ctutē suā obigerit ei^o nū for

te adolescentia maximis hoz
norib^o caruit. Bellum atrox
q̄d cū finitimis gessit: h̄ q̄ntū
& vigesimū vite annū agens
suo ductu atq; auspitij mini
strauit Quāta v̄o ap̄d Joā
nē Valentiū Adediolāi ducē
ei^o: fuit op̄inio: q̄ cū p̄pe oīa
illustria mūdi igēia collegis
set: n̄ tū satis habuisse credi
dit: nisi hūc ipsū & habuisset
& collocaſset ip̄am. Reges
v̄o cypriū vsq; ad dō hūc ip̄s
p̄balle scim^o: v̄t q̄ntū sui re
gnū icolūitatē atq; salutez tā
ti p̄fecto eū existimarit. for
tunā v̄o q̄s ignorat id sibi glo
rie tribuisse: q̄d paucis vnq;
cōcessit: q̄ cū bellicis p̄cipue
i reb^o varietatē soleat atq; v̄
cōstātiā d̄clarā nullū tū cū
llaroī^o sepi^o p̄fixisset aut ad
uersū aut n̄ felicē pugne exi
tū reportauit. q̄ nā iḡ aplior
gl̄ie maiestas q̄ clarior splen
dor huic viro adijci poterat
q̄ i amplissima Venetoz re
publica: q̄ ap̄d potētissimos
reges & p̄p̄os: q̄ ap̄d deni
q; fortunā ip̄az & domi & fo
ris fra & mari tū gl̄ie tū lau
dis habuit: v̄t ei^o vitā laudēt
oēs igēiū mirēt v̄tutes sūma
celebratiōe colāf. fac h^o pa
tres aplissimi: v̄t n̄raz iactu
rā ac ei^o iteriū min^o molesto

Sermones funebres

sto pferam? q vitā oī gene-
re landis accumulata primo
et octogesimo etatis anno di-
misit quo numero cum in se-
oem p̄sus p̄fectionē p̄ductā
teneat: eos q p̄fanti erāt di-
ninitatē qdā assēcutos puta-
uit antiquitas: q cū ita sint il-
lustrissime p̄nceps iā lachry-
mas atq̃ mērore qb? hoc ce-
lebratissimū san? decoratū
est dimittēdū eē censeo. neq̃
tā inestros esse oī suo discessu
q̃ letos ea p̄sentia q̃ olim
duz vineret iocūdisime frue-
bamur. Nam posteri hoīes.
Ad quos celebris tātarū re-
rum fama defluerit beatos
nos appellabūt: q hūc divi-
nū hoīem his nris oculis in-
tueri potuim? In p̄mis ita-
q̃ tu petre optime dimissis
lachrymis id solū videas: q̃
mō paternā gl̄iam heredita-
rio tibi iure relictā possideas
nos vō reb? tota citeriori gal-
lia a se clarissime gestis testis
sum? Oēs ferre ei? etatis im-
patores supavit: sibi tū ipse
cessisse visus est: quū in cu-
manas alpes p̄fect? cū par-
ua admodū militū manu se-
rocissima et vi et armis ante
indomitā multitudinē: comi-
tate et p̄silio sibi conciliauit.
Quot ibi militū legiōes tra-

cidate fuerant. quot exercit?
deleti: quot duces cesi. Non
fero nō virib? nō acie: con-
flictu gēs ea cū animoz īma-
nitate: tū difficultate locorū
debellari poterat. S; nouo
quodā et inusitato bellandi
genere. i. auctoritate hūani-
tate clemētia affabilitate cōi-
tate eloquētia Karolus innu-
ctas vires et agrestes aīos
vicit domuit atq̃ subegit ut
q maximis impatorib? i p̄u-
dētia et fortitudine par fuisset
his quoq̃ artibus enee illi p̄-
stantissimo homini nō succū-
beret. o dec? etatis huius et
clarissimū seculi nri lumen
qd tibi inter tot tātaq̃. aut
nāe aut studij aut fortune or-
namēta datū erat q̃ non ad
cōmūnē oīum salutē tibi da-
tū esse arbitrareris qd enī
gerēdaz rex adiumenta sibi
etas cōcessit haud magis si-
biipsi: q̃ sue gl̄ie ac hoīū cō-
modis vivere sese putabat.
Septuagesimū enī iā natus
annū cū cyp̄rū traiecisset: qd
antea gestarū rerū argumē-
tū erat: quē ibi v̄tatis sue vsū
exp̄sūt nā ut ea omittaz q̃ ad
mores hoīū ac ei? regni di-
gnitatem amplitudinēq̃
tuendam instituit quantam ē
eo bello laudare assēcutus:

qd a
sibm
sultu
dilecti
et cor
longe
stes b
gam
mo p
certe
lescti
apud
blica
q̃ sicu
gna in
lōge a
forte
milit
fuisse
at cū
ne m
suo h
multa
t̄ps et
medi
iperat
prava
p̄fect
vnu
gnit
gnifi
patr
dign
ut ci
vita
mus

Literaliter pronuntiandi.

qđ ab rege se duce cū Januē
sibus actū ē. Cū. n. hostiū in
sultu res cypree ī maximum
discrimē venissent. Karol⁹
⁊ copijs ⁊ belloꝝ machinis
longe īferior fortissimos ho
stes breni mora puerit ī su
gain ⁊ regē ac regnū ipm sū
mo piculo liberavit: digna
certe senect⁹. quā talis ado
lescētia precessit. Adulta enī
apud patras ⁊ militari: ⁊ pu
blica v̄tute adolecēs gessit:
q̄ sicut eterna sūt mēoria di
gna ita ⁊ hāc t̄pis angustia
lōge ampliora sūt quod si q̄s
forte putaret eū aut ītrepidū
milite. aut paz forte ipatorē
fuisse: nudatū Karolū aspici
at cū difficile cognitu sit: p̄la
ne mēbra an vulnera ī corpe
suo hūerit. Habeo preterea
multa clarissime p̄nceps q̄ fi
t̄ps ⁊ dignitas tua p̄staret: ī
mediū afferre possis. nec ea
īperatoria aut militari t̄m: s̄
praua ēt domesticaq; v̄tute
p̄fecta. Quis. n. vt ex eis ho
vnū attigā ei⁹ ad fidē eā ma
gnitudinē liberalitatē nō ma
gnificat eū adolecēs adhuc
patrasina illa opulentissima
dignitate spōte se abdicasset
vt cū Apulo milite duello d
vita certaret. Mon. n. maxi
mus labor: fidē nō piculū fo:

titudinē. Nō expectata pa
ptas liberalitatē suā extigne
re potuit. Qua vō hūanita
te: qua clemētia ī cines ī ne
cessarios ī amicos fuisse cre
dumus. q̄ apulū istū iure bel
li sibi captiū datū p̄festi li
bertate donauit. Qđ sic. C.
Cesaris clemētia tātis laudi
bus celebrata: vicisse victo
riā dī q̄ cines suos ⁊ eos p̄
stātissimos qđē viros ⁊ opti
me de republica meritos nō
libertati: s̄ p̄te restituisset q̄
nouo: q̄ īusitato laudādi ḡne
hāc singularē v̄tutē p̄plecte
mur: q̄ externū hostē: nec eū
certe p̄bū hoīez aut n̄ra d̄ re
publica bñ meriū ⁊ vita ⁊
libertate donantur: aut p̄es
āplissimi q̄b⁹ Karoli n̄ri no
mē ⁊ suaz v̄tutū imago reli
cta ē. Sūmo studio ac vigilā
tia niti decet: vt ei⁹ nomē no
stris laudib⁹ celebratuz eter
nū īmortaleq; faciam⁹: ⁊ dē
nūā v̄tutū suā imaginē non
statuis mō aut picturis. S̄
imitatōe q̄z accipe d̄ clem⁹.
Cōio funebris cōis p̄ q̄cū
q̄z comite s̄ris Gregorij b̄i.

CSermo. 8.

Cum eē videba
tur: venerādisi
me antiste: vt q̄
supioris comitis

Sermones funebres.

nisi integritate noneras: grauis
 fama tua copiosaq; oratione
 mestissimū ei? fui? depone
 re: vix q; ptes tuas ad rē cō
 dicibiliorē. i. ad sacratissimā
 celebrationē detulisti sapiē
 ti?: tāetū nō sūz ille: q; i flexis
 humeris tū onus pati pos
 sim: tū q; tuaz spectabiliūq;
 rethorū auctoritatē meo iudi
 cio pferendā eē duxerī: hoc
 mun? ad me delatū nō sum
 ausus recusare. Nihil ē autē
 ornatissimi. ¶ p. q; spectatissi
 mi hoīs gloriā amplitudinē
 integritatē ex me audirī cupia
 tis. q; n. ē tāti īgenij q; brutā.
 pclarissime res gestas pfidat
 posse mēorū nūciāz nllā qdē
 ē regio oraq; nulla terraz d
 q; maritimo terrestriue cer
 tamie n britānica dom? triū
 pharit. Adulta hic possēs cō
 memorare q; ab īsigni Ludo
 nico pfe z vrbānis militari
 bus reb? sue etatis pmaro
 forit z sapiēter sūt gesta nisi
 maximaz rex vbertas ofo
 nis nfe modū excederet: tā
 toq; honori succūberet vir
 tus: cui difficil? eēt exitū q;
 pncipiū inuenire. Quis est q;
 nesciat q; optie Joānes bri
 tānic? ei? fili? de florētissima
 Braxianorū rep. interit? fue
 rit: q; sua mirabili sapiētia ex

titerit diutissime gubernata
 auctoritate ornata fortitudie
 aucta. Tādē neq; ire la? bu
 xiana a Romana virtute ex
 cederet: is p socioz salute:
 plerisq; vulnerib? magnani
 me pfossus ē. O aūm excel
 lētissimū: o viri memoria co
 lēdū sempiternā: q; nihil for
 ti? nihil gloriof? nihil diui
 ni? eē duxerit q; de ea rep. a
 q; ortū educationē innumera
 biliaq; ornāmēta suscepit:
 nedū īfinitis laborib?: s; etiā
 suo gloriosissimo obitu bene
 mereri. Accedit īsup hoc lo
 co pmemorād? illustis. An
 dreas brutānic? cui? excellē
 tissimas victorias qb? Ande
 dos idos pibos mariaq; ter
 rasq; q; sepissime debellauit
 Si. Ad. Tulli? eloq;ntie ma
 ximū z vnicū exēplar sua o
 ratiōe pplecti vellet sub tāto
 onere pfecto deficeret. Id
 circo nihil ē amplissimi. p. q;
 mihi verear baud pcessum
 iri: si tā arduā videbar pui
 ciā subterfugissē z eo potissi
 mū: qd hec vobis sūt pce
 ris notiora q; suis pclarissimis
 triūphis sepenuero īterfui
 stis: z ita īterfuitis vt pba
 tissime ei? testimonio psepe
 barbar? popul?: pace aliorū
 dixerī plimū illi victorie pta

lerit
 bac
 vest
 cōser
 dreat
 tra sū
 bus e
 flomer
 accert
 na nāc
 moz b
 babna
 lādū
 credid
 hoc lo
 goz v
 vōroz
 mo d
 deiet
 nas e
 itū p
 tales
 magni
 fous ā
 Nemo
 mte p
 fterera
 ille dū
 dētia
 mirat
 Null
 n tū
 s; q;
 ituer
 ppre
 ligio

Litteraliter pronunciandi

lerit. h̄ erat q̄ ea vos p̄plecte
 bat h̄ūanitate vt nō ip̄atorē
 vestrū: s̄ clemētissimū p̄em
 cōseruaretis. Quātū vō An
 drea s̄ n̄r cui⁹ gr̄a s̄ a me di
 cta sūt sub tāto p̄re tātisq̄ fri
 bus educat⁹ bellicis institutis
 floruerit argumēto s̄ maxia
 accentiāq̄ certamīa. b̄uxia
 na nāq̄ resp̄n. ⁊ tot clarissi
 moꝝ hoīnū nūero p̄stātores
 habuit neminē: cui accumu
 lādū distribuēdūq̄ exercitū
 credidisset. Incredibilis fuit ī
 hoc hoīe sitis iēdie caloz fri
 goꝝ vigiliāꝝ tollerātia cū a
 v̄toꝝ tēpestatib⁹ eiect⁹ bien
 nio ab hostib⁹ crudelissime
 detēt⁹ est. Nullū armoz ge
 nns equitādī nāvigādī virū
 istū p̄terinit. Quāta diu imor
 tales vsus ē egrate in cūctis
 magistratib⁹ q̄s cū doma: tū
 foris āplissimos sp̄ exercuit.
 Nemo ē qv̄nq̄ a iusticie tra
 mite p̄cio amore minisq̄ d̄
 flexerit. Urbes qdē oēs: qb⁹
 ille clemētissime p̄fuit ei⁹ p̄u
 dētia cognouit idustriā ad
 mirate s̄ scitātē p̄dicauit.
 Nulla mētis acies ignoret q̄
 n̄ tū aī oclōs posita cerneret
 s̄ ⁊ q̄ futura eēnt tāq̄ p̄sentia
 itueret. Quis vnq̄ sub pur
 pureo ābitiosoq̄ ornamēto re
 ligiosiorē viz cōsperit. Qui ī
 dignū facin⁹ arbitrabat⁹: q̄
 q̄s omittē officij quod ad re
 ligiosissimū dī cultū p̄tineres
 Quī igr̄ bi ⁊ alijs innumera
 bibilib⁹ ornamētis: q̄ si a me
 ordie eēnt cōmēdāda nec in
 gēiū mibi nec mēs sufficeret
 isignē vestrā familiā ⁊ claris
 simū gēitorē p̄ditos viderim⁹
 nihil ē q̄ vos filij dignissimi
 tāto patre tuq̄ ī p̄mis Joā
 nes optie ḡnoseq̄: adolescēs
 fortunā vestrā d̄ploretis. Cō
 primēde āt a vob⁹ sūt lachry
 me: qb⁹ mliebus anim⁹ po
 tissimū d̄clarat⁹: nec spectatis
 simū gēitorē ī p̄ntiāꝝ mortuū
 s̄ vere viuē existimetis. Qui
 ita hodie ex hac vita decessit
 vt ad vitā accederet. Hūcuf
 q̄s enī mortali carne veluti
 vīcul⁹ d̄tiebat⁹: vñ p̄r vester
 hodie ex misa mūdi dulce
 die ad trāqlissimā sedē euasit
 adijcite oclōs ad hūc clemēti
 sīmū p̄sulē spectatissimū: p̄se
 ctūz magnificos rhētores ci
 uesq̄ ornatissimos q̄ p̄ sua fi
 de ⁊ parētis v̄ri ī se bēuolētis
 singlarī: more v̄fo neq̄unt nō
 dolē: vex ī mortali pon⁹ deo
 gr̄as agite: q̄ felicissimū gēito
 rē vestrū ex mūdāis fluctatōi
 b⁹ ad tutissimū p̄ortū r̄uocauit
 vbi p̄ suā v̄tutū meritis euo
 cū electis fruit̄ sēpiterno. dixi

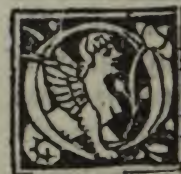
Sermones funebres

Oratio funebres cōis fratris Gregorij Britānici.

Sermo . 9. **Q**uāntum fallaces & caduce res hūane sint magnifici dñi ac viri prudentissimi. quotidiani casus oñdūt & clarorū hoīū restant iterū. Nam qd p̄ci pue dicā de ipso sūmo Britānico: q vniversū certamen quōdā vicit. Quid p̄fuit oībus mūdānis īperare: sui tñ nulla p̄fui p̄tate. Quib⁹ itaque nullis artib⁹: nullis v̄tutibus: nulla deniq; potentia mederi possum⁹. Quo circa bñ lingue latine dec⁹: & auctor maxim⁹ Virgili⁹ cōmonefaciēs igt. Optia queq; dies miseris mortalib⁹ egris. Ipsa fugit subeūt morbi tristisq; senect⁹. Et labor: & dolore rapit iclementia mortis. Maxim⁹ & bñ viuēdi magister Enlli⁹ igt. Cedūt dies & mēses & anni nec p̄territū tēpus vnq; reuerit: nec qd sequatur sciri pōt. Et si lōginq; & extrema memoro tamē ea in p̄posito allēquar. dūmō qbuspiā afferat. aliq̄ p̄solatio. Quod si ipsi clarissimi hoīes coarctare hūc terminū mortis haud valūe multo respē-

ctu min⁹ nos: q eorū cōpatio ne hōmūculi sum⁹: q si suis diuitijs: oīq; sua potētia quācursū mortaliū regerent p̄videre potuissent: ne mortu oībus dñanti subderent haud quāq; credo: facile obsecuti fuissent: quū itaq; leti p̄tās ex necessitate p̄nciat: cur igt dolem⁹ egreq; ferim⁹: qd ex necessitate p̄stat. O felices: imo feliciores: q moriunt tāta cū v̄tute: vt memoria eorū in eternū viuāt atq; irrep̄hē sibiliter monēdo in optio v̄te statu collocentur.

Oratio funebres p muliere cōis fr̄is Gregorij Britā.

Sermo . x. **U**num nobis ex instituto nature firma sit moriēdi: atque īgenita lex dno arbitro: eē viri magni. qb⁹ cū oī: tū maxie xp̄ia no hoīe: hoc dux mortis īperitū: equa mēte ferēdū est: aliterū v̄tutis altēp̄ nāe bñficio dat. Que mihi ita vñdiq; in hoc p̄solatorio gñe dicēdi occurrūt: vt ab his nō diuertere aīo: nō ea ligua tacere facultas sit ī decessu hui⁹ egre gie matrone: quā quū fere nūc p̄cepisset vitā: cū iteritū cōmutasse. egre tuli p̄tere-

Litteraliter pronuntiandi.

ptam mihi eē tps cōpiā: cō
mēdatōis sue: quo circa erit
necesse: me succēte pcurres
in ei? cōmēdatōis v̄tutibus
morib? gestisq; p̄cipnis: mī
tasq; cogar ⁊ certe meritas
laudes silentio p̄terire. Sua
q̄ppe bene īstitutavita ⁊ vul
gata maiorū suorū glia: lōgio
rē q̄s factur? sū v̄borū cāpūm
deposcerēt. Ex ātīqua. n. ac
app̄ime nobili Britā. fami
lia oriūda ē: ī qua ⁊ educata
⁊ ordiata īgenūis moribus:
quūz ī annis nubilib? eēt fa
me nobilitate. ī clara emilio
rū familia mīmonio collo
cata ē. Putauerunt qdē emi
lij accessit ad suā gloriā sin
gulare ⁊ p̄cipuū rei familia
ris icremētū si hac dīa san
guine ⁊ v̄tutib? clara liberi
forent p̄creati. Putauerunt
nec vana spe fuere delusi. nā
suscepit ex viro liberos: pro
mīmoniali dignitate reli
giose s̄acteq; educatos: suis
īstituit morib?. Sub viri tu
tela degēs pudicitie ornamē
to Rōana Lucretia nō mul
tum īferio: viro orbata pri
le Hieronimiane: ⁊ Judith
s̄acte castimoniā: laudataq;
facinora ē egregie p̄secuta. ⁊
si mihi ē p̄missus legibus ea
audēter loq; q̄b? nec publica

fama nec p̄uata fides ob̄sistit
vlt̄a sacz iugal' officij vin
culum non fallo: nec īdigna
creditu loquar: tāta fuit p̄di
ta castitate: modestia: īregri
tate: vt nō solum p̄ rōanoz
more veste p̄secratos focos
icolē ⁊ capitoline Junonis
puluinarib? icubare: v̄z p̄
religiōe n̄ra: iter sacratos v̄
ginūz choros p̄sistē Iure ma
ximo potuisset. Quippe hāc
innenuz hāc senūz vnaq; oī
um voce laudari s̄etio. an ne
quoq; tunc hui? sue pudici
cie p̄hibuit fere īnctuz oīb?
aīs argumētuz: q̄si p̄ iclemē
tiā ⁊ celi malignitatē: mariti
orbitatē subiit ex n̄s etate īte
gra ⁊ s̄ofa īsigni. Eo ex tpe:
qd ī lōgitudinē q̄nq̄ginta an
noz crescit. ad h̄ vsq; sup̄ma
fata ī viduato thoro: viduali
castitate vitā p̄duxit. cui? aīat
que scī p̄positi p̄stātia a me
nusq; ac nūquā satis laudan
da ea radice: eo desiderio na
sci videbat q̄ dīna p̄cepta ⁊
futurā īmortalitatē lōge āpli
ori aīo: quā ista oīa q̄ cuncti
cernim? p̄tura p̄plectebat.
recte igr̄ dēcā Antonina id. n.
nomē p̄ti qd dīnū: p̄ti quēdā
mortal' felicitatis p̄ceptuz: p̄
ethymologiā signat vite no
mē ⁊ nomī fama: vbiq; p̄se
m

Sermones funebres.

tiēs. nō ergo idigne: s; p me
ritis ē assecuta illā vocis ce/
lebritatē: sēat' ac plebis assen/
su. q. i. iter hui' vrbis p'mari/
as matronas p'nueraret: sa/
ne idoneū sue pbate vite te/
stimoniū: qd apud vos ciues
si nō mal' fieri posset saltē no/
na cōmēoratōe illaz vrtutū
suaz: ipsaz testificatōe opi/
nionis mee vestri aī dulci il/
la ⁊ p'sueta recordatōe cape/
rētur. S; qd dissonat f'moī
cultus tāto splēdore. Nec q/
dē puū igeniū rei magnitudi/
nē suffert. Unice vrtutis lumi/
ne latro pēdēs i cruce cū xpo
v'itā immortalitate corruscat:
vnica vrtutis actōe angeli sē/
piterna glia decorant. Uno
hospitat' p'tectōis beneficio
Raab meretrix Salomoni
Iudaice tribus p'ncipi i m'ri/
moniū iūcta ē: ⁊ sacraz l'raz
lande dōata ppetuo. Ac quā/
tis vticēsis Latonis Idispa/
nia: Epyros: Achaia: Cicla/
des isule sint vberissimi testes
cōtinētie: vna tū Lypace pe/
cunie deportatio mix: nec sa/
tis laudatum orbe iā glie ei'
p'buit icremētū. Quare nō ē
mihi p'siliū igredi exercituz
illū tā variū: tā imēsuz bono/
rum mox vrtutū: ⁊ infinitarū
ppe actionū p xpo: p sua: p

primoz salute hīta: qbus q/
mō qlib' laudib' p q vba s; s;
satisfactor': certe nō video.
S; ne habear inid' subticēs
q nonerūt cuncti Antonina
pietate clemētia elemosynis
multiplicib': hīs q sequenti/
bus xpi paupes fouit Anto/
nina: hūanitate: benignitate
frugalitate: i suas cōcines or/
nata tāta hōiūz benignolētiaz
sibi ascinerat. Antonina ti/
more religiosa: ceremoniaz
n'raz obseruatōe: veneratōe
in supos imotales: deūq op/
timū maximū ⁊ diligētia ac/
g'ra v'sata est vt clarissimis et/
semis potuerit eē ciuī sacre/
que cōuersatōis ac ton' vite
matronal' exēplar. abstinētia
quoz data semp laudi mu/
lieribus: ac vite parsimonia
floruit. Qua factū esse existi/
mari: tā lōgā etatē qnoz. i. 80
annoz eā cū suis dulcissimis
liberis puixisse. Quos dies
ipe moral' pbie p'i: atq absti/
nētie: p'ceptor alopescēsis so/
crates mīme vidit quē appo/
lodoros ⁊ phaleri' demetri'
sexagenariū obisse r'ferūt au/
ctore Laertio. Potuit itaq
p'i venerande petre: atq ex/
eq'stri ordie dignissime Tho/
ma ad quos p'm n'r f'mo flectē/
d' ē: potuit iquā gēitrix v'ra

Litteraliter pronunciandi

his auxiliarijs virtutū copijs
circūsepta non moleste imo
gaudent obitū mortē excipē
qd ē potuit esse dolor: qm a
nob seqstra morte se oīo abi
turā pspiceret. Uidit vos vi
ros ai viribus ac corpis ite
gros: vidit opib' munitos: vi
dit i bēuolētia eē ac singlari
p̄ciuiū vřox caritatē. Altez
pōtificis legib' i curia rōana
apud sacros p̄ceres non exi
gue gratū ac nře vrbis cāoni
cū sp̄ iter p̄mos hūū altez iā
armis emeritū aurata digni
tate mltaqz bōitate isignē. n̄
defuit antonine genitricivře
clarissime ipa bñficiōz suorū
mēoria i ea ācipiti t̄turbulēta
mortis āgustia comes vna si
dissima oīuz q̄qz nullū ē: aut
certi' auxiliū: aut dulci' mo
riēti: quēadmodū facinorosis
hoib': nihil formidolosi': te
triusae: q̄ male acte vite re
cordatio. quū tātē adesset cāe
potuistis vos potuit t̄ ipe ve
stroz p̄lāguieorū afñniūqz ce
r' dolorē p̄p̄mē: p̄tinē lachry
mas gēit': suspiria cohercē:
qm ei' aiām vidistis tot bōis
stipatā opib': ac oib' catholi
ce fidei sacramētis armataz.
ex tenebrosō carcē corpis: t̄
oīuz molestiaz plenissimo i
vitā aliā mortalitatis doloris

qz exp̄tē p̄migrasse. iā d' b' sa
tis: qd vō 2° p̄posuerā. s. nāe
bñficiū apte vob suadet tristi
cia debilitatos aīos ad vires
solitas renocaf. nā ipa q̄qz i
māsueta iplacabil' moris d̄po
sita furoris sui facie minus i
mřez vestrā sceure visa ē: t̄
eo p̄bitatis sue hūūl' rōnē q̄
eā i grani senio euocauit. nā
qz senectate excepta: oī reliq̄
etati longe ē durio iste a vita
discessus hūanarūqz rez sup
ma mutatio qm vt ipi imatu
ri i coctiqz fruct': nō sint vi d
cerpunt ex arbor: ita innēili
ex corpe aīis sp̄pugnāte nā dī
nellit. scib' vō id n̄ enēit mo
lestie lassatis debilitatisqz vi
cul' corpis ad oī p̄formū p̄fñ
ad dissociatōez iclinātē t̄ fer
me ipellēte malorū illa turba
inūera q̄ secū ducat ac trahit
vndiqz iualida senect' uelut
enī p̄oā maturitate cōfecta
t̄ mitia sua sp̄ōte lēiqz cāu d
cidūt senes qm eorū ai e corpe
is vicul' egrediūt: f̄dituri ad
p̄iez oīuz vii eorū exit' n̄ moris
d̄da qm pot' ex itinē lōgo ni
miūqz difficili i suauē q̄ndā
sopore t̄ placidā gerē resolo
vocāda ē satis vob gēitrix via
vixit satis laudi hūane satis
nāe sibi suisqz vřatib' vñcēdū
suparat t̄ eo p̄uolādū vbi be

Sermones funebres.

nis bene acte vite corona bonarūq; oīum actionū p̄mia conferunt. Nil certe subest cāe q̄ doleatis ī hac orbitate & extremo discessu parentis: (q̄ fateor) ē īp̄obis teterim⁹ & aī oīa formidolosus. at illi nihil mali opinor: euenisse. Mā quēadmodū quū h nobiscū viuet atōina illa dñi si germanici felicissimi ipatoris vxore iugalī amoris: & vidual' p̄tinētie gloria nō īferior: ita nūc h digressa prout mihi fert anim⁹ nō multum abest ab illo scāx viduax: ce tu: ī q̄ ē fortassis btā felicitate p̄fruit bēat īgr̄ mest' aīus bēant lachrymē: non mero ris op' ē: vbi ī vnā cōcordē leticiā vt' & nā cōuēiūt. vbi ēt iste āplissim⁹ senat⁹ ad vos lenādos: sibi q; dispartiēdas dolous vestri cām: si q̄ ē ī vobis: tāta frequētia p̄sident. ad quē ī hoc sine dicēdi n̄r se cōferat sermo &c. Vobis īgr̄ ī p̄mis rectores magnifici &c. regre gr̄arum actōes &c.

Sermo funebres: p̄ biothanato cōis fr̄is G: e. Bri.

In gubū & tristī hac funeris: pōpa per oratūrus āplissimī magistrat⁹ & ciues ī

tegerimini: nescio quo sermone vel p̄clarā Britānicorū domū tāta clade p̄culsaz vel hoc īopinato casu merentes aīos vestros releuare & p̄solari quēā. Sētio eqdē miserā dū n̄rī Joānis iterū lachrymis poti⁹ & lamētis: q̄ alicuius solati adnūculo p̄sequēdum. Sufficeret p̄fecto ad īgeminandos luct⁹ ciuē optimum illustres familie nō īfīmū dec⁹ ornatissimos fr̄es ītegerimā cōingē etatis tenere dulces natos amīcoz p̄pī quorūq; leta p̄soria īmatura nimis nece deseruisse. At vobis hōrēdū mortis gen⁹ quo extinctū p̄spicimus vestra pia pectora īmēsis dolorib⁹ angit Joānes non ī paterno thalamo: non inter sollicita: suorū obsequia: non inter amaras fratrum: coniugis: ac natoz querelas. nō inter pias amīcorum lachrymas: non inter sanctas sacerdotum manus confectus semio vltimum efflauit spiritum: sed inter infanos fluctus: inter vndarum vorices vitalibus p̄clusis auris īcolumē flouidā colluctatē aīaz exalatit. fama mali velox nūcia p̄tinuo domū clamorib⁹ magis īcēdit: & vniuersā vrbē repēte p̄culit. fle

Litterali ter pronūciandi

te cines optimi flete Britā/
nici oēs. flete cū amarissima
gēitrice tristes nati accerbaz
parētis vestri sortē nō pareāt
oculi lachrymis non corda.
Dolorib⁹. Pro meo tū er/
gavos officio proq; spectata
in reb⁹ aduersis vtute vestra
q̄ a varios hui⁹ mūdi casus:
vnica ⁊ īmobili dei puiden
tia regi nō ambigit aīos vřos
concussos ad altozia pro viri
b⁹ sustolē cōabor. fidei nře
pietas: ⁊ recta rō pñadēt oē
creature rōnalis bonū in dō
optio āplissima largitate re/
seruari. eēq; in hoīb⁹ diuinū
q̄ddā: q̄ ⁊ īmortalitē attige
re ⁊ bñtudīnē valeāt adipi/
sci. Nec ea rōne terraz īco
lā de⁹ hoīem pñstitit: vt ppe
tuo inter aīantia bruta vitaz
degeat: sed vt extremo clau/
so die: carnis viculis absolu
tus p virtutū suaz meritis ī
celoz amplitudinē īnē ange
licos choros dei cōsortis p/
fruat. Qd pleriq; quū nō in
telligāt pudice religiose. ho/
neſte vite cōtemptores fiunt
Ad alūt. n. ad oēs carnis ille
cebras spretō deo īmortales
sensus inclinare: q̄s suspicē sy
dera: ⁊ celestia bōa suspirār
Proinde varietati multipli
ci ⁊ amaritudīe plurīa būa/

na gaudia resperſit de⁹: vt ī
telligāt hoīes nihil eē in mū
danis reb⁹ tutū. nihil stabile
nihil oīo pñuerās: sed oīa q̄
sub sole fiūt vanitati fore su/
biecta. Admonēt īdem tīdē
oēs carnē vnīuersā dei manu
claudi. proq; iustissime volū
tatis sue placito cūcta dispo
nī. Libeat paz p mūdāos fa
stus: terrenas opes: ⁊ huma
nas delicias ītueri. libeat pñ
cipū arces palatia diuitū: ⁊
inopū casas īnspicere. libeat
p vnīuersū terraz orbē. di/
uerſa mortaliū studia: mētis
oculo percurrere: ⁊ patebit
satis gemitib⁹. anxietatibus
erumnisq; cuncta cōpleri: ⁊
nulle periculis: mille casib⁹
mille mortis speciebus. vna
eadē hora miserīā morta/
liū vitā. in eternū mergi. vt
.n. bñ Pauli vbi vtar picu
lis fluminū p. latronū. p. ex
gñe. p. ex gērib⁹. p. in citate.
p. ī solitudine. p. ī mari. p. in
falsis frīb⁹: videbitis hūc for
tūe fallacis blādīs elatū fauo
rib⁹ ad alta fastigia puolare
mox squalore carceꝝ obsū
⁊ capitis snīa plectēdū vide
b. s. eū auro ⁊ argēto cōplere
thesauros: nec aggregandis
opibus modū ponere: mox
inter miserādas egestatis an

Sermones funebres.

gustias infelicē actū vitā vi
debis illū mēbris incolumē
pulcherrimo innētutis flore
pulcherrima pinguis spe pul
cherrima liberorum sobole
amēssima voluptatū īgressū
prata inorū rapido flumīe
vīl' ancipiti gladio vīl' repētī
no mō: vīl' inopinato casu in
dignatā aīaz paludib' ītigis
dedisse p̄cipitē. Tenet. n. vt
bētus Job inquit tympanū &
cytharā: gaudēt ad tactū or
gani ducūt in bonis dies su
os: & in pūcto ad īferna de
scēdūt. Illis admonet dulcis
natos: parēs clemētissimus:
nō hūanis fidere rebus non
mariscētē & instabilē mūdū
diligē: nō scelerib' addere:
scelera: nec iter peccatorū sor
des securos carpere somnos
Admōet itidē eqssim' iudex
sp̄ manu dei: cernices mor
talū p̄mi & oī loco: tpe vīl' ne
gocio ardētissimū ire diuine
gladiū in p̄torū interitū cō
nibrari. Edocemur proinde
cōtinue p̄cepta dei īuiolata
lege custodire: salubri pauo
re singulis horarū momētis
aduēiū expectantes dñi aī
tribunal xp̄i paratos aīos ex
hibē. Ut enī saluator docet:
estote parati: q̄ q̄ hora non
p. f. b. v. Et itē. Vigilate q̄

nescitis. d. neq. b. Verū ad
In. n̄z redeūtes p̄solamint
inīcē cines optimi ī v̄bis istis
Jo. ea nece extingit' ē q̄ viri
tū sapientia: ac iusticia: tū di
uitiis: ac p̄tate magnis fallax
mūd' sepe numero solet in
fligere: q̄ n̄bilonū clemē
tissimū: optimū equissimū
& oīpotētē deū aī tpa: etē
no suo p̄silio disposuisse cre
dim'. Nec de salute ei' quē
piā desperare: aut sollicitū ēē
velī qm̄ fin diuinaz scriptu
raz vīssima documēta sepe
numero q̄ oīum corda nouit
tam īfelici & horēda morte
mortale corp' plectut īmor
talis spūs saluus fiat. Josias
optim' gladio cecidit. San
ct' p̄pha leoni tradit'. Nec
tā grani iactura desolatā do
mū ampliori tristitia abso
beri sniam. Renouite Bri
tānici optimi vestroz maio
ruz annalia. Recogitate vi
ros amplissimos: q̄ sapia pie
tate iusticia opib' ac p̄tate ve
strā domū īmortali glia illu
strarunt: auxerūt: ampliafē
p' bello partos triūphos: p'
p̄ meritis domi laud's: ad
as sedes trāsmisse. Nec tū
in p̄sentiaz illustres egres
cōmites īclm̄ egregij docto
res & viri itegerrimi d̄sunt: q̄

tū fa
bi 23
affert
Reli
ra p
b' p
Moli
aiaz
sedes
mū d
tis: a
fns n̄
nos d
Co
liere
tris

A

nes
andir
tudine
te p̄t
plect
vob
par o
matr
tioz
le int
suoz
at ser
le &
xera

Litteraliter pronuntiandi

tū familie Britānicorū tū vī
bi Brixiane clarissimū dec?
afferūt transiit Jo. ad suos.
Reliqt ornatissimos frēs ca
ra ppaginis sue pignora ī q/
b? ppetuo et extinctus viuet
Molite tāto fletu īmortalem
aiāz: ad īmortales migrasse
sedes p̄dolē. Quin potū? p̄
tutū oīnz studia et opa pieta
tis: ac vite sāctimoniā gres
sus n̄fos ad itinera celestia et
nos dīrrigē laborem? dixi.
Oīo p aliqua nobili mu
liere communis funerea fra
tris Gregorij britā.

CSermonij.

Arime vellē cla
rissime p̄tor. In
signisq; perfecte
p̄stantissimi vi
ri optimiq; ci
nes: vt et mihi dicē: vt vob
andire vacare: q̄te ampli
tudinis: q̄te claritatis: quaz
te p̄stātie fun? hodierno die
p̄secuti sum? oīderē: p̄fecto
vob si mō mihi tātis laudib?
par oīo inueniri posset: hac
matrona p̄maria: nec p̄stan
tiorē: nec ḡnosiorē alterā faci
le inueniri posse: seu maiorū
suorū imāgines inspicē libe
at seu vite sue rōnes: qbus et
se et familiā suā p̄be instru
rerat. Idq; fateor nō q; ī tū

maiorū laudib? istis agē t̄ps
cēseā s; spectatissimo eq̄stris
ordis viro. d. N. d. N. et ge
neroso huic cetui filiorū tante
q; turbe cognatorū et affiniū:
toti deniq; ciuitati: q̄ ī tāta ca
lamitate inest et lugubris cō
spiciē. Hīs. p̄m oīb? ignoscē
dū eē mōstrarē: si se lachry
mis tēperat n̄ possē: quū tāte
p̄bitatis tāteq; excellētie fe
minā amiserit. Deide p̄sola
tidis potissimū inēdū eē rō
nē. q; vitā illi? tā bñ īstitutāz
spectātes dīderiū sui ferre n̄
possum? facile. n. cuius ap
pareat q̄topē coluim?: et ob
suauim? vt ei? absētiā n̄ ma
gis p̄rimi doleāt: q; nos oēs
ī eā vtutū oīnz īsignia p̄stitui
se. Nulla. n. res aliāvi tātā hē
re p̄or: vel posset: q; nos sine
dīscrimine oēs ad amādū: et
p̄pterea p̄misendū alliceret
nisi vt? egregia: q; ī p̄mis p̄di
ta hec femīa fuit. Mō ē igit
magis dolēdū q; iocūdissima
ei? p̄suetudinē caream? q; gau
dēdū q; vtutis sue fruct? vber
rimos hodierna die suscepit
Nūc at hui? ḡnose dñe clari
tatē si min? hac mea tumētia
ria oīone tā breuib? spacijs cir
cūsept? p dignitate p̄seq pos
s; facile patemini o clarissi
mi viri neq; enī nūc regrēdū

m 4

Sermones funebres.

esse arbitror: et genus? et paucos
et fortia facta suorum quam quanto
clariora sunt eo nobis notiora esse
debet. Quis enim nesciat. **M.**
Domum cuius edita est stirpe quam
potens anis attulisset fuerit.
nec magis ubi nupta fuit.
M. familia desiderat: ut sua
commemoranda decora: alta pariter
tuum cuius decus? et columen extat
modestissimus coniunxit claris-
simum equitibus ordinis vir. **D.**
M. quem virum si possit bene cini-
tas immortalis fieri vellet. Ab-
sint igitur ab oratione funebri por-
tenta ista poetarum. Virtutesque
virum series et tanta nepotumque
tot ducta viros antiquam ab ori-
gine gentis. nec gratia nostra huiusmodi
quam crasso laquearia fulva me-
tallo motibus? ut alte grauis ef-
fulta nitescant. Atria congestos
fatis explicare clientes nec oc-
cupatissimum enarrare diuitiis pre-
potentes domos: quam possent
nitro contingere gemas. Aut au-
rum violare cibis. Que bona for-
tune quanta fuerunt et sunt in vestra
quam familia ipsi melius percipere
quam ego explicare possent. Hec
tamen commemorasse ad id nobis com-
ferat ut documentum sint omnibus
hodierna die non extrinsecus
pendere: sed sitas in nobis esse
oportere bene vivendi rationes.
Hic. n. qui modo dixi nemo me

lio: nemo factio: efficit: nec
ea nobis possunt hac vitam pre-
dere: cuius dulcedine delitijs
affluentes nimiumque plerumque
capi solemus. neque vero quam bona
appellamus: bona sunt: sed ad
nostra ludibria quadam. nam si nos
tantisper. dum vitium? illecebris
suis raro dimulceat monentes
tamen continuo eleferunt. nihil horum
igitur suum esse recte quis dixerit:
quod non perpetuo possideat. Quod
autem nostrum quodque vere dicimus
equum et boni operati sumus? id spero non
biscum maneat: spero quicumque iueri-
mus nostrorum iter persequatur. Quod
quoniam probe intelligit prudentissi-
ma femina vitam suam bene ac sapi-
entem instituisse curavit: effecitque
ut intelligi posset non admiran-
das esse opes: atque diuitias:
quas qui possidet viciosior sepe
efficit: admirandos autem et omni
laude persequendos esse: qui huius-
cemodi rebus? modeste vivere
tur: quare superioribus? ommissis ad
ea quippe acriter intendamus? ani-
mam. qui mores fuerit quam discipli-
na vite ut exemplum illinc quod ex
ortum fuerit hinc vero per maiorem
vite sue etatem viguerit: namque a
suavissimis suis moribus? inci-
piat: humilitate tanta fuit: quan-
ta vultus? et oris dignitas: quanta
totius corporis aptitudo pol-
leret. nulla tam abiecta domus?

nulla
quod non
ubi
Com
tis
obscu
fuerit
nolent
bat.
digna
tuit
in
dne.
qb?
qd
Mia
logi
et
rem
arra
sur
fuer
ser
par
appel
fina
iocu
ban
fami
In
sed
nim
ruer
gs
coci
erat

Litteraliter pronunciandi

nalla tā hūilis familia fuit: q̄ nō illa opib⁹ suis inuerit & vbi opus fuerit exornauerit. Cōmemorare posset ciuitatis hui⁹ quam plures īfimi & obscuro loci mulieres q̄s mā suetissima mulier tāta benivolētia ac charitate amplectebat. vt eas nec comites qdē designaret: q̄ in re magis enituit claritudo sua. Nihil enī in vrbē nra illustri⁹ fuit quā dñe. n. comites & humilitas qb⁹ si aliēos tñ deuinxerat: qd domesticos dixerimus. Nū possum⁹ optimi viri non lōgius p̄gredi quā plāgores & eiulat⁹ seruoꝝ & ancillarū reminiscor: qbus paulo ante atria tota cōplebāt. Testes sūt germani clementie & mā suetudinis dñe. **M.** Quā miser illi q̄ n̄ veluti dñaz s̄z q̄si parētē flebāt & p̄ clamātes appellabāt. Erat. n. spectatissima mulier & oib⁹ suauis & iocūda & eā nō magis verebant: q̄ amabāt. Ita enī res familiaris suo ordīe p̄cedit. In qua serui & ancille nō vī sed amore paruerint: qd illa nimirū maxima v̄tute cōparuerit. **Mō.** n. impando magis q̄ agēdo sua q̄q̄ ad opa cōcitabat: & si qd expediēdū erat man⁹ opi p̄ma īserabat

nec matrissā ilias poti⁹ q̄ ancille offm gerē videbat. & recte qdē. Nec enī aliē ad res gerēdas famulos matrona īflāmare d̄z: q̄ strenu⁹ impator exercitū. **Hic** inq̄ lachryme. hic gemit⁹ suspiria planct⁹ q̄ tāto bono tā breui frui licuerit. Est qdē qd doleas vir clarissime. **M.** Est qdē qd lugeatis omnes iuuenes egregij: q̄ tñ amiseritis bōi. Est vō vtiq̄ qd cōsolamini nō min⁹ (quā in mētē venit) illā peracto laboꝝ suoꝝ cursu ad suū p̄miatoꝝ redisset: hec enī sua v̄tus si nob̄ ornamēto erat atq̄ vsui: illa tñ suas actiones oēs ad vnū finē tetendit: vt suo tādē creatori ac redēptori placēt: qd ita eē ex multis rōnib⁹ p̄cipē possum⁹. Qualis. n. illi⁹ in pauperes xp̄i: misericordia & liberalitas fuit q̄ quū ex his q̄ publice mēdicant: nemini dissēt mīto p̄les tñ occulte sustentabat. **Id.** n. prudentissimē vt cetera faciebat egregia mulier. **Mouerat.** n. Iesu xp̄i. d. n. acceptissimā eē elemosinā si archana & soli deo cognita fuissent. **Vtēz** qd in vita latuit: in morte necessario patuit. **Idiget** reminisci qd placet: q̄ lamēta mō p̄ vrbē

Sermones funebres.

exaudita sint. vndiq; psona/
bāt populi voces oīpotentis
dei iplozatis fidē. Ueb misis
qb? parētē optimaz hec atra
diestā subito eripuit. Qua ex
re facile d̄ claraē q̄ misicōs
q̄ b̄igna fuit nec alia qdē eē
potuit: qppe q̄ fligiōi d̄ditis
fima fuit. **Predicationes:**
f̄mōes: missas saluberrimas
ammonitiōes diuina officia
cetāq; pia q̄ multiplicia i aplis
fima hac v̄be fūt tāq; cern?
fontis aq̄s d̄siderās sic ista ani
dissime audiebat. Id ita esse
ex opib? suis facile d̄gnosci
pōt q̄q; i ap̄tū illa s; occulta
oia: v̄x modicis sepe ex re/
b? magna d̄phēdas. Quaz
eniz orare videas: q̄ ieiuna
re: q̄ p̄tinētē eē hāc existima
re pōtes alias oblectationes
comptibiles meditari. **O ve**
re sc̄timōial m̄ller. **O specu**
lū viraginū. q̄ vnq; seiax tā
corp? suū ieiunijs labore vi
gilijs ⁊ ofone maceravit. En
ius rei testimoniū vel maxi
mū fuit illā qdē facē magna
maiora aūtaio p̄cepisse. In
b? v̄o suo lāgore ac mala va
litudie adeo se patiētissime
tulit. a d̄o cū oib? suauissime
vt nō despare (vt pleriq; fa
ciūt) s; exultās atq; letabūda
mōrē d̄siderare videret: tā

q̄ alē patiētissim? **Job.** Dñz
v̄o iesuz tāto amore: ac pieta
te diligebat vt aliō in mēte:
aut in corde velut b̄issimū
ignati? nihil hēre videret ex
qb? oib? b? vnūz (ne n̄ra in
suis p̄pe modū ifinitis vir/
tutib? exponēdis vagef oīo)
admonuero eē nō eē flēdā q̄
ita sue pauerat vt nō mortis
s; imortallitatis p̄cipē absq;
vlla dubitatōe factā eē creda
m? nam si merem? q̄ tales
r̄pēte amissim? id q̄q; memis
se debem?: nihil diuturnū
videri posse: qd̄ aliqñ finē n̄
fit abitur. Quāq; .n. aliqt su
p̄stes fuisset ānos ei tñ haud
ita m̄lōp? ino: iēdū fuit. qd̄
vt iā nobiscū loqr̄ vir clarissi
me. d. n. spectatissimiq; iuue
nes nolite flere q̄ celestis re
gni m̄icipē eē itelligitis nec
sibi poti? iudē videamī nec
tā mortē illi? flere q̄ icōmo
da v̄ra dolē pulchx ē. n. forti
viro: q̄lē te eē cognouim? vir
p̄stātissime: ⁊ vos eē decet o
iuuenes egregij būanos casus
v̄rate iſeriores ducē. Qd̄ si se
ceritis letabit aīa illi? q̄nū vi
derit nolite vos diuie volūta
ti obuiā ire. Exhilarabit tā
toz viroz aspect? n̄ mediocri
ter. **Recreabit tota ciuitas q̄**
v̄ro meroze p̄ficiē: oēs exultā

mā
eē
gū
op
fun
secu
noie
pā
ig
eō
S
i
p
pos
cu
O
nob
S
E
spe
m
f
n
m
la
m
o
m
v
p
m
c
f
i
p
n

Litteraliter pronuntiandi

mat hanc sibi calamitatē cōez
eē. nā vob magnifice p̄tor iſi
gnis p̄fecte. p̄ſtatiſſimi viri
optumq; ciues. q hanc p̄paz
funeris tā pie tā miſerabilr p
ſecuti eſtis quā. ſ. mēorator
noſe viroz p hac in eoſ. p̄mi
ptiſſima volūate vſa grāſ
igētū agā. maiores tñ ſp i voſ
eoſ habituroſ eē polliceor.
Satuſ enī vō mibi exploratū
ē grāſ vob nec cariores. nec
p̄ſtatiores aut agi. aut referri
poſſe. q̄ ſi eoſ ſenſeritis a lu
ctu ⁊ ſqualore deſiſtere dixi.
Oſo pro vno doctore ⁊ gñe
nobiſſime funerea cōi fr̄is
Bre. Bu. (Sermo. xij).

Eſſet fortāſſe magnifici
magſat? iſignis q̄ſtor
ſpectatiſſimi egeteſ clariſſimi
iuriſcōſulti voſq; ceteri me
ſtiſſimi p̄reſ: q hō loco ad or
namētū ac dec? hui? nobiliſſi
mi n̄ſi ſueris n̄ ſolū p̄paſ ei?
landes: atq; ipaſ qdē āpliſſi
maſ. ſ. ⁊. M. ſālie. vñ hic n̄
oriſſimo vō vñ nūc diſcendit
miſi: vetuſtatē ac gl̄iā plib?
vbiſ lōge oratoreſ i mediū
p̄ferrēt. ſ. ſi q̄ſq; vñ ē q id a
me fieri hodierna die expe
ctet: lōge mibi credite vſa
fallit opio. Mā ⁊ ſi vellē: ob
icredibilē aī paſſionē q̄ nūc
p̄t modū afficio: id i p̄ntiarū

agē neq; poſſe. Etenī tā no
biſſimo iuvene tā fidiſſimo
i oēſ bonoz ſtudioz adoleſcē
te vel ſocio tā amatiſſimo ac
ſuauiſſimo fr̄e d̄ſtitut? fateor:
eqdē igēne: eo doloſ ea pene
aī p̄turbatiōe cōmor? : ac de
niq; vict? ſū: vñ hec ipa līgua
nullā ad dicendū: modicā ē
ad ſtādū pedes ipi ſacultatē
mibi ſuppeditēt. Id exvultu
ex palloſ facile voſ indicare
potetiſ. tremo tot? : alget ſā
guis: ⁊ tā vor ipa ſancib? he
ret vbi vō q̄ſ aīo icōſtāſ ē ibi
qd ex eo vñq; p̄baſ poſſum?
eēt hō qdē. M. meo debituſ
amicitiē. Sz vrget doloſ in
ſtāt lachryme fieri n̄ pōt hō
tpe lōgū corā voſ ſimonē ſa
ciā. M. ſālie dignitatē ſupio
rib? dieb? ab hō iſeliciſſimo
die lōge diuerſis atq; iſs ipiſ
larib? : quā d ea mētionē ſa
cē opporūe mibi dāū eſſet
plurib? vbiſ p̄ſecut? ſū. Ihu
iſs vō. M. n̄ſi laudeſ ac or
namēta: q̄ſ tāta rex ignorātia
dānat? ē q ea n̄ plētiſſime ſci
at atq; itelligat. Ihu? tā ſin
gulaſ acūmē igēij: tā exq̄ſita
plurimaſ rex doctrinā: q̄ſ n̄
cognouit ac p̄bauit ſepius.
Ihu? vñ vñco verbo. M. n̄ſi
vitā integerrimā : ac ſuanis
ſimoſ mores p̄ſtringam? . S

Sermones funebres

in q̄s vt p̄clara maiorū suorum
vestigia unitaret nō prius e
puero excesserat: q̄s sp̄ote ad
litterarū studia se p̄tulit gram
maticā: atq; eā sciam. q̄s nos
artē dicēdi: greci rethoricam
vocāt q̄tū in ei⁹ etatis viro
fas erat p̄secut⁹: flagrātī q̄dā
aio statiz cesareas leges am
plex⁹ ē. Inijs paruo admo
dū tpe: q̄tū iā p̄fecisset: illa
florētissima ciuitas. Datani
na: studioz n̄roz alumna at
q; ille tot⁹ n̄r ordo scholasti
cus q̄ hūc ip̄m. M. n̄roz pu
blice ac priuate de legib⁹ se
pissime subtiliterq; differēti
z vidit z audiuit p̄be testat
Uos etiā patres aplissimi: q̄
lē iā d̄ eo opinionē feceritis:
oēs itelligūt. Apd̄ vos hui⁹
auctoritas plurimū clarue
rat in eo hec n̄ra valē: z ce
pat ciuitas nō parua hono
ris ac dignitatis sp̄e iā collo
cauerat. z band iuria q̄dē.
Erat in ip̄so. M. n̄ro singu
laris q̄dā oib⁹ in reb⁹ agen
dis grauitas: ac senilis p̄u
dētia. In amicos officiosissi
m⁹ semp fuit hūanissimus
erga oēs. Memini insensas:
nō loquax. nō maledic⁹: nō
alioz vitioz predicator. In
maiores tāta fuit obseruātia
tāta i pares comitate: vt ma

iore nō posset. Ea vō religio
ne pietate sup̄os oēs p̄seque
bat: vt in hoc extremo vite
sue spū: deū ip̄s sibi amicū
factū esse facile oēs iudicare
possim⁹ z debeam⁹. Ad hec
quo tantaz virtutū splēdor:
illustrior adhuc hac populo
gratio: eēt letissima corpis fa
cies accedebat. Mēbrozū
equa cōpago. Ad oia aī mā
data ad oēs pene labores p̄
ferendos robur sufficiēs. Ex
his q̄tū graue hic apud oēs
iāz sibi cōparasset hodierna
die patres integerrimū p̄be
declaratū est quū vniuersa
ciuitas n̄ra: totus populus:
oīs etas oē sacerdotum atq;
ipsa tota religio: deniq; vr
bis facies (vt ita loquar) z
mentia ex ei⁹ obitu p̄clamāt:
merēt affligūt. Nūc quū ita
vitā instituisset suā atq; in ea
florida etate p̄stitut⁹ eēt in q̄
virtutis sue laureā laborū ac
vigiliarū p̄miū iure cōsequi
iā debuisset: is ab hac iniquis
sima morte: ab hoc impiissi
mo monstro nobis interce
pens est. O infelicē diē hunc
imbiq; q̄ ad vinā p̄ter ceter
ros etiā semper acerbuz. O
mors impiissima: tu totū ma
li nostri fons z origo fuisti.
Propt̄ te hec mea crebra su

spira
rissim
hui me
mee la
mea ill
be me
tur ma
p̄p̄mo
ra mea
ris ip̄e
dantia
cruciat
cā: mo
ac suffi
dolor:
tu deli
M. m
riore
cōdic
ma: n
que
bis. E
suppli
nre ca
pietate
rūt. M
tam b
flecti
flecti
pietate
tus ar
fime
māit
te eē
dicat
nulla

Litteraliter pronuntiandi.

spīria hī mei lāgnōres ama-
rissimī: hō meū lāgūdū cor
hīj mei durissimū singult? he
mee lamētatiōes ieffabiles h
mea īsueta lacrimay effusio
he mee sepi? ad celū porrigū
tur man? Tu sola me tristē
ppetuo reddidisti. Tu visce
ra mea: tu cor meū tāto dolo
ris ipetu: tātaq; inerioris abū
dantia dilacerasti: vt sūmos
cruciat? ac īfinitas: vt ita di
cā: mortes singul? horis pati
ac sustinē videar. tu sola pb
dolor spē meā: tu dec? meuz
tu delicias meas: tu deniq;
M. meū: vita mea mihi ca
riorē hac luce pūasti humiq;
cōdidisti. O mors amarissi
ma: mors dico: mihi felle at
que sardonij amarior her
bis. Que. n. pces nre: tā & si
supplices ac hūane fuerit: q
nre calamitates: q miserie ad
pietate te flectere vñq; potue
rūt. Mū crudel aspect? tu? tā
tam hūi stragē idoluit. Muz
fletu igemuit nro: nū lumia
flexit. Mū lachrymas victus
pietate dedit: aut est misera
tus amātē. Idēu ben q; rectis
sime sentiūt q ab oī p:us hu
māitate atq; clemētia alienā
te eē autumāt. & credūt & p
dicāt. Nullā legē: nullā rōnē
nullā eqtatē pte fers. ē tibi li

bidini legib?. Oēs ita bonos
sicut malos: ita iustos sic īu
stos pari mēte cōsternis & il
la tua īenitabili falce qdam
mō secas ac metis & qd cer
te magis ferēdū est lōge cru
deli? i bonos q; i malos tuaz
aliquī imānitātē exerceas q oē
ius: oēs eqtatē: oēs p̄suetudi
nē: oēs morē hoc fieri phibē
tē. Si quē misex ac te sepius
vocātē vides: ab eo pcul fu
gis: vbi vō quē fortunatū se
licē: ac bōis oib? affluētē cō
spexeris: tu īuidas: tu iprobas
tu pterna: tu oī demū rōe ca
rēs: illū totis virib? īuadis: ī
nadēdo psumis: psumēdo p
dis: pdēdo ad nihilū tādē re
digis. O mors īfestissima q;
tu miti? inire poteras parie
tes nros nō eos irrūpē: aut
subuertē tecta aderāt serui as
fines amici q p hui? seruāda
vita īterituros oēs vltro se ti
bi offerebāt: s; voluisti vt ar
bitro: strepitū tuū vñdīq; cir
cōsonare. Quid p īmortales
deū īiquis i me nup p̄mittē
potuisti: qd excōgitare crude
lius: q; vt vix vtute virētem
forma p̄clay etate florētē gñe
magnū opib? potētē. M. M.
scholasticū nrz mihi vi qdā
arriperes ac anferres. quod
nō satis ad hūc aīo meo per

Sermones funebres.

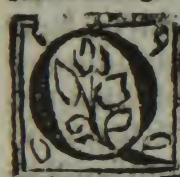
suadere possū: tā ī auditū sce-
lus: tā īdignū: facin⁹ abite
potuisse parari. Illud mihi
sepi⁹ an oculos ponā necesse
est. qđ si adesset ⁊ ipse poeta
nū magno cū gēitu declama-
ret qđ te. Salinure deorū.
Eripuit nobis. Ulex qđ ago
īprudēs an fortasse me pterit
id nāe offm̄ eē: vt nos morta-
litati oīa debeam⁹. M. nū qđ
homīe nat⁹ erat iō sibi moriē
dū fuit. moriē neq; p̄silio: nū
sapia qđpiā mortalium. evita-
re vñq; poterit. Stat sua cui
que dies breue ⁊ irrepabile
t̄ps: oīb⁹ est vite. P̄dovirib⁹?
igf lachrymas iūtiles p̄ma-
mus: vociferatōes flet⁹ inspi-
ria cobibeam⁹. Mā vt ait il-
le nihil arescit citi⁹ lachryma
Qđ in hmōi casib⁹ maiores
nūc viri sortes facē cōsueue-
rūt iterdū alo p̄curram⁹ peri-
cles Atheniēsiū p̄nceps: quū
de obitu duorū filiorū exunīe
spei nūci⁹ ad eū accessisset is
vt hystorie traditū ē nullo p̄-
sus edito gemitu: nulla facta
vult⁹ mutatōe ita r̄ndit. Ad i-
bi nihil affers noui. Hui⁹ tā-
ti p̄ncipis ac filiorū mores at-
que vestigia. seq̄mur. fera-
mus equo aio casus eos a q̄-
bus nulla cauere rōne possu-
m⁹. Tuq; M. cōsanguinee id

iprimis facias qđso. Moli ani-
plus flere: diuti⁹ te ne mace-
ra. Tu temetip̄sū p̄solare ne
maiorē qđ opoiteat dolore af-
ficiare. Tu qđq; M. affinis.
clarissime iuriscōsulte: quē i-
opinati casus dolor lachry-
mis p̄cere nequaquā finit idē
nobis cōcede aiaduerte qua-
lē in hoc ip̄o aduerse fortune
mori te eē oporteat. Uos ce-
teri viri mestissimi qđ boies
sūma p̄ndētia parique forti-
tudine p̄ditos deceat diligē-
tius cōsiderate. Expti reuo-
cate aios lachrymis atq; me-
rozi cedite. Idip̄s quod ego
nūc miser a vobis peto si qđ
p̄mū a me: qđ tñ nō cōfido:
fieri poterit felix: ben nūmū
felix: hui⁹ taz amātissimi fr̄is
mei cōsuetudo familiaritas.
amicitia: quātuz voluptatis
hiet carēdo nūc magis itelli-
gā qđ fruēdo. Hec satis. pla-
nō finit dolor. Reliquū ē vt
ad id qđ p̄ difficile apud oēs
cēseri solet: hoc ē ad gr̄arum
actionē p̄pius accedā. Oib⁹
igitur vobisq; imp̄mis ma-
gnifici ac generosi p̄fides: iū-
gnis q̄nestor: clarissimi eq̄tes
facūdissimi iure cōsulti cete-
rique viri bñamissimi pro eo
qđ hodierna die nobilissimū
hoc funus nostruz vestra p̄-

Literaliter pronunciandi

sentia decorare minime gra-
nati estis huius totius familie
noie quas possint igentes ac
immortales gratias habeo
agoqz. Id no parue qde pie-
tatis argumētum fuit qd hec
tota nostra ciuitas hoc lextre-
mum manus vale amati no-
stro dederit. Dixi.

Oratio funerea cōis fra-
tris Gregorij Britannici.

Sermo .14.

Ulam caduca:
quāqz breuissi-
ma sit h mortali-
um vita magni-
fici rectores egres illustrissi-
mi egregij oratores ciuesqz
prestatissimi satis supqz quo-
tidianis edocemur casibz. ali-
os eniz in ipso lucis exordio
mors nascētes subsequitur. nō
nulli in media decedūt inuē-
tute. Quidā vō et si potiri se-
culo lōginsculē vident senio
tamen pfecti deficere neces-
se ē. Hec qppe nobis dome-
stica sunt indiesqz experimē-
to pbātur: quo qdē fit: vt eos
minus debeāt inferre dolo-
rem quum contigerit quādo
tam sint familiaria tanqz ex
emplo notissima. Conditōis
nanqz nostre nō fortune mu-
tatio est. Itaqz dulcissimū pa-
rēs noster: egregie cines ho-

dierna die in fata cōcessit. cu-
ius qdem acerbissimo casu.
si tamen acerbissimū dici po-
test: nimio et ego vtiqz dolo-
re affectus sū qd eo multo stu-
dio multoque honore obser-
uabā: cuz ob iclitā nobilissi-
mamqz illā familiā tā maxi-
me ob iphonestā religiosā
que cōsuetudinē: q oīa quūqz
ita sint vix quū hec puto co-
hiberē lachrymas nisi egssi-
mi clemētissimiqz dei nutuz
crebris aīo cogitationibz vo-
lutarē q sūma prouidētia sua
cūcta disponit: q sue ineffabil-
sapie lumibz circūspicit itue-
tur: dijudicatqz vnīuersa. ve-
rēdum sigdē ē ne quū neces-
sarios carosqz nros p quadā
miseratōe et ipso vite cursu
ad se euocauerit si vltra quā
par sit tristēmur exardescat
i nos qsi de iph prouidētia q
rulos eiusqz q nos ira dese-
niat. Eā itaqz ob rē paululuz
mēte recepta ad vos pntē ser-
mūculū facio: vt oīuz: si quē
cōcepistis merorē procul: lō-
geqz ppulsetis. Qne. n. occa-
sio ista ē: vt fidei iusticie mo-
destie: tēperātie ceterarūque
vīrtū plenūz vix lugere de-
beatis. Lugeat mortuū: s; il-
le quē gehēna suscipit quem
tartarū dūorat: i cui pēa eter-

Sermones fnebris

nus ignis est dat nō quoz exi-
tum angeloz turba conitatur
qb? obuiā xps occurrit grane
mur magis si diuti? i taber-
naculo isto mortis hitem?
qm qdū b moramur: vt igt
apls pegriamur a dño. Rñ
debitis fortasse arbitror. Jō
dolem? qm vita decessit quē
tātoperē diligebam? Aliqd
ne noui ei ptingit. Mōne mor-
talē illū scinistis. Hūc qppe
terminū ab iēute oīuz ortus
cūctis q sub celo sūt reb? idis
solubili atqz sūcūta qdā lege
nā fixit. Mā cū ex hīs terre
stris ista pstituta sint vt dissol-
uātur: oz aliqui i testinū nāqz
bellū iter se agūt ipa p̄ria: at
quoz alter exiterit victor:
tū rep̄te i elemēta e qb? ppa-
ctū est resoluit corp? Si ca-
lo: q hōi ē a suo p̄rio algore.
s. diuit? suēt tū hūani oēs ar-
tus rediguntur i cineres ⁊ i sa-
talē diē hō ipē p̄uenit. Mo-
narcha ille phantiū Ari. i eo
loco q de gñatōe p̄notat vni-
uersa q ad hāc lucē p̄ genesiz
veniūt suū necessario exituz
hīe p̄fūū voluit ob idqz vel
cū vī serī oportere corūpi
Mō igit nobis dolēdū ē si e-
vinis excesserit qd fuerit mo-
rituz. nihil e nro de? subtra-
xit nullā oīuo nobis sculit in

iuriā. Mō iqnā fūdēde sūt la-
crime: si tātax optiay vtutū
parēs ad domiciliū vtutū di-
cin suū clausit extremū. quā
obzē sūme vobis si sapitis cō-
gratulādū ē nō q mortē obie-
rit: s; qm ē sortit? īmortalita-
tē. neqz vō īgemiscēdū ē qm
hac teterrima luce orbat? sit:
qn poti? letādūz cēseri d;: q
tā gloriose tā p̄bate nāe debi-
tū p̄soluerit. Cōplures legi-
mus apud gētes auditanato-
rū nece q nō lacrymas mō
fudisse: s; ne mesticie qdē vl-
luz fecisse v̄bū. Anaxagoras
maxim? celebratissimusqz il-
le i toto terray orbe plis quū
cōpta a nūciatib? filij charis-
simi defūctōe eēt: hilari pla-
cidoqz vultu lūisse fert. Mi-
bil īexpectatū aut nouū nū-
ciatis. Ademini. n. me cū ge-
nuisse mortales. Xenophon
quoqz iter mortales doctissi-
mus filij maioris nata morte
ītellecta q i plio ceciderat: co-
ronā tm̄ deponere p̄tē? fuit.
Agebat. n. solēne sacrificiuz.
Deide quo nam pacto occu-
bisset sciscitās vt accepit ac-
cerrime p̄pugnado. iterū se
capiti denuo coronā reposu-
it: ac numia qb? holocaustū
offerebat testat? ē maiorez se
ex filiis vtute voluptatē quā

Litteraliter pronuntiandi.

amaritudinē de morte senti-
re, Lacena quū filiū i belluz
miseret audissetq; interfectū:
iccirco igt eū genuerā vt eēt:
q; p pūa non dubitaret occū-
bera. Sed qd tot & tātos gēti-
liū: hoīes q nō mori solū nō
dubitarūt: vex ēr libenti aīo
vltroq; ad mortē misse pnie-
morē. Mōnulli i estuātes ro-
gos: alij i pfūdissimos aq; ruz
voragines: qdā vō p pūa p
parētib; pprijs p amicistā-
dem occubē nequaqs formi-
darūt. Sz quā ob cāz. nullā
ob aliā putem? nisi pp hui?
mūdi calamitates misērias
erūnas: dolos versutias: ca-
liditates ac vt tādē ad imar-
cessibilē illā eternāq; beati-
tudinē pertingere valerent.
Dixi Gratias age.

Oīo cōis funebus fratris
Gregorij Britannici.

Sermo. xv.
Olen nonnulli
Magnifici pto-
res egres auro
dignissimi splē-
didissimi. Inrecōsulti q sese
oratores pfitentur: & poetica
mella solos se emanare cōfi-
dunt: quū hui? gñis oīones
funer eas sē hūari: i mediu
defūcti laudes ceteraq; orna-
mēta adducē: atq; i eis p se

ferēdis mix imodū operā na-
nare: quoz qdē sniaz viri p/
stātissimi: cōsiliū meū nō est
in p̄sentiaz velle me imitari
nā quū p d̄sideriū h? dñi. M
nri viri siqdē optimi. M. Do-
mū videā totā lugubrē mero-
re: multisq; i luctib; eē: mul-
to sati? fore duxi: ea me nūc
potissimū dislerere: q lenire
nec renouare dolorē hand i/
tegrassere faciāt. Adibi igit
fat erit vīs hūanitatib; hoc
vntū psuadere: q; benignissi-
ma oīone mortē. s. ipaz ab oī-
bus equo aīo eē ferēdā. faci-
te igt vos mihi attētissimos:
& q dicitur? sum aīs aduertite
vestris. mors itaq; teste pla-
tone: nihil aliud ē: quā aīe a
corpe dissolutio. Un & Pe-
tarcha. La morte el fine du-
na p̄gione obscura. A lalme
gētū: ale altre noia. Channo
nel sāgo posto ogni lor cura
Que qdē mors si qd nouum
aut insolitū eēt sūmopere do-
lenda foret. Cetex quū latissi-
me pateat illā omnib; equaz
eē neminiq; p̄cere a morta-
lib; equo animo tollerāda il-
la vī. q; ppe omnia orta occi-
dūt. Cōstat. n. eternāq; lege
hoc positū ē vt p̄stet genitūz
nihil. stat sua cuiq; dies bre-
ue & irrepabile tps omnib;
n

Sermones funebres.

est vite. et Orati^o. Debem^{us} morti nos nraque. Enimvero h^{ec} est illa q^u sola fateri: quantula sint hoīnū corp^uscula. Ador^{is} b. 7. Reges q^{ui} a p^{ri}ncipio p^{er}di te vrbis Rome regnarūt ab stulit. Ador^{is} deinde Lesares oēs rapuit: mors īsubitū dūces illustrissimosq^{ue} p^{ri}ncipes ac belloꝝ duces clarissimos secū depacisci coegit s^{ed} vete^{ra} nimū p^{ro}meoꝝ vnuerſi p^{ro}fecto stupēt artis mee: quū in hac p^{ri}ncipia desideratoꝝ īgēs caterua mihi succurrit: et q^u dē p^{ro}boꝝ hoīnū. Mā p. h. do^{lor} vbi nā est patriti^{us} ille vir dñs. M. hui^{us} p^{ri}ncipis p^{ri}ncipis cū tam clara liberoꝝ idole. vbi. M. vbi. M. vbi. M. M. viri siqdē eruditissimi l^{ib}erū. vbi oīnū. M. legum p^{ro}fessor. vbi. M. ille p^{ro}physic^{us} egregi^{us}. vbi terti^{us} ille Lato senex. Ly taredns ille David teste Aug^{ustino}. Quis ē hō īq^{ui} q^{ui} vivit et nō videat mortē et c. Profecto hi omnes vitā cū morte mutarūt: atq^{ue} hi eius certe gñis hoīes fuere: q^{ui} p^{ro}ppe īpūmif dīna ope. opa auctoritate et cōsilijs illud factū istud p^{ro}hibuit h^{oc} fabricatū: idq^{ue} gestū est vt merito h^{oc} corruptibile corp^us idui īcorruptibilitatez maluerit. Opep^{ri}ciū tū erat tā

mane q^u vesp^{er}i apud soꝝ hoīes viros graues et p^{ri}ncipios cer^{ere} dignissimos. Multi il^{lic} erāt fabij multiq^{ue} Latōes s^{ed} vñ disgressi sum^{us} aliquñ n^{ost}ra redeat oīo. Uidenis ecce viri p^{ro}stātissimi q^uo sit cōe mori. Oēs. n. īpares nascimur: sed pares morimur. Uñ et Ma^{ro} Adāuan^{us} ait. Optia q^uq^{ue} dies miseris mortalib^{us} enī. p^{ri}ma fugit. subeūt morbi triq^{ue} q^u seneet^{ur}. Et labor et dur^{us} rapit īclemētia mortis. Que q^u dē res nos lugē p^{ro}hibet p^{ro}ppe rea q^u q^uitidiāe neces^{itas} īteritūf q^u mltōꝝ sedatiōem īmerēdi afferūt put^{at} ē ap^{ud} M^{ar}comex^{um} Li^{ber}cerōe teste: ī tūsculāis q^u sic latine canit. Māq^{ue} nimis multos: atq^{ue} oī luce carētes. Cer^{ere} nim^{us} vt nemo possit merore vacare. Quo magis ē equūz tumult^{us} mādare p^{ro}ptos. fur^{us} mo^{do} aio et luctū lachrymis finire diurnis. Quētiā si vñ tes ipsas Cardiales p^{ro}sulim^{us} nulla erit eaz^{um} q^u nos nō arguat et a luctu d^{is}tereat. Aderit ī p^{ri}ncipis fortitudo q^u nos eo aio eē dic^{at} vt oīa q^u hōi enēire p^{ro}nt fortit^{er} tollerem^{us} et p^{ro} nihilo p^{ro}tem^{us}. aderit tēpātia: q^u turpic^{us} negi effeminateq^{ue} facē nihil patiet^{ur}. Nec īsticia finet nos facē ista asserēs duab^{us} de cōis

Literaliter pronunciandi

nos iustos eē quū feram? q̄
vīdū accepim? moleste red
didisse. nasōe. d. vita data ē
vīda data ē sine fenore nob
mutua: nec certa psoluenda
die atq; itez. fata manēt oēs
oēs expectat anar? Porro:
et turbe vix satis vna ratis.
Tēdim? huc oēs: metā ppa/
mus ad vnā. Oia sub leges
mors vocat atra suas. p̄m
dētie vō ad qd rīdebim? dī/
cture vītate sola se eē p̄tētam
Quo ad bñ: sic ēt ad bñe viuē
dū: q̄re si vī legēq; ipsi? mor/
tis si rē ipsā q̄ luctū vetat p̄si/
derem? si deniq; vītutes cō/
sultrices hñe velim? nihil ē
viri pbatissimi: q̄ mortē lu/
geam? Ea pp. dñe. M. vol/
q; filij dulcissimi. M. et M.
desideriū p̄ris v̄ri. M. viri si
qdē optimi dū vita manebat
eo aio tollerā v̄t poti? elemo/
synis et ofonib? q̄ lach: ymū/
ei? aīaz si q̄ forte labe dñet
redimatis q̄ celeri? redigatis
vbi bñ sēpiterno euo frustur
ad quā glīaz ille nos pducāt
Oro cōis funebis fratris
Gregorij Britā. Ser. 16.

Uum meuz re
putarē viri p̄stā/
tissimi qnā genē
ofonis huīnce
viri granissimi

obitu vīdū foret p̄posuissēq;
mibi de dolore leniēdo fimo
nem facē ex tēplo p̄sto mibi
fuere stoici et p̄ipathetici p̄bi
plimū iter se de affectib? ho/
minū distēctes. Stoicis. n.
placet sati? eē nullos affectus
admittē: qd difficile qdēz et
ardnū valde v̄r q̄s eos hñe et
ipare sicuti p̄ipatheticis vīlū
est sic dicētib?. Nos hominū/
tiones sum? oia nob negare
nō possum? dolebim? s; pa/
rū. Lōcupiscem? s; modera/
te. irascemur s; placabimur
Ilox ego peripatheticorū v̄z
sniam secut? icredibili sūmo
q; dolore putarē dñz. M. cō/
fortis sue desiderio tabescē:
atq; afficere debē: nisi mibi
succurreret eā hoīe prudētia
p̄ditū vsq; fuisse vt nō hunc
dūtaxat: s; alios plerosq; ca/
sus aduersos i suo amore cō/
ingali eā aio p̄pessus fuerit:
neq; sec? ac sapiētē decet vix
q̄ppe sapiēs teste Anneo Se/
neca ad oēs icursū munit? et
impterrit? nō si paup̄tas: nō
si luct? nō si ignominia: non
si dolor ipetū faciat pedēz re/
ferret: s; impterrit? illa ibit
et inter illa iuxta illud Sibili/
nū dcm. Tu ne cede malis:
s; p̄ andēno: ito. Enimvero
credideri ego atq; adeo rēve

Sermones funebres.

luti explorata mihi psuadeo
 Dñs. M. illā suāz pbyficaz
 penit? ac medullit? ibibisse:
 nihil v3 quū acciderit admi-
 rari: nihilq3 q3 enēiat nō eue-
 nire posse arbitrari. Ea pp
 Terēti? ille p̄cipiēdo sic dicē
 solebat. Oēs quū scōe sūt res
 maxie tūc maxie secū medi-
 tari o3: q̄ pacto aduersaz erū
 nā ferāt pericula dāna exilia
 pegre rediēs secū cogitet: aut
 filij pctm̄ aut vxoris mortes
 aut morbū filie. Lōia eē pos-
 se ne qd vnq3 aio nouū acci-
 dat qcqd p̄ter sp̄ez enenerit:
 oē id putare eō i lucro. Atq3
 ē illud Enee Troiani dicef
 oia p̄cepi atq3 aio mecu3 aū
 peregi. Idcirco aduersū ei?
 generis hoies qb? nec longa
 vita nec multaz rez vsus at
 que expiētia qcq3 pficit. In-
 nebit Iunena? band iūria
 dicēs. at nihil i meli? tot rez
 pficis vsu. Magna eqdē sa-
 cris q̄ dat p̄cepta libellis vi-
 ctri3 fortune ē sapia. Dicim?
 at hos quoq3 felices q̄ ferre
 icōmoda vite nec iactare in-
 gū vita didicē magra. Hos
 tñ duos affect? has aī ptur-
 batiōes 7 passiōes q̄ se penu-
 mero circa cōiugalē amoz
 accidē solēt muliebris sexus
 tāq3 ibecill? icōstās ac mīme

firm? colleraf ac ppeti nō p̄t
 q3 qdē duaz clarissimaz mu-
 liez exēplū demonstrabim?
 altera q̄z Julij Cesaris filia
 p̄mi: sigdē Rōanoz ipatoris
 Altera Catonis vticēsis Ju-
 lia nēpē Cesaris filia magni
 que pōpei vxor: quū viri sui
 vestē sāguinolētā e cāpo mar-
 tio domū relātū iri vidisset:
 metu territa exanimis cōci-
 dit ptūq3 iā vtero p̄ceptū ei3
 cere coacta ē deimq3 ita ex-
 pirauit: portia vō Catonis fi-
 lia 7 bruti pūy quū viz suū
 in Thessalia victū 7 iterēptū
 cognoscēt deficiēdo sibi fer-
 ro ardētes ore suo carbonēs
 sumē ausa ē muliebrī aio pa-
 rētis sui mortē imitata. P̄ter
 alijs. v. p. vob cōmemorare
 mīeres q̄ vel nāe ibecillita-
 te vī nūnia i viros idulgētia
 suos affectus mīme tpantes
 mortē sibi cōsciūē q3 oīs ne
 vos vllō afficiā tedio p̄tereo
 Quātū igr iter viros maxie
 sapiētes 7 ceteros: ne nō 7
 mulieres q̄tū ad effect? sedā
 dos: iux p̄ipatheticoz sniam
 iter sit ex his q̄ aū ea 7 nob p-
 orata sit latissime p3. Quāob-
 rē vt aliqū modū hūic oīoni
 faciam? elegātissime atq3 vīf-
 sime ē a stoicis illd padoxō
 dcm̄ ē. oēs stultos isanir dixi

Litteraliter pronuntiandi

Oio communis funebri.
fratris Gregorij britanici.

Serino. xvij.

Fonte bone/
statis. v. Pro/
batissimi virtut/
vna elicit qz fo/
titudinē: et ani/
mi magnitudinē appellat/
phantē eāqz in potētia aīe q/
rōnalis dī locūz hīe volunt/
Alia. n. put vult Ari. suūm/
ethicōz. pmo duas hz ptes/
sine potētiā: quāz altera oīs/
est princeps: altera vō expers/
vū quū p̄cipit: vt nobismet/
ipsis impemus hō p̄cipit: vt/
rō ipa coer'ceat temeritatez.
Mā ē i aīe oīūz fere nā molle/
qdā demissū hūile eneruatū/
quoddāmō et lāgudum et si/
nihil aliud eēt nihil eēt hoīe/
deformi? teste Cicerōe in. ij.
Tus. s. p̄to ē dīa oīūz et re/
gina rō q̄ cōnexa p se et pro/
gressa lōgi? fit pfecta virtus/
Ex q̄ deniqz nascit illa cui?
ope mlti clarissimi viri filio/
rū suorū obitū nō egre. s. eq/
aīo diuina grā spirāte ptule/
re. Letez vt oēs itelligāt quoz/
sū hec nra tēdat oīo aī oclōs/
vob viri. Id. Claroz hoīūz/
tria adducā exēpla: qb? qdē/
scire licebit quāta aī cōmuni/
tate ac tollerātia bunnscemo

di accerbos imaturosqz ca/
sus cōstātissime passi sūt: ad/
quorum qdē imitatioem: et/
tu dñe. M. desiderū dulcissi/
mi patris tui nō moleste se/
rēdū eē itelliges. Mūc aduer/
te q̄so ad mēoratu dīgissima/
Paulo emilio Romano ci/
ui clarissimo cū dico: q de re/
ge p̄sa triūphauit. Erāt. liij.
filij: duo in adoptionē aliarū/
familiarū dati Scipio: vj et/
fabius: duo etiā in ptate re/
tentū quos ex alia vxore po/
stea suscepērat. Mox alt qu/
qz dieb? aī triūphū mortu?
ē. xvi. ānoz etate. Alter duo/
deciz annoz etatis: tertia die/
p? triūphū decessit: nec fuit/
qzqz cines q hūc filioz. Emi/
lij caluz nō dolenter ferret.
Emilius tū recta rōne frer?
fortitudinē et p̄statiā nō solū/
aduersus arma: sed aduersus/
oēm fortunā pariter habēdā/
rat? ea moderatione morte/
filioz tulit: vt scdis aduersa/
et dōestica publicis obscura/
dignitatē et magnitudinē re/
rū nequaquā deturparet. naz/
statī post fun? p̄mi ex filiis/
q defūctus est triūphauit.
alio deinde p? triūphū defū/
cto populū Romanū i p̄tio/
nez vocauit. Ibiqz vba fecit/
nō hoīs q p̄solatiois idigeret

Sermones funebres.

sz plane q cines suos ob ei? i
comodū ingātes solaret. Ex
tat ei? oio apd Plutarchū
Liberonēse phn? & bystoncū
clarissimū. Quint? Marcius
rex: h? erit alter. Supioris
Lathonis collega filiū: & ipse
sūme pietatis maxieqz spei:
& q nec parua calamitatis ac
cessio fuit: vnicū amissit. quū
qz se obitu ei? subrtū & euer
sū videret ita dolorē altitudie
cōsiliū coercuit vt a rogo in
uēis protin? curiaz peteret se
natūqz quem eo die habere
oportebat euocaret. Quid d
Anaxagora dicem? h? erit vl
timū: nōne quā sibi enūcia
ret mors filij: enūcio igt ni
hil mihi ceste Valerio ierpe
ctatū aut nouū nūcias ppte
rea q illū ex me natūz scie
bā eē mortālē. Idis aiadner
fil mltisqz alijs q si adducē ve
lū: hec dies me dñciet. Idio
fecto viri prestātissimū mi
hi dolēdi vidēt: qb? oia vitā
mors fuerit: necnō q curios
simulāt & bachanalīa vint: n
q vixit i laudē nō q vitā hāc
mūdā oēs nō priāz sibi sz
pēgrinatōez existimarūt. nā
patria nra & cōuersatio nra
illo ciāmāe q apostolatūm
adept? ē in celis ē: ad qz ipaz
eo qz felicioz nob ac beatioz

videri d? q & leui? sit celeria
qz fidierit. n igt. Id. L. tā flē
d? ē h nra. Dñs. M. q iuuenis
viri boniqz filij offiū execut?
ac mūdāna pēgrinatōe vin
culisqz corpeis liberat? sit q
si lōgo p? luminio ad sapiaz
rē puocat? ne min? vsu rex
atqz prudētia pediti videat
mar qz lacerā mulierculā il
lā tradūt: q quū filiū i acie p
pūa iterēptū sepelliret ait ve
luti lamētādas sic flēdū mise
ros hylaris tenate sepulchro
pdo meuz pariter & lacede
monū. Idmōi vba qctiqz sa
ne mētis hō ac bonis pceptis
umbat? emittit q si qz effica
ciē aurib? admiserit nō igno
rabit ita filios eē pcreādos:
qn meminert bis adeo & ac
cipiēdi spūs & reddēdi eodē
momēto ipis legē dici. Atqz
vt mori neminē solē: q nō vi
xerit: ita ne vinē aliquē qdē
posse: q nō sit moritur? dixi.
C Oio cōmunis funebnis.
fratris Gregorij Britānici.
C Ser. xxviiij.
Olamus vos
ignozare de dor
mētib? vt non
cōtristemini sic
& ceteri. q ipe nō habēt pme
Thes. iij. Enumero si aliaz
vitā pter istā. sicut pagani &

Litteraliter pronuciandi

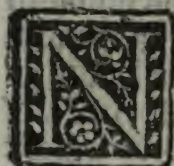
ceteri. q. spē non hnt minime
 speraremus. **M.** vosq. **M.**
 et c. grādis nob fuerat sup de
 functo nro luctus assumen-
 d²: tū qz ei² vita nob gratissi-
 ma fuit: aspectusq. suauis: vt
 sapienti voce merito de ipso
 dici potuerit. Dillect² deo et
 hoib². c. m. in. b. est q se con-
 ctis amabile: poptū liberalē
 que exhibuit: vt ad eū veluti
 ad fratrem ppiū qsq. p sua ne-
 cessitate recurrē: tū qz in hac
 ampla. rep. vī ciuitate nra: q
 bonos sp. regere p. suenit ipse
 iusticie zelator: in p. filiis pui-
 dus pauperum tutor: vidua-
 rumq. et pupillorū strenuis-
 simus ac acerrimus defen-
 sor: q. plurimū vtil erat atq.
 necessari²: s. aliā vitā patri-
 b² quondā repromissā p eū
 q nobis vitā ē acq. sita firma
 fide credētes: et ad eā filies vi-
 ros v. m. b² cōsertos accedē
 posse minime dubitātes: in-
 xta prepositā pauli sētētiā ne
 quaq. tristari vex pot² māi-
 b² applaudere obem²: solet
 nimirū pfecte diligētū talis
 eē p. s. uetudo vt cū amic² de
 vorragine pcellat liberat²
 portū tutissimū capit sibi ve-
 hemēt² colletet: q. aut mari
 cōsiliis mariq. d. terio: s. vita
 consistat ex August. sūa pos-
 sumus idagare dicentis vitā
 hec ē vita dubia: vita cecavi-
 ta erūnosa vita imūda malo-
 rū dñā supboz regia misis
 et errorib² plēa q non vita di-
 cēda: s. pot² mros i q moniē-
 tis singul p. varios mutabili-
 tatis defect² diuersis exitiorū
 generib² morimur. nūqd g^o
 q. b. viuim² i mūdo dicē pos-
 sam² vitā q. b. uiores hūidāt
 dolores extermināt ardores
 exiccāt aera morbidāt ieiūia
 hebetāt inoca dissoluūt tristi-
 cie p. sumunt sollicitū coartat
 securitas hebetat diuitie ia-
 ctāt paup. tas deijcit iunēt² ex-
 tollit senect² icurruat i. firmitatē
 frāgit meror dep. nit: et his oī-
 b² morū furibūda succedit sit-
 q. gaudijs cūctis insti p. ose
 vite finē impōit ita quū eē d.
 fuerit nec fuisse pntet si g^o tā
 miserā vitam ciuis n. euasit
 adept² meliorē: nolite p. trista-
 ri hē et ceteri q. spē nō hēnt s.
 pot² exultate ne videamini
 d. ei² glificatiōe dolē: s. eniz
 charissimi iste tāte p. uatis
 fuerit. totq. ac tātis v. m. b. b²
 vt merito obuerit v. rā p. n. tia
 d. corari. p. d. o quq. tū ipsius
 hoc nō debito: verū pot² be-
 nignitati v. rē ascribētes in nu-
 meras vob ac immortales re-
 ferūt grās sese suaq. v. r. is op-

Sermones funebres.

portunitatibus offerentes. Uobis nihilominus ille retribuet quod sine fine. et re.

Oratio funebres corporis fratris gregorii Bitunici.

Sermo. xix.

Non possum non dolere et gauisus quod magis. propter excellētissimam doctrinam cines oratorum natissimam. vosque ceteri viri. Braxiani praeclarissimi: quum me non sentio ea esse eruditioe ea litterarum scia: qualem me fortassis et vos ipsis spastis: et ego maxime optari. Vereor: non satis ne expectationi vestre ac desiderio satisfacere non possim. In omni namque dicendi genere oratorum enim quod coram alijs monstratur est aliquid quod perfecte eruditum esse: ne si ce- co cecus ducatur praestet. uterque perculdubio in foveam duoluat. Quare unum est: quod a vobis suppliciter peto atque concedo: ut si forte a me minus luculenter minusve ornate quam praestebatis aliquid circa haec funera ornamenta: fuerit precepta tradita: non iam mee voluntati: quam egregia est: et mirifica in vos viri Braxien- ses: sed temporis angustia: quam me habuit aut ignorantie potius ascribatis. Id tamen veli vobis ex- ploratam sit me privi labora-

tum ut mihi ipsi non deesse possit agnoscere. Quum itaque soleat nonnulli quod se oratores praestent et eloquentiam solos se non ignorare confidunt huiusmodi orationes funereas. sunt habituri: in me autem defuncti laudes ceteraque ornamenta praeferre: hi praefecto mihi non solam gratiam inestis accessisse videntur verum ut docti potius dijudicari valeant. Mos igitur operum nauat: ut quod falsa quam fallacia sunt in cognoscendis bonis hominum iudicia positum agnoscere illud Satyrici poetae Iuvenalis Satyra decima quam diligentissime examinandum ducimus.

Omnibus in terris: quae sunt a gradibus usque.

Auroram: et gangem: pauci dignoscere possunt.

Verba bona: atque illis multum diversa: remota.

Erroris nebula: Quid enim ratione timemus.

Aut cupimus: Quid tam dextro pede concutis ut te.

Locutus non praestit: votique pacti.

Adulti sane extant: viri praestantissimi quod diuitias et elegantias atque huius mundi gloriam: quod et longanimitatem vite bona esse autumant. Sed de diuitiis quod dicat. Romanus ille poeta clarissimus Tibullus libro ter-

nos
Ma
das
Ar
le bo
Que
gus
Tem
ste tu
Et ne
mura
Aut
uno
Qui
limer
Tice
lana
No
lidi
Me
orbi
S3
q ba
da d
capo
nale
uati
m?
petu
sene
quo
infi
S3
an
nec
luci

Nuptiales

rio audiamus.

Mam grane qd prodest pon
dus mihi diuitijs auri.

Aruaq; si fidat pingua mil/
le boues

Quidne dom^o prodest: fri/
gijs innixa colūnis:

Tenate siue tuis: siue cary/
ste tuis.

Et nemora in domib^{us} sacros
imitantia lucos.

Aurateq; trabes: marmore/
umque solum.

Quidue i crithreo legitur q
litore concha.

Lictaque sydonio murice
lana inuat

Non me regna inuante nec
lidus aurifer annis.

Mec quas terrarū possidet
orbis opes.

S; omiſſis ceteris: ppterea
q breuis oīo a me nūc ē hū.

da d lōganimitate vite pau/
ca pcurram^{us}. Mō ne Iuue,

nale teste: b ē data pēa diuui
uētib^{us}: vt fūmota sp clade do

m^{us}: mltis in lucub^{us}: inq; p/
petuo merore: et nigra veste

senescāt. Ad ita ptereō mala
quorū oīn; si cathalogū facē

instituerē: b dies me dīceret
S; accipite q̄so viri optimi

anrea vba: atq; diuīa: q̄ Se/
neca cordubēf scribit ad snū

lucillū eplā nōagesimactia.

in hūc modū tonans. Obiur
gam^{us}. Quidie fatūz q; ille in

medio vite cursu rap^{us} sit q/
re ille nō rapit^{us} q̄re ille sene/
ctutē et sibi et alijs grauē lon

gi^{us} extēdit. vtz obsecro equis
indicas te nāe an tibi parere

nām. Quid at iterest q̄ citis
sime exreas: vñ utiq; exēdū

est. Mō vt diu viuam^{us} curā
dū ē: s; vt satis. Maz vt diu

viuam^{us} fato op^{us} ē vt satis aio
Lōga ē vita si plēa ē Implet

at quū aiū sibi bonū suū red
dit: et ad pātē sui se trāsfert.

Qd qdē assecutū fuisse dūm
Antoniū Butānicū nemini

dubiū ē vitā atq; mores eius
cōtēplāti. Ea pp dñe Joānes

et tu dñe angele ceteriq; filij
et filie dñideriū ei^{us} eq feratis

aio: dicatisq; id patiētissimi
Job vbu. Dñs ddit dñs ab

stulit: sic dñō placuit: ita fa/
ctū ē sit nomē dñi bñdictūz.

Bñdicētes g^o p̄ez vfm dica
tis. Bñdicat te p̄r mi ille: q

viuit in secula. Amen. Dixi.
Oīo matrimōialis Joan

nus Bri. **E**Ser. xxvj.

Et si mihi iure
letandūz ē. Ad a

gnifici Recto/
res vosq; Am

pliſſimi patres.
Buxiani quod ea mihi dicē

Sermones

di mā sit oblata: q̄ nūbil oīo ī
 actina ciniliq; vita vsāti pōt
 eē neq; iocūdi? neq; pueniē
 ti? n̄ possūz tñ nō cōmoueri
 quā itelligo eā dicēdi faculta
 tē minime assecutū eē q̄ r̄v̄e
 d̄ me expectatōni r̄ egregie
 mee ī vos volūtati satisfacere
 possiz. Mō. n. me fugit ī hūc
 locū nūbil s̄ae nisi p̄fectū īge
 nio elaboratū īdustria affer
 ri oportē. De m̄rimoniū. n.
 laudib? r̄ nuptiali bono dicē
 dū ē. Itaq; p̄siderāti mibi ī
 mēsa r̄ innumerabilia p̄pemo
 dūeē b̄n̄icia q̄ b̄ūane n̄ae lar
 git? ē p̄potēs de? m̄rimōiū vi
 sū ē r̄ rei dignitate r̄ fructu
 cetis oīb? an̄ponēdūz. Qd̄
 sacramētū qd̄e quātū faciēdū
 sit nemo ē v̄r̄z q̄ n̄ p̄be itelli
 gat v̄l ex b̄o marie: q̄ ab im
 mortali dō īstitutū fuisse cer
 tū scim? quā ī paradiso terre
 stri dixit p̄m̄is parētib? cresci
 tez m̄ltiplicamī r̄ r̄plete fr̄a
 Quā ē eoz explodēda ē īmo
 dānāda vt heretica op̄io: q̄ af
 firmabāt ī statu p̄iugali ho
 mīes suari n̄ posse. Mā quā
 id sc̄irēt: deū ip̄z q̄ p̄iugij au
 ctor r̄ īstituto: fuit p̄cti ancto
 rē statuebāt. Scim? .n. pene
 oēs sc̄tissimos viros veteris te
 stam̄ti vxorib? copulatos fuis
 se. Nec solū Adāz p̄m̄ parētē

n̄m: s; r̄ Enoch. q̄ trāslat?
 fuit ī paradisu terrestrē Moē
 q̄ suatū fuit ī diluuiō. Illos
 tres patriarchas gl̄osissimos.
 Abraā Isaac r̄ Jacob. p̄u
 dentissimū r̄ sapientissimū Jo
 seph Moſen illū legisdatōrē
 q̄ adhuc viuēs meruit deū vi
 dere r̄ alloq; Cātōrē sp̄s sc̄ti
 Dauid p̄phetaz Ezechia q̄
 fec̄ solē redire ī celo. x. lineis
 optimū illū. Josiā Demq; r̄
 ipsā d̄ni matrē mariā d̄spōsa
 tā fuisse Joseph. q̄ n̄ p̄ hoīez
 s; p̄ sp̄m̄ sc̄tūz facta ē p̄gnās.
 Illd̄ c̄ndos fugē n̄ d; .d. n̄m
 Jesū xp̄m̄ nuptijs īteresse vo
 luisse facit ī cana galilee vbi
 eas p̄bādo r̄ p̄ntia sua deco
 rādo atq; n̄ sine maxio mira
 culo in vinū conuertit. Un̄ r̄
 Aug. ille sanctissim? ait. Nu
 ptiaz bonū sp̄ qd̄e bonū est:
 Qd̄ bonū: sp̄ fuit in p̄plo die
 Quid ita: q̄ quā ex m̄rimo
 nio oīa b̄oa p̄ueniāt: id oīno
 bonū appellādū ē. Que b̄oa
 ista: liberi nepotes: cognati:
 posteriq; oēs. Quid postea
 hic ita fāilie p̄pagantē vt quā
 vnīs edib? capi neq̄ant ī vi
 cos p̄m̄ū: deide ī ciuitatē trā
 seāt r̄ r̄gnū. Quid alia ne ad
 sūt b̄oa. Infinita. Quō. Q: p̄
 m̄rimoniūz īmortalitas qd̄a
 nob̄ ē: q̄ ex liberis ac nepoti

bnf
 mō
 p̄ lōg
 le eff
 q̄ v̄p
 turp
 suat
 gl̄os
 mon
 ruare
 gran
 gunt
 eēp
 m̄ a
 deā
 m̄ q̄
 v̄p
 egit
 cōm
 stea
 gno
 tom
 lū fr
 uerte
 accid
 p̄p
 vici
 ne ē
 iter
 rege
 im
 bell
 fec
 ip̄a
 ret
 me

Nuptiales

bus nobis parit. Nam et si corpe
mortales sumus: nomen tamen nostrum
per longum nutriendo genus immorta-
le efficiamus. Illud et accidit quod
quod uxori adhaerent illicitos et
turpes vitas concubitus: illudque
fuit quod precipit apud ut unus
quisque suus vas possideat in
monij et beneficio et pingui ca-
ritate et ardentissima odia et
gravissime inimicitie extin-
guunt. Quod quidem quum multis
exemplis comprobari possit uno
tamen aut altero ut brevitate stu-
deam uter ero. Mō. n. ignora-
mus quod diu Julia magni populi
uxor et Caesaris filia in humanis
egit: socerum et generum aliorum
coniunctione vixisse. Qui po-
stea mortua Julia non sine ma-
gno totius terrarum orbis dolo
to truculentissimo bellorum ci-
viliū furore patriam perierit sub-
uerterit. Que quidem atrocitas non
accidisset: si Caesaris et populi
concordia communis sanguinis
vinculo stricta mansisset. Mō
ne est scimus per sabinas mulieres
inter Romulum et Romulum primis
reges et sabinos gravissimas
inimicitias et iam flagrantissima
bella facta fuisse. Possit per
fecto per multa commorare quod
ipsa pingui bonitas elucesce-
ret nisi phidere id vobis mini-
me obscurum est. Sed tamen ne tamen

sacramentum subito honoris defra-
dari velle videar non nulla statui
comemini: quibus ligido
(quod tamen non ignoratis) videtur pos-
teritis quod sit utilitatis cense-
dum. Quis enim est a consensu re-
motus quod non intelligat homines statim
ubi in matrimonij vinculo se astri-
xerunt veteri deposita pelle no-
vos mores sibi inducere. et alia ac-
que consuevit vita incedere: et ut
antea per lasciviam et inuicem in-
pantiam et atque egit suam tunc omnium
ducta uxore vitam suam honestis-
simis exercitiis accommodare.
eaque omnia facere quod ad rei famili-
aris applicationem pertinet. Omnes
enim cogitationes suas ad sua
suorumque commoda perferre: ut ea
sibi more boni praeferantur paret
quod et sese et uxorem suam liberos
que suos honestissime alit et
vestiat. Eademque ratione uxorem ad
rei domesticam preservationem nulli
parces laboribus quod industria
mariti parva sunt quod tamen potest cu-
stodire tuerique. fuitque utrinque
studio et diligentia ut res domes-
tica in dies crescat et augeatur.
Quod in his sepe fieri vide-
mus: quod sine pingio vitam agunt
eorum enim bona in dierum quod die la-
bunt: utpote quod omnes insidiet
quod iterum nulla sit custodum vi-
gilantia sed omnes potius deripiant et
dissipent ut omnia periculum sit ma-

Sermones

trimonio in hac civili et acti-
 na vita nihil esse nec vilius nec
 beatus quod quod non mediocriter ex
 coniugio percipitur delectatio:
 Nemo enim est: nisi fatuus quod non
 intelligat nihil esse tam iocundum
 tanquam festinum: quod adponi pos-
 sit ei voluptati: quam parentes ex
 filiis suis capere solent. Quas
 sepe enim videmus parentes va-
 rijs miserijs et solitudinibus
 refertos omnes illam autem tristitiam te-
 nere infantie osculis et blandi-
 sculis progressibus lenire. Quid
 dicam quam iocundum quamque volu-
 ptarium sit marito: cum se mulie-
 ri coniunctum sentit: cuius sepe
 sibi spectata sit multis in rebus
 fides atque probitas. Inducitiam
 nonerit parsimonia diligetiam
 atque charitatem. Nihil profecto
 homini potest esse suavius: quam deinde
 iocunde vxor in marito pruden-
 tia consilio: industria: ac mutua
 erga se voluntate coalescit. Sed
 quod dicam quante sit voluptati
 parentibus: quam in liberis prece-
 ristamque in speculo sese intuean-
 tur. non solum esse sed et proprio fore.
 Hoc quod omnia suauissimum non in-
 dicet arbitro: esse neminem. Sed
 ne nimio in volucro auribus
 vestris fastidius potius: quam volu-
 ptatem pariam: omissis quod iure
 de laudibus matrimonij dici
 poterat: ad sponsam me spon-

sumque puertam. Sed quod te eror-
 dio alloquor Margarita. Taz
 multa mihi (quod ad laudem de-
 cusque tuum pertineat): sunt dice-
 da: ut vni auspicer sim prope
 morum nescius. In te enim omnis virtutum
 numerus profulget. Magna sine ingenij
 tui acumen et prudentiam siue for-
 titudinem per constantiam siue animi mo-
 destiam: siue et corporis tui bone-
 statem: et prudentiam contemplor: ni-
 hil sane habeo quare te mi-
 ris laudibus effere dam non ce-
 seam. Ut igitur ab eius prudentia
 patres Amplissimi incipiam
 neminem esse vestrum existimo: qui in
 re puellam prudentissimam esse non
 iudicet: omnesque commendatione di-
 gnam. Magna quam in rebus humanis
 prudens sit agere: recta veraque
 cum ratione: delectumque habere bo-
 norum et malorum: quod inficiabile
 Margaritam hac vna virtute ce-
 teris omnibus antecellere. Magna quam
 his temporibus. Alij quibus omnino nihil
 est iudicandus cecius summum
 bonum in diuitijs ceterisque for-
 tium bonis statuatur existimantes
 hic veram illam: quam quoniam beatam
 quod vitam perdere ipsa Margarita
 omni mentis cecitate ingenij
 fulgoris dissecta cognouit dominus
 iesus christus quem antea ples ei
 hebrei multis cum opprobrijs
 et cruciatibus erat nec tradidit
 vix bonam esse. eum qui abolitis et

antioch
 nys et
 testam
 cui est
 nisi quod
 aq laus
 tioe ma
 pella
 nu expl
 da affia
 os dete
 sentit
 ritia
 xpm q
 ri testat
 nullo
 Ma qu
 xpm et
 nati an
 legis
 suaz p
 eius de
 mi van
 veteris
 bus ibi
 te q ige
 dat et
 indeo
 nubile
 pheta
 tes no
 am ve
 pectat
 ens p
 sidera
 ne po

Nuptiales

antiq̃tis ill' veterib' cerimo-
nijs ⁊ figuris nouū pdidisset
testamētū: cui' mādato pspi-
cū eēt neminē seruari posse
nisi q' sacro sācti baptismatis
aq̃ lauaret. Et q' admira-
tiōe maxie ē psequēdū nōdū
pnella decimū etatis sue an-
nū expleuerat quū dīno quo-
dā afflata spū hebreos tūc su-
os detestabili i errore ysari
sensit: q' iuincibili qdā ai du-
ritia ⁊ ptinacia. d. nřz Iesus
xp̃m quē pphete totiēs i vete-
ri testamēto vērū p̃miserāt
nullo mō agnosce voluerūt.
Mā quū tenella adhuc vt di-
xim' etate i edib' p̃nis Do-
nati adhuc vinētis hebraice
legis doctoris celeberrimi:
suiq; postea mariti. David
eiusdē legis magfī eruditissi-
mi vanis documētis: falsiq;
veteris testamēti itēpratoī
bus ibneret aiaduertit vtpo-
te q' igenij acumiē nemini ce-
dat: ⁊ aui ⁊ mariti oīumque
indeoz mētē imēso tenebrāz
nubilo inolui: q' quotidie pro-
phetas solertij diligētia legē-
tes nō itelligerēt iā illū messi-
am venisse: nec iā ampli' ex-
pectādū: de cui' aduētū toti-
ens pdixissent ipsi pphete cō-
siderabat. n. diligētq; exami-
ne ponderabat ea q' a zacha-

ria de messia dca eēt: d xpo
sine p̃trouersia itelligi: quoz
ait. Quid sūt iste plage: i me-
dio manū tuaz. his plaga-
tus suz i domo eoz q' dilige-
bāt me. Mōne aptissime in-
dei: (nisi eoz ocul' effusa eēt
caligo) itelligē p̃nt hūc eē ie-
sū xp̃z q' ligno crucis eas pas-
sus eēt plagas q̃s zacharias
p̃reuidit atq; p̃monuit. At
Margarita doctrie hebra-
ce p̃tissima mētē suā ad vitā
tē idagādā erigens certe ait.
De Iesu xp̃o oīo sēsit zacha-
rias. nā b oīa i xp̃o fuisse cer-
tissimū est. O imēsā puelle
sapiam q' qd viril' sex' iudai-
cus nō sine sua ipsi' pditōe
nō itelligit: ipa adhuc punla
cū aīe sue salute recte itelli-
git ⁊ credit. Mēte ē p̃tracta-
bat qd a David ppheta di-
ctū ē idēq; sup illo zacharie
dcō p̃sētaneū. foderūt man-
meas ⁊ pedes meos dinue-
rauerūt oīa ossa mea: ⁊ dede-
rūt i escā meā fel: ⁊ i siti mea
potauerūt me aceto. Quib'
oīno colligebat de alio nemi-
ne dici q̃ de Iesu xp̃o cecos
que suos indeos appellabāt
q' qd iā vō vīus eēt nō agno-
scerēt. An nō dicem' hāc pu-
ellā dīna poti' q̃ hūana exi-
stere itelligētia ⁊ cognitiōe.

Sermones

Quid illd̄ Isaye pphete: q̄s
p̄spicaci mētis acie itnēs tru
tinabat. Tradidit i mortem
aiāz suā ⁊ cū sceleratis depu
tat⁹ ē ⁊ pctā multoz tulit ⁊ p
trāsgressōib⁹ rogauit. nō. n.
Margarita ignorabat h̄ de
xpo dici: quē sciebat iter la
trones ⁊ sceleratos cruci affi
xū fuisse. Illud ē Isaye p̄te
plabat. Ecce vgo p̄cipiet ⁊
pariet filiū ⁊ vocabit nomē
ei⁹ Emanuel. i. de⁹ nobisc⁹z.
Ocl⁹s igr̄ itellec⁹ sui ad ape
riēs iā āpli⁹ messia non expe
ctādū p̄spiciebat: quē iā ex
gine Maria nat⁹z sibi p̄sta
ret. Sz id puellā maxie mo
nebat: ⁊ vt crederet iā messi
am v̄isse magis atqz magis
ipellebat qd̄ apud Danielē
sepe legē p̄ngerat ⁊ post heb
demodas. lxij. occidet xps ⁊
nō erit popul⁹ ei⁹ q̄ eū nega
tur⁹ ē: q̄s clare. n. quāqz dilu
cide vex messia fuisse. Ies⁹z
xps testat⁹ ē Daniel q̄ eū oc
cisū iri a iudeis scriptū reliq̄t
affirmādo pplm̄ iudaicū dñi
sui iterēptorē: oī cū regno suo
p̄it⁹z. Que oīa an iudeis p̄
efferatā illā i p̄ditōez dñi ra
biē acciderit: mltis i v̄bis nō
ē p̄seāndū. Neqz. n. isci⁹ estis
āplissimī p̄ies tpib⁹ Titi ro
manoz īpatoris. q̄ta cū oīuz

iudaici nois populoz p̄ster/
natiōe hyerosolyma fuerint
euerfa. Ita. n. euerfa sē vt in
deus ex oī regno suo eiect⁹ p
oēs terraz orbē icertis domi
cilijs oīb⁹ nō solū xpianis: sz
cūctis natōib⁹ iuisus erret at
que vaget. Quid h̄ loco ma
gis mihi libeat exclamā q̄
illd̄. O stultia ⁊ tardi corde ad
credēdū i oīb⁹ q̄ locuti sūt p
phete. Nec igr̄ ⁊ alia multa
his filla q̄lia i veteri testamē
te scripta sē quū fere q̄tudie
legeret bñqz p̄sitarēt: quā a
recto vitatis tramite deerra
rēt indei facile intellexit. ita
que secū plūma voluēs q̄ ex
suis nemini p̄mittē auderet
mēte sua p̄cepit fide iudaica
nihil eē vani⁹: nihilqz falla
ci⁹ xpiana at fide nihil veri⁹
nihil facti⁹. Statnēs igr̄ aie
sue q̄ nihil h̄z cari⁹ salutē pa
re cogitauit sepe adhuc vt di
rimas p̄nula quō ignorātib⁹
suis ad fidē xpianā: quā oīno
religiosissime colebat atqz ta
cita secū venerabat p̄fugere
posset. quicqd. n. dicebat q̄
qd̄ cogitabat: q̄qd̄ agebat
ad laudē dñi nr̄i Jesu xpi re
ferebat. oēs ei⁹ cogitat⁹ i xpo
erāt. Quid pla p̄memorē. tā
multa cōtinēter de fide xpia
na loq̄bat vt parentib⁹ suspi

tionē
m̄ fec
trāffā
ellā m
egred
⁊ quo
ne de
turā i
q̄no fū
sp̄rat
fieri p
imuta
ei⁹ vō
bant
nōno
fereba
nā pati
rat illi
aderāt
quos
p̄suad
re nō
ella de
fimo
vt iā
ēctum
rem
liget
le eē
ciab
tatē
eni e
veni
cōci
colu
Eg

Nuptiales

tionem iuecerit ne ad nra qd
m fecit castra vere fidei taq
nassuga migraret. Itaqz pu
ellā nisi adhibitis custodib
egredi domo nō patiebātur
et quo eā ab sāctissima opio
ne deterrerēt nōdū viro ma
turā i mīmonū. David de
quo supra dcm ē tradiderūt:
sperātes nuptiaz lenocinijs
feri posse vt puella volūtas
immutaret. Letex quo plā ad
ei? volūtate labefactādā fie
bant: eo quotidie puella fer
nētiore ad religionē xpianaz
ferebat aīo. Aderat hic an?
nā patrē isās amiserat. Ade
rat illinc mī: aderāt cognati
aderāt deniqz oēs domestici
quos varijs argumētatoib?
psuadere nitētes lōge melio
rē nostrā eē fidē iudaicā: pu
ella dissimulatio aī sui sāctis
simo psilio i eā ducebat spē:
vt iā nihil āpli? eis de puella
eēt timēdū. Sz o ceci et ve
re in oib? ceci iudei: q nō itel
ligebāt q callidū adolescētū
le eēt pgressūz psiliū. Expe
ctabat nūmz tps oppositū
tatē: quā tādē nacta ē. Adēor
enī erat xpi dicentis. Surge
veni pxiā mea: viāz tibi feci
cōcide rena: et veni ad me:
columba mea: surge ppera.
Ego p te rabiē tēpestatū sub

stinui: ego fluet? q tibi debe
batur excepi: tristis ē scā aīa
mea pp te vsqz ad mortē sur
reri a mortuis fractis mortis
aculeis et i fēmi vincul? disso
lutis. Ecce trāsiuit hyems et
flores vīsi sūt in terra nra. tē
pus putatōis ē h ē purgatōis
peccatoz p baptisima. Exci
tata igr sepi? margarita et q
si ad hostiū spū pulsante dī
no: qd in aīo iā pūla habue
rat nō min? fortiter qz cōstā
ter peregit. Matre. n. quā in
credibili pietate colebat ma
rito fratrib? cognatis: oib?
que domesticis relictis eo: qz
fletib? et lachrymis despe
ctis: senties cū illo dauidico:
audi filia iclina aurē tuā obli
uiscere populū tuū: et domū
pāris tui: vespēri surgit: et do
minū nřz. Jesū xpz qstura:
furtz domo discedit. Lunqz
ad vicinā quādā mulierē sa
ne hōestissimā fugiēs sese pto
lisset ab eaqz eēt admonita
ibi tutā eē nō posse abiēs ilico
trepida vna cū vicia ad edes
ptorias pfugit putās ibi oīa so
re sibi vt fueēt tuta: et trāglla
quā ppetr? dōat? vrbis ptoz
magnificētissim? itellecta ei?
aduēt? cā hylari: vt ē i oēs co
nūs et bēign? excipit vultu sta
tiqz laurevpori sue: q cū oib?

Sermones

et pſce et etatis nſe mulierib?
nō ſolū caſtitate et ſapia ſz oī
vīrū gñe certare pōt tradit
atq; cōmēdat. q̄ta ac vtriq;
q̄ leticia et iocūditate puellā
tāq; optimā et ſpūalē p̄dā na
cti: i domo ſua būerūt p̄mēo
rādū nō cēleo. Mā q̄ta h no
ſter ſplēdidīſſim⁹ p̄tor bōita
te iuſticia ſit vos oēs locuple
tiſſimi eſtis teſtes: q̄ q̄tidie
vt optimū paſtorē bñq; d re
pu. nſa meritū ac mēretē: mi
ris eſſertis laudib⁹: felicē oī
no appellātes ciuitatē cui ta
lē p̄tigerit hīe gubernatorē: q̄
i oī ſeu tēpeſtate ſeu trāq̄llita
te rex rectū ſp iuſticie clauū
tenuerit. Sz h qd plib⁹ pſe
cter quū iā nob intueri liceat
eſſuſis libtatis habēis hodie
nū hūc tā magnificū nuptia
rū appatū celebret: ſuaq; ipi
us ipēſa faciat. n. n. dinites
boies q̄ āplāſ ſibi ſoli poſſide
at dinitias p̄mēdādū cēſem⁹
ſz eū q̄ quū locuples ſit: i ali
os liberalitatē exercet. Unū
ēt mihi qd nō mediocrē vob
vniuerſis ē allatū volupta
tē narrādū putauī. O p̄p̄ciū
.n. ē audire p̄ies āplīſſimi q̄
pia quāq; officiōſa iter ip̄s p̄
torē et Hieronymū cāpagno
lā patavinū ei⁹ ſcribā cōtētio
ſua ſit. nā quū vtriq; cupent

puellā ſuis ip̄or ſūptib⁹ aleſ
et tādū domi hīe q̄dū ei p
ſpectū eēt. Hieronym⁹ vt oī
ſtipat⁹ et q̄ ſibi hac tāta bñſi
cētia grāz. d. n. ieſu xpī p̄me
rerit et p̄culiā poſſe putauerit
mīlis p̄cib⁹ tandē p̄torē expu
gnauit ac vicit puellā būit q̄
iter filias ſuas q̄ bēigne pur
caſte inocēterq; i hūc vſq; di
em būerit nō putauī referen
dū. Hoc nū dixerō hac vna
p̄ietate caritate: nihil. n. deo
elemoſyna et caritate ē acce
pti⁹ mīlū apd deū vere grē i
ueniſſe. ſic. n. illa quā q̄rim⁹
oēs celeſtis p̄ia nob parat.
Acceptā puellā curāt ſtatim
inē mādātū dñi baptizari. et
p̄ quē ſacerdotē p̄ eū p̄fecto q̄
iter alios hui⁹ v: bis ſacerdo
tes vite itegritate optim⁹ hī
reuerēdū. ſ. antiſtē. ſ. Agathe
q̄ vna cū vīroq; p̄torē et ſcri
bā bñficiū bñficio addētes i
fatigabili ſtudio ſolertiq; di
ligētia operā dāt vt puellē q̄
letiorē iā ſcā xpīana agēt vitā
dos cōgrat. quā qdē dotē q̄
facile colegerit i credibile di
ctum ē. Mō. n. ſolū h amplīſ
ſima reſpu. cōi oīum cōſeſu
ſz p̄uati et cīnes multi nō re
linquētes eū quo ſemp Di
xiam ambularūt: liberalita
tis tramitē: certatim qdāmō

era
grā
ſta
p̄
ſi
ta
ti
nū
ya.
na
ceſſe
ē ai
nō
q̄ ad
ma
ona
tres
mī
p̄
p̄
m
tū
fuer
tate
bil.
mo
ru
gis
bat.
beſcē
n.
vacu
mō
gere
nū
Qua
pona

Nuptiales

era pferētes pno tps spacio
grādē sane dotē aggregauer
Ita vt Margaritā nō soluz
Petr^o Donat^o vrbis p^{ro}tor. ⁊
Hieronym^o cāpagnola ⁊ Sa
tanin^o scriba liberalit^{er} psecu
ti sint: s; tota ciuitas amplissi
mis bñficētie finib^{us} sit cōple
ta. Oia pfecto margarite dī
na qdā volūtate ex sinia suc
cessere: nec īmerito. Mā his
ēt ai bōis dotata ē vt idignū
nō sit si bōis quoq; externis
q ad bñ trāgileq; viuēdum
marito solēt ēē adiumento ex
ornat^o. Doleo vehemēter pa
tres āplissimi: doleo inq; az
mibi oñonis mee vehiculo
p āplissimū puelle virtutū cā
pum decurrē nō licē. Audi
uissetis. n. puellā quāta sp: l; z
fuerit hebreā modestia casti
tate: cōtinētia integritate: ni
bil. n. arbitrabatur optimis
morib^{us} ēē digni^o. Ita sp vi
xit vt ierti ocio nihil sibi ma
gis duceret aduersus. Scie
bat. n. ignauia viz ingenij ta
bescē ⁊ robur corpis hebeta
ri. Itaq; nullū vnq; sibi tps
vacuū dedit qn ant aliqd nō
mō hebrayce sed ⁊ latine le
geret aut familie curā nō mi
nus industrie q; sapient^{er} agēt.
Quare vt oñoni mee finē im
ponā habes philippe arigo

ne qd tibi maxie letādū sit q
eā nact^o es vxorē q inē alia ⁊
corpis ⁊ fortune bōa: qd añ
oia spōso qredūz ē: ad te latu
ra ē egregios sctosq; mores
Mā vt Plant^o ait mulier sa
tis dotata ē: si bōis moribus
dotata ē. Meq; ē id tibi non
solū cū Petro Dōato p^{ro}torē
vrbis ⁊ Hiero. cāpagnola:
quoz vtriusq; in puellā infē
gne fuit vt scis studinz p^{ro}būz:
s; cum vnīuersa hac ciuitate
nra q puellā vt filiā suā singu
lari qdā bēinolētia p^{ro}plexa ē
⁊ carissimaz bz. Illud ē tibi
Margarita sūme sit iocūdi
tati q eo iuueni pūcta es: q
ne sigillatim ei^o ornamēt: q
plima sūt pcurā: nullo vtu
tis gñe: si tibi anponi nō pa
teris te inferior ē cēscēdus. q
cum ita sint nihil aliud mibi
restat q; vt ad ipm: qd felix
faustū fortunatūq; sit despo
satiōis mun^o accedam^o dixi.
Oro coniugal^{iter} christofori
Barcizij. Sermo. xxi.

O talē in pñti cā iqz
hoc ornatissimo ⁊ si
tātoz viroz frequē
tia angustissimo loco oratorē
ēē oporteret nō sū nesci^o. pr.
Ad. vosq; optimates ⁊ vari
clarissimi. Mā si coniugij ⁊ sa
cray tēdaz viz pñtatiāq; spe

Sermones

item res est i cuius lande vir
huanu vllū sufficiat ingenu
sine eoz q i pntia hō sacro iū
gēdi sūt Victoris. s. Martinē
gi & Laure maie claritatē v/
tutēq; itueamur: altero nob
Demosthene: aut Licerone
ad meritas eoz laudes refe
redas op^o foret. Qd qdē quū
mecū aīo reputarē itelligerē:
q; pntia lōge meis iparē vi
rib^o eē pfecto vti igenne fate
ar: si p eos mihi licuisset qb^o
p sumus erga me meritis ne
fas ducere aduersari: hō di
cedi seu mīn^o seu on^o q libē
tissime declinasse. Ceterū i hac
mea quā dissimulare nō pos
sū sollicitudine quū singularis
vīa oīz hūanitas ac mode
ratio mihi pde psecta atq;
pbata vebemēter recreet &
cōfide horet: cū & mecū in
re difficili & subitaria cōsiliū
q constitui breuitatē: & mihi
alioqu ipatā & p ipia rōne et
cōsentaneā ac ppe necessari
am picipuz ibecillitati mee
subsidiū fore. Qū pful^o oīno
& recti^o ē q pseq nō speret nō
attingē: q; suscepto temē one
ri turpi cede. Quāobīe imē
so dicendoz magnitudineq;
territ^o: ita de vniuerso huius
cāe gñe dicam: vt itelligatis
me magis q sumis fuerāt lau

dib^o celebrāda enumerasse:
q; ea (quē admodū par fue
rat) oīone illustrasse. De pū
gio itaq; vt iā inde p meo in
stituto: mee hui^o (qūq; est)
dictōis initū auspicer: qd a
me dici pōt qd veb viris do
ctissimis atq; exptissimis non
pde auditū sit & cognitū. An
existimē vos ignorare matri
moniū legitimā eē. Maris
& femine pūctōez cū indisso
lubili vite societate ad hūa
ni gñis ppagatōez: pūnuq;
illi lapsus remediū & repa
tionē adeo mitū istitutā vti
ex pūnis hūisq; duob^o tm parē
tibus inūeri populi gētesq; p
dirēt: & assiduo veluti supple
mēto cōseruaretur. Qd qdē
& Cordubēsis tragic^o i llyp
polito his senariis pmode ve
re q; astruxit. p^omidit ille
maxim^o mūdi parēs: quū tā
rapaces cerneret fati manus
vt dāna sp sobole reparer no
ua. Cui^o qdē sacramenti si di
gnitatē qrim^o: oīz nobiliss
mū excellentissimūq; non au
ctore tm aut loco vltipe: qb^o
reb^o hand dubie maxie pstat
S; qd & ceteroz sacroz fū
damētū sit & hūam gñis seia
riū vere cōstaterq; affmabi
mus. Sin fructū ppēdim^o qd
externoz bonoz cū filiis i q

bns
corp
que
tales
fidē
pale
cpe
pōt
que
cōter
reob
ma
re ex
crip
cratē
De
pō
tis
illuc
re m
pm
lud
cum
cellit
parib
pua
vire
mū
crit
uq;
gēte
eua
Ne
ns
ma
mū

Nuptiales

bns ipsi utplimū parentes et
corpe et aīo recognoscunt et
quodāmo ppetui atqz imor-
tales sūt pōt cōpari. Si vō
fidē cōmoda honestāqz volu-
ptatē īspiciunt: qd cōstātū qd
expeditū atqz iocūdi hōi eē
pōt: qz vbiqz inqz oī vitā: at
que fortuna: fidā pūgē et bñ
cōueniētē sociā hīe. Pterē-
reob hō loco q et multa et exi-
mia d pūgali fide atqz amo-
re ex hystorijs vltro offerūt
exēpla vt de Alceste. Ithypsi-
crate Lncreria. Julia. portia
De sempromio. itē Gracho.
Pōpeio: Druso: duob plā-
tis et alijs inuēris. Pterēre-
illud qd sublato iure et pūdo-
re martiali pmissisqz passim
pmissis cōcubitib: pter il-
lud qd certa nulli soboles eēt
cum pmo sātissimō oīnz ne-
cessitudis vinculo et pūctiā
pariter verecūdiāqz oēz pū-
pua hūane vite ornamēta pe-
rire nullūqz īde aut qz mini-
mū inter hōiez et belluā dis-
crimē fore. Pterēreō tāā cō-
iugij viz et sātitate apud oīs
gētes sp fuisse: vt pter q nob
euāgelico oraculo sancitū ē
Mesas hōi eē separe: qz de-
us pūxerit: et ei iteruētione
maxima odia: et inneteratas
enimicitias imo et flagrātissi-
ma bella restincta atqz ppo-
sita. Cōtraqz eo rescisso: aut
violato cedēs innumeras flo-
rētissimāz vbiū direptōes:
et opulētissimoz rignoz ener-
siones subsequētes testes īvtrā
que ptē pūmulti Cesar et Pō-
pei Octani et Antoni Sa-
bini et Rōani Atheniēses et
cretēses Greci et Troiani:
aut veri Europa oīs et Asiā
Omittā et illd pūgio nro nō
fidē tm et pleis et sacis: hōē
occultū qdā misteriu iesse.
Quid. n. aliud legitima et sā-
cta viri et mulieris pūctio p
figurat: quā eternū dei vbu-
pūis thalamo egressū et nre
mortalitatis carnē indutū mi-
litate ecclesiā sibi p fidē ī suo
sanguine desposasse. Sz hoc
hacten pterēūdo quēadmo-
dū nobis ppositū est attigisse
suffecerit. Sūpēstet nunc de
sūmis eximijqz spōsi et spō-
se laudib et ornamētis dise-
rere: si qd attineret eos alicu-
ius orōne illustrari quos per
sele et fortune et nature et aī
bonis maxie claros atqz il-
lustres nemo potest inficiari.
Quibus enim non in nostra
tantūz ciuitate: sed in vniuer-
sa Italia antiquissime atque
īclite Martinēga et Meia sa-
mulie pūit esse ignote: quū ex

Sermones

utraqz referre liceat innume-
ros in quibz virtutis et laudis
gracie prestantissimos epes: ac
dños moderatissimos ducto-
res fortissimos comites incli-
tos egres splēdidissimos sena-
tores sapiēssimos ciues egre-
gios inqz et toga et armis p-
batissimos. Pretereo eorūz
res domi bellicque sapiēter et
magnifice gestas. Pretereo
opes: affinitates: amicitias:
clietelas. Pretereo cetera q̄
vix a me enūerari possē vtri-
usqz gēris ornāmēta. Postē
vō et plimas egregiasqz spō-
si et spōse a maioribz suis nū-
quā degeneratū laudes et p-
pria illis bōa seorsuz mēora-
re: vt habitū formā: firmita-
tē: ingemū: studia eruditōez:
cōtinētā itegritatē: fidē: mo-
destiā: religionē: et id genus
virtutes atqz insignia: si vel ea
magis mihi quā vobz: et vni-
uerse nre ciuitati nota eēnt et
spectata: vel illi ipsi nō satis
interiori pscie acquiescentes ex-
ternas et pmedatōes et plau-
sus cōsectarent. Quibz qdē
rebz ita sese hūitibz qz nō fa-
cile oīnabit idubitatoque
affirmauerit p̄sens cōiugūz
atque hos hymneos et gñis
claritate et opūz magnificen-
tia et studioz morūqz (quod

hand dubitādū ē) similitudines
quū eximios: cūqz auspica-
tissimos et fortunatissimos eē
ac ppetuo fore. Qd vti et di-
uino quocqz numine atqz fa-
uore: sine quo nihil p̄nt cete-
ra: firmet atqz sactiat: sūmū
maximū et immortalē deū: vo-
ce parit ac mēte supplex iuo-
co atqz adoro: vt quēadmo-
dū leta buculqz p̄spera p̄nti
cōnubio oīa succedere: ita et
in postez ppetuo fanore et se-
licitate psequat et foueat: vt
generosi ipsi p̄nges ad hono-
rē et gloriā ipsi oīpotētis dei
p̄rie amicoz decet et emolu-
mētū: suāqz ipsoz felicitatez
et salutē videāt filios filioz
suoz pacē sup israel Dixi.

Oratio cōis nuptial fratri
Gregorij Britā. Ser. xxiij.

laudauit dñs de
precationē meā.
Dñs orōnē meā
assūpsit et c. Scri-
buntur h̄ vba in p-
pheta David. ps. 6. Oīum
cōditor de⁹ q cūcta p̄spicit et
discernit: et sine ipso factū ē
nihil: p̄mi p̄fis nri Adā: q ex
pomo boni et mali: cōtra vo-
lūtātē eiusdē cōditoris gusta-
re ausus fuit tātā ab alto cer-
nēs inobediētā decreuit in
hoc seculo hoīez solitariā vi-

Nuptiales

tā dūcē nō debē & finilē sibi
 feminā ptribuit i adintoriū.
 Hoc. n. p dūto: idē fecit: quia
 Adsculus de p se ad filio:ū
 gñationē sufficiēs nō erat. fe
 mīaqz & mīto mīn: s; vtrū
 qz pparauit ad gñationem.
 Op⁹ etenī sacru pstituit pū
 giū: qd vbo pcedēte placet:
 ex viro: & muliere copulat.
 Hoc. n. i celis mīmonio suo
 pu⁹ pstituit demū in terris
 boīz opib⁹ pñciat atqz ex hac
 rōne gen⁹ būanū efficiē legit
 timū. In b^o. n. tāta posuit d
 lectationē q⁹ bō audet parē
 tes drelinquere pp vxorē &
 duo efficiūtur in carne vna.
 Aduertēdū ē q^o oī cura vt in
 tali pñctiōe bō se associet: &
 cōiūgat cū muliere sēata: bo
 nestaqz & padica: bñ affinita
 ta & diuinijs fulcita: q⁹ qdē a
 parētib⁹ ptribuant. S; vt⁹ a
 solo deo. Porro dū altitonāl
 inter cetera Antonina copu
 lari cum Bartolomeo de
 creuisset tali sacramēto: ante
 fati Bartholomei parentes
 cōsāguinei & affines colletāt
 gaudio magno valde cogno
 scētes Antoninā plibatā sēsa
 tā bñqz affinitatā formosāqz
 ac diuinijs copiosā. Hec igit
 in pñeniaz habui pñepstan
 tissimū mīlīs d mīmonio p

terminis ne forte plurib⁹ v
 bis dlicatissimas aureas ve
 stras diuini⁹ obrūderez. Que
 ad solēnē pñentis act⁹ celebra
 tiōe necessaria forēt & oppo
 tūa. Tñ ad ea exponēda cō
 modiori ac gratiori tpe refer
 nās: oīpotētē deū iēsū xpī &
 gliosā virginē pijs & deuotīs
 pñib⁹ itez atqz itez obsecro
 vt b^o faustū & felis pñgium
 mīlīs faciāt durare p ānos.
 Oō cōmunis nuptialis
 fratris Gregorij Britānici.

C Serino. xxiij.

Nulla mihi pñel
 amplissimi ci
 uesqz pñantissi
 mi vberior: aut
 iocūdior cōmiti
 oō potuīet: q⁹ vt de eaz il
 lustrū celebratē nuptiarū
 hodierna die itātoz optioz
 viroz cetū dicturn⁹ essez. enī
 uero si ea q⁹ expōitūrus suz
 vob grata pñabūt nullā me
 ampliorē dignitatē pñeg pos
 se putabo. Vides nāqz mihi
 viri ornatissimi: nō mō būa
 nū sed celeste atqz diuinū sa
 cratissimū cōiūgiū vinculūz.
 Est. n. vt ita dicā totius orbis
 plātariū atqz seminariū qd
 dā. Un & pñiquitatū & affi
 nitatū gradus ita pene innu
 merabiles emanare vidē

Sermones

ut totus certe mundus inde
vinitate sortiri appeat. Sicut
eodem a Licerone didici in
bis q̄ de officijs tradidit. Et
quaq̄ idip̄sū p̄creande plis
atq̄ cōseruandi generis gra
tia impleat ipsa nā hortent̄ le
ges: ornatissimaq̄ moneat
cōsuetudo. altiorib⁹ tñ p̄nci
pijs atq̄ digniorib⁹ q̄busdā
causis ī idip̄sū trahi duci q̄
videmur. Quā felicē g⁹ teip̄s
nunc p̄dicē ornatissime An
gele cui a celo ⁊ diminit⁹ da
tū est ut hāc clarissimā ⁊ mo
destissimā Luciam ex optimo
viro natā tuo copulatā cōm
gio: tā splēdidissimis nuptijs
felicissime cernas sane mea
quidē sententianemo te for
tūtiōr nemo feliciōr quē ea
ipsa dēcorat atq̄ exornat. Ip
sa enī ē: q̄ fide pudicitia ⁊ ho
nestate ornatissimūq̄ v̄tutū
bus: veteres alias superabit
mulieres. Huic neq̄ se illu
stris illa p̄hemissa Dido: ne
q̄ pudicissima Lucretia: ne
q̄ amātissima Artēisia: ne
q̄ felicissima atq̄ castissima
tanaq̄: v̄llo v̄tutis ḡnē vnq̄
audebit cōparār. Ad teip̄as
g⁹ modestissima dñā Lucia:
ut p̄cludā sic mecū p̄uertā s̄
monē. Que te tā leta tulerūt
seclā. Qui tami tales ḡnē pa

rētes. Infreta dñi flauis curā
dū mōtib⁹ v̄mbre intrabūt
cōnuexa pol⁹ dū sydera pa
scet s̄q̄ bonos nomēq̄ tñū lau
desq̄ m̄āebūt Ad dei laudē.
Oīo cōmunis nuptialis
fratris Gregorij Britānici.

¶ Sermo. xxiiij.

Uere nōnulli.
Magnifici op
timūq̄ viri ⁊ ci
ues amplissimi
⁊ hi q̄dez non
ignobiles sane auctores q̄ hu
manū admirātes ingenū ei⁹
copiosissima innēta opa ī me
diū lucēq̄ p̄tulerūt. Et h⁹ q̄
dē n̄ in iuria quū alij sniārū
alij v̄o rei militaris: alij navi
gādi: educandiq̄ artes sunt
professi. Addunt ēt frequen
tes hoīum cetūs iure socia
tos ac lege v̄nētes q̄ ciuita
tes appellant̄ eē p̄clara me
dusfidius ad mortaliū v̄sū
cōseruādoz aut alendorū si
mulacra: alij at q̄b⁹ assentioz
rē v̄xorā q̄ a nobis ī p̄sen
tiā agit lōge ceteris p̄stabi
liōrē censere solent: qm̄ oīa ⁊
donet ⁊ p̄firmet. Ex ea enim
hoies sūt q̄ illa sup̄iora exco
gitāt. q̄ maris ⁊ femine legit
tā cōiugatio antecessit. Atta
mē si mortales ritu feray ī p̄
m̄scuos terint cōcubit⁹ oīz

Nuptiales

gine incerta et sublata filioꝝ
nepotū et vxoris caritate: q̄b?
laborat: nulli futuri sūt: nul-
lus erit q̄ militet q̄ agrū co-
lat: qui nauiget: qui edificet.
Ildē ē qua mortale gen⁹ ad
corruptionē: ad p̄niciē sp̄ ob-
noxiū: et nāe lege sp̄ occidū
īmortali q̄dā successionē lon-
ga lataq; āplificat in secula
ipsaq; passim tenet terarū or-
bē. Quid si ea tollatur e me-
dio. Ildōīz īmītudo vixvno
duratura ē seculo. Quū igit̃
res vxoria deletos īstaurēt d̄
ficiētes reficiat: a q̄ bi oēs ē
q̄s cernū⁹ creati p̄seruari:
īstitutiā p̄durāt ī ip̄a q̄q; cō-
iugia p̄ia sociata eē nō ficia-
mur. Ex q̄ cū plures p̄pinq̄
tūm p̄pagatio ē sobolū ē et q̄
origo ē ciuitatū et q̄si seminarū
rex publicarū ē ip̄a ē ciuiū
cōciliatio et amicitiaꝝ p̄mī-
gatorū. In ip̄a re p̄terea: pu-
dicitia: p̄tinetia: castitas et fi-
des necnō custodia flagitioꝝ
suas sedes sua cacumina su-
as deniq; arces collocauit:
qm̄ intra viri et vxoris affe-
ctū: circūspecta et reclusa vo-
luptas in alienos rūpēdi cō-
plex⁹ licetiā amittit. Quid ad-
mirabili⁹ qdē docet ebaritas
q̄s vi marit⁹ et vxor morū: p̄-
buitū: voluptatū puritate d̄

uincti: id efficiāt: quod vult
Iſidoro in amicitia vt
vñs fiat ex plurib⁹. Ad hāc
autē rem cōprobāda: non
adducā Liberū et Corneliū
nō Iſompeū et Iulīa et nō
Iſidoro et Aristilā vxorie
charitatis exēpla. Mibi exē-
plo et testimonio sit pudicissi-
ma adolēscētula: et vere cha-
ritatis spōsa purissima domi-
na Lucia Angelusq; Brutā-
nicus quos vñte nobilitate:
aioꝝ similitudinē ad cōiunctos
fore vaticinos: vt hūc qdē eta-
ti speculo: posteritati ēt admi-
ratio sit futuri. En nob̄ ad-
est vgo nobil⁹ morib⁹ pudici-
tia: p̄bitate modestia: fruga-
litate insignis ob q̄s qdē vñ-
tes: clarissimis ac sapientissi-
mis viris et magna p̄ negocia
cognitis attano pauo: anoz
p̄i: ita rīdet vt ea nō minus
domū illustrauerit. q̄s a ca-
naliū domo fuerit illustrata
Nō dicā hoc loco de eximia
p̄is prudētia: liberalitate: v-
tute: quē tū alie ip̄i⁹ res et ac-
tiōes tū vel acta ītegerrie ac
fortiter multoꝝ oppidoꝝ p̄fe-
ctura declarat. Alias. n. da-
bit aptior dicēdi loc⁹. Nūc
āt absit vt narrare subdabitē
īnāfuetudinē atq; ai magni-
tudine: q̄bus tū totā patriāz

Sermones

orans: tū vō nō degeneras a
maiorū tuorū imaginib⁹ et ve
rustissime saluē p̄sita. Per
tor ducta viros antiq̄ ab ori
gine gētis. Quas ob res ma
gnifici viri ciuesq; p̄tāssimū
matrone primarie virgi
nes ornatissime plaudam⁹ et
cōgratulemur huic cōiugio
qđ tāta laude volūtate offici
um p̄ditū p̄spicim⁹: vt non
optimo nō factū fuisse auspi
cio excogitarē possim⁹. Pre
stet itaq; de⁹ oipotēs maxi
mus optim⁹ hōs venustissi
mos sponsoz videri a nobis
ne dū parentes verū auos p
anosq; felices. Dixi.

¶ Oīo cōmunis nuptialis
fratris. Gregorij Britānici.

¶ Sermo. xrv.

I si abunde ali
quē dicēdi modū
q̄ rei magnitudi
ni cōgru⁹ eē que
at in mediūz me
me auferre posse nō putē co
gor: m̄ ad aīorū vīorūz deside
riū explēdū mēbus tremebū
dis: voceq; submissa et tre
mula in hac orōne itenta ho
dierno die de re ip̄a: quā di
ctur⁹ accessi paulisper attin
gere. Quū enīz oī actione vt
ab Cicerone oīz eloquētissi
mo traditū ē tria sint tenēda

vz appetitū rōni parere quo
nihil ē ad officia p̄seruādā ac
cōmodatū vt ad ea q̄ p̄uincēt
ad liberalē spēs et dignitatez
moderāde sint cāe. Et quāta
illa res sit q̄ efficē velimus q̄
neq; maior labor: neq; minor
diligētia suscipiat: q̄ cā po
stulet diligenter aīaduerrere
debem⁹. Hoc si qđ agere q̄
potero enitar et arcū inearū
virū magis p̄ralbaz: q̄ nā
ipsa patiat. Ad in ea sane ex
trema p̄re(cer⁹ sū) vellemē
ter errabo: qm̄ ip̄e maiorē cu
rā op̄az q̄ res postulet vt mi
hi p̄suasū habeo p̄fecto susce
periz. Quis. n. oīa q̄ ex deo
origine traxisse p̄spicim⁹: v
bis extollere posset. Quis nō
itelligit nihil posse ex diuinis
p̄ficiscie qđ nō iustū ac sc̄m
sit. Et qđ sepe audinim⁹ ini
tio rex hūanarū ferme prius
q̄ hūanū gen⁹ i nullā culpā
inq; nulli⁹ calamitatis sup
plicū icidisset. q̄ celit⁹ tradi
te et cōmēdate sūt nuptie q̄b⁹
n̄ q̄si p̄ libidinē aut alicui⁹ rei
feditatē hūanis mēbris abuti
liceret. At ijs rāq; toti⁹ hūani
tatis nodo vīcimur oīs. Nec
ē inq; societas i q̄ oīa isant q̄
putant hōies expectāda: ho
nestas: glia tranquillitas aī atq;
iocūditas. Et cū hec obfuit

Nuptiales

bñ vita sine his eē pōt. Atq; h^o itelligam⁹ i oī domo: i oī familia i cūctis ciuitatib⁹ atq; opidis: et demū i toto terrarū situ: nihil esse salubri⁹ q̃ amicitias et caritatē q̃b⁹ retinēdis nil est p̃iugio vtilius. Quis nempe fideles: q̃s fratres q̃s villo amore ac federe p̃iunctos iternoscat: nisi nob⁹ viri mulieris infimoniū foret ipositū q̃ bñficio vtiq; ita ab vtriusq; vere deuincimur vt nūq; vlla amoris n̄ro incidē possit calamitas. Atq; hui⁹ rei necessitatē vna cū ac rōne p̃cludā. futuri eram⁹ vt n̄ra vena dixerī ipsis bestiis iferiorēs: nisi nos nubēdo et q̃si perēni amore cōstringendo vincti eēm⁹. S; de his hactenus accurate et diligēter p̃ ipsū oratorē: excusatiōe vsū ductū fuisse oib⁹ vndiq; circumstantib⁹ aptissimū ē q̃ in his magnificis nuptiis criminis nō fuerit apparat⁹ et ad oīz vota vniuersa nō p̃cesserint. Cui rei respōsū paucis dabo p̃sertiz: cū ex causatiōe op⁹ nō extiterit q̃ppe quō res ipsa fuit indicio: q̃ inter cetera q̃ h^o p̃uiniō p̃clara fuisse hic potissimū fuit abūdācia rerū q̃ iustaurant d̄fect⁹: h̄ p̃paratio diligēs q̃ nō nob⁹ mō s; q̃

rū vis dñorū gessisset mores volūtati: h̄ optim⁹ ordo: quo sine: ad votū. qd p̃cedē nub⁹ lo mō pōt: h̄ et qdē qd satius esse duxit vult⁹ accessere boni. Quib⁹ q̃ amore q̃ bēinolitia erga nos p̃uiniū h^o gestū sit aīo cōplecti ad modū possumus. Quare ex parte affiniū vxoris vob⁹ cunctis gr̄as agēs: q̃ hylarē h̄c diē suscipere voluistis deū oro: vt h̄ videlz vxoris parētes et affines econtra ea valeāt facē q̃ desiderio v̄se voluntatis adbereāt et his vtilia sint et cōmoda: et sic vltro citroq; vna agētes vos ea opamini: q̃ dei sunt q̃busq; perēnes illas sūmi et sup̃primi oīpotētis sedes p̃sequi nō nequatis: quo ad ipsi⁹ diuinitatis gloriā n̄ra oīa referenda esse ducam⁹ ad laudē ipsius qui cūcta creauit in seculorum secula. **O**ro communis nuptialis fratris Gregorij Butūlici.

Sermo. xxvi.

Ideo: vidē ornatissimi viri. Ma trone primaries et virgines pudicissime vob⁹ omnes q̃ huius cōiuij decorādi gr̄a cōuenistis nō potuisse huius honestissimi iocenis

Sermones

cōmūbio nō admodū letari
qđ vtiq; ex vřa humanitate
credo exortū. Namq; nihil
hūani a vob aliēa puto si re-
cte mecū vos attenta mente
aīoq; liberali reuoluē cura-
nero. Clerū ne lōgi? mea p-
bat oīo id sane dicaz: qđ ad
rei magnitudinē p̄tinere po-
tissimū minime volebā. Da-
tus ē enī arctior dicēdi locus
q̄s egregia mea poscebat vo-
lūtas. Nullā enim mihi vbe-
riorem aut iocūdiorē cōmiti
ōiōnē potuisse: vos nō p̄tere
at p̄res amplissimū q̄s me de
tā illustrū celebritate nuptia-
rū hodierno die in tāroz op-
timoz viroz cetū dicturū.
Enimvero si ea q̄ expositur?
sū vob grata. p̄tabūt nullaz
me ampliorē dignitatē p̄seq-
vūq; posse putabo. Sed qđ
attinet v̄bis ista cōplecti quū
nec mihi cūcta cōplectēdi cu-
pido icesserit. At q̄ verb̄ icul-
tis tñ sacra explicare pote-
ro q̄ rei magnitudinē nullate-
nus respondere valēt. Mon-
dicaz p̄fecto de sacratissimi
cōiugij vinculo in q̄ p̄enni q̄
dā amore iuāēis ip̄e & b̄ ado-
lescētula: cui? optia indoles
future p̄bitatis inditūz nob̄
facit cumq; v̄tutes ip̄e sustu-
lerit ad sydera nomē diuino

missu cōiuncti sunt p̄petuoq;
ligati: & b̄ qđ nō mō hūa-
nūz celeste atq; diuinū mor-
tales credūt. Satis enī p̄ ip̄z
adolecētē de re ip̄a explicū
eē vob oīb? ap̄tissimū ē. Mō
dicā de laudib? tāte familie
q̄ vt oīuz hui? castri venia di-
xerū iuste acq̄at sup̄at multos
nōnullos eq̄t opib?. Et quid
meli? .s. pietate: liberalitate:
bēgnitate: iusticiaq; in oēs q̄
nota sūt oīb?: p̄tāt vniuersis.
Mō dicā de v̄tute ip̄is viri
cui? vita ab ineunte etate ad
bū beateq; v̄tēdū: ē egdē cō-
struta. Mō dicā de nimia li-
beralitate q̄ in ijs magnificis
nuptijs maxie eluxit. nō dicā
de his q̄ in vnoq; conuivio
necessaria sūt quū ea sint ea
sint ex sentētia distributa q̄-
pe cū nec b̄ d̄fuerit ciboz di-
uersitas nec rex abūdātia nec
p̄p̄atio diligēs nec optim?
ordo nec bōa volūtas aut bo-
noz vultūz accessio: qui vt
aiunt q̄ amore q̄ benivolētia
obsequi in amicos actū sic
ap̄te oīdūt. Et qđ demū i ijs
magnificis nuptijs deesse po-
tuit qđ huic iugio vei minū
mū possz asferre pudorē. Mi-
hil i quā cū vniuersa adeo ad
oīa m̄ vota laute & opipe p̄-
acta sint vt nihil supra. Quas

Nuptiales

ob res ut finē faciā magnifi-
ci viri. Matrone primarie et
virgines ornatissime pratu
lenur huic iungio optata lau-
de voluntate tanta atque tanto of-
ficio: prout prispicimus. Id aut
eo factū sit auspicio humili
obsecro ut hūc virū optimū.
A continuo patrē post aui fe-
licē eē videamus. Nil aliud
supest prstātissimi viri: vosque
pudicissime matrone ut vo-
bis cunctis grās agas quod a pri-
me uti hylarē hūc diē susce-
ptū hēre voluistis. Quibus per
rebus ipse quod omnia respicit quique
conruptioe caret fenerator re-
pedat primo. Ad laudē et glo-
riā supreme sue deitatis.

Oratio ad iuniū nuptial
cōis fratris Gregorij butā-
nici.

Sermo. xxvij.

Non nerer viri
clarissimi quic-
quid in minimis
mō reb⁹: sed ne
in sumis quod in
tā excellētissimorū hoīum cō-
sensu agere: nisi hoc ipm grā-
de ac pdifficile onus hodie
no die ad me delatū extitisset.
Nulle quod res vel dignius
vel elegātius mea orōne ex-
ornari debuisset: quod hoc sacra-
tissimū matrimoniū: de cui⁹
laudib⁹ hoc i loco a me dicē-

dum est: ubi nulla dicēdi fa-
cultas: nullū tā elegās ac p-
pe diuinū īgeniū satis digne
sufficeret. Cū enī nīl tā pre-
claz vel magnificū a me au-
dire possitis: quoniam meliora ac
graviora reperiant: dicam
tū quod de huiusce rebus orna-
mētis ad hāc quā celebrata ē:
hodie solēnitatē attinet de sa-
cramēto legitimi amoris. scilicet
atque de hoc splēdidissimo cō-
iunio. Ad cenā enī ad quē tepe
stue vēim⁹ opipē hō apparū
erat iuniū cui⁹ aplūdo tria
i se p ordinē cōplexa ē: p⁹ est
volūtas dispositiua: quā veluti
forma cuiusque rei substantiā
opat vna cū potētia opandi.
Que quidē volūtas largistua
clara et efficac hoc i loco ex-
tint tota cū facultate. Quod
plene verū ipse testat effect⁹
ut ex Augustino colligit. Ex
spē opeque clarebūt itūa cor-
dis. Rex īsup quātitas abū-
datissime nobis oībus dela-
ta effectamen hylari facie: tū
diligenti ministrorum ope-
ratu: tum ordine pulcherri-
mo redimitaī extremo. Die
tere a quid de rerum libera-
litate: quod de loci claritate quod
de frequētia atque copia ciniū
ediserā neque. n. in pnatīs: sed
in publicis coniuiuii solē-

Sermōnes

ne vlat vī maiorꝝ moſe. Igr̃
verā gl̃iā adipiſci valet: q̃ cū
ctis liberalitatis officijs fun
ct⁹ ē. De hijs baccenis. De
ſacramento legitimi amoris
qd̃ aliud attiet dicē niſi qd̃ nā
diuinaꝝ ſcriptura ⁊ mūds
ceteris reb⁹ ſacriſ id ē excel
lēt⁹ oñdit. Eſt. n. ſocietas ſꝫ
nāꝝ maris ⁊ femie. pcreāde
ſobolē cā. Uſū ē at̃ ipſibile
feminā ſine mare h⁹ adiplē.
Quaſ eoz ꝑiūctio vī ꝑpetui
tas iꝑleat ē neceſſitas ꝑſtitu
ta. Id. n. i certis aīanib⁹ abſ
q̃ rōne fit ⁊ inq̃ſtū nāe capa
ces ſūt ⁊ pcreādi cā ſolu: i ci
uib⁹ at̃ diſtinguit magis appa
rēt. n. hic auxilia mutua ⁊ li
bidinis euitatio: ex q̃ fit vt ſa
cramētū celit⁹ ſit iſtitutū vt
nra docet fides. Demūz ne
mūd⁹ labere egit oīꝑ orens
marim⁹ de⁹ vt ſacrꝫ iſtō cēt
pñm vīb⁹ ⁊ qñ ſemīariū reipñ.
hic ſeq̃t ſoboles hic fratru cō
iūctioes hic incredibīl ac diui
na ſāiliaritas. q̃ nihil ſtabili⁹
arbitratū ē. Ad oꝛes ꝑeterea
creſcūt: ſꝫ q̃ mar⁹ cetis ē cele
ſtia loca iꝑlēt. Quāta igr̃ cō
tēplatiōe: quātoꝝ amore ve
nerari dbeat ſacillume itelli
git. O liberale itaq̃ iſtitu
tū ⁊ hūane vite ꝑſidiū. O ſā
ciſſimū mun⁹ a dijs imorta

lib⁹ inctū: ⁊ ſolis hoīb⁹ largi
tū. Quo gñe oīꝑniſ finē facio
poſt ſūptionē ciboz qdā pul
chra regratiatio. Quūz ſepe
mecū repeterē ꝑres clariffi
mi qd̃ ad ſūmoſ honores mi
hi hac die ꝑ vras renerētias
iꝑeſos poſſet ingēio vel oꝛa
dignū vra expectatiōe acce
dere nil aliud eo i actu h⁹ diſ
ficili⁹ a me excogitari poſſe
videbā q̃ cū iꝑo oꝛe iꝑotētē
nec ſatis dignū ad ꝑſerēdas
gr̃as me ſufficiētē arbitrabar
Tātis vris bñficijs non video
nec re nec vbo ꝑſupplē poſſe
ſi igr̃ ꝑ vris imortalib⁹ d̃ me
meritis ꝑaz vob⁹ gr̃az accu
mulate egero: q̃ſo atq̃ obte
ſtor mee modice ſacitati po
ti⁹ q̃ magnitudini vroz bñ
ficioꝝ tribuēdū putetis q̃ enī
tāta pōt exiſtē vbertas iꝑenij
q̃ tāta dicēdi copia: qd̃ tā di
ſertū ac incredibile gen⁹ oīꝑ
nis q̃ q̃ſq̃ poſſit vra i me vni
uerſa ꝑmerita n̄ dico cōple
cti: ſꝫ ne impēſe nūerare qdē
q̃ hūc meū actualū tātis vris
grauiffimis atq̃ honeſtiſſi
mis ſeruitus hac die viſitare
dignati eſtis: ꝑ qb⁹ ⁊ ſūmis
⁊ maximis bñficijs vti mihi
par eſt: nā cōceſſit imortales
ago gratias quātas poſſum
agamꝫ dam vitā ꝑrimo oī

Nuptiales

potēti deo eiusq; genitrici po-
stremitate dñis & pñib' meis &
successive cūctis hic presen-
tialiter congregatis.

Oro nuptialis cōis fratris
Gregorij Britānici.

Sermo . 28.

Censeo plerosq;
mirari. Rene-
ren. preses ma-
gni ptores stre-
nni milites doctoresq; Exi-
mij. q; ego q; nec auctate nec
copia vlla dicēdi valeo in hō
ornatissimo loco & i tāta pñā-
tissimox virox frequētia cū-
ctisq; scilētib' de pñgio q; q;
ausq; dicē. Et nemo hō veliz
sibi psuadeat spōte hāc a me
susceptam cā. Quinimo ab
amātissimis dilectisq; viris
qb' mēoria bñficij sēpiterna
sū abstrict' magno studio ad
me eē delatā. Qui cū diuti'
excusatoī institissē ipsis mo-
rez gerēdū eē existimauit: ne
vis amicitie a me spreta eē vi-
deret. Si qd itaq; min' ap-
te min' granif & ornate exñte
fulserit: vos q;so atq; obsecro
pñes hūanissimi nō totū mi-
bi: s; pñz amicis q; mihi hoc
dicēdi on' apposuerē pñz rei
excellētie splēdoriq; vō asfi-
gnādū eē iudicetis. Quis. n.
tāta ē eloquij pñātia q; tāta

ai pñict' magnitudine q; pñ-
gal infimomij subaz sua oīo
ne itegerrima explicare pos-
sit. Quisue itūēs se orātē apd
tot grauissimos viros vñdi-
que stipatū nō pauesceret ac
oib' artab' cōremisceret. cō-
stitutus itaq; añ hūc dignissi-
mum cōspectū pauca admo-
dū de nuptijs dicā: qñ bas
nō eē nō felicissimas neminē
vñm arbitror ignorare. Quā
quam. n. & ab ipsis supis & a
maiorib' nñis multa tradita
sūt: qb' cōmodatissimā & io-
chidissimā vitā agam': tñ q;
nihil in reb' hūanis cōiugio
salubri' atq; pñāti' sit: nō fa-
cile dixeriz. Mā videm' salu-
tē hoīuz hūani gñis pserua-
tionē: vñbis fortunas ac do-
mi sine legitimo pñgatiōis
vñculo stare nō posse. Quaf-
cū dñia illa puidētia cui' nul-
li sūt fines qñ quēdā mortālē
in frīs deū sele itelligeret vñx
ac seīa infimomiali copula
cōglutinauit q; nñm gen' cō-
seruaret āplificaret & cōser-
uatū p spēs īmortale: vt vide-
mus: redderet fornicationes
adulteria īcest' stupra multo
rū deniq; malox flagitiorūz
gñā p infimomū extingueret.
In quox locū sola viri & vxo-
ris pñgatio pudicitia bone.

Sermones

stas et multa ad bonum beateque
vivendum virtutis gratia: nisi suc-
cresceret nisi atque extaret per-
fectio nihil esset quo in precibus
alendisque liberis a ritu fera-
rum differre videremur. Mas-
cum hoc nobilissimum sacrum inoce-
tie et puritatis tempore institutum fuis-
se ex sacris litteris didicerim? sa-
tis certe admitti sum? nos in-
nocentes puros integerrimos ab-
omni denique luxurie et seditatis
turpitudine reotos et alienissi-
mos esse debere. advertimus? in-
super optima maxime discordi-
as truculentissimamque dissidia
hacynitate coniugii fuisse seda-
ta et paces optimas diuturnas
que amicitias hac coniugii institu-
tione veteres parere et in dies pa-
re conservareque videmus? scri-
psit hystoriarum princeps Titus
Linius? quod Sabini cum Romanis
vehementissimas inimicitias
acceritque filia iniere propter
reus quod publice viri Romani
habeant Sabinas feminas legiti-
mas sibi voluerunt uxores po-
puli quod prius inimicissimi non
more teste Ovidio hoc concilia-
ti maritali raptu: sed et pari-
tatis sermone uniti fuere: ut quod
antea duas: postea unam eadem
que colerent urbem: quod quod res
Romanis tunc pullulantis imperii
firmissima quod fundamenta in-

iecit. Nisi. n. in suscipiendis in-
ferendisque belli Sabini Romanorum
nostrorum comites fuissent non tot
potentissimi populi non tot ex-
tere nationes qui ritum divini para-
nissent. quoniam etiam Scipio ille
Africanus. qui superior cognomi-
natus non prius coram florentissi-
mo senatorum ordine in sanctissi-
mo Iouis domicilio et in splen-
didissimo populo concordiam cum
Tyberio Gracco divulgas-
se. Cornelia quoque filiam ut est
apud Valerium maximum. pri-
mus eum despexit. Arbitratus
est. n. fuit homo et liberum patris et eorum
gestorum gloria prestantissimus? con-
cordiam nunquam illam morituram esse si
fuisset cum Tyberio affinitate
coniunctus? Et facta fuit concordia
habet et tanquam corde quoddam vinculum
interdaret namque Cornelia atque
maritum usque ad extremum vi-
te spiritus mutuo nutrit amor-
re. Intererea mulier est hominis
suavissime vite coadiutorum
in cuius mutua benevolentia progre-
ssat quod cum omnia sic loquuntur ut secum
cum quod inter res prosperas letiores ad-
versis vero leniores conciliando fa-
ciat. habet omnia et alia plura brevita-
tis causa scilicet obmutata esse pu-
tamus. quod scimus igitur est hoc sacrum vi-
culum quod immortalis deus scitalis ipsa
instituit quod fructuosum quod suave.
iocundum amplectendumque ab omnibus?

Nuptiales

q̄ p̄ n̄lla religiōe: n̄llaq̄ aut
dine legis aut sacroꝝ cāenū
institutōe tollat̄ & veneratōi
maxie b̄eat̄. q̄ quū ita sint tot
q̄z b̄oa p̄currāt p̄uid̄? uir āge
lus b̄ritā. dñaz lucia femina
b̄oestā & pudicā p̄genitaz ex
boie vno atq̄z spectatissimo
p̄fe. M. legitimā mox ducit
uxorē hac igr̄ gr̄a dñi b̄uam
fimi deū optimū maximū
gl̄iosāq̄z ei⁹ genitricē Mariā
cūctosq̄z sup̄os exorem⁹: vt
huic splēdido p̄ugio imēsa q̄
dā largitate faueāt q̄ sit illoꝝ
potissime s̄z gaudiū q̄z āplis
simas vtutes magnifica ge
sta illustres victorias omniū
mortaliū fama celebrant. re
ferant̄ et honores & gl̄ia. In
p̄mis gñosis hui⁹ ciuitatis p̄
sidib⁹: q̄z p̄ntia plimū has
nuptias illustrant: postreō
vt dicēdi finē iponā eūdē cū
ctoꝝ rex opificē vniūsq̄z su
poꝝ cetū accurate rogabim⁹
vt h⁹ cōiugale fed⁹ sit sponso
sp̄oseq̄z faustū lētū: cognatis
vō amicisq̄z gratissimū. mē
Oso cōiugal' cōis fratris
Grego. Bu. Sermo. 79.

U Idē videoꝝ. spectatiss
simi p̄sules vosq̄ne ali
cuius pegregij: si i tam
freq̄nti doc̄issimoz viroz cō
nūtu hoc dicēdi mun⁹ aggre

diar: nō p̄uo temeritatis: at
q̄z isolētie criminē vsari. p̄fer
ti quū maiores n̄ros: q̄ hui⁹
scemōi offm̄ suscipe p̄sueue
rūt matura eloquētia sūma
oris faciūdia cetis p̄stāt opoz
tēt. me vō q̄ n̄llo p̄eit⁹ studio
n̄llaq̄z dicēdi v̄btate valeonē
ne maxia ipudētia atq̄z arro
gātia idnctū eē existiabitis:
quū vos tāto splēdor: tātaq̄z
bēignitate tāta dñiq̄z p̄ndē
tia instructos eē aiaduertotq̄z
facile vob̄ p̄stet an idoneū cō
sētancūne sit vt cui a teneris
vt appellāt vnguent cū līra
ria p̄suetudie cū p̄mis amici
tie vīcul' dñict⁹ s̄z aliqd̄ mu
nusculū h̄ hyemali tpe n̄ affe
rē: qd̄ v̄ro honore p̄mō emo
lūmtoq̄z futūz eē p̄siderē q̄re
cuiel' p̄stā. si d̄ h⁹ faustissimi se
deris copla n̄ tā digna aurib⁹
vris exposuero: q̄so p̄stetis q̄
vos facile mibi p̄cessuros eē
p̄fido si igēh̄ mei opionē r̄cte
itelllexeritis me n̄ vlli⁹ gl̄ie v̄
dicationis: s̄z poti⁹ suoz erga
me meritoꝝ cā i hūc locū de
scēdusse q̄ si vos d̄do explē nō
p̄eto cōabor saltē d̄ tā ardua
re q̄z expeditissime q̄q̄z celest
rie a me fieri pot̄it p̄ractare
aures v̄ras irrita q̄dā dicēdi p̄
liritate p̄tūdā. Quā qdē p̄ris
simi viri cū iter ceteras sciē

Sermones

ne ptes tū ferēdi: arādi: deco-
 ris pascēdi domosq; sūdādi
 disciplineq; castrēsis artifi-
 cia recōditiā eē existimaret:
 qn̄ ⁊ iocūdissimos hoīuz pūi-
 ctus q̄ttidiano cultu: vnaq;
 vinētes iūgēdas eē nō dubi-
 tāt. Sūt ⁊ q; conubia lōge
 magis ceteris p̄stare arbitra-
 tur: maxie cū oīa nob̄ p̄stent
 donēt atq; p̄firmēt: q̄ si terris
 penit̄ abducerent gñis hūa-
 ni cōditionē pua t̄pis exigui-
 tate: oīno interire necesse eēt
 Quo circa ciues ornatissimi
 cōsiderate alioq; diligēt agi-
 tate: q̄tū in ornāda āplificā-
 daq; re familiaris opportu-
 nitatis cōmodiq; p̄sequat̄.
 Mōne illd̄ p̄cipnū ac singu-
 lare p̄iugat̄ amoris sūdāmē
 tū oīb̄ reb̄ merito qdē atq;
 optio iure p̄ferēdū eē dixerit̄:
 ut p̄bitatē fidē mores: pu-
 dorē puditiā: sedat̄q; cu-
 pidinem pari mutuaq; dile-
 ctioē teneāt āplectant̄: atq;
 p̄seruet̄: ita ut duo corpa vno
 sensu regi gubernari: ac vige-
 re videant̄. Nec veluti in ar-
 mis militū v̄t̄ ferocitas ma-
 gnanimitas p̄cera denique
 corpa sic ducendas vxores
 maiores n̄ri ea p̄cipue eligi
 volnerūt. Quid expectatis.
 Quid āplī q̄ritis ciues. Si

enī in huiusmodi re: diu-
 turnior eē vellē h̄ p̄fecto diei
 mihi nō sup̄peditaret: vos tū
 nōne lōge magis q̄ ego di-
 cere sciaz p̄cepistis. Quo fit
 ut scilentio a vob̄ desiderari
 malī quā inani mea garrula-
 tioē p̄dēnari. Ad hui⁹ itaque
 rei dignitatē p̄ceps me p̄uer-
 tam: ⁊ ad eos s̄mōes p̄ferrā
 de q̄b̄ nuptiaz res agis. hōe
 sta nob̄ adest Tadea Britā-
 nica spōsa qdē prudētissima
 p̄bitate modestia idole ve-
 nustate reuerētiaq; īsignis q
 bus qdē v̄tutib̄ nec a genito-
 re suo iā Antonio Britānico
 nec ab auo qdē sapiētissimo
 atq; eruditissimo viro Bar-
 tholameo Britānico degña-
 re v̄. Qui cū doct̄ optima-
 rūq; artū sit app̄ine erudit̄
 spectataq; v̄tute in ātiq̄ Bri-
 tānicorū familia: band iūria
 qdē reponēd̄ eē v̄. Subie-
 ctusq; aī oculos: atq; orave-
 stra posit̄ ē ornatissim⁹ ado-
 lescēs. Joā. cimin⁹ bēignita-
 te aī magnitudine: īgenijq;
 acrimonia vrb̄itate īgeniis
 q; morib̄ īfarūq; cupidissi-
 mus ac studiōssim⁹: studiis
 q; hūanitatis ornat⁹ deniq;
 affabil̄ atq; tractabil̄.
 ¶ Serimōes funebres vul-
 garizandi v̄tra primā ip̄res

Vulgarizandi

fionem editi: pro pueris.

Sermo primus.

Nemo vestrum est viri egregij atq; prudentes q non intelligat miseris mortalibus vitam erumis & calamitatibus plenam ad modicum esse processam. Idcirco quodam singulari beneficio a deo fieri ut preoccupati morte iuvenes in eterne vite refrigerio securi permanant. Quid namq; secundum apostoli verbum: nunc maxime dies mali sunt magni utiq; dei beneficii assequit q de presentis vite periculis in qualicunq; statu salutis evocat. Sapientie quarto: raptus est: ne malicia mutaret intellectum eius: aut ne fictio deciperet animam illius. Fascinatio enim nugacitatis obsecrat bona & incostantia concupiscentie trasvertit sensum qui malitia consumat in brevi explevit tempus multa: placita enim erat deo anima illi: & propter hoc operavit educere illum a medio iniquitatum. Nam & de quibusdam pueris: q cum parentibus morte puenti sunt a beato Augustino diffinit qd in hoc eis divina clemencia providit ne diu viventes malorum patrum vestigia sequerent. Josie quoq;

regi in da p magno beneficio a deo promissus est: ut legitur qrti Regum. xxiij. Qd ipse ad patres suos in pace colligeret ne mala ventura super terram videret. Neq; solum inveni promissus est: sed & nobis. Idcirco in quos enim mediocri dilectione: non q carni tantum dediti sunt: sed & q spiritui obsuare plerumq; non sciunt q: aut amore aut odio finem excedunt. Et subtractio rei amate affectum ad se redire compellit & ordinem suum tenere. Ergo nobiscum agitur qd cum Ezechiele propheta legitur actum cui a domino dictum est Ezechielis. xiiij. filij hominis ecce ego tollo a te desiderabile oculorum tuorum in plaga & non plagas neq; plorabis: & non fluent lachryme tue: igemisce tacetis: mortuorum luctum non facies. Locutus sum ergo inquit propheta ad populum mane & mortua est uxor mea vespere. Hinc etiam Augustinus in libro confessionum: de quodam amico suo defuncto loquens: ita dicit. Domine deus? comparaveras olim amicum societate studiosorum nimis carum. Et infra. Nam vnde me facillime dolor penetraverat & intime: nisi quia fundamentum in arenam cor meum: diligendo mortuum quasi non mortuum. Et infra. Domine habes

p

Sermones funebres

qui amate et amicū in te et inimicū ppter te. Nullūz ille earū: ille sociū amittit: cui oēs in illo cari sūt: q nō amittit. Te aut deus nemo amittit: nisi qui te dimittit. Item ali⁹ pro filijs. ¶ Sermo. ii.

In hac vita fratres charissimi diligēdi sunt homines tanquam in carne mortales. Unde Sene. ad Lucil. lib. xi. ep. lxxv. Nō affligit sapiens in amissione liberorū nō amicorū. Eodē enī aīo fert illoz mortē quo expectat suā: mihi quidē amicorū defunctorū cogitatio dulcis ac blanda est: illos enim habui tanq̃ amissur⁹ et amissū tanq̃ habēā. Anaxagoras: quēq; cui⁹ meminit. Valerius Max. lib. v. de parentū moderatione. Audita morte filij: nihil iquit inexpectatū: aut nouūz nūcias. Ego. n. ex me natū sciebā esse mortālē. Ideoq; subiunxit Valerius has voces vtilissimis preceptis ibnta virtus mittit: quas si quis efficaciter aurib⁹ pcepit: non ignorabit ita liberos esse pcreatos: vt memineratis a rerū natura et accipiendi spiritus et reddēdi eo

dē momento tēporis: legem iudici. Atq; vt mori neminē solere qui nō vixerit: ita nec viuere aliquēz quidē posse: qui nō sit moriturus. Adaro noster hominū sniam affirmat de morte: stat sua cuiq; dies et flacus etiā pluribus in locis et maxime. Odarū quarto. Pallida mors equo pulsat pede et c. et alia oda: sed vna oēs manet et nox et calcanda semel via leti: et alijs in locis apud eundē. Sed qd referam multorū sapientium snias cū res i aperto sit: atq; vniuersorū fors sit cōmunis. Inevitabilis enī fati fors est inquit. Q. Curtius titulo. ix. de gestis Alexandri magni. Et quanq; durū ac difficile videat liberorū mors aut amicorū tñ nullū aliud q̃ patientiā recti⁹ haberi⁹ solatiū quēadmodū. Orat ad Virg. de morte quintilij amici. Dux s; leui⁹ fit patiētia: qd ē corrigē nefas. Cui⁹ affir māde snie testis pclarus rex David occurrit: cui nimirū de⁹ certa et occulta sapie sue manifestavit. Hic. n. cū p filio egrotāte: vt legit scdū Regū. xij. Se corā dño ieiunijs et lachrymis afflixisset: morte de morte illi⁹ nūciū an-

Vulgarizandi

diffet: de terra surgēs lachrymas absterfit: & cām regit? rīdit ppter ifantē cū adhuc vīneret ieiunauit & flēni si forte dñs eū mibi dōarete. Nūc aut q: mortu? est: nūquid eū potero renocare. Ego magis ad eū vadā ille vō nō reuerter. Si ergo fecit apponi mē fam & comedit & cōsolat? est. Versabee vxorē suā: sed idē rex: postmodū vt legif eodē. xix. cū filiū suū Absalō extin cū lūgeret & incedēs operto capite clamaret Absalō filij mī filij mī Absalō. Correp? a Joab pūcipe militie sue: protin? surrexit: & in porta se dit: sicq; familiā suā desola: tam alloquēs cōfortauit. Er go & c. Cōsolatoria in q̄ ostē dit rōnes. x. cōsolatorias sup morte cuiuslibet charissimi.

Valiqud vobis optimi viri con solatiōis iparti ar: sup charissi mi. n. obitu de cem mibi explicāde sunt bre uis rōnes siue cāe quib? ostē dā cuiusq; mortis luct? esse moderādos: ne dicā oīo tol lēndos lachrymādi qdē sunt mortui sed parti? cū hoc hu manitatis offm sit. Neq; enī vt Terētiā? chremes: hu

mani qdāq; alienū pnto a mē Si q; n. amici defuncti me rorem pīsus phibere vellet obijcē posse illd. Quidij d re amo. Quis matrē nisi mētis inops in funere nati flereve tat. nō hoc illa monēda loco est. Cū lachrymas aiūmq; i plenerit egrū. Ille dolor: ver bis erudiēd? erit. Rōnes āt quas enarratur? sum: vt ad ppositū redeā: pene oēs aut plures i eplā ad amicū. Cō solatoria. Hieronym? tāgit quāq; alijs verbis. Cū Pri ma siquidē est pīderatio vo lūtatis diuīe: cui debem? no strā pformare. vñ dicit Hie ronym?. Si nōs defūctos plāgim? quos tū resurrectu ros credim?: qd facerem? si mori tantū pīperet de?. Uo lūtas ei? utiq; sola sufficeret ad solatiū cui nullū pponere debemus affectū: & Seneca ad Lucilliū Placēat homi qd deo placet: ob hoc ipz qd deo placet. Cū Scōa ē cō sideratio eqtatis: qz licitū ac iustū est vniūquēq; qd suū est recipe. vñ ibidē subdit Hie rony. Nihil abstulit mū qui dignat? ē recipe ppriū credi tū suū fcipe dēnit creditorē. Et nihil aliū dēcet quā credi tori suo grās agē mutuatē: &

Sermones funebres

dicere enī Job. Dñs dedit. ⁊ Ambro. d. morte saty. li. ij. qd absurdius q̃ vt id qd sis oib⁹ eē p̃scriptū: q̃si speciale deplores. Adors enī eq̃lis ē oib⁹. Virg. Stat sua cuiq; dies Boe. de cōsol. li. ij. metro. vij. Adors sp̃it altā gl̃iā inoluit hūile pariter ac celsū caput: equatq; sūmis. Infi- ma. Jē orat. li. j. carminum pallida mors. e. p. p. pau. re- gūq; turres. Idē. Sed vna oēs manet ⁊ nos ⁊ calcanda semel via. leti. Idē infra. scilicet oib⁹ quicūq; terre mu- nere vescimur. s. mortis pa- lus enauigāda: sine reges: si- ne inopes arim⁹ coloni. Idē Equa tellus pauperi reclu- dit: regūq; pueris. Quintus Lur. lib. ix. de gestis alexan. Inevitabil facti fors ē. Idē Adors ⁊ fugacē p̃sequit vix nec parcat i bell' iunēte popli tibi timido ve tergo. Silius italicus. li. viij. Currit morta lib⁹ enū. Nec mori bis posse dat: fugit hora rapitq;. Tar- tareus torrens. Et claudian⁹ de morte. Sub tua purpurei veniēt vestigia reges. Depo- sito luxu turba cū paupē mi- xi. Oia mors eq̃s. Judā nā nocētes. Tu requies datura pijs. Te iudice sōtes. Impia cogent vite cōmissa fateri.

Vulgarizandū

Apostol' ad hebreos. ix. Sta-
tutū est hoībus semel mori.
Quid multa necessitas, hec p-
bationib' nō eger. ¶ Quar-
ta est cōsideratio fraterne vi-
litis erga ipm defunctū q
p mortē liberat' est a pñtib'
miserijs ac piculis. Uñ Hiero-
nym' vbi supra. Tot ipu-
gnationes diaboli: tot seculi
clades euasit. Tot corp'is bel-
la: et lachrymas fundis: qñ
nescias qd in te ipso quotidie
patiaris: pp hoc. n. et dñs di-
scipulos admonet dicēs. Si
diligere'tis me: gauderetis
vtiq; qd vado ad pñem. Jo.
xiiij. Vita hec breuis et erum-
nis plena. Uñ et Aug. b cō-
siderans dicebat. Optima q
q dies miseris mortalibus
eui. ¶ Sicut fugit: subeūt mor-
bi tristisq; senectus Et labor
et dure rapit iclemētia mor-
tis. Uñ optime sensit. L. Le-
sar: vt est apud Salustium.
In luctu atq; miserijs mor-
tē erūnarū requiē nō crucia-
tū: ea cūcta mala mortaliz
dissolū: vt habet. xxij. q.
vij. c. licite. Oia cū morte sol-
uunt'. ¶ Quinta est cōsidera-
tio diuine dispositionis que
nouit: quādiu expediat hoī
vīuē et qñ mori. Uñ ibi dicit
Hierony. ¶ Plāgim' bñficia

dei q nouit qd nre pñtet infir-
mitati: hoc ē qd dicit' ab ipso
dño Matth. vi. Scit enī pñ
vester: q: his oib' indigetis.
¶ Hinc et Aug. in lib. solilo-
quior. De salute inquit cor-
poris mei: qñ dñs qd mihi vti-
le sit nescio: tibi qdē dñe hoc
cōmito. ¶ Prima pe. ij. Oem
solicitudinē vñam pñciētes
in eū q: ipñ cura est de nobis
¶ Hinc sētētie illā nō incōmo-
de Socratis adiecerim cui?
¶ Valer. Max. meminit lib.
7. Socrates hūane sapientie
qñ quoddā terrestre oraculū
nihil vltra petēdū a dijs im-
mortalib' arbitrabat': qñ vt
bona tribuerēt: q: bi demuz
scirent: qd vnicuiq; esset vti-
le. Mos aut' plerūq; id votis
expeterem' qd nō ipetrasse
meli' foret. ¶ Sexta est cō-
sideratio inutilitatis. s. luctus
et tristitie q nec pñt mortuū
ad vitā reuocare: nec a pena
liberare. vñ ibi hiero. Vide
queq; si dolori debeat aliqd
cōcedi vbi sine aliq remedio
pōt animus fatigari. Unde et
Jo. memēto mei de': q: ven-
tus ē vita mea. et nō reuertet
oculus me'. Recte ecclesiasti-
cus. xxij. ca. Modicū plora
sup mortuo qñ regeuit. Et
iteq; de fieri. 38. Hinc nihil

Sermones funebres

pderis & te ipsum pessimabis
hinc & Augu. Cur emittis la-
chrymas p maxillas cū resu-
scitare nō valeas quē ploras
Id circo recte Oratius Me-
ccati suū lugēdū obitū vetat.
bis v̄bis. lib. c. am. Absint
inani fanere nenie: luctusq;
turpes: & q̄rimōie. Lōpesce
clamorē: ac sepulchri: mitte
supuacuos honores. **S**e-
ptima p̄sideratio pprie dāni-
ficationis q̄ cordi ex luctu &
ale p̄uēit. vñ eccl. 30. Adul-
tos occidit tristitia & non est
utilitas in illa: & puerb. xv.
Sic tinea vestimento & ver-
mis ligno ita tristitia viri no-
cet cordi Unde & Eccl. 38.
Repelle tristitiam a te neq;
enī est cōuersio: & hūc nihil
pderis: & te ipsum pessima-
bis. Octaua est p̄sideratio p
prie utilitatis q̄ de ip̄a mor-
te prouenit. Sepe amici iter
salutis impediūt. Naz & cor
diligētis ad mūdū allicinūt:
& eorū calāitates offēdūt. Et
vt dīc Aug. sup Gen. Sepe
offendit de⁹ ne offēdat ami-
cus. Ad hoc valet exemplū.
Augusti. et Ezechielis sup̄a.
Mona ē p̄sideratio future
resurrectionis. s. in q̄ ad vitā
reducēt q̄ cū dolore amit-
tant: iuxta illud Apost. p̄ma

ad Cor. xv. oēs qdē resurget
mus: hec p̄sideratio d̄z ē in-
gētū p̄solatio s̄z illd̄ Apost.
1. Thessalonice. 4. Nolum⁹
nos ignorare de dormiētib⁹
vt nō cōtristemini. Et Hiero-
nymus ad Theodorā de
morte lucini viri sui. Adner-
sus ergo mortis duritiā & cru-
delissimā necessitatē hoc so-
latio erigimur q̄ in breui vi-
suri sum⁹ eos q̄s dolem⁹ ab-
sentes. Neq; enī mors: s̄z dor-
mitio & somn⁹ appellat⁹ ē.
Ambrosi⁹ de morte: Saty.
lib. ij. Adortē itaq; pbamus
nō esse lugēdaz. Primo q̄
cōis est ac d̄bita cūctis. De-
inde q̄ nos a seculi hui⁹ ab-
soluit erūmus. Postremo q̄
admodū somni a labore mū-
di regescē facit in spe resurre-
ctionis. Idē lib. p̄rio. Cessa-
būt igit̄ lachryme mee: quia
d̄z aliud iter fidos & p̄fidos
iteresse. De fide resurrectio-
nis dicit Lactāti⁹ lib. iij. ad
uersus si. reli. de immortalitate
iustorū. Si vita in dei religio-
ne trāsacta sit: mors malū n̄
sit: q̄ trāslatio est ad imorta-
litate. Si aliter sit malū sit ne-
cessē ē: quomā ad eterna sup-
plicia trāsmittit. Ergo si bo-
norū mors malū nō est: imo
bonū quod felicitatē tribuit:

Vulgarizandi

cor mortuū lugem? imo: vt
 Hiero. ad Theodorā vbi su
 pra. Nos dolēdi magis qui
 stam? in p̄lio: vulnera accipi
 m? vitis sordidamur. **C** De
 cima cā fuerit: si nos amici
 iusti hac in vita dilexē: vtiq;
 ēi eterna diligūt: nosq; me
 ritis suis dirigūt. **U**ñ Augu.
 in lib. 8 cura p mortuis ge
 rēda. Mater inqt mea q me
 terra mariq; secuta ē: vt me
 cū viueret: absit vt nūc vita se
 licior crudelis a deo vt cū ali
 qd cor meū angit: filiū tristē
 nō p̄solet: quē vince dilexit:
 quēq; nūq; mestū vidē volu
 it. **I**dez lib. Confessionū. 9.
 Dñe i sinu abrahe viuit ne
 bradins: dulcis amicus meus
 Tu? at adoptiu? ex liberto
 filius. **I**bi inq; viuit. vñ me
 mltā homūtionē i expertū in
 terrogauit. **I**aq; nō aurē ad
 os meū pōit: s; spirituale os
 ad fontē tuū. **U**bi felix sine si
 ne q̄tū pōt p auaritate sua sa
 piētiā tuā bibit. **N**ec sic eum
 arbitror: ex illa iebuari vt ob
 liuiscat mei: cū tu dñe quē il
 le potat: mēor sis nfi. **L**ypri.
 lib. 8 mortalitate. **N**ō sūt lu
 gēdi ffes nri accersioe dñica
 de seclō liberati: cū sciamus
 eos n̄ amitti: s; p̄mitti: et Am
 brosi? vbi supra. **Q**uid te mi

ff amantissime fleā: q si mihi
 erept? es: vt eēs oīuz: nō enī
 pdidi vsū tui. sed cōmutauī.
An corpe īseparabil: nūc in
 diuidu? effectū. **M**anes enī
 mecū ac sp̄ m̄aebis nunq; te
 patria mihi eripuit: nec mi
 bi patriā vnq; p̄tulisti: et nūc
 alterā p̄stitisti. **C**epi iā enī ibi
 eē pegrinus vbi melior mei
 portio ē. **C** Mūq; si qdē i me
 tor? fui: s; i altero nri ps ma
 ior ambōz. **U**terq; at eram?
 in xpo: in q et sūma vniuersi
 tatis: et portio singulorū ē. ita
 q mihi para frater p̄fortūz
 hospicij: ne q̄so diu deseras
 cupientē tui: properatē expe
 cta festinatē adiunna: et si diu
 ti? tibi morari videor: accersi.
Sermo in quo triplicē lu
 gēdi modū demonstrat. iij.
Ideo: ornatissimi vi
 ri nōnullos ex vob p.
Uping sui morte merore
 affici lachrymasq; fūdē: cui?
 ego rei nōnulla me admira
 tio tenet cū nouerī triplicē lu
 gēdi cām eē. **U**ñā qdē n̄ cul
 pa carētē: alterā vō honestaz
 ac decētē: tertiā oīo culpabi
 lē: has cās breuiter explica
 bo. **D**e hinc 8 luctu tēpan
 do vba n̄ icōmode adiunxe
 ro. **E**st itaq; prima in causa
 de morte amici: rebeniēstri

Sermones funebres

tristitia semp mala atq; dam-
nāda d̄ hac Ecclesiastici. 38.
A tristitia festinat mors ⁊ co-
opit v̄tutez: ⁊ tristitia cordis
flectit cernicē ab hac inq; se-
stinat mors: idest cito vel de
facili puenit aīe damnatio:
⁊ et corporis destructio: q; spi-
ritus tristis exsiccat ossa. Psal-
terio. xxvij. ⁊ coopit v̄tu-
tē idest enernat bñ agēdi for-
titudinē ⁊ flectit cernicē ⁊ de-
bilitat mētem. Est in sc̄da cā
cōpassio d̄ morte amici cui⁹
rei exēplū sumim⁹ de deo q
⁊ ipse mortuū Lazarū flevit
⁊ arguit xp̄s iudeos tanq; in-
sensibiles. Math. xj. lamēta-
uum ⁊ nō plāristis: ⁊ Apost.
quosdā arguit q; eēnt sine af-
fectione. David q; planxit
se ferē nō mō suos vez ⁊ in-
micos: vt Saul ⁊ suos sc̄do
Regū p̄mo. Et Abner p̄nci-
pē exercit⁹ aduersarij. Ibi-
dem. 3. Ideo recte dicitur
Ecclesiasti. 38. fili i mortuū
produe lachrymas: ⁊ q̄si du-
ra passus incipe plorare. Be-
ne q̄si dura passus: ac si ipse
patereris angustias: quas mo-
riēdo passus est ille: debem⁹
de alioz miserijs dolē. Apo.
i. Corin. xij. Si qd patit vnū
mēbz patiūt oīa mēbra. Et
ad. Ro. xij. Gaudē cū gau-

dētib⁹ flere cū flētib⁹. Cui cō-
cordat Horati⁹ i poetica: vt
ridētib⁹ aridēt ita flētibus ad-
sūt hūani vult⁹. Quēadmo-
dū de b̄to Martino dicitur.
Ipsū ē flere martinū ⁊ plūz
est gaudē Martino. Idinc ⁊
Ambrosi⁹ de morte saty. Mō
grauē inq; lachrymis cōtra-
rim⁹ culpā. Ah⁹ est enī do-
lor: nāe aliud tristitia diffidē-
tie. Et plurimū refert deside-
rare qd habueris: ⁊ lugē qd
amiseris: nec solus dolor bz
lachrymas s; bz ⁊ lector la-
chrymas suas: ⁊ pietas flētū
excitat: ⁊ oīo strātū rigat. Ip-
seq; lachryme dulces sunt ip-
si flēt⁹ iocūdi: qb⁹ extinguit
ardor aī: ⁊ q̄si relaxat⁹ eua-
porat effect⁹ vnde. Quid de-
trist. Strangulat inclusos do-
lor: atq; cor estuat intus. Co-
git⁹ ⁊ vires multiplicare suas
Luct⁹ aut ille de q̄ tertio suz
pollicit⁹: ē q nec tristitiā ac-
cipit: nec cōpassionē q; neq;
sc̄dm nām: neq; sc̄dm grām
a plerisq; amici diligunt vel
propinq. Et fere oīam ami-
citiā tēporib⁹ n̄ris: vel ficta
est vel mercēaria. Un⁹ ⁊ ficte
lachryme fundunt in morte
⁊ de his q̄ ex amicitia ficte p-
cedūt. Dicit Seneca ad Lu-
cil. Quis ferat bos qui negli-

Vulgarizandi

getissime: cū amicos habue-
 riz misime lugeāt: nec amāt
 quēpiā nisi p̄diderint: id eoq;
 tūc effusus meret: q; vexant
 ne dubiū sit an' amauerint: se-
 raq; iudicia affect? sui q̄runt
 Et he q̄dez lachryme: facile
 restringunt: citoq; arescunt.
 Ut enī dic. **Ad. Tul.** Nihil
 lachryma citius arescit. **De**
 huiusmodi ē lachrymis fictis
 etiā **Oni.** de re. amo. vi. fletet
 oculos erudiere suos. **De il-**
 lis autē q̄ p̄cedūt ex amicitia
 mercennaria. dicit **Iuena.**
Ad aīore tumultu plangunt
 nummi q̄s funera fingit i oc-
 casū sūma deducē veste: cō-
 tētus vexare oculos humo-
 re coacto. **Ploratur** lachry-
 mis amissa pecunia veris.
 Quid de impijs filijs dicaz
 q̄ parentū nō mō morte non
 morēt. S; letantē q̄si heredi-
 tatis q̄s p̄fundē turpib? volu-
 ptatib? cupiūt f̄licti sint dñi.
 Et si forte plorauerint: inanis
 ac brevis ē eoz fletus magis
 q̄ in risum pr̄punt lamen-
 ta q̄ cōpassionē: quēadmodū
Id. mimus: cuius meminit.
A. geli? in noctib? atticis di-
 cit. **Heredis** fletus sub p̄sona
 risus est. **Tristitia** autē ois
 ac fletus moderāda sūt: ne in-
 tristitia in mortiferā declinet

q̄ mētē absorbeat: iuxta illud
 .ij. ad **Corin.** .ij. de quodā di-
 cit. **Cōsolamini** illūne forte
 abūdāiori tristitia absorbea-
 tur. Abūdās tristitia q̄ ma-
 xime solet respicere damnū
 p̄prium mortez opeat scdm
Aposto. secūdo ad **Corin.** 6.
Jō dī. **Ecclesiastici.** 30. ne d̄-
 deris tristitiā aīe tue nec affli-
 gas te in consilio tuo. Et rar-
 saz docet. **Ecclesiastic?** .xxij.
 Temperate luge: cuz lugen-
 tibus & compati aliorum mī-
 serijs & defectibus.

Ad oralis luctus.

Sermo. v.

Actus mortui
septem diebus.

I **Eccle.** .xxij. mo-
ralis aut luctus
mortui septē die

bus: q; septē dies peccatoris
 q̄ mortu? est morte: culpe sūt
 septē partes p̄speritatis mū-
 dane. v; potentia vel gloria
 singularis scientia: secularis
 fama: popularis sanitas cor-
 poralis: voluptas carnalis:
 abūdantia tēporalis: securi-
 tas mundialis: de qb? dicūt
Job. 31. Ducūt in bonis di-
 es suos & in p̄cto ad infer-
 na descēdunt: de qb? intelle-
 xit **Orat.** .l. ij. in carminibus
 cū de diuine loqueret. **Vul-**

Sermones funebres

la certior tñ rapacis orci sine
destinata aula dimitte manet
beru. Et Sap. 6. potētes po
tēter tormēta patient. Ideo
Hieremias. 17. Diēhoīs nō
desideram: tu scis. Pro his
ergo peccatores. j. ad Thim.
mo. 5. lugēdi sūt: qm̄ ipsa p/
speritate mortui sūt fm̄ illud
vidua q̄ in delicijs est viues
mortua est. Un̄ dies hos lu/
gebat Job dicēs. 3. c. p̄pere
at dies in q̄ nat⁹ sū. Et hiere
mias. 20. Maledicta dies i
q̄ nat⁹ sū: finis. ¶ Sermo in
quo mortē docet nō timēdaz
aliquā amplectendam.

¶ Sermo. vj.

Ors per se timē
da nō est. p̄du/
mo qdē q: nullo
pacto euadi pōt
Seneca d̄ re. fo
ret. Stultū ē timē qd vitare nō
possis. Idē ad lucillū Episto
la. lxxvij. Nemo tā iperitus
est vt nesciat qñq sibi mortē
dū eē ⁊ tñ cū ppe accesserit:
perguersatur tremit: plorat.
Mōne tibi videt stultissim⁹
q̄ fleuerit qd añ mille annos
nō vixit: eque stult⁹ ē q̄ flet q̄
post annos tres non vixit.
Nec paria sūt nō eris nō fui
sti: vtrūq tps̄ alienū ē Job
30. scio q: mortui trades me.

vbi cōstituta ē dom⁹ oī vltū
ti. Qui cōsonat Ouidius in li
bro metthamorphoseos: oīa
debent mortui pauloq morā
ti: Ser⁹ ac citius metam p/
peramus ad vnaz: Idē lib.
aino. s. oē sacz: mors iporū
na p̄pbanat: oīb⁹ obscuras
inijcit illa manus. Sen. in
Thieste. Vite nimis audas
est qsq nō vult mūdo secuz
pereunte mori: ⁊ Lucanus
mors vltima pēa ē: nō metūē
da viris: Tibullus cuiqz
rapax mors venit. Et illd̄ ho
monee ad p̄ngē timetū: par
ce tuaz. cō. fl. q̄s vinere. s. q.
m. sol. ir. Mil. p. l. nec. p. f.
m. x. b. oīs eri. vn⁹ bz. Mā ti
mor: mortis infidelitatis est si
gnū. Un̄ Cypri. martyr lib.
de mortalitate ei⁹ ē ingt mor
tē timē q nō vult ad xp̄m ire.
Et ei⁹ est nolle ad xp̄m ire q
nō credit se cū xp̄o icipe re/
gnare. Deniqz mortē timere
signū est desperationis ⁊ male
cōsciētie. Mā q̄ hāc vitā dili
gēs timet mortē: similis ē la
troni q suū diligit carcerem:
nec vnqz vellet egredi quia
nollet ad patibulū duci: vn̄
Cyprianus vbi sup. a. Ei⁹ ē
in mūdo diu velle remanere
quē mūd⁹ oblectat quē secu
lū blandiēs ac deinceps ille

Vulgarizandi

cebus terrene voluptatis inuitat. Adon ergo timeat quē ad secundā mortē de hāc morte trāsire cōstat: Adon timeat cui hoc longiore mora cōfert: ut cruciat? et gemit? interī differant. Mō est igitur mors timēda: sed poti? cōtēnēda: q: vita fragilis ē et ideo cōtemptibilis s: illd Jaco. 4. Que est. n. vita vīa: vapor ē ad modicū parēs. Uñ Seneca hec cognoscēs libro de nālib? qstionib? ait Contemne mortē: et oīa q ad mortē ducunt cōtempta sunt: sine bella: sine naufragia: sine ruinā: rū pondera: Itaq sicut dicit Tullius in catone maiore. Mediatū esse d: ab adolefctia: ut mortē negligamus. Adon: s: vō facili? cōtemnit a bonis q: a malis: a pauperib? quā a diuitib?: a senibus quā a Iuuenibus: a miseris quā a felicib?: a bonis nūq: quia vitā presentē nō reputāt: sed meliorē expectāt secū dū illd ad Hebreos. xij. Mō habem? hic manētē ciuitatē sed futurā inquirim?. Ad ali vō q: solē pferē vitā diligūt: quicqd dilexerūt per mortē amittunt. Jō dicit in Eccle. xli. O mors q: amara ē memoria tua boī pacē habēt in

substātijs suis vero quieto: et cui? vie directe sūt in oībus et adhuc valēt accipere cibū hinc ergo recte dicit. Tulli? in parad. Adon: qdē his quorū cū vita extingunt oīa terribilis est nō at his quorū laus emori nō pōt. Leterum a pauperib? q: a diuitib? facilius cōtemnit: q: quāto minus hūit in mūdo q diligant tāto magis expediti mortē expectāt. Scdm illd Eccle. xli. O mors bonū est iudiciū tuū homini indigenti et qui minorat virib?: hinc Theodorus Lyreneus: ut refert Valer. max. de libere dictis cū regē Lysimacū increpasset et ob hoc eū ille cruci affigi. iussisset. Terribilis ait hec sit purpuratis tuis pena mea quidem nihil interest hūi an sublime putrescat. Ideo recte secundus philosophus Adon est pavor diuitū de fiderium pauperum. Item a senibus quam a iuuenibus quia sicut dicunt sancti Ambrosius et Bernard? Adon quidem iuuenibus est in iussu dijs. senibus autē in iannīs. Unde et Tullius. in. Cat. ma. Adon inquit contingit adolescentibus aduersante et repugnante natura: ideo

Sermones funebres

gravis: senib? vō venit tāq? sponte nulla vi adhibita: iō lentis. ¶ Ponit exemplum de frugibus.

TDeniq? a miseris facili?. cōtēnēt q? a felicib?. qā sicut dicit Ecclesiastici. xxx. Melior est mors q? vita amara. L. Cesar in Catilinario Sa. lustij. in luctu inq? atq? miseris mors erummarū requies est nō cruciat?. Mō solū aut cōtēnēda ē vex? & a viris dū taxat perfectis amplectēda. idest hilariter & amabiliter suscipienda.

Primo qdē qā iudicium dei est: & hoīs iusti est dilige re iudicia dei: qā iudicia dñi vera iustificata in semetipsa. Un? & Ecclesiastic? .xli. Mōli timē iudiciū mortis. Hoc enī iudicium a dño oī carni. **A**lia rō quia finis peccati mors est: & iustus d? optare peccati finē vt iusticia pma/ neat. Un? Dame. ix. finē acci/ piat pctūm & deleat inq?tas & adducat iusticia sempiter/ na. Hinc & ambro. de bo. mos. gravior est ad peccatū vivere: q? in peccato mori: qm̄ impius peccatum auget quādiu vivit: & si moriat pec/ care desinit. iuxta illud Ec/ clesiastici. Mors vivatī pre/

fertur: q? scilicet peccare de/ sist. Et mortuo nondū natus quia peccare nesciunt.

Tertia ratio quia mori timor mortis aufert: q? etiam ipsa morte quodāmodo gra/ uior est. Unde Hieronym? de vita Malchi. Gramor: expectata mors quāz illata. Et Seneca libro Declama/ tionū. Crudeli? est quā mori mortē timere. et Ambrosi? & bon. ma. Mō enī igit? mors gravis: sed metus mortis.

Quarta ratio: q? mors ni/ hil aliud ē quā effractio car/ ceris. Unde Psalmus edue/ de carcere aīam meā simili/ ter Apostol? ad Roma. vij. Infelix ego hō quis me libe/ rabit de corp? mortis huius. **Q**uinta ratio est: quod na/ turalis debiti est solutio. Un/ de Varro. in sententijs ad Atheniensin? auditorē: cum natura inquit litigat qui mo/ ri graue fert: duplexq? malū est: cum moleste ferimus qd? necesse est.

Sexta ratio est quia ē pe/ riculorum euasio: quibus vn/ diq? obsessi sum? iuxta Apo/ sto. ij. Corinthios. xj. Peri/ culis latronū periculis flā. Hinc etiam Ovidius in epi/ stola. Occurrunt animo: p/

Vulgarizandi

eundi mille figure. Ad orisq;
minus pene: quā mora mor-
tis habet.

Septima q: miseriarum
est finis & obliuio. Un̄ Am-
brosius de bo. Ado. Nulla
pōt esse iocūditas inter has
vite n̄re amaritudines & plu-
ra ifra. Un̄ & Job diē q̄ nat⁹
fuerat perire optauit. Quasi
p̄ncipiū malorū optauit diē
perire generatōis vt diē reci-
peret resurrectōis. Deniq;
quidā ferūtur populi: q̄ ort⁹
hominū lūgerēt: obitusq; cū
gaudio celebrarēt eo qd̄ ex
hui⁹ mūdi piculis emerfisset
Nos quoq; dies natales san-
ctorū obliuiscimur: & eū quo
obierūt diē celebri solēnitate
renouam⁹. hic Apocalypsis
14. Amō iā dicit spūs: vt re-
gescāt a laborib⁹ suis. Ip̄sost
laborē igit̄ p̄sentis vite gescē-
dum est: q: vt ait Ecclesiasti-
ci. 30. Ad elio: est reges eter-
na q̄ lāgor p̄senerās. Et p̄se-
cto bñ dī ab eodē septē: meli-
or est dies mortis q̄ dies na-
tuitatis. **O**ctaua rō quia
mors eterne ac iocūde vite:
īgressus est. Hīnc Lyprian.
vbi supra. Nō est exit⁹ iste s;̄
trāsīt⁹ & itinere tpali ex curso
ad eterna trāgressus. Iccir-
co ē Lactāti⁹ refert⁹. Adulti

ex p̄bis: q: eternas esse aīas
suspiciabātur. tanq̄ in celum
migraturi eēnt: ip̄i man⁹ sibi
met itulerūt vt Cryfipp⁹ ac
zeno. Empedocles: & ex Ro-
manis Lato. Iō Seneca in
agamēnone dicit qd̄ rudis ē
Tyrānus q̄ morte penā exi-
git: q: s. ip̄sū a pena liberat
quē punire se credit. **M**or-
na & vltima rō: q: s. ex mor-
te multiplex nobis bñficiū p-
nenit. Un̄ Ambrosi⁹: vbi su-
pra morte inqt̄ marty⁹ ē reli-
gio defensa: fides cumulata
ecclesia roborata vni⁹ et mor-
te mūdus redēptus est vni⁹
mors. Vtū oīum est: morte
illius signamur. Ad ortē eius
orādo annūciam⁹. Ad ortem
ei⁹ offerētes p̄dicam⁹. Sola
mors īmortalitatē q̄siuit atq;
ipsa mors seipsam redemit.
Alius Sermo funere⁹ i q̄
bonis mortē eē appetēdā &
mal⁹ formidabilē demōstrat

Sermo. 7.
Pro licet ex p̄-
dictis cāis ama-
bilis sit mors. Et
bonis dūtāt vi-
ris appetēda: malis tamē for-
midabilis est. Unde de mor-
te sicut de sacramētis dici po-
test vt Augustin⁹ qd̄ bonis q̄
dem vtilis: malis aut̄ inutilis

Sermones fúnebres

Unde Cyprianus: vbi supra mortalitas ista xpi hostibz pestis est: ei? aut seruis salutaris excessus ē. Et Ambrosius vbi supra. Mors inquit corporis iustis videt bona sed plerisqz metuēda: iustis nāqz quietis est portus: nan fragitum vero putatur nocentibz. De morte bonoz ī psalmis p̄ciosa ī cōspectu dñi mors sanctorum eius. Et Apoca. xiiij. Beati mortui qui ī domino moriunt. Causa et vita mortem faciunt p̄ciosam: vt dicit Bernardus ī epistola de Machabe.

De vita dicit Augustinus. Non est putanda mors mala: quam p̄ba p̄cessit vita: et Tullius nequaquā viro forti turpis mors accidē pōt. De cā dicit Ecclesiastici. iij. Pro iusticia agonizare p̄cia tua et vsqz ad mortē: certa pro iusticia. Et vt Augusti. Mar tyrē nō facit pena: sed causa ī sermone de marty. Et duplex q̄dem martyriū est. Unū Cyprian. vbi supra Aliud ē martyrio defuisse aī: et aliud aīo defuisse martyriū. Nec de sanguinē martyx querit sed fidē. Nam nec Abiaam: nec Isaac: nec Jacob occisi sūt: qui tamē fidei et iusticie

meritis bonozati: iter patris archas primi ēē mernerunt. Nec ille quibz verbis oñdit martyriū volūtatis et operis De morte vero maloz dicit Psalmus. Mors peccatorū pessima: mala quidē est: ga vitā presentē quā solam diligunt: extinguit. Deior quia penitētie locū excludit. Desima quoniam ad eternā mortem ira perducit.

Sollicite mortē expectandam docet.

Sermo. viij.

Ultis ex causis fratres charissimi: qui ad huius enim dilecti nri funus cōuenistis vt aliqd boni operis vři vtilitatis reportetis mors a vobis vigilāter atqz sollicite expectāda est: iuxta illud Job. Cunctis dieb? quib? nūc milito et expecto donec veniat imitatio mea. Unde et Quidius Metamorphoseos. Sz scilicet vltima semp expectāda dies homī est: dicitqz beatus ante obitūz nemo suprema q̄z funera debet. Et profecto sollicite expectāda: ga insperate frequēter accidit. vt Ecclesiasti. ix. Nescit homo finē suūz sed sicut pisces

Vulgarizandi

capiunt hamo: et sicut aues
cōprehendunt laqueo sic ra-
piuntur homines tēpore ma-
lo: cū ex templo supernene-
rit. Ideo dicitur a domino.
M^{ar}ci. xij. Videte vigilate
et orate. Nescitis enim quā-
do dominus domus veniat:
sero an media nocte: an gal-
li cantu: an mane: ne cū ve-
nerit repente inueniat vos
dormientes.

Uigilanter quoque dixi ex-
pectandā mortē: quia mul-
tiplici via venire solet: ut est
apud prosperū in Epygram-
mate. ferro. p. f. vin. al. ca.
mille modis. m. m. r. u. bo-
mines et Ouidius in episto-
lis. Occurrunt animo perēū
di mille figure. Adorset mi-
nus pene quāz mora mortis
habet. Expectanda ergo est
benenūdo iuxta illud Oui-
di in amoribus de Tibullo
mortuo. Uine pius: monere
pius: cui cōuenit illud. Stra-
tij i Thebaide libro. vij. Ite
alacres vestri: nunq̄ moriā-
tur honores. Precipue in
ipso mortis articulo vigilan-
dus est: ut de Jona. ij. capit.
Cū angustiares anima mea
in me dñi recordatus sum.
Alia trāslatio habet. Cū defi-
ceret. Ex quo discimus sicut

super eū locū dicit Hieron-
imus: eo tēpore quo vita nra
deficit et corporis cōpago di-
uellitur: nō vos debere cogi-
tationem aliaz nisi ad deuū
vertere. Unde beat⁹ M^{ar}ti-
nus morte imminente: quia
ubi amor: ibi oculus. Oculis
ac manibus in celum semp
intentus: finite inquit: me ce-
lum videre: ut spirit⁹ dirigat
tur ad dominum.

Sic vigilanter expectan-
da: et cū venerit vincenda
i. fortiter tolleranda. Sene-
ca epistola. lxxij. Non est
mors ipa per se gloriosa: sed
fortiter mori gloriosum est.
Et M^{ar}. Tulli. i. Tuscula-
nis libro primo qui nō mor-
do quia mori necesse: verū
etiam quia nihil mors habz
quod sit horrendus qui mor-
tem nō timet: magnum sibi
presidium ad vitam beatam
comparat.

Iugiter memoranda.

Serino. ix.

Orem dilectis-
simi quam in-
uitabilem vi-
detis: iugit me-
morie recolēdā
moneo: iuxta verbū Ecce-
lesiastici. Ademor esto iudici-
mei. Et hoc p̄cipue p̄p̄ tria.

Sermones funebres

Primo q̃ huius memoria plurimū necessaria ē ad eni-
tanda peccata. Juxta illud
Ecclesiastici. vij. In oībus
opib⁹ tuis memorare nonis-
sima tua. ⁊ in eternū nō pec-
cabis. Ita sicut dicit Grego-
rius in Ador. lib. vj. Que sit
carnis suba testantur sepul-
chra. Mihilq; sic ad eius de-
sideriū donandū: valet quaz
ut q̃sq; qd diligit viuū: q̃le
sit mortuū penset. Sed faci-
le huiusmodi memoria labi-
tur. Exemplū porci. Uno ca-
pto ad imolādū: oēs clamāt
⁊ grunūt. sed statiz obliti ad
cibū recurrūt: sic hoīes alio-
rū plāgūt obitū: sed statiz: ⁊
amici ⁊ sui obliti sūt. Et hoc
precipue diuitib⁹ ⁊ honora-
tis accidit. Prosperitas enī
obliuionis est mater. exem-
plū in Genesi. xl. de Joseph
⁊ Pincerna. Succedūtib⁹
reb⁹ oblitus est pincerna in-
terpretis. Unde Psalm⁹ hō
cū in honore eēt nō intellexit
cōparat⁹ est iumentis insipiē-
tib⁹: ⁊ similis factus est illis.
Iccirco a dño diuitib⁹ dicit
Luce. vj. Ne vobis diuitib⁹
q̃ habetis cōsolationē vestrā
Secūdo mors memoran-
da est ut scilicet cōtra illam
q̃ subito venturā nos ppa-

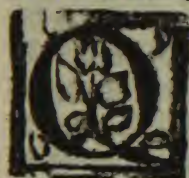
remus scdm illud Luce. vij.
⁊ vos estote parati: q̃ q̃ ho-
ra nō putatis fili⁹ hoīs vēiet.
Trib⁹ ergo se pparare dē
videlicet p amarā cōfessio-
nē. Ecclesiastici. xvij. Ante
mortē cōfiteri: a mo: tuo q̃
nihil perit cōfessio cōfitebe-
ris vinēs viuus ⁊ san⁹ cōfite-
beris. Et hoc iuxta psalmi-
stā: qm̃ nō est in morte q̃ me-
mor sit tui: in inferno autem
quis confitebitur tibi.
Cp̃er bonoz opū multipli-
cationē. Quomā de talib⁹ di-
cit Apoc. xiiij. Opa enī illo-
rū sequunt illos. Un⁹ ⁊ pro-
uerbiorū. vj. Uade inquit o-
piger ad fornicaz ⁊c. Psalm⁹
mus. Labores manū tuaz
⁊c. ⁊ Ecclesiastes. ix. quecū-
q; potest man⁹ tua instanter
operare ⁊c.
Itē p testamēti ordinatio-
nē iuxta qd Ezechiel regi di-
ctū est. Isa. xxxvij. Dispoe
domui tue: q̃ morieris tn. ⁊
nō viues. Et re vera fatui ⁊ i-
sensati sunt q̃ vsq; ad mortis
articulū testamētūz condere
differūt p̃sertiz cū incolumi-
tatis tpe factū nihil obesset:
immo plurimum suffragari
posset. Ante mortē nō confir-
mari valet ut Aposto. ad he-
breos. ix. vbi testamentū est

Vulgarizandi

mors necesse est itercedat te
statoris: testamētū enī ī mor
te cōfirmatū est. Alioqn nun
dū valet dū viuit q testat? ē.

Tertia rō est qua mortez
recolē debem? vt ipsorū mor
tuorū quos viuos dileximus
nris suffragijs adiuuem? ele
mosynis: ieiunijs ⁊ ofonib?
⁊ alijs etiā bōis operib?: vt
dicit Ecclesiasti. viij. Ador
tuo nō prohibeas grām. Et
scōdo Machabeorū. xij. Sā
cta ⁊ salubris est ⁊c.

Sermo funereus in quo
monet mortales mori debe
re discere. **S**ermo. x.

Quotidiana ex
perientia mone
mur. frēs cha
rissimi vt mori
nos debere dis
cam?: ⁊ tñ eternos nos cre
dim?: rebus que multo plus
dāni quā vtilitatis afferunt:
studiū ipendim?. Hūic per
necessario studio nō iā mul
tū: sed minimā tantū operaz
dare negligim?. Hōtor: igf
vos vsu quodā assiduo disce
re mori. Juxta illud Cicero
nis in Tusculanis libro pri
mo. Oīs inquit vita philoso
phorū: vt ait Lato. est mortis
cōmentatio. Nam qd aliud
agimus cū a voluptatib? cor

poris: ⁊ a reipu. negotijs ani
mū seuocam? nisi ipsum ani
mū ad seipsam aduocamus
maxieq; a corpe abducim?:
secūq; esse cogim?. Animū
autē a corpe secernere nihil
est aliud quāz mori discere.
Hoc ergo mihi crede comi
temur: nosq; a corpore seiu
gamus. idest mori discam?.
Hec Cicero. hinc ⁊ Senec.
in Agamēnone. O quā mise
rum est nescire mori. Et epi
stola. xxvj. Qui mori didicit
Supra oēm potentiam este
certe extra oēm. Quid ad il
lūz carcer ⁊ custodia ⁊ clau
stra liberū hostiūz hz. Una
est Catbena que vos allega
tos tenet amor vite. Idez in
bercule. Nunquā ille miser
est: cui mori facile ē. De hoc
quoq; assiduo mortis vsu dī
cit Ambrosi? de morte. Sa
ty. libro scōdo. Quotidie mo
rior: ait Aposto. melius scili
licet quāz illi qui meditatio
nem mortis philosophiaz eē
dixerūt: illi enim studiū pre
dicarant. hic vsū mortis ipse
exercuit. Beata mors qua
pctō morimur deo vinimus
que culpe refuga dño dedi
ta a mortali nos seperat in
mortali nos psecrat. Et Ad a
crobiū libro pmo de som

Sermones funebres

no. Scipionis. Plato quoque duas mortes hominis nonit: quarum unam naturam: alteram virtutes praestant. Homo enim moritur cum anima corpus relinquit solutum lege nature. Adori est dicitur cum anima adhuc in corpore praestitura corpeas illecebras philosophia ducere committit et cupiditatum dulces insidias reliquasque passiones omnes exuit: et hanc mortem dicit Plato sapientibus appetendam. Illam vero quam omnibus naturalis constituit cogit ferri: lacerari vetat. **S**ermo funereus in quo mortem non esse accersendam hominibus edocet pluribus rationibus. **S**ermo. xj.

Quamquam viri docti: ut sepe dictum est. Mors nec timenda quam potius continenda amplectenda quoque a iustis viris et ab omnibus adiscenda nunquam tamen vita fastidio seu tedio haberi nunquam mors accersiri debet. Nam ut dicit Seneca epistola. xxiij. Ridiculus est ad mortem currere tedio vite. Ideoque vir fortis et sapiens non debet e vita fugere sed exire. Idem epistola. lxxvij. Nec vita tedio sit: nec mors timore vitam fastidio adducere solent

sui odium iners ocium: hinc. et **Q.** Curtius lib. iij. fortium viroque est magis mortem continere quam vitam odisse. Itaque Valerius maximus lib. ix. de cupiditate vite. Ratio precepit vitam diligere mortem non timere. Epicurus. quod tam ridiculum inquit quam mortem appetere: cum vitam tibi metu mortis feceris igne tantum: etiam Lucanus in quinto. Sententia est voluisse mori: non solum autem aperta violentia: ut ferro: igne: aqua: laqueo: vitam sibi quod adimere debet: sed nec super abundanti cibo vel potu vel labore vel coitu quibus sepe vita tollit opprimere corpus debet. De cibo et potu dicitur Ecclesiastici. xxxvij. Moli avidus esse in omni epulatione: et non te effundas super escam. In multis enim escis erit infirmitas: et addit propter crapulam multi obierunt qui antea continens est adiciet vitam. Et. xxxj. vigilia et cholera et torturia viro in frunito somnus sanitatis in homine parco. De coitu. Masurius. Corruent in corporibus suis per multitudinem fornicationis meretrices speciose. Ubi tamen intelligitur de omni superfluo coitu. Unde Galienus de sanitatis custodia. In spermate dicitur ignis et aeris sub

Vulgarizandi

stantia: ideoq; condensio ei⁹ est calida & humida genera-
tur ex claro & puro sanguine
quo primaria aluntur & suste-
tantur mēbra: vnde cum su-
pra modū enacuat nō sup-
est quo pascant. Iō vñs de-
bilitatur corp⁹ deficcatur ac
defect⁹ sequitur. Loquitur tñ
Galenus in lib. seminis de
coētib⁹ supstine nec inqt hu-
mor solus: sed spūs quoq; vi-
talis per oratorias exit in se-
mine: vnde & multi mortui
sunt. Ob hec eunuchi diuti⁹
vivunt: quia abscissō nerno
qui erigit nō descendit semē
ideo coire nō possunt. Por-
ro de labore nimio intelligi
potest illud Iher. xlviii. ga-
fecit plus moab q̄ potuit id
circo perijt: vt enim ait Qui-
dins. quod caret alterna re-
quie durabile nō est. De tri-
sticia vero & nimia cura que
cordis est: labor est illud pro-
uerbioz. xxvij. Spiritus tri-
stis exsiccat ossa. & illud Ec-
clesiastici. xxxviij. A tristicia
festinat mors: sicut anteq; ait
Augustin⁹ libro primo de ci-
uitate dei: nō aliter Sanson
excusat q̄ seipsum ruina cū
hostibus dom⁹ oppressit: ni-
si q̄ spūs sanctus hoc laten-
ter iusserat qui per illū mira-

cula faciebat. Nec marty-
res vt ipse dicit corpa sua mo-
ri pro fide vel iustitia expo-
nentes ipsa corpa oderāt. s; in
hoc & illud salubriter pro-
uidebāt: qđ pp vitā aīe que
fides est cōternādā vitā cor-
porū eorum postponebant.
¶ De suffragijs defunctor.
¶ Sermo. xij.

¶ Quoniam ab hōe,
stissimos & opri-
mos viros. M.
& N. q̄b⁹. M.
vita fructū quē
nunc sepulture dedim⁹ con-
iunctus erat. Cios viri vene-
rabiles ceteriq; nobiles ac
prudētes vel vocati vel pie-
tatis offō cōuenistis vt preci-
bus vris: spūs ei⁹ in pace qe-
scat. paucā mibi d suffragijs
defūctor dicēda sūt: quo su-
turo tpe magis ac magis eo-
rū aīalibus succurratis. Cer-
tū ergo h; ecclia: q̄ viuētūz
illis solis suffragia p̄sint qui
in purgatorio positi sūt: nam
de illis q̄ iā btā vita frūitur
certū est nris subnēctionibus
nō idigere: quin poti⁹ eorūz
nos p̄cibus indigemus. Vñ
Aug. de vbo apost. sup epī-
stolis ad hebreos. Iniuria ē
inquit in ecclesia p martyre
orare: cui⁹ nos debem⁹ ora-

Sermones funebres

tionibus commendari. **De** dānatis cū duplex sit opinio et vtracūq; inuitat Augu. vbi in Enchiridion dicētis. Nō est negādū aīas defūctorū pietate vinētū relenari: cūz pro illis in ecclesia elemosyne fiunt: vel sacrificiū offerē mediatori et c. **Mac** omīssa disputatiōe: p determinatiōnē dicēdū est illd Augu. lib. xxi. de ciuitate dei. Causa q̄ sit vt nūc ecclesia non oret p malis angelis eadez est cā q̄ fiet vt in extremo iudicio: q̄z nīs pfecta charitate nō oret p oībus eterno igne cruciādis. **Idē** autē ppterea p eis orat quos in gñe humano hz inimicos: qz ip̄s est penitētie fructuose: nā si de aliqb̄ certa eēt q̄ pdestinati eēnt i eter nū ignē ire cū diabolo taz p eis nō oraret: quā nec p ipso hec Augusti. Igit̄ illa op̄o pbabilior eorū. s. q̄ dicūt ecclēsie suffragia nō dānat: sed statū in purgatorio positīs pdesse. **Quoniā** igit̄ his solis vt dictū est q̄ sūt in purgatorio certū hz ecclesia qd̄ eis p̄sunt vinētū suffragia ad illos vt dicit beatus Bernar dās nobis trāseūdū est p cōpassionē: quib̄ inuncti fuim̄ per humanitatē. **Surgā** igit̄

iquit illis in adiutoriū et iter pellabo p eis ieiunijs et oīo nib̄ et sacrificio singlarū huiusmodi pōt eorū pnia resecari pena finiri. **Trib̄** autē p̄cipue cāis suffragari debem̄ eis: et maxie nris. **Prīa** s. ppter amicitia p̄stinā qz tenemur amicis reddē ḡfaz sicut dī Ecclesiasti. xxx. Alioquin si amico ēt defūcto grā nō ipendit: nō fuit amicitia vera: que nō morte rumpit: sicut illud Lanti. vltio. fortis est vt mors dilectio: si. n. vt mors dilectio fortis ē: vtiq; a morte supari nō p̄t. **Secūda** cā qz et nos i eorū statu futuri sum̄: et tē aliorū suffragiis sibi idigebim̄: sic dīc̄ Ecclesiasti. xxxi. Intellige q̄ sūt proximi tui ex teipso: et illud Job. v. **Visitās** spēm tuā nō peccabis. **Hinc** ēt dī a dño. **Math. vij.** oīa q̄cūq; vultis vt faciāt vobis hoīes: eadē et vos facite illi. **Tertia** cā ē qz ip̄a eorū cā p se misabil ē. **Nā** qlibz eorū quātūcūq; fuerit i hac vita diues: mō est paup̄ s̄z Job. xxvij. diues cū dormierit nihil secū auferret apiet os suū et nō implet: i. potētes iūmi erūtē quis hic potētes et validi fuerit: quot quot ergo psalmi q̄t elemo/

Vulgarizandi

syne quod misse p eis fuerit
quasi tot fercula ministrant
Unde q hec subtrahunt eis
crudeliter subtrahunt vbe-
ra a parvulis. Et hoc pluri-
mi heredes faciunt q dñz de-
beret capellas erigē vel lega-
ta distribuere differunt ⁊ ne-
gligentia labore fugiunt vel
avaritia bōa defunctorū im-
pie detinent illis in purgato-
rio ardentib⁹ in proprias vti-
litates cōvertunt. Ad aius vi-
dent peccatū facē q paupe-
rib⁹ vivētib⁹ subtrahere: q a
ibi petere ⁊ cōqueri possunt
illi nequaquā. Preterea dam-
nosior est defunctis: q dila-
tio pauperis tolerabilior eē
pōt. Eorū at nō sic interi cru-
ciātur. Et si forte postea cōse-
rat fieri pōt vt nō profu. bo-
die si qdē est in purgatorio: q
cras fortasse non erit: ⁊ tunc
suffragio nō idigebit: ⁊ ideo
bonorū suorum errogatio di-
lata iam ei non proderit.

De aīab⁹ brōrū ⁊ eorū co-
gnitiōe dilectione ⁊ fruīto-
ne dei.

Nihil est fratres
charissimi: qd
ad solationez
defunctorū vel
ad pferēdos la-
bores vite pñtis magis facit

at q vt pñderem⁹ qñs ⁊ qñta
sit glia beatorū ad quā fidelis
aīe trāsferunt. Loc⁹ autē iste
vbi sanctorū aīe qescūt: sinus
abrahe dī sinus dī ppter se-
cretū abrahe: nō ppter anti-
quū pmissū. d quo dī Gen.
xxv. sic erit semen tuū sicut
stelle. Et Aposto. i. ad Cor.
xv. Loquens de gloria dicit
Stella a stella differt in cla-
ritate. Itaq locus ille scdm
Angu. Luminosus ē valde.
Unde ⁊ ecclesia canit. Ad i-
chael scñs representet eas i
lucē scñam quā oliz Abrahe
pmissisti ⁊ semini ei⁹. In
isto felicitatis loco regescunt
aīe scñorū trib⁹ iā dotib⁹ de-
corate vñ cognitiōe dilectiōe
fruitione. De cognitione
dī a dño Joānis. xvij. Hec
est vita eterna vt cognoscāt
te solū vex deū ⁊ quē misisti
iesū xp̄m. Ad hanc eternā vi-
tam vbi cognito deo oīa co-
gnoscam⁹: q felicitas oēs vi-
te felicitates supat plusq dī
ci possit: vnde de ea Basili⁹
ad nepotes: cuz multa de ea
vita dixisset subiunxit: quan-
to in oīb⁹ preciosior est aīa q
corpus: ita vtriusq vite disse-
rētia ē. Ad hāc inq vitā pñi
ēt venire cupiebāt. Un mlti
colligi pñt. ⁊ m. Tullio Li

Sermones funebres

cen. in lib. j. Tusculanarū ad
 hoc faciētia: et in dialogo de
 senectute: o inq̃t preclax diē
 cū hec ex hac turbe colluioe
 discēdā pficiscar. n. ad viros
 sapiētes. Idcirco et ipsi mala
 oīa pferebāt pp̃ spem future
 beatitudinis. Cū idē in p̃rio
 Tusculanarū. Nescio quō
 mētib⁹ q̃si seculorū q̃ddā au-
 guriū futurorū inheret idq̃
 in maximis īgenijs et altissi-
 mis aīs maxie extitit et facil-
 lime apparet. q̃ qdē dempto
 q̃stā amēs ēēt: q̃ sp̃ in labori-
 b⁹ et piculis vinē vellet. Itē
 philippica. xiiij. Brevis in-
 q̃t a nā nob̃ data ē vita: s; bñ
 acte vite memoria sempiter-
 na q̃ si lōgior q̃ hec vita non
 ēēt q̃stā amēs q̃ maximis la-
 borib⁹ et picul⁹ ad famā lau-
 dē grāmq; p̃cederet. Cogno-
 uerāt ēt poete felicitatē illaz:
 neq; ad eā nisi cūṽtute posse
 puenire: vñ Qui. li. j. fastorū
 felices aīe q̃b⁹ hec cognoscē
 p̃mū. Inq; domos supas scā
 dē cura fuit. Credibile ē illos
 parit vitijq; iocisq;. Altius
 humanis exeruisse caput.
 Nō venus: et vinū sublimia
 pectora fregit. Officiūq; for-
 militeq; labor. Nec levis
 ambitio p̃fusaq; glia fūco.
 Magnarūne fames sollici-
 tauit opū. Et quāq; antiq̃ hi
 et alij sapientes eternā vitā et
 quō ad eā puenire possent.
 vt cūq; cognouissent vias tñ
 et hoīū celestis dom⁹ nō in-
 uenerūt. ¶ De dilectiōe di-
 cit. j. Cor. xiiij. Charitas nū-
 quā excidit. Mon. n. vt fides
 euacuat: s; poti⁹ augmentat
 vt īgēcul⁹ in syon fiat cami-
 nus ī hierusalē vt legit̃ Isaiē
 xxxj. Illis enī cōsumat̃ illd
 p̃ceptū. Diliges dñz deū tu-
 n; ex toto corde tuo: q̃ i hac
 vita p̃fecte īpleri nō potest.
 ¶ Porro d̃ fructiōe siue cō-
 p̃hēsiōe diē Apost. ad philip-
 p̃ses. iij. Sequor: at si quō
 cōp̃hēdā. i. q̃ ēt cōp̃hēsus
 sū: h⁹ at frui vel cōp̃hēdē ē
 deo. i. p̃ semetip̃z īmutabilē
 adherē. Aug. li. p̃fessionū. ij.
 O inq̃t iusticia pulchra et ho-
 nestis luminib⁹ decora et in-
 faciabili sacietate q̃ es apd te
 vita īpermutabil q̃ intrat ī te
 intrat in gaudiū dñi sui et nō
 timebit. s; hēbit se optime ī
 op̃rio. Et beat⁹ Prosper in
 epigramatib⁹. sp̃ erūt q̃ erāt
 et c. Ergo charissimū qm̃ ex
 cōgnitiōe p̃cedit dilectio ex
 dilectiōe frui id op̃az date vt
 cognoscatis dñm q̃ cognitio
 diligať diligēdo fruamur in
 et̃na beatitudie ad quā et c.

Vulgarizandi

De consummata felicitate.

Sermo. xiiij.

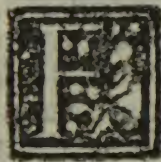

Doniam dilectis/
simi beat⁹ ē cui
oīa optata suc/
cedūt: et vt Au/
gust. de ciuitate
dei lib. xxi. felicitatē cōstat
eē plēitudinē oīum optabiliū
certū est qd in illa psumatio
ne beatitudinis replebit i bo
nis desiderii scdōz. Hinc et
Hieronym⁹ sup epistola ad
Ephe. lib. i. plēundo inq̄t ei?
q: oīa in oībus adimplebit.
Et itaqz plēitudo illi⁹ beati
tudinis oīb⁹ mortalibus est
ineffabilis insup et incōpre/
hēnsibilis. De p̄ma diē Apo.
ij. ad Cor. xij. qd rapt⁹ ad vi
sionē celestis paradisi audi
uit arcana vba q nō licet hoī
loqui. hinc et beatus Lesari⁹
Arelatēsis beatā vitā illā fa/
cilis est cōseq q̄ euarrare.
Uñ et Basili⁹ ad nepotes. si
gs. o. pōt. c. f. m. et. De in/
cōprehēnsibili loquit⁹ Isaias
lxiiij. Oculis nō vidit deus
absqz te que preparasti ex/
pectantib⁹ te. Et itez Apo. i.
Corin. ij. Oculis nō vidit nec
auris audiuit: nec in cor ho/
minis ascendit q̄ preparauit
deus his q diligūt illū. Utez
tamē vt dicit Augustin⁹ vbi

supra. ex ipsis bōis q in hac
etiā vita deus cōferre nō ces
sat miseris: vtiqz ppendi
potest quanta bona confert
electis suis in eterno regno
beatificandis: quid enim in
quit dabit eis quos predesti
nauit ad vitā q̄ dedit et eis
quos pdestinauit ad moriē.

De quadruplice pre bōiū.

Sermo. xv.

Pluminis impe
tus letificat ci
uitates dei: flu
men de quo lo
quit⁹: intelligit⁹
pax dei: qua veluti flumine
pfundunt anime beatorum
flumen quidem egredit de
loco voluptatis ad irigandū
lingua paradisi. **Q**uattu
or flumina paradisi. designēt
quadruplicem pacem cor
poris: anime sensibilis: con
scientie vel anime rationalis.
pacez anime et corporis:
has ita describit Augusti
nus de ciuitate dei libro. xx.
Pax inquit corporis est re
paratina partium. Pax ani
me sensibilis ordinata requi
es appetitionum. Pax ani
me rationalis ordinata con
sensio cogitationis et actiōis
Pax aīe et corporis ordinata
vita et salus animātis. **E**t

Sermones funebres

prima quod pax. s. corporis nunc frequenter quietate elementorum intemperata perturbatur: a qua tunc electi liberabuntur. Mā et corpora ipsa in melius mutabuntur et ipsorum quietates elementorum corruptibiles: quae nunc corporibus nostris corruptibilibus congruunt. ignis consummatione destruentur: eorumque subest: quietates alias induentur quae et hominibus glorificatis conveniunt: ut Aug. ait ubi supra li. xx. Pax inquit corporis est reparatio partium. Pax animae sensibilibus ordinata reges appetituum. Pax animae rationali ordinata consensus cogitationis et actionis etc. Secunda pax. s. animae seculi nunc perturbatur variis disorderibus. Quam ut legitur Eccle. j. Non satiat oculus visu: nec auris auditu. Et ut legitur puer. xxx. Sanguisurge durus. i. carnis. s. gula et luxuria dicentes affer affer Et ut dicit Aug. eo de li. xiiij. Corporibus glorificatis non auferet comedere et bibere de partibus. sed indigenda vel necessitas. Mā et dominus ipse pro resurrectione legitur coedisse. Luc. ii. Tertia pax conscientie sine rationali animae dirimitur in perpetratione culpe sed illud Isaie. lvij. Non est pax impiis: non dicitur Eccle. xxxvij. utinam attedisses mandata mea: facta fuisset pax

tua Et in Euangelio Math. v. estote presentis adversario tuo. i. conscientie tue immordenti. s. ipsam pacificando. Quarta vero pax. s. animae et corporis perturbatur doloribus et infirmitatibus variis a quibus. s. liberabuntur omnes secundum illud Apo. xxi. Absterget deus omnes lachrymas ab oculis eorum et mors ultra non erit: neque luctus neque clamor neque dolor etc. Tunc igitur ut dicit Aug. in li. i. de ser. Domini in mundo promissum illud saluatoris implebitur. Beati pacifici quoniam filii dei vocabuntur. In illa namque pace perfectio erit ubi nihil repugnabit. Iohannes filij dei vocabuntur pacifici quia nihil resistit deo: et ut patris similitudinem debet habere filij. Sunt autem in semetipsis pacifici quod omnes animae sui mortis componentes et rationi subijciētes et atque spiritui suum regnum dei: in quo sic ordinata sunt omnia: ut id quod excellit in homines. s. ratio ceteris non reluctatibus imperet: ipsa quoque ratio subijciat veritati. Nec pax in terra hominibus bene voluntatis inchoatur et in vita beata perficietur. Nec Augustinus.

De moriendi necessitate Universalis. Omnis vite commoda datus est: non do-

Auctoritates

nat⁹: lex enī vniversalis exi-
stit: q̄ et nasci et mori precipit
Quidā pbs. Quid ergo ē
mors: Sōn⁹ etern⁹ pavor di-
nitū desiderii pauperū euen-
tus ieuitabil. latro hoīs fuga
vite r̄solutio oīz. Mildeber-
tus cōmanēsis de exilio suo
Hoc ē h̄ hoīs sp̄ cū tpe labi.
Et semp̄ qdā p̄ditioē mori.
Ad m̄fes: nec opes tollere
posse suas. Est hoīs putrere
solo sanienq; fateri. Et mi-
seris gradib⁹ i cinerē redigi.
Isti⁹ ē h̄s hoīs p̄petas et illū.
Certi⁹ his dñm p̄mia nulla
manēt. Res et opes prestan-
tur ei famulantur ad horaz.
Et locuples m̄ae: vespe pau-
per erit. Mem̄o pōt reb⁹ ins
assignare manēdi. Que nūc⁹
hoīs nō didicere sequi. Ius il-
lis de⁹ ascripsit: statuitq; ma-
nere. Legib⁹: et nutu stare vl-
ire suo. Quidius Metha. r.
Omnia debentur morti pau-
lumque morati.
Seri⁹ aut satius sedem pro-
peramus ad vnam.
Tendim⁹ huc oēs: h̄ ē dom⁹
vlt ma. Claudian⁹ in m̄ori.
O dira mors quicquid liqui
dū cōplectitur aer.
Quicqd alit tellus: quicqd
maris equora vertunt.
Quod flunij volant. et quod

nutriere paludes.
Coniecta tuis paritur cedam
animalia regnis.
Lunari subiecta globo: qui
septimus anra.
Abit: et eternis mortalia se-
parat astris.
Sub tua purpurei veniens
vestigia reges.
Deposito lumen turba cū pau-
pere mixti. Oīa mors equal.
Ad aximianus.
Ortus cuncta suos repetunt
matremq; requirunt.
Et reddit in nihilum: quod
fuit ante nihil. Prosper.
ferro: peste fame vinclis al-
gore calore. |
Ad ille modis miseros: mori
rapit vna viros.
Ad ille modis leti: miseros
mors vna fatigat Statius in
thebaide.
Non expectatis mors venit
ordinibus. Enodius.
Ad ors omē dārum: presens
grane triste futurum.
fine carēs finis: et plena rui-
na ruinis. Petronius.
Iheu heu nos miseros q̄ to-
tus homantio nil est.
Nil erimus cuncti postq̄
nos auferet orcus.
Ergo viuamus. dñs l̄z cē bñ
Vincentius hystori.
De cōpēdie mortis et et

Auctoritates

egitate idcirco aut mors. p̄ci-
pue miseris nō ē mō nō for-
midabil: verū etiā optabilis
q: finis ē miseriaꝝ a c reges
laboꝝ nālis debiti solutio: pi-
culoz curatio: meritoꝝ reue-
latio. p̄hie p̄sumatio: carce-
ris effrenatio: exilij q̄q: libe-
ratio: ⁊ ad p̄iā regressio. Uñ
scriptū est. In sex tribulatio-
nib⁹ libabit te: ⁊ in septima
nō t̄agit te malū. Sex enī tri-
bulatiōes vite p̄ntis sunt. f a-
mes ac sitis frig⁹ ⁊ est⁹: las-
situdo ⁊ morib⁹. Septia vō
mors: q̄ libat ab his oībus.
Solū at̄heñ. felicitatis idex
est dies ultim⁹. ⁊ appellatio-
nis: honore sapiēti p̄firmat
rogus. Si q̄dez bonoꝝ initia
debent fortūe p̄hiā sol⁹ p̄se-
crat finis. zeno. Stoyc⁹ ⁊ ip-
se zeno man⁹ sibi itallit vt p⁹
mortē felici⁹ viueret. Salu-
in cat. In luctu atq; miseria
mors erūnaꝝ reges ē: nō cru-
ciat⁹. Valerius maximus.
Hūane g⁹ appellatiōe feli-
citis rog⁹ cōsumat q̄ se in-
cursui maloꝝ obijcit. Sen.
ad luci. eplā. xxiij. Multaz
fuit cartaginē vincē: s; āplius
mortē: Adeo mors timenda
nō ē vt bñficio eius nihil au-
ferēdū sit aut timēdū. Idē.
Rudis itaq; tyrān⁹ ē q̄ mor-

te penā exigit. Idē li. 8 nāli-
bus q̄d. 3. Mors ē lex tribu-
tū: offiūq; mortaliū: maloꝝ
q; oīnz remediū. Optata illā
q̄q: times mortis ergo nom-
ne formides. Efficce illā cogi-
tatione multa tibi familiarē
vt si ita tulerit possis ei ⁊ ob-
uiā exire. Hoc ē h; iter oēz
iusticie sue nā a p̄cipuum: q̄
quū ad exitū ventū est oēs in
equo sum⁹. Nihil iter est vtz
me lapis vn⁹ elidat. an tor⁹
mons p̄mar. Uagellus.
Si cadēdū inquit mihi est: e-
celo cecidisse velum. Idē.
Optimū quoq; est mori quū
inuat viuere. Quidā p̄hs.
Dū vita ē grata cōditio mor-
tis ē optia. Boetij. j. de p̄so.
Mors hominūz felix: que se
nec dulcibus annis.
Inferit ⁊ mestis sepe voca-
ta venit. Idem libro. ij.
Mors spernit altā gloriā
inoluat humile pariter ⁊ cel-
sum caput equatq; summis
infima. Seneca.
O q̄ miserū ē nescire mori.
Claudianus in minoñ.
Omnia mors equas: m dā/
natura nocentes.
Tu requiem datura pijs: te
indice fontes. Impia cogen-
tur vite cōmissa fateri. Nil/
debertus cenomenensis.

Auctoritates

Inter opes et delicias: populi que fauores.

Hoc animus recolat: hoc tua lingua sonet.

Ad oris et in sermo: mors sepra ligonibus equat.

Disimules filii peditore trabes.

De prudenti contra mortem paratioe. Tullius de senec.

Sapientissimus quisque equissimum animo moritur: nec cum vixisse penitet: quia ita vixit ut non frustra se natum existat: et ex hac vita discedi: tanquam ex hospitio: non ex domo. Comorandi. n. nam nobis diuersorum dedit non habitandi. Idem in paradoxis.

Mors terribilis est his quorum cum vita omnia extinguuntur: non his quorum laus emori non potest. Idem lib. 1.

Tota philosophorum vita (ut ait Cato) comeditio mortis est: Nam quod aliud agimus quam a voluptatibus corporis: et a reip.

negotijs alium reuocamus: nisi ipsi animus ad seipsum aduocamus maximeque a corpore abducimus? secundumque esse cogimus? Animus autem a corpore secernit: nihil aliud est quam mori discere. Hoc ergo mihi crede comitemur: nosque a corpore seiuungimus ut. s. mori consuescamus. Idem.

Nequaquam viro forti turpis mors accidere potest.

Uegetus renatus de re mili-

tari libro primo.

Ad mortem minus timet: qui minus deliciarum nouit in vita.

Seneca ad Lucillum epi. 4.

Plerique iter mortis metum et vite tormenta miseri fluctuant et vivere nolunt: et mori nesciunt.

Facito tu tibi vitam iocundam omnem pro illa sollicitudinem deponendo. Nullum bonum adiuvat habentem: nisi ad cuius amissionem preparatus est animus. Idem. xxvj.

Quid ad illum carcerem: et custodia et claustra: liberum hostium habet. Una est cathena: que nos alligatos tenet amor vite.

Idem. liiij.

Illud laudare et imitare quod non piget mori quam inuenire inuere.

Que est enim virtus quum eniciaris exire. Sapiens nihil inuitus facit necessitate effugit: quia vult quod coactura est.

Petronius.

Ego sic semper et ubique vixi: ut vltimam quamque lucem tanquam non redituram consumerem.

Maximianus.

Felix qui potuit tranquillam ducere vitam. Et letus stabili claudere sine dies.

De morte contemnenda.

Samfredus.

Quando quidem mortem non enicare necesse est transseat in formam

Auctoritates

virtutis. Valerius li. viij.
 Corpis si qdē ⁊ aie societas i
 firmitate vinculo coherens faci
 le dirimitur nimioq; studio bo
 nū retinēdū nō est cui⁹ cadu
 ca possessio tā leni afflatu vi
 olētie percussa dilabi pōt. Clar
 ro in setētis. Cū nā litigat: q
 mori graue fert. duplex ma
 lum ē: quāz moleste ferim⁹:
 quod necesse est Seneca.
 Stultū est timere: qdē evita
 re nō possis: optimūq; ē mo
 ri: quū iuuat viuere. Idē.
 Nulla res est: vīta hoīs: s; i
 ingens res cōtēpt⁹ vite: hāc
 q; cōtēpserit: securus videbit
 maria turbati secur⁹ aspiciet
 horridā faciē fulminātis celi
 Quid ad me: q; magna sint:
 qb⁹ pereō: ipm pīre nō ma
 gnū est. prouide si volumus
 esse felices. nec hominū nec
 rerū timore versari anima
 in expimento est habēda.
 Idē libro declamationū. iij.
 Crudeli⁹ est quā mori: sem
 per timere mortem.
 Oprāda ē mors ac sine mor
 tis metu mori. Idem.
 Habeant q̄stus: discedat ti
 mor vite nimis auarus ē: q; s
 qui nō vult mūdo secū per
 eunte mori. Idem. Nūq; s;
 ille miser ē: cui facile ē mori.
 Idē ad Lucil. xxxvi. epla.

Que q̄rela ē: qdē icōmodū: si
 qcqd habeat desinere: desi
 cit: ⁊ q; exiit⁹ melior: q; in fi
 nē suū nā solūte dilabi.
 Idē. liij. In h⁹ (ni fallo:) er
 ram⁹ q; mortē seq; indicam⁹
 quū illa ⁊ p̄cesserit: ⁊ secutu
 ra sit. Quidq; enī aī nos su
 it: mors ē. Idē. 17. Memō tā
 imperit⁹ ē: vt nesciat q̄q; si
 bi moriēdū eē: ⁊ tū quū ppe
 accesserit: tergiversat⁹ tremit
 plorat: Mōne tibi videt⁹ stul
 tiūm⁹: q; fletur⁹: q; aī mil
 le annos nō vixerit eā stult⁹
 est q; flet: qdē p⁹ ānos mille nō
 viuet: hec paria sūt nō eris:
 nō fuistis vtrūq; tps alienūz
 est. Quid flet ad hāc legē na
 tus. Quid noui ē: lūoc oīb⁹
 accidit. Idem. lxxij.
 Mō autē est mors gloriosa: s;
 fortiter mori gloriosūz est.
 Que demētia ē fugere: quāz
 retroire non possis.
 Cicero in philippica. viij.
 Turpis fuga mortis: oī mor
 te peior est. Idem in thul.
 Qui nō mō (q; mori necesse
 ē: verūetiaz q; nihil mors h; q;
 qdē sit horredū) mortē nō timet
 magnū sibi p̄diciū ad beatā
 vitā cōparat. Valerius li. viij.
 Theodor⁹ excrene⁹ quū re
 gez liscimacū increpasset: ⁊
 ob hoc eum ille cruci affigit

Anctoritaies

in fisset: terribilis ait hec sit
purpuratis tuis: mea sigdez
nihil iterest: bami an in sub/
limi putrescam. Lucanus.
Senitia ē noluisse mori. Se
neca. Contēne mortē ⁊ oīa q̄
ad mortē ducūt contēpta sūt
sine bella siue naufragia: si
ne ruinaꝝ pōdera. Nunqd
ampli⁹ facē pñt: quā vt cor/
pus ab aio resoluāt: hoc nul
la diligentia enitat: nulla se/
licitas donat: nulla potentia
enincit. O te clemētē ⁊ obli/
tū fragilitatis tue: si tūc mor/
tē tm̄ times quū tonat: vines
si fulmē effugeris: Repetet
te gladi⁹ petet lapis: petet bi
lis. Nō maximuz ex piculis
sz speciosissimū fulmē est: te
cū si sensuz mortis cite celeri
tas īfinita pueniet. Fratis diss
ppicijsq̄ moriendū est aīns
ergo ex ista desperatione su/
inatur. Vincentius hyst.
Legitur ēt q̄ elerobot⁹ am/
bracēis quum legisset libro
Platois d̄ immortalitate aīe
se ab alto pēpitanit pre desi
derio melioris vite. Senec.
24. Quotidie qdē morimur:
q̄tidie nēpe ps aliq̄ vite de/
mit: ⁊ tūc q̄q̄ vita decrescit
quū crescim⁹. Itaq̄ ridicu/
lū est ad mortē currē redio vi
te vir. n. soris ⁊ sapiēs si dꝝ

e vita fugē: sz exire. Idē. lxx
viij. Nec ergo vita sit tedio:
nec mors timori. Vita ī odi
sui adducē solet iners ocinꝝ.
Hisq̄ necesse ē: oēz vitā bre
nē videri: q̄ illā voluptaub⁹
vanis: ⁊ iō īfinitis metunt:
Interiz hoc tene: hō morde
morde aduersis nō succūbē
letis nō credē oēz fortune li/
centiaz in ocul⁹ bfe. Qnicqd
enim expectari est diu leni⁹
accedit. Quint⁹ Curtius.
Fortū viroz ē mortē ma
gis ptēnē: q̄ vitā odisse. Va
leri⁹ lib. 9. Rō vitā diligere
mortem non timere pcepit.

Quidam phs.

Thēn quaz mltā penitēda
icurrūt homies vinēdo diu.
Sen. ad lucil. 26. Junior es
qd refert. Incertū ē q̄ loco te
mors expectet: itaq̄ tu illā oī
loco expecta. Scalpuri⁹.

Nō hic semper eris: per/
dunt ⁊ gramina flores.

Perdit spina rosas: nec
sp lilia cādēt. Nec lōgū tenz
vna comas: nec popul⁹ vna
bras. Valerius.

Socrates būane sapie q̄
si trestre qdā oraculū: cōpē/
diaria via eos ad glīaz puer
nire dicebat: q̄ id agerēt: vt
q̄les videri vellēt: tales ēt eēnt
Idē ab adolescētia cōsult⁹

Auctoritates

utrum uxorem duceret: an se oī
nifimonia abstinere rēdit.
vtrūlibz eoz fecisse: actuz se
pniam. **N**ā hic te inqt solli-
citus: ibi te orbital excipiet
hic generis iterit: hic heres
alien: illic ppetua sollicitu-
do: ptext querelaz: dotis
exprobratio: affiniū grane su-
perciliū: garrula socrus lin-
gua successor alieni mīmo-
nij: incert liberorū euentus.
Aug. li. xij. d. cini. di. c. x.
Mors nō absurde dī & ma-
lis mala: & bōis bona. In re
quie sūt. n. aīe pioz a corpo-
re separe: ipioz aut penas lu-
unt: donec istaz ad eternā vi-
tam illaz vō ad eternā mor-
tem (quē scda dī) corpa re-
mūscāt. Ambro. Mō. n. pro
pena: sed p remedio dñs de-
dit mortē: qā finis maloz: at-
qz penaz. est ergo mors non
solū malū nō ē: sed maximū
bonū ē. Greg. 4. dialo. Idē
sandum est q̄ tutior via sit vt
bonū qd quisqz ponit mortē
sqā sperat agi per alios agat
dū vivit ipse per se: Beatius
quippe ē liberū exire q̄ post
vincula libertatem querere.
Ambro. io. de bo. mor.
Impio amarior est vita
quaz mors **S**rani? est. n. ad
pctm vivē: quā in pctō mori
quia ipius qdū vivit pctm

auget si moriat peccare desi-
nit. lōge itaqz illi dānatio po-
suisset ne īcrementa faceret
peccator. **S**eneca.
Male vivite quisqz nescit
bū mori. **G**rego. xij. mo.
Quū pñs vita sp īcerta sit
tanto mors surrepēs tūneri
dz: quāto nunqz pūderi va-
let: ad hoc aut cōditor nī la-
tere nos voluit finē nrū: vt
dum incerti sum? qū moria-
mur semp ad mortē parati
īveniamur. **I**dem om.
Quia vcture mortis tpus
ignoram? & post mortē opa-
ri nō possum? supest vt ante
mortē tpa indulta rapiamus
sic. n. sic mors ipsa quū vene-
rit vincit (si priusqz veniat sp
timeat. **P**lato i Gorgia.
Mori qdē null? formidat
nisi oīno stult? atqz ignavus:
īnriā aut facē formidat mul-
tis. n. pctis refertuz aīam ad
īferos discēdē: maloz oīum
vltimū. Idē mors est qdē vt
mibi vī: nūbil aliū qz duarū
rex dissolutio aīe. s. & corpis
ab īnicē. **P**lini? ij. eplā.
Duz vita suppetit enita-
mur vt mors quam paucissi-
ma q̄ abolere peccata possit
īveniat. **P**lato vt supra.
Periculosuz. n. atqz gra-
ue putādū ē: siqz aīuz suū ne-
glexerit. **N**ā si mors eēt tou?

Auctoritates

iterit? plurimū lucrarent i
probi: quū a corpore: a pra
uitate fil cū aīo p mortē liba
rent: nūc at quū imortal ap
pareat eē aīus nulluz supest
refugiū: neq; tu tū maloz ni
hilyt optim? a sapiētissimus
fiat. Nihil. n. quū decedit se
cū dīfert aīus pter eruditioez
atq; alimoniā: q; qdē his qui
mortui sūt pīmū pducē vel
abesse dicūt. **¶** Augustin?
¶ De? diē mortis icertū sa
lubrit pstituit: diē suū vltimū
q; salubrit cogitet mīa dei
est: q; nescit hō qū moriat la
tet vltimū dies vt obseruent
oēs dies. **¶** Tulli? d amici.
¶ Illoz brā mors vī: quoz
vita landabilis fuit.
¶ Hieronymus ad croma.
¶ Ego i pctor meoz sepul
chro iacēs dīcū d euāgelio
clamorē expecto: Hierony
me veni foras. O mors desi
derabit: o mors oīuz malo
rū pītiū finis: o mors labo
ris clausura: qetis pīcipiū:
q; cogitare queat tuaz vtili
tates beatitudinem.
¶ Aug. d vīstatoe īfirmoz.
¶ Mā male mori xpīa norū
nō est: bñ aut mori cū xpō vi
uere est: a q; bñficia ipī? sus
ficiēter expediat: que hoīem
cū xpō pglutināt: q; vt dictuz
est finis ē maloz nutrit a ini

tiū est felicitatis future. An
gu. Mō moriet nisi q mortale
crimē admiserit fm illd. aīa
q peccauerit ipsa moriet qd
pei? est: multi in corpib? vi
uis aīas mortuas portat no
scunt. Crudelius est q; mori
mortē sp timē. **¶** Sen. li. 3.
¶ Mortalis ē vita q moriet
vtunbus. Qui vitijs viuit se
pelit fame pdit gliaz: q ma
net turpitudini crescit infa
mie. **¶** Petrus Rati.
¶ Semp hō bñfacere tūc i
cipit: qū mors ipī bñfacien
di assumit. **¶** Idem.
¶ Semp aī oculos cordis
pone: q nec amīcoz turba:
nec familie mīitudo nec an
ri argētīq; congestio: nec gē
max lapides fulgētes: nec vī
demiārū vbertas nō dēstas
segetū: nō iocūditas extensa
pctor pīt aīe exeūtū de cor
pore vllū afferī pīdīū: s; pl?
lugent: qui ea dilexerunt.
¶ Aug. li. exhortatio. ad iul.
¶ Semp aī oclēs nīos ver
sent vltimū dies: vt quū dilu
culo surrexerim? ad vespērū
nos pūcīr n pīdam? a quū
i lectulo mībra disposuerim?
d lucis nō pīdam? aduētur
a facile poterim? corp? nīuz
refrenare. Hōu ben q; breni
bus parcant ingētia causis.

Auctoritates

Claudianus lib. ij.

Contere pbam? nō eē lugē
dā. pmo q? cōis est ⁊ debita
cūctis: deide q? nos a seculi
hui? absoluit erūinis postreō
ga ad modū somni a labore
mūdi regescē facit in spē re/
surrectionis. Ambrosius.

Bona mors q? pctō mori
mur deo vinim? : que culpe
refuga: dñō dedita a morta/
li nos sepat: ⁊ īmortali nos
psecrat. Macro. lib. j. de sō.

Plato duas mortes hoīf
esse dicebat quax alterā nā:
alterā vtutes pstat. Mō enīz
mori: quū aīa corp? reliq?
solutū lege nāe. Mori ē dī
quū aīa adhuc ī corpe pstitu
ta: corpeas illecebras phia
docēte ptenit: ⁊ cupiditatz
dulces īsidias reliq?sq? passi/
ones oēs exuit. Et hāc mor/
tez dicit Plato sapiētib? ap
petendā: illā vō que oīb? nā
pstituit cogi vel īferri vel ac
cersiri vetat. Plutarchus.

Quidā ginosophistax ab
Alexā. īterrogat? : vtrum ne
plures viuentes an mortuos
cēseret vinētes inqt nec enīz
ampli? eē mortuos. Sen.

Hoc nulla diligentia cui
tat: nulla felicitas donat: nul
la potētia euicit. Mors om
nes eq? vocat. fratus dijs pro

pitijis moriēdū ē. oēs. n. reser
uamur ad mortē: totūz hunc
quē videm? pplm quīsq? co/
gitas eē. cito nā vocabit ⁊ cō
det. Nec de re. sed de die q?
rit eodez cicinsue tardiusue
moriēdū ē. qd ergo. Mō tibi
timidissim? oīnz vī ⁊ īspiciēf
simus. q? magno ābitu rogat
morā mortis. nōne pteneres
eū q? iter pituros pstitut? bñ/
ficij loco petēt. vt vltim? cer
nicē pberet. Id facim? ma
gno estimam? mori tardius.
In oēs pstitutū ē capitale sup
pliciū. ⁊ qdē pstone dignissi
ma. Ore demētē. o oblitū fra
gilitatis tue. si tunc mortē ti
mes quū tonat. Sen. ibidē.
Mors oīnz doloꝝ resolutio
est ⁊ finis vltra quē mala no
stra nō exeūt. h? futurē remit
tit. hec captiuoz cathenas le
nat. carcē educē. hec exulib?
ī pīaz tēdētib? iter facit: hec
eq? īnf exeūt oīa. hec est que
pauprtatis metu si diuitiaz cu
ra nō libidis īstimul agitāt si
īuidia tāgimur. s? vt magna
⁊ etna pax nos excipiat effiē
Angu. li. d. disciplina xpiana.
Deruēsus homo puerfo
mō pl? amat mortē q? vitaz.
ecce vñ te puico: amas tñi.
cā tuā bonā eā. vis. amas vil
lā tuā bonā eā. vis. amas filiū

Auctoritates

tuum bonū eū vis. amas do-
mus tuā. bonā eā vis amas
amicū tuū bonū eū vis: qd
est. qd ēt bonaz vis hīe mor-
tem: q̄tidie. n. regas: vt qm̄
mors v̄tura est bonā mortē
det mihi de? dieis. De? aner-
tat a me malā mortē. Plus
ergo amas mortē tuā: q̄ vitā
tuā. Mori male times: & ma-
le viuē si times: Corrige ma-
le viuē: & tūc nō timebis ma-
le mori. Sed noli timē. Mō
pōt male mori: qui bñ vixē-
rit. Disces ergo bñ mori si di-
diceris bñ viuē. bona mors
hoī est. q̄ vite extinguit mala.

Seneca in prouerbijs.

Carēdite calamitates: p̄si-
derate diuitū sepulchra: vel
eorū qui ante pauca fuerunt
tpa nobiscū: qd sūt & qd fue-
rūt: vel qd eis diuitie vel cu-
piditates profint. Ecce nihil
ex eis nisi soli cineres remā-
serūt: qm̄ si loq possent: hoc
nobis dicerēt: vt quid infeli-
ces tantū pro seculi vanitate
discurritis: vt qd vicijs & cri-
minib? repleti estis. Cōside-
rate ossa n̄ra: & sic vobis ab-
horreāt cupiditas & miseria
v̄ra: qd vos estis: nos fuim?
Qd sum? vos eritis. Ista cō-
no frēs carissimi sollicita cō-
sideratōe pensate: & hec cōsi-

derātes expauescite. Diem
mortis añ oculos v̄ros semp
ponite ad emendatiōez quā-
tum potestis festinate. Moli-
te negligē q̄ q̄tidie vos pec-
cātes pius dñs sustinet: qui
quanto diuti? expectatur: vt
emendetis: tanto graui? pu-
nietur: si neglexeritis.

Aug. in finone de b̄tā vita.
In luctu atque miserijs:
mors erūnarū requies este
non cruciatus.

Salustius in chatilinario.

Quō. n. bonū est nos hic
eē: Immo molestū ē: & gra-
ue: atq; periculosū nimirū
vbi malicie: plimū sapiētie
modicū: si tñ vel modicū in-
uenit: vbi viciosa sūt oīa lu-
brica opta tenebris: obsessa
laqueis pctōz: vbi piclitan-
tur aīe: vbi spūs affliguntur
sunt sole: vbi tantū vanitas
& afflictio spiritus.

Ger. in sermone. ij. Ascen.

Bene dī: quia hō nunq̄
in eodē statu p̄manet: qd dñ
īfantia ad pueritiā. pueritia
ad adolescentiā: adolescentia
ad inuētutē. Iuēt? ad sene-
ctutē: senect? trāsit ad mortē
in cursu vite p̄ntis. ipsis suis
augmētis ad detrimēta ipel-
lit. Et ide sp deficit. vñ se p
ficere in spaciū vite credidit

r

Auctoritates

fixū enī statū hic hñe nō pos-
sum⁹ ⁊ q̄ trāsire venim⁹ at
hoc ip̄z nřz viuē q̄tidie a vi-
ta trāsire ē. **C** Gre. li. x. mo.
C Adibivf acerba sp̄ ⁊ ima-
tura mors eoz q̄ imortale ali-
quid parāt. Mā q̄ voluptati-
bus dediti. q̄si i diē viuūt. vi-
uēdi cās q̄tidie finiūt. q̄ vō
posterorocogitāt. ⁊ memoriā
sui opib⁹ extēdunt his nulla
mors nō repētina vt semp i
choatus aliquid abrupat.

C Idini. episto. xxxiij.

C Mō est lugēda mors: quā
imortalitas sequitur.

C Tullius de senectū.

C Adigrāt q̄tidie bōa falla-
cia. ⁊ multo veloci⁹ exeūt q̄
itruerūt. ⁊ tñ si nob vřqz ad
vltimū liceat istis frui: alijs
certe relinq̄nda sūt. nihil no-
biscū ferre possum⁹. nisi vita
bene atqz innocenter acta.

C Idem ibidem.

C Nec est heereditas nřa. q̄
nec eripi cuiqz nec transferrī
ad alterum potest.

C Lactantius lib. vij.

C Quāta felicitas existimā-
da ē subtractū his labib⁹ ho-
minē ire pficisci ad illū eq̄li-
mū iudicē: parentēqz idulgē-
tissimū: q̄ p laborib⁹ regez p
morte vitā pro tenebris cla-
ritatē p tēnis ac bremib⁹ bo-

nis: eīna ac celestia largit.
Cū q̄ mercede acerbitates: ⁊
misie: q̄s ppetimur i hō mū-
do faciētes opa iusticie pfer-
ri pcoeqrī nullo mō possūt.
Lactā li. 7. de vā ac fal. reli.
c. 27. **C** Si qs nos iterroget:
vtrūne bonū sit mors an ma-
lū rñdebim⁹ q̄litate ei⁹ exvite
rōne pōderari debē. Mā sic
vita bonū ē si cū vřtute viuāt
malū si cū scelē sic ⁊ mors ex
p̄teritis vite actib⁹ pōderan-
da est. Ita sit: vt si in dei reli-
giōe trāsacta sit: mors malū
nō sit: q̄a trāslatio ē ad imor-
talitatē. Si alr malū sit neces-
se ē: qm̄ vt dixi ad eēna sup-
plicia trāsmittit. **C** Idē li. 3.
ca. 19. **C** Mō ē dign⁹ i morte
accipe solatiū q̄ se nō cogita-
uerit moriturū. **C** Cyprian⁹
d pe. di. vij. c. Idcirco sfes.
C Oīa mortaliū opa morta-
litate dānata sūt. Inē pītura
viuimus: Eqt oēs cinis. im-
pares nascimur: pares mori-
mur. Sene. epi. 9.

CUGEAT mortuus: sed ille
quē gehēna suscipit: quē tar-
tar⁹ denorat: i cui⁹ pena eēn⁹
ignis estuat n̄ qz exitū āgelo-
rū turba pmittat: qb⁹ obmā
xps occurrat: graucimur ma-
gis si dimti⁹ in tabnaculo isto
mōtis hitem⁹: qz q̄s diu i mo-

Auctoritates

ramur : pegrinamur a dño.

Hieronimus ad paulaz de dormitione bresille.

Ad initioꝝ tuoz regnã: si nis i ipso exordio cogitãd' e.

Qual' ad ultimũ illũ diẽ pue nĩ cupis: tal' iã nẽ eẽ cõare.

Idẽ epi. ad vgi. mauricij.

Plãgẽ debui mĩ de seclõ recedẽtes: si seclĩ inimicitias

h̃ nos mĩme sentirem' ⁊ plãgim' dñi bñficia: q̃ nouit iſir

mitati nre qd p̃ſtet. **P**erichitari volebat adhuc: q̃ dolet

aliquẽ do:mientẽ. Et iter flu

ci' vite p̃ntis vidẽ cupiebat miserũ laboraret: tãtis ac ta

lib' tẽpeſtatib' vite. Tot ipn

gnatões **D**yaboli: tot corpĩs bella: tot ſeculi clades euasit

⁊ lachrymas fũdis q̃ſi nesci

as: qd in teipſo q̃ttidie patia

ris. **R**esurgẽ credim' nros ⁊ plãgim'. Quid facerem' ſi

mori tantũmõ p̃cipet dens. **V**olũtas ei' ſola vtiq; ſuffice

ret. ad ſolatũ: cui p̃ponẽ in

bemur affectũ nullũ. Qd de

derat abſtulit: q̃ creauerat: q̃s eẽ q̃ plãgat qd ad tps acce

perat? **C**õmodauerat: vt ha

beres: quãtociq; tpe voluiſet: ⁊ quũ velle

rurſus auſerret. Nihil abſtulit tũc q̃ reci

pere dignat' eẽ pp: iũ. **C**redi

tũ ſuũ recipe decuit credito

rem: ⁊ nihil aliud decet: q̃s

creditori ſuo gr̃as agẽ mutuã

tem. **I**dẽ epl'a ad **T**yrasũ.

Ad oĩs oĩnz doloꝝ ⁊ ſolu

tio eẽ ⁊ ſinis: vltra quaz mala

nra ñ exeũt. **S**en. ad martiã

Quũ aut dñz ſit qd q̃nq; patiẽdũ eẽ? **D**olem': quẽpiã

mortuũ. **A**d h' .n. nati ſum' vt maneam' eĩni? **A**braam

Moyses: **I**ſaias: **P**etrus. **J**acob? **P**aul' electõis vas

⁊ ſup oĩa dei fili' mortu' eſt: ⁊ nos idignamur aliquẽ exi

re de corpe: q̃ ad forſitan ra

pt' eſt: ne malicia imutaret iſtellectũ ei'. **B**on' eſt de': ⁊

oĩa q̃ facit: bõa ſunt: neceſſe eſt. **A**d ariti o:bitas irrogat' e

plango qd accidit ſed qa ſic placuit dõ: eq̃ aĩo ſuſtinebo:

vnic' rapt' eſt filius durum quidem: ſed tolerabile: quia

abſtulit ille qui dederat. **H**ieronym' in epiſtola ad

Paulaz de morte **B**reſille. **R**ogat' quid nam apud

hoĩes eſſet beatus. felicem inquit mori **A**ntiſtenes.

Laertius **D**iogenes.

Adverſus mortis neceſſi

tatẽ: que ſr̃es diuidit: ⁊ cha

riſſima iter ſe noĩa crudel' ⁊

dura diſſociat h' remedio eri

gimur: q̃ i breui viſuri ſum' eos: q̃s abũtes dolem' eos.

Auctoritates

Hec Hieronymus.

Meq. n. mors: s. s. son? ap-
pellat s. Aplm. Lucini? in
breui psumat? expleuit tpa
multa: nos dolēdi magis: q
in p.lio stam? vulnera acci-
pum? vitijis sordidamur. Il-
le iā secur? et vltor aspicit d
excelsor: et fauet laboranti: et
iuxta se locum preparat.

Hieronymus ad Theodo-
rum de morte Lucinij.

Gloria vincēti: mors est:
non pena putanda.

Est et vita mala: mors re-
putāda nimis. Quidā pbs.

Libari a vita mortali: cu-
iusdā mali in bonū commu-
tatio est. **Pla.** **S**i qs
sciat: qs est finis bonor: q se-
licitas vera: nūq sibi videbi-
tur prematura morte peritu-
rus. **Quin. capi. iij.**

Ego certo scio oēs aiuz i-
mortalē eē: q quū ex h^o loco
migraverit: si iniuria alios p-
secut? ē cruciatib? afficit. Si
vero iusticiā coluerit ptenet?
ac sine dolor pmanet. Itaq
sine i hac vita: siue in altera:
quū pievixerit te btūz eē oēs.

Pla. i. s. mo. d. ptenē. morte.

Eripere vitā nemo homi-
pōt: ac nemo mortē: nulle ad
hanc aditus patent.

Sen. Tragedia. 3. Thebas

Dies iste quē tu formidas
et nū natalis ē. Depone on?
Quid cūctaris. Discuties il-
la caligo: et lux vndiq te cla-
ra pcutiet. Imaginare tecuz
quāt? sit ille fulgor: tot sideri-
bus iter se lumē miscētibus.
Nulla serenū ymbra turba-
bit cūlū splēdebit oē celi lat?
dies et nox i sinu aeris vices
tradēt: tūc in tenebris vixisse
te dices: quūz totā lucē totus
aspexeris: quā nūc p āgustis
sumas oculorūz vias obscure
itueris: et tū admiraris illā iā
procul. **Seneca epi. ciiij.**

Quid tibi videbit diuina
lux: quū illam suo loco vide-
ris. **Idem Tragedia. vj.**

Optāda mors est: sine me-
tu mortis mori. ferre quā sor-
tē patiunt oēs nemo recusat.

Nihil eque tibi tā pfuerit
ad tēperatiā oīum rex: q fre-
quēs cogitatio brevis cui: et
huius temporis icerti.

Qnicquid facies: respice ad
morte. **Idem epi. cxv.**

Nullo pacto fieri pōt: vt
ei? nobis amara mors non
sit cuius dulcis est vita.

Aug. lib. xix. d. ciuitate. dei.

Cornelio pbo **Aug.** **Hyp-**
ponēsis ep̄s. salutē i dño ppe-
tuā. Qual? et quāta sit nra ca-
lamitas et misia attēde: obse-

Auctoritates

éro diligenter. formauit ho-
 miné de limo terre. Plane-
 tas et stellas fecit ex igne: et
 ventum fecit ex aere: pisces
 et volucres fecit ex aqua ho-
 mines et iumenta fecit ex terra
 Cōsidera aerez: et viliorē te
 cognosces. Cōsidera ignea et
 vilissimū te reputabis: nec
 audebis te preferre terrenis
 q: parē te inuenies iumentis in
 sapiētib: et filis facti es illis.
 Quid ergo pdest nob sapia
 hui? mūdi? vbi nāqz qñ filii
 sapia Salomōis? Ubi potē-
 tia Octauiani et Cesaris ipe-
 ratorū? Ubi fortitudo Sanso-
 nis? Ubi Plato et Aristoti-
 les? Ubi Socrates Ouidi-
 zeno? Democritus q a casu
 posuit mundū? Ubi Hypo-
 cras: Galienus: et Aulicē. cū
 medicina sua? Ubi Pausa-
 nus cū grāmatica sua? Ubi
 Aristotiles cū logica? Ubi
 Tullius cū Rethorica? Ubi
 Euclides cū geometria Ubi
 Pythagoras cū arithmetica
 Ubi Ptolomeus cū astrolo-
 gia. Nō ne oīa puluis? Nō
 ne eorū memoria ad nihilū
 est deducta? Agam? ergo filii
 penitentiā: dū tps bēni? anqz
 vēiat dies illa magna et ama-
 ra valde. Tūc in die furoris
 dñi medicina Galiei: et So-

phismata Ari. nō pderant?
 Sz plus gaudebit Lazarus
 paupcul: et vlcerib? plen?:
 qz oēs hui? mūdi sapiētes cū
 eū eorū astucia et doctrina.
 Opto te filii in xpo sp bñ valē
 Ang. ¶ Si iuste inqz Ophre-
 us sancteqz vinem?: et hic bñ
 et postqz hic recesserim?: bea-
 tiores futuri sum?. Quā bea-
 titudinē nō determinato qdā
 tps spacio hēbim?: sz i eter-
 nū reqescē poterim?: vna cū
 ceteris habitātes imortalib?
 Eusebi? li. xij. c. 23. d. euāgeli-
 ca pparatione. ¶ Platonis
 snia ē oēs sapiētū vitā: medi-
 tationē eē moris: debem? igr
 et nos aio pmeditari: qd ali-
 qñ futuri sum?: et q velim?
 nolim? lōgi? abesse nō pōt.
 Mā si nongētos vite excede-
 rem? ānos: vt añ diluuiū vi-
 uebat hūanū genus: et Ma-
 thusalē nob tpa donarent tñ
 nihil eē: pterita lōgitudo: q
 eē defisset Et enī in? illū q
 deci ānos hz: et illū q nulle:
 postqz vite finis aduenerit et
 irrecusabilis mortis necessi-
 tas: trāfactū oē tps ademerit
 nihil interest: nisi qz magis se-
 nex ac magis onust? pctōrū
 fasce pficiscit. Optia queqz
 dies miseris mortalib? emi:
 pūa fugit. Snbeht morbi tri-

Auctoritates

itisq; senectus. Et labor et dire
rapit inclemencia moris. Mei
us poeta inquit pari necesse est
mortales multa mala. Ite.
in epi. de morte Nepotiani.
C. Peiores morimur: quoniam na
scimur: nam in istis: non nunc vi
tium est. Illa de nobis queri debet et
dicere. Quid hoc est. sine cupidita
tibus vos gentes: sine timoribus si
ne superstitione sine perfidia ceteris
que pestibus. Quales iterum exi
re: precepit sapientia si quis: tam se
curus moris: quam nascitur. Nunc
vero trepidamus quoniam periculum ac
cesserit: non animus nobis: non co
lor restat. Lachryme nihil pro
future cadunt. Quid est turpius:
quam in ipso lumine securitatis et
sollicitum. Cuius autem hec est quoniam manes
omnium bonorum sumus: et vite dis
derio laboramus: nemo quam bene
sed quam diu vivat: cura quoniam omnibus
contingere possit ut bene vi
uat: ut diu nulli.

C. Sene. epi. xxij. ad Luci.

C. Iam cuiusque hominis vite fi
ne incertum fecit deus: ut semper
vigilet: semper parati sint semper in
agonia semper in virtute.

Griseost. super Mat.

C. Studeamus fructus vite vita
iustorum: sed morte eorum mori:
nil magis desideramus. sapi
entia enim iustorum novissima pro
fert: veniet quidem mors sed som

nus erit dilectio domini. Janna
vite: initium refrigerii: erit scilicet
illi motus schala et ingressus
ad locum tabernaculi ad mira
bilis. Moris quidem iustus sed se
cure: quippe cuius mors ut presen
tis vite est exitus ita introitus meli
oris. Quia mors iusti propter req
uem melior: propter novitatem optima
propter securitatem. Contra mors
peccatorum pessima: mala si quod
de in amissione mundi peior: in
separatione carnis: pessima in
vniuersis duplici perditione.
Ber. in cōibus sermonibus.

C. Placet homini quicquid deo pla
cet quam diu vivit salua fuerit. non
scietis quod abcesserit si affligit
sapiens liberorum amissione non
amicorum. Eodem enim animo fert eo
rum mortem quo sua expectat.
Sene. epi. lxxiii. ad Luci.

C. Mors nullum hominem incōmodum
vellet iterum quoniam non in luce repōat
dies equo animo debet redire: exi
re. Ne infantes nec pueros nec
imē lapsos postulat timere mor
tem et et turpissimum. si eam securi
tatem nobis ratio non prestat ad
quam stulticia perducit.

Idem epi. xxxvj. ad eundem.

C. Hec sollicitissima medita
tio semper debet esse sapientis. ut quoniam
breves dies isti vite. et icer
ta sunt spacia. nunquam sit mors in
promissa morituro nec proinde di

Auctoritates

natū icēdat finēz q se nouerit
ēē mortālē. Tēp^o. n. breue ē:
p^oteritqz hui^o mūdi figurāz iō
q vtūē h^o mūdo sint tāqz nō
vtētes z q emūt tāqz nō possi-
dētes. Leo pa. in finōc. vij.

C Interest plinū cui qz mo-
riat^r z uiuat. qz ē mors q cā ē
vinēdi. nec alibi qz i h^o trās-
torio scld. vtrūqz pquerit vt
ex q^olitate t^opalū actionū dif-
ferēne retributionaz pdeat
et^onarū. Monēdū ē g^o dya-
bolo z vinēdū dō d^oficiēdum
migrati: vt iusticie resurgat
occūbāt vetera vt oriant^r no-
ua z nemo i peccatū recidit
a quo reu^orrerit: quū hec sit
salutis via z cepte in xpo re-
surrectionis limitatio.

Idē in sermōe de resur. dñi.

C Mors ē nāe aiantū disso-
lutio: v^ol mors ē corpis aīe se-
ductio. Scda diffinitio mor-
tis. Mors ē et^oni doloris per-
pessio v^ol mors ē aīaz p meri-
tis ad et^ona supplicia damna-
tio. Lactan. libro. ij.

C Morte corporis propter
pctūm de^o hōi i^ofluxit z post
pctōz remissionē ppter exer-
cendam iusticiā nō aderat.
Aug. de pe. di. j. inter.

C Quū ig^o p lōgissimā tpa
circa spatū qnqz nullū āno-
rū z fere ducētoz miserabi-

lū iaceret gen^o hūanū. Mīa
pulsabat viscera p^oris: vt sūo
ueniret secū habēs pacē. Sz
p^odicebat vītas secū habēs in-
sticiā. Et iter eas magna cō-
trouersia facta est. Mā si mīa
deo dicebat. Eget miseratione
diuinarōnalis cā: qm mi-
sera scā est z valde misabil^r
venit tps miserēdi ei^o. Ecō-
tra vītas dicebat. Queso dñi
īpleri sermonē quē locut^r es
Tot^o moria ē Adā cū oīb^o q
erāt i eo qū p^ouaricādo pōmū
vetitū gustauit. Dixit mīa vt
qd dñe me fecisti? Scit enī
īpā vītas q ego p^oij: si nūqz
mīsis. E^o vītas. Si p^odictaz
tnā snīaz p^ouaricato: euaserit
p^oij vītas tua: z nō p^omanet
i eternū. fuit at^o h^o q^ostio a p^ore
missa ad filiūz. Veritas at^o z
mīa corā eo eadē dicebant.
Nō videbat quō circa hō-
minē posset mīa z veritas si
mal cōseruari. Scripsit au-
tem rerū sentētiā sic cōtinen-
tē. Hec dicit: perij si Adā nō
moriat^r: z hec dicit: perij si
misericordiaz non consequa-
tur. fiat mors bona z vtra-
qz habet quod postulat: vt z
Adam moriatur: z miseri-
cordiam consequatur. Ob-
stupuerunt omnes in verbo
sapientie: z p^osenserūt q mo-

Auctoritates

ria? Adā misericordiā cōse/
quēdo. sed querūt quō mors
possit fieri bona. quū homi-
lis sit ipso auditu. Rēdit rex
Mors peccatorū pessima: s;
sanctorū est p̄ciosa: et vite ia-
nuā. Inueniat ergo q̄ ex cha-
ritate mouat: nec obnoxius
morti. Et sic mors nō poterit
tenere obnoxium: sed faciet in
ea forāme: p̄ qd̄ trāseat libe-
rati. Placuit sermo. sed ubi
aut talis poterit. Circuunt er-
go orbē terrarū veritas: et ne-
mo mūdus a sordē: nec infās
vnius dici inuentus est sed et
misericordiā plustrat celū et
nemine inuenit: q̄ sufficientē
ad hoc habeat charitatē. Et
ergo hec victoria debebatur
quo nemo maiorē charitatē
habere: vt aīam suā p̄ seruis
inutilib⁹ poneret. Rediunt
itaq; ad cōstitutū diez anxie
plurimū: nō inuento: qd̄ de-
siderabāt. Tādē seorsuz̄ par-
eos cōsolans dixit. Nescitis
q̄ nō est q̄ faciat bonū non
est vsq; ad vnuz. Qui dedit
cōsiliū ferat auxiliū. Intelle-
xit hoc rex et ait. P̄citer me
fecisse hoīez pena inq̄ tenet:
vix penaz sustinere incubuit
mibi p̄ hoīe quez creati. Et
vocato Gabielle dixit. Ua-
de dic filie syon. Ecce rex tu

us venit. festinavit ille et ait
Adorna thalamum tuū et su-
scipe regem.

CAuctoritates Seneca. de
remedijs fortunarum.

CAdorieris ita natura ho-
minis est. non pena.

CAdorieris hac p̄sideratōe
itruū: vt exire vel p̄ditione.

CAdorieris: gentiū lex est
reddere quod acceperis.

CAdorieris peregrinatio ē
vita nostra.

CQuam enim multū am-
bulaueris diūq; redeundū ē.

CAdorieris: stultū est dubi-
tare quod vitare non possis.

CPeregre morieris: nulla
creatura mortua est aliena.

CPeregre morieris nō est
grauio: somn⁹ foris q̄ domi.

CInuenis morieris quicū-
q; ad extremū sati vēit: senex

morit. vnde viuere nō pos-
sum plus: est senectus mea.

CInsepult⁹ iacebis: qd̄ ali-
ud dicā: q̄ illud virgilij? fa-
cilis iactura sepulchri.

CEgror⁹ venit tps: vt expe-
rimentum mei caperem.

CEgror⁹: nō ī mari aut ī p̄-
lio vir fortis tm̄ apparet: s; ī
lectulo virtus prohibetur.

CIstud toto seculo fieri nō
potest: aut enim febres relin-
quod: aut ipsa me.

CS
Tā
qui fi
Cm
dider
Cm
accu
i frane
est no
sed ga
Cm
neras
neras
qd̄ au
ipa re
Cm
tu in d
qm̄ in
quā m
mis o
m⁹: ex
ralis
Cm
noluit
capit
Cm
vitar
quā
ca rā
Cm
iste
Cm
tem
Cm
tibae
mid

Auctoritates

Temp esse nō possum?

Tamisi liberos. stultus est: qui flet casus mortalium.

Tan fragili feci: nō qđ p-
dideris s; qđ euaseris cogita.

In latrones icidi. Al. in
accusatores. al. i fures. al.
i fraudatores plēa insidijs via
est: noli cōqueri qđ incideris
sed gaude qđ euaseris.

Uxorē bonā amisi vix ine-
neras bonā an feceras si iue-
neras bñ te posse itelligas:
qđ amissisti: si feceras bñ tibi
ipā res perijt: salu' ē artifex.

Uxorē bonā amissisti. qđ
tu in illa pbabas pudicitia:
qm̄ multe castitate pdiderūt
quā multas pessimas ex opti-
mis cōiugib' pessimas vidi
m': ex diligentissimis ex libe-
ralissimis reparatissimas.

Adors spernit altā glia in
noluit hūile pariter et excessū
capit. Boet. 1. de conso.

Quod si putatis longius
vitā trahi mortal' auara nois
quā sera nobis rapiet: bñ ē di-
es iā nos scđa mors manet.

Tu requies tranquilla pi-
is te cernere finis.

Pincipiū vector dux scita
termin' idē Tertio de pso.

Main sepe mortem cogē-
tibus causis: qđ natura refo-
midat: voluntas amplectit.

Felix qui potuit boni fontem
visere ludum.

Felix qui potuit gratis ter-
re soluere vincula.

Terribilissimū omnium
est mors. 1. Ethico.

Adors nihil aliud est nisi
recessus anime a corpore.

Sapiēs letari d; d morte sua
et nō dolē. li. d pomor morte.

Stult' es qđ defles morta-
liū cāus Quid istis nouū aut
mirū ē qđ rarissima sine isto
casu dom'. Quid si ifelicē vo-
ces arborē qđ stāte ipā cadūt
poma. Et bñ ta' fruct' ē. Mō
exra ictū vulneris posuit est
ducunt ex plebeia domo i-
matura funera. Ducunt ex
egregia. Mō est fati ordo qđ
etatis. Mō quō qsq; vīt emit-
tit. Quid ē tñ bñ qđ idigneris
qđ circa indignationē tuā vīt

idderere putari. sed ego illos
supplices optauerā: sed hoc ti-
bi nemo pmiserat habebāt
illi cui' ēēt magis qđ tui. Apd
te pcaro morabāt Educan-
dos tibi illos fortuna mādane-
rat: recepit illos nō abstulit.
Sene. i trage.

Graui me
terrore pulsas vite dies vltia
meret cor: soluūt renes. lesa
tremūt viscera tui spēm dū si
bi mēs dpingit anxia. Quis
enī panēdū illd explicet spe-

Auctoritates

et aculū: cū dimēso vite cursu
carnis egre nexib' aīa luctat'
solui ppiqnās ad exitū. ¶ De
rit sēsus ligna riger. renoluūt
oculi pect' palpitāt anbelat
rancū gutt' hoīs: stupēt mē/
bra: pallēt ora. decorabit cor
pis. Ecce diuersos ptes pflu
unt spiritū: hic angelice vtu
tes: illinc turba demonū. illi
ppa' accedūt: q's inuitat me/
ritū. ¶ Presto sūt ⁊ cogitat' v
ba cursus opa ⁊ p' oculis nolē
tis glomerant' oīa illuc rēdat
huc se v'at corā videt posita
To: q't ipa suuz reū hic mor/
day p'sciētiā p'lorat apta cor/
rigēdi defluisse tēpora plēa
luctu caret fructu sera penitē
tia falsa tūc dulcedo carnis i
am a' v'it' qū breuē volupta
tē p'des pena sequit' qd ma/
gnū credebat. nil fuisse cer/
nit'. Ad q' mens i sūme lucis
glia sustollit' asp'nat lūū car
nis q' mēsa p'uoluit ⁊ vi car
cerali nexu letabūda soluit'
s'z egressa dux it' expit' aīa
q's icursāt furiosa dure pestis
agmina ⁊ diuersa suis locis
istruūt certāina. Mā h' icēio/
res gule. illic auaritie alibi fa
nstozes ire. alibi supbie vitij
cuiusq' glob' suas parat aci
es. Jam si cedat vna turmas
mox i'surgit altera oīs ars tē

taē bell' oīs p'agne machina
ne ab hostiū furoz sic euadat
aīa. O q's torua bellatoz mō
stra sūt feralinz tetri. truces.
tracullēti flāmas efflāt nari/
b' dracūtea tamēt colla vir'
stilāt faucib': serpētinis ar/
māt spiris man' docta plijs
his oppugnāt aduēctates telis
velut ferreis: his q's attrahūt
etnis mācipāt icēdijs q'so xpe
rex innicte tu succurre miso
sub extreme mortis hora quū
iussus obiero. nullū i me ius
tyrāno p'beat' impio. Cedat
pnceps tenebray cedat pars
tartarea pastor onē iā redem
ptā: tūc reduc ad patriā vbi
te viuēdi cā p'suoz in secula.
Amen. ¶ Petrus dami.
C' Desandū q'ppe ē quū iaz
peccatrix aīa a vincul' icipit
carnis absolui q's amaro ter
rore p'cutit: quātis mordacis
cōscientie stimulis lacerat'.
Recollit vetita q' cōmisit. vi
det mādāta q' negligēter i'ple
re p'tēp'it dolet d' sese idultū
pnie ip's i'aniter p'cepisse pro
bat imobile sibi districte vlti
onis iudiciū i'euatibil' ē i'ini/
nere. Ad anē satagit. arc com
pellit' r'cupare vult p'dita nō
audiet. ¶ Post terga respiciēs
toti' trāsacte vite cursū velat
breuissimū. vnū itineris depu

at pa
inm
bēdit
breue
lencū
pp' rā
p'atē i
māte
ē rub
vmb
glent
i'serē
collit
glia
fopā
q's sub
ius m
gūcō
lūmis
bēdit
qd an
ne tps
re pue
s quā
deuot
Inter
cōiab
ranc
latum
erugi
ora m
bec it
mort
ficia
ba: n
faut.

Auctoritates

tat passū aī se oclōs dirigit ⁊
 infinite penitatis spacia dep
 hēdit. ⁊ Plorat itaq; q; itra tā
 breue spaciū acgrere potuit
 leticiā sēpiternā. Deslet ēt se
 pp tā breuē illecebrēq; volu
 ptatē ienarabilez ppetue sua
 nitatis amuisse dulcedinez.
 Erubescit: q; pp illā suāz q
 vñub⁹ erat obnoxia illā ne
 glexit q; choris āgel: cis erat
 iiserenda. iā radios mētis at
 tollit ⁊ eā dimitit: īmortaliū
 gliā pteplat eā pp vite hui⁹
 iopiā pdidisse sūditiē. Qñū
 q; sub se reflectit oclōs ad hu
 ius mūdi pualē terrāq; eali
 ginēq; sup se vō mirat ēt ni
 lūmīs claritatē: liqdo cōpre
 hēdit q; nox erat ⁊ tenebre:
 qd amauit. O si residuū potē
 tie tps mereri potuisset q; du
 re pueris iōis iter arriper q; lia
 ⁊ quāta pmitteret: quātis se
 deuotionū vinculū īnodaret.
 Interēa dū erubescētes ocli
 cōtabescūt dū pecc⁹ palpitāt
 rancū: guttē ābelat dētēspau
 latum rigescūt ⁊ quādā velut
 eruginē sūbunt. ⁊ Pallescunt
 ora mēbra cūcta rigescūt dū
 hec itaq; ⁊ h⁹ i tanq; vicine
 morti pcedētia famulantē of
 ficia assunt oia gesta fil ac v
 ba: nec ēt ipse cogitatioēs de
 sunt. Et cūcta hec amāz ad
 uersū auctore testimoniu red
 dūt. Coacernāt oia aī respi
 ciētes oclōs ⁊ respicē refugit
 coact⁹ ⁊ inuit⁹ atēdit. Adest
 ptere a huic horrēda visio de
 monū ac turba scelex. Illuc
 vñ angelica in illo q medi⁹
 liqdo dephendit: cui parti
 iure possessio vēdicet. Mā si
 pietatis ī eo vident. īsignia ī
 uitatiōis āgelice blāditijs de
 lūit atq; armonice melodie
 dulcedie vt creat pncatur.
 Qd si est finistre partū meri
 toz nigredo: freditatis sglor
 adiudicet itollerabili mox ē
 rore pcutit. ⁊ Repētini ipetns
 violētia pturbat: pcpitat in
 uadit atq; demiscē carnis er
 gastulo violenter eripit: vt
 ad etna suplicia cū amaritu
 die parabat. Jā vero ponit
 egressiōes d corpe q; expulcā
 re valeat q; armate iniq; spi
 rituū acies ī īsidijs lateāt: q;
 fremētes cunei feralib⁹ tel in
 structi iter obsideant. ne trā
 fire possit aīa velut militari
 more pstipate legiōes oppu
 gnāt. Hec ⁊ h⁹ i i corde vñ
 e: qd ē aliū q; lenōcināna vi
 te hui⁹ blādūnēta respūē mū
 do repudiū dare illicitos mo
 tus carnis elidē solūq; pfecti
 omis adispicēdū ppositū in
 declinabile custodire. Amē.

f J M J S

Sermones funebres

Incipiunt sermones fune-
bres vulgares fratris Gre-
gorij. Britannici.

Memento mori et eter-
num non peccabis
Queste parole
ornatissimi cita-
dini mei: et voi altri probissi-
mi hoï sono del sapiētissimo
Salomone recitate da quel-
lo nel suo ecclesiastico al. viij.
ca. et ad nostro documēto et
initio del mio fanellare assū-
pte. Me le q̄le me demōstra-
la nra grādissima et sinēsura-
ta cecitate essere inclusa ne-
lanima et core de li mortali:
liq̄li vedādo cōtinuamēte la
fragilitate: et itē la incertim-
dine de la p̄sente vita: mēte
dimācho in q̄lla metāo tāto
affecto: et tāta sperāza: ac si se
donesseno in eternuz in q̄lla
p̄durare. Uedeno expressa-
mēte et nō solamēte vna vol-
ta l'anno: ma quotidianamē-
te li mortali māchare et sol-
uere el debito de la nā: et tū-
se reputano essere immorta-
li: et nō doner essere del nu-
mero plurale. Ultra di q̄sto
cognosceno veramente che
la morte e vniuersale et non
perdona ad ricco non ad po-
uero: nō ad formoso: non ad

forme non ad grande nō ad
piccolo nō ad zouene nō ad
uechio: ita che nō e cōditiōe
alchuna la q̄i se possa gloria-
re chomo dicena el sapiētissi-
mo Salomōe al. ij. ca. d'Isno
Eccle. moriē doct̄: fili et in-
doct̄. Et publico. Quidio in
q̄llo de ponto dice. fata tra-
hant oēs: oēs expectat auar?
Portito: et turbe vix satis:
vna raux Tēdimus huc oēs
metā p̄peram? ad vnā Oīa
sub leges mors vocat atra su-
as. Et vegeti? mors sceptrā
legionibus equat.

Et mēte dimācho ancho-
ra nō parēdo credere che de-
bano morire. Et itē el preli-
bato Salomone in q̄llo me-
demo c. p̄lo dice. Memo est
q̄ semp viuat: et q̄ hui? rei ha-
beat fiducia. Et sottozonge.
Umbra. n. trāsitis est tēpus
nri: qm̄ p̄signata ē: nemo re-
uertet. Et molti altri docto-
ri così dico zēali chomo xp̄i
ani descrimeno et representa-
no q̄sta morte al homo exor-
tādo q̄llo al bē viuere: et a la
rectitudine del beato viuere
ma q̄llo pare dormēzato nel
lutofo mundo. et non apre li
ochi al cielo ad considerare
dove habia lo exordio: li

l'az: bal-
stina ch-
no extr-
lo che n-
ne cred-
camēte:
nel ceru-
tale gub-
modo: et
la vita su-
rebbe lo-
ra. El gli-
tere cosa
ad quell-
conzon-
cipio. J
nō e terr-
cum la
ma pere-
teme pe-
be dar e
vni: et
d'isno: ch-
vulgare
si refren-
tra mill-
d'isno: ch-
gi ad li
p̄rega-
no et in-
vita tri-
pyrme
habād
serabi-
la ima-
bile g-

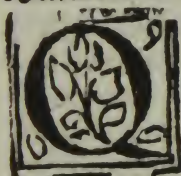
Vulgares

Ma habia la regressioe per
ifina che nō e redacto al pū/
cto extremo. ad intēdere q̄l/
lo che nō ha voluto intēdere
ne credere per fede. Ma a cer/
tamēte se questa cosa itrasse
nel ceruello de l'hommo mor/
tale gubernarebbe cum tal
modo: et cū tanta prudentia
la vita sua: che pocho teme/
rebbe lo ipeto de q̄sta mor/
te. El gli apparirebe q̄lla es/
sere cosa suauissima: quando
ad quella fusse conducto: ad
conzonzere el fine cū lo prin/
cipio. Impero che la morte
nō e terribile: se nō ad quelli
cum la morte di quali om/
nia pereunt. Chi vole adūqz
temē pocho questa morte d'
be dar opa al beato et insto
viuē: et metere freno ad ogni
disio: chomo dice vno poeta
vulgare. Sanio e colui che
si refrena ad to: la rosa che e
fra mille spini. Beato e q̄llo
disio: ch sua vita mena et reg/
gi ad lūbra de virtu diuina.
Preghamo adūqz intī lo eter/
no et immortal idio che presti
vita tràquilla ad questo nō
primo charissimo: el qual a
habādonato q̄sta trista et mi/
serabile vita: et e salito ad q̄l/
la imarcessibile: et incorrupti/
bile gloria d vita eterna. Ad

quam nos pducit ille qui
hunc vocauit dixi.

CRingratio assai et ifinita
mēte voi tutti quāti cives in
p̄mis spectatissimi: et voi al
tri auditori sapiētissimi: li q̄li
per lo officio d la pietade el
qual haneti demōstrato i q̄
sta hora verso q̄sto nō chā/
rissimo passato de q̄sta cala/
mitosavita: vi seti dignati ad
honorar: expectādo et meri/
tando dal sūmo remunerat/
ore essere p̄miati del fulgo/
re de claritade sempiterna:
la q̄l io credo cioe hauer p̄ti/
cipata cū la societade ange/
lica. Amen.

Secūdus sermo funebria
cōmunis ac vulgaris.

Quis est homo
qui vinit et non
videbit mortem
et. Le presente
parole sono dī
cantore del spirito sc̄to rect/
tati nel psalmo. lxxxviij. Le
q̄le p̄libati parole spectabili
citadini et voi altri ornatissi/
mi auditori cōsiderando esser
de altissima itelligētia: et sup/
ma luculētia: cognosco vera
mēte che la modicitade del
mio igenio nō essere capace
ne sufficiēte ad igresso de co/
si p̄fundo sentimento: et ma

Sermones funebres

ximamēte p ch io sapia mol
to bñ che qlli liqli sono exer
citati in silē palestra de expo
nere la sacra scriptura forza
gliuefar pin pfuse parole: ch
qllē possa porzē lamia rude
eloquētia: ⁊ ligna mācho di
serta. Ma spo ⁊ fidome ne
levrē dolce ⁊ piatose chari
ta: ch se i qliche cosa fosse mā
cha la mia ofone: ipochē la
āgustia dī tēpo me cōstrenze
esser pin brene che qllō che
expeta le vīe pbitade: me p
dōariti: ⁊ io dal cāto mio da
ro opa pin ch sia possibile a
la mia ignozātia dī far che n
habiatu ad desiderar mia di
ligētia ⁊ studio: pēlādo adū
q ⁊ mecovolutādo ifra laio
mio che cosavi douesse ppo
nere chevi delectassi: ⁊ i pte
satisfacesse ali vfi appetiti p
stanite me occorse la snia dī
sapiētissimo pho. Lo dubēse.
Sen. el qī scrinādo al suo di
lecto scholaro Lucillio: ne
la eplā cētesimā ⁊ p^a. dice qsto
sēso. Oīs dies: oīs hora. ⁊ ni
hil sumus pbat. Ogni zorno
ogni hora demōstra ⁊ pua
che noi siamo niēte: ⁊ cū pin
forte argu^o dchīara a qlli li
qlli si hāno qfi dismēticato la
hūana fragilitade: ⁊ mortal
pditōe: dicēdo ad qlo mede

mo i la eplā. xj. sic ordinād^o
oīs dies tanqz cogat agmē ⁊
psuet atqz expleat vitā. Così
fatanite se dbeo ordiar tuti li
zorni como pāmēte se ordi
nasse el cāpo ala expeditiōe
⁊ bataglia: ⁊ li douerfi cōsu
mare ⁊ cōplire la vita. Adū
qz noi denemo ordiar talmē
te la vita nra iqli siemo xpia
ni ⁊ speimo securamēte la re
surrectiōe ⁊ la glia de vita et
na in mēoria di qllō che era
zētile ⁊ daua così fati cōsili
ad suo caro disciplo: ch pos
siamo seza formidie dif ⁊ lie
tanite occurrē ala morte. U
ri ⁊ quē dderat cursū fortūa
pēgi. O morte io nō ti temo:
ho vinesto talmēte che n ho
pagura de tuo falzōe: ⁊ qsto
timino me hauena psignato
lo oipotente: ho cōsumato ⁊
cū vtu trāscorso. Et poi se a
dio piace de plongar ala vi
ta vno altro zorno possiamo
qlo recenē lietamēte. Impo
che qllō e btō ⁊ possessō: se
curo: elqual pole expectar li
zorni senza dolo: senza affli
ctiōe ⁊ sollicitudie di morte
Qualūqz psoa o citadini spe
ctatissimi ⁊ voi hoī pbissimi
laql ne laio suo ptēta ⁊ dice.
Uiri. io ho vinesto qllō che
basta ⁊ nō ho timore de mo

rire: q
dare q
dissim
mayo
che m
anci te
teneba
calio:
debito
di ilaci
zomb.
re qte
mano
pndēte
como
tanite
ta: acc
terna
melle
turi cor
senulim
seno de
Abraa
nū se
ca pla
gū m
pati d
C. L.
nō hū
etabil
batist

Vulgares

rire: q̃lla i vita possiamo lau-
dare ⁊ dire che ha fato grā/
dissimo lucro i q̃sto mōdo:
mavoltiamo la carta: ⁊ q̃llo
che mai nō vorrebbe moure
anci teme d' ṽfir fora di q̃sto
tenebroso carcē: ⁊ affānoso
exilio: possiamo essiar esser
debitore de igēti pcti: ⁊ suo
dī isaciabile homicida. Bel
zebub. Cōsiderādo adūq; tu
te q̃ste cose el nō charissimo
niuno di noi e ignaro como
prudētamēte como iustamēte
como moderatamēte: ⁊ for/
tamēte habia istituta la lui vi/
ta: accio ch' occurrisse ala ca/
terna āgelica di bñ: ⁊ nō te/
messe la turba de li draconi
turi corni: ⁊ crudeli atroci ⁊
senisimi. ma sbitovolassi nel
seno del grāde Patriarcha
Abraā: done regnera i seclō
rū secula: laq̃l glia me p̃du/
ca p la sua passiōe ⁊ n̄ri fra/
gili meriti: q̃llo ch' ne ha fco
pati cū suo sagne. Am̄. Dixi.

Teru^o Ser. fune. vulga.

olum^o vos ig^o
rare de dormiē
tib^o: vt nō p̃tri/
stemini sicut ⁊
cetēri: Qui spē
nō hnt. La recitata snia spe/
ctabili citadini: ⁊ voi hoī p/
batissimi ⁊ voi venerāde ma

dre e del p̃dicato: dela fede
⁊ vaso de electiōe sc̃tō p̃au
lo ap̃lo scrinādo ad Thesa/
lonicēses nella. i. ept̃a al. ca.
iij. Laq̃l inheritade se nō fos/
si altra vita che q̃sta: me ge/
neraria in la mēte grāde lu/
cto ⁊ infinito lamēto. prima
mēte p che la lui vita era ad
noi gratissima: ⁊ lo lui aspe/
cto era suauissimo ita che ve/
racemēte de lui se potena p̃/
dicaf. Dilect^o deo ⁊ hoīb^o:
cui^o mēoria in bñdictiōe est.
El q̃le ad tuti se rēdena ama/
bile: p̃d̃pto liberale: gratio/
so: adeo che ognuno si corre/
na ad quello como faria ad
vno suo fratello i le necessita/
de. Secūdario p che in q̃sta
ampla republica: ⁊ felita ci/
tade: laq̃l semp si facena grā/
de estimō dī p̃bi homini: es/
so zelatore dela iusticia in li
cōsiliū era defensore deli po/
neri: deli orphani: de pupil/
li: dele vidue: ⁊ tuti lo repu/
taneno como dolce padre.
ma v̄amēte se noi pensiamo
altra vita essē melio^o de q̃sta
p̃messa ali padri dī testō ve/
chio: trouaremo ch' p̃ mēte si
donco tristaf nela morte del
nō carissimo: ma piu p̃sto ale/
grarse ⁊ iubila^o: ch' il sia liba/
to d' erūni ⁊ calāitade. n̄ r̃pu

Sérmones funebres

taresti voi spectabili auditori
 q̃llo essere ṽro inimico: el q̃l
 appetidessẽ pin p̃sto ch̃ fosti
 nel mare p̃celoso ⁊ piculo.
 so ⁊ piẽo: de turbiosi plume
 cha ch̃ fusti i tũssimo porto
 Certamẽte rĩdereti ch̃ si: O
 adũq; q̃sto ñro dilecto fratel
 lo e ṽsito fora d̃ q̃sto pelago:
 cioe di q̃sto mōdo: ⁊ e itrato
 nel tũssimo porto de la vita
 br̃a: done nō e pagura di po
 uertade: nō debilitade d̃ mē
 bri. In q̃lla muno viẽ offeso:
 nuno se acorozia: nuno a i
 nidia al p̃rio. doue nō se ac
 cresce la cupiditade de haue
 re. doue nō e alcuno deside
 rio de cibi doue regna muna
 ābitiōe de hōnore o vero de
 potestade. Li nō gli po esser
 alcuna formidie dyabolica.
 Li nō sono alcũne isidie di
 demonij. Li e lontano lo tre
 more del iserno. Li ñ gli pol
 itrare la morte de ania nāq;
 de corpo: ma li e la vita lieta
 per p̃nte ⁊ dono de iportaliz
 tade. Li mai nō pote ne po
 tra bitar discordia: ma ogni
 cosa de vna medema volun
 tade. Li sono ogni cosa trāgl
 la. Li e el splẽdore perpetuo
 O vita br̃a: O vita iocunda
 O vita desideranda da tutti.
 Mō e adũque de p̃starse:

como fano q̃lli liq̃li nō ban
 no sperāza de la resurrectiōe
 como sono li isideli: ma pin
 p̃sto de alegrarse se q̃sto ñro
 e salito ad q̃llo ameno ⁊ per
 petuo loco: piẽo de ogni glia
 Ala q̃l ce cōducano anchora
 noi le lui sc̃tẽ or̃one acio che
 regnamo insiema per infini
 ta seculorum secula. Amen.

¶ Quart̃o sermone funebri vul.

Q̃uidors quā ama
 ra est memoria
 tua. Explorādo
 ⁊ inuestigando la
 pprietade de le
 cosse create el sapientissimo
 Salomone. Spectabiles ci
 ues: vosq; viri ornatissimi:
 ac vos sil matrone pudicissi
 me. poi ch̃ hebbe expimēta
 ti tutti li apiacẽ del mūdo: ri
 tornādo ala p̃sideratiōe dela
 dura ⁊ crudel morte: dice la
 snia p̃libata. O mors q̃s ama
 ra est mēoria tua. Eccle. 41.
 ca. O morte q̃sto e mai ama
 ra la mēoria tua. La q̃l breue
 ma grauissima snia volendo
 p̃ ñro solatio meditar: ⁊ non
 generar tedio d̃ nimia p̃lix
 tade nel aĩo patientissimo di
 p̃statiissimi auditori: p̃ breui
 tade io trono cing̃gnatiōe di
 hoĩ: aliq̃li la ieuitabile mor
 te appare amara. ma q̃sto p̃

Vulgares

cede per diuersi ⁊ varij cau-
si. Diqu'ali el primo gen. c.
Primo li ifideli. Scdo li ri-
chi. Tertio li ociosi. Quarto
li fortunati. Quinto li ifirmi.

Circa del primo la morte
pare amara ali ifideli impe-
ro non sperano ne credeno
nel dilecto figliolo dela vgi-
ne: ⁊ ideo si diffideno: di qli
fauella lo dilecto discipulo d
xpo. Qui nō credit iā iudica-
tus est Quello elqual nō cre-
de in xpo: ⁊ nō ha la vera fe-
de: p̄stamēte e indicato. i. cō-
demnato: ⁊ q̄sto corroborat
p̄firma el feroce leone Mar-
co euāgelista dicēdo. Qui vō
non crediderit condēnabit.
Quello elqual aut per p̄uina-
cia: aut p̄ p̄fidia non credera
la humanitate ⁊ la diuinita-
de de christo: sara condēna-
to al fuoco gehennale.

La scda generatiōe ala q̄-
le la morte pare amara: se
chiamano q̄sti richi epuloni
impocbe nella morte puene
no abādonar le loro ricchezze:
nele q̄le se p̄fidaueno ⁊ se glo-
riaueno: ⁊ teneuano per suo
dio: ali q̄li p̄ exēpio clama el
medico deli animi Luca al
c. 16. Mortuus est diues ⁊ se-
pult⁹ est in iferno. ⁊ el canto

re del spirito sctō dice. Peri-
it memoria eorū cum sonitu.
La memoria ⁊ la fama de si-
mili richoni more ifieme cō
lo strepito così dico de cam-
pani como del mormurare
deli homini che dicono. Tu
nō sai ele morto misser Luca
q̄llo richone. Et item nō po-
tacere de tali el prefato can-
tore nella sua cythara dican-
do. Homo cum in honore es-
set nō intellexit. Lo richone
domētre chegli era in hono-
re nō ha inteso che bisogna-
ua pensar dela morte. ⁊ itē.
Homo cum interierit non su-
met secū oīa: neq; descendet
cum eo glia eius. Quando sa-
ra lhora che puēga morire:
el richo auaro nō portara se-
co: nāq; vno picolo quadra-
te: nāq; con esso descendera
la gloria dela sua roba nela
qual tāto sperana. O matta
⁊ stolidi p̄ditiōe ad nō pen-
sar che volia aut nō volia cō
uenira lassare tutte q̄ste cose
vane. **L**a tertia sorte: ala
qual appare la morte acer-
ba ⁊ amara: sono li inertī: li
desidi: li pigri: li ociosi: li q̄li
nō se p̄tēcano far q̄che ope-
re de fructo. ⁊ p̄sequente si
diffidano del suo merito: ⁊

Sermones Funebres

quãdoviene el tpo dela morte se tristano ⁊ nō voleno sentir nominar la morte. Cōtra diquali crida la tromba de la fede paulo apostolo. *Mō coronabitur: nisi qui legitime certauerit.* non bisogna sperar nituno da essere coronato dal summo immortale ⁊ elemente idio de gloria: excepto quello elqual sara fatigato legitimamente ⁊ fortemente hauerà dimicator ⁊ pugnato contra lo hoste della natura humana: cioe el diavolo infernale. **L**i quartiliquali hanno ingente spantō della morte: sono chiamati quelli alliquali succedeno le cose ad suo voto: ad suo desiderio: ad suo modo. Impe roche quando saranno conducti al ponto della dissolutione del corpo a l'anima: nō potranno confidarsi nela fortuna: manque in le loro prosperitate: como admonisse *Valerio Massimo* nel nono libro: capitulo de mortibus non vulgaribus. *Enimvero minimo studio retinendum est bonum: cuius est caduca possessio.* Inueritate si vorrebbe con puoco studio ⁊ minima cura ⁊ diligentia riter ⁊ considerarse de quello bene: la possessione delquale e caduca ⁊ volubile ⁊ incerta. **L**a quinta specie: a chi appare la morte dura ⁊ atra ⁊ amara: sono li peccatori aliquali subito ch se senteno feriti del telo dela infermitade: comenciano ad tremare de pagura della morte: perche li vedeno essergli abbreniato il tempo del peccare. **P**erche el spechio de la penitentia crida: *scō Hieronymo: ⁊ e registrato nel sacro Decreto de penitentia distinctione. v. capitulo peccatores.* *Peccatores vellunt sine fine viuere: vt possent sine fine peccare.* Li ribaldi peccatori vorebno sempre mai viuere: acio podesseno senza fine peccar. **A**lla clemetia diuina ha pūto a qsto appetito ⁊ ha ordiato la lege generale: cioe *statutum est oibus hoīb' semel mori.* **A**lla diuersi modi: scō che dice el cātoze del spūscō *Dauid ppheta nel psal. cxxj.* ch la morte de boni como e stato qsto nro charissimo: pñcio: *sa est in p'spectu dñi mors sc̃torum ei'.* **A**lla morte di pctōri e ribalda: mors pctōrū pessima. **E**t iō qsto nro amico spectabiles cines: ha tã

io fat
vita
amar
la me
li gau
CS
P
dio m
rola
e nat
tia. S
al cap
trifini
mo th
ti que
e bre
sa mi
more
tolini
que r
more
trifini
voca
ma
cio
sone
li in
che
a lna
dice
m
cete
no d

Vulgarcs

to sapiētemēte pūisto alla sua
vita cō la morte nō lie parsa
amara ma dīcūssima cōe q̄l
la mediāte la q̄l l'ho pūene a
li gaudi de vita eīna. Amē.

Sermo 5° p pūero cois.

Placita erat dñs aīa il
li^o: ppter hoc pperat
nit illū educere d me
dio iniquitatis. Questa vigo
rosa 7 sapida sciētia pcedet
e nata dala fontana de sapiē
tia. Salomone nela sapiētia
al caplo. iij. Done prestan
tissimi auditori: io con ogni
mio studio 7 diligentia: quā
tūque ne regni in mi pocha
7 breue: vederete pche cau
sa mīsser domenedio dia la
morte tanto imatura ali fan
tolini: ho tronato che p cin
que rasonē dio summo 7 im
mortale: 7 sopra tutti clemē
tissimo: accelera 7 festina ad
vocar ad si li infanti. La pri
ma deliquali cō vostro dile
cto vi mōstro. **P**rima ra
sone per la q̄l dio euoca ad si
li innocēti 7 puri infanti 7 p
che desidera la lor p̄sentia: 7
a lui piace li lor anime. Ideo
dicē elibema placita erat do
mino aīa illi^o. Tāto era pia
cēte laīa di q̄to innoxio fioli
no che apparebbe che stes

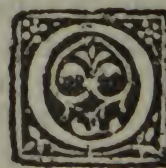
inille āni ad tirar ad si tanto
splendēte zoiello. Et p tanto
ba pperato de edur q̄lla fo
ra dela iniquitate: 7 fora de
la voragie del peccato: 7 col
locarlo in sede tutissima 7 se
cura da ogni piculo. **S**e
cūda rasonē p laqual el sum
mo idio domāda ad se li ino
cui: 7 adolescētuli: nō e altro
excepto che mīsser domene
dio: non vorebbe che l'alma
laqual ha creata 7 infusa nel
corpo de l'omo tanto splen
dente 7 lucida: tanto chiara
7 formosa: tanto pulchra 7
spectabile caschasse nel ceno
del peccato: nel luto dela in
quitade: nelle sorde del fla
gitio: che piu presto la vole
in pocho itēpesta: 7 con me
nor gloriā: che lassarla cade
re nel baratro del iferno: do
mente che aspecta la debi lu
crar merito. Ideo el sapien
te Salomone respondē alla
questione preposita: 7 solue
el dubio pelegrinamēte. Sa
pientie. iij. **R**aptus est ne
malitia: mutaret cor eius.
Lie stato tolto in p̄sīa acioch
la malitia nō hauesli a muta
re la lui inocētia i p̄cto 7 labe
7 sorde puzolenta di viti.
Tertia rasonē ch iduce lo
s. n

Sermones Funebres

oipotete idio ad la enocatioe
delaia fora del corpo sie la i/
gētissima pietade: laq̄l porta
ad lanima: acio che i q̄sto ca/
liginoso & obscurissimo mū/
do nō se affliga lōgo tempo.
Et de q̄sto mene p̄sta fed e &
testimonio el grāde p̄pheta.
Isaia. dicēdo Afacie malitie
collectur⁹ est iustū. Da la sa/
cia: dalo laqueo dela mali/
tia cioe del pctō idio recolie/
ra & chiamara ad se el iusto.
La q̄rta rasone dimostra
p̄ qual causa la imēsitade de
la diuina misericordia: nō las/
sa diuturnamente la dilecta
aia b̄itar in q̄sto miserabile
corpacio: sie che lardore de/
la charitade diuina cognosce
che li ribaldi & pctōri nō so/
no degni de simile p̄sortio: &
cōpagnia: che si debba me/
scolar li boni cū li mali: li sc̄ti
cū li pctōri. li b̄i cū li dāna/
ti & iō cognoscēdo che nō cō/
ueneno isieme simile semēze
nō vole che da tali siano acō/
pagnati p̄che nō sono degni
Et de q̄sto uene adduco vno
testimonio singulare cioe la
tuba de la fede christiana lo
ap̄lo p̄ Paulo: che dice. Qui
b⁹ dīgn⁹ nō erat mūdus. di
q̄li sc̄ti inocēte isanti el mūdo

nō era degno. **C**Quita & vi/
tima rasone: p̄che cā dio cōfi/
citamēte chosi tēpestiuamēte
tura ad se li aie de li puri pu/
tini: sie che el sūmo & clemē/
tissimo anbelo & desidera in/
defessamēte de volere coro/
nare q̄lli & dargli la glia del
Reame celeste. Un per bo/
cha del sapientissimo Salo/
mone crida alta voce de mi/
sericordia & de charitade: in
la cātica. ca. ij. Veni de liba/
no spōsa: veni coronaberis.
Uieni o dilecta spōsa mia: o
dilecta aia veni: impero che
io te voglio coronar dela stol/
la dela imortalitade: de glia
de vita eterna: Ala q̄le me cō/
duca q̄llo sūmo & eterno idio
elquale ha chiamato lanima
di questo nostro charo fratel
lo. Amen.

CSext⁹ fmo coisvulgaris.

Quia parata
sunt. venite ad
nuptias. le sa/
cratissime paro/
le da me adessō
recitate son del grandissimo
& fidelissimo thesorere del
sacro eloquio & deli archani/
misterij diuini. Sc̄to Mat/
theo al cap. xxij. Ma noi nō
douemo p̄sare che lo enan/

gelio
p̄ntu
no: m
trumi
uina
ad m
die p̄
vinct
sa e ap
nize tu
affatig
ve p̄fo
cum li
angeli
do q̄st
mao
fratell
plaret
curre
ma la
c̄llim
dome
Omm
CSe
copio
gratit
Uenit
adūge
māch
mēsa
stri so
chiat
tūm
de tu
tie &

Vulgares

gelista sia quello che inite al
 p̄m̄io eterno como patro-
 no: ma solum como nūcio ⁊
 trumbetta destinato dala di-
 uina trinitade: in q̄sto mūdo
 ad inuitar ale noce eternale
 aīe p̄fectamēte disposite albē
 viuere: ip̄ero che za ogni co-
 sa e apparecchiata. Venite ve-
 nite tutti: i q̄li laudati ⁊ sūti
 affatigati: ⁊ io ve reficiaro e
 ve p̄fortaro ⁊ p̄solaro īsieme
 cum li cōpagne deli ordeni
 angelici: ali q̄li ep̄uli veden-
 do q̄sto zorno essere sta chia-
 mato q̄sto n̄ro dilectissimo
 fratello sopra del qual sacro
 plaredoi cose singlar me oc-
 curreno da exponē. **C** **P**ri-
 ma la p̄uidētia dela abūdā-
 tissima largitione diuina: la
 done dice el thema nostro.
Omnia parata sunt. ⁊c.
Secūda la amicitia dela
 copiosissima corte celestiale
 gratissima: la done el dice.
Venite ad nuptias. Quāto
 adūq̄ ala p̄uidētia diuina nō
 māchara cosa alcuna in q̄lla
 mēsa diuina: done tāti mini-
 stri solerti ⁊ solliciti appare-
 chiano alo ip̄erio del sapien-
 tissimo padre dal qual p̄ce-
 de tute le fontane dele scien-
 tie ⁊ p̄uidētie ⁊ bontade. Da

la sua adūq̄ eterna p̄uidē-
 tia īfallibile: ala sua familia,
 i. ale ale di soi fui: nō solamē-
 te ha appechiato vna cosa:
 vna epula vna viuanda: ma
 tutte q̄lle cose lequal cogno-
 sce essere necessarij ad sile cō-
 uinio. ideo dice. **O**īa parata
 sūt. Le q̄l cose nō sono discre-
 p̄ati da q̄lli che se soleno pa-
 rechiare qua in le noce ma-
 teriale cioe p̄namēte el cibo
 ben ordiato ad recreare li se-
 fi e strachi in q̄sto mūdo. **O**
 q̄sta dignitate che dio se deb-
 ba hūiliare ad apparecchiar
 cū li p̄p̄rii mani ali soi serui
 como dice el cantor de dio.
David p̄pheta. Domie pa-
 rasti in cōspectu meo mēsa.
Signor: gratioſo tu hai cū li
 toi sancte mane apparecchi-
 to anāti a me la mēsa. **E**t itez
 q̄llo medemo ce metera anā-
 te ogni cibo īcomparabile:
 pieno de suauitate el qual p̄-
 sta ⁊ dauita eterna. **E**t de q̄-
 sto mene testimonio fidele el
 sapientissimo Salomone.
Sap̄. xij. Angeloruz esca nu-
 trasti populum tuum: ⁊ pre-
 paratum panem de celo pre-
 stitisti eis sine labore: omne
 delectamentum in se haben-
 tem. **S**ignor: tu hai nutrito el

Sermones Funebres

mo populo del cibo deli an-
zoli: & tu gli hai dato del pa-
ne fato in celo: el qual ha in
se ogne dolceza & ogni dele-
ctamento senza fatica: senza
sudore. Et de qsto ne testifi-
ca scō Joāne. c. 6. che dice.
Ego suz panis viuus qui de
celo descēdi: siqs māducane
rit ex hoc pane viuet in eter-
nuz. Io son el pane vino el
q̄l son venuto & desceso dal
cielo in qsto mundo: per ci-
barue voi homini mortali i
grati: & se q̄lche verno mā-
zera di qsto pane cō la ma-
gratia: zoe sēza peccato mor-
tale: mai nō morira ma vine-
ra in eternuz & in seculū secu-
li. Tertio ha apparecchiato
el loco amplo spaciooso gran-
de & delectabile: doue ne vo-
ra lozare tuti quāti acio nō
se calchemo luno laltro: ma
tutti stremo aīati. & qsto e fi-
gnrato nel Genesis al caplo
xiiij. doue dice. Est apud
nos locus spaciosus & ma-
gnus ad reficiēdū & manen-
dum. Et quādo el cantor del
spirito scō fu assentato in si-
mile loco comencio a rēgra-
tiar laltissimo idio con alta
voce dicēdo. Statuisti in lo-
co spaciooso pedes meos. Si-

gnor nō te posso assai rēgra-
tiare che tu hai posti li pedi-
mei in vno loco così spacio-
so così grande: tanto largo &
ioenndo. Et questo loco che
credui voi lo habia appare-
chiato & scepato & mūdato.
& posti tanti belli tapeti: &
belli razi & così ornate spale-
re: nō e stato altro: se non el
figliolo de dio. El qual dice
per boccha del suo canzele-
re Joāne al cap. xiiij. Vado
preparare vobis locum. Io
vado ananti de voi per pre-
parare el luoco del vostro
mūdo. Et la mazor delecta-
tione che possa haner li con-
unij sie quando li vedeno li
scuderi belli politi: netti &
eleganti & presti. Altri scude-
ri non fermira in quello san-
cto cōuinio excepto el figlio-
lo de dio & dela vergine ma-
ria Jesu christo benedecto:
come testifica lo suo canzele-
re & parēte dilectissimo: nel
capitulo duodecimo. doue
dice. Amen dico vobis: q̄
precinget se & faciet illos dis-
cumbere & transiens mini-
strabit illis. Et questo basta
quanto ala prima parte.
¶ La scōda parte sie ch̄ lami-
cia dela copiosa corte cele-

ste: la
che n
gnifi
mūdo
me c
de vi
non
dima
n de
thor
a: pri
rapi
ri: co
per d
de fin
le cor
quell
piat
fede
sanct
dice
nūe
rata
quel
pa
cap
rat
cū
fira
vo
ran
tim
tell
ad
pū
chi

Vulgares

ste: sara gratissima. Ma per
che non solamēte idio beni-
gnissimo ha preparato el cō-
uiuio: ha voluto ancora dar
me compagna gratiosa: nō
de vilani: non de artesani:
non de soldati: non de citta-
dini: ma delli sancti & spiri-
ti beati: anzoli: archanzoli:
throni: dominationi: potesta-
ti: principati: cherubini: & se-
raphini: Apostoli & marty-
ri: confessori: & virgini. Et
perche non sono tutti degni
de simile conuiuio & de simi-
le compagna: chiama solū
quelli che hanno la vesta nu-
ptiale: cioe la charitade: la
fede: la speranza: innocenti:
sancti: puri: iusti: & per tanto
dice el thema prefato. Ue-
nite ad nuptias: quoniam pa-
rata sunt omnia. Et questo e
quello che diceua lapostolo
Paulo alli Romani: sexto
capitolo. Nunc autem libe-
rati a peccato: serui autem fa-
cti deo: habetis fructum ve-
strum in sanctificatione: finē
vō vitam eternam. Conside-
rando adunque questo con-
uiuio el nro charissimo fra-
tello non e stato negligente
ad prouederse dela veste nu-
ptiale: cioe dele opere che ri-
chiede al fidele christiano.

Iustitia: patientia: obediē-
tia: fede: charitade: patiētia:
constantia: acio podesse in-
trar in lo conuiuio elqual ha
apparechiato dio diligētib?
se: elqual ne pceda anchora
ad noi q̄llo elqual me chia-
ma tanto dolcemēte dicēdo.
Venite benedicti ad nupti-
as eternas: qm̄ sunt oīa para-
ta. Amen.

Sermo septim⁹ p̄ q̄cūq;
muliere cōmunis vulgaris.

Mulier gratiosa: inue-
nit gloriā. La senten-
tia prelibata e poue-
ra de parole: ma parme pin-
gue opima & grassa de intel-
ligētia & sentimento: laqual
spectatissimi auditores: reci-
ta el sapientissimo di mortali
Salomone nelli suoi pro-
uerbij al capitolo secondo.
Mellequale propiate paro-
le doi chose diuerse vole ad
noi demonstrare.

Cil primo virtutis meritū:
li doue dice: Mulier gra-
tiosa.

CScdo glie p̄miū: li doue
dice. Inuenit glia. **C**Mella
p̄ma parte adūque doue di-
ce mulier ḡiosa. Io studian-
do trouo d̄ trei specie de ḡra
poderse ritronar i vna dona
La prima e ḡra natural laq̄l

s iij

Sermones Funebres

cōsiste in la bellezza & elegā-
tia corpale: & quāto ale dotte
cōdecēte ala bellezza & liza-
dria corpale: & maximamen-
te nela lingua qñ che nō par-
la excepto al tempo che biso-
gna: & qñ bisogna modera &
refrena la sua lingua: così dico
in rñdē: como i exordiare &
finire: che nō sia troppo zāze-
ra: non troppo audace: non
troppo taciturna ma in ogni
cosa tene el mezo. Et sile se-
mina lauda el sapientissimo
Salomone ne li puerbij al.
ij. ca. fauus distillās: labia
eius. Li labri de dona così fa-
tamēte sania sono como vna
pana de mele dolce nela boc-
cha a l'omo.

La secūda grā e grā artifi-
ciale: laqual p̄siste nelo orna-
mento dele veste & de capil-
li & quelle altre cose acciden-
tale como fanno quelle fare.
& q̄sta grā vitupa pur el p̄fa-
to sapiēte: in q̄llo. ca. dicēdo
Ecc mulier occurrit ei in or-
natu meretricio: p̄parata ad
capiendas aias. Ma ambe-
doue q̄ste gratie sono fallace
scōdo che dice Salomone ne
li puer. ca. 31. fallax est grā.
& vana est pulchritudo: ma
volta la charta. La dona la
q̄l ha q̄lche timor de dio: q̄l

la fara laudata & da dio & da
li boi: como dice el p̄fato sa-
piēte in q̄llo medemo. cap.
Mulier timēs deū: ipsa lau-
dabit. Unde io trouo che q̄l
la dona che cerchara de abū-
dar de questi doi gratie fara
exclusa dal regname celeste.

La tertia grā e grā de in-
fusione diuina & questa grā
alchuna volta cōsiste in lo pu-
dore vericundia: scōdo che di-
ce Salo. nelo ecclesiastico.
Moli discedere a muliere sen-
sata: & bōa quā sortitus es: in
timore dei grā enī verecūdie
illius sup aurū: qñ p̄sistit in
rerū domesticarū solitudine
O tu che te vole maritari aut
sei vxorato: non te partir da
q̄lla dona che e sensata & bo-
ua laqual tu hai trouat timo-
rosa de dio. Impero che la
grā dela verecūdia de quella
e piu p̄ciosa: piu nobile: piu
cara che oro & argento & gē-
me preciose: & itez Ecclesia-
stici. xxij. Mulier sensata de-
lectabit virum suū. La dona
de bono sentimento & intelle-
cto piacerà & delectara ad
suo marito. Alchuna volta la
grā muliebri p̄siste in la bo-
nestade de vita & sanctimo-
nia di bōi costumi: scōdo che
dice Salomone sapientissi-

Vulgarès

mo in lo ecclesiastico. Gr̃a sup gr̃az mulier sc̃a ⁊ pudo/ rosa. Gr̃a sopra gr̃a: ⁊ dono sopra dono. La dona sancta ⁊ verecūda. Quelle dōe che abundano de q̃ite. grate pse guiscono la glia imortale: ⁊ q̃sto basta quāto ala p̃ma parte: pigliamo la secunda ⁊ fa/ cio fine.

CLa secūda parte e che mu/ lier gratiosa inuēt gloriā. Jo trouo anchora grauissimi vi/ ri che la gloria mulieb̃e se re perisse de trei specie. Tute le done di questo mundo se cō cludeno in vno de questi sta ti: aut che sono vergine: aut nupti: aut vidue. Ma el sapi entissimo Salo. attribuisse trei sorte de gloria aleverge/ ne in la sua sap. cioe la lor me moria imortale. Sap. 4. O q̃ pulchra est casta gene/ ratio cū claritate: imortalis est enī memoria illius: quia apud deum nota est ⁊ apud homines. La secunda gloria sie la corona perpetua: secun do che dicena sancta agnese Castitas mihi duplicabitur ad coronam. La terna gloria sie la eccellente victoria con/ tra la tentatione del mundo del diaboloz dela carne. Et imperho canta la sancta ma

ter ecclesia. In sexu fragi/ li dens victoriam contulisti. Signor tu hai dato alo sexo femine ⁊ fragile tanta pos/ sanza: che hai p̃seguita la vi ctoria cōtra lo exercitato ini/ mico: la gloria deli maritati cōsiste in trei cose: la prima e la fede verso lo marito. La se cunda e la probitate diuul/ gata dela bona fama: ⁊ virtu de: ⁊ questo conferma lo sapi ente Salo. in lo eccle. Sur/ rerunt filie eius: ⁊ beatis/ simam predicauerunt: ⁊ in virtutibus eius laudauerunt eam. La terza gloria e la ex/ altatione eterna confirmare mo ancora questo per lo al/ leg. sapiente in lo ecclesiasti/ co. fortitudo ⁊ decor indu/ mentum eius: ⁊ ridebit in die nouissimo. La constan/ stantia del animo ⁊ la belle/ za dela anima siano gli soive sti: ⁊ nel zorno vltimo redira quando andara incontra ala caterna dele sc̃e done. Eva: Rebeccha: Sarra: Anna: Susanna: Moem: ⁊ tutte q̃l le altre sapiēte done. La glo/ ria dele vidue consiste in tre cose. La prima siclla saluata honestade poi la morte del marito. Et questi lauda lo Apo. pau. nela. ij. epi. chel

Sermones Funebres

scritte ad thimothéo al. c. ii. Vidua eligat: nō minus q̄ draginta annorū que fuerit vnius viri vxor: in operibus bonis testimoniu habēs. La scda glia: e se ritroua hauer recento in casa sua li boi sc̄ti ⁊ ad q̄lli mīstrato seruito ⁊ porreto le elemosine sc̄do la facultade. Unde lo ap̄lo dice. si hospitio recepit: si sc̄to ruin pedes lauit. La terza ⁊ vltima glia che hāno le vedue e la sc̄ta excitatione in le ope dela misericordia. Un sottozonze el p̄fato ap̄lo. Si oēs opus bonū subsecuta est. La dona adūq; laq̄l hauera habuti q̄ste gr̄e como veramente vedemo q̄sta n̄ra charissima hauer habuto possedere in l'altra vita la glia de vita eterna. Amen.

Sermo octauus pro quo cūq; sene cois vulgaris.

Mortuus est senex et plen⁹ diebus. Habentur hec originaliter Genesis. xxxv. cap. Quātūche se p̄dicte parole forono dicte dal nostro patriarcha Isaac: nella sua morte: mētedimeno p̄gruentissimamēte gli vediamo posser recitar in lobito del n̄ro

singular amico. **M**iser Antonio Britanico: el q̄l ha soluto el debito dela natura ⁊ e salito ad vita perbene. Me la qual p̄posita auctoritate doi cose occorreno da p̄siderare. La p̄ma e q̄n dice mortuus est senex: La scda q̄n dice. Et plenus dierū. Discorrandolo ingenio peregrino per le sacre scripture: ⁊ per gli codici de doctori p̄sbi ⁊ antiq ritroua che intra q̄li che moreno lie q̄tro diner si ⁊ molto discrepanti ordini al morire. Impero che alchuni moreno vecchi: ma nō sono pieni de zorni. Alchuni moreno pieni de zorni: ma nō sono vecchi. Alchuni moreno ne vecchi ne pieni de zorni. Alchuni altri moreno ⁊ vecchi ⁊ pieni de zorni. La p̄ditione deli p̄mi li quali moreno vecchi: ma nō pieni de zorni sono quelli li q̄li hāno trāscorso tēpo assai in questo mundo ma senza fructo alcuno de bone ope. In loco di quali dice el specchio dela patiētia iob al. ca. vij. Ego habui menses tuos. O tristo et misero mi che ho p̄sumati li mei zorni: mesi: ⁊ anni cessamēte. Domādano li doctori quelli zorni

mi esser dia
sa in certam
sa digna d
merito. C
Tuo imp
uando a
re che que
na facto ac
mo ⁊ mer
da mensa
bruto ⁊ g
lare ⁊ p̄a
mītarle di
mi che bo
alchuno d
ore. Et in
es quid ge
latime far
mo pecca
qual pecca
spole. Nō
de peccat
peratores
no nō ha
che p̄sona
qua de m
uoi o cha
questo el
era per i
uatione
no lena p
donerla
expecta
no. Qu
molto l
p̄ma v

Vulgares

ni'esser uacui neliqli lbo pas
 sa inertamete. ⁊ nō fano co/
 sa digna de qlche. lande ant/
 merito. Unde el se leze de
 Tito imperator che vna vol/
 ta siando ad cena se recorde/
 te che quel zorno nō haue/
 na facto acto alchuno stre/
 nuo ⁊ memorabile: se leuo/
 da mensa ⁊ adete nel suo cu/
 biculo ⁊ gli cū genito ⁊ do/
 lore ⁊ pianto comēto ad la/
 mētarse dicendo. O misero/
 mi che hozi nō ho facto acto/
 alchuno degno de impera/
 tore. Et interrogātibus ami/
 cis quid gerneret: respōse. las/
 satime far la penitencia del/
 mio peccato. Et lor dicono/
 qual peccato. Et quello res/
 pōse. Mō vi par ad voi grā/
 de peccato che io siando im/
 peratore: ⁊ cio che volio e fa/
 cto nō habia vsato verso ql/
 che psona qualche opera de/
 gna de mi. Pensati adunq/
 uoi o charissimi auditori: se/
 questo elql era zentile: ⁊ nō/
 era per intrare in loco de sal/
 uatione per ope che facesse:
 uolena perho far quello che/
 doneria far el fidele xpiano/
 expectatio del premio eter/
 no. Quam sit che voi sapeti/
 molto bene che capillus ca/
 pris vestri non peribit: quo/
 niam omnes numerati sunt.
 Unde dicena scō Bernardo
 Omne tempus tibi impēsuz
 requiretur qualiter a te fue/
 rit expensum Tutto el tem/
 po ad te anima tapina attri/
 buto dal summo idio: sara/
 rechiesto a che modo lhaue/
 rai expēso. Ma io trono che/
 sono alchuni vecchi de tem/
 po: ma non hanno impiti li/
 giorni: idest non hanno con/
 sumato el tempo circa le ope/
 re virtuose. Unde dice san/
 cto Joanne in lo apochaly/
 psis. secondo capitulo. De/
 dit ei tempus vt penitentiā/
 agerent: ⁊ noluerunt penitē/
 a fornicatiōe sua ⁊c. Et qsto/
 basta qsto ali primi moriēti.
 Secundo sono alcuni al/
 tri iqli moreno pieni de zor/
 ni ma nō sono vecchi. Et q/
 sti sono qlli che moreno zo/
 ueni ma acostumati: ⁊ boni:
 deliql pueniētemente se po/
 cantar quello che dice el sa/
 pientissimo. Salomone nel/
 la sua sua sapientia Sap. 8.
 Consumat⁹ in breui: expleuit/
 tpa multa. Impo che in po/
 chi zorni hanno psequito gli/
 viu: liqli doneria acqstar in/
 senectute. Unde se pono ap/
 tissimamente chiamar pieni/
 de zorni: quānis siano zoue/

Sermones Funebres

ni. Et bñ se po adaptar q̃llo
savelare deli Acti deli apli
al capitulo. xxvij. de Tabita
laq̃l era del numero preas-
gnato. Plena erat bonis
opibus: et elemosinis quas
faciebat A q̃sto nro charissi-
mo: elq̃l era pieno de bone
opere: et elemosyne leq̃l lui
facea. Ita che possiamo di-
re che era pieno de zorni:
ma non era vecchio.

Tercio sono alchuni altri
iq̃li moreno nō vecchiniāq̃
piem de zorni. Et q̃sti tali so-
no li zoveni lassini: lechardi
zugadori: biastematori: luxu-
riosi: supbi: ambitiosi: spada-
cini: liq̃li in vno subito caso
cōneneno lassare la dolceza
deli soi appiaceri: et morire
come moreno li bestij senza
sacramenti. senza fede: senza
speranza de psequire el fine
de vita. Et ideo ben se pol
dire che li moreno zoveni q̃n-
to al tēpo. et nō pleni dierū.
quanto ali fructuose opere.

Quarto sono alchuni al-
tri: liq̃li moreno et vecchi et
piē de zorni. Et q̃sti sono q̃l-
li liq̃li hāno assai viuesto in
q̃sto mūdo q̃nāto ali āni na-
turali: et sono pieni de zorni
cioe de honesta de vita et de
facti laudabili. Unde dice el

sapiente Seneca. Longa est
vita si plena est. Implet aut
quū sibi animus bonum su-
um reddit: et ad se potestates
sui transfert. Quella vita e
longa laq̃l e piena: ma alho-
ra se impisse quando che la-
nimo rende ad sili bem: et
transporta ad se la sua pote-
stade. Del numero di quali
era David Thobia. Job.
Abraam. Isaac. Jacob Et
pero dicena el spechio dela
patientia Job al. c. ix. Dies
mei transierunt sicut nanes
portantes poma. Li mei zor-
ni sono passati como passa-
no le naue che portano po-
mi. Et e da notare che quā-
do vna naue va bonusta de
pomi lassa grandissimo odo-
re li done e passata. Così figu-
rativamente questo nostro ami-
cissimo e passato come naue
charga de pomi: laqual ba-
lassato grandissimo odore de
li bone et optime opere. Et
iō potemo bē dir como dice
el thema nro i pncipio **M**or-
tuus est senex: et plen^{us} dier^{um} et ē

Mon^{us} fino cois vulgaris.
Oca operarios
et redde illi amer-
cedez. **H**ec ver-
ba sunt origina-
liter. **M**atth. xx.

ca. 2. a
le idio
fragilita
māda al
mio la
laqual
humana
per hanc
maxima
do alcu
mente la
gna: ideo
ratori et
di loro la
tanto io
siderare
in lo tber
C. Prin
dico q̃n
C. Secu
ne finale
de illis
debe na
ama cita
cuādo el
per tre d
cadanne
ti al indi
elqual
tādo li
no de g
do che
chūsto
ca. xxv
gre p̃f
suo fa

Vulgar es

ca. La clemētia del imorta/
le idio nō se dismētichba dela
fragilita bñana p tato che co
māda al fiolo dicēdo O fiolo
mio la ingente compassione
laqual io porto ala creatura
humana me constringe do/
uer hauer picta de quelli: &
maximamente perche io ve
do alcuni de lo: hauer fidel/
mente laborato nela mia vi/
gna: ideo chiama quelli ope/
ratori & rende ad cadanno
di loro la sua mercede. Et p
tanto io vedo doi cose da cō/
siderare lequal se denotano
in lo thema assumpto.

Prima la citatione del in/
dicio qñ dice. **V**oca oparios
Secunda la remuneratio
ne finale quādo dice. Et red
de illis mercedem. Dove se
debbe notar che auante la vl/
tima citatione esso saluatore
citādo chiama ciaschaduno
per tre diuersi modi: acioch
cadanno se apparecchia auā/
ti al iudice. El primo modo
elqual tenera el saluatore ci/
tādo li mortali se chiama do/
no de grata donatione: secō
do che dice el thesorero de
christo bñdicto scō Math.
ca. xxv. Il domo quidā pere/
gre pficiscens vocauit suos
suos suos: & tradidit illis om

nia bona sua. Le qñ cose non
significano altro: excepto li
doni & charismate dela gra/
tia. Ma io cene troui tanti
che buttano via questi doni
che puochi puochi veneno
ad dio vocante quelli. Et qñ
sti tali sono propriamente si/
mili al falcone: elquale quā
do e ben pienor facio de es/
ca: nō vene presto al pugno.
Et per questo peccato che
non aldeno la voce ne la trō
ba: ne el clamore de dio che
chiama quelli alla peniten/
tia per citarli poi al iudicio
saranno sententiati contuma/
ci & rebelli al pretorio. Et iō
Isaia vocifera altamēte. In
sceleribus vris venditi estis:
& in peccatis vestris dimisi
vos: quia vocati & non erat
qui responderet mihi. Uoi
o contumaci peccatori dice
Isaia al capitolo quinquage/
simo. Seti venduti in vostri
pertinacij: & nele vostre sce/
leritate: & io ue ho lassati &
abandonati nelli vostri vitij
& peccati: imperoche io ho
ben fortemente chiamato:
ma non glie stato alchuno
che me habia risposto. E lise
condo modo elqual tenera
el iudice equor iusto. se chia/
ma segno de dure menaze.

Sermones Funebres

scio che quello che nō hāno voluto far p dono de grā al mācho lo cōuenga far p me naze. Et q̄sto e mōstrato & si gnificato per Osea p̄p̄ha al ca. xi. Q̄ puer israel est: dilexi eū & ex egypto vocavi filiū meū. Perche israel e puto: cioe & lo genere humano nō e capace dele cose altissime & diuine: iō iō l'ho chiamato & vocato mio figliolino. Et per che Israel se interpreta angustia: p̄ t̄to lo voluto chiamar fora dele angustie: p̄che in q̄sto mundo nō e altro che angustie: affani: afflictioe de spirito & loco de dolore: p̄p̄riamente l'ho e in q̄sto mūdo secundo che e la naue nel pelo go del mare: laqual piclita & fa naufragio. Et ideo el benignissimo & sapientissimo idio scio nō la p̄chiamo in la turbine dela tēpesta di q̄sto mūdo me voca & domanda secūdo che l'ni testifica p la bocca del suo fidele thesauro Ad atheo. Mō veni vocare iustos sed peccatores ad penitētiā: & sequit̄: Et rennitis. Io non son venuto dice el saluatore clemētissimo ad chiamare li iusti ma li peccatori a penitētia Ad a voi obstinati in durati p̄uaci & contumaci nō hauei voluto andire p p̄ua malicia. Et iō cō li yisce ri dela pietade & clemētia ho desteso le braze sopra el legno dela sc̄ta croce p voi miseri peccatori: & mai nō glie stato hō elq̄l me guardasse. Et terzo & vltimo mō elq̄l tenera il saluatore in la citatio: ne iudiciale fara la parola de le p̄uisione de la felicitade eterna. O che chareze: o che blādicie: o che lo senghe: che el saluatore: elq̄l vedēdo che non po tirare ad se li miseri peccatori cū p̄senti & doni & muner̄: ne p mēace: se volta in ogni lato: se volta ale careze. O ingrati peccatori: la benignita del saluatore ve manda ad chiamare & voi nō volete porzere le orecchie & che volelo far de voi: el ve vol dare la vostra mercede. Et q̄sta fo la la sc̄da parte che preposeno & che mercede e questa? Elo vno marcello: non. Elo vno ducato nō. El vna vesta: non. El vna possessio ne: nō. che eadūq̄: votu che te lo dica: si. Ele el reame dl celo. Et che q̄sto sia el vero te lo p̄firma & ratifica esso saluator p bocca de sancto Ad atheo al ca. xxv. done el dice. Venite b̄ndicti patris mei p

capite re
mercedē
salario. A
q̄: quest
che diol
tia per m
ze: volu
andare &
la vesta n
a receuer
opere me
gratia de
la gloria
am nos e
regnat u
Amen.
Serm
nis vulg
pella.

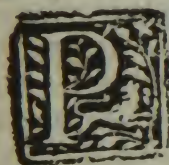
P

La prefe
ciabiles
nissimi
fime. A
redo & c
to Da
mo. xx
sona de
tolino
mio p
bāno
tronal

Vulgares

capite regnum eternū. O che mercede: o che premio: o che salario. Considerando adunque questo nostro charissimo che dio la chiamato per gratia per menace: e per charezze: voluntera se disposto de andare e presto se ha posto la vesta nuptiale: e e andato a receuer el premio dele sue opere meritorie: precedente gratia diuina: e ha habuto la gloria eterna. Ad quas etiam nos conducat qui vinit e regnat in secula seculorum. Amen.

Sermo decimus communis vulgaris pro puero sine puella.

Pater meus et mater mea dereliquerunt me. Dominus autem assumpsit me etc.

La presente antichitate spectabiles ciues et vos viri grauissimi ac matrone pudicissime. Le del castigato cutbaredo e cantore del spirito sancto Danid prophetia nel psalmo. xxvj. elqual parla in persona di questo innocente fantolino aut fantolina: dicendo mio padre e mia madre me habano abandonati: ma io ho tronato melior: che padre ne

anche madre. El summo e immortale idio: subito che ha visto che sono abandonata da li mei parenti: me ha recevuta e acceptata nela sua aula regia: e corte iperiale. In lequale parole el grande prophetia demonstra doi cose: cioe. Primo el defecto dela natura humana: laqual abadonna l'ho in lo articulo dela necessitate quando el disse. *Psalmus* meus et mater mea dereliquerunt me etc. Secundo el beneficio dela diuina misericordia laqual presta ad subuenir a l'ho nel tempo oportuno li done el disse. *Dñs* antez assumpsit me etc. Et io trouo che in tre cose la natura abandona l'ho e dio e citissimo ala subuentione. Et primo questo nro: aut questa nra pura infantolina e stata assumpta da dio fora del ventre materno p sua figliola in lo scito batesmo scdo che dice Iohanne secretario del nostro saluatore al pmo. ca. Dedit eis patres filios dei fieri his qui credunt in nomine eius qui non ex voluptate carnis: neque ex voluntate viri: sed ex deo nati sunt. A dato el nro saluatore la potesta da deuenare figlioli de dio: ma non a tutti sed solu a quel

Sermones Funebres

li che credẽo nel suo nome: & liquali nõ sono nati per uoluptate de carne: nõq̃ per uoluntade de hõ: ma sono nati da dio per el sc̃to baptismo. Unde diceua el dicto cantore cuz la sua cythara. dñi est assumptio nostra. La nra assumptione in celo: nõ e de altro excepto che idio. Secundariamẽte la nra assumptione che vsa dio verso dela humana natura: e de duro & aspero seruitio in vno liberale seruire & famulato: cioe ad seruire a dio in canti & dolci soni. Impero che dice la tua ba dela fede xp̃iana. seruire deo regnare est. Ad seruire alo d̃ipotente idio: nõ e altro se nõ vno regnare. Et che q̃sto sia ṽo lo haueremo ad p̃bare per lo testo dela lege antiqua. sc̃di i Regũ. xxiij. capi. Misit dñs de excelsis: & assũpsit me. et abstraxit me de aquis multis & liberauit me de inimico meo potẽtissimo. ha mādato la diuina clemẽtia in q̃sto mundo tanto che son stata inocẽte: pura & munda dal excelsis et altissimo throno suo: & me ha eleanata et assumpta ad se fora dela misera erũna laqual me cõtinen puare: & me ha libera-

ta da molti aq̃ cioe da molti maculi: liquali con difficultate haueria fugiti. Et vltra de questo laq̃l cosa e la maggiore: me ha liberato fora de le mani & insidij dei mio aduersario et grande inimico elqual indeffesamẽte va sempre cercādo da denozar qual che veruno. Tertio & vltimo me ha assumpta el mio dilecto creator: fora di questo lōgo & in igno & lontano exilio & bando & hayme menata & p̃ducta a gaudio di citadini superni & spirituali. Et che questo sia vero lo confirma de sua bocca lui medesimo dicendo nel. ij. deli i Regi al ca. xi. assumas te h̃ero boam: & regnabis super omnia: que desiderat anima tua. Io te eleanaro tu o anima: & hauerai ad regnar sopra tutte quelle cose lequal desiderala anima tua. Hieroboaz se interpreta discernens populum: seu supernũ diiudicās. Unde diceua David p̃pheta. laudando quello elqual si assumpto così per tempo da misser domenedio? Beatus quem elegisti & assumpsisti. Beato quello el qual tu hai electo signor mio clementissimo: & hai assumpto auanti la

ma dñi
adũq̃
putina.
mea de
rẽtes me
vno me
madre.
fare li pa
do che
to della
ce sc̃to
equa ra
parẽb
parit o
tres nec
nemẽti
cludam
mẽtarle
gliano
ipocbe
te p̃m
posse re
succube
cioche
ad quã
lasse. B
C. Uno
vulgari
p̃
David
ciabili
audito
de bo
sc̃to

Vulgaris

tua diuina maſtade: po bē
adūq; dire q̄ſta nra inocēte
putina. *¶* Pater me⁹ & mater
mea dereliquerūt me: & pa-
rētes mei: ma io ho trouato
vno migliore che padre ne
madre. ma ſi potriano excu-
ſare li parēti vſo di q̄lla dicē-
do che nō pono p̄tra lo ipe-
to della morte. impoche di-
ce ſcō Aug⁹. *Mors iuſta &*
equa rapit filios: nec parcit
parētib⁹: rapit parētes: nec
parcit orphānis: rapit ma-
tres nec parcit puellis. Lō-
q̄mētūſſimamēte adūq; cō-
cludamo che nō biſogna la
mētārſe deli parēti che non
gliano ſecorſo in q̄ſto pūcto
ipoche la potētia dela mor-
te p tutto regna & nō eſt qui
poſſit reſiſtere ei: ma p̄uiene
ſuccūbere al ſuo ſalzone ac-
cioche cōſeguitamo la glia
ad quā credimus iſta⁹ eno-
laſſe. Amen.

¶ Undecimus ſermo cois
vulgaris.

Precioſa eſt in cōſpe-
ctu dñi mors ſcō⁹ ei⁹
¶ Nec modica vba ſūt
David i pſalmo. cxvj. Spe-
ctabili cittadini & voi altri
auditori preſtanti doi ſpecie
de homini moriente ritroua
ſcō Anſelmo. vna e dli pec-

catori laq̄l e peſſima: l'altra
ſie deli homini iuſti: laqual
e p̄cioſa anāri al p̄ſpecto de
dio. ſcō che dice el noſtro
thema paſſumpto. & circa la
morte de peccatori peſſima.
¶ Primo la pone & diſtin-
gue in tre modi: & dice che
de tre ſpecie la morte di pec-
catori p la amiſſione di ben-
terreni & p̄pali: neleq̄le hāno
poſta & locata la ſua ſpanza
& p̄ſidētia. Un dice ſcō Gre-
go. *Mō ſine magno dolore*
amittit q̄ cuz amore poſſi-
deē. Mō ſe laſſa & abando-
na alcuna coſa ſenza grādif-
ſimo dolore: laq̄l ſe poſſede
cū igēte amore. Unde tales
dicūt. O mors q̄ amara eſt
memoria tua boi p̄ce⁹ hñi
in ſubſtātijs ſuis. Adhuc vo-
lenti accipe cibū. Eccle. xj.
¶ O morte quanto e amara la
tua memoria a l'omo che
ha poſto la ſua bñitudine &
el ſuo fine in le ſue ſubſtātie:
elq̄l deſidera anchora ſtare
in q̄ſto mūdo ad ſgoghiona-
re & darſe alli piaceri della
gola. Ecco adūq; quanto e
amara la morte di peccato-
ri che hāno poſto nel fango
ogni lor cura. Secūdariamē-
te dice Anſelmo che la mor-
te di peccatori e peſſima &

Sermones Funebres

amara p la separatione di pa-
rēti amici ⁊ beniuoli. vnde
videt ch nullo sia elqual tã-
to ami il suo charissimo ami-
co che volesse pō acompa-
gnar quello in la sepultura.
Un in psona de qlli che mo-
reno dice. frēs mei elōgaue-
rūt a me: ⁊ noti mei qñ alie-
ni recesserūt a me: ⁊ primi
mei dereliquerunt me. Oy
me dice Job che li mei fra-
telli charissimi in la morte
mia me se sono lontanati da
me. Et li mei amici ⁊ beni-
uoli sono partiti da me: co-
me se fusseno alieni ⁊ fore-
stieri: ⁊ li mei primi me hā
no abādonato: ⁊ in vno al-
tro loco propheticō se dice.
Oēs amici mei spreuerunt
me: ⁊ facti sunt mihi inimi-
ci. Tutti quātū li mei amici
me hāno abādonato: ⁊ me
sono facti inimici. Terno
dice Anselmo che la morte
di peccatori gli pare amara
⁊ pessima p la amissione de
le cose eterne: beatifici ⁊ spi-
rituali. in psona de dio cri-
da fortemēte verso li pctōri
David ppheta. Mō habita-
bit in medio domus mee q
facit supbiā: dice el cantore
dela chiesa militate: rapto
in spirito. Signor: nūno ha

bitara in casa tua celeste el
qual sia supbo nec hō pctō-
re. ⁊ in vno altro loco dice
interrogādo dio i spirito Dñe
qs bitabit in tabernaclo tuo
aut qs regescet in mōte scō
tuo. Signor: voria saper da
la tua diuina maiestade: chi
sara qllō che possa bitar nel
tuo palazzo: nela tua casa ce-
leste: nel tuo tabernaculo. o
ueramēte che reposara nel
tuo scō mōte celsō ⁊ elena-
to: alqñ fu subito risposto. q
ingredit sine macula ⁊ opa-
tur iustitiā: q loquit veritatē
in corde suo q nō egit dolus
in lingua sua nec fecit prō
suo malū: ⁊ opprobriū non
accepit aduersus primos su-
os. ⁊ a qsto modo la morte
di pctōri e catua ⁊ amara ⁊
pessima ⁊c. Pigliamo la se-
cūda parte ⁊ faciamo fine.
Scōdo ⁊ pncipalr le da ve-
dere dela morte deli iusti ⁊
scī ⁊ boni: laqñ se domāda p-
ciosa in lo p̄specto dela diui-
na maiestade: circa laqñ co-
sa vederemo tre ponti pnci-
pali. El p̄mo de qlli e p la cessa-
tiōe de labore. scōdo ch dice
el cāzellerō de xpō scō Joā.
nela sua Apoc̄ha. al. c. xiiij.
Amodo iā dicit spūs: vt re-
qescāt a laborib⁹ suis. El spi-

rito
chel
da fa
com
fimo
dice
er:
co de
to ip
in sy
de:
chel
Sc
rūpa
zōi
scōli
ph
vid
qñ
bi
qñ
kri
mel
scōse
phe
rifi
do
del
ita
Su
ha
cha
po
ad
sc
de

rito scō ⁊ el scō angelo dice
chel vole ch da q auātū celi
da fatigarsi laia de l'ho inſto
como e ſtato qſto nſo chariſ
ſumo. ⁊ el cytharedo zentile
dice. In pace fact⁹ eſt locus
ei⁹: ⁊ bitatio ei⁹ in ſyō: el lo
co delo electo e facto ⁊ poſi
to i pace: ⁊ la ſua bitatiōe ſie
in ſyō. i. i. citade de trāqllita
de: ⁊ qſto baſta qſto al pmo
che la morte pſoſa di iuſti.
Scōo ppē piculū inmeris. p
riſpecto del piculo del via
zo: ipocbe li regna ⁊ ſono a
ſcoſi molti piculi: ⁊ qſto lo
pſuma el grāde ppba Da
uid nel pſalmo. clj. i. via hac
q̄ abulabā abſconderūt ſup
bi laqueū nubi: i la via in la
q̄ io camiana inocētemēte:
li ribaldi ſupbi di demonij
me hāno iſidiato: ⁊ hāno ab
ſcoſo li lazi: ⁊ ipo el grāde p
pheta i loco d qſto nſo cha
riſſimo pla ⁊ dice demōſtrā
do lo lui affecto: quēadmōz
deſiderat ceru⁹ ad ſōtē aq̄rū
ita dſiderat aīa mea ad te dī
Signo: ſcōo ch il ceruo qū
ha grā ſete dſidera la ſōtana
chiara ſimelmēte laia mia te
pcepſiſſe ⁊ dſidera da venir
ad ti ſolatio mio ⁊ gaudio ⁊
ſcō iſdan. aplo dice la mētā
doſe. iſelix ego hō q̄ me li

berabit d corpe montis hui⁹
⁊ itez ad philippenſ. j. c. cu
pio diſſolui ⁊ eē cu xpo ⁊ c.
La terza ⁊ vltia raſonzella ⁊
pſto facio ſine: ſie ppē pmiū
meriti: el pmo el q̄l recene
ra l'ho inſto nela ſua morte
lo demōſtra miſſ domene
dio in ſcōo clj. ath. ij. c. qū el
dice al ſuo ſiolo voca opari
os: ⁊ redde illis mercedē: p
ſto pſto ſiolo mio chiama q̄l
li laurati: ⁊ rēde ad q̄lli la
lor mercede. O q̄le ⁊ quāta
ſara q̄lla mercede delli boi
ſci ch rēdera dio p le lor ope
voliti ch ve la dica o ſpecta
bili citadini ⁊ voi venerāde
madre: io nō la voglio dire
ma la tuba dela fede xpiana
la declama dicēdo: quā oeu
lus nō vidit nec auris audi
uit: nec in cor hoīſ aſcēdit: q̄
pparauit dſ diligētib⁹ ſe. Et
ſcōo lldie^{mo} dice. q̄ſcat vox
tua a ploratu ⁊ oclūſ tuuſ a
lachrymiſ. ⁊ ſcōo Joāne cō
clude ⁊ dice nela lui Apoē.
Abſterget de⁹ oclūſ lachrymā
ab oclūſ ſcōz viroz: ⁊ iā nō
erit āpli⁹ neqz luct⁹ neqz cla
mor: ſed neqz vllūſ dolor
que puma abierunt. Adūqz
e pſoſa la morte delli ſan
cti boni ⁊ iuſti homini co
mo ſapiemo ch era el noſtro

Sermones Nuptiales

charissimo in lo p̄specto de
dio . perche li iusti heredita
būt terraz p̄missiōis ⁊ dele/
ctabunt in multitudine pa/
cis. Adūcha nō e da dolersi
ma piu p̄sto da alegrarse ⁊
iubilare se da questa misera
bile vita sono tolti li boni ⁊
iusti ⁊ translati a li gaudij de
vita eterna : done preciosa
mors sanctorū in p̄spectu do
mini ad quā idēz dñs donet
⁊ nobis grām pueniēdi : vt
cohabitemus ibi in eternū:
⁊ in sc̄lm seculi . Amē. dixi.
Incipiūt sermones nuptia
les : siue epitalamia vulga
ria. f̄ris Gregorij britānici.

Adiciamus hōi ad
iutorum sibi sibi.
Queste sacratissi
me parole specta
tissimi ciues: cete
riq; viri p̄bissimi matrone
pudicissime ac v̄gines vere
cūdiissime foreno agitati nel
cōsistorio de la trinitade poi
che el sūmo ⁊ benignissimo
idio bebbe creato hō ⁊ ve/
dādolo essere solo ⁊ che nō
era sufficiēte a la impletione
mundiale : infra si stesso di
ce idio le nostre parole preli
bate. faciamus hōi adiutori
am simile sibi . faciamo a
l'omo vno adiutorio simile

ad q̄llo ⁊ c̄. Inter tutti li altri
cose citadini p̄stantissimi : io
trouo che el piu iocūdo ⁊ el
piu vtile che sia acq̄stato da
l'omo mortale sie el vincu
lo matrimoniale : ⁊ chel sia
el vero: ve lo demonstro ap
tamente questa potestade ⁊
virtu ⁊ vigore ha el matri
monio che li homini disun
cti ⁊ lontani ⁊ spesse volte
inimici iteruēte el p̄nubio
spesse volte dinētano grādif
simi amici . El matrimonio
anchora le familie dissocia
te ⁊ che mai non se conobe
li compagna in affinitade el
matrimonio concilia li in
fensi signori: el matrimonio
e quello che aleua le grande
familie : el matrimonio ele
quello che impisse li citade
de citadini legitimi ⁊ poli
tici: el matrimonio e le quel
lo elqual nō lassa piclitar la
generatione ⁊ spetie huma
na: senza el matrimonio niu
na citade niuna zente: niuna
p̄gēme: ⁊ che piu forte tutto
el mondo nō potria durare.
O adunq; q̄ti laudi q̄ti glo
rificatione meritoria questo
venerando vinculo . Quale
e quello che podesse sufficien
tamente cuz sua scientia lau
dare ⁊ attolere ⁊ magnificar

Vulgares

el maritale cōsortio. Lerta /
 mēte io credo che nō. Talio /
 cū la sua eloquētia non Tito /
 linio cū sua faciūdia nō. Ma /
 crobio cū la sua abundantia /
 del dire: nō el mantuano ⁊ /
 grande poeta Virgilio cū la /
 sua poesia nō. Ouidio cū sua /
 facilitade potria dignamēte /
 extollere et multificare la ex /
 cellentia de q̄sto sancto no /
 do: elqual ha posto el beni /
 gnissimo ⁊ immortal idio fra /
 l'omo ⁊ la dōna. O dignita /
 humana alaqual nō li anzo /
 li: nō li signori: nō li doctori: /
 ma dio in p̄sona e venuto ad /
 cōgropare ⁊ glutinar ⁊ piun /
 gere. Qual adunq; e tātō p /
 terno tanto petulante tanto /
 superbo che hauesse ardire /
 de vituperare q̄sta opatione /
 diuina. Quod deus cōiunxit /
 hō nō separet. Quello che a /
 facto il summo dio nō ardea /
 l'omo ad dissolnere disun /
 gere ⁊ separe. Qual e el piu /
 bello dono che hauesse pos /
 suto far idio ad homo come /
 donargli vna p̄sona tanto fi /
 dele tātō amatoria como far /
 gli vna simile ad si alaqual /
 el podesse cōmunicar li soi /
 archani li soi gaudij li soi do /
 lori li soi necessita. O ingra /
 tissimo hō se nō ringratua la /
 largita diuina in tātō dono. /
 Se vno signore donasse ad /
 vno suo milite vno bello ca /
 uallo elo ringratiaria ⁊ bñdi /
 ria ⁊ magnificaria la sua ma /
 gnificētia nō mille volte ma /
 miliari de milione. Et dio a /
 donato la sua imagine a l'ho /
 mo: ⁊ vltra di quello lo sti /
 pato ⁊ associato et compa /
 gnato de tanta nobile com /
 pagnia quātō e la dōna ⁊ nō /
 debe ringratiar per tanto p /
 sente. O in quantaveneratio /
 ne li Romani haueuā el san /
 cto matrimonio: ⁊ che el sia /
 vero haueueno p̄posti molti /
 dei in demonstratione de la /
 grādissima dignitade de q̄l /
 lo. El p̄mo dio quādo se pro /
 meteuano li spose era domā /
 dato Imenens. El secundo /
 quādo se menaua a la bene /
 ditione sacerdotale se domā /
 daua deus iugatinns. El ter /
 zo qñ se menaua ad casa la /
 sposa se domandaua domi /
 ducus. El q̄rto ⁊ vltimo era /
 intulato ad vna dea chiama /
 ta dea māturna: eoq; vxo: cū /
 viro manere deberet semp. /
 O che dignitade. o che excel /
 lētia: o che gloria porta que /
 sto sancto vinculo. Qual e /
 adunq; homo che nō landi /
 ⁊ magnifici ⁊ facia de gran

Sermōnes Nuptiales

de estima quella cosa che ha
ordinata idio. Or io vedo che
le vostre expectatione pbiissi
mi e attenti et expediti da vo
ler veder la forma instituta
dalla nostra sacrosancta ma
re ecclesia: et che el tempo
se appropinquo ad effecto ma
trimoniale metteremo da ca
to el plixo parlar et venere
mo ale parole che se sole vfa
re in simile acto. **I**diacene
donna Antonia et c. **I**diacene
miller Andrea et c. **f**actum
est adiutorium homini si
mile sibi dixi valete.

Sermo secundus comu
nis vulgaris inueneus.

Non est bonu ho
minē esse soluz.
spectatissimi ci
ues et c. **L**o altis
simo et imorta
lissimo idio zelatore et ama
tore dele sue ope: el q̄l nō vo
lādo q̄lli picitare maxima
mēte cognoscendo la lor na
tura essere fragile et ipotente
a la sua p̄servatione senza la
sua ope senza lo suo adiuto
rio: deliberato nel suo secre
to de nō lassār l'omo solo:
to qd el sapēua molto bñ q̄l
lo che era per dire el suo pi
tissimo architecto del suo fa

solū qm̄ si ceciderit non hēt se
subleuātes: si aut fuerint duo
sonebunt mutuo: disse le pa
role del nostro thema che di
ce. **N**ō est bonuz hoīem esse
soluz. **E**l nō e bēn facto che
l'omo sia solo: et sottozonze:
faciamus ei adiutoriū sile si
bi **G**ene. ij. ca. **A**ristotele fū
datore dela secta pipatheti
ca el q̄al per sua singularissi
ma scientia et pita era ap̄sso
a li pbi antiqui como vno si
mulacro de sapiētia: insignā
do el suo discipulo **A**lexan
dro magno rege del vniuer
so: diceua che in ogni goner
no de li republichi bisogna
ordinar et p̄stituire vna com
pagnia laqual potēte et habi
ti in p̄uicino: acio che se pos
sēno opitular et soccorrere p̄
sto in li lor bisogni et necessi
tade: et se podesseno seruir lu
no ad laltro. **M**a q̄l e q̄lla
cōpagnia aut p̄iunctiōe p̄u
certa p̄u secura p̄u iusta: q̄
to e q̄lla la q̄l ha cōstituito lo
sūmo et benignissimo idio: et
e scdo la nā. **I**deo noi sapie
mo molto bñ che intra tutti q̄
ti li aīali l'ho eēre nato et ap
to al p̄uicē et a la societate: et
q̄sto e el clemētissimo idio in
q̄llo amenissimo loco del pa
diso terrestre auerlo munito

Vulgares

ero palazzo Salomoe. Uel
 e decorato di tanto nobile do
 no del matrimonio dicēdo.
 Crescite et multiplicamini et
 replete terrā. Sapiētissima
 mēte. Adunqz spectati viri et
 matrone honestissime intēde
 do la leze essere da dio data
 misser Antonio et madona
 chiara piu psto cuz merito et
 obediētia dela sacrosctā ma
 ter ecclia hāno voluto cū cō
 sentimēto dela sua inclita fa
 milia et honore de tuti li lor
 amici pzonzerli che in niu
 na cosa mal psulta obtēpare
 lo appetito volūtario: ita che
 vedēdo eēre appiso de luno
 et laltro li cōditiōe pgrue et
 pueniēte ad file acto: hanno
 puocati qlli vostri spectabile
 et hūanissimi dignitate acio
 che in ore duoz vltimi aut
 vo pluriū ster oē vbu3. Li q
 tro adunqz pditione che se dē
 no aiaduertē sono la pbita
 la pulchritudie la nobilita li
 dinitie. La pma deliqli non
 ha bisogno de declaratione
 tropo diffusa: po che noti et
 manifesti sono aptamēte da
 vna pte et laltra li lor pbita
 de costumitū et opī degni.
 Impo che se psideremo da
 ql parēti sia pgeniti tronare
 mo qlle essere de tate laude

che piu psto el tēpo ce manā
 chiara che li vtu fosseno rese
 rati p mia ibecille ofone et c.
 La scda psideratione psiste
 circa la pulchritudine: laql
 sianda subiecta ali speculati
 one vfe non ha bisogno de
 mei demōstratiōe de argu
 mēti de rethorica de sophy
 staria: ma e da dio manifes
 ta che nō s. pio nisi sit cec?
 ql fusse qllo che nō laudassī
 li belli et apu ppeomone vri
 corpali. La terza pditione e
 la nobilitade: et qsta pche la
 excede li altri pditione in ge
 nere suo et intēdēdo la breui
 ta quia gaudēt breuitate mo
 derm. Et lassaremo al iudi
 cio de vostre probissimi spe
 ctabilitade seu cōe nō igna
 ri de qual parētato sia la ca
 sa Britannica dallaquale e
 vscito suora tanto probi ho
 mini como e stato in pūmis
 messer Antonio proboparē
 te de tuti. poi li figlioli Joā
 ne: Marco: Pietro: An
 drea doctor: de lege. Et itez
 in medicina maestro Her
 cule Heriandro et molti al
 tri valenti homini liqual las
 saremo da canto p nō essere
 troppo lōgo et pluxo nel mie
 icōcinno plare: ma piu psto
 p venir ala quarta et vltia cō

Sermones Nuptiales

ditione de li diuitie. Et que-
ste diuitie anega che fiano be-
ne dela fortuna instabili ca-
duchi ⁊ mobili: mētedimēo
pche ogni cosa depende dal
sūmo ⁊ magno idio: domā-
daremo pur anchora q̄sti eē-
re beni: ⁊ quāta facultade sia
dauina pte ⁊ l'altra lassaremo
cunctare q̄lli che ogni zorno
cōuersano in casa de q̄lli co-
mosplēdidamēte: como can-
tamente: como opiperosamē-
te se viue in casa de q̄lli: ⁊ za
intēdo intrar in q̄lle cose p le
q̄l siemo q̄ pgregati: acio che
q̄lunche di noi fruisca el gau-
dio cōcepto za molta hora: ⁊
veniremo al sacro parlare fa-
to ⁊ ordinato dala infabile ⁊
sacro sancta mater ecclesia.
Cioe. *¶* Piaciame madonia
margarita di to: ⁊ acceptar
p vostro sposo ⁊ legitimo ma-
rito misser Andrea ⁊ c.

¶ Sermo tertius nuptialis
communis vulgaris.

Quod deus iun-
xit hō nō separet
¶ Probissimi cita-
dini ⁊ matrone
pudicissime. A-
cioche nō se creda el fallibi-
le iudicio hūano ⁊ temeraria
presumptione che io sia cosi
demēte cosi proteruo cosi pe-

tulante che volesse orar qua-
senza fundamento: ⁊ che io
faccia le cose de mio exiguo
ceruello. La sacrosancta ma-
ter ecclesia questo zorno me
ha porti ⁊ presentati le sue sa-
crate parole: lequal noi ha-
biamo tolti per exordio ⁊ p̄n-
cipio ⁊ fundamento del no-
stro debile parlare: lequal i-
portano non modica medul-
la de senso. cioe. *¶* Quod deus
cōiunxit hō nō separet. *¶* Nel-
la cosa laqual ha coniuncta
el celfo idio: l'hō non lo sepa-
ri. *¶* Oprofundissima sentētia
degnade ogni veneratione.
Lbi donemo pensare che fos-
se quello che coniungesse li
nostri prothoparēti: li nostri
primi genitori se nōne la diu-
na prouidentia: la qual con-
uocati che hebbe misser Adā
⁊ Eua li statuite non in loco
occulto nō absoso nō opaco
como fanno adesso molti ca-
uestri liqnalli senza consenso
de padre ⁊ madre: senza la
diuina leze: cōtra el p̄cepto
ecclesiastico: senza testimōio
se maritano lūo cū l'altro cuz
grādissimi scādali: cū picoli
ingenitissimi ⁊ in loco de ami-
citia suscitāo mortalitade dis-
cordia: odio inimicitia: ma
in presentia de doi sufficienti

⁊ nō
lapiet
rita
in par
ce far
ad
Salm
el pad
iconar
Quo
paret
carn
iung
solna
acore
vna
le bu
vine
opar
che
ben
te ser
fia fir
bere
ter e
cran
trūm
te de
to: le
da l
dal
dio
mo
da
se
la q

Vulgares

et non suspecti testimonij. La
 sapietia del figliolo et la cha-
 rita et el spirito sancto: et qui
 in paradiso de li delinij non se-
 ce far el sermone ad Tul. non
 ad Valerio Maxio. non ad
 Salustio. non ad Sene. ma
 el padre celeste comincio ad
 itonar cu grade voce dicendo.
 Quod deus iunxit homo non se-
 paret. Impo che erunt duo in
 carne vna. Quello che con-
 iunge ad esso idio non lo dis-
 solua l'omo. Impo che se
 acordarano doi ad generare
 vna carne cioe la ple et sobo
 le humana: non laia. O scoto
 vinculo bto o matrimonio o
 opatione diuina. Chi e qllo
 che non laudi questo acto cosi
 beti ordiato. Et che altrame-
 te sente non po fugire che non
 sia suspecto de ql mebro de
 heresia. La sacrosancta ma-
 ter ecclesia pnumera tra li sa-
 cramenti ecclesiastici el scoto ma-
 trimonio. Certamente chi se p-
 te da qsto inistissimo sacramen-
 to: lo potremo iudicar pirse
 da la iustitia vrbana politica
 dal recto: et finalmente da
 dio. Impo che idio iustissi-
 mo solu adiuta qlli et defede
 da li aduersitade: et li accre-
 sce et prospera: orna: et decora:
 li qual non se pteno da la sua
 leze. Per la ql cosa citadini
 splendidissimi et matrone ve-
 herande non e da maraniarsi
 se qualche volta qlli liqli se
 sono acopagnati non in facie
 ecclesie non hanno fnata la de-
 bita forma: laql ha ordinato
 idio cadeno in aduersitade i-
 turbine in lo ipeto della for-
 tuna: et dio li ha abadonati
 destituti subtracta la sua gra-
 pche qlli hanno abandonato
 idio et hanno sprete la sua le-
 ge: et li soi comandamenti tras-
 gresso: ita che quicqd aguste
 gli chiede in sinistra fortuna
 et hanno li foli desobediendi ca-
 uestri giotti smachi. Orbi zot-
 ti debili claudi non p altro: se
 none p el peccato dela deso-
 bedientia diuina et ratificata
 p la sacrosca mtr ecclesia Ma
 voltiamo vno poco la char-
 ta et pnumeremo tutti li be-
 ni che pcede da qsto scoto ma-
 trimonio. pmamente qlli che
 in dei noie et iussa se sono as-
 sociati: dio li stipa de be pui-
 nere in pace pcordia amore
 tranquillitade a qlli gli dona
 la pulchra sobole obediante
 reuerente vmosa et de ogni bn
 ficio ricca et ampla pteme-
 to in zonetude gaudio in ve-
 chiezza socco: so in li bisogni
 bonore in la morte. O scoto

sapienza. sermone

cōubio: o scō mrimonio: o iusto viculo. Quū sit adūq; che q̄sti nri amātissimi parēti habiano p̄siderate tutte q̄ste p̄allegate cause: nō hanno voluto abādonar li istitu ti diuini: ma a q̄lli aderēdo se hanno puocati le v̄se spe ctabilita acio fusseno p̄senti & testimoniū fideli de q̄sto s̄cto acto: accio como sapeti molto bē le honeste p̄sapie da luna pte & l'altra ornatissi me semp esser stati & etiam nūc p̄durare cosi ve voglia ti dignār far orōne che dali lo: honestissimi costumi nō degeneri. Et che q̄sto mio orare ve sia grato: el q̄l auen ga sia senza doctrine: non tū senza amore & desiderio ch dio ve dia piena & lōgavita s̄sima. Teneremo adūq; ad solito plar p nō esser trop po tedioso &c. ¶ Diacine ma dōna Latherina &c. Et voi m̄ster Lorenzo &c. Qd̄ deus p̄iunxit homo nō separet. ¶ Sermo quartus. Imene ns vulgaris cōmunis.

ERunt duo i car ne vna &c. vba Pauli apli ad ephē. v. c. Cosa itegerrima viri p̄stariissimi & matrone vere

cundissime: & cosa da ogni pte p̄spicua la q̄l el benignis simo largitore ha donata a la b̄uana natura: niuno e ch q̄lla vitup̄i che nō sia subito diiudicato aut ignaro aut in sano: maximamēte ai aduer tēdo che s̄sē istituto nō puo procedere se nōne da m̄zor maestro che mortale. La q̄l cosa spectabili auditori p̄ce dēdo da tāto opifice nō puo esser se nō vtile aut necessa ria. impoche vediamo che ogni cosa che se alena aut ch sente puē p̄dure cosa simile ad se acioche in la sua specie si multiplichi & q̄sto nō solū in li aīali sensitui: ma etiam dio in li herbi & piāti: liqua li sono senza senso. Que di remo del genere b̄uano el q̄l porta auātū de si & dimon stra la imagine diuina. Mā vedere che la diuina bonta ne dona licētia dela copula maritalē dicēdo erūt duo in carne vna. Lōcorerāno doi p̄sone cioe masculo & femia in douer generar vna terza creatura. Et certanēte el ma trimonio non e altro al mio iudicio: se nō vna p̄iūctione masculina & muliebze in do uer p̄crear figlioli sc̄do la le ge: & nō p̄ volupta carnale

solamē
cubito
lege se
cto & m
ad nou
cro cō
se & g
gli ite
cosa e
pur las
bestial
re cosa
de bō
be far
ra: sc̄
da p̄
camē
focile
fimo
la vita
aut v
che b
pochi
lo che
vlla
co pu
bia b
cosi al
e bō
niso
la far
biog
rimo
prol
bō
est b

Vulgares

solamēte: aut p piacer de cō
cubito: ma accioche scō la
lege scō la rasonē scō el sō
cto ⁊ iusto viuere: generem⁹
ad noi simili. Adūq nel sa
cro cōingio bisogna pcaner
se ⁊ guardarle che nō soluz
gli iteruēga adulterio: la q̄l
cosa e impijissima: ma nāq
pur lasciuia: la q̄l cosa e cosa
bestiale ⁊ cosa da pegora: fa
re cosa che non fusse degna
de honore. Ogni cosa se de
be far scō dio: scō la natu
ra: scō la vnder simel mēte
da pēlare ⁊ excogitare. Re
ctamēte adūq lezeimo i Ari
stotile acutissimo ⁊ eruditis
simo pbo che l'ho el q̄l ama
la vita solitaria: esser aut dio
aut vna bestia. bestia como
che habia bisogno de chosi
pochi aut rari dio como q̄l
lo che non habia bisogno de
vlla: ma altramēte l'ho polti
co puere: como q̄llo el q̄l ha
bia bisogno di molti ⁊ vari
cosi ala sua vita: impo che nō
e hō adeo potēte: adeo inge
nioso: adeo sapiēte el q̄l pos
sa far ogni cosa p si isteso ma
bisognase opitularne del p
rimo ⁊ q̄sto nō e altro exce
pto la compagnia da dio ad
hō ⁊ danata. Qñ el dice nō
est bonū boiem eē solū: facia
m⁹ ei adiutoriu sūe sibi. Mō
e bastate che l'ho sia solo ma
faciamo ad q̄llo vno soccor
so ⁊ adiutorio nō molto dis
crepate da q̄llo: ma sūe ad si
el q̄l nō lo possi discaciar da
si qñ chel vola: ma che puē
sa cōmorire. Qd de? pūxit
hō nō sepet ad a piu psto ha
voluto el clemētissimo ⁊ mi
mortale idio che l'ho lasse lo
padre la madre che abando
nar la dōna sua dicēdo. Re
linquet hō pīem ⁊ matrē: ⁊
adheret vxi sui. Per la
q̄l cosa a mi me pare che nō
solamēte prudētē mēte: ma ve
rētā sactamēte habia el in
fissimo idio puisto ala gnā
tiōe hūana: el q̄l comenzette
a dar la via ⁊ la forma a noi
mortali del scō mīmonio:
dala q̄l cosa chi disiente non
pol fuzire aut titolo de insa
nia aut suspitiōe de falsitade
Lbi crederemo chi fusse q̄llo
douemo tenere chel sia stato
Romulo madeno. douemo
credē che el sia stato Lécrope
madeno: douemo credē esse
re stato Vulcano madeno:
che crederemo adūq. Le
stato q̄llo che disse nel libro
pimo dela leze nāle. Crescite
⁊ multiplicamini ⁊ replete
terraz. Gen. ij. ca. O largita

Sermones Funebres

laudabile: o indulgentia appro-
babile o dono grosso che dio
habia voluto puerde alle ne-
cessita dela natura senza pec-
cato: q̃l e q̃llo che non debia
rigratiar q̃lla cosi ampla be-
nignita de q̃lla a dio pdiga
e liberale largitiōe. Io p nō
esser piu plixo nel nro orare
possemo manifestamēte iten-
dere q̃to sia nobile quāto sia
degnō: q̃to siuenerādo elsa
cro vicio dī infimōio elq̃l e
sta pstituto dala sapia ifallibi-
le e scissima trinitade. Et an-
cora noi approbādo q̃sta scā
opa siemo pglutinati q̃ p sile-
cio elq̃l puerfa circa madō
na antonia britānica. e miss
Gabriel fuscarenō. Et io or-
mai me voltaro ala ṽsa pu-
dicissima e honestissima pbi-
ta. Mado. Anto. vi piace d
to: e acceptar p ṽro sposo e
legitiō marito miss Gabriel
e. dicto amē subitigēdū est.
erūt duo i carne vna e. Di.

Thō s^o vlgaris cois i pnu^m

Reliquet hō p̃ez e ma-
trē e adherēbit vxori
sue. ṽba pan. apo. ad
eph. c. v. De q̃sta estimatiōe
se d̃ba far e reputar el modo
maritale. Prestatissimi viri
e vos viragines p̃clarissime
trei cose maxiamēte iducō

li mortali i q̃sta n̄a vita cioe
lbono: lutilita la voluptade.
Et p̃mamēte scōdo ch i la socie-
ta b̄siana nō regna pezo: vi-
tio e piu vituposo ch lo adul-
terio: cosi nō se ruroua cosa
piu honesta e piu laudabile
ch la scā societa salua e p̃udo-
rata: p la q̃l cosa tra li altri sa-
c̄ri liq̃li sono ordiati al b̄n e
beatovinē: io trono q̃sto solo
esser sta fabricato e pstituto p
la boca diuina: e q̃sto so in li
nri p̃parētū: aliq̃li lo oīpo-
tēte idio li comādo ch dones-
sino crescē e multiplicar e i-
pir la t̄ra. Crescite e multipli-
camini e replete t̄ra. Gen.
ij. c. El se sole e meritamēte i
alcūi laudar el celibato e v-
ginitade: i q̃li desp̄clādo la
copula carnale se sāno sile a
li anzoli. Ma iueritate q̃lli
ch amāo la vita ciuile e poli-
tica: e voleno p̃sule ala repu-
blica nō se abstenenodal scō
pnubio: exquo el sūmo imor-
tal idio ceta p̃cesso. Un̄ noi
legemo app̃sso li doctori che
Licurgo dette vna lege mol-
to laudata dali antiq̃: nela q̃l
voleua e iparana ch tutti q̃l-
li liq̃li non se voleffeno mai
maritare: nō donesseno iter-
esset ne vedē li zochi ne spe-
ctac̄li gymnici toltra d q̃sto

li fac-
re: e
fussē
leno
Et qu-
tro fin-
che de-
gradi-
re sile-
tra co-
mette
nō fū-
uenit
liber-
na ch
dio g-
cosa.
role.
cillid
nora
alcūi
Et n-
nissim
map-
che b-
la leg-
pa 2
oer-
rame
Ror
tuno
de d-
mfr-
mitat
nora
la fa

Vulgarès

li facena delezare & Indibria
re: & finalmente volena che
fusseno senza lhonore elq̃l so
leno p̃stare li zonen i avechij
Et questo nō lo facena ad al
tro fine: & p'altra causa se nō
che volena c̃b se hanessē vna
grādissima diligētia i p̃crea
re filioi. Per laq̃l cosa vnal
tra cosa piu admiranda pro
mettena chese q̃lche zonenē
nō fusse levato suso ad lo ad
venimēto de Dorcillida nel
theatro: nō solamēte nō vole
na che fosse ripreso: ma etiā
dio glie facena donar q̃lche
cosa. Et li facenadure q̃ste pa
role. Nō te admirar o Dor
cillida se nūno se lena ad ho
norarte: p̃che tu ai generato
alcuno che leni suso ali altri.
Et nientedimēo era hō gra
tissimo: & hanena facto cose
maxime nel imperio. Ad a
che bisogna che dicamo de
la lege de Licurgo: nāq̃ so
pra Licurgo: de Mercurio:
oueramēte de Cecropie: oue
ramente dele institutione de
Romulo da po che xp̃o op
timo maximo: elq̃l e filioi
de dio: volse po nascere de
mrimonio: & oltra di q̃sto in
uitato ale noze: volse q̃l i ho
norar decorar & dignar con
la sua presentia demōstrādo

che e cosa scitissima & vtilissi
ma. Quāta vtilita p̃ceda da
q̃sta p̃fictiōe maritale & quā
ti gaudiij: tuti q̃lli c̃b hāno p
nato rēderāno testimoniō. In
p̃mis il p̃re sp̃ spa c̃b li soi fi
lioli debāo eēre q̃lli c̃b li soc
corra i la senectia. Spa itē de
far q̃lche valente hōse lege in
Tale. Ad. nel. iij. li. al. c. iij.
nel p̃rio exēpio. de Cornelia fi
gliola de Scipioe Affricāo
che vna volta andete a la ca
sa de vna matrona Romana
na chiamata cāpana. Et q̃
sta Cornelia hanena tre filio
li liq̃l se domādāno li grac
chi: impo che era molier de
Tito graccho. Et q̃sta ma
trona comēzo ad apparechi
ar p̃ pōpa molte cose anante
ad Cornelia laudādose & gli
andose in file cose. Et come
lia prudētissima a tenete a zā
ze Cāpana dōec li figlioli fos
seno tornati a casa dala scola
& q̃lli dimōstrādo disse q̃sti
fi sono le mie zore q̃ste son le
mie ple q̃stifono li mei theso
ri. Li vfi sono pituri: & sono
sbiecti ad icēdio ad furto: ad
corruptiōe: li mei ne foco ne
aqua ne lari imo q̃d est ma
ius: la morte mai nō me po
tra punare. La colpa deli fi
glioli sono la rege di lor parē

Sermones Nuptiales

ti: solatio & lenamento dele
fatiche & poi sapere che dio
nō dia tāta gratia tāto itelle
cto tanta scia ali figlioli che
nō solamēte posseno vestire
& pascere: & nutrire li parē
ti & psolarli: ma etiādio ho
norarli & decorarli: & cō po
seno deuētā signori: aut gar
dinali aut pape. Immo q̄llo
elq̄l nō lauda q̄sto sc̄tissimo
cōtracto nō sente de hūani
ta: ma pin presto costumi fe
riri & bestiali: & q̄sto non lo
haneria tāto magnificato el
celso idio: & preposito a lo a
mo: paterno dicēdo. Reli
quet hō patrē & mīrēz & ad
herēbit v̄xori suē: se nō hanes
se saputo che da q̄sto effecto
ne v̄scisse cōi infiniti beni & vi
litate. O: adūq; qd̄ de? lan
danit nō hō parui faciat: q̄l
lo adūq; ha cōprobatō idio:
nō lo facia de poco p̄cio lhō
immo poi? cerchi de obser
nare q̄llo cōmādamēto. Cre
scite & multiplicamini &c.
Et io ormai voglio lassā q̄
sto mio p̄lixo parlar perche
intendo de venire a lo esse
cto per elqual siemo tuti qua
cōgregati a cio che tanto che
el tempo me seruissē & le v̄fe
expectatiōe sono pari ad al
dū la p̄clusiōe ve piace a voi

madō. flora &c. Qd̄ d̄s p̄iū
ut homo non separet. Dixi.
C Sermones sextus communis
ad nuptialis vulgaris.

O Rescite & multiplicamini:
& replete terras.
Ben. ij. c. Lōciosa co
sa p̄tātissimi viri & matrone
honestissime: cō poi che dio
hebbe creato lo vniverso nō
fecce cosa pin p̄ina pin diutur
na cō la pace: la p̄cordia: la
vnitate che diremo dī amoz
del v̄culo sacratissimo & in
dissolubile del m̄rimonio: p
elq̄l lhō cō la dōa cō vno cer
to honestissimo nodo & grōp
po iter se se piangēo. Et che
se el piugio sia sta p̄mamēte
p̄tracto i celo anāte la diuina
p̄ntia: anāte che i tra: clī sa
ra q̄llo elq̄l dubiti cō q̄lla co
sa nō sia optia & p̄fecta. Ma
veramente noi tronemo: che
neh pruu parēti lo oipōtēte
idio p̄ la sua mirabile chari
tade ha ordiāto & p̄stituto q̄
sto sc̄to caractere del m̄ri
monio: ad q̄sto fine el celētissi
mo redemptore dela hūana
nā el volse nascē de cōiugio:
& iuitato ale noze venne non
sforzato ma libentissimo: &
quelli in sua p̄sentia nō so
la in li decoro: ma etiādio
li adinto cōmutando laqua

in vno
ro pene
cognos
ra diut
lum. Et
more
niented
le p̄oce
le bata
le volu
za: che
re in la
iocund
glu acc
diffin
se defid
la mor
amicu
re: qua
qual si
sta che
e quell
vita ad
lo non
minia:
gnia le
scere se
so & sta
nerare
nō se
Anto.
nocate
pianta
do la
figlio
za leg

Vulgares

in vino in secco: so della lo-
ro ponertade: accioche noi
cognosciamo alla essere ope-
ra diuina et non humana so-
lum. Et auenga che ogni a-
more sole molto delectare:
mentedimeno quello el qua-
le procede dal ben coniuga-
le: ha tanta et cosi incredibi-
le volupta a piacere et dolce-
za: che non se potria trona-
re in la vita mortale cosa piu
iocunda. Et oltra di questo
gli accede la utilidade gran-
dissima che maximamente
se desidera et expecta in tutta
la mortal vita: qual e quella
amicitia. qual e quello amo-
re: qual e quella dilectioe la-
qual se deba preponere a q-
sta charita coniugale: et chi
e quello che viua in questa
vita actiua che dubiti che ql
lo non puo machar de igno-
minia: el ql vine senza cōpa-
gnia legitia ant che possa cre-
scere scōo el dīno decreto: ius-
so et statuto: et che possa ge-
nerare file ad si: p la ql cosa
nō senza grāde causa misser.
Anto. q nro Britan. ce a con-
uocati et cōducti el ql e hō sa-
pientissimo se nō che veden-
do la lege de pcrear liberi: et
figlioli: nō se po adīpire sen-
za legitia pforte: et volēdo bñ

pfortare sno figliolo con la fi-
gliola de misser Martio Ro-
mano hō in pñis generoso
et pbo. Ue pga vogiate eēre
attēto ad qsto acto matri-
niale el ql itēdemo far Uī pia-
ce dōna: hō. de acceptare et
tore pvrō sposo et legitio ma-
rito mis. S. et ecōverso. Rñ
soqz placet: dicat. Crescite et
multiplicamini et c. Dixi.
Sermo septimus nuptia-
lis cōmunis vulgaris.
o Adne aīal appetit sibi
file. qste sacrate parole
spectatissimi ciues: et matriōe
pudicissimi sono dī sapientissi-
mo architecto de palatio dī
hirlz Salomōe neli soi puer-
bij. al. c. c. dice ogni spē d aīa
li amare el file ad se et qsto la
maistra dī cose. la nā me lo
demonstra per experientia:
che li columbi cōuolano vo-
lontiera isieme cōuueno vo-
lontiera. Li pessi: li passere:
li boui: li capre: le pecore. et
sic de omni animalū gene-
re. Ad a che diremo de la na-
tura humana: ingeniosa: ci-
uile et politica: debiamo di-
re che la sia inferiore quelli
animali aguntur et mouent
quodam instinctu naturali.
ma l'hoīo si moue con la ra-
sone et niente fa senza cognē-

Sermones Nupciales

tione dela opera: et nato ad
 cōtinere secōdo che dice el
 fundatore della secta peripa-
 tetica Aristotile phi. in doi lo-
 chi in. vi. et bi. et in primo po-
 liticoz. Homo est aīal politi-
 cum et ciuile: aptum natum
 cōtinere. Et el secōdo speci-
 men dela eloquentia latina.
 Lactārio firmiano dice. Ho-
 mo est animal rationale: risi-
 bile: rationis capax: consilij
 participes: intelligens ex hu-
 mo subleuatum ad contem-
 plationem sui artificis. Lho-
 mo e animale rationale: risi-
 bile. capace de rasonē: parti-
 cipe del consilio: intelligente
 leuato fuora della terra ad
 cōtēplare la natura del suo
 creatore: siando adunqz lho-
 aīale cōicatio nō appetisse
 de cōuērsare cū libanti: cū li
 vceli cuz li pessi: ma chiama
 quello che sīse ad si qlla e ad
 unqz qlla cosa che sia pin dol-
 ce pin iocunda in qsto mon-
 do como e ad potē gīar simi-
 le ad si. et qsto nō se poi fare
 senza pctō nisi a quelli che
 hano cōtracto el vīnculo ma-
 ritale. O: vediamo in poco
 quāte gaudij pīlia lho fora
 de qsto sacramento: in pri-
 ma fite qīlo elqual e ben ma-
 ritato ha questi beni che ha
 compagnia allaqual el lassa
 la tntela dela casa: delle cose
 domestiche: ela a chi cōmuni-
 car li suoi archani: et ba che
 lo subleua dalli affanni che
 lo conforta in le aduersitade
 che lo adiuta in li negocij:
 che li leua da l'animo li me-
 lācolie: che seruissē in gli ne-
 cessitade: che sta sollicito in
 le infirmitade: che soccorre
 alli fatiche. Et che el sia el
 vero vediamo marito et mo-
 gliere mangiare in compa-
 gnia. et quasi non saper vine-
 re vno senza laltro. Li mo-
 glieri sono qīli li qīli teneno
 munda la casa: curano le co-
 se humili: rendeno netta la
 carne: teneno amane le cose
 che acquista el marito. Et im-
 pero meritamēte. El vaso de
 la electiōe et tuba della sede
 xpiana: et armario deli sacri
 scriptur pau. aplo chiama li
 noze honorabili et cubile i-
 maculato: et noi veramēte po-
 temo domādar qīti nozi ho-
 norabili hodierni: inqto ch
 da vna pte et laltra scilz spo-
 so et sposa son nati de gēte no-
 bile et clarissima: la qīl cosa me-
 ritaria fusse facto vno catha-
 logo d laude: ma pche io ve-
 do el tpo passare: lassaro da
 canto simile impresa et spec-

tarent
 volta
 nismo
 trabe
 licab
 tibart
 che no
 marital
 scā ma
 volto d
 ce de t
 sposo
 rīso an
 glia se
 tracta
 aīal ap
 CSe
 mania

W
 bunf
 Licer
 meco
 fūmo
 ragne
 et ecco
 tare si
 nemo
 cio ad
 lentia
 bile: a
 trāscā
 citada
 igenu
 ner

Vulgares

taremo la oportunità vn'altra volta & veniremo ad laudatissimo cōnubio: elqual se cōtrabe iter misser Augustino licābre: & madona Lucretia tiburtina: ma acio chel para che non igno:emo la fo:ma maritale statuta dala sacrosctā madre chiesia: ad voi me volto dōa Lucretia. vi piace de to: & acceptar p vō sposo & legitimo marito &c. rīso amē. dicat nō e maraueglia se li lor beltade sono attracti amarse lūo laltro: q: oē aial appetit sibi simile. Dixi.

Sermo. viij. nuptialis cōmunis vulgaris.

Eh soli: qm̄ si cecide,
rit: nō hz subleuantez
se si aut fuerit duo souebunt mutuo &c. puerbioz.
Licet ch̄ spesseuolti habia io meco issema q̄sto sacrosctō istituto ciues p̄stātissimi ac viragines castissime: reuoltato & excogitato de quāta dignitate si fosse del qual hozi ha nemo in vostra p̄ntia & p̄specto ad orare io trono la excellentia de esso esser adeo nobile: adeo celsa & sublime che trāscēde la mia fragile capacitade & la d̄bilitade del mio ingenio & nō credo che ad dōner dilucidar & enuclear la

lui efficacia: la eloquentia de dimostrene: non la faciūdia di Tullio: nō la scia di Socrate: aut p̄ Platone: aut Aristotile. Nientedimanco se el patrone e liberale non debe esser el suo scene truce & crudele: el sūmo optio maximo idio e cortese & liberale in sile ignoratiōe como e la mia credo pur che anchora voi sari: ti benigni in darne venia: & p̄ q̄sta fiducia laq̄l ho locata & posita neli vōe b̄uanitade grōsi como e devōo costume ad indulger ali miseri & p̄cōri: nō me son dubitato ad pigliar q̄sta puincia: q̄sta cura q̄sto cargo de orare: & se deli laude di q̄sto venerādo m̄r̄ monio: se non abrazaro tutti q̄lli clausuli che richiederia: impo che laltitudine dela m̄a trāscēde la potentia del saper hūano: como dice sc̄to Ildie: ro. specchio de p̄ntia p̄na ingenia nō p̄nt sufferre grandes m̄as: & ēt dio como bisogna: ria ad sile ip̄resa diremo al m̄aco q̄lli cose liq̄l nō vi sarā no m̄aco grati che iocūde: & p̄che el nō me fuze: che i m̄tilogo nō deerit p̄ctm̄: & p̄terea in lōgo fanelar generatadio. Et viceri' musica'i luctu: sp̄ontia narratio: me sfo:

Sermones Nuptiales

saro de cēre pū breueche sia
 possibile: ⁊ lassaremo da pte
 q̄lli grādi laudi li q̄l poteresse
 mo adure da vna pte ⁊ l'altra
 cioe da pte de mīsser lo spo/
 so: el parēiato del q̄l tātū fati
 accedēdo ⁊ meritamēte done
 nāo cēr dimulgati malamēte
 ch̄ lie nato d̄ mīss. **II.** doctor
 de lege: ⁊ suo barba excellen
 te: imo vno altro esculapio i
 medicia: ⁊ tūmelmēte il pa
 dre dela sposa ei q̄l e pūte nō
 dico i q̄sti locbi sia stato pote
 sta capitano ⁊ gūbnator d̄ la
 repu. ⁊ q̄sto vale in p̄silio p/
 che el saria vno lōgo catalogi
 zare ma solamēte il mio pla
 re si p̄sumara i narrar de quā
 ta cōmēdatiōe sia el sacro mi
 sterio d̄l p̄nubio el m̄fīmōio
 adūq̄ nō a tolto principio ne
 origine como voleua lantiq̄
 ⁊ p̄sca ma stoli da op̄ione da
 vulcāo n̄ da cecrope: regi d̄li
 abēiēsi: nāq̄ da romulo: ipo
 ch̄ saria vna grāde ⁊ p̄dēna/
 ussima īscua ad attribuit ad
 īgēio hūano q̄lla op̄atiōe che
 nō po p̄cedē se nō dala diu
 na p̄uidētia. El q̄l nel paradi
 so terrestre: cioe nel loco deli
 volupti ⁊ delicij: q̄n el disse
 ali n̄si p̄mū parētū che dones
 seno crescē ⁊ m̄lāpucar: ⁊ i/
 pir la fra: p̄ ia q̄l cosa īpecta

bili ⁊ egregij zentilhoi ⁊ voi
 madre bonestissime: debia/
 mo p̄iectare p̄siderare de q̄s
 ⁊ p̄stātia ⁊ dignitade sia q̄sto
 sacro vīculo p̄iugale: q̄n che
 vediamo q̄llo cēr sta institui
 to dal sūmo op̄ifice ⁊ dal q̄l
 nō po p̄cedē: cosa se nō optia
 ⁊ p̄fecta: q̄n bēi adūq̄ īporti
 q̄sto p̄nubio mūo e tāo ceco
 ⁊ grosso ch̄ nō itēda īmp̄ho
 el p̄uioze vniuersale vedēdo
 la nā būana non poter si au/
 gmetar i gēie masculino solū
 li parse de dar p̄pagnia femi
 nile: ma disse nō ē bonū ho/
 minē eē solū faciam⁹ ei adi
 toriū sile sibi ⁊ q̄sto p̄sideran
 do el sapiētissimo Salo. cū la
 sua scia disse le parole delthe
 ma n̄so p̄libato. Ueb soli q̄m
 si ceciderit nō h̄z subleuātē se
 ⁊ sottozonge: si at fuerit duo
 fonebunt īntuo: ⁊ io p non
 p̄trahere p̄urū lōgo la mīa
 cōrone: vengo ad fine p el q̄le
 siamo congregati. Ue piace
 madōa. **M.** de tor ⁊ acceptar
 mīss. **II.** p v̄ro sposo ⁊ legiti
 mo marito ⁊ ē dicto amē. sub
 iungat: ei ūt duo i carne vna.
Sermo. ix. connubialis cō
munis vulgaris.

Vox tua sicut vitis abū
U dās: in laterib⁹ dom⁹
 tue: ⁊ filij tui sic nonel

le el/ta
 q̄e p̄lab
 lare egr
 de man
 ⁊ sapiet
 veloci
 q̄l elea
 la gīan
 cataab
 da Ab
 natūta
 ta vilit
 dare la
 seme la
 ta ⁊ pp
 ti ad de
 dice. C
 dās i la
 bō pa
 bavlat
 che la
 ad la v
 fia p̄an
 dela cal
 bōlūta
 mirabi
 deri: un
 sa: cab
 no p̄pa
 lue liq̄
 del arb
 ria lau
 kō p̄p
 dela v
 cupati
 q̄l case

Vulgares

le olivax i circuitu mēse me. et lo isignite d la sua imagine
et psalmo. 137. El pñte fanel et poi lo associo de cōpagnia
lare egregij cines et veneran ad lui file: et nō de aīali dagā
de matrōe sie de q̄llo eximio do ad q̄llo la leze dī cōuinē et
et sapiēte cātoze: et cytharedo disse ad q̄lla: eris sub prāte vi
velocissimo Danid ppba el ri: et ad lbō disse i sudoī vult?
q̄l elenato in spū et p̄siderādo tui vesceris pāe tuo. O Adaz
la gñatiōe būana eē mltipli pōe mēte che tu pnerai farte
cataab Adā fina ad Abraā et le spese ad tu et ad tua p̄pagnia
da Abraaz fina al tēpo dela et ad toi filioli nel sudore dīa
natinita de xpō et vedādo tā tua p̄sona: et ellā sara sotto la
ta vtilidade comenzo ad lau tua ptāte et impio. Crescite et
dare la opatiōe dinia cum el mltuplicamini et replete fraz
seme būano et exalto la felici Crescite et mltiplicati et imple
ta et p̄pagatiōe cū grādi can niti la terra: laq̄l cosa p̄siderā
ti ad Adā pmo nro parēte: et do io p̄bissimi auditoze: nō
dice. Uxor tua sic vitis abū posso altro p̄cipe: se non che
dās i laterib⁹ domus tue. O la diuina clemētia ha voluto
btō padre nro Adā q̄nta gfa prouedere alā natura būana
hauſata cū te la bōtade dinia che podesse multiplicare sen
che la dona tua e da cōpare za pctō: impo che altramēte
ad la vite abūdātissima laq̄l lbō generāte filioli p̄ adulte
fia piantata in q̄lche angulo rio: ant nō discreparia dali
dela casa laq̄l n p̄guedie et bruti ant ch n enitaria la ifini
būilitade pduce et fructifica tade di pcti: et ch volesse dir
mirabilmete. cosi dico in ma nō potea misdomenediofar
deri: in folie: como i vna gros ch lbō nō peccasse cognoscē
sa: et abūdāte: et li toi filioli do altre femie: ant senza el vi
no p̄parādi ali rami deli o cūlo p̄nbiale: rñderemo ch
hne liq̄li nascono altrōchone d potētia assoluta posse far
del arbore: q̄sto fructo nō sa ogni cosa: q: nō est iposibile
ria laudato et approbato dal apd deū oē v̄bū ma de potē
kō ppba: nisi fosse pcednto tia ordiaria nō lo poteua far
dela volūta dinia: laq̄l in re impo ch ab initio lauena or
cupatiōe dīa nā Angelica la diato ch dapo la ruia angeli
q̄l cascho dal celo: sonno lbō ca douesse recupar et reipire

Sermones Nuptiales

le sedie euacuate mediante la multiplicatione dele creature rōnale per copula maritale: laqual esso cum la sua bocca ordinodiceudo non est bonum hominem esse solum: sed faciamus ei adiutorium sile sibi et li constitui te el matrimonio astantibus Adam et Eua et gela dete per la man dicendo crescite et multiplicamini et replete terrā. Et ad questo exemplo la sacrosca matre chiesa ha ordinato che niuno deba tor marier senza testimonio: et per verba de p̄senti. Laqual cosa sapiano questi nostri amici: et volando obtemperare al diuino decreto: et comandamento: ve hāno qua conuocati acio siate testimonij fideli de questo acto tanto sancto: et tanto honesto: et per non tediare piu li vostri p̄bitate ormai me rimolto cū li parole formalid simile ordine ad voi dona. B. et vi interrogo. Se vi piace de tor et c. Uxor tua sicut vitis abundans in lateribus domus tue: et filij tui sicut nouelle oliuarū in circuitu mensae tue et c. et videatis filios filiorū vsq in quartam generationem. Dni.

E Sermo decim⁹ et ultim⁹. Benedicā tibi in semine tuo et c. Questa sancta sentētia nō crediti spectatissimi ciues et vos viragines pudicissime che habia canata da Tullio: nō da Plinio: ant Macrobio: ma dala fontana del potēte et sūmo et optio et maximo idio: laqual el promise al suo charo figliolo et nostro patriarcha Jacob. Laqual io considerando trono che non ad altro fine la desse: excepto che per la multiplicatiōe de li suoi figlioli cō la legitima propagatione della lor prole et progenie: accioche noi speculando quelli legitimi matrimonij se istruamo ad non stare in peccato de fornicatione: ant de adulterio: ma con licita honesta et laudabile forma et rito catholico se habiamo ad conzonzare con honesta moglie: accioche meruiamo la benedictione diuina et che me dica benedicam tibi et multiplicabo te. Unde io considero che questa operatione sie diuina et non da vituperare: perche vnumquodq debet dominari a suo nobiliori. et non tanto se considera li p̄e

senti ch
li che li
dione t
lo dono
lo prese
molto n
core: per
uestigar
ni infiniti
se scbm
litade: a
tione: li
sta am
et molte
ri che n
se p̄di
dalli su
per li q
to: tan
ho et c
Part
quali
suo m
Artax
hebbe
li fono
precia
no ad
bi: per
naster
no lo
ta la a
multi
elqua
bene
dine

Vulgares

fenti che se fanno: ma quelli che li mandano. Unde se dio ne ha donato tanto bello dono e da magnificare: et lo presente che e degno: et molto inazormente el largitore: perche chi vol bene inuestigare e causatino de beni infiniti: per el matrimonio se schina li incesti: le bestialitate: li adulterij: le fornicatione: li sodomie: et si acquista amicitie: affinitade roba et molti honori: et non credeti che magior honore habesse *Isidoro* del reame: che dalli suoi cinquanta figlioli: per liquali era tanto temuto: tanto honorato como fu *Hector*: et *Orodo* rege di *Parthi* ne hebbe trenta di quali el se defendeua dalli suoi inimici in battaglia. et *Artaxerxe* rege di *Perse* ne hebbe cento e quindici: liquali sono tanto honorati et apprezzati. septēgenti ne furono ad *Erethimio* Re de arabi: per la fiducia diquali de nastete et misse ad sacomanolo lo egypto: et acquisto tutta la assyria. O mirando et multifaciendo sacramento: elqual dona a l'omo tanto beneficio. Noi vedemo de diuersi generi et diuersi spe-

cie: et variij doni della fortuna: ma ad niuno vene ogni cosa: perche ad alchuni gli accade hauer roba: ma non hanno figlioli: et alchuni hanno figlioli et non hanno roba: alchuni hanno possessione: alchuni dinari: alchuni animali: et tutti sono dimitte: ma questi sono morte et quelli sono ricchezze vine: et qual e quello che vol esse hauer possessione: animali: api: fucini: columbi: panoni: ucelli et pesci: et voria esser orbo de figlioli: qual e la piu bella ricchezza al mondo como hauer imagini simile ad si: vine et rationabile: certamente al mio indicio: io credo che niuno lassaria questi per hauer quelli. Unde legēdo io *Valerio maximo* scriptore delle egregie operi *Romani* exteri. nel libro septimo: al capitulo secundo. ad exemplo duodecimo: trouo che vna volta vno zonenelquale se voleua maritare: et non sapendo che fare andare ad postular vno consilio ad *Socrate* philosopho vtrum chel donesse vxorar: aut non: li rispose sapiētemente el philosopho: fa qual che voi tu sarai mal contento: et

domandando la ragione dis/
 se: se tu non te mariti te ren/
 crescerà la solitudine tutte tro/
 uarai mal contento in sene/
 crute esser senza figlioli: tu
 non bauerai a chi lassare la
 tua roba: romanra herede
 tuo qualche forestiero che
 che mai tu non vedesti lo pa/
 rentato manchara & se annu/
 lara: se tu la torai tu bauerai
 sempre melancolia: tu bane/
 rai molti quereli per casa: la
 te iproperara la dotta: sem/
 pre bauerai dolore: mente,
 dimanchio magio: vtilidade
 procede dal matrimonio p/
 rispetto del fine: che non fa/
 stare sterile con maculatio/
 ne de alieni lecti: & se la san/
 cta madre chiesa nō haues/
 se preuisto ala humana leze/
 saria vno duro vinere: ma/
 acio l'he mo possa senza con

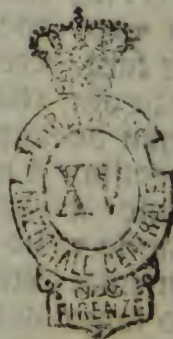
tagio senza labe de peccato
 satisfar ala naturali conce/
 de la copula del sancto ma/
 trimonio dicendo: nō est bo/
 num hominem esse solum:
 & similmente noi vedando
 che non e ben fatto che mis/
 ser. M. sia solo. le bon che lo
 conzonze mo con madonna
 M. dicendo a questo modo
 Placue madonna &c. Et
 deus dixit. Benedicam se/
 mini tuo in te &c.

finis.

CImpressum Venjetis.

Registrum huius operis.

A a b c d e f g h i k
 l m n o p q r s t
 Oēs sūt quaterni: preter. A.
 q est duernus: & t. sexarn?

cano
nce/
ma/
lbo
um:
mdo
mū/
de lo
una
odo
. Et
n se/

ns.

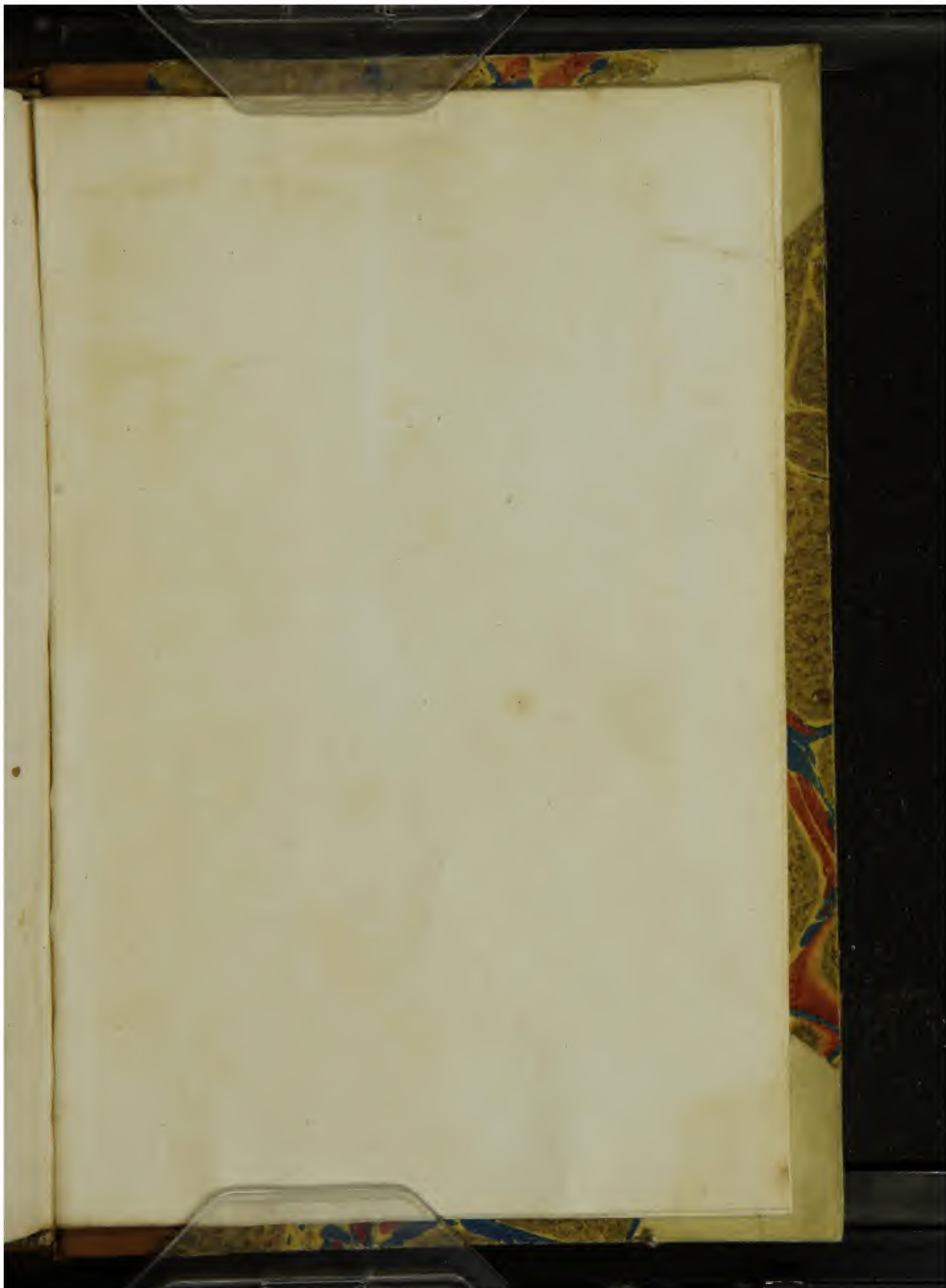
ns.

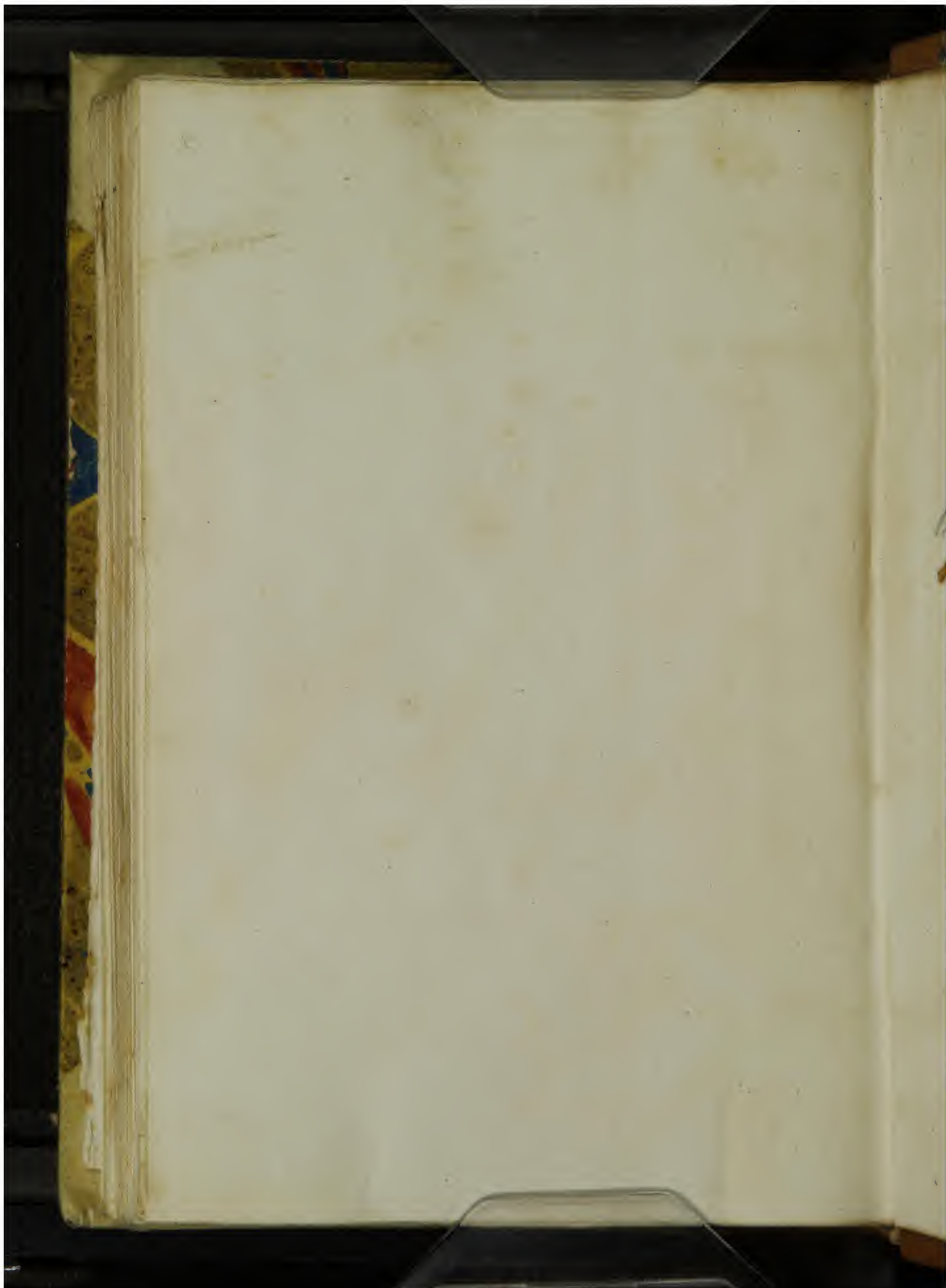
i l:

ns.

m?

162

Pi. cc. 162 di cui l'ultima bianca
R.